

ക മ ല ള .

(ഒരു സാമൂഹിക ആഖ്യായിക.)

മഹാമഹിമന്തി

കൊച്ചി അപ്പൻതമ്പുരാൻ

തിരുമനസ്സ് കൊണ്ടു എഴുതിയ അദ്ധ്യക്ഷികാഭിയാട്ടുകുട്ടി.

അദ്ധ്യക്ഷികാഭിയാട്ടുകുട്ടി

ഗുണമകാർത്താ

വി. ഐ. മന്നാടിയൻ.

ചകർപ്പരവകാശം സ്വരായത്തം.

CALICUT

Printed at the Norman Printing Bureau.

Re 1.00

1924.

[1-ക 8-അ.

ക മ ല ള .

(ഒരു സാമൂഹിക ആശ്വാതിക.)

കോമിഷനി

കൊച്ചി അപ്പൻതമ്പുരാൻ

കിരണസ്തംഭം ഹരിത അദ്ധ്യക്ഷനായി

ഗുണകാർ

വി. ഐ. മന്നാടിയാർ.

കാർഷ്വർക്കം ൧൦൧൧൧൧൧.

CALICUT

Printed at the Roman Printing Bureau.

Re 1.00

1924.

[1-8-24]

ആ 2 ചി 0.

[illegible]

‘யாழ்ப்பாணம் காவலகத்தை விட்டு வெளியேறும் காவலர்கள்
கடல் அங்கிளில் சீர்திருத்த சாஸனங்களைப் பின்பற்றும்’

എന്ന പ്രമാണങ്ങൾക്കു നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വൽക്കരണങ്ങൾ സമുദായം അനായാസം സമ്പാദിക്കുവാൻ അകിലിടേക്കു പണം, പ്രവൃത്തിയിലെ കോലാഹലങ്ങളും കേന്ദ്രത്തിൽ

കളും' ആശങ്കയും ആശയക്കുഴപ്പവും കർമ്മാഭിമുഖീകരണവും കാണിച്ചിരുന്നു. സുഖമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും നിത്യവൃത്തികളും മനുഷ്യപ്രവൃത്തികളും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സാഹചര്യങ്ങളും എന്നിവയെക്കുറിച്ചും, മലയാളികളുടെയും മറ്റും കാര്യങ്ങളിലും ആത്മ സമാധാനം നിലനിർത്താൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നും സമാധാനം നിലനിർത്താൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നും സമാധാനം നിലനിർത്താൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലായിരുന്നു.

ആധുനികയിലെ കഥാകൃത്തു നിർമ്മാണത്തിൽ, 'നോവൽ' എന്ന ഉപാധംകൊണ്ട് വായിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സിലെ കഥാഗതിയിൽ നിന്നും ഉൽക്കർഷിതമാക്കി പർവ്വതപർവ്വത സന്ധാനംവരെ 'പ്രതീകങ്ങൾ' എന്ന പദപരമ്പര ബുദ്ധിമുട്ടി. ബുദ്ധിമുട്ടിയിരിക്കാത്ത ഉപാധമെന്നതാണ്, കഥാകൃത്തിൽ അവിരുദ്ധതയോടെയും വിവിധ സംഭവങ്ങളെ യഥാർത്ഥമായി വെളിച്ചപ്പെടുത്തി 'പ്രതീകങ്ങൾ' എന്ന നാമംകൊണ്ട് 'പ്രതീകങ്ങൾ'യെന്ന നാമം വായനക്കാർക്കു് ഒരു ശ്രദ്ധേയമായ വായനയ്ക്കു് വരുത്തി സമഗ്രമായി വേറെ വഴികൾ തിരിച്ചു് നോക്കിയിട്ടു് 'പ്രതീകങ്ങൾ' എന്ന ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടി തന്നെ എന്നും നോവൽ ഇതുകാൽ സിദ്ധമാക്കുന്നു.

അതിപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു് ഗദ്യമെന്നും സങ്കല്പബദ്ധമായിട്ടുള്ളതു് പദ്യമെന്നും ആണ്. ആദ്യകാലത്തു് പക്ഷെ എന്നാൽ 'നോവൽ' എന്ന പ്രസ്ഥാനം സങ്കല്പബദ്ധമായിട്ടുള്ളതു് നോവൽമില്ലാത്ത ഗദ്യകോടിയിൽ പെട്ടതായിരുന്നു. നോവൽ, മുൻപറഞ്ഞ ഗദ്യപദ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇതിലുള്ളതും ബുദ്ധിമുട്ടി 'വികാസപ്രതിഭാവി' ഇതിൽ അടങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് നോവലിൽ അതി പ്രാധാന്യം ഇല്ലാത്തതും അവർ കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്നു. സാഹിത്യശാസ്ത്രം നോവൽമില്ലാത്തതായ ആശയത്തിലുള്ള കേരളാശാസ്ത്രം

[illegible]

പ്രവേശിക്കുന്നതിനായി അധികൃതർ 'കമലം' എന്ന സ്തംഭം വെച്ച് 'ഇന്ത്യ'യെപ്പോലെ കേവലം ഗ്രാമീണമാണ് എന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ലോകവിപ്ലവ കലാനും ഇതിൽ തേടിയിട്ട് കാണുന്നതല്ല. ശാസനം വെച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്ന പ്രാമോദിപ്പിക്കുന്ന അനുഭവമാണ് സംഭവം. അതുകൊണ്ട് കലാനകളും ഇതിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടു

ആധുനിക പരിഷ്കാര മോശമായതും ബാധിക്കാത്ത ഒരു
 ഐക്യപരമായ 'തീരുമാനം' തിരഞ്ഞെടുക്കുക 'മോശ
 മോശ' എന്ന കഥാകൃത്തിലെയും പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കടുംബ
 മൂലക ജീവിതശൈലിയും ആ കടുംബങ്ങളിലുള്ള അംഗങ്ങളുടെ
 പ്രവർത്തനവും കാണാം ഇതിലെടുത്ത പൊരുത്തമാണ്.
 ഐക്യപരമായ ശുദ്ധമായ ശാസ്ത്രീയമായതെയും പരി
 നവീകരണ വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ചും പരിശോധന
 ന്നാ മറ്റൊരു വിധത്തിലുള്ളതും ബാധിക്കാ
 വികാസം കുറ

പരമേശ്വരൻ, കടംബേശ്വരൻ എന്നീ പേരുകളിൽ ഇദ്ദേഹം പരമേശ്വരൻ എന്ന പേരിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം പരമേശ്വരൻ എന്ന പേരിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു.

അളയ കാഴ്ചയുടെ ഉണക്കണ്ണ. 'മിമിക്രി'യുടെ വെളളം ഉ
സ്ഥിത സമുദ്രമെന്ന പറയുന്നതുപോലെ സുഖമുഖങ്ങളു
ന്നുദയത്തിൽ അനുഭവിക്കാൻ അവസ്ഥാഭേദംപോ
വിചിത്രതയോടുകൂടിയും നാം കണ്ടുവരുന്നു. മിമിക്രിയെ
കട ചോരക്കൾ പൊതുവെക്കൊണ്ടു ബാധിക്കാമായിരുന്നെ
ങ്കിൽ ഐതിഹ്യസാഹസ്യങ്ങൾക്കു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ കൂടാ
യും കഴിഞ്ഞായിരുന്നു. ഈയക തത്വങ്ങൾ സത്യഗ്രഹണ
പ്രാപ്തികളുടെ കടംബത്തിൽ എഴുതിനെ വ്യാപരിക്ക
വോ അതുപോലെ ആ കടംബശാഖകളായ 'തൃശ്ശിരാമപുര'ത്തു
'ചെറുമംഗല'ത്തും പ്രകാശിക്കുന്നതാണെന്ന കാണുവാൻ ച
യുന്നവർക്ക് 'കമല'ത്തിലുള്ള ഗദ്യരസം ആസ്വദിപ്പാൻ സാ
ക്ഷ്യമുണ്ട്.

മുല്ലക്കൽ നാലുകെട്ടിന്റെ കോലത്തിൽവെച്ചുകെട്ടിയിട്ടി
രിക്കുന്ന ആ നാലുകെട്ടിൽ കാൽ നീട്ടിയിരുന്ന ചെ
ളു കൊടുക്കുന്ന 'അൻ അമ്മ'യുടെ ആ കാലിൽനിന്നു 'അ
മക'ളും തന്നെയും പന്തകളായി പുറത്തുതെളിഞ്ഞു ചെ
ഗ്ഗാത്തിൽ ചാത്തുമ്പത്തിയായിത്തീർന്ന ശിമലാശ്ലർ, തന്വ
ട്ടിൽ കാണുവാൻ, ബി. എ. കമലമ്മാളുടെ മിത്താസ്, സാക്ഷ
ൽ വേണമെന്നപോലെ നായ് എന്നും, അടുത്തതന്നെ മിത്ത
വിന്റെ കടിയിൽനിന്നു പട്ടിമെട്ടിയെ തട്ടിയിറക്കി പൂർവ്വ
തുമോത്തു 'ദേവതാനി'യുടെ പേരും പറഞ്ഞു പ്രണയകഥ
ത്തിന് കാലിട്ടു. നാലുകെട്ടുകൾക്കെട്ടു കമലമെന്നും പ
ത്താൽ അവയുടെ ഈ അവസ്ഥാഭേദങ്ങൾക്കു മഴയ്ക്കുവെളളം
വിതരണയിൽ അപ്പർ അനുഭവിച്ച പാമസകടങ്ങളും വടന്നു
കിട വിഷമമുട്ടങ്ങളും അറിയാതിരിക്കുന്നവർ ആ കാഴ്ചയെ
ക്കൊണ്ട് ആ അവസ്ഥയിൽ പങ്കെടുക്കുകയെന്നു ഗോപാല
കുസത്തിന്റെ മഹരി എഴുതിനെ മനസ്സിലാക്കും! ഇപ്പോൾ
ർണ്ണാധമായി വളർന്നു പുത്തു തഴച്ചുനില്ക്കുന്ന ആ മുസ്ലി
ചെറുപ്പം മുതലുള്ളതന്നെ അടുത്തു വേരുന്നി വളർന്നു വന്നി

വിഷയാനുക്രമണിക.

അദ്ധ്യായം.

പാദം.

1.	പിതൃകന്യാഭയം മഹാഭാരതം കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	1.
2.	തീർത്ഥാടനം	...	11.
3.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	18.
4.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	27.
5.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	32.
6.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	45.
7.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	61.
8.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	73.
9.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	89.
10.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	112.
11.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	132.
12.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	153.
13.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	168.
14.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	172.
15.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	178.
16.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	197.
17.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	224.
18.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	247.
19.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	275.
20.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	309.
21.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	325.
22.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	345.
23.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	378.
24.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	391.
25.	കൈരളിതായ ഭക്തിയും	...	428.

ശുദ്ധപത്രം .

അക്ഷരി	അക്ഷരം	സുദ്ധപത്രം
215	നാസികകളും	നാസികയും
51	24 സ്വപ്നമയതമോരൂപം	സ്വപ്നാശനമരൂത്താവും
84	1 കണ്ണു തുടച്ചു	കണ്ണുടച്ചു
88	13 കരിക്കവും	കരികിരിക്കിവും
95	21 കന്തളഭാരം	കന്തളഭാരം
98	3 കട്ടി	കട്ടി
112	22 അനന്തരകന്താരായ	അനന്തരകന്താരായ
6	8 വന്നിപ്പൊന്നാണെന്ന്	വന്നിപ്പൊന്നാണെന്ന്
	7 നാടകത്തിന്നുമായി	നാടകത്തിന്നുമായി
	14 കേന്ദ്രവിനോദകൃതി	കേന്ദ്രവിനോദകൃതി
99	10 മരകകുട്ടിപ്പിടിച്ചു	മരകകുട്ടിപ്പിടിച്ചു
	16 അനന്തരപഞ്ചസന്ധനായ	അനന്തരപഞ്ചസന്ധനായ
10	8 നന്ന	നന്ന
207	17 ദൈവത്തെയും	ദൈവത്തെയും
	19 പതിപ്പിച്ചു നിന്നു	പതിപ്പിച്ചു നിന്നു,
	20 സ്തോകഭാഷയെന്നും	സ്തോകഭാഷയെന്നും
4	8 പ്രാണയോജ്ഞം	പ്രാണയോജ്ഞം
9	22 നിസ്സഹായതായല്ലോ	നിസ്സഹായതായല്ലോ
41	24 ഏഴുത്തും	ഏഴുത്തും
256	21 മദ്ധ്യം	മദ്ധ്യം
263	21 പുനരവ്യക്ത	പുനരവ്യക്ത
288	27 ചിന്തിക്കെയല്ലാം	ചിന്തിക്കെയല്ലാം
	22 സന്ദർശനം	സന്ദർശനം
297	44 ധൂമപാണം	ധൂമപാണം
302	17 വിചാത്തിയപ്പാൻ	വിചാത്തിയപ്പാൻ
304	16 ചിന്തിച്ചു	ചിന്തിച്ചു

ക്രമം	വരി	പദ്യം	സൂക്തം
304	24	ഏകദൃ	അഞ്ചാറു
312	10	മഹാഭാരതമായും	മഹാ ഭാരതമായും
325	10	പ്രായശ്ചമകായാ	പ്രായശ്ചമകായാ
	19	ഉഷാകന്	ഉഷാകന്
326	15	പ്രായശ്ചമകായാ	പ്രായശ്ചമകായാ
	4	സാമന്തമത	സാമന്തമത
340	27	സ്ത്രീവി	സ്ത്രീവി
344	8	പാശ്ചാത്യവൃത്ത	പാശ്ചാത്യവൃത്ത
	19	കമലതരംഗം	കമലതരംഗം
356	1	അയക്കുമായിവന്നു	അയക്കുമായിവന്നു
360	10	വിദ്യാഭ്യാസം	വിദ്യാഭ്യാസം
	19	എന്ന	എന്ന
395	5	എടുക്കുന്നത്	എടുക്കുന്നത്
397	2	"എന്ന"	(എന്നുവിധത്തിലും)
401	12	നീസേവാവതാരം	നീസേവാവതാരം
422	15	തരുക്കുന്നത്	തരുക്കുന്നത്
	28	മാനസാന്തിനേരം	മാനസാന്തിനേരം
428	19	മോഹിപ്പ	മോഹിപ്പ
432	5	സംക്ഷേപിപ്പണം	സംക്ഷേപിപ്പണം

ക മ ല ള .

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

പിതൃക പതമന്താപം കോകിതാത മദ്യമം.

പിതൃമന്താ പതൃക പതമന്താപം കോകിതാത മദ്യമം. പതൃക പതമന്താപം കോകിതാത മദ്യമം. പതൃക പതമന്താപം കോകിതാത മദ്യമം. പതൃക പതമന്താപം കോകിതാത മദ്യമം.

പിതൃക പതമന്താപം കോകിതാത മദ്യമം. പതൃക പതമന്താപം കോകിതാത മദ്യമം. പതൃക പതമന്താപം കോകിതാത മദ്യമം. പതൃക പതമന്താപം കോകിതാത മദ്യമം.

മദ്യമം കോകിതാത മദ്യമം. കോകിതാത മദ്യമം. കോകിതാത മദ്യമം. കോകിതാത മദ്യമം. കോകിതാത മദ്യമം. കോകിതാത മദ്യമം.

മദ്യമം കോകിതാത മദ്യമം. കോകിതാത മദ്യമം. കോകിതാത മദ്യമം. കോകിതാത മദ്യമം. കോകിതാത മദ്യമം. കോകിതാത മദ്യമം.

നിനവും നല്ല മുഖവുമാണ്. കവിതകൾ അല്ലാത്തതും
 ഉപദേശങ്ങളായുള്ള. കഴിഞ്ഞിരുന്ന കാര്യങ്ങളും ൧൯൩൩
 മേയ് മാസം സ്വല്പം വെളിച്ചമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞിട്ടു
 പൊൻതൂണിൽ കോൽ പുറത്തെയും പെരുത്തും മുണ്ടി
 മന്ദ്ര നടുവിലായി തൂങ്ങിക്കിടക്കും. ഒരു വൈകാരിക കൃ
 തിയും ഉണ്ട്. നന്മനങ്ങൾ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി നന്മ
 യാണ്. കാര്യങ്ങൾ പണ്ടത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽ വളർത്തിയ
 നിയം നോക്കും ഇപ്പോൾ ഇട്ടിട്ടില്ല. വന്ന വയറിന്റെ
 ഇരുവശത്തും ധാരാളമായിരിക്കുന്ന തീർക്കൽ ൧൯൩൩
 മേയ് മാസത്തിനടുത്തു വന്നിട്ടുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. ഇരുവശത്തും
 കൂടി കസവുകൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കറച്ചുകിടക്കുന്ന തിട്ടു കൂടി
 മറ്റായിരുന്നുവെങ്കിൽ അഗ്നിനിരയായ സുന്ദരിയായ
 പരയാതിരിപ്പാൻ തക്കതാകുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ കർമ്മ
 നന്മയായാ, അത് അത്സന്ദർഭമായതാണ്. നമ്മുടെ
 അഗ്നിനിരയായതാണ് അതിനാൽ. അതിൽ കർമ്മത്തോടു
 കൂടി നമ്മുടെ നമ്മുടെ അഗ്നിനിരയായ പലപ്പോഴും എ
 നിക്കാറുണ്ട്.

വിശിഷ്ട തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് അഗ്നിനിരയായ കവർകൾ
 കൂടി മുറുപ്പാക്കാനായിട്ടുണ്ടാകാം, സമാധാന സമയത്ത്
 അതിസുഖം ആയ ഒരു പ്രാദേശം അവിടെ നമ്മുടെ
 ഇപ്പോഴത്തെ കർമ്മങ്ങളെ അഗ്നിനിരയായ തോന്നുമ്പോൾ
 മാത്രം ആദ്യം ചെയ്യും. വന്ന പ്രാദേശം മന്ദ്ര ന
 മിനിരയായതായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു ചാനുകൂടിയതാണ്
 അതിനും കർമ്മങ്ങളും ചാനുകൂടിയതായിരുന്നെങ്കിൽ

൧൯൩൩
 ൧൯൩൩
 ൧൯൩൩
 ൧൯൩൩
 ൧൯൩൩

൧൯൩൩ മുണ്ടി
 ൧൯൩൩ കൂടി
 ൧൯൩൩ കൂടി
 ൧൯൩൩ കൂടി
 ൧൯൩൩ കൂടി

■ തൃപ്പൂപ്പടക്കര അദ്വൈത തന്ത്രം നേതൃത്വത്തിൽ രാഷ്ട്രീയ പക്ഷങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുന്നത് പരമ ക്രമം. അതുകൊണ്ട് പല മതങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസത്തിൽ നന്നായിത്തീർന്നു.

[illegible]

புறமொழி:—கத்தினிகை வைத்துவிட்டு கைரே பூட்டிய இடத்தில்
இരിക്കிறது

ഗി.നിയന്ത്രണം:—നാളെത്തന്നെ ആദ്യ വിദ്യ മാനിഷ്കയപ്പിക്കണമെന്നും ഏതാർക്കും തയ്യാറാക്കിത്തന്നാൽ ആ മ.നിയന്ത്രണമാണെന്നു തന്നാണെന്നും, ഏതാർക്കും സുരക്ഷയുണ്ടാകുമെന്നും ഉണ്ടാണെന്നും, ഏതാർക്കും ഉണ്ടാണെന്നും?

“—മിന്നത്തടയെന്നുള്ള നാലുപിറ്റകളിൽ വെള്ളപ്പൊക്കം വന്നാൽ ചെടികൾക്കു നഷ്ടം. ഈ നാലുപിറ്റകൾ ഒരു കോട്ടയായിട്ടാണ് കോണുന്നത്. ‘നാലുപിറ്റകൾ’ എന്നുള്ള പ്രയോഗം മനസ്സിലാക്കാൻ നാലുവടം അല്ലെങ്കിൽ

മേലമേളയിൽ അതിനേക്കു വഴിയുണ്ട്. മരിക്കാൻ തന്നെ എന്താ ഒരു മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി?

പ്രഭു:—എന്താ ഒരു മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്താനും എന്താ ഒരു മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്താനും? തല മരച്ചീനി നേർച്ചയ്ക്ക് ഇല്ലാത്തതല്ലിയാവാമല്ലോ? അല്ല, എന്താ കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക? എന്താ കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക? മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ?

പ്രഭു:—അതല്ല, മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക.

പ്രഭു:—കുറച്ചൊരു മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ? എന്താ കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക? മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ?

പ്രഭു:—കുറച്ചൊരു മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ? എന്താ കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക? മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ?

പ്രഭു:—കുറച്ചൊരു മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ? എന്താ കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക? മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ?

പ്രഭു:—കുറച്ചൊരു മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ? എന്താ കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക? മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ?

സത്യ:—അതല്ല, മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക.

പ്രഭു:—കുറച്ചൊരു മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ? എന്താ കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക? മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ?

സത്യ:—അതല്ല, മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക.

പ്രഭു:—കുറച്ചൊരു മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ? എന്താ കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക? മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക. സത്യമല്ലേ?

—(അഭയാശ്വാസം) ശരി, മരച്ചീനി കൂട്ടുകൂട്ടി വരുത്തുക.

യുദ്ധോദ്യമം 'മുപ്പർ' വരുന്നതു കണ്ടു. സുരയ്യൻ അവിടെ നിന്ന അകായിൽ താൻ പെരുമാറുന്ന മുറിക്കു പോയി. അവിടെനിന്നു ഉറക്കുന്നതാവരുത് കിടന്നു.

'നിങ്ങളർ' വരിയും കത്തി ഉക്കുന്നതല്ലെന്നായർ വരുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു പടിക്കൽ കിടന്നിരുന്ന പട്ടി ഞെട്ടിയെന്നു വേടില്ലൊടി. 'മുപ്പർ' കറുത്തിരുങ്ങി തിട്ടു കിടന്നു. 'തല മുഴുവൻ നെല്ലിട്ടാണ്' പ്രകൃത്യാ കോപിയുന്നതെന്നു മുഖം കണ്ടാൽ തൊന്നും സ്വാരം അറുപതായി. ആളെ കണ്ടാൽ എഴുന്നേറ്റിട്ടുവെക്കരുതെന്നും ആർക്കും തൊന്നും പിന്നെ വന്നിരുന്ന ആളോട്, ഉക്കുന്നതല്ലെന്നായർ, പടി കയറുന്നതായ പിൻതിരിഞ്ഞു, 'നി പൊരുട്ടാ' അൻ കനം വിട്ടുതരില്ല' എന്നു തിരിയട്ടിയെന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു.

കടിയാൻ:—നാട്ടുകാ വിട്ടുപല്ല തമ്പുരാണെ! എല്ലാവരും വിട്ടുകൊടുത്തുണ്ട്. അതുപോലെ അടിയനും വിട്ടുതന്നാൽ മതി.

ഉക്കണ്ണ:—(അവിടെത്തന്നെ നിൽ) ആരും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നില്ല. എന്തൊക്കെത്തന്നെ പറയട്ടെ. അധികം കിട്ടിയാൽ ഇനിക്കു തരുന്നതോ? ബാക്കി മുതൽ ശരിയായി അടുക്കണം. ഒരുമണി നെല്ലു അൻവിട്ടില്ല.

കടിയാൻ:—ഇങ്ങനെ ആരാൽ എന്തൊക്കെത്തന്നെ നൽകാൻ ആവില്ല.

ഉക്കണ്ണ:—(അവിടെത്തന്നെ നിൽ) എന്തൊക്കെത്തന്നെ അധികപ്പെടണം! നീ ഇല്ലാത്ത അധികപ്പെടണം എന്നു അറിയുന്ന ഒഴിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ വിചാരിച്ചതാണ്. വസ്തു ഒഴിച്ചുതന്നെ ഇനിക്കു ഇന്നലെ സന്തോഷം.

കടിയാൻ:—ഒഴിച്ചുകൊടുത്താൽ മറ്റൊന്നും കഷ്ടമായി.

ഉക്കണ്ണ:—(അടുത്താൽ വിട്ടുകൊടുക്കൂ, മുപ്പർട്ടാ! വിട്ടുകൊടുക്കൂ! കണ്ടതെല്ലാം നിനക്കു പാട്ടം വിട്ടു.

യികം പറ്റി വന്നുവെങ്കിലും അതിൽ മുപ്പാട്ടും തട്ടിക്കിഴിക്കാൻ
പിന്നെ ഇവയൊക്കെയാണ് കിട്ടാനുള്ളത്.

കുടിയാൻ:—വിട്ടുതന്നതിന്റെ കണക്ക് ഇപ്പോൾ പറയുന്നതു
കുഴിയാണ്. തമ്പാൻ മുമ്പ് സമ്മതിച്ച മണപ്പാൽ വിട്ടുത
ന്നതല്ലേ?

ഉഷാ:—‘എന്താ കഴിതെ’ നിനക്കു സംസാരിച്ചുനന്നായാ എ
ന്ന് ഇരിക്കു പറഞ്ഞു അറിയാം. ഇതൊന്നും ഏന്റെ അട
ക്കൽ കൊടുക്കുമെന്നു. കഴിതെ! പോ ഇവിടന്ന് നി
ന്നു എന്റെ മുമ്പിൽ കാണരുത്.

ഇപ്പോൾ സമയം പാടിയിരിക്കുന്നു കരുതി കുടിയാൻ പോ
യി. ഉണ്ടായ ശബ്ദം നിശിതം മേഘമാസകലം വിറച്ചുകൊ
ണ്ടു ഉഷാ പൂർണ്ണനായർ കൈകൾക്കുമിന്നുമകളിൽ ക
ണ്ടു വരി ഒരു മുറിക്കൽ കൊടു ഉറക്കുന്ന മോശക്കൽ കിടക്കുന്ന
തുമിന്നിയതെന്തെന്തെന്ന് ‘അമ്മേ! അമ്മേ!’ എന്നു വിളി
ച്ചു. അതിനൊന്നുമായ് സുരയ്യൻ ഒരു കിണറിയിൽ വെള്ളം,
മോയിലുപേരം ചു. ‘മുപ്പർ’ കാൽ കഴകിത്തുച്ചു പാഞ്ഞുതന്നിൽ
അമ്മേയെ കിടക്കുന്നതെന്നു കിട്ടുക ഇരുന്നു. ‘മകളിലേക്കു പോ
കുന്നുവോ?’ എന്നു സുരയ്യൻ ചോദിച്ചു. ‘വരട്ടെ’ എന്നു പ
റഞ്ഞു മുപ്പർ അറികടത്തുന്ന ഇരുന്നു, വിശ്വം എന്തു വീശു
വാൻ തുടങ്ങി. സുരയ്യൻ പോയി.

ഉഷാ പൂർണ്ണനായർ വിറക്കുന്ന കൈകൾക്കു തൊട്ടിപ്പകി
ക്കൊണ്ടു ‘അമ്മേ! അമ്മേ!’ എന്നു വിളിച്ചു. അമ്പാട്ടി
ലമ്മക്കു തൊട്ടിപ്പകിയതും ഉണ്ടായില്ല. മുപ്പർ വീണ്ടും അതേ
പ്രകാരം കൊല്ലു ‘മോയ്’ ഇടത്തുപറ്റി പൊണ്ണി’ എന്നു അ
ഗ്നാതിയമ്മ ശരിച്ചു മുപ്പരക്കു കൊണ്ടു കൈ തട്ടുതട്ടി. വടിക്കു
ക്കിടന്നുകൊണ്ടു പട്ടിക്കട്ടെന്തെപ്പോലെ ഉഷാ പൂർണ്ണനായർ പേട
കൊണ്ടു. പിന്നെയും ‘ഇങ്ങനെ പകൽ കിടന്നുറങ്ങിയാ
ൽ’ ചോദിച്ചു.

അഗ്നിനി:—ഉറക്കുക തന്നെ (എന്ന് അല്പനേരം തിരിഞ്ഞുകിടന്നു.)

ഉഷഭ:—ഇനിക്ക് ഒരു മുക്കണം.

അഗ്നിനി:—(കിടന്നോടത്തുനിന്നുനടക്കുമ്പോൾ കണ്ണടയെക്കൊണ്ട്) അവിടന്നു മുക്കായിത്തന്നിട്ടല്ലേ?

ഉഷഭ:—അവിടെ വെററിയ മേട് പൂച്ച കഴിഞ്ഞു.

അഗ്നിനി:—ഇവിടെയും കഴിഞ്ഞു.

ഉഷഭ:—(തന്റെ ഇരുന്നോടുകൊണ്ടു) ഇതിൽ അക്കാര്യം ഹൃദയം ഉണ്ട് ഒരു ചിത്രം വെററിയ വെണം.

അഗ്നിനി:—ഇവിടെ ചിത്രം ഇല്ല, കീറിയതല്ല.

ഉഷഭ:—(വീണ്ടും തൊട്ടുകൊണ്ടു) എന്റെ പല്ല വേദനിക്കുന്നു, ഒരു ചിത്രം തരി.

അഗ്നിനി:—(എട്ടുന്നേറിയത്തു പ്രവേശിക്കുക) നല്ലവണ്ണം ചാത്തു കൊടുത്താൽ വെററിയ കിട്ടുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കൊക്കെ വീട്ടുകാർക്കു മേൽ നേടിയത് മതി. ശേഷമുള്ളവർ എങ്ങനെയാ പോകട്ടെ എന്നാണ് നിങ്ങൾക്കൊക്കെ വിചാരം.

ഉഷഭ:—അവസാനം ഹൃദയം ഇതുതന്നെ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. എത്ര തന്നാലും തന്നിട്ടില്ലെന്നു പറയൂ. അതു നിന്റെ സ്വഭാവമാണ്. പിന്നെ പറഞ്ഞിട്ടു കററമില്ല.

അഗ്നിനിയമ്മയുടെ മുമ്പം പകുന്ന്. അവ വല്ലാതെവന്നു, അല്ലെങ്കിൽ വരുത്തിച്ചു. മുമ്പത്തു ചിത്രമായ തലമുടകിയ കൈകൊണ്ടു പെട്ടെന്നു ഒരു കുത്തുകയോടുകൂടി അപമാനമായ നിന്ദാ ബ്രഹ്മദേശം കുറച്ചൊന്നു മലിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം ഗതമായി:—എന്താ തന്നിട്ടുള്ളത്? വെത്തിനായിരമോ? ഇതാണോ കരുതൽ. പാതയടിച്ചുവാക്കാൻ പോയാൽ കിട്ടുമല്ലോ ഇത് എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഇനിക്കെങ്ങനെ വരാൻതോന്നി? കട്ടിലക്കുറ്റിയുടെ അറ്റത്ത് ഇതുവേഗം മറക്കണോ? (കണ്ണിൽനിന്നുവെള്ളം തുടച്ചു വിതുമ്പിക്കൊണ്ട്) മേലോട് അടുക്കുകൊല്ലമേ ഇങ്ങനെയുള്ളതെന്നു സംശയം. എന്ത്

അതിന് - ടിങ് തന്നിട്ടുള്ളല്ലോ പതിനയ്യരക്കും ഉള്ളിക. ഇപ്പോൾ പതിനയ്യ കൊല്ലമായില്ലേ ഞാൻ സ്നേഹിച്ച വിശ്വപിള്ളയ്ക്കൊക്കെ ഇഷ്ടം? ഇപ്പോൾ കൊമ്പതു തന്നതു വളരെ അതൃപ്തയ്ക്ക് ഇല്ലേ? എന്റെ തലയെലഴുത്തിന്റെ വാല്യത്തിന്നു നമ്മളെന്തൊക്കെ പൗരത്തിട്ടു ചാമകുല്ലോ! സ്നേഹം ഇല്ലാത്തവരെ സ്നേഹം ചാൽ ഇഷ്ടം തന്നെ ചാസ് വീണ്ടുപോയ കൂപ്പുപ്പൂക്കളെ ഇഷ്ടം. കൂടെ മറ്റൊരു ചിരിയായ മേൽക്കൈയ്ക്കു കൂടെ കൊല്ലം ചാസ്.

മുഗ്ദ്ധനായ ചാപ്പയുടെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ, പത്തു കൊല്ലം വിട്ടുപോയ ഉഷണകണ്ഠിനായ്ക്ക് നൽകിയ ചാപ്പയുടെ ചാപ്പം. ചാപ്പയുടെ നാക്കുപ്പോൾ കൂടെ ഇഷ്ടം. തന്റെ ചാപ്പയുടെ ചാപ്പം കണ്ടപ്പോൾ മുപ്പതിന്റെ മനസ്സു അമ്പത്തു. വെറും കൈയെഴുത്തു ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതായി. പതിച്ചുട്ടു 'സുന്ദരനാമിയാ അമ്മ! ദേവ സുന്ദരൻ' എന്നു വിളിച്ചു കേൾച്ചു. 'യ്യോ, ധ്യാന വിളിക്കട്ടെ സുന്ദരൻ പ്രാശ്നിച്ചു' തെക്കു വന്നുവന്നു ഉഷണ: - അമ്മ! ചാപ്പയ്ക്കു കേട്ടുവാ!

സുന്ദരൻ. - ധ്യാനം ചെയ്ത്?

ഉഷണ: - അമ്പലം ഇരിക്ക.

സുന്ദരൻ കൈയെഴുത്തു തെക്കു മാറിയിരുന്നു

ഉഷണ: - ഞാൻ അമ്പലം സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെന്ന്. അമ്മയെ അത്ത് അങ്ങനെയ്ത്?

എന്നു പറയണമെന്നതിനാൽ സുന്ദരൻ സ്നേഹിതയായ ചാപ്പയുടെ ചാപ്പയ്ക്കു നോക്കി.

ഉഷണ: - ഇഷ്ടം നോക്കു ചോദിച്ചതെന്നതരം പറയു.

സുന്ദരൻ കൈ അമ്പലാലിട്ടു

ഉഷണ: - നോക്കു അമ്പലം സ്നേഹം ഇല്ലെന്നാണോ അമ്മയ്ക്കു കേൾക്കുന്നത്?

സുന്ദരൻ: - ഇഷ്ടം പറിച്ചു

ഉപകേന്ദ്രം: 72 "കുന്നമ്പുറം അ.എ.എസ്. എസ്. സ്കൂൾ" സമാധാന കമ്മ്യൂണിറ്റി

അ. ഗ. ഹി.—ഇവർ ചങ്ങനാശ്ശി തുറന്നു കിട്ടിയ വെള്ളിപ്പാലം
വർ പണയമാക്കി ചുട്ടുളയ്ക്കുകയും ചെയ്തതായും.

സ്മിത: ശബരന്മാർ 'നാലുപന്ത്രണ്ട്' എന്നൊരു പദവുമായി
ഉപേക്ഷ: ശബരന്മാരായി ഒരു കൂട്ടം പാലാളികളായി ഇന്നുണ്ട്. എ
തെന്നാൽ 'പ്രദേശങ്ങളിൽ' ഉള്ള കർമ്മങ്ങൾ 'ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ' പരി
സ്ഥിതി

സ്വന്തം, — ഇത് അത്യാവേശം, അത്യാവേശം. "എന്നാൽ, ഈ വാക്കുകൾ
 മറ്റൊരു വാക്കും, അത്യാവേശം, അത്യാവേശം.

2. 2017-18-19-2018-19-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-2634-2635-2636-2637-2638-2639-2640-2641-2642-2643-2644-2645-2646-2647-2648-2649-2650-2651-2652-2653-2654-2655-2656-2657-2658-2659-2660-2661-2662-2663-2664-2665-2666-2667-2668-2669-2670-2671-2672-2673-2674-2675-2676-2677-2678-2679-2680-2681-2682-2683-2684-2685-2686-2687-2688-2689-2690-2691-2692-2693-2694-2695-2696-2697-2698-2699-2700-2701-2702-2703-2704-2705-2706-2707-2708-2709-2710-2711-2712-2713-2714-2715-2716-2717-2718-2719-2720-2721-2722-2723-2724-2725-2726-2727-2728-2729-2730-2731-2732-2733-2734-2735-2736-2737-2738-2739-2740-2741-2742-2743-2744-2745-2746-2747-2748-2749-2750-2751-2752-2753-2754-2755-2756-2757-2758-2759-2760-2761-2762-2763-2764-2765-2766-2767-2768-2769-2770-2771-2772-2773-2774-2775-2776-2777-2778-2779-2780-2781-2782-2783-2784-2785-2786-2787-2788-2789-2790-2791-2792-2793-2794-2795-2796-2797-2798-2799-2800-2801-2802-2803-2804-2805-2806-2807-2808-2809-2810-2811-2812-2813-2814-2815-2816-2817-2818-2819-2820-2821-2822-2823-2824-2825-2826-2827-2828-2829-2830-2831-2832-28

7, 10 — 11) 1952 年 2 月 25 日 10 时 30 分。

ഉത്തരം:—ഇന്നിപ്പോൾ ഇത് ചർച്ച ചെയ്യാൻ സാധ്യമാണ്. പക്ഷെ അത് വേണ്ടത്ര സമയം കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് ഇത് വേണ്ടത്ര വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യാൻ സാധ്യമാണ്.

[illegible][illegible]

पुनः-१३५

உணர்ச்சி;—உணர்ச்சித் தன்மை

സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് പല പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

உதிரிகள் :—(1) அருங்குன்றா சீரமை அமைப்பு கமிட்டி/பெரிய பிர. உறுப்பினர் ஒருவர் து. மோ. பூங்கொண்டம், தா.நா. மோ. ப.ப.க. மெதுவான பராமணி ஸ்பீகர் பரப்புகளைக் காட்டி.

ഉഷണ:—എന്തിനാണ് ഒരു ബ്രാഹ്മണനെ ചെറുക്കു തെറി പറയുന്നത്? കാര്യം പറഞ്ഞാൽ സിക്ഷിപ്പു. ഇനിക്കറിയില്ല അത്?

അഗ്നിനി:—കണ്ണിൽകണ്ടവരോ ചോദിച്ചിട്ടാണ് ഇവിടത്തെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം.

സുന്ദര:—അൻ ഒന്നു പറയുന്നില്ല. വേദങ്ങളിൽ അൻ പൊണ്ണുലയാം (എന്നു എഴുന്നെപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു).

ഉഷണ:—‘ദൈവ’ അവുടെ ഇരിപ്പു. അൻ പറയരുത്. അൻ ഇവയോ ചോദിക്കാതെ വല്ല കാര്യവും ചെറുക്കുക?

സുന്ദര:—ഇല്ല.

അഗ്നിനി:—അങ്ങ് ഉണ്ടാമെന്നില്ല അന്ന് എഴുപത്താമിരത്തിന്റെ എണ്ണാൻ ഉടനെ ൧൦൦൦൦ എന്ന് പറയുമ്പോൾ!

സുന്ദര:—ഉവ്വ്.

അഗ്നിനി:—ആ പണം ഇപ്പോൾ എവിടെ?

ഉഷണ:—കുറിച്ചിട്ടു.

അഗ്നിനി:—അതെന്താ, ഇനിയും പിടിച്ചു നില്ക്കൂ?

ഉഷണ:—പണം തെറ്റാകൂ എന്ന് പിടിച്ചാൽ പണം പോകില്ല!

അഗ്നിനി:—അതല്ല. അൻ പറയാം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നാൽ വല്ലാതെ കഷ്ടിക്കും എന്നു ചോദിച്ചിട്ടാണ്. നിങ്ങളെ പണം ഒന്നു ഇവിടെ ആവശ്യമില്ല. അതു വിശ്വാസമില്ലാത്തവരായ ഇവിടെ വന്നിപ്പോയില്ല. വിശ്വാസമില്ല. എന്റെ അധിലെഴുത്ത് (എന്നു നീണ്ടു വിതുമ്മിക്കുകയാൻ തുടങ്ങി)

ഉഷണ:—‘ദൈവ’ സുന്ദരൻ! ഇവരുടെ സംശയം ഇപ്പോൾ തീർത്തുകൊ. പാലക്കുളം വന്നു അഗ്നിനിയുടെ പേരെഴുതിക്കളയാം. എന്നാൽ പിന്നെ ഈ കണ്ണാക്കു കാര്യം എല്ലാം എന്താ പറയൂ?

സൂത്രക:—ശക്തി ബാഹ്യമെന്നതുകൊണ്ടാണ് ഭവുനിഷത്.

[illegible]

ଗୋବିନ୍ଦ ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ.

ശ്രീ നാമകർമ്മം

[illegible]

നിന്നു അദ്ദേഹം വടക്കോട്ടുള്ളി ഒരു അറുളിമരച്ചുവട്ടിൽ ഇടിഞ്ഞു പൊട്ടിത്തന്ന ക്വിമതില നുകഞ്ഞു ഉണന്നാലു നാഗപ്രതി ഏകകൃദു ണ്ട് സ്വസ്തു വചിക്കുതാനും താമര വീട്ടുകാരെയും നടവടിക കും നമ്പ്രാത്തക്കളും ദേവകുപ്ത പണനതു നാം സാധാരണ കണ്ണു വരുന്നള്ള ഒരു സംഗതിയാണെന്നല്ലാ കേവലനായന്മാരുടെ വേ ദ്വേഷത്താലും പദവക്കും പ്രൊവ്വിക്കും അധികം നല്ലതു നന്നായി ന മാന്യരെയും അവിരാമന്മാരെയും ദൈവ്യാഭിമാനം വ ചാർ ത്വം പണയ ന പാലകക്കാരെ വാഴ്ത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു സം തപസ്വത്തിന്നനുസരിച്ചുതന്നെ പലപ്പോൾ ഇവരുടെ കരകൊലയാ യി ചല്ലയ്ക്കു ന്നതാണിട്ടുകാർ നായന്മാരെ നിശ്ശേഷം സംബന്ധ ത്തിന്നു പരികരിക്കാറില്ല ഇവരുടെ ശ്രീകരം താക്കത്താ സംഗ ത്തിലൊരൊ മറ്റൊന്നായതാണു വീ-കളിൽ കെറിയെല്ലാറുതില്ല. ു നാപടി പണിക്കർ വീട്ടുകാർ നന്നു നായർ വീട്ടുകാർ പരിധതാണ്

[illegible][illegible]

യായ മാധവിക്കൈതൃമാണ് ഈ സ്ട്രീ കടലയും അറുത്തകുതി
 തപ്പിടാത്തപട്ടമായതുകൊണ്ട്, കാണാൻ ചുരുക്കത്തിൽ വല്ല
 ഈ താപാദൃവി ചിന്താതി കൊടുത്തിരുന്നതിൽ നിന്നും അവാ
 ദ്വിലക്ഷയും പുറംപിടിച്ചിരുന്നു ഇതുനിമിത്തം നായർവീട്ടുകാ
 രുടകുഴിപ്പിൻ നല്ല ഒരു സമ്പ്രദായത്തിലല്ലാതായിത്തീർന്നു.

ശ്രീധര നല്ലനായർക്ക് മേൽപ്പറഞ്ഞ കകാലത്തിൽ 70 ഉ
 നല്ലിക മാത്രമേ കാണാൻ കൊടുത്തിരുന്നുള്ളൂ. ശ്രീധര നല്ല
 നായർ ഒരു 'പത്രാസ്ത'കാരനായതുകൊണ്ട്, ഈ സംഗ്രഹ മിഥുനി
 നു മതിയായതെ ചിട്ടാ വില്ലാത്തായി പലതരം കടം വാങ്ങി
 ട്ടുണ്ട്. ഇരുപലപ്പോളി ഇപ്പോൾ സമാധാനമായിത്തീർന്നിരിക്കുക
 കാണാം. ഇതിൽ പാതിത്തരവും സംഗ്രഹ നായാടി നു വേണ്ട സാ
 മഗ്രികൾ വാങ്ങിയതിലാണ് കടം വാങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. കടം
 കക്കാളിൽ ചിലർ ഇപ്പോൾക്കിന്ന് പേരിൽ അന്യായം കൊടു
 ത്തു വിധി സന്ധാദ വിട്ടുമാണ്.

അതെന്നായ കാരണത്താൽ കാണാൻ കൊടുത്തിരുന്ന പല
 ട്ടാം. മാധവിക്കൈതൃമാണ് ഈ ഗുണത്തെ വളരെ മോശമായി

ശ്രീധര നല്ലനായർക്ക് അധികം സ്നേഹം തന്റെ ഏകദേശ
 വേദാഭിരുചിയ ജനകി ഏക കട്ടിയെയാണ് ജനക കടം അ
 തുടങ്ങി സ്നേഹം ശ്രീധര നല്ലനായർക്ക് പേരിലും ഉണ്ട്.

കുലപ്പാൽ നായർവീട്ടു ന കൊടുത്താണ് മനോഹരേന്ദ്രവിദ്യ
 രണ്ടു വീട്കൊണ്ടും ഭാഗിക്കുന്നതു നായർവീട്ടിലെ വലിയ മതി
 റാണ്. കടലിൽ കൊടുത്താണ് അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ പേരുകേട്ടുള്ള
 ഇടയിൽപ്പോലെയെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് കടം വീട്ടുകാർക്കും അതിൽ അക്കു
 മിത്തം ഗതാഗതം ചെയ്യാം ചമ്പക്കുളം നായർ, മലപ്പുറം ജില്ലയിൽ
 പോലെ നാലുകെട്ടും പത്തായപ്പുറം മറ്റുമെന്ന് ഇതി
 ന്നുംപുറമെ നാലുകെട്ടിന്റെ മറ്റൊരായ കടക്കുകയാണു വി
 ശേഷമായ ഒരു പൂർണ്ണമായ വല്ലാത്തൊരു വടക്കേക്കരയ്ക്കു ന
 കൊള്ള കല്ലും കട്ടിയെന്ന് മറ്റും, അങ്ങനെയും കറുത്തുണ്ട്.

ഇതു തുറവാട്ടിലെ കാരണവനായിരുന്ന കത്തോളിക്കൻ മെനോൻ നല്ല വിവരവും, പ്രാപ്തിയും, ധാരയും ഉള്ള ഒരു മൂലക്കാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ താഴെക്കീഴെ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിനോടടുത്തു കാലം ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം കൊള്ളാത്തതായതുകൊണ്ടും നല്ലതായതുകൊണ്ടും സാമൂഹ്യമനോഭാവം സ്ത്രീകളെയും ആകർഷിക്കുകയും, അദ്ദേഹം അതിൽ സഹായിച്ചു. അദ്ദേഹം പ്രാപ്തിയുള്ളതുകൊണ്ടും, അദ്ദേഹം മെനോൻ തന്റെ സഹോദരന്റെ ഒരു മേൽപ്പാടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം നല്ലതായതുകൊണ്ടും മെനോൻ അദ്ദേഹം അതിൽ സഹായിച്ചു. അദ്ദേഹം പ്രാപ്തിയുള്ളതുകൊണ്ടും, അദ്ദേഹം മെനോൻ തന്റെ സഹോദരന്റെ ഒരു മേൽപ്പാടായിരുന്നു.

[illegible][illegible]

അന്തരീക്ഷ സുന്ദരൻ പാട്ടുപാടി തരിപ്പു വൃത്തിയുണ്ടാക്കി
ഇദ്ദേഹം ചന്ദ്രകാന്തൻ പട്ടു പോയിട്ടു സുന്ദരൻ അത് സമ
ത്വനായതുകൊണ്ടു മറ്റിങ്ങിനെയെ പ്രായേണ ഇദ്ദേഹത്താൽ
കൂട്ടിൽ ഒരു പാവപോലെയായതീന്നു ഒരു പാവയെ വെട്ടി
കീഴെ സുന്ദരൻ പാട്ടുതന്നെ സമീകരിക്കുകയും ചെയ്തതായ
തൊന്നത്തെയും പരേ പ്രയത്നം ചെയ്ത മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു
മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു
മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു
മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു

കുട്ടിയെക്കുറിച്ച് അതേ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ
വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ
വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ
വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ
വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ
വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ
വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ
വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ
വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ
വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ
വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ വെട്ടിയ പാവയെ

ഈ കഥ തുടങ്ങുന്നതായതു കുട്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചുരുക്ക വാ
സ്തവ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുട്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വഭാവം തന്റെ അ
മ്മയുടെ പോലെയല്ല. സത്യം, അനുകമ്പ, ധർമ്മം, യോഗ്യം, യോഗ്യം
സ്വയംപരിശോധനയ്ക്ക് വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങൾക്കിടപെടുകയായിര
ന്നു, ആ മനോഹരമായി താൻ എന്തുപോലെയായി പഠിക്കേണ്ട
താൻ തന്റെ മനോഹര, അനുകമ്പ ചട്ടാപ്പിള്ളയായിരുന്നു. അപ്പോൾ
മുതൽതന്നെ അപ്പോൾ പഠിക്കാനായി പഠിക്കാനായി പഠിക്കാനായി
താൻ ഇവയുടെ ദൈവം അതാണെന്നും അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നാകെ
തോന്നും ചിന്തയാണ് ഈ മനോഹര താൻ പഠിക്കാനായി പഠിക്കാനായി
പഠിക്കാനായി പഠിക്കാനായി പഠിക്കാനായി പഠിക്കാനായി പഠിക്കാനായി

[illegible][illegible]

பரபரப்பூட்டிப் போனதும் அதை உதவியோடுயிடுகின்ற,

[illegible]

തോട്ടങ്ങൾ നൽകിയവർക്ക് അനുകൂലമായ തീരുമാനം ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. തോട്ടങ്ങൾ നൽകിയവർക്ക് അനുകൂലമായ തീരുമാനം ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. തോട്ടങ്ങൾ നൽകിയവർക്ക് അനുകൂലമായ തീരുമാനം ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

[illegible][illegible]

ശ്രീധര രാജ്ജിനാരായണൻ: മൗണ്ട് പ്രസിഡന്റ് വേദാന്തിയായി
 ഉദ്യ. അദ്ദേഹം ഒന്നും മിന്നിത്തുറിച്ചു. കിരക്കുറിയമ്മ തന്റെ
 ഭർത്താവിന്റെ മേക്കപ്പോലെയെ സൂക്ഷിച്ചുവന്നാകൂ. അവൾ പലപ്പോഴും
 തായിക്കണ്ടു പരിഭുജിച്ചു.

“എന്നാ വല്ലാത്തതാകുന്നത്?” എന്ന് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു: “എന്നാ വല്ലാത്തതാകുന്നത്?” എന്ന് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു: “എന്നാ വല്ലാത്തതാകുന്നത്?”

അന്നു ഒരു രാക്ഷസന്റെ ഈ ഭൂ-പാകത്തെയും അൻ കണ്ടിട്ടില്ല. 'ഇത്ര പുഷ്പവിതളമുതൽ ഇനി ഇവടെ സാധിക്കുമല്ല. അൻ പന്മാർക്ക് ഇത്രയും പൂക്കൾ' വേണമെന്ന് സംബന്ധത്തന്നെ ചെന്നുപോയ്ക്കൊട്ടെ. അൻ ഇപ്പോൾ 'എന്റെ രാക്ഷസനേ,' പുനഃ മറ്റൊരു സുന്ദര്യ പത്മയെ സന്ദർശിക്കുന്നതു അറിയാത്തവർക്കു കേട്ടു എന്തൊരു അത്ഭുതം സംഭവം എന്നു.

അന്നു നിയമം ഇപ്പോഴൊരു ഇക്കണ പരസാദിക്കാൻ തുടങ്ങിപ്പോയി. പരസാദത്താൽ ദൈവപുത്രനായ ഒരു ബ്രഹ്മൻ ശ്ലീനാശത്താൽ പൂതനായാണ് ആരംഭം. ചുരുങ്ങുന്നതായ ഒരു തൊഴുതും സംഭവം പരസാദത്തിൽ തെളിയാതെ. ക. പക്ഷിതമ്മ പാടുന്ന താഴെപാത ആയി കണ്ടിരിക്കാൻ വരില്ല. കേൾക്കാൻ ഉപയോഗത്തിൽ ആദ്യം പാടി ഒരു വാഗ് മരിയത്താൽ ... കണ്ടാൽ കണ്ടിട്ടെ.

ശ്ലീയ: - അതുകൊണ്ട് ഇനി അൻ ഇവിടെ താഴെക്കാൻ പാടിപ്പോട്ടെ.

കട്ട - (എഴുന്നേറ്റിട്ടു) എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ഇവടെ താമസിക്കുന്നത്? അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെല്ലാം

ശ്ലീയ—അതല്ലാതെ ശാ. ന് ശാസ്ത്രപാഠങ്ങളെ എന്തും ഒരു കാര്യം ഉണ്ടാവാം. അന്നു നന്നെ വീട്ടിൽകൊണ്ടു പോയി പെട്ട സുഖമായതായാൽ എന്തെങ്കിലും പാടാം.

കട്ട:—അവിടെ ഇതിൽപ്പരം വേണ്ടില്ല!

ശ്ലീയ:—അത് എന്തിനെന്നല്ലാതെ. അതുകൊണ്ടുവന്നാകയാൽ എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നല്ല ചുരുക്കത്തോടു കഴിയുമോ?

കട്ട:—അതുകൊണ്ട് സ്വഭാവം പറ്റാത്ത ഇന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കിയതല്ലല്ലോ? എടുക്കുകയായി അതല്ല പാടാൻ കഴിയൂ? എന്തെങ്കിലും ഇനം അതിൽ ഇപ്പോഴത്തെ താമസിക്കുന്നു. കണ്ടാൽ കണ്ടാൽ വീട്ടിൽ പോയി

സ്വർണ്ണരാമസം തുടങ്ങാം ഇപ്പോൾ അവിടെത്തപ്പായാൽ മെട്രിക്സാണ് താക്കതാരു വരുന്നതും ഇവ - നെ കയ്യെടുപ്പു ന്നതായിക്കാണുന്നത് എനിക്കു പരമസന്തോഷമാണ്

ഇത്രയും പറയുമ്പോഴേക്കു സന്ദേശൻ വരുന്നതു കണ്ടു. പ്രസ്തുത സംഭാഷണം നിശ്ചയിച്ചു.

‘കുപ്പർ പാക്കുകൾ വസ്തുപാങ്ങാൻ തീർച്ചയാക്കി’ എന്നു സന്ദേശൻ വരുന്നവഴിയിൽ പറഞ്ഞുകൊടുത്തുവന്നു.

ശ്രീധര:—എത്രക്ക്?

സന്ദ:—അറുപതിനും

ശ്രീധര:—ആരെ പറയാൻപാവുക? അതു നഷ്ടമാണ് ചിലവിടം പാക്കു കിട്ടുമ്പോൾ

സന്ദ:—അത്ര കൂടുതൽ

ശ്രീധര:—നടക്കുന്ന ചടിയനാണ് പറഞ്ഞത്. വേറെ ആരുമില്ല

സന്ദ:—എന്നാൽ നഷ്ടം തന്നെ. സംശയമില്ല. കൂടുതൽ ആരെ വിളിക്കുന്നതിൽ പാട ചൂണ്ടാണ്. നല്ല നഷ്ടമാണെന്നു ഞാനും പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്റെ വാക്ക് അത്ര ശരിപ്പെടാറില്ല.

ശ്രീധര:—ആരുടെ പേര്യാണു വാങ്ങാൻ തീർച്ചയാക്കിയതെന്നത്?

സന്ദ:—നമ്മുടെ വലിയമ്മയുടെ പേര്യാണു (എന്നു കൂട്ടം കണ്ണീരടയ്ക്കുന്ന നോക്കിപ്പോന്നു)

ശ്രീധര:—കടലാസ്സു വാങ്ങിയാ?

സന്ദ:—ഇല്ല. നാളെ വാങ്ങും എന്നാണ് കുപ്പർ പറഞ്ഞത്.

എന്നു പറയുമ്പോഴേക്കു ‘സന്ദേശൻ’ എന്ന അപരിചിതനായ അന്ത്യമൃത്തിൽ ഒരു മെട്രിക്സിന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ വിളിക്കുന്നതു കേട്ടു. ‘എന്ത്’ എന്നു വളികേട്ടു സന്ദേശൻ പോവുകയും ചെയ്തു.

ശ്രീധര:—ഞാൻ നോട്ടീസ്സു കൊടുക്കും.

കട്ടി:—അതെന്ത്?

ശ്രീധ:—എടുവാൻ കഷ്ടം സമയം കൊള്ളാത്തതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയൊരു നിലയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നിന്നെ, നിന്റെ അമ്മക്കു കിട്ടുന്നതെല്ലാ എന്തൊരു സംഭവമാണ് നിനക്കു സഖ്യം ഉണ്ടാകുന്നത്. അത് സ്ഥാനം വരുത്താൻ നിന്റെ പേരിൽ തന്നെ എഴുതിത്തന്നിരിക്കുന്നു.

കട്ടി:—ഇതാണ് ഇപ്പോൾ വരെയും എന്തൊരു തരത്തിൽ അപ്പോൾ പാലിയെ? ഇത് കൈമാറ്റം ഒരു പ്രവൃത്തി തരത്തിൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അത് പ്രവൃത്തി നാളെക്കും കൈമാറ്റം ഉണ്ടാകുമല്ലോ?

ശ്രീധ:—ഇതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ എന്തൊരുതരം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ കൊള്ളാത്തതുകൊണ്ട് ഇതിനുള്ള വഴിയും അതാണ്. കൈമാറ്റം ഉണ്ടാകും.

കട്ടി:—അത് എന്തൊരു കാരണമാണ്?

ശ്രീധ:—എന്തൊരു കാരണം?

കട്ടി:—എന്തിന് അങ്ങനെയൊരു കാരണം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ വേണ്ട സംഭവം ഇത് കൊള്ളാത്തതുകൊണ്ട് ഇതിനെ ഉണ്ട്. അതാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. അതാണ് വേണ്ടതെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇതാണ് വേണ്ടതെല്ലാം.

ശ്രീധ:—അതൊരു കാരണം ഉണ്ടാകും. അത് അതൊരു ഇതിനും. ഇതിന് ഇതൊരു കാരണം വേണ്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതൊരു ഇതിനും. അതൊരു കാരണം ഉണ്ടാകും. അതൊരു കാരണം ഉണ്ടാകും.

കട്ടി:—ഇത് ഇതൊരു കാരണം.

അതൊരു കാരണം ഉണ്ടാകും. അത് അതൊരു കാരണം ഉണ്ടാകും. അത് അതൊരു കാരണം ഉണ്ടാകും. അത് അതൊരു കാരണം ഉണ്ടാകും.

ഇതിനെ നോക്കുക. ഇതിനെ നോക്കുക. ഇതിനെ നോക്കുക. ഇതിനെ നോക്കുക. ഇതിനെ നോക്കുക. ഇതിനെ നോക്കുക.

ആ പന്ത്രവിതൻ ഒരു മാതിരി' എന്ന സാക്ഷ്യം തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ വിട്ടുപോയതു. കട്ടിലക്കുറ്റത്തു വേഗം ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ആരെ അറിയിക്കാനാകാതെ ഒരു പട്ടു മണലിനെ വന്ന ഒരു തെരുവേൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന തന്റെ പൈതൃകപാത്രം പാൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടു കണ്ടു. ആദ്യം സംശയിച്ചതിനാലായി, എങ്കിലും ഉടനെ തന്നെ അത് ലോകം സന്തോഷം ആ സാക്ഷ്യത്തിന് നിൽക്കുന്നതിന് 'അൻ മാത്രമാണ്' ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു മാത്രമായി 'കഴിഞ്ഞ തെരുവേൽ' എന്ന കട്ടികളെ അൻ കയ്യിൽ തിരുത്തി കൊണ്ടിരിക്കുക' എന്ന പറയുമ്പോഴാണ് ആ സമയം കിഴക്കു മേൽക്കൂട്ടം വെളിച്ചം നൽകുകയും കട്ടിലൻ കയ്യിൽ തന്റെ അകക്കാഴ്ച തുടർച്ച.

ശ്രീധർ:—നന്നായൊരു പാൽ മട്ടയെ വൃത്തിയാക്കി അൻ കയ്യിൽനിന്നു ഉദ്ധരിച്ചു.

കട്ടിലൻ:—ഒരു പട്ടു മണലിൽ അൻ ഒരു കയ്യിൽനിന്നു ഉദ്ധരിച്ചു. ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു കയ്യിൽനിന്നു അൻ അതിനെ തന്നെ മറ്റൊരു കട്ടിലൻ. എന്നാൽ ലോകം സന്തോഷം.

ശ്രീധർ:—ഇന്നാൾ എന്റെ മകൾ പരിശോധിച്ചു. സന്തോഷം ഉണ്ടെന്നാണ് പറയുന്നത്. അതാമതൊരു മറ്റൊരു മട്ടയും ഉണ്ടാവാമത്രേ.

ഇതുകേട്ടപ്പോൾ കട്ടിലക്കുറ്റത്തു ഇടിയട്ടിയ മരംപാലായി.

ശ്രീധർ:—ഈ പണിക്കർ പറയുന്നതു മേൽ വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ല. പറയുന്നതു മേൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടില്ല.

കട്ടിലക്കുറ്റം അങ്ങനെയൊരു വിശ്വാസം ഉണ്ടാകാം. ഒരു നല്ല മണ്ണിലെ പാൽമട്ടയെ സന്തോഷം അടക്കി. ആ നിമിഷം ശാശ്വതം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അൻ മരിക്കുന്ന സാക്ഷ്യം എന്ന ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായാലും എന്തിനേ അതും വൃത്തിയാക്കി. മറ്റൊരു പാൽമട്ടയെ അൻ സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നു.

തിന്ന സുഖം കെട്ടിട്ടില്ലാത്തവളാണ് സംഗതിവശാൽ എന്തൊരു ചേന്നിട്ടുള്ളവരും ഈ നിർമാഗ്നത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളണമെന്നതാണ് നിങ്ങൾക്കായിട്ടുള്ളത്. ഞാൻ ഭാവിശങ്കണിപന്നാലും ഇവിടുന്ന് കുട്ടികളും മക്കളാൽ സമ്പന്നനാകുന്ന കാരണമെന്തെന്നതാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം."

ശ്രീധ — കുട്ടികളെ എത്ര വിദ്യയും കൈമാറാൻ പറയുന്നതാണ്? എന്റെ കർമ്മപഥം അതിനനുരോധമല്ലേ?

കുട്ടി — ഈ പിതാക്കൾ ആ ദുഷ്ടന്റെയും ബാധകളാണെങ്കിൽ ഇവിടുത്തെ ജാതകത്തിൽ നല്ലതൊന്നും കാണുകയില്ലല്ലോ. ഇവിടെക്കുണ്ടാകുന്ന സന്താനം എന്റെ സ്വന്തംപോലെത്തന്നെയാണ് അതിനെ ഞാൻ ചാറുതുറപ്പാലെ തന്നെ അറിഞ്ഞായി എത്രയും അറിയാം.

ഈ പ്രിയപ്പെട്ടവനാകട്ടെ കെട്ടിപ്പാർത്ത ശ്രീധൻ നാണയമുണ്ടായ അഭിമാനം തന്റെ മുമ്പുള്ള നല്ലതും പ്രകാശിച്ചു. 'കുട്ടികളെ എത്ര വിദ്യയും കൈമാറാൻ പറയുന്നതാണ് പ്രസന്നിക്കുണ്ടാകുന്നതും ഞാൻ കൈമാറട്ടില്ല നാണയത്തിൽ നിന്ന് പ്രസന്നിവിട്ടിട്ടുള്ളതാണ്' എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നതായിപ്പോയി ഒരു മറ്റു "പൊൻവെ"പ്പെട്ടാൽ ഇപ്പോഴും ഭാരപേരും അകിരയായി മാറ്റിക്കുറുപ്പാക്കും മൊഴി.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

കൈമാറ്റം

ശ്രീധൻ നാണയമുണ്ടായ സംഭവവും സന്താനം സന്താനംകൊണ്ടായിരുന്നു. ഇതൊരു സംഭവത്തിൽ മാത്രമാണ് അറിഞ്ഞിരുന്ന സന്താനം അഭിപ്രായത്തിനനുസരിച്ചതെന്തെന്നിട്ടുള്ളത്. ശ്രീധൻ നാണയം വെട്ടിയെന്നും കൈമാറ്റം ചെയ്തിയെന്നും അറിയാതെത്തന്നെയാണ് സന്താനം

[illegible]

ഇങ്ങനെ ഇവിടെയൊക്കെ ഉണ്ടാകുന്ന അജ്ഞാതതയ്ക്കു പൂർണ്ണമായി ഒരു പരിഹാരം വരുത്തുവാൻ സാധ്യതയില്ലെന്നു വരുത്തിത്തന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇവിടെയും സമാധാനം വരുത്തുവാൻ ഇതു എത്ര വേഗത്തിലായിട്ടുണ്ടെന്നു സംശയിക്കുകയാണിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇവിടെയും സമാധാനം വരുത്തുവാൻ ഇതു എത്ര വേഗത്തിലായിട്ടുണ്ടെന്നു സംശയിക്കുകയാണിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇവിടെയും സമാധാനം വരുത്തുവാൻ ഇതു എത്ര വേഗത്തിലായിട്ടുണ്ടെന്നു സംശയിക്കുകയാണിരിക്കുന്നത്.

മായി സംഗമിച്ചില്ല, എങ്കിലും കാരണവരോട് നേരിട്ട് വിരോധം പാമ്പാൽ കൈയ്യുണ്ടായിരുന്നതു മൂ.

[illegible][illegible]

தமிழகம் வளமாகிய உலகம் ஊழியாகியது “இருள்
உருகும் கண்ணிலே அகநயமாக நின்றுகொண்டிருப்பது” என்று

താമസിച്ചുവരുന്നത് എന്തെല്ലാമെന്നോർ സാബസം തുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പു ഭാഗ്യ വിതരണം മൂന്നു ഭാഗമാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. അവയിൽനിന്നു ഒരു സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാമകുറായ ശേഷകർ അമ്മയുടെയും തന്റെ സഹോദരനായ പാദകുട്ടിയുടെയും വൃന്തകൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതുതന്നെ. 'പിന്നാൽ' 'വേക്ക്' കാട്ടിപ്പോകുന്ന പന്നു നാലുകൾ എന്തെല്ലാമെന്നോർ ഭാഗ്യവിതരണത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീസന്താനമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത് അവളുടെ പേര് കുഞ്ഞമ്മാളവെന്നാണ്.

ഭാഗ്യ വിതരണകൾ ഇപ്പോൾ മൂപ്പന്മാരുവരു വെട്ടി വൃന്തമാണ്. താഴെ ചുവിക്കത്തായ ശരീരവും, അലം കുറഞ്ഞതായ നിറവുമാണ്. ഭാഗ്യവിതരണ തന്റെ താഴെത്തുടലിൽ കേൾക്കുക. കൂടെ സ്ത്രീയായതും. ചെറുതൊഴക്കങ്ങളും പ്രകാശിച്ചിരുന്ന പർവ്വത്തു കണ്ടാൽ കൊള്ളാവുന്ന. ഭാഗ്യവിതരണ ധാരാളം പൊതിവുണ്ടു. ഇങ്ങനെ തിരിഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ സമ്പന്നൻ. വെട്ടി വെട്ടി എന്തെല്ലാമെന്നു ചുവിക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടു. സിദ്ധത്. ഇതു നാലു വിതരണം വെട്ടിയതായ സഹോദരനായി. എന്തെല്ലാമെന്നാൻ സാബസമാണെന്നു ശേഷം ഭാഗ്യ വിതരണമെന്നായി. അപ്പോൾ അമ്മയുടെയും പെണ്ണു. എന്തിലും എന്തെല്ലാമെന്നോർ സാബസം നിമിത്തം മറ്റൊരു ചിത്തവൃത്തിയായ മൂപ്പനും ഭാഗ്യ വിതരണം പാദകുട്ടിയും പെരിശിരിച്ചു. കുഞ്ഞമ്മാളവെന്നും. തീർത്ഥാടനം ശീലിച്ചപ്പോൾ എന്തെല്ലാമെന്നാൻ മറ്റു സാബസങ്ങളിൽ ഉച്ചമിട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, കുഞ്ഞമ്മാളവെന്നും. എന്തും തന്റെ പിതാവിന്റെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ നശിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുമാരന്മാർ ഇപ്പോൾ സുഖമായി കഴിവാനുള്ള സ്വത്തുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഭാഗ്യ വിതരണ അമിതമായ വൃന്തം മൊഴുത്ത ഒരു സ്ത്രീയായതുകൊണ്ടും കുഞ്ഞമ്മാളവെങ്കിലും ശേഷമുള്ള വെട്ടിയും വെട്ടിയതായതുകൊണ്ടും കട്ടന്നത്താലം ചിലവിനുമതിയാവാതെ വരികയും മില്ലാ മില്ലനായി പലരോടും കൂടെ

പാലക്കാട് ജില്ലയിൽ വെള്ളപ്പൊക്കം തുടർന്ന് നിലനിൽക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും പലായനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

[illegible]

ഭാഗ്യപിഷത സന്ധ്യയുടെ ഈ പ്രതിഭാസം മകളിനോടും
 മറ്റും ഒരു പുതിയൊരു പ്രകാശം ആഴ്ത്തുന്നതായി ഇവർ
 “ഈയിടെ ഒന്നും ഇല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സാക്ഷാൽ നമ്മുടെ
 അഭിമാനം കാരണമെന്നു മറ്റും, നാളെ”, എന്നു മറ്റും
 വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

സുരക്ഷയ്ക്കു:—അധികൃതർ തിരക്കുകൊണ്ടു വരാൻ സാധ്യമല്ല.
അതേ ൨൧൪

செய்து — நான்குநாள் அல்ல; காட்டு சங்குமம் உள்ள எல்லாவிடங்களிலும், உயிருள்ளவற்றிலிருந்தும் உயிர் எழும்புகா?

பு:—போகும் பொது ஸ்தலம் எது கிடம்? இரண்டாம்
கடி, மூன்றாம் போகும்

340—നവോദയം അല്ല പണം കൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം പ്ര
 യത്നം. പണം ഉള്ളവരെക്കൊന്നും ഇല്ലാത്തവരെ നോക്കിക്കൊള്ള
 അതല്ലാത്തവർക്കു് ഞായറും ഉണ്ടാവാൻല്ല. അവിടെ വിശേഷി
 കല്യാണമില്ലല്ലോ?

സുന്ദരൻ:—വീശേണിപ്പു കരം ഇല്ല എല്ലാവർക്കും സൗജന്യമാണെന്നു. ഓട്ടം കളിക്കുവാൻ യുദ്ധ സാധനങ്ങൾ അവിടെത്തന്നെ യെല്ലു.

സുന്ദരൻ: ഇല്ല. അതില്ലാ സാധനങ്ങൾ പറ്റാത്ത മകൾ എടുക്കും?

ഓട്ടം:—അങ്ങനെയായിട്ട് എന്താ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്നു ചോദിക്കുന്നു.

സുന്ദരൻ:—അന്നു അന്നു പാഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കാൻ മാത്രം അതു നു ഓടിച്ചിട്ടു അല്ലേ?

ഓട്ടം:—(പ്രതികരണം ചെയ്തുകൊണ്ടു) അന്ന് എന്താ കല എടുത്തത്? ആ പെണ്ണു പാഞ്ഞാൽ കരംകൊണ്ടുല്ലല്ലോ!

സുന്ദരൻ:—അവൾ എന്താ പറയുന്നത്?

ഓട്ടം:—ഒന്നും പറയുന്നില്ല. അതു പറഞ്ഞാൽ കരം, കറുത്ത കൈകളും, അത്രെ ഉള്ളു.

സുന്ദരൻ:—എന്നെ ശാസ്ത്രം പഠിപ്പിച്ചിരിക്കും. പുതിയ പണം ഉണ്ടോ. മാത്രം പറയേണ്ടതല്ലേ?

ഓട്ടം:—അതു അന്ന് സമയത്തിൽല്ല. സ്വാമി ഉറപ്പു തെളിയിക്കുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം. കൂടെ ധാരാളം കാണുമെ അതാണ് എന്ന് അന്ന് അവളോട് നല്ലവണ്ണം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് അത് അന്നും പാവപ്പെട്ട യും കരെ ദയസമായി ശാസിക്കുന്ന ഈ കൂട്ടായ്മക്ക് എന്താത്തരം അവൾ ഒരു സമയത്തിൽ അറിഞ്ഞു.

സുന്ദരൻ:—അല്ല, അന്ന് തന്നെ ഒരു ചോദ്യം?

ഓട്ടം:—ഓ ചോദ്യം ധാരാളം ഇന്നുവേണ്ട സമ്മാനം.

അന്നത്തരം ഓട്ടം പറ്റാത്ത “കുഞ്ഞമ്മാളേ! കുഞ്ഞമ്മാളേ!” എന്നു വിളിച്ചു കുഞ്ഞമ്മാളേ വളരെകൂടി. “ആ പെണ്ണെപ്പറ്റി കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു” എന്നും പറഞ്ഞു ഓട്ടം വളരെ പുറകിലേക്കു പോകുന്നു.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

ആകൃതി - മിക്കതും പൂ, ചെങ്കിര, വേണം

സ്വദ: -ശ്രീമാൻ മുസ്ലിം മാനേജർമാരുടെ കൈയെഴുത്താണ് അമ്മയുടെയും മകളുടെയും തരംഗം. തദ്ദേശ സംസ്ഥാനത്തിന് വരുമാനം വരുത്തുന്ന ഒരു പദ്ധതി.

ආශ්‍රිත—(1.විශ්‍රාම දා) 2011 අගෝස්තු 23 වන දින

സഭ: പുതുപതിഞ്ഞു ദൈവജാതം

ഭാഗ്യം: - സുന്ദര സ്വപ്നം തി?

സുര:-കുറഞ്ഞവർക്ക് പുറത്തു കൊടുത്തു പോകരുത് എന്ന്
വാദകർക്ക് നോട്ടീസ് ലഭിച്ചു.

ധിക്കാൻ വല്ല കഷ്ടപ്പാടും പറയുക. നിന്റെ മാതിരിയാ
ണെന്ന് നന്ദിവിശ്വാസവൽ ഉപകാരം ഒരച്ഛാൽ ഇന്ദ്രാണി
പറയുമ്പോൾ!

അ. — സത്യം പറയുക കേൾക്കുന്ന അങ്ങ് അവളെ ഇനി ഇതിൽ നിന്നു ശാസിക്കുന്നില്ല. നാമുടൻ ശാസിച്ചു കഴിഞ്ഞു. നല്ല പെണ്ണ്. പ്രാക്കാരത്തിന് അങ്ങ് എന്താ ചെയ്യാ? അതൊരു പെണ്ണല്ല, ഒരു ശവമാണ്! നിങ്ങളെ ശവം!

[illegible]

ചോദ്യം—ഒന്നാം മാനിഫെസ്റ്റോ പാടി കണ്ടെങ്കിൽ ഉപകാരം ഓരോ മാവുന്നതുവരെ മാക്കിട്ടു കോർഡ് മുക്കുക. അതിനോടു പരിഭവം വേണ്ട. (എന്നു പറഞ്ഞു കൊല്ലപ്പെട്ടി തുറന്നുവെച്ചു. അടക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടു പ്രവേശനം വരുത്തു സംസ്കരിച്ചു; പിന്നീട് മനസ്സിലായപ്പോൾ അതാണ് ഓരോ പദത്തെപ്പറ്റി അതു ബോധപ്പെടേണ്ട. മെല്ലെക്കുറിപ്പാൽ മുക്തം തിന്നാൻ എന്താണു? പ്രാദേശിക പള്ളി നാലുത് ആയിട്ടു? മറ്റൊരു ജനതയെക്കുറിച്ചാണു?

ഇതുകേട്ടപ്പോൾ സ്മരണയ്ക്ക് ഒന്നു ഇടം.

சா. மு. - எந்தத் திட்டப்போல் இந்தப் பணம் செலவாகியது?

സൂതർ—എത്ര വ. മണം?

ചോദ്യം:—കുതിപ്പുറംകോ? കൊമ്പുള്ള മരി.

വിജ്ഞാപനവും അതിന്റെ വാസ്തവ്യതയെയും പറ്റിയുള്ള ചർച്ചയ്ക്കായിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയാൻ കഴിയും. അതിനാൽ അതിന്റെ വാസ്തവ്യതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയ്ക്കായിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയാൻ കഴിയും. അതിനാൽ അതിന്റെ വാസ്തവ്യതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയ്ക്കായിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയാൻ കഴിയും.

[illegible]

അതു, പുത്രിയെ തന്റെ അരികത്തു പടിപ്പിച്ചിരുന്നു. “നീ എന്താ വല്ലാതെക്കുന്നതാ! നകൻറെ ദേഹം പാതിയായല്ലോ!” എന്നു സദാശിവ പറഞ്ഞു. ഭാഗ്യവിയമ്മ കഞ്ഞയാളു പുതപ്പിച്ചു നന്നു കഴിഞ്ഞതെ അറുവളുടെ ദേഹം കൈകൊണ്ടു തൊലാൻ.

കഞ്ഞയാളാട്ടു മറ്റും മറ്റും പറഞ്ഞല്ല. മകളുടെ ശിരശി അഴിച്ചു. “എല്ലാം കൈക്കൊണ്ടാവാം, നേകാമ്പല്ലും നോക്കാതെ” എന്നുപറഞ്ഞു. ഭിഷകൻ വേറെത്തൊരാൾ ഇക്കണം.

ഭാഗ്യ—രാത്രി കിടക്കാവാനും നീ ഇന്നു കൂനൽ കറെ പാൽ കഴിക്കണം. കണ്ടിപ്പോഴു? മോനും നായകന്മാർപ്പാക്കു നായി അതാ തോൻ കറെ പാൽ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു.

കഞ്ഞ:—നകര അന്ത്യമല്ല അന്ത്യമല്ലെന്നൊ, അതെന്തി?

ഭാഗ്യ—ഉണ്ടെന്നു ചൊല്ലുന്നതു ചൊല്ലുന്നതു കറെ കറം കഴിച്ചു ഇതു വീട്ടിൽ കൊണ്ടു വന്നു വെള്ളം പാളി. എനക്കു നിന്നെ സേവനം കല്യാണാണു നിന്റെ വചനം. അതു ആ ദൈവാനുഗ്രഹം (എന്നു കല്യാണ കൈകൊണ്ടു തുടങ്ങി.)

കഞ്ഞ:—(പ്രിയപ്പെട്ടൊക്കെ) അതെന്തി എന്നു സേവനം കല്യാണം തോൻ ഒരു കാലത്തും വിരമിക്കിപ്പോ (എന്നു കൈകൊണ്ടു തുടങ്ങി.)

ഭാഗ്യ:—നീ നല്ലവണ്ണം നടക്കുന്നതു കണ്ടുട്ടു ദൈവം എന്തു യായി! (എന്നു പറഞ്ഞു എന്തെന്നു പോയി പെട്ടി തുറന്നു സഹസ്രകരതലം കൊണ്ടു വെട്ടിക്കളി. മിന്നിത്തുടങ്ങിയതും എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നു.)

ഇതെല്ലാം ഉറപ്പാൻ എന്തിനാണെന്നറിയാതെ, കഞ്ഞമ്മാളു വിസ്മയിച്ചു.

“ഇതെല്ലാം എന്റെ മകൾ അന്നത്തു കണ്ട ഉറന്ന തോൻ ചാവുന്നതായാലും ഇനിപ്പു സങ്കടമല്ല.” എന്നു പറഞ്ഞു ഭാഗ്യവിയമ്മ തെരുവു പുറട്ടു പുത്രിയുടെ കൈകൊണ്ടു

[illegible]

"കുടുംബശ്രീയുടെ കരുതലുകളോടെ" എന്ന
ഭാഗ്യവിലയിൽ തന്റെയും സഹോദരിയുടെയും കുടുംബത്തെ

[illegible]

“ചന്ദ്രനാഥൻ തൊൻ പന്തളൻ്റെ ഭക്തന്റെ ഉപദേശം പഠിച്ച് പഠനം, വിദ്യാഭ്യാസം, പണ്ഡിതാനന്ദം ആലോചനയും ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയിൽ ചുരുക്കം തൊന്നിട്ടുള്ള ആത്മോത്ഥാനം നൽകാൻ വഴിമുഖത്തിന് നന്നായൊരു മാർഗ്ഗമുണ്ട്. ചിലരെല്ലാം ഭഗവദ്ഗീതയെ പഠിച്ച് ഇന്നത്തെ ചന്ദ്രനാഥൻ പന്തളൻ്റെ ഭക്തി ഈ ചെറിയ കസേരയിലുള്ള പച്ചപ്പുരികിടുന്നതാണ്. ചന്ദ്രനാഥൻ്റെ അധികാരം ഭഗവദ് ഗീതയെ പഠിച്ച് തൊന്നുന്നത് തൊൻ പഠനം പഠിച്ച് നന്നായി വർദ്ധിക്കുന്നു. കണ്ണാടിയിലുള്ള നോക്കി ഇവയെക്കൊണ്ട് കിടന്നോട്ടു, പാൽ കടലാസ് ഉറക്കിയെടുത്ത്, എന്നു പറഞ്ഞ് കണ്ണാടി വെക്കുന്നതുകൂടിയാണ്. ഭഗവദ്ഗീതയെ പഠിച്ച് പണ്ഡിതാനന്ദം.

“ഈ സൂത്രം ഒന്നാം പുറംതൊട്ടി സാക്ഷര നാടകിപ്പു. ഇതിനാണല്ലോ!” എന്നു കണ്ണത്തൊട്ടി അന്നത്താൽപറഞ്ഞു. ഉടനെ അന്നു അർദ്ധം മുറിയുടെ വാൽമടച്ചു മീപ്പിട്ടു സാക്ഷരനായിക്കി ഭ്രമിക്കി. ഒരു വക്കലയും കറവയുമായിത്തന്നും വളരെ പുറംതൊട്ടി ഉൾക്കൊണ്ടു സാക്ഷരനായി. വളക്കുന്ന

മിക്ക ഇത്തരം തിരി നല്ലവണ്ണം നേട്ടം കഴ്യാതിരുന്നതു മൂലവും ആമിരങ്ങളും മറ്റും കറേണൽ റോക്ക് തിരുത്താൻ സമ്മതിച്ചു. പിന്നീട് പാലാട്ടത്തു കടച്ചു. അതിൽ ഏതോ ഒരു കാരണത്താന്നു, ബ്രാബി കലാപക്കാരുടെന്നു മണ്ണുലായി. പീണ കടിച്ചു. മൃതവും അല്പം ലഹരി മരുന്നുകളും കട്ടിലത്തേക്കു കയറി കൂഴമെത്തുമ്പോൾ ശയച്ചു. കടക്കം ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പോലെത്തന്നെ. പൂർവ്വതന്നെ പ്രാണോന്മുഖനായി. അപ്പോഴും മറ്റും ചിലപ്പോൾ കലാപത്തോ കടന്നുവരുന്നതോ കണ്ടാൽ കലാപം. അവസാനം മോശക്കടന്നു തന്നെക്കു സമയത്തു മരണമുണ്ടായിട്ടു. പ്രായത്തിനാൽ വാ കാരണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഏകദേശത്തിലായിട്ടു. പരമപ്രിയപ്പെട്ടവനായിട്ടു. ശാന്തമായി അറയടക്കുകയോ മോശം സങ്കാരം വിടയ്ക്കു. കണ്ടാൽമോശ കണ്ടാൽ "അറയടക്കു സമ്പാദ്യം" എന്നു തന്നെ സ്വകൃത്തിൽ ഒരു ശാപമുണ്ടു. അതിൽ ആദ്യമായിട്ടെന്നതു കണ്ടാൽമോശ അറയടക്കു വാ! കലാപം അറയടക്കായ കലാപം കലാപം എന്നു കലാപം വന്നു.

ആനന്ദം അഭ്യന്തരം.

വർഗ്ഗം:പുസ്തകങ്ങൾ

അനിക്കു പറ്റിയ അഭിമാനത്തോടും കൂടിയ ഭൂമിധരനാണി-
നായർ വെളരെ വിഷാദപ്പെട്ടു. നോട്ടീസ്സുവെച്ചതനുശേഷം
ചന്ദ്രകണ്ഠന്റെ മേലയത്തുരുന്നെ തന്റെ പേരിൽ തെറ്റാ-
തെന്നിപ്പോയതോടുകൂടി തോന്നത്തുടക്കം തുറന്ന യമമരുടെ
ചേട്ടപ്പോലും അനിക്കു നല്ലൊന്നും അറിയാതായതും. ഇങ്ങി-
നെ വല്ല കശാപി-ശയ്യൊഴിവാക്കത്തക്കതെന്ന താൻ കരുതേണ്ട
തായിരുന്നു ഇപ്പോൾ പണ്ടത്തെ ഓരോത്തോളത്തു നായർ
തന്നെത്താൻ കുററപ്പെട്ടതി

സംസ്ഥാനം കയ്യെടുത്തു പത്തു സംവത്സരകാലമായി ഇതുവരെ തന്റെ പ്രിയതമനെ പിരിഞ്ഞിട്ടു കോത നായർ ഇപ്പോൾ നേരിട്ടിരിക്കുന്ന വിഷയരൂപം ഇലോം ഒന്നുവുമായി തന്നെ കളിക്കുമ്പോഴും ഉഷാർ കഴിക്കുമ്പോഴും കിടക്കുമ്പോഴും എന്താവേണ്ട സദാ സമയവും തന്റെ പ്രാണപ്രേതസിയെ ചിന്തിച്ച് നായർ വല്ലാത്ത മനോഹൃദയവുമായി അവർക്കുണ്ടാവുന്ന വ്യസനം ആ നിരപരാധിനി എങ്ങനെ സഹിക്കുമെന്ന വിചാരിപ്പും അദ്ദേഹം വളരെ വ്യസനിച്ചു.

നായർചീട്ടിക്കു നായകകുട്ടിന്റെ മുൻപാഴ്ത്തു പടി അന്താല വശത്തുള്ള പശ്ചാത്തപ്തിയിൽ അഴിഞ്ഞൊരു മുറിയിലാണ് ശ്രീധരനാണിനായരുടെ കിടപ്പും ഉറപ്പും. തറവാട്ടുപുളിയും പോരും ഉഷാർ അടുത്തും നന്നു കഴിയി. കാക്കനാർ മേന്മയിലാവിന്നു കൊടുത്തിരുന്ന സംഗ്രഹം അറിയുവാൻ ഇപ്പോൾ കിട്ടാത്തതായി. നായരുടെ ചേരിൽ വിധി സമാധിച്ചു കയ്യെടുത്തു കടക്കാർ അഗ്രിണിയായതുകൊണ്ടു പ്രാണം നിമിത്തം അന്നാട്ടു മുട്ടിപ്പട്ടി ഉടനെ വിധി നാണുമാത്രം ചണ്ഡികമായി പറഞ്ഞു വിരമിച്ചു.

ശ്രീധരനാണിനായർ വല്ലാത്ത കഴപ്പാതിലായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരമെല്ലാം കെടിക്കുറവായി. കൈപ്പ്രസാദമുള്ള നിറമെല്ലാം പോയി. ദേഹം ആകപ്പാടെക്കൊണ്ട് കറുത്തതായി. നായർ ഒരു രോഗിയെപ്പോലെയും ഭ്രാന്തനെപ്പോലെയും മാറിത്തീർന്നു.

മാസം നാലു കഴിഞ്ഞു. നാലുവശംപോലെയൊണ് നായർക്കുണ്ടായിരുന്നത് ഇതിനിടയിൽ ഒരു ദിവസം സന്തോഷൻ ഇദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ചെന്നു. സന്തോഷനെ കണ്ട് ഉടനെ നായർ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. സന്തോഷൻ ഇങ്ങനെ കൊല്ലു മിനിട്ടുനേരം കണ്ണുപോയ അന്താലനും സംസാരിക്കാതെ ശരണമായിരുന്ന അതിരശേഷം സന്തോഷൻ "എന്താ ഇതു

ക്ഷീണം! ദൈവം ദൈവം വല്ലാതായല്ലോ! നിറംതന്നെ ഒരു ക
രളു " എന്നു മനസ്സാലം അടിക്കുകയും പറഞ്ഞു.

നായർ:—വിശേഷിച്ചു സുഖംകൊണ്ടാണല്ലോ.

സുന്ദര:—ഇതുവരെയായി പറഞ്ഞതും കാണാറില്ലല്ലോ.

നായർ:—എന്തൊന്നല്ല. അത്ര ഉള്ള

സുന്ദര:—അൻ ഇന്നലെ കൃഷ്ണൻനായരെ കണ്ടു.

നായർ:—മാതാമതായാ?

സുന്ദര:—അതേ. ആ അധികപ്രസംഗി പറഞ്ഞു:—'ഇനി
നിന്റെയും താമര ഇല്ല. വിധി നടത്തുക തന്നെ' എന്ന് 'അ
തു ബലപ്പെടേണ്ട ഇങ്ങല്ലാം ഇന്നുവെങ്കിൽ നാളെ തീര
ന്ന എടവാടാണ്' എന്നു അൻ ആയാളോടു പറഞ്ഞു. ത
ക്കിണിയമ്മയുടെ ഉപദേശംകൂടി ഉണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞില്ല.

നായർ:—(മലയികപാതയിലൊഴിഞ്ഞ്) ഇനിക്ക് ആ രാജാസി
യുടെ ശബ്ദം കേൾക്കണം. അത്ര നൊട്ടുള്ളതല്ല.

സുന്ദര:—ശരിയാണ് രാജാസിക്കെന്നതാണ് അനും ഇയ്യി
യായായി ഉള്ളതൊക്കെ അത്ര നല്ല അല്ല. 'മരിക്കുന്നതോടു
അന്ന് ഉല്പാദനപ്പെട്ടതു നന്നായില്ല. വളരെ സാഹസമാ
യിപ്പോയി' എന്നു അൻ തക്കിണിയമ്മയോടു പറഞ്ഞു. അ
തു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഏതൊരു ശബ്ദംവന്നു. അൻ വി
ളിച്ചില്ല. അനും നല്ല കണക്കിൽ മറുവടി പറഞ്ഞു. അ
തു അത്ര നല്ലായിട്ടില്ല. അന്നു മുതൽ അന്നു തമ്മിൽ ഉ
ള്ളതൊക്കെ അത്രമാത്രമേ ഉള്ളൂ.

നായർ:—അവരെ ആരെയും കററു പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല
എന്തെങ്കിലും പേരിൽവന്ന ഒന്നാണ് അൻ അറുവുകൾ
വാക്കുകയ്ക്കു കളിച്ചിട്ടാണ് ഇങ്ങനെയെ കണ്ണിൽ കണ്ടുവരുക
അസത്യവാക്കുകൾ കേൾക്കാനുണ്ടായത് ഇനി എന്നിക്കു
വെണ്ടല്ലോ!

സുന്ദര:—കണ്ടായികണ്ടുവരുന്നതല്ലാം കേൾക്കു സംബന്ധമാക

ഒരു അന്വേഷിക്കുകയാണ് ശ്രീമതിയമ്മക്ക് ഇപ്പോൾ ജോലി.

നായർ:— ഏതാൽ വേഗം ആരെയും.

സുന്ദര:— ഇതുപോലെ ഇനി തുടങ്ങുകയാൽ കിട്ടില്ല എന്നു ശ്രീമതിയമ്മയോട് അൻ അഞ്ച് പറഞ്ഞുവെല്ലോ!

നായർ:— ഏതായാലും അൻ ഇനി ആ പടി കയറാൻ തീർച്ചയാക്കിയിട്ടു ഏതെങ്കിലും ഉറപ്പുവരുത്തും.

സുന്ദര:— യഥാർത്ഥ കട്ട, നാൽ അഞ്ചുനൂറു വർഷം വരെ ഏതായാലും ആളുകൾ വായ്പം പൊളിച്ചിട്ടില്ലെന്നുണ്ട്. ഇന്നാൾ ആ കടമയെക്കുറിച്ച് വായ്പം എന്തോ പറഞ്ഞു, 'പത്തു ചുവരയിടമോ' കൊടുക്കും. ഒന്നാലോചിക്കിൻ ശ്രീമതിയമ്മയെന്ന് അതു സാധ്യമല്ല എന്നും നമുക്കു അതൊന്നും ആരോടൊരിക്കലും അറിയില്ല. എങ്കിൽ മകൾ പ്രായമാവി ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ നല്ല കടി' സ്വഭാവം നൽകും.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ശ്രീമതിയമ്മയെന്ന് ഒരു ചിന്തയാണ് വന്നത്.

സുന്ദര:— ഇവിടുത്തെ അത് കിട്ടിക്കൊള്ളൂ!

നായർ:— ഒന്നും ഇല്ല.

സുന്ദര:— അതോടൊപ്പം പറഞ്ഞതല്ല. ഭാഗ്യവശമല്ല എന്തോ അഞ്ച് പറഞ്ഞതാണ്. ഭാഗ്യവശമല്ലെങ്കിൽ സ്വഭാവം ഇപ്പോൾ പണ്ടത്തെപ്പോലെമല്ല. വളരെ വൃദ്ധനായിട്ടുണ്ട്.

നായർ:— ഭാഗ്യവും ദൈവവും ഇപ്പോഴും കിട്ടിയിരിക്കുന്നതല്ലേ?

സുന്ദര:— ഏതെങ്കിലും അതോടൊപ്പം കണ്ടുകിട്ടുകയാണ്. ഭാഗ്യം അത് വെറുതെ വെച്ചു പറയുകയാണ്! ഇതിനോടൊപ്പം അതും യഥാർത്ഥതയോടെയല്ലെന്നു തെറ്റി ചിന്തിച്ചിരുന്നു. ഈയിടെയാണ് ഏതെങ്കിലും സൂക്ഷ്മം മനസ്സിലായത് അങ്ങനെയൊന്നും ഇല്ല. ഭാഗ്യവശമല്ല നല്ല അർത്ഥമല്ല.

സ്ത്രീമാണ് മകളുടെ സ്വഭാവം അതിനേക്കാൾ നല്ലതാണ്. അപ്പുത്തി, കുഞ്ചൻ നല്ലകുട്ടി അപ്പുക്കുടും മറ്റും ധാരാളം ഉണ്ടു. വേണമെങ്കിൽ നമുക്കൊരു ദിവസം അങ്ങങ്ങളെക്കൂടി ഇറക്കുമല്ലോ.

നായർ— ഇതിന്നു മാത്രമായ മറുപടിയും പറഞ്ഞില്ല. എന്താ അങ്ങങ്ങളിച്ച ഒരു ദിവസവും മാത്രമേ ചെയ്യൂ. സുന്ദ— ഞാൻ ഒന്നാണ് അങ്ങങ്ങളെന്നത് സത്യം:— എന്താണ്?

സുന്ദ— പത്താം ശതാബ്ദം അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള കഷ്ടതയല്ലാതെ ഇത്ര സുഖഭാവത്തോടെ എന്തൊരു മൂന്നാൽമതി. കഷ്ടതയെല്ലാം ഞാൻ സ്വന്തം കഷ്ട ദിവസത്തിനകം തീർച്ചയാക്കാം. അപ്പുവിൽ എന്തെങ്കിലും സന്തോഷം.

നായർ— വരട്ടെ. നാളെ അപ്പുവിൽ.

സുന്ദ— അതല്ല ഈ സമയം കൂടി അതിനോടു ചേർന്നു വെക്കുന്നില്ലേ? എന്തൊരു പ്രാപ്തി?

നായർ— അങ്ങങ്ങളെ ഇത്ര കഷ്ടതയല്ലേ? ഈ ഭാഗം നന്നല്ലല്ലോ.

സുന്ദ— അങ്ങങ്ങളെ നാളെ നന്നാക്കുന്നില്ല. എന്തിനും അങ്ങങ്ങളെ നന്നാക്കുന്നതിൽ ഈ ഭാഗത്തെ വേണ്ടി എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ദിവസം തീർച്ചയാക്കി ചെയ്തതല്ലേ വേണമെന്നും അത്രയും നന്നാക്കുന്നതിൽ അങ്ങങ്ങളെ മകളെയും പെട്ടെന്ന് വെക്കുന്നതിൽ തീർച്ച.

ഇത്ര കഷ്ടതയല്ലേ നന്നാക്കുന്നതിൽ അങ്ങങ്ങളെ നന്നാക്കുന്നതിൽ തീർച്ച.

‘ഞാൻ ഒരു കുട്ടി ചിലിട്ടു. നേരെ ഉള്ള നായർ എന്തെങ്കിലും അങ്ങങ്ങളെ എന്തൊരു.

‘എന്നാൽ കുട്ടി ചെയ്തതെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം എന്തെങ്കിലും സന്തോഷം ചെയ്തതെല്ലാം.

ബ്രിഡ്ജ്നിന്നുതന്നെ മറ്റിപ്പറ്റി കളിപ്പാൻപോകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ കളിവക്കുപ്പന്മാരുടെ കൂടെ എപ്പോഴും കൊപ്പുപ്പാൻമില്ലാത്ത വിധത്തിലാണ് കടലത്തായ മാതാവിന്റെ പാപം നിമിത്തം തനിക്കുവേണ്ട വികലതാപം ആ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു എഴുതിയ സാഹിത്യം തന്റെ സമ്പന്നമായ പ്രാണപ്രിയനെ പറ്റി കൊല്ലുമായി കാനം വെത്തിക്കൊള്ളിക്കാതെ വിശദമായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കരുതിയപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തെ നിർദ്ദയമായ മരണപ്രാണാഭിമുഖീകരണമാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ. എപ്പോഴും ഒന്നാൻ മരണം ആട്ടുമാറാറുണ്ടായിപ്പോൾ തന്റെ ജീവനെ വല്ലാത്തപോലും കളയുന്നതിനായെന്നു എങ്കിലും മുമ്പിതുംവരും കളിക്കുമാറു സ്പ്രിന്ററായെന്നതുകൊണ്ടു സാഹസം പ്രവർത്തിക്കുന്നതായ താൻ അവസാനം തീർച്ചയാക്കി. തന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും അധികവും അധികവും ഉണ്ടായ കളിവക്കുപ്പന്മാർ വീട്ടിലേക്കു കടന്നുവന്നു. കടന്നുവന്നു വന്നവർ പറഞ്ഞ ഒരു ഭൂതത്തെ എപ്പോഴും കൊല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കടന്നുവന്നവർ താൻ ആ പട്ടി കടന്നുവന്നിട്ടുള്ളതും കളിവക്കുപ്പന്മാർ പൂസുന്ന കടന്നുവന്നതും മാത്രം ബ്രിഡ്ജ്നിന്നുതന്നെ മാത്രം പറഞ്ഞു കളിവക്കുപ്പന്മാർ വീട്ടിലേക്കു വന്നു. അതോടൊപ്പം കടന്നുവന്നു. നായർ വീട്ടിലേക്കു താൻതന്നെ ഒരു പൊക്കുപ്പിക്കലാണെന്നുവെച്ചു. കഴിഞ്ഞ താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലേക്കു മാത്രം നോക്കി വന്നു. പൊക്കുപ്പിക്കൽ ഇല്ലാതെ വെക്കുന്നതായി. കടന്നുവന്നു കൊണ്ടു ഇല്ലാത്തതായി വെക്കുന്നതായി തന്റെ കടന്നു തീർത്തു വന്നു തീർത്തു വെക്കുന്നതായി വെക്കുന്നതായി സമാധാനിച്ചു. ഒരു പക്ഷേ മാത്രം ഇരിക്കുന്ന കഴിഞ്ഞു. ഒരു കളിപ്പാൻകാലം

കഴിഞ്ഞുപോയ ഈ വിവാദിണിക്കു തുറന്നി, റീടെം കരുതപ്പെട്ടു. യാതൊരു ഫലവുമില്ലായമല്ല. നാളെ നിമിഷം പോലും കഴിയാതെ പിറക്കുമതിപ്പെട്ടാൽ കാര്യങ്ങൾ താൻ ഈ ദീപം കോടീനാദിതരം എങ്ങനെ സഹിക്കും? ഭർത്താവും കുഞ്ഞാണെന്നുള്ളതൊന്നുപോലും ആ മധുരസ്വരം കേൾപ്പാൻ കഴിയാതെ കൊണ്ടു. കിറകുപ്പുറമെത്തലക്കൽ പോയ പാടുന്നിന്നു യാതൊരു ഫലവുമില്ലായമല്ല. തന്റെ മനസ്സു നീക്കം ആശിച്ചു ആശയക്കുളിരും സർവ്വപ്രായങ്ങളായും കയ്യിൽ സന്താനമുണ്ടായശേഷം ഈ ദീപം തൃപ്തി പുത്തായിത്തന്നെത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണാനുപോലെ. ആ കുട്ടിയുടെ മരം മുമ്പാകെ സ്വർക്കുമതിയും തന്റെ ഏതെങ്കിലും സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നും എന്ന് ഈ മഹത്വത്തിനിന്നു നന്നായി തൽക്കാരം തന്റെ ഇടത്തേയ്ക്കു കൈയ്ക്കു പരിതപ്യമായ ഏതെങ്കിലും സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതേ. അതാത് സ്വപ്രയാസം മറ്റൊരു ഹൃദയമായ കൈയ്ക്കുതന്നെയുള്ളിട്ടും തെക്കേക്കരയായി നീക്കം വെക്കുന്ന നാദിദൈവം മൊഴു

ഇക്കത്തപ്പാലം ജന്മവാക്യങ്ങൾ ൨ ഈ വിവരങ്ങൾ ൧൯൭൦
ഇന്നി ഉണ്ടാവാതില്ലെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പട്ടികകളാകയാൽ മറ്റി
ലക്ഷ്യങ്ങളെ അന്വേഷണം തീർച്ചയാക്കും

ഏഷ്യാതിരുന്നാളായ് മാറുകയും കറുത്തു. അർദ്ധപ്രായാലികൾ വഴിപോലെ നിറമുണ്ടും ചെയ്യാനായി ജീവസന്ധാനങ്ങളാണെന്നും കേൾക്കും കഴിച്ചിട്ടുണ്ടായി എണ്ണപ്പെട്ട കളി വെളിച്ചം. ആദ്യം കറു വല്ലായ്മയും തമഭവനസമുദായം. പരിശീലനം നമുക്കും അവർദ്ദിച്ചിട്ടുണ്ടായി. സ്വദേശനമുറുത്തായും മനുഷ്യമത്തായും മനസ്സിലാക്കിത്തന്നു. കരിയെപ്പോലും ഇപ്പോൾ ഭോഷിച്ചവരായി. വിനയിണിതൃശ്ശാലിയായി. ഇപ്പോഴാണ് കട്ടിപ്പോലെയുള്ള കടിതടയുന്നവർ. ഇപ്പോൾ കട്ടിപ്പോലെയുള്ള കട്ടിതടയുന്നവർ.

പണ്ടുണ്ടായിരുന്നതിൽ പതിനടക്ക് ഇരുപതരത്തിലും വരെ ചുവന്ന നിറം കൂടുതലായിരുന്ന മൂലം ഇപ്പോൾ പ്രശാന്തകുമാരമോയ് ചുട്ടു ചുവന്ന ചിരകാലിക കിരതദ്രുതരൂപം നിമിത്തം നമ്മുടെ ഇതിൽ വർദ്ധിച്ചതായാണു് ജീവനും ഭരതജനം കൂട്ടായവരാണ് തുടങ്ങിയ ആലോചനകളും ദിഗ്വ്യാശ്വരങ്ങളും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതുപോലും ശരീരം നാശിച്ചിരിക്കാവുന്ന പക്ഷംമാത്രമായി. ചിരകാലത്തു വന്നിരുന്ന കരുപകൃത്യം പാപം ചിരി കിടന്നു കണ്ടുപോയി. പക്ഷേമായ് ആലോചനം ചെയ്തപ്പോൾ ഭരതജനം കൂട്ടായവരും, ചെറിയതായ ചന്ദ്രൻ മാത്രത്തോടൊപ്പം മറ്റും ചെറിയൊരു വർണ്ണവർണ്ണം, ചുവന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തതായ നല്ല ഒരു കട്ടിയിലായിരുന്ന കൂട്ടായവർ പ്രണവമെന്നു വായിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഭരതജനം കൂട്ടായവർ വ്യത്യസ്തരായ അപരവർണ്ണത്തിൽ പ്രണവപാദനം മൂലം തത്പരമായും കർമ്മപരമായി സൂക്ഷ്മമായ നിത്യജനം സമാധാനപ്പെട്ട് ചിരി അതിരുന്ന ന്യായനാകുകയാണെന്നതാണു്

ഇതിൽ നമ്മുടെ നമ്മുടെ വർണ്ണത്തിൽ ചിരിയെന്നും, നല്ല ഉച്ചക്ക് ഉറങ്ങുകയാണു് സുഖമുള്ള കൂട്ടായവർ വെളിച്ചം മെട്ടിക്കിടന്നിരിക്കുന്നു. കൂട്ടായവർ ചെറിയവർകൾക്കും അപരജനങ്ങൾക്കും സേവ്യകളായിരിക്കുകയായിരുന്നു. കർമ്മശബ്ദം കൂട്ടായവർക്കു് തിരിയുന്നതായാണു് സുഖമുള്ള കൂട്ടായവർ ഉറങ്ങുന്ന മുമ്പെത്തന്നെ ചെറിയ കർമ്മശബ്ദം വെളിച്ചം മെട്ടിക്കിടന്നിരിക്കുന്നു. ചെറിയവർക്കും അപരജനങ്ങൾക്കും സേവ്യകളായിരിക്കുകയായിരുന്നു.

സുഖമുള്ള കൂട്ടായവർ ഒരു വെളിച്ചത്തായി. എങ്കിലും വിശേഷമായ വിഷയം വരികയായില്ല. “അന്തർ അപരം ഭരതജനം ചെറിയ കർമ്മശബ്ദം വെളിച്ചം മെട്ടിക്കിടന്നിരിക്കുന്നു. ചെറിയവർക്കും അപരജനങ്ങൾക്കും സേവ്യകളായിരിക്കുകയായിരുന്നു.

“അവിടെ ഇരിക്ക. ഇതൊരു വായിച്ചുവെളിച്ചം” എന്നു കട്ടിയിലായിരുന്ന കൂട്ടായവർ.

കുടിലുജ്ജ്വലിക്കുന്ന തോട്ടങ്ങളിൽ താഴ്ന്നുനിൽക്കുന്ന സുന്ദരന്റെ ശരീരമേൽ ഇരുന്നു. ഗ്രന്ഥാലോചനം ചെയ്യുന്ന കൃശോത്സവന്റെ വിചിത്രമായ കേൾക്കാനാവാത്ത സമീപത്തിൽ ഇരിക്കുകയും ഈ മഹാശ്വേതകുമാരൻ പീഡിതശ്വാസം ചെയ്തു വരുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു കർവ്വിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ കിടന്നിരുന്നതിന്നു കാര്യം അർത്ഥമായി ഇരുന്ന ബ്രീകാമൻ, അന്യരും കേൾപ്പാൻ സീതയോടൊപ്പം ഇത്ര ഉൽക്കണ്ഠയോടെ ഇരുന്നതോ പറ്റാത്ത സാധാരണമാണ്.

സുന്ദ—ഭവാനും വല്ലാതെ പരാശ്വാസം ഇരിക്കുന്ന വെറുതെ രോഗം പക്ഷവും വാലാമുണ്ടോ?

കുടി—ഭവാനെങ്കിലും ദാഹം കാണുമോ? കയ്യുന്നവക്കല്ലെങ്കിൽ തിന്ന കേൾക്കുമോ? എന്തും ഉണ്ടാവുമ്പോൾ!

സുന്ദ—എന്തൊക്കെ അനുഭവമാണ്? ധർമ്മത്തിൽ കാര്യമൊന്നും ഇല്ലാത്തതും പൂർണ്ണ പരമപരിവേഷം ആണല്ലോ?

കുടി—ഇതെന്താണ്? അങ്ങനെയൊന്നാണ് ഈ സുന്ദരനും വന്നാൽ ആശ്ചര്യമായിത്തീരും.

സുന്ദ—കുമാരൻ ഒരു ഇതപ്രകാരം തോന്നുമ്പോൾ അതുപോലെ എന്താവും ചെയ്തു ചെയ്തു തന്നെല്ലോ? ഈ രാത്രിയിൽ യെല്ലാം കണ്ടിട്ട് അമ്മയെ ഉത്തരം വേണ്ടതാണ് ഒരു സന്തതിയില്ലേ? എന്തൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? പാവം! വല്ലാതെ കരഞ്ഞു. പലരും അതിൽ പങ്കെടുത്തതായിട്ടും പരാമർശം ചെയ്തിട്ടില്ല.

കുടി—കുമാരൻ ഇതൊന്നും ഇനിക്കു കേൾക്കണം.

സുന്ദ—അങ്ങനെയൊന്നും വല്ലാതെ അറിയാൻ നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ? കാര്യം കഴിഞ്ഞാൽ—അല്ല! ഇനിക്കു തോന്നാമെന്നുവെച്ചാൽ!

കുടി—ആലോചിക്കണം. ആ വശത്താണ് കള്ളം.

സുന്ദ—ഇങ്ങനെയൊന്നായി പിന്നൊരു പറയുക? ഇപ്പോൾ അറിയാവട്ടെ. അല്ലാതെയാ വെച്ചാൽ!

കുട്ടി—അങ്ങ് ചെറുപ്പക്കാലം അങ്ങടെ കയ്യിലുള്ള പണക്കൊക്കെത്തന്നെ ചെലുത്ത് കെട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകമാ?

സുന്ദ—എന്റെ കയ്യിലൊന്നും ഉള്ളത്? ഈ നൂറും തൊക്കെയും കാപ്പുകമാ?

കുട്ടി—ഈ ചെലുത്തൊക്കെത്തിടക്കട്ടെ. അങ്ങടെ കയ്യിൽ എന്തിനായിട്ടും ഉണ്ടുപ്രകൃതമുണ്ടെന്ന് ഇനിക്കറിയാമല്ലോ.

സുന്ദ—അതൊന്നാണല്ല. ഞാൻ അത് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇതൊക്കെ എല്ലാം കൊണ്ടു സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുട്ടി—അതിനെ അങ്ങ് ചെറുപ്പക്കാലം മുതൽക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

സുന്ദ—അതിനെ—അതെ... ..

കുട്ടി—അതിനെ ചെറുപ്പക്കാലം മുതൽക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? അതൊക്കെയാ? കയ്യിലുള്ളതൊ?

സുന്ദ—അതൊക്കെ ഈയിടെയൊക്കെയാ ചെറുപ്പം.

കുട്ടി—അതൊക്കെയാ ചെറുപ്പം?

സുന്ദ—അതെ അങ്ങനെ എന്തിനൊക്കെ.

കുട്ടി—ഇവകളെല്ലാം ഉള്ള സ്വന്തംവെക്കുന്ന ഒരു സമ്പത്തായിട്ടുണ്ട്. ചെറുപ്പത്തിൽ അങ്ങടെ പെരുപ്പംകൊണ്ട് ഇതിൽക്കൂടെ ചേർക്കുന്നതാണ്?

സുന്ദ—ഇവിടെ സമ്പത്ത് ഇത് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ലഭ്യമാ?

കുട്ടി—കുറച്ചു ആവശ്യമാണു. ചെറുപ്പം എന്തിനാ വിറ്റഴിക്കാൻ പറയുന്നതാണ്?

സുന്ദ—എന്നാൽ ഈ വാങ്ങാനും ചെറുപ്പം ഇന്നു കാലത്തു തൊന്ന് മുപ്പത്തു പെറയ്ക്കുന്നു. ഉപയോഗം അവയെക്കൊണ്ടു തയ്യിക്കുന്നു. നല്ലതെ ചെറുപ്പം തയ്യിക്കുന്നതെ കണ്ടു. മറ്റൊരു കണ്ടു ചെറുപ്പം. ഞാൻ കണ്ടുണ്ടെന്ന്—കണ്ടു—എങ്ങനെ തിരികെ നൽകുന്നതെ പറയേണ്ടതാണ്?

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കുട്ടികൾക്കിടയിൽ വലിയൊരു താഴ്മ തരുന്ന മനസ്സിലാക്കുന്ന ചെറുപ്പം ഒരു ചെറുപ്പത്തിലൊന്നു ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം പ്രകാശിപ്പിച്ചു. കുട്ടികൾക്കിടയിൽ ഒരു ചെറുപ്പം താഴ്മ തരുന്ന ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം.

സുന്ദ—ഇനി അതിനെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു വൃന്ദനീളിട്ടു പ്രയോ
ജനമില്ല. തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ് ആദ്യം വേറെ
സംബന്ധമുള്ള ആലോചിച്ചുവെന്നാണ് ഏതോട് അതി
നെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു—‘അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ
കഷ്ടമാണ്’ എന്നു ഞാൻ വളരെകൂടുതൽ കരുതിയപ്പോൾ
അപ്പോഴും സത്യം ചെയ്തു കമ്മക്കൾ ഭാഗ്യവശം മകൾ
കുഞ്ഞമ്മയെക്കുറിച്ചുവന്നതാണ് ആലോചിക്കുന്നത് മനോഹര
പാട്ടി കേൾക്കാൻ പോകുന്നതിനും പാത്തു കടക്കാൻ
വിധം നോക്കുന്ന പറ്റത്തു ഭാഗ്യമായിട്ടുള്ളതത്രെ. അങ്ങ
നാലപ്പോൾ സംബന്ധം ചെയ്തു പണം വാങ്ങുന്നതു ശ്രീതി മന
സ്സിലായില്ലേ?

ഇതുകേട്ടപ്പോൾ കുട്ടികളുടെയും അമ്മയും ഒരു ചരി
ച്ചുവശത്തു ഈ വൃന്ദനാണു ഇതിനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചാൽ
താൻ അശങ്കിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഏതെന്നു ആ കലാശാലാലിനി
തന്റെ ഉദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് താൻക്കൊരും അമ്മയ്ക്കും മുമ്പ്.

കുട്ടി - അതെല്ലാം കാരണത്താലാണ് ഇപ്പോൾ അങ്ങി?

സുന്ദ—അതു ശരിയാണ്—എന്നിവിടെ ഇതു പറ്റാത്തതിനാൽ
കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ അങ്ങി
വേണ്ടി ഉപാധിക്ക് എന്തു കാരണമാണ് മറിക്കാതായി?

ഇതിനുമേലും അപ്പോഴും കേൾക്കുന്ന മെഴുനുമായി
അകന്നുയിക്കുന്ന ചിന്തിയ്ക്ക് എന്തൊ പറയാനുള്ളതെന്നു സൂച
നയൊക്കെ സുന്ദയ്ക്കു കണ്ടുമാണെന്നു കിട്ടി. കുട്ടികളുടെയും
താഴ്ന്നു തല അല്ലെങ്കിൽ അപ്പോൾ.

സുന്ദ—ഞാൻ ഒന്നാണ് ആലോചിക്കുന്നത് അമ്മക്കും അമ്മ
യ്ക്കും അല്ലെങ്കിൽ പക്ഷെ അങ്ങനെയായിരുന്നു അമ്മയ്ക്കും അമ്മയ്ക്കും
മേലും കാരണവരുടെയും അഭിപ്രായം കാരണവരും അമ്മ
യും ഇപ്പോൾ എന്തൊ പറ്റാതെ ബുദ്ധിമുട്ടിയുണ്ടു

കുട്ടി—എന്തിന്?

സുരഭി— അതിർ പൊയിട്ട് നിങ്ങൾ പറയീൻ' എന്ന അതിർ
അനുഗ്രഹമായ ചന്ദനമു സമ്മ എണ്ണപ്പെടുന്ന പറയാൻ
പറഞ്ഞു.

ਅੰਤਿਮ-ਅੰਕ: ੨੦

ഇതിൽ മനുഷ്യരായെ സന്ദർശിച്ച് ഇത്ര കൂടുതൽ ഉത്തരവ് നൽകി. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വളരെക്കാലം മുമ്പും വളരെയധികം തൊന്നി പറ്റിയവർ താൻ ചികിത്സിക്കപ്പെട്ടിട്ടു. തൊന്നിമുക്തിയെക്കുറിച്ച് മുമ്പും ഞാൻ നല്ലവണ്ണം തുടർച്ച മനസ്സിലാക്കി—നല്ലതും മെന്റലും നൽകി.

സുന്ദ — (കുറുപ്പുമാനന്ദം) മഹാമഹാമഹാ. ൧-31 ലക്ഷ്യം
സംസ്കൃതം നാമം തലിനിന്നു താഴെ എഴുതാം. 1000 കയ്യെഴുത്തു.

ഇതുവകത്തുപാഠം— വാക്കുകൾക്ക് ശക്തി വന്നതും തന്നെ— കുറ്റിയെടുത്ത ഒരു വാക്ക് കർമ്മപദമായി ഉന്നമനം കൊണ്ടുവന്നു. സർവ്വജ്ഞാന്റെ ശക്തിയെപ്പറ്റിയും സർവ്വഗ്രാഹിയായും എന്നായി 'ജ്ഞാൻ' കോപം നിമിത്തം കർമ്മനിരവചനം വാക്കുതാൽ— കർമ്മപദത്തെത്തന്നെത്തന്നെ വാക്കുന്ന സിദ്ധ്യർത്ഥത്തിനുള്ളായി കേൾക്കുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസം. ജ്ഞാതൃത്വം നട്ടതി. വിദ്യാഭ്യാസം വാക്കുന്ന വാക്കുതാൽ. കർമ്മപദത്തെത്തന്നെ കർമ്മപദമായി. ജ്ഞാതൃത്വം വാക്കുന്ന വാക്കുതാൽ. ജ്ഞാതൃത്വം വാക്കുന്ന വാക്കുതാൽ. ജ്ഞാതൃത്വം വാക്കുന്ന വാക്കുതാൽ.

[illegible]

ഒരു ഭരണനിയമം അനുസരിച്ച് അധികാരം നൽകിയിട്ടുള്ളതും നിർദ്ദിഷ്ടമായതും നിർവ്വഹണത്തിലുള്ളതും ആകാ

മകൻ സ്വാമിശിരോമണിയുടെ ശാസനങ്ങളനുസരിച്ച് യാത്രാ
നഷ്ടമുണ്ടായാകെ അഴിഞ്ഞുപോയി.

[illegible]

അദ്വൈതത്തിന്റെ ആത്മപരമായതാണ് ഒരു ദർശനം. അത് കാര്യങ്ങളെ എല്ലാം തന്നെ അത്യാവേശത്തോടെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടിയോടെയും വേർതിരിച്ചെടുക്കുകയും അവയെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും സാക്ഷാത്കാരം തുടങ്ങുകയോ ചെയ്യാൻ സാധനമാണല്ലോ. ഈ ഉറപ്പിനെ പ്രബലപ്പെടുത്തിയോ! എല്ലാം വേർതിരിച്ചെടുക്കാനായ ദാസ്തവ്യങ്ങളുടെ പുറമെ സാക്ഷാത്കാരത്തോടെ അദ്വൈതം ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നോ? ചുരുക്കിപ്പോയതും അന്നത്തോൾ മറ്റൊരാളായിരുന്നോ? അപര്യായമായി പരമിനോടൊന്നായിത്തീർന്നോ? ഉച്ചിതമായി പറഞ്ഞാൽ ദൈവം നിലനിൽക്കുന്നതോ പ്രകൃതിയോ ഉണ്ടായിരുന്നോ? അല്ലെങ്കിൽ 'എല്ലാം' തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നോ? മറ്റൊരു വസ്തുതയുടെ മുന്നോട്ട് ചുരുക്കം

[illegible][illegible][illegible]

അവരും കളിക്കുന്നത് താൻ സ്വപ്നഭരതം കളിയിലുള്ളതെന്ന് കണ്ടു. ആ വിരോധമുണ്ടായപ്പോൾ അത് ക്രമമായി അന്തിമമായിത്തീർന്നു. അവർക്കു മുമ്പം അതിശയപരമായിരുന്നു ലോകനാട്ടുതെയ്യം തന്നെ. അത് ൧൯൫൭-ൽ ൧൯൫൮-ൽ അതിശയപരമായിത്തീർന്നു. ൧൯൫൯-ൽ അതിശയപരമായിത്തീർന്നു. ൧൯൫൯-ൽ അതിശയപരമായിത്തീർന്നു. ൧൯൫൯-ൽ അതിശയപരമായിത്തീർന്നു.

[illegible]

എന്നിവിടെ ശ്രീധരനാട്ടു നാട്ടു മേ നുകോര മുണ്ടായില്ല. യ
നാമ്പുണ്ടാക്കുന്നതും കട്ടിയുള്ളതും മലയ കടലുകൾ ചൊഴ
ന്നതും യ നാമ്പുണ്ടാക്കുന്ന കട്ടിയുള്ളതും ചെറുതാണു
മെന്നുകൂടി പറയേണ്ട ചർച്ചയ്ക്കു നാട്ടുകാർ കയറുക വഴിയു
ണ്ടല്ല. കടലോപ്പാറയായെന്നല്ല. പലതരംതരം ഒരു തോ
തുണ്ടല്ല. ഒരു ചെറിയ കൂമ്പർകൂടാതെ നടന്നു. ചെറിയ പട്രിയല്ല.
എവിടെയും നൂട്ട്കളും അങ്ങനെയല്ല. നായർ ലോകം നെ
മ്പകണ്ണൂരി മലികയ്ക്കു ചെലക്കു കൊണ്ടാത്തതുകൂടി കോണി
പാതുക്കൽ ചെന്നുനോക്കിത്തപ്പാറ വാരുടെ ചിത്രം. മെല്ലെ
ഉന്നി. വാസിയ്ക്കുന്നില്ല. 'കുട്ടികളു' 'കുട്ടികളി' എന്നു
തൊണ്ടയിടിയുകൊണ്ടു നാലഞ്ചുപ്രാവശ്യം നായർ മെല്ലെ
വിളിച്ചു. പതുക്കെ വിളിച്ചു. അപ്പോഴെപ്പോയോ മുകളിൽ
കിടന്നിരുന്ന ആൾ എഴുന്നീറ്റു കേൾക്കും? ഉത്തരമൊന്നും
അയ്യറാക്കതിലും കേൾക്കുകയോ ചെയ്യാ മിനി എത്തുമെല്ലാം?
നായർ കണ്ണിനൊപ്പം അവിടെത്തന്നെക്കിടന്നു അല്പനേരം

[illegible]

വിശ്വസ്തമായ അന്യരെയെ വെട്ടിച്ചുരുക്കാൻ വിവരം അറിയിച്ചു. അവരെ പുറത്തുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ മെല്ലെ കിടപ്പാക്കി വെട്ടി.

വിളക്കുതെളിച്ചപ്പോൾ ജാതികളുള്ള നിന്നിരുന്ന തരങ്ങൾ
 മരയാലിന്റെ വിളക്കുതെളിച്ചപ്പോൾ കട്ടിലിൽനിന്നു താണി

അക്കരയെന്ന ഒരു പിൻമുറ. പിന്നീട് പൊട്ടിക്കുരയകുറയ്ക്ക
 ചെയ്തതു നായനം കുരയെ. ശേഷം മിത്തുമാണല്ലോ. പത്തു
 സരവത്തുരയെ, കഴിഞ്ഞ വിവാഹദിവസം മാത്രം ഈ ഭവനി-
 രാജ് ഈ പരമാവധി ലഭിച്ചിരുന്നു. 'ശ്ലോകത്തിനുവിശ്വാ-
 ധിയല്ലവിശ്വം നേടാൻ നേരമെന്തിന് മേടീടം പ്രിയമില്ല,
 പോലാളവിശ്വാസമുപുണ്യമുണ്ടാകിൽ' എന്നു കവിവാക്യം ഈ
 അവസ്ഥയിൽ സൂര്യൻമാണ്.

നൂറാം അദ്ധ്യായം.

அங்கு புகுவிளங்குமாறு

[illegible]

[illegible]

അതമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അനുമാനിച്ചാൽകൂടി സാധിക്കാത്ത വിധമായിത്തീർന്നു.

ശ്രീധരനശ്ശിനായർ കട്ടിലക്കുളിയമ്മയെ മല്ലയ്യ ലേക്കുകൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. സന്താപത്തുകുറ്റത്തുപോലെ സന്തോഷവും കൂട്ടിക്കൊണ്ടതാണ് മനുഷ്യരുടെ ജീവശരയിൽ വന്നുകാണാവുന്നതു. സന്താനമില്ലാത്തകൊണ്ടത്യാർത്തിപിടിച്ചുഴന്നിരുന്ന കട്ടിലക്കുളിയമ്മക്കു ഇപ്പോൾ എഴുന്നേൽപ്പാൻ ഇഴയടക്കുന്നമുഖമാണ് വിശുദ്ധമതിയായ കട്ടിലക്കുളിയമ്മക്ക് ഗർഭധരിപ്പാൻ സംഗതിവന്നതെന്നു മിലത്തും, അതിയാമുണ്ടായിരുന്ന തലി മുതലുണ്ടിയതു നിമിത്തമാണ് ഈ പ്രൗഢ ഗർഭിണിയായതെന്നു മറ്റു മിലത്തും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പ്രായം എത്രമെന്നാലും, യോഗ്യമുണ്ടെന്നിൽ സന്താനമുണ്ടാകാതിരിക്കില്ലെന്നും, മരമ്പകശ്ശേരി തറ ചട്ടിമല താലൂക്കു അതി ചുട്ടിപ്പെട്ടതും ശ്രീരാമപുത്തൂരുള്ള വയോധികന്മാരിൽ മിറയം അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. ശ്രീധരനശ്ശിനായർക്കുണ്ടായ സാന്തോഷത്തെയും, അയാൾ അരിപ്പെട്ടു വായനക്കാർ ഉറങ്ങിച്ചുളകാത്തു മെല്ലോ കട്ടിലക്കുളിയമ്മയുടെ അഭിമാനം ഈശ്വരപുത്രാ ഭക്താർക്കുനിന്നു ലഭ്യമാകുമെന്നു ബഹുദൂര നിധി കാൻ ചെന്നില്ലകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നായിരുന്നു. യാതൊരു ധാമനിതും അയാളെ ഈ നിധി കിരകുറുത്തിത്തന്നുഗർഭധരസുന്ദരമാണു ചാൻ ചെക്കട്ടിലക്കുളിയമ്മയുടേയും മാർക്കുവെ തന്നിട്ടു അയാൾ പോകുന്ന ശിശുതാതനെപ്പോലെതായി കിരകുറുത്തു ചാൻ ചെക്കുളിയെന്നു ഈ പ്രിയധീതകാക്കുണി അധികസമ്മാനം കൊടുക്കിരുന്നത്.

പ്രസവത്തിനകൂട പ്രിയതമയെ ശ്രീധരനശ്ശിനായർ മരമ്പകശ്ശേരിക്കയമാിച്ചു. പൂണ്ണഗർഭിണിയായ കട്ടിലക്കുളിയമ്മ കിരകുറുത്തു ചാൻ ചെക്കുളിയെന്ന പൂർണ്ണതനിക്ക് ഒരു അസ്വാസ്ഥ്യം തോ

നി. ഗർഭം തരിച്ചു സന്തോഷം നിമിത്തം അമ്മയിളക്കമാടി
 പ്ലാടി നടന്നിരുന്നതുമൂലമാണ് അമ്മയുടെ സുഖപരമായ നിമിത്തം
 മറ്റു കട്ടിലകളിലുള്ള അമ്മയുടെ സുഖപരമായ പ്രസവിച്ചു.

അമ്മയുടെ പ്രാണപ്രിയ പ്രസവിച്ചു നാലാംദിവസമാണ്
 ഏതൊരു സംഗതിയോടെ മരിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഉണ്ടായ
 സ്ത്രീനായർ മടങ്ങി വീട്ടിലെത്തിയത് എന്തിനും ഉടനെ നാലാം
 പ്രസവിച്ചത് സുന്ദരികളായിരുന്നുവെന്നു കേൾക്കുന്നതായിരുന്നു. അ
 വിടെ അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ എത്രയും ആശ്വാസകരമായിരുന്നു.

കട്ടിലകളിലുള്ള അവളുടെ നിറകളിൽ കെട്ടിയെടുത്തുണ്ട്
 ഒരു മഞ്ഞവസ്ത്രംകൊണ്ടു മറ്റും ആശ്വാസകരമായിട്ടുണ്ട് അ
 തിയായ അമ്മയുടെ പുറംനിമിത്തം അമ്മയുടെ വിവർണ്ണ
 കായികനീട്ടിപ്പത് കാലം നീട്ടിയിരുന്നു, അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ
 യ നന്മയെ കട്ടിലകളിൽ ചായ്ക്കുന്നതും മറ്റുംകൊ
 ണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഈ എഴുത്തുകാരനായ കാഴ്ച കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷപര
 മായതുകൊണ്ടു അമ്മയുടെ മറുന്ന് ഉപയോഗത്തിനായർ ആ
 ദൃശ്യമായ കാഴ്ചയ്ക്ക് പ്രത്യേകമനസ്സിൽനിന്നും അമ്മയുടെ ശി
 ശുവിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനായിരുന്നു.

“ഏത്” കതാകത്ത് പുല കഴിയണം. പിന്നെ അവി
 ദത്തനെ എളുപ്പപ്പെടുത്താമല്ലോ,” എന്നു കട്ടിലകളിലുള്ള വെ
 ശം പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ പത്തുദിവസംകൂടി കട്ടിലകളിൽ നോക്കിക്കൊള്ള
 ഇതുവരെ വെളിച്ചംകൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ പ്രതിഫലമായല്ലോ,”
 എന്നു പറഞ്ഞത് നായരുടെ സന്തോഷം അമ്മയുടെ നിമിത്തം
 നത്തുകൂടി പുറംനിമിത്തംകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

കട്ടി—(മനസ്സിലെ) അമ്മ, ചുമന്നതിന് കൂലിയൊരു!

ശ്രീയ—എവിടെ, ഇക്കാര്യം കാണിക്ക, നോക്കട്ടെ.

കുട്ടി:—(കുട്ടനെ കാണിച്ചുകൊണ്ട്) ഇതാ! അവൻ മൂല കട്ടി ചുറ്റു മതിയായില്ല. അതാണ് കരയുന്നത്

ശ്രീധ: എന്നാൽ കൊടുക്കൂ, കൊടുക്കൂ. അമ്മയെപ്പോലെ തന്നെ തലമുടി ധാരാളം ഉണ്ട്, ഇല്ലേ?

കുട്ടി:—അമ്മയെപ്പോലെ വയറിൽ ഒരു മറ ഉണ്ട് ഇതാ നോക്കൂ. (എന്നു കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.)

'അച്ഛൻ' എന്നു വിളിക്കുകയോടുകൂടി നായക്കു മുന്നിൽ എത്താൻ തോന്നി. എന്തൊരു ചാർമി പൂർത്തിയാക്കി! അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തിപ്പോൾ പ്രകാശിച്ചതെന്നു വർണ്ണിച്ചാൻ പ്രവാസം.

ശ്രീധ:—അങ്ങനെ കുട്ടി വയറിൽ ഓക്കളെ അവൻ വേദനിപ്പിക്കും. അതാ! അതാ! പാഞ്ഞിരിപ്പൂ! അതാണ് അവൻ കരയുന്നത്

കുട്ടി:—അതിനുള്ള മരുന്ന് എന്റെ കയ്യിലുണ്ട് (എന്നു പറഞ്ഞു മൂല കൊടുത്തു.)

അന്നത്തരം ഒരു ഭാസി പ്രവേശിച്ചു. ഓക്കളം ഒഴിക്കാൻ യൗവൻ പറയുകയും അപ്പോൾ അമ്മയും ശിശുവും തമ്മിൽ വേർപിരിയുകയും ചെയ്തു.

പ്രസവ ചൂടാസം തന്നെ കുട്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള കുട്ടി അമ്മയെപ്പോലെയാണെന്നു മായവന്നെന്നതുമാത്രം അറിയാതെപ്പോയിരുന്നു കുട്ടി അമ്മയുടെ ചായയായെന്നു മറുചിലരും അപമാനം വാദിച്ചു. എങ്കിലും ആറാം മാസത്തിൽ 'ലോകം കൊടുക്കുക' എന്നു വിധം നടത്തുന്ന കാലത്തു വേണങ്ങോപാലൻ (ഇതായിരുന്നു കുട്ടിക്കു പേര്) അമ്മയുടെ മുഖമൊഴിയോടുകൂടിയും അമ്മയുടെ മോഹമൊഴിയോടുകൂടിയും പ്രായത്തിൽ കുറഞ്ഞു പെട്ടിരുന്നതോടുകൂടിയും വിളക്കു പ്രായം ചെയ്യുന്നതും വേണങ്ങോപാലനിൽ മേൽപറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾ വ്യക്തമായി പ്രകാശിച്ചു വന്നു. വെറിയും പ്രസവിപ്പും കുട്ടിക്ക് ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു.

നാനൂറുകൊണ്ട് കട്ടിലക്ഷ്യമായത് ഒരു നേരവും ബാലനെപ്പിരിഞ്ഞു സമാധാനത്തോടുകൂടിയിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായി. സത്തനെമില്ലാതെ തപിച്ചു എന്ന മാതാവ് നൂറുകൊണ്ട് ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തന്നെയുള്ള മാതാപിതാക്കളോർ മനോഹരമായ നരനന്ദൻ മെഴിയാർവ്വവചാസംകൾ കണ്ടുപെട്ടു സത്തനെയും. വേണ്ടതൊന്നും ഒരു വയസ്സ് തികഞ്ഞപ്പോൾ കട്ടിലക്ഷ്യമായ വീടും ഗർഭം ധരിക്കുകയും ഒരു ചെടുകുട്ടിയെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കട്ടി കട്ടിലക്ഷ്യമായതുകൊണ്ട് പ്രതിജ്ഞയായിരുന്നു. തന്റെ അമ്മയുടെ പേരായ 'ഇദ് ലീൻ' എന്ന നാമധേയമാണ് ശ്രീധരനണ്ണിനാരു പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എന്തിലും കട്ടിയെപ്പിന്നിടവിട്ടിട്ടുവന്നത് 'അമ്മിണി' എന്നായിരുന്നു.

അമ്മിണിയെ പ്രസവിച്ചതൽ കട്ടിലക്ഷ്യമായതും ദേഹത്തിന നല്ല സുഖമില്ലാതായി. കട്ടിലും കാലും ഒരു വേദനയായിട്ടാണ് രോഗം അലർന്നിട്ടത്. രാണിയിന് മൂന്നുവയസ്സും അമ്മിണിക്ക് ഒരു വയസ്സ് മാത്രം പാഴാക്കി രോഗം നശിക്കുക കട്ടിലക്ഷ്യമായ തീരെ കിട്ടിയില്ല. കട്ടിലക്ഷ്യമായ അമ്മയുടെ സുഖംകൾ കണ്ട് ശ്രീധരനണ്ണിനാരു പെട്ടെന്ന് പ്രസവിച്ചു. പല വൈദ്യന്മാരേക്കൊണ്ടും പ്രയത്നംകൊണ്ട് വികിടാത്തു. രോഗത്തിന് ശാശ്വത കിട്ടിയില്ല, പക്ഷെ ഒരു പക്ഷവാതമായിത്തീർന്നു. വയസ്സാലും മുഴുവനും അസുഖമായിത്തീർന്നു. എന്ന മാത്രമല്ല, സംസാരിപ്പാൻ നാവും പേരാതായി. മനുജൻ പഠയുന്നതെല്ലാം കേൾപ്പാൻ മനസ്സിലാക്കുവാനും കഴിയാ. ഇടത്തുകൈകൊണ്ട് ചില അംഗങ്ങൾ മറുവടിയായി കാണിപ്പാൻ സാധിക്കും. ഇതു കൂടാതെ സാധുവായ കട്ടിലക്ഷ്യമായതും ദേഹംകൊണ്ടു മറ്റൊരാളെത്താനും പ്രവൃത്തിപ്പാൻ വഴിയില്ലാതായി. ഒത്താവിനെയും കട്ടിലക്ഷ്യം കാണുമ്പോൾ രോഗിണിയുടെ കണ്ണിയിനിന്ന് വെള്ളം ധാരാളമായി വന്നിരുന്നു. ഈ കാഴ്ച ശ്രീധരനണ്ണിനായുടെ മുമ്പാകെയായിത്തീർന്നു. കട്ടിലക്ഷ്യമായതെല്ലാം ചെമ്പുകയ്ക്കരി

യിൽ കൊണ്ടുപോയിക്കിടങ്ങി. ഏകദേശം ചികിത്സ മുറക്ക് നടത്താതിരുന്നില്ല. കുട്ടികളെ പിരിഞ്ഞിരിപ്പാൻ അശേഷമായിരുന്നതുകൊണ്ട് നായർ അവരെ തന്റെ ഒരുമി പുത്രനെ താമസിപ്പിച്ചു വന്നു.

അപ്പുകൊല്ലക്കാരാ ചികിത്സിച്ച് കട്ടിലകളിൽത്തന്നെ ഭീനത്തിനു യാതൊരു ശാന്തിയുമുണ്ടായില്ല. കുട്ടികളെ നോക്കേണ്ട കാര്യം ശ്രീധര നട്ടുനായർക്ക് വലിയൊരു ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തീർന്നു. വരിയായ തറവാട്ടുകൾ കാരണവനായിരുന്നതുകൊണ്ട് കൃത്യാനാശമാറ്റുവാനും ധാരാളമുണ്ടാവാതിക്കേണ്ടിയാ അദ്ദേഹം പതിനാറുവർഷം പ്രായം ഉള്ള 'ദാമോദരൻ' എന്നൊരു പെൺകുട്ടിയെക്കൊണ്ടുവന്നു. ദാമോദരനെയും നായർ കൊണ്ടുവന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമായ ഉദ്യമം ബാലസംരക്ഷണത്തിനായിരുന്നുവെന്നും താമ്രം വിചാരിച്ചത്ര ഇണം കുട്ടികളുടെ കട്ടികൾക്കു സിദ്ധിച്ചില്ല.

ഈ അപ്പുകൊല്ലക്കാരന്റെ മകൻ ശ്രീധരനട്ടുനായരുടെ ഇളയസഹോദരനായ ജാനകിക്കുഞ്ഞാൽ മൂന്നു സന്താനങ്ങളുണ്ടായി. 'അം' എന്നു വിളിച്ചുവന്ന മൂത്തവൾക്കു മുത്തശ്ശിയുടെ പേരായ 'മുട്ടിപ്പിരി' എന്ന നാമധേയമാണിട്ടിരുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ കുട്ടിക്കു 'കേശവ നട്ടു' എന്നും മൂന്നാമത്തെ പെൺകുട്ടിക്കു 'കമല' എന്നും അഥർവ്വ നാമകരണം ചെയ്തിരുന്നു. കമലയ്ക്കുവന്ന പ്രായവിട്ടു വർഷത്തിൽ ജാനകിക്കുഞ്ഞാരുടെ മറ്റൊരു മക്കളും ചെയ്തു. കുട്ടികളുടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിൽ ജാനകിക്കുഞ്ഞാൽ അതിയായ താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. മൂത്ത മകളായ അമ്മയ്ക്കുവന്ന വസ്ത്രമായ മരംവരിക്കുഞ്ഞാലായിരുന്നു എത്രത്തുളങ്ങമ്പിന് കുട്ടികൾക്ക് അതുകൊണ്ടുമാത്രം അനുകരണശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതും അറിയുന്നതാണല്ലോ. തങ്കം ഉള്ളിലാവരായ പോന്നൊരുതരമായിരുന്നു അധികം അനുകരിച്ചവനായ കേശവനട്ടുനായർ. കമലയ്ക്കിലും സുഖിയായ

മാതാവിന്റെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളായിരുന്നു പകർന്നുപോയത്. അമ്മയുടെ നിറം അമ്മയുടെതുപോലെ തന്നെ കറുത്തതായിരുന്നു. മുഖത്തിന്റെ ഭാഷയെ സ്വീകരിച്ചതായ വൈകുണ്ഠപ്പുരുഷനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ അമ്മയെ ചില ഗോഷ്ടികൾ കാട്ടി മുഖത്തെ വിശ്വപാദകിന്ദിയായിരുന്നു. കേന്ദ്രവിന്ദനയും കമലത്തിന്ദനയും നാദം ഈ കട്ടകളുടെ അറ്റത്തുവെച്ചുകൊണ്ട് ശേഷമുള്ളതായ തരുവെടുത്തതായ വശം, കമലത്തിന്റെ മുഖം ചെറുതാക്കിയപ്പോൾ മനോഹരമായിരുന്നു, എന്തായാലും മല്ല കമലത്തിനെ ചെറുതാക്കിയതായിരുന്നു. കാണുകയും കൈകൾ തോന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു.

വേണ്ടുന്നപോലെ നാശിപ്പിച്ചതും കമലം കേന്ദ്രവിന്ദനയും കമലവും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടി വെളിച്ചത്തിൽ തുടങ്ങി. അമ്മയുടെ വാക്കും നിമിത്തം വേണ്ടുന്നപോലെ അല്ലെങ്കിൽ അമ്മയുടെ വാക്കും വെളിച്ചത്തിൽ അധികമായ തലയോട്ടിയെ ഉയർത്തുന്നതായ തലയോട്ടിയായിരുന്നു. വേണ്ടുന്നപോലെ അവർ പകർന്നുകൊണ്ട് അമ്മയുടെ കേന്ദ്രവും പകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈ കട്ടകളോടുകൂടി കമലം കേന്ദ്രവിന്ദനയുടെ കൈകളിൽ കാഴ്ചയിൽ തന്നെകൊണ്ടു വെളിച്ചത്തിൽ വിശ്വപാദകിന്ദിയായിരുന്നു കമലത്തിനെ വേണ്ടുന്ന സ്വഭാവമെന്ന നല്ല സ്ത്രീയായിരുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടും വേണ്ടുന്നപോലെ അവളിൽ എപ്പോഴും അമ്മയുടെ സംഗതിയായിരുന്നു. വേണ്ടുന്ന ചിലപ്പോൾ കമലത്തിനെ എപ്പോഴും നശിക്കുകയും താഴ്ന്നു വെളിച്ചത്തിലേക്കും അമ്മയെത്താൻ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. വേണ്ടുന്നപോലെ കമലത്തിന്റെ ചെറുതായ സ്ത്രീയായിരുന്നുവെന്നായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം കുട്ടികളെല്ലാവരും കൂടി മുല്ലത്തുൽ നാലുകെട്ടിലെ ഒരു കോപ്പായത്തൽ കുളിപ്പാൻ ഇ-അ 'വെച്ചുകെട്ടിപ്പാ'യുള്ള കുളിക്കൊപ്പുകളെല്ലാമെ-അതായത് വെച്ച് നായികാസ്ഥാനം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന താമര ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:-

പിന്നെ! അന്നുമു കമലം ഇന്റെ മകൾ. പിന്നെ വേണം! പ.ന്നെ! കമലത്തിന്റെ സുര. അൻ മടിയിൽക്കിത്തി കറുക്കിയതു കൊടുക്കാട്ട.

വേണം: ഇരുത്തൻ അല്ല, ചെമ്മള, അന്നു തരല്ല. എൻ മകൾ അന്നൻ അ.മു. അൻ കറക്ക. നന് കൊടുക്ക കമലം കൊടുക്ക (എന്നു കാര്യം നീട്ടി കമലത്തിന്റെ ചിഹ്നം)

താമര:-നാൻ പ.ന്നെ!-കേട്ടു ഇന്റെ മകൻ അന്നൻ അമ്മ വരു കേട്ടു! കാര്യം കൊടുക്ക കുക്കിയു തരട്ട.

കേട്ടു:-ഇൻ ച് ഇല്ല-അ നാച്ചൻ-കമലം ഇൻ ച് വേണം. (എന്നു മാറിയിരുന്നു)

താമര:-നാൻ പിന്നെ!-കേട്ടു വരു ഇ മക ചോദനമാം.

കേട്ടു:-ഇൻ ച് ഇല്ല. അ ചോദനമാം.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഒന്നിലും കൂടാതെയാ കൂട്ടാതെയും ഒരു നമുക്കുണ്ടുന്ന അമ്മിണി പൊട്ടിച്ചിട്ടു കുക്കിയെല്ലാവരും 'കുളികെട്ടി' എന്നു കൂടെ വിളിച്ചു. ഈ കളികളാലാസം മധുരമായ സംഗീതമെന്നപോലെ അതി മധുരമായതാണെന്ന് അനുഭവപരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ അറിയാം.

താമര:-അന്നില്ലെപ്പാ. കേട്ടു കളിക്കാൻ വേണം. (എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടുവരികെ ഉന്ന തള്ളി-കരും കേട്ടു കമലത്തിനുകൊടുക്കു വേണ്ടതും കമലം)

താമര. പ.ന്നെ! വേണം. കമലം കട്ടി അന്നു എടുക്കും.

വേണം:-വേണം കമലം!

താമര:-(ദ്രോഷംകാണിച്ച്) വേണം ഇങ്ങട്ടു തര. (എന്നു കൊടുത്ത കമലത്തിന്റെ വേണത്തിന്റെ കരുതിയ നാ വിടങ്ങി കെട്ടത്തു)

വേണ്ടവിന കലശലായ കഷ്ടതയും അവാൻ ഏഴുനേരം തകത്തിന്റെ ചെകിടങ്ങൾ ഭാഷി കെട്ടിനിർത്തി അടിക്കൊണ്ടു തകരിയെന്നുവീണ്ടു പിന്നീട് ഏഴുനേരം പോയിത്തുറച്ചായി പറഞ്ഞത് അവരെ മായവിടുന്നതായൊരും കൂട്ട കൈമാറ്റം മായവിടുന്നതായും വേണ്ടവിന്റെ തലക്കു നല്ലൊരു കിഴക്കുകൊടുത്ത്, 'ഇനി അവളെ തൊട്ടാൽ കൈ വെട്ടും' എന്നും പറഞ്ഞ് പോയി വേണ്ടവിന്റെ കൈ തൊട്ടാൽ ചുവക്കുന്നതായൊരു ഈ മാതിരി ശിക്ഷയായ തന്നെ സാധാരണ വേണ്ടവിനു ഈ സ്ത്രീ നൽകിയിരുന്നത് കിഴക്കും കൊണ്ടു വേണ്ട പോയി തന്നൊരു കൊല്ലായ്മയിൽ ഒരു ദൈവം ചെന്നു കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ വഴിയിൽ മായവിടുന്നതായ പത്തുനേരം കട്ടിയേറിയ കെട്ടിനിർത്തി. പത്തു കൈ വെട്ടി മര കട്ടിപ്പാൻ ചർമ്മത്തിലകത്തായ് വന്നു പത്തു നീക്കിനിർത്തി മരത്തിന്റെ നീക്കം വെട്ടിയതുകൊണ്ടു പത്തു നീക്കിനിർത്തി മര കട്ടിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടു. ഇതു കണ്ടുകൊണ്ടു കെട്ടിൽ മറന്ന വേണ്ടവോ പാവൻ കൊല്ല ഏഴുനേരം പോയി പത്തു കട്ടിയെ അഴിച്ചു വെട്ടിപ്പു കട്ടിക്കൊണ്ട് വിട്ടുകൊണ്ടുനിന്നു സാധാരണ നിമത്തം മുറഞ്ഞുവീണുകൊടുക്കിയ പത്തു കൈ മുറുക്കിയും കട്ടിയെ നശിപ്പിച്ചുവെന്നു കൂട്ടത്തിൽ വേണ്ടവന്റെ കയ്യിലും കൈമണ്ടുന്ന കൈയും പത്തു വേണ്ട നന്നെ വെട്ടി! മായവിടുന്നതായ് അകമ്പടിയായി അവടെ എത്തി. ഈ കാഴ്ച കണ്ടു അതികവിതയായി വേണ്ടവിനെ ശകാരിക്കുകയും അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു വേഗം കൈ വെട്ടിപ്പുറത്തു പത്തു കട്ടിയെ കെട്ടുകയും ചെയ്തു അങ്ങിനെയും തന്നെ വേണ്ടവന്റെ മായവിടുന്നതായ് അതേയൊരു കഴിയില്ലാത്ത വേണ്ടവന്റെ തലക്കു അതികദോരമായി നണ്ടുന്ന കിഴക്കു കൊടുക്കുകയും 'ഇനി ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിന്റെ കയ്യിൽ ചുട്ട വെക്കും' എന്നു അടുക്കളയിൽ കടന്നപ്പോൾ

നന്നെ അൻ വിധാരിച്ചതാണ് അസത്ത്" എന്നു പറഞ്ഞു ഒന്നെന്താൻ പല്ലുകടിച്ച് ഭംഗം കാണിച്ചുകൊണ്ടു പോവുകയും ചെയ്തു.

ഇപ്പോഴത്തെ ബാധനം വേണ്ടവിനെ നന്നെ വേദനപ്പെടുത്തി. വേദനയുടെ കാരണത്തിനിടത്തും കട്ടയുടെ കണ്ണുകൾ നന്നെ ചുവന്നു. വിശുദ്ധിക്കേറിയതുകൊണ്ട് അപ്പോഴായിരുന്ന പത്തായപ്പയ്യന്റെ കൈകൾക്കു കയറിയപ്പോൾ 'അപ്പോ'— അപ്പോ' എന്നു ഉറക്കിക്കിടക്കുന്ന ശ്രീധരൻത്തമ്പുരായരെ വിളിച്ചു. തന്നെ തുടങ്ങി. ആദ്യം ഉണർന്നു ചാക്കായണിയായതന്നെ. 'ഇവിടെ വേദ' എന്നു പറഞ്ഞു കയറിയതും വേണ്ടവിനെ താഴെക്കൊണ്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ഒരു അപരാധിയെ എന്നു ചില ചാക്കായണി വേണ്ടവിനെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കി— "ഇനി അപ്പോ ഉണർന്നുവോ" എന്നു പറഞ്ഞു അവരും വേണ്ടവിന്റെ രണ്ടു കവിളും കഠിനമായി തിരുത്തുകയും നന്നെക്കൊണ്ടു നുള്ളുകയും ചെയ്തു.

നിരാശ്രയനായ ബാധന്റെ കയ്യിൽ ചാക്കായണിയെ കൈക്കൊണ്ടു കർമ്മശാസ്ത്രകർമ്മശാസ്ത്രപ്രകാരമായ ഭൂമിയെക്കൊണ്ടു കവിൾത്താങ്ങുകയും കഴുത്തായ അംഗുരീകർമ്മം നിമിത്തം വല്ലാതെ വീഴുകയും ഗുണമുള്ളതുകൊണ്ട് അവയിൽ ചോരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വേദന സമർത്ഥത വേണ്ട വിശുദ്ധിക്കേറിയതും ചെറുപ്പംകൾ വീഴുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു നേക്കിക്കേറുന്ന ഈ സുകമാർത്തന്മാർക്കുണ്ടായ ആരുടെ മനസ്സിലിങ്ങുപോകും! എങ്കിലും വല്ലാത്തതായ ചാക്കായണി "കരച്ചൽ കൂട്ടിയാൽ തല്ലിക്കൊല്ലും നോക്കിക്കൊളു" എന്നു അധരം കടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു നിസ്സഹായനായ ബാധകന്റെ നേരെ വീണ്ടും കയ്യൊഴുകുകയാണ് ചെയ്തത്.

വേണ്ടവകളെ അവിടെ നില്ക്കാനെ തപിതനായി ചെന്നുകയ്യിൽക്കു തടന്നു. മനോഹരങ്ങളായ നന്മകളിൽ

എട്ടാം അദ്ധ്യായം.

ആകൃഷ്ടരായ ഒരു ഭ്രാന്തസംഭവം

കാലം, സ്ഥലമെന്നപോലെ, ആടിയും അവസാനിച്ചു
 പ്ലാക്കത്താവപ്രായമാണല്ലോ. ആദ്യ തവീഹ് നമാണുമാണ് വെട്ടു
 വിന്ദ മല്ലെ പൂച്ചത്താകുമിട്ടു. ഇപ്രകാരമുള്ളൊരു വെട്ടു നമുക്കു
 ബഹിഷ് നോക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ആരോ
 മിക്കത്തോടും രാജ കാണുന്നതല്ലാതെ യാതൊരു ഫലവും സിദ്ധി
 കുന്നില്ല; എങ്കിലും നമ്മുടെ സൗകര്യത്തിനനുസരിച്ച് 'കാര്യം'
 എന്ന് ഒന്നിങ്ങനെയും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട് ഈ സങ്കല്പത്തിന്റേ
 ശക്തിയിൽ ചെറുകവിശ്വവും കാണുന്നു. കാവത്താന്റെ ദീപ
 തയും ധൃത്യയും കീഴികളുടെ പ്രതീകരായ ആഗ്രാഹ്യ ചാണിരി
 കുന്നത് തോർ ഈ പുസ്തകം പ്രതിക്കോണിലിരിക്കുന്ന ഈ സമ
 യത്തെ ഒരു മണിക്കൂർ മോചനമല്ലാതെ മനസ്സ് സ്വസ്ഥമായിര
 ക്കുമ്പോഴുള്ള അഞ്ചു മണി നോക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ തോന്നുന്നു
 അതുപോലെ തന്നെ ഒരു കാഴ്ച ഒരു മണിക്കൂർ പോലെ പോലും തോ
 ന്നരുണ്ട് പ്രിയജനവർമ്മമാരുടെയും മറ്റെ ഒരു യുഗം പോ
 ലെ തോന്നുന്നു. മിക്കവാറും കൊതിച്ചിരുന്ന ഗൃഹസമരം
 ലഭിച്ചു കാനിനീകാമകന്മാർ നോക്കു മാപ്പും തോന്നാറുണ്ട്
 ഇതിന്നും പുറമേ, പാററക്ക് ആയുസ്സ് മുന്നേറുകയാൽ നാഴിക
 ക്കുമേ ഉള്ളിവെന്നും പുഷ്പായുസ്സ് ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലധികം സമര സമര
 മാണെന്നും, ആനക്കു നൂറ്റാണ്ടിലധികമാണെന്നും, ആലയം നാനൂറോ
 ളെന്നും ചില ഗണനങ്ങൾ നാം കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ കാവ
 ണനം മനസ്സുടേതാണ് മുന്നേറുകയാൽ നാഴികനേരം പാററ
 ക്കു മുന്നേറുകയാൽ യുഗം പോലെ തോന്നുകയില്ലെന്നും നമ്മുടെ പ
 റവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നാനൂറു സംവത്സരക്കാലം ആഫ്രി
 ഹ്യസ്ഥായിരത്താണെന്നുള്ളതും നമുക്കൊത്തുള്ളതും. മോഹാ
 തുടെ ഒരു ദിവസത്തിൽ നമുക്കൊരു സംവത്സരം കണക്കാക്കുന്ന

മെന്തെ തിട്ടമായി മതിപ്പാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവി-
രാവണനെ സ്തുതിച്ചുവെട്ടി തലശേഷം കാര്യം മുഖവും കഴുകി വന്ദ-
നോടുകൂടി മൂന്നുവശക്കാടി വയസ്സോളം ഭൂമിയ്ക്ക് ജീവം മൂടിക്കുന്ന
രാവണൻ വീണ്ടും ചന്ദ്രോദയം പ്രാപ്തമുക്തിയെത്തുടങ്ങി. ഒരു
നേരമെങ്കിൽ ഏതൊരു കുട്ടിക്കാലത്തു് അൻ മ്പർ പറ്റത്തുടേ
ട്ടുടമയ്ക്ക് ഈ നേരമൊക്കെ പാടിപ്പോരുന്ന രൂപം കഴിഞ്ഞുവെരിയ
താണെന്നിപ്പോൾ ഏനിക്കു തോന്നുന്നുണ്ട്. ക്ഷാമത്തിന്റെ ഈ
കുളി മനസ്സിയാതാൻ നമുക്കു പിടുന്നതെല്ലാം മനസ്സിലായി.
ഇതല്ല നമ്മെ വെട്ടിക്കൊന്നത്? നാം അപമാനവാൻ ഭൂമിക്കു
ന്നു, കഴിഞ്ഞു, ഒന്നൊഴിയിൽ പൊന്നു. പിടുന്ന, ഏറ്റവും
'മാത' എന്നും പറഞ്ഞു് തന്നത്താൻ സമാധാന മൂർത്തിയെ
ചെയ്യുന്നു. ഇതാഴ് സാധാരണ മനസ്സാൽ ചെയ്യുന്നതു്.

കുമാരന്മാരെക്കൊണ്ടുപോന്ന ദേശാതികളും നാം അർപ്പു
ന്നില്ല. അറിവാൻ ശക്തിയല്ല. കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ
പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ നടന്നതിനുശേഷം ഒരു പതിനൊന്നു
സംവത്സരം കഴിഞ്ഞുപോയതാൽ ശ്രീധരൻ അന്നുതന്നെ
പത്തമ്പതു വയസ്സായ ക്ഷാമനുമേൽ, കുട്ടികളായ മറ്റൊരു
രോഗത്തിന്നായി മരണത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുമെന്നും, കുട്ടി
കളെല്ലാം ആകാശദേശം പ്രാപിച്ചിരിക്കുമെന്നും മറ്റുള്ള
സംഗതികൾ വായനക്കാർക്ക് അനായാസേന ഉറപ്പാക്കുവാൻ കഴി-
യെന്നുപോലും, ഈ പതനനാൽ സംവത്സരക്കാലത്തിനുള്ളിൽ വി-
ശ്വത്തിന്മേലായ പ്രപഞ്ചാഭയാനങ്ങൾക്കുസമീപ്തം നാം വസി-
ക്കുന്ന ഭൂമിയും അതിലുള്ള ജന്തുക്കളും നീളത്തെയും വണ്ണത്തി-
ലും വീഴ്ചവരികളായ ചത്തുകൾ ചെയ്തു് ബ്രഹ്മദേശം വന്നുവെ-
ന്നു, അതല്ല, അതേ സ്ഥിതിയിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നുവെന്നോ
പറവാൻ സാധിക്കുന്ന വായനക്കാർ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ ഉണ്ടാ-
യിരിക്കുമുള്ളുവെന്നുമാത്രമല്ല ഈ പ്രസ്താവനയെന്ന വെറും ഒരു

പ്രാണാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ ധാരാളമായുണ്ടായെന്നും വരാം. സ്വർഗ്ഗ ചരാചരങ്ങളും ഭൂന്നിപ്പു ചുരുങ്ങിവരികയാണെങ്കിൽ നാം ഓരോരുത്തരും ചുരുങ്ങുന്നതെന്നു നമുക്കുണ്ടാകുന്ന മനസ്സിലാവും. ഈ ചുരുങ്ങലിനും വീട്കലിനും വിശ്വമാസകലം സമുദ്രവുമുണ്ട്. പിടുന്നടിക്കുന്ന നാം വരുന്നതും സ്ഥിതിയും ലഭ്യവും അറിയും! മഹാമാർ പറയുന്നതെന്ന കല്ല്യോഷ്യ കൈക്കൊൾകരുതാകുന്തിരിപ്പിച്ചു തൃപ്പിക്കുകയോ യാഥാർത്ഥ്യം ആവാം, രണ്ടായാലും തത്വം നമുക്കു ഗ്രാഹ്യമല്ല.

ഇതുപോലെതന്നെ നമുക്കു സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ചാൽ സാധിക്കാത്തതും കേടാൽ നല്ല വിശ്വാസം തോന്നാത്തതുമായ പഴയ സംഗതികളുമുണ്ട്. വാതകോശകളിൽ മീലർ മരിക്കാതെ അന്നുകാണ്ടു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത് പ്രാമുഖ്യത്തുള്ള വരയാധി കന്മാരിൽ മീലർ എന്നൊന്നുവരികയും കട്ടറ ക്ലിതമെ ഭീഷുകാരും ധ്യാനഗ്രസ്തനായും വാഗ്വാദിതനായും മരിക്കാതെ കിടന്നിരുന്നതിന് ആ നാട്ടുവഴി വഴി സാധാരണം കൈയ്യുതരെയിപ്പോൾ തോന്നിയത് ആവാമെന്നു കിടന്നതന്നെ തപസ്വിയായോ ദേശത്തിലുള്ള അഥ വനങ്ങളിൽ വേങ്ങയോ കട്ടറകളു വരുകയെന്നായിരുന്നില്ല. ആവാഹ്നിയാരാദിക്രമങ്ങൾ നിവരവെന്നതിന്നു പരാപേക്ഷ വേണ്ടതിന്നുവെന്നുള്ള കട്ടറകൾ മുതിർന്നതോടുകൂടി കട്ടിലകളിതമെക്കുറേയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഇല്ലാതായി കഴിഞ്ഞു സമയത്ത് ഭിക്കപ്പോഴും വേണമോപോലാലർ മാതാവിന്റെ അടുക്കൽതന്നെയായെന്നും അമ്മയെ നല്ലവണ്ണം ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിൽ അമ്മന്നിക്കും വേണമോപോലെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞതെന്നും മാതാവിന്റെ ഭീഷുനിമിത്തം, നല്ല ക്ലാസ്സുവരെ പഠിച്ചശേഷം അമ്മിണി പഠിപ്പനിയെങ്ങനെയായി വന്നു, എങ്കിലും പഠനീട്ട വീടിൽപെച്ച് ഇവകാളെ വായിച്ചുവന്നതിനാൽ പതിനാലുവയസ്സു പ്രായമെന്നു ഇക്കാലത്തു് അമ്മന്നിക്കു നല്ലവണ്ണം വായ്പ്പാലും ഏകതവരണം സാധിച്ചിരുന്നു.

കുടുംബവും മറ്റുമുള്ള ചില സാഹചര്യങ്ങൾ കാരണം
ഈ പെൺകുട്ടി വായിച്ച് അറിയേണ്ടതൊക്കെയും സ്ത്രീയ്ക്ക്
പ്രസ്തുതമായ കുട്ടികൾക്ക് ഉത്തമമായിരിക്കുന്നതിനായി
അവർക്കും വരുമ്പോൾ

[illegible]

കുറയാതെ സൂക്ഷ്മപദ്ധതിയോടും, അനിർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാമ്പത്തികവകുപ്പുമായും പ്രാദേശികതയോടും സമീപിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ആ സമീപനങ്ങളിലൂടെയും കർഷകർക്ക് കൂടുതൽ സൗകര്യം ഉണ്ടാകും. കർഷകർക്ക് കൂടുതൽ സൗകര്യം ഉണ്ടാകും. കർഷകർക്ക് കൂടുതൽ സൗകര്യം ഉണ്ടാകും.

[illegible]

തരം പരിണാമവത്സര പെൺകുടുംബത്തിന്റേതാണ്. മാധവീ നേത്യാർ വല്ലാതെ സൈദ്ധാന്തികരായവരായിരുന്നു. കണ്ടാൽ കണ്ടവരൊക്കളും ഇവർക്കൊരു ഭരണാവിനെ അനുചരിക്കുക, ഉദ്യമങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോകുന്ന സമയത്ത്, നേത്യാരുടെ പരിവാരം ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. തരം നല്ല കുറച്ചു കണ്ടാൽ വളിയുമായുടെ അദ്ധ്യാപനം സുരക്ഷിതം ധനികനമാകുവാൻ നന്നായി ഉപാധകനകൊണ്ടു അറിയുക സംബന്ധം തുടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്യമങ്ങൾ മാധവീ നേത്യാർ സംസ്കരിക്കുന്നത് പറയുന്നതുകൂടി മനസ്സിലാക്കണം. തരത്തിന്റെ ഉദ്യമങ്ങൾ ഉദ്യമം.

മാക്കിയതുകൊണ്ട് ഇതു സംഭവത്തെ പ്രാഥമികമായി ഈ സ്ത്രീ കേന്ദ്രമാക്കിയിട്ടുള്ളതായി തീർന്നു. അതിനാൽ അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയാത്തതായി തീർന്നു. അതിനാൽ അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയാത്തതായി തീർന്നു.

ഇനിയും അമ്പതിനായിരമായിട്ടുള്ളൊരു ഏതാ വിചാരിച്ചാണു് പണത്തിന്നു മുമ്പാകെ ചെല്ലാത്ത സ്ത്രീയാണു്? ചാക്കോയണി. മതത്താലു് വേണമെന്നു പറിച്ചു് നമ്മുടെ ധാരാളമായി ചിലമ്പുമെഴുന്നതു് ചാക്കോയണിക്കു വലിയ വിരോധമാണു്. മിഥ്യപ്രസംഗം, നല്ലിനായർ കട്ടിപ്പക്കു് എന്നെങ്കിലും ചെന്നു കണ്ടിരുന്നതും ഇവർക്കു തീരെ അറിയാത്തതു്. ശ്രീധര നല്ലിനായർ ഈ വിരോധവും തന്നു കാട്ടിക്കൊണ്ടും വകവെച്ചതു് ഇല്ല.

അമിണിയമ്മയും സുരേഷ് നായി സുഖമാരുന്നവരായിട്ടു വരുന്നുണ്ട്. സുരേഷ് നായർ പതിനാലാമിപ്പോൾ മുപ്പതിനായിരത്തോളമടങ്ങിപ്പോയി. പ്രാധിപത്യമായ കട്ടിലപ്പിത്തമെങ്കിലും പരമസുഖമായ അലക്കിയതൊക്കെയും സുരേഷ് നായർ അതിനിയമം താക്കോലടിച്ചുണ്ടായിട്ടു. എങ്കിലും വേണ്ടപോലാമതൊരു വളർച്ച ഇവരുടെ രസധാരാസമാപനത്തിനോടു ഇരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ചിന്തിച്ചത്. വേണ്ടവിധി അധികം കയ്യെടുത്ത് അമിത് നായർക്കൊരു സുരേഷ് നായർ വേണ്ടപോലാമതൊരു സ്വഭാവം ആകട്ടെ എങ്കിലും കൊണ്ടും നല്ലതാണെന്നിരിക്കും. കറം കണ്ടാൽ സാധനങ്ങളും വിശദീകരണവും ശിക്ഷിക്കുന്നതായിട്ടായിട്ടും തെറ്റും നോക്കുന്നതെല്ലാം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവിയായതായതൊക്കെയും ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഈ ഒരു സ്വഭാവം വേണ്ടതിന്റെ പ്രായത്തിലുള്ള വെറുപ്പാക്കൽ സാധാരണയായതല്ല. പ്രായംചെന്ന് മനസ്സിനെ പകരവെന്നാലല്ലാതെ ഇതുതന്നെ നശിക്കുകയല്ലാതെ.

കമലത്തെ വീട്ടുകാരുടെ സ്വീകൃതിയും അല്പം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കണ്ണമുറപ്പിച്ച കളങ്കം പാറിയതിനുശേഷം അവളുടെ പ്രായമായ ഭർത്താവ് സന്തോഷത്തോടെ നില്ക്കുന്നു. അമ്മയുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ച് സന്തോഷത്തോടെ അവളെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സന്തോഷത്തോടെ അവളെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

രാമൻമണ്ണിനായരെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയി ചാടിച്ച് മിഥുവിനെ കയറപ്പട്ട വളരെക്കാലം സംബന്ധം വേണ്ടുന്ന വെച്ചിരുന്നിരുന്ന രാമൻമണ്ണനായർ അവസാനം ചതുരനായ സുന്ദരന്റെ പെരിട്ടിൽ പെടുകയാണ് ചെയ്തത്. കണ്ണത്തൊഴുപ്പിനെ ഭൂമിയുടെ ഭേദം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നത് കീഴ്ത്തി അദ്ദേഹം കുറച്ചു കാരണങ്ങൾക്കുതന്നെ രാമൻമണ്ണനായർ അത് സ്വാഭാവികമായി വരാമെന്നും അപ്പോൾ രാമൻമണ്ണനായർക്കുണ്ടായത് വിചിത്രമായി കണ്ണത്തൊഴുപ്പിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടായ പാറകളുടെ ഒരു കൂമ്പാരം തന്നെ അക്കാലം വരൾകുതീർത്ത പ്രാപിച്ച് പിന്നാൽ ഭേദം നന്നായ ഒരു വെച്ചിട്ടിനെപ്പോലെയായ ശേഖരം കണ്ടു. ഇതുവരെ യാതൊരു വർഷം മുമ്പെങ്കിലും വീട്ടിൽ ചോരയായത് വെച്ചുനായ ഒരു വെച്ചിട്ടെന്നും അതുവരെയും ചതുരനെ പ്രസംഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കണ്ണത്തൊഴുപ്പാണ്.

ഭൂരിഭാഗം പേരിൽനിന്നും മറ്റൊരു ശ്രമം കണ്ടെത്തുന്നത് ഇതിന്നുവേണ്ടി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ചാനനക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയല്ലാത്ത ഒരു ദാസ്യം അന്യമനസ്സിലാക്കുന്നതായും ഇവയുടെ ഒരു കോശം—എന്നുവെച്ചാൽ കൊടുങ്കാട്ടിന്റെ വെള്ളം—സൂര്യപ്രകാശം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന മനോഹരമായ കാഴ്ചകളെല്ലാം ഉണ്ടാകട്ടെ സൂര്യനായതായ യുവാവ് ഒരു തോക്കുമെടുത്ത് സഞ്ചരിക്കുന്നത് മുതൽകൂടെ കൊട്ടിക്കളഞ്ഞ് പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിലാക്കിയിട്ടുള്ളതായ മാനുവൽ മൊഴിക്കുപ്പായവും കാപ്പികളും ബുക്ക് സ്റ്റിക്കളും ഈ യുവാവ് ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തോൽകൊണ്ടുണ്ടായ ചെങ്കുട്ടി വെള്ളം മുറിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഇടതുഭാഗത്ത് ഒരു ചിതാർകുന്നിയും വലതുഭാഗത്ത് ഒരു കുന്നുമെപ്പറ്റിയും താഴെട്ടു ചുരുക്കിയിട്ടുണ്ടാണു് നായാട്ടുകാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കുറുകായ കുടുകുപ്പികളും കടന്നു നടന്നുണ്ടു്, ഈ യുവാവ് ഒറ്റത്തോളം പ്രയത്നങ്ങൾക്കു് തിരി

യോജിക്കുന്ന അത്യാപത്തിൽനിന്നു ഇരശ്ചകടാർജ്ജകന്റെ മതി പ്രാപിപ്പാൻ സംഹതിവന്നാൽ ഇതിമേൽ ഇപ്രകാരമുള്ള അപകടത്തിൽ ചെന്നു ചാടുകയാണല്ലോ ദുഃഖമായതെന്നതാൽ ശേഷമെന്തു ഇപ്പോൾ നോട്ടമുള്ള വിചിന്തയ്ക്കുവേണ്ടിയ വ്യവസ്ഥ അസാധാരണമായ കേതിപുറത്തും സമുപേക്ഷണ പ്രാപ്തിക്കും കവയ്യ.

കുമാരൻകൊണ്ട് കട്ടുരു മലക്കു കാണാതായി 'വയലാരി ചെമ്പരള' എന്ന് അവസാനം സങ്കല്പിച്ചു. ഷക്കർ കുത്തിയുരി അപകട വെച്ചു. അറക്കുന്ന ആമയെ കയ്യൽപിടിച്ച് പ്രാണരക്ഷക്കു സഭാ ഭാഗ്യകനായ ഒരു പടപ്പിൻമുഖത്തിൽ പതുങ്ങിയെന്നു. എന്നാൽ ഈ ഉപേക്ഷി ഭേദിച്ചു ഇടക്കിടെ പൂർവ്വനാദവും ഗർജ്ജനവുമായി ചെറുപ്പക്കാരുടെ ഭേദം കലശപ്പെട്ടാൽ. എന്താ ചെറുപ്പക്കാരുടെ നിശ്ചയമില്ലാത്ത ഇടക്കിടെ ഇരിക്കുന്നതാൽമേൽ, വീണ്ടും ഒരു കാട്ടാനയുടെ ധർമ്മം കണ്ടു അടുത്തായി കേടുവെക്കു മാത്രമല്ല അതു പാഞ്ഞു വരുന്ന ശബ്ദവും അയാളുടെ ചെവിയിൽ പരന്നു. പ്രാണനിൽ കരുതായല്ലാത്ത ഉന്മൂർ ആകാശം? പറഞ്ഞതേക്കൊണ്ട് അവർ സ്തബ്ധനായി മരത്തിനേൽ പൊങ്ങു പിടിച്ചു കയറ. ഉടനെ ആ ആ മരത്തിൻമുഖത്തിൽ ഒരു പേരുന്ന ഭേദകരമായ ശബ്ദം കേട്ടു. അൻറ ആയുസ്സാണ് ജീവമുണ്ടെന്ന് ചെറുപ്പക്കാർ ധരിച്ചു. എങ്കിലും ആമയെ മില്ലാത്ത ചാങ്ങു നളിനം, അണുപ്പകാവുകൊണ്ടു കടികൊവിറച്ചും, മാത്രം മുഴുവനും ഉറക്കുകയും നേരം പൂർത്തിയായ ഒരു ഏകാഗ്രിയാണ് ഈ മരത്തിൻമുഖത്ത് ഇങ്ങനെ ഇരുന്ന കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണായി അവർ വീണ്ടും വീണ്ടും ആയി മുഴങ്ങു.

നിശ്ചയനായ കമാരനെ പ്രകൃതി സമമായ കോമന നീച്ചരക്ക - നാലുനാഴികയെക്കൊണ്ട് ഇരുട്ടു കഴിഞ്ഞു. മറ്റൊരാൾ

[illegible]

തും കണ്ടു. കുമ്പള നട്ടിന്ന തടാകത്തുനിന്നുകൊണ്ടു ചെന്നു. അവിടെ നനാക്കായപ്പോൾ അതിൽ കളിച്ചിരുന്നവരും തോന്നായ മറ്റു ചന്ദ്രപത്തെ കണ്ടുതുടിച്ചു. യുദ്ധവു വല്ലാതൊന്നാണല്ലോ! ഈ പ്രാദേശം വനഭവനങ്ങളുടെ വസതിക്കണമെന്നു തന്നെയും ഭരണധിശാസനം തോന്നി സൃഷ്ടിക്കാനായി നാലുക്കന്മാരും നിന്നപ്പോൾ കടവെത്തതോന്നുന്ന ഒരു ദോഷനിറക്കി. കാര്യം മുഖ്യം കഴിവി "ഇതു ചെയ്തുകൊണ്ടു" നല്ല തത്ത്വത്തെക്കുറിച്ചും എന്തെങ്കിലും കൈകൊണ്ടു താൻ താക്കടത്തുപ്പോൾ മുഖം കഴുകിയിട്ടു! ഇതു തടാകംതന്നെ. ഈ കണ്ടു കൈത്തറത്തുനിന്നും യുദ്ധം തോന്നല്ലോ! എന്തീവിധം യുദ്ധവു തന്നത്താൻ പറയുകയും അകറ്റിയുള്ള പേടിപോക്കുന്നതെന്നായ ഒരു പാട്ടിന്റെ കാരണം മുഖകയ്യൊടു മുഖം കഴി കൈത്തറത്തുനിന്നും ഒരു തുണിക്കാണെന്നും കടക്കുന്നതുകണ്ടു. അതെന്നുതന്നെ പരിശോധിക്കയും ആ പ്രാദേശം മനസ്സുവെക്കുന്നതൊന്നാണെന്നു വഴിയുള്ളതെന്നു നൽകാണെന്നുവെച്ചു. കുമ്പള ആതായാലും കൈത്തറയിൽ സഞ്ചിത കാമ്പന ഈ മനോഹരതയെത്തൽ വന്നു ചെന്നുതന്നെ തന്റെ മഹാപ്രാദേശത്തെ യുദ്ധം, വെട്ടിയിട്ടു. അവിടെ ഒരു ദോഷം മനസ്സുവെക്കുന്നതൊന്നാണെന്നു നൽകി. അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നതെന്നുവെച്ചു.

ഇങ്ങിനെത്തന്നെ പലും ചെന്നുപോയും സൃഷ്ടിച്ചതൊക്കെയുമാകുന്നു. കുന്നിന്റെ ഒരു മുഖത്തു ഒരു ചെറിയ ദീപ്ത കണ്ടു തുടർപാലെ തന്നെ തോന്നി. അതെന്നതാണെന്നു യുദ്ധത്തിന്നു തോക്കുമെടുത്തു കാലം ശബ്ദം ചെന്നുവെക്കുന്നതെന്നു മനസ്സെടുത്തെന്നുവെക്കുന്നു. ദീപ്തികളെ സ്ഥലമെത്തു. അതെന്നു ഗുഹാപാതകമായതന്നെ ചാക്കായി വെട്ടുവെക്കുന്നതൊന്നുവെച്ചു. കുന്നത്തെയും ശരിക്കാക്കി, തോക്കിനെ കൈയായി വെട്ടി. കുന്നത്തെത്തന്നെ തന്നിനോക്കി. യുദ്ധവു വിസ്തൃതമാകുന്നതും!

ഗുഹാത്തൊക്കെത്തൽ സ്ഥലം വിറക കത്തുവെച്ചു! തോക്കു തെല്ലൊന്നൊരു സുകമാകുന്നതൊക്കെ തന്നെത്തന്നെ കൈയെത്തൽ ക

ണ്ണമിട്ടു യുവാക്കളെത്തുണ! സദ്യാംഗം നേട്ടം പൂരിയും, കഴി
ത്തിലും ഔദാര്യസമ്പന്നകളിലും അഭയാർത്ഥിമാർക്കും, കാഷായവസ്ത്ര
മുറ്റത്തുകൊണ്ട് മാന്ദ്യരോഗികൾക്ക് ഏകാഗ്രഹത്തോടെ സ്ഥി
തിചെയ്യുന്ന ഈ സത്യാസയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത്വത്താൽ വാലസ്യനു
ഭിഷ്വരന്മാർക്കു കണക്കുപറ്റാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽക്കൽ സാക്ഷാ
ഗം വീണ്ടു നമസ്കരിക്കാനാണ് നമ്മുടെ യുവാവ് എളുപ്പമായ
തോന്നിയത്. ഏകിലും തൽക്ഷണം അങ്ങനെയൊരു ചെറുതൊ
ക്കുണ്ടായിരിക്കുന്ന യുവാക്കളെ യുവാക്കളെ കഴിയുന്നതുവരെ കു
ത്തുനൽകുകതന്നെയാണുവെന്ന് അവർക്കു തന്നെ ന്യായമായ
നിന്ദ. മരണശിക്ഷ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സത്യാസി കണ്മണി മുറു
ക്കത്തുനില്ക്കുന്ന യുവാവു കരഞ്ഞൊന്നെന്നു സത്യാസി യുടെ
മുഖ്യകൾ യുവാവന്റെ സന്ദർശന മുഖത്തു പതിച്ചു. അദ്ദേ
ഹത്തിൽ സത്യാസി യുടെ കാൽക്കൽ സാക്ഷാഗം പ്പോൾ നമസ്ക
രിച്ചു. സത്യാസി യുവാവനെ തൊടുകയെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും
അംഗുലികാണു ചു് അകത്തു പ്പോൾ അകത്തു ചെന്നു. ൪൪
നീട്, അവർക്കെത്തുവാൻ സംഗതിയായതെന്നിരിക്കുന്നതായ
അംഗുലികാണുതന്നെ സത്യാസി ചോദിച്ചു. അന്നു കാലത്തു
യിക്കാറാൻ വന്നതാണെന്നും, ഉല്ലാസം ക്ഷമിക്കുകയെന്നും,
കൈകൾക്കും കാലുകൾക്കും താൻ തന്നെ നൽകുന്നതായെന്നു
യും, മറ്റുള്ള സംഗതികൾ അതേ സത്യാസി കയ്യിൽ പ്പോ
ച്ചു. വീണ്ടും ചില കൈകൾക്കും സത്യാസി കാണു ചു്കാൻ ഉറ
ക്കം, പേരും മറ്റും ചോദിക്കുന്നതായ യുവാവന് അന്നു
താൻ ശ്രീമാൻപോലുള്ള മുഖത്തു ശ്രീമാൻപോലുള്ള മുഖത്തു
യ്യെകപ്രകാരം വേദാന്തഗോപാലനാണെന്നും, മറ്റുള്ളതുകൊ
ണ്ടു വഴിയൊരി കാട്ടിത്തന്നുവാൻ കരുതുന്നതായതും. കൈവ
ശത്വം ഇവിടെ വന്നതാണെന്നും യോഗ്യമായ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർ
ശ്ശാൻ സംഗതിവന്നതുകൊണ്ട് അന്നു വന്നതായ യോഗ്യം കരു
തുന്നതായിട്ടുള്ളതായ അന്നുതന്നെത്തന്നും, മറ്റും മറ്റുള്ളതായ

[illegible]

പിന്നീട് മണ്ഡപവും കിര മരക്കുഴൽ വാദ്യതിന്നുകയും
 ധ്വജം തൂക്കുകയും ചെയ്തു വിശുദ്ധകൗടൂബമായുന്ന മേ
 ഞമേന്മാലാ ന മരക്കുഴൽ മുട്ടൻ ബഹു രാജകുമാരപ്പുത്രൻ
 തോന്നുമ്പൻ വശപ്പ് മട്ടക്കുഴലും തിക്കൊത്ത ശരീരമെല്ലാം
 ചുറ്റിപ്പിടക്കുകയും ചെയ്തുവെപ്പാൻ. തളപ്പ തീർത്ത് വേണമേ മഹാ
 ന സമ്പ്രദായിതക്കുറുപ്പു കറഞ്ഞൊന്നാവാൻ മോഹം തോ
 ന്നി ഏതും മോഹമെന്നതു ബാലാശാസ്ത്ര ഷാസ്താവുമേ ഏ
 ന്നും. അഥവാ മോഹം മൂലമെന്നു കൗതം ക്ഷേത്രം കണ
 താമൂഹം തന്നാക്കിക്കുറു വാലം വാങ്ങു മന്നപ്പിമാക്കി
 മനസ്സെ ശുദ്ധ് വേണമേന്മാലാൻ കൗതം മേ മൂലമെന്ന.
 താൻ പാഞ്ഞതെല്ലാം മന്നു പായ വാലമേന്മാ അമൂഹ
 ത്താൻ മേ മൂലം ചക്കരി മേന്മാക്കി ഏതുമോഹവും അ
 വെട്ടുമെന്നും വേണമോ. ഏതാലും. അമൂഹമെന്നാക്കി
 ന്ന മഹാമഹാകൗതംകൗതം മൂലകരം പാഞ്ഞു—

“സ്വാമിൻ” നീണ്ടുവെട്ടിയൊക്കുന്നതും സ്വരശരമനാണെന്നും മിറപ്പുള്ളി വാ.വരഹവ്രാഹൻ എങ്കൽ തന്നെ കൊണ്ടെന്നും പരദായമില്ലെന്ന് ഉപനയം എന്നു ഊർപ്പിരക്കുന്നതെന്നും വന്നുവെട്ടു പു. അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

സത്യം എന്നതിനെക്കുറിച്ചു ത=2 അല്ലെങ്കിൽ സത്യം
 മറ്റൊരു രീതിയിൽ ഉപയോഗം ഉപയോഗത്തിൽ ഉപയോഗം—

“ചേ! യോഗ്യനായ യുവാവ് അങ്ങ് യോഗ്യനും സ്ത്രീ സിദ്ധന്മാരെന്നു അങ്ങയുടെ നഷ്ടമുണ്ടായ ഏതെങ്കിലും സ്വപ്നകവായ വെളിപ്പെന്ന വടനാലു നൽകുന്ന അൻ ഗുണങ്ങളെ ഏതെങ്കിലും വിധം പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ അങ്ങയെ

ഗുണമുള്ളതും മറ്റും എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും ക
ളിമയുള്ളതും വെറും മറ്റും ഉണ്ടായ വെറുംമേൽ അ
ഗ്നി സമയം വെറും മറ്റും പ്രതിഭാസം ആയി കൊള്ളാമെന്ന
താണ് അങ്ങനെയെങ്കിലും വെറും മറ്റും പ്രതിഭാസം ആയി
കൊള്ളാമെന്ന പക്ഷത്താണ് വെറും മറ്റും ഉണ്ടായ വെറും
മറ്റും എന്നതും അങ്ങനെയെങ്കിലും ഇങ്ങനെയെങ്കിലും ഇങ്ങനെയെങ്കിലും
ഒരു കല പ്രതിഭാസം കൊണ്ടും കൊള്ളാമെന്നതാണ് അങ്ങനെയെങ്കിലും
കൊള്ളാമെന്നതാണ്

സത്യം 2002 സംസ്ഥാനത്തു കേട്ട് ദൈവദൂതൻ
പ്രവാചൻ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വലിയൊരു
താൻ എന്തെന്ന് അന്യരെ ഉൾപ്പെടുത്തി പ്രവേശനത്തിന്,
അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞിട്ടു തന്നെ തന്നെ വലിയൊരു ദൈവത്തെ അറിയാൻ
മുൻപായി കർത്തവ്യം നൽകണം ദൈവദൂതൻ നൽകിയ
കർമ്മം തന്നെയാണ് ദൈവദൂതൻ കൂടെത്തന്നെ അറിയുക
എന്നതാണ് അറിയിച്ചിട്ടുള്ളത്. തന്നെ സത്യം കേട്ടുകയും നൽകി
യുവാവിനെ സത്യം പ്രവേശനം തന്നെ അറിയുന്നത് അയാളുടെ അ
ർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തെ നീക്കം സത്യം കേട്ടുകയും ദൈവദൂതൻ
പ്രവാചൻ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം തന്നെ പ്രവേശനം സംഗ്രഹിക്കുക
അയാളെ ധർമ്മം കൈയ്യെടുക്കുക

കുറവും സാക്ഷരതാ വലി കുറഞ്ഞവരാണ് ഇദ്ദേഹം പ്ര
വർത്തിക്കുന്നതല്ലെന്നും, തന്റെ പേര് കേവലരഹസ്യനാമങ്ങളെന്നും,
മ.വ്. താൻ മുമ്പെന്തെങ്കിലും യോഗ്യതയോടെ ജനകീയ അസംബ
ലം, ചേരമേളാപാലന്റെ പുറത്തു നിന്നും സഭയെ വശത്ത്
കുറ്റിയിടുന്നവരുടെ കൈയ്ക്കടുത്താണ് സ്വദേശം വെട്ടി വെട്ടി
പ്പോയിരുന്നതെന്നും, ഇപ്പോഴുള്ള ഇടംഗം, മലര, രാമ
ശങ്കര എന്നീ ഭക്തികളെ പറ്റി പലതരത്തിൽ ചർച്ചകൾ ഉണ്ടാ
വന്നിട്ടുള്ളതെങ്കിലും കരു വെട്ടി സഭയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും തന്നെ
അവിടെ നിന്നും ൨ ദശകം ഇപ്പോൾ പോയ ശിഷ്യന്മാരും ചെറു

കാശിക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്ന് കറുകാലം വിശ്വനാഥസ്ഥാലികളെ
 ഭജിച്ചുവന്നുവെന്നും, ചിന്നീട് ഫരദി. മകം വഴിയായ ഹിമവൻ
 പട്ടണത്തിന്റെ താഴ്വരയിൽ ചെന്നുവെന്നും, പ്രാണകുളമില്ലാ
 ഒരു കുന്നത്തിന്റെ പട്ടണപാ കമാർ അകപ്പെടുന്നതു പ്രദേശത്തു
 സമീപിക്കുമ്പോൾ ആകസ്മികമായി ഒരു യന്ത്രവരനെ കണ്ടു
 ന്നതെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ കൈവെട്ടി മരിച്ചുവെന്നും കേൾക്കുകൊണ്ട്
 ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു വന്നു. അദ്ദേഹം നാസല്ലം
 സ്തംഭം തന്നെക്കുറിച്ചും സാക്ഷാദനുഭവങ്ങൾ നൽകിയതും ശേഷം
 ദേഹത്താൽ ചെത്തുവെന്നും, ചിന്നീട് താൽ പുക്കപ്പട്ട് സഞ്ചര
 മ്പ് സഞ്ചര മ്പ് വന്നു വരുന്നതാണെന്നും അതുകൊണ്ട് മറ്റു സമീ
 പിച്ചുവെന്നും, മറ്റൊരു സമീപം സന്യാസി വേഷംവെക്കുന്ന
 യാത്രക്കാരന്മാർ ഇതിലും കേട്ടുകൊണ്ട് സ്തംഭം തന്നെയെന്നു വേണ്ട
 ശോചനയ്ക്കു കാരണമായെന്നും സന്യാസിമാർക്കു മറ്റൊരു
 കാരണമായെന്നും അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ചിന്നീട് കേട്ടുപോയ നാടുകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായം പറ
 യ്ക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റൊരു
 പാഠം തന്നെ കാരണവർ ഏകദേശം മുമ്പായിട്ടു
 കാണുകയും വന്നിരിക്കുകയും ചെയ്ത പാഠത്തിൽ മറ്റൊരു
 യ കഥയും ഉണ്ടായിരുന്നു. കടലിടുക്കു മുമ്പുള്ള ശോചനീ
 താവസ്ഥയും മറ്റും സന്യാസിയെ ഗ്രഹിച്ചു. ഇതു കേട്ട
 ഒപ്പാലം ശേഷമൊന്നുകൊണ്ട് ചെന്നു വാടയവകം വേണ്ടശോ
 ചാലൻ കണ്ടു. ഉടനെ അദ്ദേഹം 'സമയം രണ്ടുമണിയായതു
 കൊണ്ട് ഇന്നു നാലുപ്രാവീണ്യം അല്ലെങ്കിൽ വെളിച്ചത്തു നല്ലതാ
 ണെന്നു യുവാവിനോട് പറയുകയും, ഉടൻതന്നെ തുടങ്ങിക്കൊണ്ടി
 രുന്ന കണ്ണുകൾക്കുള്ളിലെ വേണ്ട അവരോടൊന്നിച്ച് ഒരു പാല
 ന്നി കണ്ടുകൊണ്ടുവന്നു.

* * * *

കാലക്കുന്നതിന്നുമുമ്പെ ഉണ്ടായതെന്നു വേണ്ട, ഉണ്ടെന്നോ
 കണ്ടുപോകു സമയം ഏകദേശമായി. എന്തെന്നാലുപോയ.

கிராம சிவாட்சகக் கலைகள் பற்றி உலக சபையின் உறுப்பினர் கிராம சிவாட்சகக் கலைகள் பற்றி உலக சபையின் உறுப்பினர் கிராம சிவாட்சகக் கலைகள் பற்றி உலக சபையின் உறுப்பினர்

[illegible]

സംസ്ഥാനം:—ഇന്ത്യ ആകുന്നു. ൨൨ ജനസംഖ്യാവികസനത്തിൽ ൧൯൭൧-ൽ ൧൦,൭൭,൭൭൭ ആയിരുന്നു. ൧൯൮൧-ൽ ൧൨,൭൭,൭൭൭ ആയിരുന്നു. ൧൯൮൧-ൽ ൧൨,൭൭,൭൭൭ ആയിരുന്നു. ൧൯൮൧-ൽ ൧൨,൭൭,൭൭൭ ആയിരുന്നു.

[illegible]

സമാധാനം:—“വ്യസന ക്ഷേമം. ഞ്ഞുകൾ സൂചി പ്രദാനം നന്നമേ. അം. ഏതുകൊണ്ടും സത്യസന്ധനായ നന്മയെ നന്നാക്കുക” എന്ന അർത്ഥം ഉണ്ട്. കൈകൊണ്ടു മോദമെല്ലാം തരുന്ന 5. 6 മുതൽക്കു കന്ന എഴുതേണ്ട. 24.

[illegible]

[illegible]

സാമ്പത്തികകൃഷി പദ്ധതികളുടെ ഇമ്മീ മലി
 ചം നഷ്ടങ്ങൾ നമ്മുടെ മുന്നിൽ ആധാരം ലഭിക്കുന്നു. പാ
 റ്റാ, സർക്കാരിന്റെയും ഹി മതങ്ങൾ തമ്മിൽ നഷ്ടങ്ങൾ നഷ്ടം
 പ്രത്യേകസമുദായം ആയിട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ഈ കഥകളെല്ലാം കേൾക്കുന്നവനാൽ വലുതായ കണ്ണുനീരുമുണ്ടാവാ
 ത്താണ്. മനോരമയൻ പറയുന്നവരെന്ന വ.ധവപു, മറുപടിയാണ് ഉദ്യ
 മ് കനകലസാപോലെയും വിജയനാട്ടിൽ ഉണ്ടാണെന്ന്—ശോഭാവ
 മമായ ഉദ്യനം ശൃംഗാനളയിലാണ്. വിവരകരണം ഉണ്ടാ
 ന്ണ്—സന്തോഷസന്തോഷത്തിൽ പുത്രാത്മകളായ അന്നിമാർ കേ
 ിന്ത്—ഓരോരോ കലാനാടോടും സുഖത്തെയും മനസ്സുർ കൂട്ടുകാർ
 വേഷമെടുത്താണുണ്ടാക്കുന്ന പക്ഷാണ് വിപുലമായ ഉപം അതിന്ന
 സമയം നാം നമ്മുടെ ഉത്തമരും ഉന്നമനങ്ങളും സംഭവഗതി
 ക്കുന്ന. വലുതായ സന്തോഷമൊഴിവാക്കി മിത്രമൊരിക്ക
 ക്കെ സന്ധിക്കും നാം കൈമാറ്റം. ഇതിന്നു കസരകളും ല
 ിച്ചിട്ടെല്ലാമിൽ നമ്മുടെ ആകർഷണശക്തി ഉൽക്കണ്ഠയും, കണ്ണിന്
 വം ഉണ്ടാകുന്നു.

[illegible]

തെല്ലാ അൻമാറ്റം താഴെ കാണുന്ന വിധം നോക്കി
പുനഃകാലം തയ്യാറാക്കി പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു വളരെ നന്നാ
യിട്ടുണ്ട്, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ അഭിമാനമുള്ള പ
ഠനും മറ്റും തന്നെയാണു ചോദ്യമുയർന്നുവരുന്നതു, മ
റ്റും ചിലർ ചോദ്യം ചെയ്താൽ അതിനുള്ള ഉത്തരം തന്നെ

[illegible]

[illegible]

ദ്രാവശംഗനയും ശയിക്കുന്ന ഈ സുന്ദരയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രാ
യവും തന്മൂലം താഴെ പറയുന്ന കവചാകൃതിയെ സ്ഥാപിക്കുന്നതാ
യിരുന്നു.

“ഓരോ ഗിരാനു തുടർന്നു മധുരമരുത
കൂടും മാതൃവശം നാനുരൂപിണി
ശ്രുതാഭരണൻ മഞ്ജാരുവനകരത്ന
മറഞ്ഞശരണാവികാരമു
മുത്തവും കൊരിപർജ്ജിതമിദമി
സമിത, മന്ദിതാഞ്ജനപാശ്വര-
ത-അഞ്ചെണ്ണത്താർ വെട്ടു മധുര
വടിയെഴും ശൈശവം ശൈശവാശ്വതി”

നവകുമാരൻ കഥാസാധിതനായ ഈ പെൺകുമാരിയുടെ വ
സ്ത്രവും ശോഭയും, കഴുതുകയും മേവും അമ്പളം പെരുകു
കയും ചെയ്യുന്നതന്റെ പ്രസ്തുതഗുണങ്ങളോടു കൂടിയവ തന്നെ
യാണു്

പ്രസ്തുതപെൺകുമാരിയുടെ സ്വപദം വെൺ കോമ്പുണ്ടുകളുടെ മേന്മാ
വർത്തയും, എത്തുപോലെ ചെറുത്തു പന്തലായതുകൊണ്ടു് കൈതുകയും
നാണു്. പുല്ലുപോലു് ശയം കുന്ന കമലം ബുദ്ധിമുട്ടിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു്
അഭ്യർത്ഥങ്ങൾ ചെന്നു മറുത്തു നോക്കുന്നപ്പോൾ കണ്ടതു് പെൺ
കുമാരിയെന്നതാണ്. സംസാരമുണ്ടായതും കലശലായതും
കൂടി “ഇക്കാര കഴുത്തു വരുന്നവഴിയാണ്. അല്ലേ?—ഇതുക
ളവെടെ” എന്നു തന്റെ കഷണിതന കരേണ മൂങ്ങിക്കാണിച്ചു
കൊടുത്തുവന്നു തുകിക്കൊടുത്തു നാഥൻ പറഞ്ഞു. “അതെ” എ
ന്നു മറുപടിയു പറഞ്ഞു. പെൺകുമാരിയുടെ ചാരുരൂപത്തിൽ
കാണു നീട്ടുകിടന്ന കവചങ്ങളിൽ ചാരിയിരിക്കുന്ന അവളു
ടെ കൈകളാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ടു്, കമലം കൈകൾസമയം ഇരുന്നു.
കമലം. എന്നതാ, വല്ലാതെ ക്ഷീണം, ചുരുക്കുന്നവല്ലെ. ഉച്ച
ശ്രുതാക്ഷിച്ചില്ലേ?

ചോദ്യം: ഇല്ല, ഇപ്പോൾ അന്നു കടക്കും. എന്തായാണിതു?

 മറുപടി: അതേ! അതേ! എന്തായാണിതു?

 ഉത്തരം: അതേ! അതേ! എന്തായാണിതു?

പ്രവേശനം:—പ്രവേശനം ഇപ്പോൾ ഉന്നത കഴിവുള്ളവർക്ക് മാത്രമാണ്.

കുറിപ്പ്:—നമുക്ക് ചുറ്റുമുള്ള ആളുകൾ.

ചോദ്യം.—പുതിയൊരു കോളനം വെക്കുക. നല്ല വൃത്തിയാക്കിയതിൽ
പാൽ തുറന്നു മിനുക്കുക.

[illegible]

കുറിപ്പ് - എട്ടാമത്ത് ഇടയ്ക്കിടെ ചിലപ്പോൾ റ്റുറോയെത്തിയപ്പോൾ അത്
നഷ്ടപ്പെട്ടു.

வினா—மாணவர்களுக்கான உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பற்றி தகவல் என்ன?

[illegible]

இது கெட்டுப்போன உபகரணம். ௪ நினைவாக வாங்கியிருக்கிறேன். வந்தபின்னர் அது பயன்படுத்தப்படாமல் போய்

வேலூர்:—எந்த பத்திரிகை நம் மூலமாக விவரமாகிறது?

உதயன்—முது பந்தைத்

പ്രശ്നം:—ആ സുനാമിയുടെ

00000000000000000000

மேலவியல்.—தந்து மூலம் காண்பது ஒரு மெய்யாக.

മുൻപുപറഞ്ഞതുപോലെ

വേണം:—(കസേരയിൽ നിവന്നിരുന്നു) ഞാൻ വഞ്ചയോഗം ഈ വരി കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് എന്താണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ വിവരം പറഞ്ഞു. എന്നിക്കു കേട്ടപ്പോൾ കവശമായ ദേഷ്യം വന്നു. കൂടുതൽ കസേരയിലേക്കു കടക്കുകയാണ്, കാലം നീട്ടി ചെമ്പകശ്ശേരി. കാണേവരാണെന്നു ദാവണിൽ ഞാൻ ചെന്നു പിൻകുടി വലിച്ചിഴിച്ചു താഴ്ത്തു. ചവിട്ടണമെന്നാണ് വിചാരിച്ചത്, പക്ഷെ അതു കവച്ചിട്ടു.

ഇതു പറയുമ്പോഴേക്കു വീണ്ടും ശ്രോധം വന്നു വേണവും തന്റെ മുമ്പാകെ ചുറ്റും വന്നുതുടങ്ങി. യോഗികന്റെ പകർന്നു വന്ന കഷ്ട കഥയും കേൾപ്പിച്ചു.

കഥയും:—അതെ, അതു കേൾപ്പാൻ എന്നു നന്നായി. വേണം വിവരം മുതൽക്കു കേൾപ്പിക്കുക സുരയ്യൻ അവിടെ താമസിക്കുന്നത്? അതുകൊണ്ടു തന്നെ യോഗിനിയോഗിയുടെ പേരിലാണ്.

വേണം:—ദൈവം കഥ കഴിഞ്ഞുവെന്ന്?

കഥയും:—ഏത്? അതു ഹൃദയം അവിടെയുമാണ്. വേണവിനെ പറ്റാകെ ബുദ്ധിയും തന്റെയും ഉള്ള കാര്യം ഇങ്ങനെ പറയുകയാണു ഞാൻ വിചാരിച്ചിട്ടു. നല്ലവണ്ണം അലോചിച്ചു നോക്കു. അങ്ങനെയുള്ളൊരു വിചാരം തന്നെ വിട്ടു. മലയാളം വേണവിനെ തന്നെ ചോദ്യം വന്നു. ഇപ്പോൾ അപ്പോഴത്തെ ദേഷ്യംകൊണ്ടു വേണം ഇങ്ങനെ പറയുകയാണെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ കേൾക്കുകയുള്ളൂ. ഇന്നുവെട്ടെ വേണം 'Forgive thine enemy' എന്നു മഹാപ്രഭുതന്റെ അർത്ഥം വിവരിച്ചു ഒരു അമരണിക്കർ നോക്കു എന്നു പറയുകയാണു്.

വേണം:—ഇതുവരെ കേൾക്കുന്നതു തന്നെ കേൾക്കുകയാണു് എന്തുകൊണ്ടാണു്.

കമല:—എന്റെ അഭിപ്രായം അങ്ങനെയല്ല. നാം നന്നായി നടന്നാൽ മതി. മറുഭാവമെ ശാസ്ത്ര നന്നാക്കി നടത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് വസ്തുതയാണ്. നാം ഇപ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികളല്ലേ? നമുക്കു മറുഭാവം കാണാൻ ശ്രമിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

വേദാന്തം:—എന്നാൽ അമ്മിണിയെ ശകാശിച്ചതു നന്നായോ? കമല പറയ. അമ്മക്കു കളിപ്പാൻ അവൾ ബുദ്ധിമുട്ടു വെങ്കിലും ചുട്ടപിടിച്ചു ചുതിക്കുന്ന എട്ടുതുപയോഗം ചുട്ടു നന്നായ കല്പനാധാരം പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടാണുപോൽ പട്ടൻ അവളെ ശകാരിച്ചത്, അതു നന്നായോ? പറയൂ.

കമലം:—അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല.

വേദാന്തം:—അപ്പോൾ ആ പട്ടനെ കവറുതെ വീട്ടാൻ പാടുമോ?

കമലം:—അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടാണു നന്നായിത്തന്നെ പറയാം. എന്തൊരു പറ്റയല്ല. എന്തൊരു കാണക്കമല്ല.

വേദാന്തം:—കാട്ടുന്നതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്തൊരു കറുപ്പിലല്ലേ?

കമലം:—വേദാന്തം താഴെത്തന്നെ കറുപ്പുവെല്ല. വേദാന്തം അവയെ പോകുന്നു. ഇവയെ താമസിപ്പിച്ചാൽ വേദാന്തത്തിന്റെ ശുദ്ധതയുടെ സ്വഭാവം വേദാന്തത്തിന് മേയ്ക്കില്ല.

വേദാന്തം:—എന്റെ വീട്ടിൽ എന്തിന്നു അധികാരമില്ല? ഞാൻ മണിമേൽക്കും കഥ കഴിക്കും.

എന്നു പറഞ്ഞു വേദാന്തഗോപാലൻ ബുദ്ധിസ്സുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ നിലത്തു ചെവിട്ടി ചെക്കട്ടെന്നുണ്ടെന്നു കമലത്തിന്റെ കണ്ണിൽ വെങ്കിലും നന്നായു. അതു കണ്ടപ്പോൾ വേദാന്തത്തിന്റെ മനോഹരങ്ങളായ കവിതകളെക്കുറിച്ചുണ്ടായ ഒരു കണ്ണു അതു കണ്ടാൽ ഒഴികെ. കമലം എന്തെന്നു വേദാന്തത്തിന്റെ അടുത്ത കഥ കമലം തന്നെ കേൾക്കും കേൾക്കുമ്പോൾ നന്നായു.

കുമാരം:—നാലുദിനവും അമ്മമാക്കനാടും ഒക്കെ പൂർത്തിയായു?

செ.கி.ஹெ. இ.பி. : இப்போதுள்ள அரசின்மை, நிரந்தர அரசை உருவாக்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

കുമാരൻ: ഇതിനോടുകൂടി "375" നമ്പർ പ്രോപ്പറേഷൻ?

മകൾ ആരെങ്കിലും അറസ്റ്റാക്കിയതായി അറിയാമോ? എങ്കിൽ ആരെ? എന്തുകൊണ്ട് അറസ്റ്റാക്കിയത്?

வினா—மாண்புமிகு பொதுத் திட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிப்பாரா?

കുറവ്.—പുനനായ് വെള്ള ഒരു ഉപകരണം ചെയ്തു. എങ്കിലും
 പ്ര. നാലാം പട്ടികയിൽ പറയുന്നു.

"എന്റെ അറിയാത്തതൊക്കെ ഉപേക്ഷിച്ചു, നല്ലതന്നെ അറിയുന്ന ആളോട്
ഉദാഹരണങ്ങളും ചോദ്യങ്ങൾ എഴുതി പലപ്പോൾ സംസാരം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.
ഓഗസ്റ്റ് ൧൦ 1967

കുറിപ്പ്.—എല്ലാ ഉപവിധത്തിലും പ്രായോഗികമായിട്ടും എല്ലാ
സാമ്പത്തികമായ കാര്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധയോടെ പരിശോധനയും ചെയ്ത
താണ്.

അനന്തം:—ഒരുതര പുറത്തുവന്നു നോക്കുകയും ചെയ്തു. നീ അവിടെ
 എപ്പോൾ ഒരു പുറത്തുവന്നു. അവിടെയിരുന്ന്? എന്നാൽ
 ഇപ്പോൾ നല്ല ഒരു പുറത്തുവന്നു പോകുകയും ഒരു നല്ല
 ഒരു പുറത്തുവന്നുവന്നു. അവിടെയിരുന്ന്. അവിടെയിരുന്ന്. അവിടെയിരുന്ന്.
 അവിടെയിരുന്ന്. അവിടെയിരുന്ന്. അവിടെയിരുന്ന്. അവിടെയിരുന്ന്.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കേട്ടുപോകുകയും ചെയ്തതായ നല്ല
ലക്ഷ്യം. നല്ലതും കേട്ടുപോകുന്ന മുമ്പത്തോളം നന്നായ പാ. ന. പാ.

മകളുടേയും—(ഗാനം) 'അനുജനായോ ന. പട്ടണത്തു നിന്നു കടന്നുവന്നു
അനുജനേ!'

തമിഴ്:—സംഗ്രഹം കേട്ടു എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, ഞാൻ ഇവിടെ ഇനി ചെന്നാൽ ഇല്ല. (ആൻ ഉറക്കെ നാലു മിമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.)

കേതു:—വന്നില്ലെങ്കിലും വിശ്വസിച്ചു.

“എന്താത് ലഹള?” എന്നു ചോദിച്ചു. മാതൃയും പല
യോദ്ധാക്കളും എത്തിച്ചുകൊണ്ടു. ഭാനുകിണത്തോൾ പ്രവേശിച്ചു.

കേതു: ലഹള കേൾക്കില്ല. മകളുടെ നാവികലക്ഷ്യമാക്കുകയാണ്
വരുന്നത്! ഇതിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളെങ്കിലും

ഭാനുകി:—അതൊന്നാകട്ടെ! കട്ടാ! അതൊന്നു അങ്ങനെയു
ക്കിടെപ്പോൾ അവളുടെ ദാമ്യമാകുന്നത്

കേതു: അതായതും വേണ്ടില്ല. നാലാളെങ്കിലും ഉണ്ടെന്നു കിട്ടിയിൽ
അതൊന്നു കടത്താൻ നന്നല്ല. അതൊന്നു സ്വതന്ത്രമായി
മുക്തപ്പെടുകയാണ് സ്വഭാവം.

കുമാര ചോദിച്ചതിന്റെ മുമ്പത്തോളം നോക്കി. കണ്ടുപോ
യെന്നു മനസ്സിലാക്കി.

ഭാനുകി:—സ്വതന്ത്രം കൈവന്നു. സുഷുപ്തമായിത്തീർന്നു. സ്വതന്ത്ര
വരാണ് നന്നായിരിക്കേണ്ടത്. നല്ലതല്ലേ! വേണ്ട!

വേണ്ട:—അതെ. അതു ശരിയാണ്.

കേതു:—കുമാര ഭാരതത്തിൽ കാണുന്ന ഗോഷ്ഠിയോ?

ഭാനുകി:—അതെങ്ങനെയൊക്കെ. ഭാരതത്തിന്റെ സമ്പ്രദായം
ഭാരതം മരിക്കി.

(നേത്രാർദ്ധ മാതൃയും പലയോദ്ധാക്കളും എല്ലാവരും വെച്ചു
കൊടുത്തു.)

കുമാര:—അതെ! വേണ്ടവിത കണ്ടു. അയാളും കൊടുക്കണം.

ഭാനുകി:—ശരിയെന്നു മുമ്പത്തേൽ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ. (എന്നു
വീണ്ടും മാതൃ പകർത്തുകയാണ്) എന്നു മുമ്പുള്ള അഴിച്ച
വെച്ചിട്ടില്ല? വീട്ടിൽ പോയില്ലേ!

വേണ്ട:—ഉവ്വ്

ഇതു പറഞ്ഞ ഉടനെ കുമാര അമ്മയെ മാറിവിട്ടു. വ്രാ
തയായി കൊണ്ടുപോയി നിൽക്കി. ചിലയെല്ലാം സന്നദ്ധരായി ചേർന്നു.
അവർ വീണ്ടും അയാൾ രണ്ടുനാളുകൾക്കു വന്നു.

ജാനകി:—അരികുന്നത്തു—എന്നിടത്തു വല്ലതെ സന്തോഷം ഈ മാളിക വേണവിന്റെ തന്നെ അങ്ങോട്ടു പോകണം. ഇവിടെത്തന്നെ അഗതിയെപ്പോലെ എന്താ കേൾക്കൂ! അങ്ങിനെ യകല്പം!

കേൾക്കൂ:—അതാണു മുഖ്യ തന്നെ പറയാവുന്നതല്ലേ? വേണവി ചെമ്പകശ്ശേരിയിൽ അഭയാർത്ഥി മുക്കുശ്ശിയോടുകൂടി കുമ്പസാരം ചെയ്തതെന്റെ വൃത്തിയെ ചെരിച്ചു. അതുകൊണ്ടു സാക്ഷാൽ ചീത്തയാക്കുന്നതാണു നാളെ മുഖ്യൻ പ്രസിദ്ധമല്ലേ?

ജാനകി:—ഇന്നിടത്തു കേൾക്കും വേണവും കേൾക്കാവുന്നതാണ് (എന്നു കുമ്പസാരിന്റെ മുഖത്തുനോക്കി പറഞ്ഞു).

കുമ്പസാരി:—എന്നിടത്തു അങ്ങിനെ തന്നെ.

ജാനകി:—എന്നാൽ വേണവി സാക്ഷാൽക്കുമ്പസാരി ഇന്നു തന്നെ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരുന്നതല്ലേ.

വേണവി:—ഇന്നു വേണവി എല്ലാം എടുത്തു കെട്ടിവെച്ച് നാളെ കാവത്തു വരാം.

ജാനകി:—എന്നാൽ അങ്ങിനെ ചെയ്തു. ഇന്നിടത്തു കേൾക്കാവുന്നതാണ് (എന്നു നോക്കി പോയി).

കേൾക്കൂ:—കേൾക്കൂ! നാളെ വാഴ്ചയിൽ, ബാധാകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ ബി. ഏ. പാസ്സായി.

വേണവി:—അതാണു അതാണു.

കേൾക്കൂ:—അതാണു തന്നെ. ആരും ഒരു കുമ്പസാരി ഇന്നാണു ഏതുപാസ്സാക്കുന്നത്? എന്നും മറ്റും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നു.

വേണവി:—എന്നാൽ മാതാവിനെക്കൂടാകെ കണ്ടാൽ അങ്ങിനെ തന്നെ അങ്ങിനെ. എന്നാൽ അധർമ്മത്തിൽ നല്ലവണ്ണം ബാധിച്ചിട്ടു പഠിക്കുന്ന ആളാണ്.

കേൾക്കൂ:—ഇന്നി എന്താണു വേണവി വേണം?

വേണം.—ബഹു പ്രിയൻ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നു എന്തൊരു അത്ഭുതം പറയുകയുണ്ടായി.

കേതു.—അവളെക്കൊണ്ടുവന്നത് ഇപ്പോഴൊക്കെ അവാമല്ലെ. വേണമെങ്കിൽ ശീമക്കു തന്നെ പോവാമല്ലോ. വേണം എത്ര വേണമെങ്കിലും ഉണ്ട്, പറഞ്ഞുവോ?

കമലം.—ഭയ്യച്ചാ! ഇതുകൊണ്ട് ഞാൻ മറ്റു ചോദ്യമുണ്ട്?

കേതു.—എന്താണ്?

കമലം.—മുറയൊക്കെ അറിയും വരൂ?

കേതു.—ഇപ്പോൾ വേണമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. എന്താ വേണം പറയൂ.

വേണം.—(അല്പം അനവധി ചുരുക്കം ശേഷം) മകളെപ്പറ്റി പറയാൻ പറ്റാത്തതൊന്നുമില്ല.

കമലം.—നീക്കമില്ലാത്ത വാഗ്ദാനം ഞാൻ ഉറപ്പാക്കി തന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കിട്ടുകയുണ്ട്.

കേതു.—അതുകൊണ്ട് മിസ്സർ മൈക്കൽ വേണമെന്നു (Miss Michael's Vacation) വരമല്ലോ.

വേണം.—ക്രിസ്റ്റീന (Christina) കൈക്കൽമുറയുണ്ട്. (Michael's) കൂടി വരാമല്ലോ, വേണമെന്നാൽ.

കേതു.—അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധ്യമാകുന്ന കാര്യം തന്നെ അറിയുന്നതാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. കൈക്കൽമുറയെ ഇന്നലെ വാങ്ങിയിരിക്കുന്ന കമലം ഇത് കേൾക്കുവാൻ തന്നെ അനുവദിക്കണം. മറ്റൊരു പക്ഷേപ്പാൽ കേട്ടു.

കമലം.—അപ്പോൾ വാങ്ങുന്നതാൽ എന്തു പറയുമു?

കേതു.—ഒന്നും മറുവടി പറയുന്നതല്ല.

വേണം.—അതു സാമർപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ കേൾക്കുവാൻ തന്നെ അനുവദിക്കണം. ഞാൻ പറയുന്ന സാമർപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. കമലം അതിനെപ്പറ്റി വ്യസനിക്കണം.

[illegible]

கேள்வி:—குது உயர் சேபர் பரிகாரை நான் செய்து
வகைகளைக் கொடுத்தேன் பரிகாரம்?

കിട്ടൂ -നോക്കി! ഇപ്പോൾ തന്നെ മറുഭാഷകൾ
നാം മറുപടിയെഴുതുകയോക്കാൻ തുടങ്ങി
പുതിയൊരു ഫലം ഇതാണെങ്കിൽ ചുരുങ്ങുന്ന
വിദ്യാഭ്യാസം!

മുഖ്യമന്ത്രി: (4) വെള്ളപ്പൊക്ക നോക്കൗട്ട് പരിപാടി നടത്തുന്ന സമയം കൊണ്ട് അതിരുകൾ പറ്റാത്തവിധം വെള്ളം തടയുന്നത് ഉള്ളൂ. അതിന് പറ്റാത്തവിധം തടയുന്നതാണ്. അതിന് പറ്റാത്തവിധം തടയുന്നതാണ്. അതിന് പറ്റാത്തവിധം തടയുന്നതാണ്.

ഉത്തരം:—എ.എസ്. സർവ്വീസ് വെക്കം വാർഡ് (15) നെ സംബന്ധിച്ച്
 എസ്.ഡബ്ല്യു.എ. കമ്പ്യൂട്ടർ അഡ്വൈസ് മെന്റൽ കമ്മിറ്റിയിൽ
 ഉൾപ്പെടുത്തും.

மேலும்.—மேலவர்கள் இவ்வாறு பின்பு என்னொரு
 காரணம் கூறவில்லை என்பதைக் கவனமாகக் கவனித்து
 விசாரிப்பதை உத்த. இவ்வாறு காரணம் காண்க.

ഉപദേശം:—ബ്രഹ്മ. "ഈ അനന്തരം നമ്മൾ ചർച്ച ചെയ്യണം"
ശ്ലീക കൈയൊന്നുവരാഞ്ഞാൽ ബ്രഹ്മക്കണ്ഡൻസ ഭക്തി
അത് സാധ്യമാണെന്ന് എല്ലാവരെയും കാട്ടിത്തരുന്നു.

കുറവ്. — 1991-ൽ ഇപ്പോൾ കമ്പി അനുഭവിക്കുന്നതിന് തുടങ്ങി.

എന്ന പദത്തിൽ കർമ്മം ഒരു ഉറക്ക മാനുഷ കേന്ദ്രം
 നൽകും വേണ്ടതാവാം അത് ഒരു വർത്തികളുടെയും

தவறாமை:—தவறாமை இவ்வாறும் நடைபெறும்படி கருதுக. 10. 3
 வாய்மையின் மொழி நம்பிக்கையின் மொழி

കേ.എ. — വലിയവർക്കുണ്ടാകാത്ത പണം കൂടി ചെട്ടമേക്കാ!

കഥ

എന്നാൽ വളരെ നന്നായ ഒരു പോക്കർ പ്ലെയർ ഉണ്ടല്ലോ മറ്റൊരു വന്നാൽ?

—അതെ അവനായതാ അയാൾ അതാ, വളരെ.

അദ്ദേഹം എങ്ങനെയാണല്ലോ

—ചന്ദ്രൻ! ചന്ദ്രൻ വരുമല്ലോ! കളിക്കാൻ ഒരു പ്രിയങ്കരൻ!

—വെട്ടി അയാൾ ഇന്നു അങ്ങോട്ടുള്ള പോക്കർ-പ്ലെയർ കളിക്കില്ലല്ലോ

എന്ന പൗരസ്ത്യ കേൾവെ ഹൃസ്വമായതായിട്ടു ചന്ദ്രൻ ഉറപ്പായി മറുപടിയിൽ കാരണവരുടെ മോശം കഥകളെ കേൾക്കുന്നതിനുള്ള നോക്കിക്കൊണ്ടു നന്നായ ഒരു നാലുകെട്ടിനു അദ്ദേഹം കയറിയു.

മകനായ മരുമകൻ പെർണെയൽ ഒരു പുതിയ കേട്ട് ത്രീ നായർ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. വെളിച്ചമുള്ള കളികളാണെന്നതും നാട്ടാലും ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു മിക്കവാറും അയാളാണ് വേണ്ട പോക്കർ കേൾവുന്നതിനും അദ്ദേഹം അയാളാൽ മോശം കളികളെ കളിക്കുന്നതിനും കളിക്കാൻ പോകാൻ നായർ അന്നുതന്നെത്തന്നെ "നമ്മൾ രണ്ടുപേരും ഉള്ള അയാളെപ്പറ്റി അറിയാൻ വരുമ്പോൾ അ. എ. മിക്ക അയാളെപ്പറ്റി ചാവണമെന്നാണ് എന്റെ മോശം. അതിനു എന്റെ കയറിലായാലും വിശ്വസ്യമല്ല" എന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

വേണ്ട — അതിനാൽ ചന്ദ്രൻ ഒരു നാലുകെട്ടും കളിക്കുന്നതിനായി.

ശ്രീധരൻ — നാലുകെട്ടും വേണ്ടാ ഇനി?

വേണ്ട — വേണ്ട. അതു കൂടാതെ കളിക്കുമല്ല. രണ്ടുകെട്ടും എഫ് എഫ്, രണ്ടുകെട്ടും ചന്ദ്രൻ.

പ്രശ്നം:—താഴെ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു കവിതയെ
 ഈ പക്ഷി, ജന്തുവർഗ്ഗം 2 മു. കണ്ടിടം മലിനപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന
 മൃഗമായിത്തീർന്നത കാരണം ഈയിടെ തോറ അന്യമായിട്ടുണ്ട് എന്ന്
 സാക്ഷ്യം

കുടുംബശ്രീ.—പ്രിയങ്കരമേൽ അമ്പലവും കല്ലവസഹായവും ഉണ്ടായത് അങ്ങിനെ സാക്ഷാത്കാരം വലിയ കല്ലോടുകൂടി, ത്ത പ്രവേശനക്കാൻ സഹായിച്ചു.

കേരളം:—കേരള പ്രാദേശിക ശാസ്ത്രങ്ങളെ! മലയാളം എന്ന്
 പേരിട്ടു കേരളം ഉദ്യോഗസ്ഥന്

“പറഞ്ഞു കിട്ടി അതന്നെ മാറ്റിയെടുത്താൽ” എന്ന ഒരു
 കേസുകാരന്റെയും മറ്റൊരുവന്റെയും കൈകൾക്കുള്ളിൽ
 രാജാവിന്റെ പാത്രം

[illegible][illegible]

ഉത്തരം.—അവർ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന്നു്

ഭരണകൂടം—ശ്രീ. നന്ദു് 14-ആം കക്ഷി ജനാധിപത്യവുമായും ബി.
 ഐ. ബി. ഐ. പാർട്ടിയും കക്ഷി ജനാധിപത്യവുമായും?

സ്വന്തം പാർട്ടി മുഖേനയാണ് ചിലർ വോട്ട് വേണം. മറ്റ്
 പാർട്ടികളോട് അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഒരു ഭാഗം
 ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് വേർതിരിയ്ക്കേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ
 ഇവർക്ക് വോട്ട് നൽകിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്.

ഭൂമിയിൽ:—ഓരോ വർഷം വെള്ളം ൭൦ മുതൽ ൧൦൦ ഇഞ്ച് വരെ പറ്റി വരുന്നില്ല.

■ വാണം:—മുന്നമ്പതി നാലാം താമ്രം ചിത്രമെഴുതിയ വാണം ക. ഗവണ്മെന്റിൽ.

രതീഷ്—ആദ്യം, മാഷിനേക്കാൾ പോയത് അവിടെ ചായ കൊണ്ടു വരാൻ പറ്റില്ല.

മാഷിൻ—എന്താ ക്കു അസൂയകൊണ്ടാമല്ലേ. കഴി് എത്ര വേണ്ടകമി ക്കാലം അത്ര നന്നായാക്കോട്ടേ (എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പോയി.)

റോണി. —അല്ല, ഞങ്ങൾക്കു മേട്രാക്കു കണ്ടു. ഒമ്പതാംനാൾ പോണം.

രതീഷ്— എന്തെല്ലാം വേണമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ പോയിട്ടുണ്ടെന്നും എനിക്കു ഇന്നത്തെ സമയം.

“കൊഴി കൊടുക്കു പോയത് കൊള്ളേ?” എന്നു പറയുന്നതിനു മുമ്പെ അങ്ങനെയൊന്നി വീണ്ടും പറയുകയും

റോണി —എന്നു കേൾക്കു പോകാനാണ് ഞങ്ങൾക്കു അധികം നല്ലതും.

മാഷിൻ —അത് കേൾക്കു അധികമാനും അതുവേണ്ടല്ലോ. അത് എന്തെങ്കിലും പോയത് ഇവിടെയെങ്കിലും മനസ്സിൽ പറയുന്നതല്ലേ. ഇതുവരെ നീ അങ്ങനെ പറയുന്നതല്ലേ.

കെട്ടു — അത് നീ അങ്ങനെ കൂട്ടിക്കൂടെ എഴുതുന്നതല്ലേ. നീ പറയുന്നതെങ്കിൽ കേൾക്കും എങ്കിലും.

രതീഷ്—നങ്ങൾ പറയുക ഇതുപോലെ മെന്തെങ്കിൽ മേട്രാക്കു കൊണ്ടു വരാൻ മേട്രാക്കു കൊണ്ടു വരാൻ മേട്രാക്കു കൊണ്ടു വരാൻ മേട്രാക്കു കൊണ്ടു വരാൻ

അന്നത്തെ കെട്ടു കൊണ്ടു വരാൻ കൊണ്ടു വരാൻ. കെട്ടുവെ വെട്ടുവെ മായ കഴിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയോളം ഇവർക്കുവെ രണ്ടുതരത്തിൽ ഉടക്കു സന്തോഷമായിട്ടും നമുക്കും കൊണ്ടു വരാൻ മേട്രാക്കു കൊണ്ടു വരാൻ മേട്രാക്കു കൊണ്ടു വരാൻ മേട്രാക്കു കൊണ്ടു വരാൻ

പ്രാൻ ജാഗ്രത കർമ്മക്ഷേത്രത്തിന്റേതല്ല എന്നും അത് എം.പി.സി.യുടെ അധീനതയിലായിരിക്കണം എന്നും വ്യക്തമാക്കി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ശരിയാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ശരിയാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ശരിയാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് അറിയിച്ചു.

പ്രമാദിവിത്തനായ, ക്രാഷ്ടിയെ പുറപ്പെട്ടു. എന്തിനെന്നു
 ന്ന ! തട്ടിപ്പറിച്ചെടുത്തു പോട്ടിത്തൊടിയുള്ള ജഗദീശ്വര
 സഹൃദയന്മാരക്കുപോഴും സഹായിതാണ് സന്തോഷമേരി
 നായി വേണ്ടുഗോപാലൻ കേശവനണ്ണയുടെ കൈപിടിച്ചു ക
 ല്പിച്ച സ്ഥലത്തു നിന്ന ആ ഇലപ്പൊതി തിരിയെ കിട്ടി' തൽ
 ക്ഷണം വേണ്ടു പുറപ്പെട്ട ചെട്ടാരു നിശ്ചാസവും തകർന്ന മനു
 സ്സിന്ദബാഹുമാശ്ചാസവും താൻ എങ്ങനെ വഴ്ത്തിക്കള

രോഗിയായ തന്മാറു കിടക്കുന്ന അടുത്തൽക്കുന്ന വേണ്ടു
 ഗോപാലനായ ചെന്ന കടന്നു ആ സ്ഥലത്തു അമ്മിണിയല്ലാ
 തെ മറന്നുക്കൊണ്ടിരുന്നല്ല. എന്തു കാരണവശാലൊ, സന്ത
 രസ്സൻ അന്നു അവിടെ കിടക്കാനു പുറത്തേക്കു പോയിത്ത
 ത്തപിണിയമേ പതിവുപ്രകാരം മുകളിൽ ചെന്ന കിടക്കുകയും
 ചെയ്തു. സമാധാനമെടുത്തു കഴിഞ്ഞു വേണ്ടു ഉറങ്ങ

പ്രാണിയുടെയും അമ്മയുടെയും ചൊല്ലുകയും കേൾ
 ക്കയും അവർ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടു വേണ്ടുഗോപാലൻ വിചാരി
 ു, സംശയനിവൃത്തിക്കായി ചില ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അ
 വർ ഉണർന്നില്ല. ഉറങ്ങുകൊണ്ടു നീച്ചയാക്ക. താൻ ശയിച്ചിര
 ന്ന മെത്തയൽനന്നു ചെല്ലു എഴുന്നേറ്റു, തകർന്ന കത്തവൃക
 ക്കും നിറവേറുന്നതിന്നു ധ്വാനഗ്രന്ഥമായ ഭരണിയുടെ തല
 ക്കൽ വെന്നായെന്നു വേണ്ടുവൻ ഒരു കോമാഞ്ചമുണ്ടായി. കൈ
 കൾ വിറച്ചുതുടങ്ങി. ജന്മം നാവിൽ പുറപ്പെട്ടൊട്ടു കട്ടലകളി
 യമേ കണ്ണിടുന്നതികൊണ്ടൊരു അപശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു.
 വേണ്ടു വല്ലാതൊന്നു കൈട്ടി. കോശത്തി താക്കതാക്കത്തൊമിണ്ടി
 യല്ല. എന്തൊശബ്ദിച്ചത് വൃക്കക്കുറവായെന്നല്ല. കട്ടലകളി
 അമ്മ വീണ്ടും ഉറങ്ങുവാൻ ഇടയ്ക്ക. വേണ്ടുവൻ മഹാമുഖ്യ
 മായ ആശങ്കയല്ലാം കൈട്ടിത്തല പാലുപോകെയായ!! സന്യാ
 ന തന്നെ ചന്ദ്ര ! ഇരുന്മാക്കൊ ഇത്രയെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടായ

கனம் உறுப்பினர் அவர்களே, நான் உறுப்பினராக இருக்கிறேன். நான் உறுப்பினராக இருக்கிறேன். நான் உறுப்பினராக இருக்கிறேன்.

പണ്ടിൽ ജി. ഐ. കെ. പാർട്ടിക്ക് അനുഭവിച്ചത് മുമ്പ്
 തന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സംഭവമായ അമേരിക്കയിലുള്ളതാണ്. അതിന്റെ
 അമ്മയായ നാഷണൽ നോട്ടീയർ പബ്ലിംഗ് ഹൗസ് കമ്പനി
 ന്നും. ഈ അമേരിക്കൻ മിക്കയും വലിയ വലിയ തറവാടുകളിൽ
 നന്നായിരുന്നു. മകൻ സംഭവമായ ഇടത്തറകളിലായിരുന്നു
 പണ്ടത്തെ നോട്ടീയർ പബ്ലിംഗ് പല തവണയും വെളിപ്പെടുത്തിയത്.
 പാർട്ടി കഴിയുന്നതവരെ അക്കാലം അമേരിക്കയിൽ
 ജീവിക്കാൻ മകൻ അമ്മയോട് കഴിയില്ലാത്ത പാർട്ടിയെക്കുറിച്ച്. എ
 ന്നിലും പണ്ടത്തെപ്പോലെ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ പാർട്ടിയെ പലതവണയും
 കൂടാതെ തന്നെയും തന്നെ നോട്ടീയർ മേൽപാലം. ഇവർ
 നിശ്ചയത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയതാണ് നോട്ടീയർ
 പാർട്ടി.

[illegible]

അപ്പോളാണ് കോവളത്തുപ്പണിക്കർ അവിടെ കയറിയെന്നത് അമ്മ കളപ്പാൻ പോയിരുന്നു. സൽക്കരിക്കാതിരിക്കുന്നത് ഭംഗിയുമില്ല. കലലം വല്ലാത്ത കഴപ്പാതിലായി.

“കേശവനണ്ണി എവിടെ?” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടാണ് പണിക്കർ തുടങ്ങിയതെന്നുവന്നത്.

“വേണ്ടവൻറെ കൂടെ ഷിക്കാറിലേക്കു പോയിട്ടുണ്ട്” എന്നു കലലം അയ്യപ്പപ്പിയാട്ടം പറഞ്ഞു.

“ഷാഹ്! ഷാഹ്!” എന്നുപറഞ്ഞു പണിക്കർ ഒരു മിനുട്ടു നന്നു മിണ്ടാതെന്നു. മടക്കപ്പോവാൻ ഭാവിച്ചതുമില്ല.

“ഇതുകാ” എന്നു ഒരു ചാക്കുകുസം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ടുപറഞ്ഞു, കലലം ഒരു മാറുകയറിക്കൊണ്ടു.

വിനയത മുരാരത്തോടുകൂടി പണക്കർ അല്പം മനസ്സമാധാനത്തോടുകൂടി കറസായ്ക്കത്തു കഴിഞ്ഞപ്പോഴായിരുന്നു കസവുണ്ട കൊണ്ടു മുഖത്തുനിന്നു തുടച്ചു. “ഓ! ഓ!” എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. “എപ്പോൾ മടങ്ങുകയുള്ളൂ?” എന്നു ചോദിച്ചു.

കലലം:—ഇന്ന് വൈകുന്നേരത്തോ നാളെയാ എന്നറിഞ്ഞില്ല.

ഇനി എന്താ പറയണ്ടതു എന്നു പണക്കർ നല്ല നിശ്ചയമില്ല. അർച്ചനൻ കഴിഞ്ഞവ കഷ്ടപ്പെട്ടു മണ്ടുകൊണ്ടു കണ്ണുനീർശതതുള്ളി സേവനം തുടച്ചു. കസവുണ്ടയുടെ കയ്യിൽ വിരൽ കൊണ്ടുനോക്കിക്കൊണ്ടു വരുന്നതുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ മണ്ടുന്നതിനുള്ള കഴിഞ്ഞശേഷം കലലത്തിന്നൊന്നാക്കി, “ഇതുകാ” എന്നു ചോദിച്ചതായാ ശബ്ദം സഹനം പറഞ്ഞുവെച്ചു.

കലലം:—അവൻ അടുത്തുപോയി ഒരു ചായകൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞുവെച്ചു.

പണിക്കർ:—വേണ്ട. അവൻ ചായ കഴിച്ചു വേണ്ടശോചാലെന്നപ്പോലെ ഈ കേശവനണ്ണിക്കു ഈ ഷിക്കാർ ലാഭമുപിടി കല്പമല്ലാ.

കഥാകൃത്ത്:—അതൊരു കഥയാണ്?

പ്രതി:—അല്ല! വെറുതെ പ്രാണിമിത്വം ചെയ്യുകയല്ല! 'അമിത്വം പരമമായത്' എന്നല്ല മഹത്വം?

കഥാകൃത്ത്:—അതും ശരിയാണ്!

പ്രതി:—പ്രതിയും മറ്റൊരു കഥയായി കണ്ടു മൂന്നു നമുക്കിടയിൽ. പിന്നീട് "നമ്മെ ഏകദേശം" എന്നു ചോദിച്ചു.

കഥാകൃത്ത്:—"കളിക്കാൻ പോവുകയാണ് കളിച്ചു വന്നുവെന്ന് അത് ചെയ്യുന്നതാണ്" എന്നു പറഞ്ഞു പോവാൻ ചോദിച്ചു.

പ്രതി:—വെട്ടെ വെട്ടെപ്പോയിട്ട് അത് ഒരു കാര്യം ചോദിക്കുന്ന ഒരു വിചാരമുണ്ട് വന്നത് കൂടെ കാര്യമായി അങ്ങനെയൊന്നിനെപ്പറ്റി ഇടയിൽ.

കഥാകൃത്ത്:—അതിനെപ്പറ്റി വിചാരം? ചോദിക്കാമല്ലോ അത് ചെയ്യുന്ന അതിനെപ്പറ്റി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാം.

പ്രതി:—അതൊരു കഥ.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കഥാകൃത്തിന്റെ മുമ്പെ ഏതൊരു ഒരു കഥ തിരിയായി.

പ്രതി:—അത് കഥാകൃത്തിന്റെ ഒരു ഏകദേശമായ കിട്ടിയല്ലോ?

കഥാകൃത്ത്:—കൂട്ടി. പക്ഷെവെച്ചു കളവാതി അതൊന്നിനും ഏകദേശം തന്നെയാണെന്നു എന്റെ വിചാരം.

പ്രതി:—അല്ല, അത് അന്നു ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുകയല്ല കേൾക്കുകയല്ല അതിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടത് അതൊന്നായ ഒരു കഥയെപ്പറ്റിയാണ്.

കഥാകൃത്ത്:—എന്നാൽ, അങ്ങനെയൊരു കേൾക്കുകയല്ല അതൊന്നായ കേൾക്കുക അതൊന്നായ അതിനെപ്പറ്റി സംഭവങ്ങൾ യാതൊന്നും ചേർന്നു കിട്ടുകയല്ല.

പത്മിനി:—കമലത്തിന്റെ മനസ്സ് എങ്ങനെയെന്നു കേൾക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തത്. യഥാർത്ഥം പറയുന്ന അതാൽ ഞാൻ എന്റെ മനസ്സുകൊണ്ട് ഇതുവരെ അന്യരരുടെ അടുത്തു കാണിച്ചിട്ടില്ല, ഇനി കാണിക്കുകയുണ്ടല്ല.

കമലം:—യഥാർത്ഥം പറഞ്ഞാൽ കഷ്ടമാകുമല്ലോ എന്റെ മേലേ.

പത്മിനി:—അതൊരു സമയത്തും എനിക്ക് അറക്കുകയല്ല. കമലത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിന്നു വശമായാൽ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ എനിക്ക് കഴിയില്ല. അതാണ് പണ്ടത്തെ സമ്പ്രദായത്തിന്നു പ്രത്യാസമായ, എഴുത്തുപ്പാൻ അന്നു കാലത്തും.

കമലം:—എന്നാൽ സൂക്ഷ്മം പറയാം. കാണാം മേലുവയ്ക്ക് എന്താണ് ചോദിക്കുന്നത്?

പത്മിനി:—ഇല്ല, പറയൂ.

കമലം:—പഠിപ്പു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ ഈ വക സംഗതികളിൽ മനസ്സിനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയല്ലെന്നാണ് എന്റെ നിശ്ചയം.

പത്മിനി:—ഇനിയും പഠിക്കാൻ അവസരമുണ്ടാ?

കമലം:—അങ്ങനെയൊന്നാണ് എന്റെ മോഹം.

പത്മിനി:—എത്രയെന്നാളും?

കമലം:—സാധിച്ചാൽ ബി. എ. വരെ.

പത്മിനി:—ശരി, പഠിപ്പുവശാനിട്ടാൽ പഠിക്കുകയും സാധിക്കുമോ?

കമലം:—നാലുമുറകാളും കഴിഞ്ഞുവെന്നു കരുതുന്നവനായ, ഇപ്പോഴങ്ങനെയൊന്നാണ് തിരിച്ചു പറയുന്നത്?

പത്മിനി:—എന്നാൽ അത്ര കഷ്ട മോഹമുണ്ടു. അതാണ് ഇത്ര അധികം ചോദിക്കുന്നത്.

കമലം:—എന്നെ വിട്ടുപോകുന്നതാണ് നല്ലത്.

പത്മിനി:—ശരി. കമലത്തിന്നിപ്പോഴേക്കായി ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. പഠിപ്പുവശാനിട്ടെന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ കരുതിരി

കമലം. കാലാന്തരംകൊണ്ടു എന്നാൽ അനുകമ്പയും അനന്തരഗവും തോന്നാതാൽ ഞാൻ പരമ കാലുവാനായും, ഇല്ലെങ്കിൽ, യാതൊരു ദാമ്പത്യസഖപഥമില്ലാതെ ഏതെങ്കിലും പാഴ്വരയും ഇങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു!

ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ ബലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരെ കണ്ണുനീർ നന്നാക്കി ഒരു കണ്ടു ഇളകി വെക്കും വീണ്ടും ചുണ്ടുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം മുഖം മറച്ചു. കമലത്തിന് അനന്താപം അറിയാനില്ലെന്നല്ല, ഒരു കാലക്രമേണ കേട്ടു പണക്കൽ ചുവന്നു നന്നാ മുണ്ടുണ്ടായി. പാർത്ഥിവിന്റെ നോക്കുതപ്പോൾ കണ്ടതു അനന്തി നേത്രമാകുകയാണ്, ചുവന്നുള്ള സ്വഭാവം തർക്കമെന്നും തന്നെ മറച്ചുവെപ്പാൻ തക്ക സാമർത്ഥ്യം പണക്കൽക്കുറവായെന്നും അദ്ദേഹം അല്ലാതെ മെരുവുന്നതും അതേ പ്രാവശ്യം കിടക്കയിൽ കമലം അവിടെ നിന്നു പോകയും ചെയ്തു.

“പനിട്ടു കറ നേരമായോ? ഞാൻ ക്ഷമിക്കാൻ പോയിരുന്ന” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് നേത്യാർ പ്രവേശിച്ചത്. പണി:—മല്ല, അധികം നേരം ആയില്ല.

നേത്യാർ:—എന്താ വല്ലാതിരിക്കുന്നത്? സഖക്കേടൊന്നുമില്ലല്ലോ! പണിക്കർക്കുപോൾ അല്പം മനോഹർമുണ്ടായു.

പണി:—മനോഹ്ര ഏതൊരു ഒരു തലവേദന തോന്നുന്നു. കണ്ണിൽ നിന്നു വെള്ളവും കൂടാത്തുണ്ട് വന്നു വെച്ചപ്പോൾ നന്നാ വന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു.

നേത്യാർ:—അങ്ങിനെ ശീലം ഇല്ലാത്തവർ അതു ചെയ്യരുത്. ഇതാ ഇന്നു കാലത്തു വേണ്ടവരുടെ ഒരുമിച്ചു കേട്ടു നായാട്ടുക്കു പോയിട്ടുണ്ട്, എന്നു ഏതൊക്കെയാണ് വരികയെന്ന് ഇനിക്കറിഞ്ഞുകൂടും.

പണി:—ഞാൻ കേൾക്കുന്നതിന്നു കാണണമെന്നു വെച്ചുകൊടുത്തു വന്നതാണ് അപ്പോഴാണ് ചിത്താൻ പോയിരിക്കുന്നു വെന്നു കമലം പറഞ്ഞത്.

നേത്യാർ:—കേട്ടു ഇല്ലെങ്കിലെന്താ? ഇവരെ അങ്ങനെയൊക്കെയി
ല്ല? കൂടാതെ ഇവരെ വേണ്ടത് അങ്ങനെയൊക്കെയല്ലവർക്കു നീ
ഉരെ സന്തോഷം.

പഞ്ച:—അങ്ങനെയൊക്കെയല്ല.

നേത്യാർ:—തന്നെയും നീയും വാഴ്ചയ്ക്കു തന്നെ വേണ്ടതാണെന്നു
തന്നെയുള്ള പദങ്ങളെപ്പോലും പറഞ്ഞാലും തന്നെയും.

പഞ്ച:—നോക്കൂ അങ്ങനെയൊക്കെ വേണ്ടതല്ല? ഇവരുടെ തന്നെയുള്ള
ആ വേണ്ടതും ഇല്ലാത്തതുമല്ല?

നേത്യാർ:—അതെ. സ്വയംതന്നെയാണു കരകൊണ്ടു ഇല്ലാത്ത
തായ എന്നെല്ലാമുള്ളതും ഇനെയും അതു തന്നെയും ഇല്ലാത്തതും
ഇല്ലാത്തതും ഇല്ലാത്തതും അതും തന്നെയും ഇല്ലാത്തതും തന്നെയും
തന്നെയും.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ പഞ്ചരം അങ്ങനെയൊക്കെ പറഞ്ഞു.

പഞ്ച:—എന്താ? കരകൊണ്ടു തന്നെയും അങ്ങനെയൊക്കെ പറഞ്ഞു
തന്നെയും.

നേത്യാർ:—അങ്ങനെയൊക്കെ പറഞ്ഞു തന്നെയും ഇല്ലാത്തതും
തന്നെയും അങ്ങനെയൊക്കെ പറഞ്ഞു തന്നെയും ഇല്ലാത്തതും
തന്നെയും.

പഞ്ച:—അങ്ങനെയൊക്കെ പറഞ്ഞു തന്നെയും.

നേത്യാർ:—ഇത്രയുംതന്നെ തന്നെ, എന്താ? എന്താ? തന്നെയും
തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും

പഞ്ച:—അങ്ങനെയൊക്കെ തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും
തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും

നേത്യാർ:—ഇല്ലാത്തതാണ് തന്നെയും.

എന്നു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും
തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും

തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും
തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും

ൽ കുറച്ചു ദിക്കു കിട്ടിയെന്നു വരാം.” എന്നു പറഞ്ഞു ഭാതകി
 നെത്തുറർ അഴിക്കത്തക്കപോയി.

പണിക്കർ ചാതു കഴിച്ചു. “കടയുണ്ടായിരുന്നല്ലോ?” എ
 ന്നു തക്കം ഉറക്കത്തോടൊപ്പം.

പണിക്കർ ഒരു കൈട്ടിയിട്ടല്ലെന്നല്ല, പണിട്ട, സാധാര
 നായിലധികം ഒരു പുഷ്പം പുഷ്പ തൂക്കുകൻ്റെ മുഖം നോ
 കി “എന്തല്ല” എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞു.

തക്കം:—എന്താ ചെയ്യാ, ഇങ്ങനെ ദൈവം നോക്കാനെ കളിക്ക
 ന്നുവല്ലോ. ഒരുകൊണ്ടുള്ളത്, സാധു!—അവർക്കു നോ
 ക്കാതിരിക്കാൻ സാധിക്കുമോ? പറഞ്ഞു വെണ്ടതു ഒരു കാര്യ
 യാണ്. അതിനു സംബന്ധം കഴിക്കപ്പെട്ടില്ലല്ലോ.

തക്കം: പറഞ്ഞാൽ സംസാരിച്ചതു ഇങ്ങനെയൊന്നാണ്
 പൂക്കളായിൽ തന്നെയാണ് ഈ പ്രകാരം ബാധി
 ത്തപ്പണിക്കർ ആദ്യം ഒരു അന്ധനായിട്ടു, എങ്കിലും പണിട്ട പ
 മത്തെ നേരമേവേക്കാണ് അന്നിതത്. വന്ന ചെങ്കു അക്ക
 ക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹം “മോളു ഉണ്ടെങ്കിലും” എന്നു പറയുകയും
 ചെയ്തിരിക്കാണ്ടു ചോദിച്ചു.

തക്കം:—അല്ല! സംബന്ധം കഴിഞ്ഞുവോ? അങ്ങനെയും അറി
 യല്ലല്ലോ! ഇപ്പോഴത്തെ സമ്പ്രദായം ഇങ്ങനെയുമാണോ?
 പണി:—ഇല്ല, കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അല്ലാ അൻ പറഞ്ഞത്.
 സംബന്ധം ചെയ്തെന്നതിൽ ഒരു എന്തുമെന്താണ്? എ
 ന്നാണ് അൻ ചോദിച്ചത്?

തക്കം: പൊട്ടിയപ്പോൾ ചിരിച്ചു ചിരിച്ചു പരവശമായി.
 കണ്ണിൽനിന്നു വെള്ളം വന്നു. പണിക്കർക്കും ചിരി അക്കാൻ
 സാധിക്കാതായി. രണ്ടു മൂന്നു മണിക്ക് രണ്ടുപേരും നിൽക്കിയാ
 വാ നല്ലൊരു ചിരി ചിരിച്ചു. “മോളു എന്തു ചെയ്തെന്നോ?”
 എന്നു ചോദിച്ചു. തക്കം വീണ്ടും ചിരിച്ചു തുടങ്ങി.

2 ന്നി:—അതെ.

തങ്കം:—കുട എടുക്കാതെ വെച്ചിട്ടുള്ള നടുക്കൽ സമ്മതിക്കുന്നു
 ദൂതരീതികൾ.

പണ്ടി:—അതു സ്ഥായിയുണ്ടാകുമോ?

തങ്കം:—അതല്ലാം പോകട്ടെ. എങ്കുന്ന അതു കളിയാക്കുന്നു.

പണ്ടി:—അല്ല, എന്ന് കേൾക്കുകയോ ചെയ്യാതെയാണ്.

തങ്കം:—അതായത് നക പ്രായമായി. ഇനെയും അറിയട്ടെ.
 ത് പണ്ടിയു നകം.

പണ്ടി:—പണ്ടിയു കേൾക്കട്ടെ.

തങ്കം:—എന്നാൽ ഇന്നു കാണാൻ അവിടുത്തെ മാതൃതായി കിട്ടാത്ത
 ഇല്ലാത്ത വന്നതെന്നുവെച്ചാൽ കടമില്ലാതെ വെച്ചിട്ടുള്ള
 നടുക്കൽ അത് കിടക്കയും സമ്മതിക്കില്ല; എങ്കൽ ജിഹ്വ
 കനക്കുമ്പോൾ.

പണ്ടി:—വല്ലാതെ വെച്ചിട്ടു എങ്കിലും, വല്ലാത്തവരും
 മറ്റും ബുദ്ധിമുട്ടു വെക്കുന്നു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അടവുണ്ടെന്നു നക
 കേൾക്കുകയും ചെയ്യാത്തവർ പ്രതിപാദിച്ചതായ സ്വഭാവമുണ്ടെന്നു,
 കൂടാതെ വെച്ചിട്ടുള്ള അടവുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്താൽ
 ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും
 വീണ്ടും ഇതാണ്.

പണ്ടി:—കേൾക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവരായാൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും
 ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും

തങ്കം:—എല്ലാ നാളിലും ഉണ്ടാവും. അതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും അതും
 ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും
 ത് പണ്ടിയുവെച്ചു കൊടുക്കും, സംശയമില്ല.

“തങ്കത്തിന് പുകുതി കഴിയാതെ കയറാൻ നല്ലത് അ
 ലെങ്കിൽ വല്ല മാതൃതയും ഉണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു
 പണ്ടിക്ക് കന പ്പാൻ ഇടയ്ക്കും.

തങ്കം:—നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് പറയുമ്പോൾ അതുകൊണ്ട് ഇതു കേ
 യാക്കാൻ നടുക്കൽക്കൊണ്ട് ചെയ്ത സാമൂഹ്യമുണ്ടാകുമല്ലോ.

സംസ്ഥാനം ആദിമ 2000 ചില അനുമാനം തന്റെ മേന്മയ്ക്കു
 ഒരു പ്രയോജനപ്പെടാൻ ഇനിപ്പറയുന്ന അനുമാനംകൊണ്ടും നവീകരണ
 അനുമാനംകൊണ്ടും ഈ മേഖലയുടെ ഹിസ്റ്ററിയെ അന്തർദ്ദേശീയ
 ലക്ഷണ മോഡം വർദ്ധിക്കുകയും ദുർബ്ബലിക്കുകയുമാണെന്നായിരുന്നു.
 എന്തു ചിലവായാലും, എന്തുവിധമെങ്കിലും കലവണക്കുന്നതെന്ന
 പാണിനിയിലും മെന്റോണുകൾ അല്ലെങ്കിൽ പാണിനിക്കർ നിയമ
 തിക്കുകയും ചെയ്യും.

[illegible]

കെരളം വളർന്നു. ഇപ്പോഴാണ് മുൻപറഞ്ഞ ചെറിയ ജനസംഖ്യയെ ഉയർത്തുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ അല്പവും കമലത്തിന് മുന്നിലായത്. അവ വട്ടത്തിൽ ചുറ്റി അലകളുണ്ടാകും. അവ ശയനനാശത്തിൽ അലകീഴായി നൽകുന്ന കെരളകളെ കെരളം മറ്റു വിധത്തിൽ വളർത്തുകയാണെന്ന അവർ സമസമായോ മാനിച്ചു! ...വെളുത്ത കൊക്കുകൾ, കറുത്ത കളശോശികൾ, വിവരവർണ്ണത്തിലുള്ള തൂണിപ്പോട്ടങ്ങൾ, ചുവന്ന പൂക്കൾ, പച്ചയിലകൾ, വെള്ളപ്പൂക്കുകൾ, ഏണിപ്പയുടെ സമ്മന്ത്രമെന്ന നിലയെയും, പൊക്കിയെഴുത്തും അലകൾക്കുശേഷമുള്ള പത്രങ്ങളാൽ വിവരസംഭരണമായ കേരളംകൾ ധവളമായ ജനസംഖ്യയെ ഉയർത്തുന്നതിലുള്ള അപ്പോഹം ധരിച്ച കാമ്പൽക്കാരെപ്പോലെ. ഈ ജനസംഖ്യയെ നീക്കിപ്പുറം ചെറുത്തുപുറം ചെയ്ത നിരന്തരമായി കാഴ്ചയിലുള്ള മനോഹരമായ കാഴ്ചയും കണ്ടുവെച്ചു കൊണ്ടു കലാപം കൈമാറ്റമിനിട്ടെന്നും അനന്തരം വശമായതും.

അന്നത്തരം, അടുത്തുനില്ക്കുന്നതരം താമരപ്പൂ പരിപ്പണമെ
ന്നദ്ദേശിച്ചു. കര നീന്തിപ്പോവാതെ അതു സ്വധിക്കരുമില്ല.
അതിനാൽ അഴിഞ്ഞുകടക്കുന്ന തരം കയലിച്ചു ദൃഢമായ കെട്ടി
വെപ്പാൻ ചോദിച്ചു. മറ്റൊരു വെപ്പാൻ പെൻസേഷൻ വട
കുറവെന്തുള്ള സ്ഥാനം അല്ലെങ്കിൽ ഉന്നതമായതുകൊണ്ടു ആ വഴിക്കു
നടക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു ഈ താമരകളെത്താലുള്ള നല്ലൊരു ആളു
കളെ എത്തിത്തന്നാക്കിയാൽ കാണാമായിരുന്നു. കാര്യം കൊള്ളി
വാൻ പുറത്തുനിന്നുള്ള നല്ലൊരു ബന്ധുക്കളെപ്പറ്റിയിൽ കളിത്തൻ
വെക്കുന്നതുള്ള വേലയ്ക്കൽ പടന്ന നില്ക്കുന്ന കാക്കപ്പുറത്തിന്റെ കൈ
യ്ക്കു കണ്ടിട്ടെന്നു തോന്നുമായ അതിനെ പറയുവാൻ. മോ'
മോ' തന്റെ കാമിനിയുടെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കു കണ്ടു പന്ന
കുറയുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്താൻ മുമ്പെ കണ്ട ഉടൻ,
കെട്ടിവെപ്പാൻ ചോദിച്ചു തലയ്ക്കു കയലു അഴിച്ചു വീതി.

തന്റെ നവനീത മുഗാത്രം മുഖനും മുക്കുകശത്തിനുള്ളിൽ തിരോടിയതോക്കി' ഇതുകൊണ്ടും തൃപ്പിഷ്പടാകുത കമലം ഉടനെ വെള്ളത്തൽ ചാടി ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ മാത്രമെ കളത്തിലുള്ള വിവരമറിഞ്ഞുള്ളതെന്ന ഭാവത്തിൽ പണ്ടക്കർ പിൻമാറി കമലം നീന്തി തന്റെ മുഖത്തോടു കിടപിടിച്ചാൻ തുനിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന താമരപ്പൂവിനെപ്പറ്റപ്പാക്കുന്നതൊരുവട്ടം താമരത്തണ്ടുകളും ചിന്നിച്ചുതറയ കൂത്തപ്പടലവും വിഡ്ഢിത്തവൽ ചുറ്റിപ്പിണത്തു. ഓ! കൂടും' കട്ടും കാലം കഴിഞ്ഞു കമലം മുക്കിയതോക്കി! നാവയ്യ മുഷ്ടമുക്കി. ഇടവിട്ടു നോക്കുകകൊണ്ടിരുന്ന ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ സ്തംഭിതനായ നന്നത്തയുള്ള.

വെടുകവട്ടു പക്കി കളത്തിലൊട്ടു പറന്നവന്നു വീണതൊപ്പാൻ വന്ന വേണശ്ശെപ്പാലൻ കൈവെട്ടിയ കമലത്തന്റെ ഉൾക്കൊണ്ടാണിടയായ. ഉടനെ വെള്ളത്തൽ ചാടിനീന്തിപ്പോയി അവളെപിടിച്ചു. അവനെപ്പറന്നു യവത പ്രാണമേതും നാമത്തം തന്റെ ആത്മരക്ഷക്കു മുറുകെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അല്ല ബാലകൃഷ്ണയെയും വേണശ്ശെപ്പാലൻ അവളെക്കയ്ക്കുന്നപ്പോൾ കമലത്തന്നെ ബോധമില്ല. തന്റെ ശരസ്സുതൽ അവളുടെ വയറാണു വെട്ടു വേണക്കുറ മുറുവത്തിത്തു. ഭീനമായ ആ തയണക്കുറ വെള്ളം മുട്ടിച്ചു. എന്നിട്ടും അവളുടെ മോശായസ്സും സീന്നില്ല. കമലത്തന്നെ വായതയടുത്ത് വേണ ബലഭാവവേക്കുകൊണ്ടുപോയി. വിവരം അറിഞ്ഞു ഏല്പാവകം കറവാൻ തുടങ്ങി. ആത്മനാശബാധകൊണ്ടു കമലത്തന്നെ പരമമിച്ഛിക്കുന്നതേ വേണ ഏല്പാവമോളം പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് ചെയ്തു ചികിത്സ കാട്ടിവെക്കുകയായതാക. രണ്ടുദണിശ്ശർ നന്നം ഇങ്ങനെ ചെയ്തു. കമലം കട്ടു മരിച്ചു നോക്കിയതു വേണവന്റെ മുഖത്തായതാക. "തെപ്പുടേണ, ഇതു കഴിക്ക" എന്നു സമാധാനവാക്കുക പറഞ്ഞു വേണശ്ശെപ്പാലൻ കുറെ പാൽ കമലത്തിന്റെ വായിൽ പകർന്നുകൊടുത്തു. കുറെ

പാൽ അക്കത്തായപ്പോൾ മോഹനാഭനും സാമന്തനും തീർന്നു. “എനിക്ക് മനസ്സ് ഇല്ല, കർമ്മങ്ങൾ അതാണ്” എന്നു കമലം മനസ്സിലാക്കി. പക്ഷെ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ജാനകി നേതൃത്വം കൈമാറ്റം ചെയ്തപ്പോൾ മറ്റൊരു വ്യക്തി മനസ്സിലാക്കുകയുണ്ടായി. സമയം സമാധാനപ്പെട്ടതായിരുന്നു. കമലം മാത്രം ഭർത്താവ് ഉറങ്ങി. ഉറക്കത്തിൽ ഒരു രണ്ടു പ്രാവശ്യം “വേണം! വേണം” എന്നു കർമ്മനാഭം പറയുകയും ചെയ്തു. ഉറക്കത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന ജാനകിനേതൃത്വം വേണമെന്നു പറഞ്ഞ് കേട്ടു “അപ്പോഴേക്കു വെളിച്ചമാണ് ഇത്” എന്നു വേണം നേതൃത്വം പറഞ്ഞ് നേരം പൂർണ്ണപ്പെട്ടപ്പോൾ സമയം കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. എഴുന്നേറ്റു നേതൃത്വം കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കാൻ അയാളെ നോക്കി ജാനകിനേതൃത്വം “കൃഷ്ണൻ കർമ്മ കർമ്മ കർമ്മ കർമ്മ, ഇതു അതാണ്” എന്നു ശക്തിപ്പെട്ടു.

“ശക്തിയാണ്, അതാണ് കർമ്മം എന്തെല്ലാം ചെയ്യണമെന്നു കർമ്മനാഭം എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നല്ല കർമ്മം” എന്നു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു.

“അതെല്ലാത്താൽ കർമ്മനാഭം നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതാണ്” എന്നു പറഞ്ഞ് വേണമെന്നു പറഞ്ഞു.

കമലം അതെല്ലാത്താൽ കർമ്മനാഭം പറഞ്ഞു. കർമ്മനാഭം പറഞ്ഞു.

പിന്നീട്, പാൽ കഴിച്ച് കർമ്മനാഭം അന്നത്തെ ഇരക്കം കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. കമലം വേണമെന്നു പറഞ്ഞു നന്നു സംഗതികൾ കർമ്മനാഭം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

“വേണമെന്നു അന്ന് കേട്ടപ്പോൾ ചെയ്ത കർമ്മം എന്തെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതാണ്, പാൽ അന്നും കർമ്മനാഭം അന്നും നന്നു കർമ്മനാഭം അന്നും” എന്നു കമലം പറഞ്ഞു.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ വേണമെന്നു എഴുന്നേറ്റുവന്നതായ രാമ മാണിക്യനായ, കൈകൊണ്ടു മുഖമൊന്നു തുടച്ച് നമുക്കു യുവാവ് ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു:—“ഇന്നലെ രാത്രി, വല്ല സ്വപ്നവും കണ്ടുവോ? ഉറക്കത്താൽ പുറത്തു ചെന്നു ചേർപറമ്പത്തുവെല്ല?” കമലം.—രാത്രി മുഴുവൻ ഞാൻ വെളുത്തുകൊണ്ട് അടുത്തുമാണ്

ബാലകൃഷ്ണപ്പണക്കർ എഴുന്നേറ്റു ചെന്നു മുക്കിക്കൊല്ലാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഞാൻ ‘വേണം’ വേണം’ എന്നു ഉറക്കെ നിലമ്പളം എങ്കിലും ശബ്ദം പോന്നതുല്ല. ഇങ്ങനെ വൃദ്ധ കണ്ണുനീർതുള്ളിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

വേണം:—എന്നാണോ? ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു! ഞാൻ വന്നുവോ? കമലം.—ഉ. “പോംവന്ന് പാവം” ആ പണക്കരെ നോക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തെന്നു കണ്ടുപോന്നുവോ?

ഇതുകേട്ടപ്പോൾ വേണമെന്നു ചോദിക്കുന്നു. “അപ്പോൾ ബാലകൃഷ്ണപ്പണക്കർ കമലത്തൊന്നു മുക്കിക്കൊല്ലാൻ തുടങ്ങിയത് അല്ല?” എന്നു ചോദിച്ചു.

കമലം.—അത് വൃദ്ധ തലമുക്കുവന്നു ചെട്ടുന്ന ഞാൻ പലത്തേയും പറ്റി പണക്കരെ ചോദിക്കുന്നു.

വേണം.—പണക്കരെ കമലത്ത് കട്ടത്താൽ വെട്ടുന്നതാ?

കമലം.—അല്ല അതുകൊണ്ട് സാരം.

വേണം.—പറഞ്ഞതാണ് സാരം?

കമലം.—സൂറികൾ കടക്കുമ്പോൾ പത്താംവർ വന്നു എന്നു നോക്കിയാലോ?

വേണം.—ഉടനെ വെളുത്തുകൊണ്ടു.

കമലം.—ഞാൻ ഇപ്പോൾ സംസാരം മൂൽ ശോചനമല്ല.

വേണം.—അല്ല, ചെറുതായി തൊണ്ടല്ല പത്താംവർ വന്നതാണ് അത് സംസാരം മൂൽ ശോചനമല്ല?

കമലം.—എന്നാൽ ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ വേണം, ആണെങ്കിൽ എന്തിനെന്നാലോ?

വേണം:—ഇല്ല.

കമലം:—എന്തുകൊണ്ട്?

വേണം:—എന്തെന്നാൽയാൽ സ്ത്രീകൾ കളഞ്ഞത് മാട മുതിച്ചാവാൻ തുടങ്ങി. ആ മാടങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ ആലുല്ല.

കമലം:—അങ്ങനെയൊക്കെയാണെന്നു പോയോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്.

വേണം:—കളഞ്ഞത് മാടച്ചാവാൻ തുടങ്ങുന്നതു പോലെയോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്.

കമലം:—കളഞ്ഞത് ചാടാതെ പിന്നെ എന്താ ചെയ്യുക?

വേണം:—വസ്ത്രമെടുത്തു പുരുഷ് മകളിൽ കയറു നാശമുണ്ടായിത്തന്നെ അല്ലെങ്കിൽ വെള്ളത്തിൽ മുക്കി കടന്നുവന്നു കയറ്റിത്തന്നെ കിടക്കാനായില്ല?

കമലം:—അതു ശരിയെന്നു തീർത്തതും അതു തന്നെയാണല്ലോ. അതുമല്ല പൂപ്പിക്കുന്നതെന്നു വിചാരിച്ചു. നീയായത് പൂപ്പിക്കാനാണ്.

വേണം:—അത് ബാലകൃഷ്ണനാക്കുക തന്നെല്ല.

കമലം:—എങ്കിലും ഏതെങ്കിലും കാര്യമാണ് വേണം അപ്പോഴേക്കും അവയുടെ വരുന്നതായത് അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ കഥ കഴി.

വേണം:—അങ്ങനെയൊക്കെ വരിക മാത്രം എന്നാൽ പറ്റിയുപോലെ അതിന്റെ വിവരണവും കൊണ്ട് കാലതാമസമാകാം. അതാതിരിക്കും കമലം കൈപ്പെട്ടത്.

കമലം:—ഇന്നു ഞാൻ ആ കളഞ്ഞതന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുക.

വേണം:—“കാലാവസ്ഥയിൽ വീണുപോയ പശുവെങ്കിലും കണ്ടാലും വേദിക്കും.”

കമലം:—അതുകൊണ്ടും മറ്റും നന്നായി കേൾക്കുക കണ്ടു ആ വാക്കുകളെ നന്നായി.

വേദം:—കൈതുകുളി വസ്ത്രങ്ങളാണ് സാധാരണ മനുഷ്യർക്കു ആവശ്യപ്പെടുന്നതും വിവരിക്കുന്നത്.

ഇങ്ങനെ അസംഗതിയായി പറഞ്ഞതു കേട്ടു കമലം കിന്ന അന്ധയാളു ചുല്ലെന്ന്ല്ല കരണനും മറ്റൊരവനും മെന്തൊരു യന്ത്രമെന്നു ഇങ്ങനെ

കമലം:—മേലിയാണു് അങ്ങനെയൊരു സാധാരണ വസ്ത്രം എങ്ങനെയോ സായിച്ചിട്ടുള്ളപ്പോഴെ എനിക്കും മറോന്നൊന്നുണ്ടു്. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ എന്തു് ഉള്ളു്യിട്ടുണ്ടു് വേണ്ട ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു്യിട്ടു്

വേദം:—ആനക്കൊണ്ടാണു് ആരംഭിച്ചതു് അങ്ങനെ പറഞ്ഞു് കമലം കൊണ്ടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അനും കൊണ്ടു് മറുവട പറഞ്ഞു. അത്ര ഉള്ളു്

കമലം:—വേദത്തിൽ ഇങ്ങനെ മിഥ്യ കഥകൾക്കകളും ഉണ്ടു്, അല്ലെങ്കിൽ കഷ്ടം! അൻ വല്ലാതൊന്നാണിതു്. എങ്കിലും, മറുവട പറഞ്ഞ സഹായമാണു് വേണ്ട എനിക്കു് കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് എന്റെ ആത്മക്കുടമയല്ലെ ചെന്നു്!

വേദം:—സാധാരണ കാര്യം ചെയ്യുന്നതെ അൻ ചെയ്തപ്പോൾ കാര്യം മുങ്ങുവാറുണ്ടു് കഷ്ടപ്പെടുന്നതൊക്കെയും നഷ്ടമോ! യോനല്ല മറുവടമാണു് കഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ ആയാളും എന്തെന്നു് പറ്റാലെ കമലത്തിന്റെ ആത്മക്കുടമ ചെയ്തയില്ല!

കമലം:—അതു് മേലിയാണു് എങ്കിലും വേണ്ടവിധം അൻ കഷ്ടപ്പെടുവാൻ സംഗതിയെന്നു് എന്റെ

ഇങ്ങനെ കേൾക്കു് ഈ സംഭാഷണം പറഞ്ഞത കേട്ടു്തന്നെ അങ്ങനെയൊരു നഷ്ടം നഷ്ടം നഷ്ടം, “ഈ തെറ്റു കണ്ടിട്ടാൽ ഇനിയും ആരെയെല്ലാമാണു് നീ കടപ്പെടാൻ പോകുന്നതെന്നു് ഇനിക്കറിയാല്ല. അതല്ല! കഷ്ടം!” എന്നു പറഞ്ഞു മലം കൊണ്ടു് മിഥ്യ ഗോഷ്ടി കാണിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ പ്രവേശിക്കയും ചെയ്തു്

[illegible]

ഇതു യാത്രയ്ക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ ഉറക്കത്തായ് കൈവെണമെന്നും, ദാരുണമായി കലശലാക്കി വെട്ടിക്കൊന്നുമാക്കുന്നതും ഉറക്കത്തുകൊണ്ടുതന്നെ വേണ്ട രാത്രികഴിച്ചുകൂട്ടി. ദാസനായ ഇദ്ദേഹം കിടന്നിരുന്നതായെന്നതുകൊണ്ട് ഭൂതനായ അദ്ദേഹത്തെ ഉറക്കെപ്പിച്ചു.

பிராந்தியக் கல்வான் ஒருவரின் கையெழுத்து. வள்ளி
பிள்ளை, திருவருளி நாயக்கரின் கையெழுத்து. வீதி
கல்வான் கையெழுத்து. இது மூன்று வகையான
கல்வான் கையெழுத்து. 1775-76, 1776-77, 1777-78, 1778-79, 1779-80, 1780-81, 1781-82, 1782-83, 1783-84, 1784-85, 1785-86, 1786-87, 1787-88, 1788-89, 1789-90, 1790-91, 1791-92, 1792-93, 1793-94, 1794-95, 1795-96, 1796-97, 1797-98, 1798-99, 1799-00, 1800-01, 1801-02, 1802-03, 1803-04, 1804-05, 1805-06, 1806-07, 1807-08, 1808-09, 1809-10, 1810-11, 1811-12, 1812-13, 1813-14, 1814-15, 1815-16, 1816-17, 1817-18, 1818-19, 1819-20, 1820-21, 1821-22, 1822-23, 1823-24, 1824-25, 1825-26, 1826-27, 1827-28, 1828-29, 1829-30, 1830-31, 1831-32, 1832-33, 1833-34, 1834-35, 1835-36, 1836-37, 1837-38, 1838-39, 1839-40, 1840-41, 1841-42, 1842-43, 1843-44, 1844-45, 1845-46, 1846-47, 1847-48, 1848-49, 1849-50, 1850-51, 1851-52, 1852-53, 1853-54, 1854-55, 1855-56, 1856-57, 1857-58, 1858-59, 1859-60, 1860-61, 1861-62, 1862-63, 1863-64, 1864-65, 1865-66, 1866-67, 1867-68, 1868-69, 1869-70, 1870-71, 1871-72, 1872-73, 1873-74, 1874-75, 1875-76, 1876-77, 1877-78, 1878-79, 1879-80, 1880-81, 1881-82, 1882-83, 1883-84, 1884-85, 1885-86, 1886-87, 1887-88, 1888-89, 1889-90, 1890-91, 1891-92, 1892-93, 1893-94, 1894-95, 1895-96, 1896-97, 1897-98, 1898-99, 1899-00, 1900-01, 1901-02, 1902-03, 1903-04, 1904-05, 1905-06, 1906-07, 1907-08, 1908-09, 1909-10, 1910-11, 1911-12, 1912-13, 1913-14, 1914-15, 1915-16, 1916-17, 1917-18, 1918-19, 1919-20, 1920-21, 1921-22, 1922-23, 1923-24, 1924-25, 1925-26, 1926-27, 1927-28, 1928-29, 1929-30, 1930-31, 1931-32, 1932-33, 1933-34, 1934-35, 1935-36, 1936-37, 1937-38, 1938-39, 1939-40, 1940-41, 1941-42, 1942-43, 1943-44, 1944-45, 1945-46, 1946-47, 1947-48, 1948-49, 1949-50, 1950-51, 1951-52, 1952-53, 1953-54, 1954-55, 1955-56, 1956-57, 1957-58, 1958-59, 1959-60, 1960-61, 1961-62, 1962-63, 1963-64, 1964-65, 1965-66, 1966-67, 1967-68, 1968-69, 1969-70, 1970-71, 1971-72, 1972-73, 1973-74, 1974-75, 1975-76, 1976-77, 1977-78, 1978-79, 1979-80, 1980-81, 1981-82, 1982-83, 1983-84, 1984-85, 1985-86, 1986-87, 1987-88, 1988-89, 1989-90, 1990-91, 1991-92, 1992-93, 1993-94, 1994-95, 1995-96, 1996-97, 1997-98, 1998-99, 1999-00, 2000-01, 2001-02, 2002-03, 2003-04, 2004-05, 2005-06, 2006-07, 2007-08, 2008-09, 2009-10, 2010-11, 2011-12, 2012-13, 2013-14, 2014-15, 2015-16, 2016-17, 2017-18, 2018-19, 2019-20, 2020-21, 2021-22, 2022-23, 2023-24, 2024-25, 2025-26, 2026-27, 2027-28, 2028-29, 2029-30, 2030-31, 2031-32, 2032-33, 2033-34, 2034-35, 2035-36, 2036-37, 2037-38, 2038-39, 2039-40, 2040-41, 2041-42, 2042-43, 2043-44, 2044-45, 2045-46, 2046-47, 2047-48, 2048-49, 2049-50, 2050-51, 2051-52, 2052-53, 2053-54, 2054-55, 2055-56, 2056-57, 2057-58, 2058-59, 2059-60, 2060-61, 2061-62, 2062-63, 2063-64, 2064-65, 2065-66, 2066-67, 2067-68, 2068-69, 2069-70, 2070-71, 2071-72, 2072-73, 2073-74, 2074-75, 2075-76, 2076-77, 2077-78, 2078-79, 2079-80, 2080-81, 2081-82, 2082-83, 2083-84, 2084-85, 2085-86, 2086-87, 2087-88, 2088-89, 2089-90, 2090-91, 2091-92, 2092-93, 2093-94, 2094-95, 2095-96, 2096-97, 2097-98, 2098-99, 2099-00, 2100-01, 2101-02, 2102-03, 2103-04, 2104-05, 2105-06, 2106-07, 2107-08, 2108-09, 2109-10, 2110-11, 2111-12, 2112-13, 2113-14, 2114-15, 2115-16, 2116-17, 2117-18, 2118-19, 2119-20, 2120-21, 2121-22, 2122-23, 2123-24, 2124-25, 2125-26, 2126-27, 2127-28, 2128-29, 2129-30, 2130-31, 2131-32, 2132-33, 2133-34, 2134-35, 2135-36, 2136-37, 2137-38, 2138-39, 2139-40, 2140-41, 2141-42, 2142-43, 2143-44, 2144-45, 2145-46, 2146-47, 2147-48, 2148-49, 2149-50, 2150-51, 2151-52, 2152-53, 2153-54, 2154-55, 2155-56, 2156-57, 2157-58, 2158-59, 2159-60, 2160-61, 2161-62, 2162-63, 2163-64, 2164-65, 2165-66, 2166-67, 2167-68, 2168-69, 2169-70, 2170-71, 2171-72, 2172-73, 2173-74, 2174-75, 2175-76, 2176-77, 2177-78, 2178-79, 2179-80, 2180-81, 2181-82, 2182-83, 2183-84, 2184-85, 2185-86, 2186-87, 2187-88, 2188-89, 2189-90, 2190-91, 2191-92, 2192-93, 2193-94, 2194-95, 2195-96, 2196-97, 2197-98, 2198-99, 2199-00, 2200-01, 2201-02, 2202-03, 2203-04, 2204-05, 2205-06, 2206-07, 2207-08, 2208-09, 2209-10, 2210-11, 2211-12, 2212-13, 2213-14, 2214-15, 2215-16, 2216-17, 2217-18, 2218-19, 2219-20, 2220-21

നിന്നുംമറ്റും കഴിവു കളിച്ചു സൗകര്യമെന്നപോലെ, വിദ്യ വ്യക്തി മൂലം യഥേഷ്ടം വീശിക്കാവുന്ന വിശദികളും, കൊല്ലത്താവുന്ന വിളക്കുകളും കൂടി ഈ മോനത്തുമ്പത്ത് അവിടെ എത്തിയ ദി വാസം കൂടുകൂടെ വിശദികളെ വീശിക്കുകയും വളക്കുകയും കൊല്ലത്താക്കുകയും തന്നെയായതെന്നു കരുതുന്നതിന്നു മോചി.

പിറ്റേദിവസം കാലത്തു കളിയും ഉറങ്ങുകഴിഞ്ഞു വേണ്ടയും കേന്ദ്രവും കരമവും കൊല്ലമിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി. കരുതുന്നതിനെയും തന്നെ പഠിക്കുന്ന കൊല്ലമിൽതന്നെ ചെന്നു.

തീർത്ഥാടകന്മാർ തുടക്കകാഴ്ചയും, പഠനത്തിൽ ശ്രദ്ധയും, കൗശലത്തു കഴിവും, കലയും വശീകരിക്കുന്ന സൗകര്യവുമായി യാത കരുതുന്നതും കൗശലത്തു മൗനത്താലുള്ളിൽ തുടങ്ങാത്തതും തന്റെ പീഠി സമ്പാദ്യത്തിൽ നഷ്ടമാകും സാധിച്ചു. എന്നു തന്നെയല്ല, അവിടെ സ്വാമതും നിമിത്തം ആ കൊല്ലമിലുള്ള സകലക്കും കലയും കലരുന്ന കളിപ്പട്ടണിത്താൽതന്നെയും മെമ്പ്രു വല്ലാത്ത സമാജത്തിൽ കലാത്തിന്നു പ്രസംഗം കേളി കേൾക്കാൻ തുടങ്ങി. കലാപ്പട്ടണിയിലും കലയും പ്രാപ്തന സമാജത്താൽതന്നെ കൊല്ലമിൽ അവിടെയും ഉപാധിയും എവിടെ നോക്കിയാലും കലയും ഉണ്ട് ഒരു ദിക്കിലും വെറുതെയിരിക്കാൻ കഴിയാതെയായ സ്വാമതാണ്. ഇതന്നെ പുറമെ, ബീച്ച്, ഓഡിറ്റോറിയം, കാഴ്ചകളാലും, അനന്തരസംവിധാനം തൊട്ടു പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ഇടകിട്ടുനോക്കും കലയും ചെയ്ത സമാജം ഉണ്ടു. അങ്ങനെയൊക്കെയു മറ്റൊരുവിധിയിൽ കലയും കാണാതെ സ്ഥലങ്ങൾ മുതൽത്തുടങ്ങി. പശ്ചാത്താലിൽ നന്നു ലഭിക്കുന്ന അറിവ് നമുക്കു ആകപ്പോഴെയുള്ള അറിവുതന്നെ കൽ അക്കരെ ഉണ്ടാകുമുള്ളവത്രെ. ബാക്കി മിക്കതും മറ്റും സാഹസ്യഗുണത്തിന്റെ മേലാണെന്നും അതിനുമേൽ പഠിക്കേണ്ട പശ്ചാത്താലു കണ്ടാലും അതെന്ന പ്രവൃത്തിയുള്ള വാസം വല്ലവരോടും ചോദിച്ചറിയുക കരുതുന്ന

[illegible][illegible]

എങ്കിലും ലഭ്യമാകാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിൽ കടന്നുവന്നു. തൊന്തിപ്പള്ളി കോടതിയിൽ മോചനപത്രം നൽകിയപ്പോൾ "ഇതു പെട്ടെന്നു കണ്ടുകിട്ടിയ കടലാസ്സാണ്, അതുകൊണ്ട് കള്ളം വേറെയാണെന്ന്" എന്നു പറഞ്ഞു. കള്ളം കണ്ടുകിട്ടിയതായാണെന്നും.

[illegible][illegible]

കേശവൻണ്ണി ഒരു കളിത്തൊഴി വകയാണ്. വേണ്ടവർ കലാപ്രസരപ്പുള്ളി കൂട്ടത്തിലാണ്. ഏവിടെപ്പോയാലും തങ്ങൾ മറവുള്ളവരിലും മികച്ച നല്ലൊക്കെയാണ്. ഇവർ കണ്ടപ്പോൾ കണ്ടും ആഗ്രഹം. ഒരു കൃഷ്ണൻ പാസ്റ്ററായപ്പോൾ 'മലർപ്പുട്ടം മനാസിപ്പുട്ടം' വെറുതെ ഉദ്യോഗസ്ഥനായാണ് അല്ലാ. എന്താ പറഞ്ഞതെന്നു വേണ്ടപ്പോഴാണ്, മേ.രാ.ശ.യുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട കോളേജിലെ പ്രധാനകളുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഇക്കാരാണ്, കലക്ടർമാരും ജഡ്ജമാരും കൂടാതെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും തോന്നുന്നതുപോലെ പറഞ്ഞാൽ ആരും അറിയുന്നതുപോകയില്ലല്ലോ. വേണ്ടപ്പോഴാണ് ആരും മേൽപറഞ്ഞവരുടെ പാവയിൽ നിന്നും ഏതുതോറും മോറ്റൊരു കവിതയെ നല്ലതായി തുടങ്ങി. തന്റെ ജീവിതശൈലിയിൽ അത്യന്തസ്വന്തം അൻ വാക്കുകളിലെഴുതിയ വേണ്ട പ്രസ്താവ മനസ്സുകൊണ്ടു ഉറപ്പു. ഈ മോഹത്തെ സാമാന്യനായൊരാൾ പോലെയല്ല. കലാകാരൻ സമ്പന്നനായൊരാൾ തന്റെ ജീവിതശൈലിയിൽ വേണ്ടുന്നതോടൊക്കെ ചോദിച്ചത്. 'മോഹകൾക്കുള്ളിൽ അത്യന്തസ്വന്തം, അമലം, മോഹനമായതും' എന്നു വേണ്ട മറ്റ് കൂടെയെ പറയും. തന്നെ ഏറ്റവും കൂടും നെല്ലോളം വൻ മോഹത്തോടു നെയ്തൊരുതരം. കേശവൻണ്ണിക്ക് മോഹസ്വപ്നം അപ്പീറ്റോടുകൂടിയതല്ല. അനവധി മോഹത്തിലാണ് അനവധിമോഹം.

ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം പലരും പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ കേശവൻണ്ണി കലാകാരനായി വേണ്ടുന്നതോടൊക്കെ പറ്റിയൊരു പറ്റിയൊരു—ഇവർ കാണുന്ന സമ്പന്നനും ആകട്ടെ നന്നായാൽ ഇവർ ഇപ്പോൾ തന്നെ ശിക്ഷിതനായി കപ്പൽ നാവികൻ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ ആകുന്നതോന്നുവെല്ലോ. എന്താ വേണ്ടവന്റെ അഭിപ്രായം? ഇത്രത്തോളം വേണോ? ആമാണ് ഇവന്റെ ഇത്തരക്കെ പാടിപ്പിച്ചത്? അമലം കണ്ണിൽക്കൊണ്ടു.

ജ്ഞാപുസ്തകങ്ങൾ വല്ലതും വായിച്ചു അതാൽ കണ്ടവിധം കാണുന്ന അഭിനയിച്ച ശീലിക്കയാണെന്നു വരുമോ?

വേണം—ഇപ്പോൾ കാണിക്കുന്നതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കൾക്കു നാം തന്നെയാണ് ഉത്തരവാദികൾ എന്നാണ് എന്നുള്ളതേ അന്നു നാം കാക്കുന്ന സംസ്കാരിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ടായതിന്നും അവർ ഈ വിധം കാണാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അടുത്തുവെച്ചു നാം പലപ്പോഴും നമ്മുടെ സ്രീകൃഷ്ണപോരാളത്തുപറ്റി അപരസംഭവം ബാലാഞ്ചിതം സ്രീകൃഷ്ണ സാമർത്ഥ്യത്തെ പറ്റി അഭിനയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അവർ കേൾപ്പാനനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നു മാത്രമല്ല, അവരുടെ സ്വഭാവവും നമ്മുടെ നാട്ടുകൃഷ്ണ പെൺകുട്ടികളുടെ മാതിരിയല്ല. പ്രകൃത്യാ തന്നെ പ്രസാദിച്ച കല അധികമുണ്ടുവകയാണ്. എങ്കിലും അവർക്കു ശീലത്തുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടും മുൻബുദ്ധിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും നമ്മുടെ ഭേദത്തിന്നവകാശമില്ലെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം.

കേട്ടു—ഇനി കേൾ കഴിഞ്ഞാൽ നാം പറയുന്നതു ബാലാഞ്ചിതം എന്നു നമുക്കു കൂടി തുടങ്ങുമോ എന്നു കൂടി എന്നുതന്നെ

വേണം—എന്ത് അഭിനയം വരില്ല നമ്മെ കവിച്ചു നടക്കില്ല. നാം വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതാണെന്നു അവർക്കു നാം വേണ്ടതുകൊണ്ട് പറിക്കിച്ചു നോക്കിക്കൊള്ള ഒരു ദിനവും എത്രയും ഒരു സംഗതിയായാൽ കേട്ടു അറിയുന്ന ഒരു ശകുന്തലിന്നു നോക്കു കരളം ചെറു ദിനസന്ധിന കല്ലീനും കയ്യുമായി കടന്നുപോകും.

കേട്ടു—അതും എന്നാൽ നാം ഒരു ഗുഹയെയാണ് അന്തരിച്ചു പോകുന്നതും പറയാൻ പോകാമെന്നത്? സത്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ, വേണം എന്നുള്ളതും, അങ്ങനെയുമാണ്, അവയുടെ മുമ്പം വാടിക്കുറുത്തു ഏന്റെ മനസ്സു വീ

88. അതാണ് ആൻ അപ്പളെ അറസ്റ്റുചെയ്ത ഇപ്പോൾപ്പോലെയുള്ള പ്രതിരോധം.

■வனம்:—பொருள், ஈனதுகொள்ள வெவ்வேறுகொள்ள உளமாயிற்று.

செழுந்தூர்—உள்ளூர்தான் நான் கண்டுபிடிக்கிறேன். வெளியூரிலிருந்து இவர்கள் இது நபாநாதனாய்வுக்குக் கொண்டுவந்தது. இதைப்பற்றி, கணினி அமைச்சரவர்களே? நான் வந்திருக்கிறேன். போனதால் போகவில்லை என்று சொல்லுமா?

ചോദ്യം:—ഇന്ന് എങ്ങനെ പന്തത്തിട്ടാണ് പോയത്? ഇന്ന്
 നേരത്തെ വിളിക്കുന്നു പറയുക.

•കുറ്റം:—മുനി എവിടെയെല്ലാം അങ്ങനെയു തിരിഞ്ഞു വട്ടം അറിയിക്കു എന്തെന്നതിന്നു വേണ്ട യോഗ്യ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നതിന്നു അൻ കുഞ്ഞിമാരിൽ ഒരു മൂന്നാമതു വക.

എന്നു പ്രസ്തുത കണ്ടുകെട്ടലും പാരിതോഷികം

അച്ചുതൻ എന്നൊരു പുരുഷൻ ഇല്ലാ. എന്നൊരു ഭാഗി
യും നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുവാനില്ലെന്നു മുൻപ
റഞ്ഞുവെച്ചു. ഇവർ രണ്ടുപേരും പ്രാമം സ്വമാർ ഇരുപതു
കം. കോട്ടക്കം തമ്പാമ്പത്തൂർ പ്രാമം കറെ അധികം ഇല്ലാ
മിക്കാൻ അച്ചുതൻ വെളിച്ചം, പൊക്കം കറഞ്ഞു, മലി
ഞ്ഞൊരു ദേഹമാണ് ഇല്ലാ. കറഞ്ഞു തടിച്ചൊരു ശരീരമാ
ണ് അച്ചുതൻ ഇല്ലാ. ഇവരുടെ അകത്തു നന്നാൽ അവൻ
അവളുടെ കഴിഞ്ഞൊരു ഉപദേശനായുള്ള അച്ചുതൻ കടുമ
കോട്ട, വെളിച്ചമെന്നെങ്കിലും കഴിയില്ല സ്വച്ഛന്ദമാകാൻ അഴിച്ച
പൊതുവല്ല. ഇല്ലാ. ഇവരുടെ കയ്യിൽ കടന്നു വന്നുവെക്കുന്ന സ്വച്ഛന്ദമാ
കാൻ കരുതപ്പെട്ടുവെന്ന്. മറ്റൊരു പൊക്കമേറെ മ
ന്നത്തോട അഴിച്ചുവെച്ചു അനുകൂലനായ ഉണ്ടാകുന്ന മറ്റൊരു
അടത്തുള്ള വലിയ സ്വച്ഛന്ദമാകാൻ ഇടവാൻ ഇടത്തു. എങ്കിൽ

ഇവർ മനുഷ്യവംശം നിലനിർത്തുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുവാനും കൃത്യമായ സമയത്തും ക്രമസൂചനയോടെയും നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ക്ഷേത്രസംസ്കാരത്തിനും വിട്ടു വന്നിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും അധികമായ അറിവു നൽകുന്നതുമാകും.

[illegible]

தேய்வோருக்கு இடையிலே நேரடியாகக் கலந்து கொள்ளும் வகை
 விவரணையுள்ள கவிதா வடிவத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார். பூர்வ
 காலமாகவே கவிதை வடிவம் உருவாகியிருந்தாலும் அப்போது
 கவிதை வடிவம் இப்போது வந்திருக்கிறது. இப்போது வந்திருக்கிறது. இப்போது வந்திருக்கிறது.

ഇട്ടു:—ഇമ്മാനീൽ, നെന്തോടീൻ അറില്ല. യജമാനന്മാരുടെ ഉടുപ്പെടുത്തിടാമോ? അദ്ദേഹം കണ്ടാൽ—

അച്ച:—വാരോധമില്ല ഇതു അവക്കാർകൊടുക്കാനുള്ളതാണെന്നു ഏതൊരു പറഞ്ഞു ട്ടാ? ഞാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കട്ടീട്ടുള്ളതേറേക്കു, ചതുക്കല്ല!

ഇട്ടു:—ആപത്തുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു വേഗം അഴിച്ചുവെക്കു. അവർ വന്നുകൊൽപാക്കുന്ന കഥകഴിക്കും വേണ്ടുന്നതാണെന്ന് സ്വഭാവം നല്ലവണ്ണം അറിയില്ല! തക്കതാറായാൽ അദ്ദേഹം — കേട്ടുതരണമെന്നുപൊരുതല്ല.

അച്ച:—അവർ വന്നുവരുന്നതു സമയം ആയതു ഇനിക്കു ചായത്തേ. ഞാൻ ഇക്കല്യാണം വരിച്ചതുകൊണ്ടുതന്നെ വായക്കുറവായതു നന്നെ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. വല്ലാതെ ദേഹം കണ്ടു.

ഇട്ടു:—അവർ ഇവർക്കുപോയാൽപോകുന്ന നമുക്കുപോലെയെങ്കിലും പലവരും ഉണ്ടാക്കുന്നതാൻ പാടില്ല. ഭൂതൻ അവരുടെയല്ല! നമ്മെ വശപസംസൃതല്ല അവർ ഇരിക്കുന്നതി!

അച്ച:—നാം അതേവരുന്നതു നമുക്കു യജമാനന്മാർ പലതരം സന്തോഷമാണ് അതുമല്ല ഇപ്പോൾ ചായ ഉണ്ടാക്കുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല! അവർ വന്നുവന്നാൽ അതു ആറിത്തങ്ങുള്ള നീർത്തടക്കം അതിന്റെ മേലുണ്ടാകുന്നതു പലല്ല! ഏതൊരു സ്ത്രീയെങ്കിലും അച്ച! അവർ പാലമെടുത്തു കാണാൻ പോയാൽ. എങ്കിലും കോലാഹലമാണു. കടം എടുത്താൽ അതുതന്നെ! ഇക്കല്യാണം! ചായക്കുമ്പൾ കാണാത്തവർക്കു മേലും പാടി! ആച്ച! ഒരു നെന്തോടുകൂടിയതാണ് അവരുടെ ഇട്ടുവരിച്ചപ്പോലെയെന്നു സൂചന കണ്ടു. ഇട്ടു ചായയിരിക്കുമെന്നു വിശ്വാസം പൂ "ഇട്ടുവ! ഇട്ടുവ!" എന്നു ഉറക്കം വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹം പന്നാലുകൊടുക്കാനുപോയി.

ഇത്തു:—(ചർച്ച) ഏന്താട്ടോ?

അച്ചു:—അവ! മുഴുവൻ പറയാം. കരാറുണ്ടെന്ന് വെക്കും ഇല്ല. ആ ചായ ഇക്കിട്ടെക്കിട്ട്. അന്ന് ഇങ്ങനെ കടക്കട്ടെ.

ഇത്തു ചായ കൊണ്ടുവന്നുകൊള്ളൂ. അച്ചുതൻ ചായ കഴിച്ചു. കടപ്പാൻ ഇത്തു ചായയും നർത്തുവെച്ചു. അവർ കഴിച്ചില്ല. ചായ മുഴുവൻ അച്ചുതൻ തന്നെ കടച്ചു.

അച്ചു:—ഇത്തു ചായ കഴിക്കുന്നതന്നെക്കാൾ അന്ന് കഴിച്ചു കാണുന്നതാണ് ഇത്തു ചായ അധികം സന്തോഷം എന്നു എന്നുക്കുറയാം. അതു ഏകദേശം പലപ്പോഴും സ്പെഷൽ കൊണ്ടുവരുന്നതും എന്നുക്കുറയാം. വെ. ഇവർ വന്നുകൊണ്ട് പാൽപെട്ടെന്ന് വന്നതൊന്നും മുഴുവൻ പറയട്ടെ.

ഇത്തു:—അന്ന് ഈ ഉടമസ്ഥൻ തന്നെ ഇങ്ങനെകൊള്ളാം.

അച്ചു:—ശരി. അന്ന് ഈ കാര്യങ്ങൾ തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ.

മുറിക്കുകയുള്ള കസേരയ്ക്ക് അച്ചുതൻ ഇങ്ങനെ ആ ചായയുടെ വാളുകൾ ചായ ഇത്തു ചായ ഇങ്ങനെ. അച്ചുതൻ വാശിയെ വീശിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ചായച്ചു കാര്യങ്ങൾ എന്തിനാൽ തുടങ്ങി.

ഇത്തു:—എന്തിന് അപ്പോൾ ചായച്ചു കൊടുത്തു കൊടുത്തു?

അച്ചു:—പിന്നെന്താണ് ചെയ്ത നോക്കിയപ്പോൾ ഏതോ ചെസ്സിന് ഏകദേശം മനസ്സു വല്ലാതെ വീണു കണ്ണുതന്നെ വെക്കും ചന്ത. നാട്ടിലുള്ള മിക്ക ഇത്തു ചായ എന്നാണ് കാണുക. ഈശ്വരൻ എന്നു വെച്ചു ചായച്ചു ചായച്ചു തുടങ്ങി.

ഇത്തു:—എപ്പോഴാണ് ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായത്?

അച്ചു:—കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം.

ഇത്തു:—പിന്നെന്താണ് നാട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ ഏതൊരു പറയാത്തത്?

അച്ചു:—ഒരു വെട്ടു പൊതുതാണ്, ഇത്തു.

ഇത്തു:—എന്താണ് ആ ചിക്കൻ പെൻ?

അച്ചു:—പാൽ കേന്ദ്രം. ഇവിടെ പാൽ എങ്ങനെയെ സ്ഥലമുണ്ട്. അവിടെ വർത്തിക്കാരിക്കൽ കൂട്ടുന്ന ചന്തയാണ് പാൽ കേന്ദ്രം.

ഇമ്മൂ:—അവിടെ എന്തെല്ലാം സാധനങ്ങളുണ്ടാകും!

അച്ചു:—അവയെ എന്തൊക്കെയാണീപേര്! ഇത്ര വെളുത്തതും ഈ നീളത്തിലും ഉള്ള ആനക്കൊമ്പുകൾ, പാന്ന, മാൻ തോൽ, മലമ്പുറത്തോൽ, നരിത്തോൽ, പുലത്തോൽ, കരിമ്പുലത്തോൽ, പഴക്കപ്പുലത്തോൽ, വള്ളിപ്പുലത്തോൽ, പന്നിത്തോൽ, ആവു, പീണൊക്കത്തോൽ ഇമ്മൂരി, കൈത്തൊല, കൊമ്പൊട്ടുകുരിശ്, വെച്ചിരിക്കുന്നു. അതു കണ്ടാൽ നമുക്കു ചേടായാവും. ജീവനുള്ള ആനയാണെന്നു തന്നെ തോന്നും. പലതന്നെ, എന്തെല്ലാം വലുതും ചെറുതുമായവയെ, ആ കൂട്ടത്തിലൊരു നാട്ടുകാരും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്, അതിനു നല്ല മുട്ട, പാന്നു ചെറുതുകൊണ്ടു മോരുക, വാച്ചുചെങ്കി, പാന്നായുധം അല്ലെങ്കൾ, ആവു ഒരു കോടത്തോളം പത്തു നിറച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇമ്മൂരി കരകയറിക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടോ!

ഇമ്മൂ:—ഇല്ല.

അച്ചു:—എന്നാൽ അതു കണ്ടാൽ മതി. നല്ല ജീവനുള്ള കരകിട്ടുന്നതോണ്ടല്ല. നമുക്കൊരു ദിവസം പോകാം. കാട്ടുകൾക്കുള്ള ജീവനോടെ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കുന്നതായ സ്ഥലമുണ്ട്. അവിടെ ചെന്നാൽ എല്ലാ കൃഷിക്കാരും കാണാം. അതി! ഒരു ദിവസം ഒരു നേരത്തോളംതന്നെ അന്ന് ആ സ്ഥലത്തു പോയാൽ. അപ്പോൾ അവയെ ഒരു സന്താനം മരിക്കുമ്പോൾ അത് എന്താണ് പാൽത്തോൽ? ഇമ്മൂരിയോടു സ്വകാര്യത്തിൽ പറയണമെന്നു വിചാരിച്ചു. ഇവയെ വെളുത്തതും.

ഇമ്മൂരി ഉത്തരം നിന്നപ്പോൾ അകത്തേക്കു കടന്നു ചെന്നു.

അച്ചു: ഇവയെ ഇവിടെ, ഇവിടെ കണ്ടെടുത്തു.

ഇട്ടു:—വേണ്ട പണയ, എന്താണ്?

അച്ഛ:—ഒരു സായ്വും മരായയും സായ്വ ഇങ്ങനെ നല്ലൂണ
 ഞ്, മരായയുംഇങ്ങനെ കോട്ടം കൊടാക്കെയും നല്ലൂണഞ്
 തോൻ കറെ മൂരെ നന്ന ഈ കള്ളന്മാർ എന്താ ചെയ്താ
 തന്നെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഭാരോ
 'കാച്ച്'പീച്ച്' എന്ന പാശയ്ക്കു, കണ്ടാളും കറങ്ങനരം ചിമിച്ചു.
 മരായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരി സായ്വും ചെറുപ്പം ഇങ്ങനെ
 ഭാരോണ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു, സാത്തു മരായയുടെ തോളിൽ
 ഇങ്ങനെ കൈവെച്ചു.

ഇട്ടു:—ഏയ് * (എന്നു കൈതട്ട.)

അച്ഛ:—അല്ലാ, ഞാൻ കാണിച്ചതുകൊണ്ട് മരായ കൈ
 തട്ടിയല്ല എന്ത്? ഞാന്റെ നല്ലൂണഞ്, അവയൊക്കെക്കൊ
 ണെ, ആ പോത്തൻ സായ്വ ഇതാ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുവല്ലോ!

കോട്ടേജിൽ നിന്ന പതിവ് വെച്ചു കറെ നേക്കൽ വന്ന
 കഥയും ഈ ശ്രംഗം ചെക്കുകൾ കാണുന്നിടത്തായി. കഥയും പ
 ക്കിട്ടി ശങ്കാക്കാരിവ റാലവകാമഗ്രസ്തയായ. എങ്കിലും ഈ
 വികാരബലത്തിൽ നന്നും വെക്കുകയായ. ഉടനെ പൂമുടിത്തക്ക
 തന്നെ മറുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം പാശത്തി നമ്പരം കൊണ്ടു
 കഴിഞ്ഞു.

“അല്ല, ഞാൻ എന്ത് കണ്ടു” എന്നു താഴ്ന്ന സ്വരത്താൽ
 സ്വഗതഗമം പറഞ്ഞു അച്ഛനന്റെ കൈ തട്ടിക്കൊതന ഇട്ടുപി
 വെളി കഥയ്ക്കു അക്കൂട്ടത്തിൽ മെന്തെ ചായയുണ്ടാക്കാൻ ഇടങ്ങ.

പ്രസ്തുത അഭിനയത്തിൽ ശ്രംഗക്കേതക്കാൾ റോസ്തനസ
 മാണ് പ്രധാനമായും കലലത്താണു തോന്നുന്നത്. വന്ന ചാർ, പ
 ഉരെ പണയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിട്ടു, എന്താണ് ചെയ്തതെന്നറി
 യാക്കെയും കഥയും ലക്കോഴിലായായി പൂമുടിത്തക്കായ കരസ
 രത്തിൽ കയ്യടിച്ചുവന്ന വള തൊപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതായ്.

അപ്പുതന്റെ മേലും മറ്റുവരും വിത്തു. കൈ വിറച്ചു കൊണ്ടു കഴുത്തിൽ കെട്ടിയ കൈയും കാലിലാട്ടു ബുദ്ധിസ്സും അഴിപ്പാലം വെച്ചുവെച്ചും കിട്ടാത്തതായി. കൈവിടും ബുദ്ധിമുട്ടി അ വയസ്സും അഴി പ്പുവെച്ചു.

ഇതിനിടയിൽ ഇസ്തഖി പാതകകാണ്ടുവന്ന മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു പോയി. കടക്കത്തുകാണ്ടു കമലം ഇസ്തഖിയുടെ മുഖത്തോടടുത്തു നോക്കുന്നതായി. അവന്റെ മുഖത്തു നോക്കുന്നതോ വെളിച്ചം കണ്ടു. കമലം ചായ കഴിച്ചു.

അപ്പുതൻ കൂടെവന്നു, “ഇതാവണ മാപ്പു തരണം കട്ടിന്റെ സ്ത്രീകളെ!” എന്നു പറഞ്ഞു. കമലത്തിന്റെ കാക്കൻ വീണ്ടു. “ഇനി ഇമ്മാതാ, വെളിച്ചം നോക്കുന്നതായി. നോക്കി. എന്നു ഇക്കുറി മക്കിക്കണം. അപ്പുതൻ കൊടുക്കാൻ പറഞ്ഞു ഉറപ്പാണ്. അന്തർ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇസ്തഖിയെ അന്തർ ഉടപ്പിട്ടു കാണുന്നതാണ്. പാതകകാണ്ടു അന്തർ അന്തർത്താക്കി. എന്നു ഇക്കുറി മക്കിക്കണം. തക്കമാക്കുന്ന അന്തർത്താക്കി. തക്കമാൻ അന്തർത്താക്കി എന്നു ചെവിട്ടിക്കൊല്ലും. കട്ടിന്റെ സ്ത്രീകളെ ഇക്കുറി എന്തിനൊരു മാപ്പു തരണം,” എന്നും പറഞ്ഞു ക മലത്തിൽനിന്നു.

“ആകട്ടെ എഴുന്നേറ്റുവെച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞു, (Luz) പ സ്തീൽക്കൂടി പടിക്കത്തോടു വരുന്നതിനായ വേണ്ടവിധം ഒരു ക ഡോപ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയൊക്കെയായി മേശപ്പുറത്തുവെച്ചു. കമ ലം ബുദ്ധിമുട്ടി പുറത്തുവെച്ചു.

“കമലം ഇതു ബുദ്ധിമുട്ടി പുറത്തുവെച്ചു പോയത് വന്നു ചെ ര തക്കമാൻ വെളിച്ചത്താണ്. പുറത്തുവെച്ചു മുതൽ താൻ കണ്ടു കാട്ടിയ വിധം പൂ കമലം വെളിച്ചം ചിക മൂലകാണ്ടു തന്നെ പോയി. ഇക്കുറിയെ തന്നെ ചിക മൂലകാണ്ടു പോകുന്നതു കണ്ടാൽ ഇവർക്കു ഓർത്താക്കി എന്നു കൂടി കാണുകയും ശരിക്കും.

മനോരമ കില്ലാത്തതും കൈകണക്കും അന്നു വിശുദ്ധിപ്പാൻ സൗകര്യമുള്ളതുമാകയാൽ സ്ഥലമാണ് ലൂസ് ചർച്ച് റോഡ് (Luz Church Road) ഈ പാതയുടെ ഇരുവശത്തും മറ്റുള്ളങ്ങളായ മന്ദിരങ്ങളുണ്ട് അവിടുടെ വളപ്പുകളിൽ കരിങ്ങ, കവുങ്ങ, മാവു, പുലാമ്പു മുതലായ ഫലവൃക്ഷങ്ങളും, പനിനീർ കുമ്പളം, തെച്ച, വില്വകം മുതലായ പൂച്ചെടികളുമുണ്ട്. നോഡൽ നഗരങ്ങളാണെന്നും പണ്ട് നില്പുന്ന അമ്പലത്തറയായപ്പോൾ, അതാൽ മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളിലെ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടുവെന്ന് കളകളവങ്ങൾ പറഞ്ഞുവിടുന്ന ശുഭവികാരി പക്കലിട്ടാലും, സങ്കീലങ്ങളായ പുത്തങ്ങളെ സ്കൂൾ, ചുവക്കുണ്ടുവെന്നു മനമായതെന്നും കൈകണക്കെന്നുവെച്ചു ഈ പ്രദേശം അമ്പലത്തറ എന്നറിയപ്പെട്ടതാണ് എന്തും കുമ്പളത്തിന്റെ ശുഭങ്ങളെക്കണ്ടെന്നും വെച്ചിടവെച്ചിട്ടു. അവിടെ കുമ്പളൻ ചുവട്ടിൽ പെന്ന് ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ഇരുന്നു. പാറമുനാരിൽ ചിരിച്ചു തിരിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു ഈ കണാഹരി ചിരിക്കുന്നതെന്നു കണ്ടറിയാൻ, ചുവട്ടിൽ നിന്നു ഇരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കമാനയ്യകയുടെ ചാതുര്യശക്തിയെ ശക്തിക്കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തുപോയ.

അധികം തിരസ്കൃതരായ വേദാന്തപ്രചാരകർ അവിതരവനമേകി. കർമ്മം കറുത്തു ചിതകളായി. വേദാന്തിന് ചിരിയുടെ സാക്ഷാത്കാണം മനസ്സിലായതുകൂടി.

വേണ്ട—എന്താ ചാക്കുന്നത്?

കുറവു:—മിന്നമില്ല (മൃന്ന പനയെ വീക്ഷം ചാരിപ്പാൻ ശ്രമം)

உருவம்—அருவம்

கூடுதல்:—புறநாடு எழுந்த (வீணும்) கிடைத்துள்ளது.

பேரவை:—இவ்வாறானால்? உறுப்பினர்: உடனடியாக.

കമലം—(ചരിച്ചുകൊണ്ട് കണ്ണുനീരൊഴുത്ത്) ഡാ
 തിരിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അമ്മയുടെ വാഗ്ദാനം സാധിക്കില്ല. വേ

൯ അവിടെ ഇരിക്കുക.

വേണു:—എന്നാൽ കണ്ടു പിടിച്ചുകഴിയട്ടെ. (എന്നു വേണുവും ആലിത്തച്ചുവട്ടിൽത്തന്നെ ഇരുന്നു.

കമലം:—ആവ! ചിരിച്ച് ചിരിച്ചു എന്റെ വയറു വേണിച്ചതുടങ്ങി. ഏന:കു വയ്ക്കാതെയും ആട്ടെ, ഒരു സ്വകാര്യവർത്തമാനമാണ് പ്രവേശിച്ചതെന്നു വെക്കുമോ?

വേണു:—പ്രവേശിച്ചു വെക്കേണ്ടതാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യാം.

കമലം:—എന്തുതരത്തിലുള്ളതായാലും, പ്രവേശിച്ചു വെക്കാനെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തുകൊണ്ടു പോയവൻ തന്റെ

വേണു:—ഇത ചിലിയുടെ കാരണം അതാണോ?

കമലം:—അതെ.

വേണു:—ശരി പ്രവേശിച്ചു വെക്കാം.

കമലം:—കേട്ടുവന്നോടുകൂടി പറയരുത്.

വേണു:—ആവട്ടെ, ഇല്ല.

കമലം:—എന്നാൽ കുറേക്കൂടെ ചെയ്യാനാണു് അൻ പറയുന്ന സംഗതിയാൽ വല്ലവരും അനുകൂലങ്ങളിൽ അവർക്കു മാപ്പുകൂടി കൊടുക്കണം.

വേണു:—അൻ മാപ്പുകൊടുക്കണം? അതോ?

കമലം:—അതെ.

വേണുവിന്റെ മനസ്സു കിടന്ന മറുപടി ഇടങ്ങി. “കോളത്തിൽനിന്നു കമലം തന്നെയാണു് എന്നു് ഇവിടെ വന്നിരുന്നതും തന്നെയാണു് വല്ലവരും വല്ല വല്ലിന്മാരും പറഞ്ഞിരിക്കുമോ? അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അവർ മാപ്പുകൊടുക്കുമോ? മാപ്പുകൊടുക്കേണമെന്നു കമലം ഇപ്പോൾചെയ്യുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണു്?” എന്നു മറവും വിചാരിച്ചു വേണുവിന്റെ മനസ്സു ക്ഷോഭിച്ചുതുടങ്ങി.

വേണു:—മാപ്പു കൊടുക്കേണ്ടതാണെങ്കിൽ മാപ്പുകൊടുക്കാം.

കുമാരൻ—അതുപോലെ. ഏതുവിധത്തിലുള്ളതായാലും മാപ്പു കൊടുക്കാതെന്ത് വാങ്ങണം ചെയ്യണം. എന്നാലെ വിവരം ഗ്രാമിപ്പിപ്പാൻ പാടുള്ളൂ.

വേണം—കമലത്തറകൾ ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ അങ്ങിനെയും ചെയ്യാം.

കുമാരൻ—ശേ, കൊടുത്തിൽനിന്നു ഞാൻ കര നേടാൻ വന്നിട്ടില്ലേ?

വേണം—ഉപ്പ്.

കുമാരൻ—വന്നു വീട്ടിൽക്കൊണ്ടുവെച്ചാൽ—എന്താണ് പറയേണ്ടത്?

വേണംവന്നു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സംശയം തീർക്ക.

വേണം—എന്താണ്?

കുമാരൻ—ഞാൻ എങ്ങനെയുണ്ട് പറയേണ്ടത്?

സംഗ്രഹം എന്തായിത്തന്നെ വേണം ഉറപ്പാക്കാൻ തുടങ്ങി. വല്ല നേരത്തോടുകൂടി വേണ്ടതായാലും ഉറപ്പിച്ചു.

വേണം—കണ്ടതപോലെ പറയ.

കുമാരൻ—ഞാൻ ചെന്നുകയറി അകത്തു കണ്ടപ്പോൾ വേണവിന്റെ മുമ്പിൽ ഓരോ വേണവിന്റെ ഉടുപ്പുകളും മറ്റും ധരിച്ച് അന്തസ്സിൽ നിലനിൽക്കേ, ഹൃദയ സ്പർശം. അദ്ദേഹം ഞാൻ അതു വേണവായാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടു. പക്ഷെയാണ് മനസ്സിലായത്, ഓരോട്ടിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും അടുത്തു നിലനിൽക്കേ.

വേണം—അന്നായിരിക്കുമെന്നു ശങ്കിച്ചപ്പോൾ? (എന്നു പറഞ്ഞ് വേണവിനെ ചിരിപ്പാൻ തുടങ്ങി.)

കുമാരൻ—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അങ്ങനെയല്ലേ അദ്ദേഹം എന്നിരിക്കെ ഞാനാൻ അദ്ദേഹം? പിന്നെ ഇപ്പോഴത്തെ കണ്ടപ്പോഴാണ് രണ്ടാമത്തേപ്പോൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയത്, അപ്പോൾ കാര്യം മനസ്സിലായി.

വേണം—എന്റെ ഉടുപ്പിലാണോ അച്ചുതന്നെ കണ്ടത്?

കമലം—അതെ.

വേണം—ഇത്സമയം ഉടുപ്പിട്ടിട്ടുണ്ടായ ഒന്നു, ഇല്ലേ?

കമലം—ഇല്ല, എന്താണെന്നറിഞ്ഞില്ല. അവിടെ എന്റെ ഉടുപ്പുകൾ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ല.

വേണം—അച്ചുതൻ എന്റെ ഉടുപ്പുതണിട്ടാൽ ഇപ്പോൾ കമലത്തന്റെ ഉടുപ്പുണ്ടാണോ? (എന്നുവെച്ചു വേണം ചിരിച്ചുതുടങ്ങി.)

കമലം വല്ലാതെത്തന്നെ ചിരിച്ചു. അവളുടെ മുഖം കമലത്തന്റെ മുമ്പാകെ.

കമലം—സൂപ്പിൾക്കുള്ള ഉടുപ്പ് അവിടെ എന്റെ മാത്രമല്ല ഉള്ളൂ? അതുവലം ഉച്ച പറഞ്ഞതാണ്.

വേണം—ശരി. എന്നോ? അവർ എന്താണ് മുറിക്കുകയെന്നു ചൊല്ലുന്നത്?

കമലം—എന്നക്കൂടി പാവമാണ് വയ്ക്കുക.

വേണം—എന്നാൽ ഈ മണ്ണിൽ എഴുതുക.

കമലം—എന്തിനും വയ്ക്കുക (എന്നു ചിരിച്ചു.)

വേണം—അങ്ങനെയുള്ളതാണോ?

കമലം—നോക്കുകയാണെങ്കിലും കൂലിക്കാണെങ്കിലും പാട്ടു മേഴ്സിനിന്റെ (ചിരിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട്, അവസാനത്തുള്ള അടിക്കുകയാണ് അവർ കണ്ടത് എന്താ? . . .)

വേണം—അച്ചുതൻ വല്ല ചിരിക്കുകയുണ്ടോ?

കമലം—ഇല്ല, അവിടെ എന്തെങ്കിലും കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. ഇത്സമയം താമസം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. എന്നെക്കണ്ടു ഉടനെ വേഗംപോയി അവർ വരുത്തേണ്ടതാണെന്നുവന്നു. പാവകുടിച്ചു ചീട്ടിയെന്നു പറഞ്ഞവർക്കു എന്തെങ്കിലും ചെയ്തി. അപ്പോഴേക്കു അച്ചുതൻവന്ന് എന്റെ കാക്കൽ വീടു മാപ്പുതന്നെത്തന്നെ വേണം തുടങ്ങിയെന്നു വാക്കും അ

കമലം:—ഇല്ലെന്നു് അറിയരുത് എങ്ങനെ ചവട്ടുകൊല്ലും എന്താണു് അവൻ പറഞ്ഞു കേൾക്കുവൻ?

വേണം:—പോട്ടെ നാം ഉടുപ്പുകൾ അലക്കാൻ കൊള്ളുന്നുണ്ടു് ഇല്ലാത്തവർ എന്തൊക്കെയാ വെച്ചുണ്ടാവാം. നാം അതൊക്കെ അറിയുന്നുണ്ടോ?

കമലം:—അപ്പുറൻ ഉടുപ്പു കണ്ടാൽകൊള്ളാമെന്നു ഇല്ലാത്തവർ പറഞ്ഞുവരട്ടെ.

വേണം:—ഇല്ലായ ഉടുപ്പുകൾക്കാൽ കൊള്ളാമെന്നു അപ്പുറൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ?

കമലം:—എങ്ങനെ? എങ്ങനെ? അത് അതൊന്നും പോലീ പ്രശ്നം.

വേണം:—ചക്കാട്ടുരുത്ത് നന്നു ഇന്നത്തെപ്പോഴേക്കു വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുവരി.

കമലം:—അങ്ങനെ.

വേണം:—എന്നാൽ ഈ വക കാണാനാവാം.

എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും മേൽവശത്തു അവൾ വന്നു ചെന്നപ്പോൾ, അല്പനേരം കൂടി അവിടെ ഇരുന്നു വിശ്രമിച്ച ശേഷം പുനഃപ്രകാരം അതിന്നു വേണ്ടുന്നതങ്ങൾ അന്വേഷണ വിദ്യയിലേ മഴക്കുറയും ചെയ്തു.

പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

എന്ന അദ്ധ്യായം സംഹിതാ ൧൫൪ പേജ.

ജി. എൻ. പാസ്റ്ററുടെ നാമഗദ്യം പാഴ്ചെയ്ത ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ "അപ്രൈൻസ്" കൊർട്ടിൽ പോകുകയോ വെക്കു് തീരാതെ പ്രവേശിക്കുവാൻ ചെയ്തല്ല. താവാട്ടുകാളും അറക്കുന്നതെന്നു അദ്ദേഹം വിട്ടു തന്നെ താമസിക്കുകയാകയാൽ കമലം മാറ്റിപ്പോട്ടു ഇല്ലാകയാൽ ഉദ്യോഗം കേട്ടു സന്നദ്ധ

ദിനങ്ങളോപയോഗിച്ചുള്ളതും തൊന്നിട്ടുള്ളതും അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ കൊഴുത്തതും ത്രിദൈവത്തിനോടുകൂടി ചെറു ഉരുവിട്ടു പറഞ്ഞിരുന്നു. കുലത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റേതായിട്ടുള്ള ഉറപ്പാക്കലും മറ്റും ഉണ്ടായതാണ് പണ്ടിന്റെ ഇഷ്ടമെന്നൊഴിച്ചുതന്നെ മറ്റ് യാതൊന്നും പറഞ്ഞാൽ വായനക്കാർക്ക് മിക്കവാറും വശവാദമാകുമെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു.

[illegible][illegible]

മരണിയെ കാമൻനായർക്കു കൈവന്നതെങ്ങനെ വയസ്സ് പ്രായംകാണാം. തപ്പിച്ചു, വെളിച്ചത്തു കയ്യിൽ അടങ്ങാത്തത്രമായ ഒരു കാമൻ വസ്ത്രം പുറത്തുകൊണ്ടു ചെന്നു. കാമൻ നായർക്കു ഒരു കണ്ണും പൊന്തും ഉണ്ടു. ചെന്നപ്പോൾ ചില വിളംബരങ്ങൾ ഇറയയ്ക്കി 'കൊണ്ടുവന്ന കാമൻനായർ' എന്നു അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. കാമൻനായർക്കു കഷ്ടമായില്ല, മറ്റും മറ്റും ഇല്ല, യാതൊരു സ്വത്തും ഇല്ല. താൻ ഒരു നാട്ടുകാര്യസ്ഥനാണ് നിത്യവൃത്തിക്കു യാതൊരു ചെലവും ഇല്ല. കാമൻനായർ മുട്ടാതെ കയ്യിൽനിന്നൊരു വീ കൾ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പേരിൽ ഇന്നു നാട്ടു കയ്യിൽ പ്രാപ്തമാക്കിയതാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. ഇതിനാൽ തന്നെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രസാദമുള്ളതാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. കാമൻനായർക്കു ഒരു കണ്ണും പൊന്തും ഉണ്ടു. ചെന്നപ്പോൾ ചില വിളംബരങ്ങൾ ഇറയയ്ക്കി 'കൊണ്ടുവന്ന കാമൻനായർ' എന്നു അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. കാമൻനായർക്കു കഷ്ടമായില്ല, മറ്റും മറ്റും ഇല്ല, യാതൊരു സ്വത്തും ഇല്ല. താൻ ഒരു നാട്ടുകാര്യസ്ഥനാണ് നിത്യവൃത്തിക്കു യാതൊരു ചെലവും ഇല്ല. കാമൻനായർ മുട്ടാതെ കയ്യിൽനിന്നൊരു വീ കൾ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പേരിൽ ഇന്നു നാട്ടു കയ്യിൽ പ്രാപ്തമാക്കിയതാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. ഇതിനാൽ തന്നെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രസാദമുള്ളതാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. കാമൻനായർക്കു ഒരു കണ്ണും പൊന്തും ഉണ്ടു. ചെന്നപ്പോൾ ചില വിളംബരങ്ങൾ ഇറയയ്ക്കി 'കൊണ്ടുവന്ന കാമൻനായർ' എന്നു അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. കാമൻനായർക്കു കഷ്ടമായില്ല, മറ്റും മറ്റും ഇല്ല, യാതൊരു സ്വത്തും ഇല്ല. താൻ ഒരു നാട്ടുകാര്യസ്ഥനാണ് നിത്യവൃത്തിക്കു യാതൊരു ചെലവും ഇല്ല. കാമൻനായർ മുട്ടാതെ കയ്യിൽനിന്നൊരു വീ കൾ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പേരിൽ ഇന്നു നാട്ടു കയ്യിൽ പ്രാപ്തമാക്കിയതാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. ഇതിനാൽ തന്നെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രസാദമുള്ളതാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു.

ചന്ദ്രകേശവൻ കർക്കണ വാഴിച്ചിട്ടി യജമാനനെ ക
ണ്ട ഉടനെ മാർന്നായർ അയാൾ മുണ്ടകെട്ട അടുത്തുവെക്ക
ത്തൊഴിയുന്ന മാനം ത്രെക്കുന്നത.

ബാലകൃഷ്ണപ്പണക്കര.—(ഖമ്ഖമ് എന്ന ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു)

എന്താ, മണിവിസരായ് മാർന്നായരെ കാണുന്നില്ലല്ലോ!

മാർന്നായർ:—പിറ്റേയ്ക്കുതന്നെ അയാൾ മരിച്ചതായതായ്ക്കുന്നു. അ

തിന്ന അതിനൊന്നു അവർ നില്ക്കുന്നതെന്നു ധാര്യ യജമാൻ

കുറ്റിച്ചു.

പണി:—അടുത്ത വേറെ കെട്ടുകയാണോ?

മാർന്നായർ:—അല്ല, കോപ്പാൽ തീർത്താണ്.

പണി:—അവർക്ക് ശേഷം മറ്റൊരു കെട്ടല്ലോ? എല്ലാ മിക്ക

കുറ്റിയും തന്നെയല്ലേ?

മാർന്നായർ:—വശേഷമൊന്നു കെട്ടു. എല്ലാവർക്കും സൗഖ്യംതന്നെ

പണി:—മരിക്കാൻ വരുമെന്നു വശേഷമു വല്ലതുമുണ്ടോ? ക

ട്ടികൾ എന്നു വരുമെന്നൊന്നു അരുവാ?

മാർന്നായർ:—അതുകൊണ്ട് നേരമെടുത്തു. ഒരു കുന്നു വന്നിരുന്നു

വലിയ യജമാനന് എല്ലാവരും അന്ധരായി. അന്നു

നേരത്തുതന്നെ കരയാൻ തുടങ്ങി കട്ടികൾക്കുവല്ല സുഖമെന്നും

ഉണ്ടായതുകൊണ്ടു വലിയായി. കയ്യിൽ പൊട്ടി പ്പോയി

ഇപ്പോൾ പണി അതന്നെ വേണ്ടതെന്നുതന്നെ അടുത്ത

കൊണ്ടുവന്നു. അയാൾ നാളെ വരുന്നതിൽ, മൂന്നു വർഷ

മുറയ്ക്കുന്നവേളയ്ക്കുതന്നെയെന്നൊന്നു കുന്നു.

പണി:—അപ്പോൾ അവിടെല്ലാം നാളെതന്നെ വരുന്നതും,

ഇല്ലേ?

മാർന്നായർ:—അങ്ങനെയാണ് കയ്യിൽ.

പണി:—പത്തു ദിവസം കയ്യിൽ. മറ്റൊരു വർഷം അവരെല്ലാം

വെട്ടുന്നതായതല്ലോ! കണ്ടു പട്ടിയുടെ കൂടെ ഒരു മുതിർന്ന

കുട്ടിയെന്നു ഉറക്കത്തോടെയച്ചുകൊണ്ടുവെല്ലോ! കയ്യിൽ എ

നാ ജീവനുടെ ദൈവം? അവന്റെ വല്ല ഉദ്യോഗത്തിന്നും അതുക്കുറവു ദൈവമുണ്ടോ? അല്ല, അദ്ദേഹം ദൈവത്തോടു ചേർന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഒരു നൂട്ടുകാരായതുകൊണ്ടു പറയുകയാണ്.

രാമൻ:—യജമാൻ പറയുന്നതു ശരിയാണ്. അവർ ചെയ്യുന്നതെന്താണ്? ഇതു തോന്നാത്തതും ദൈവത്തിൽ പാർക്കുന്നു. ആരും അവയായതാണ് കാര്യം പറയുമ്പോൾ യോഗത്തിൽ ശേഷം മാധവനോടുകൂടിയും, മാതൃകയ്ക്കു യജമാനനും ദൈവത്തോടുകൂടിയും ചേർന്നു ചർച്ചയ്ക്കും. വലിയ യജമാനനാണ് അവർ കറും പറയുന്നതു.

പണ്ഡിതൻ:—എന്താ, ആ കൂട്ടത്തിൽ എവിടന്നും സംബന്ധമായിരുന്നതും ഇല്ലെന്നുണ്ടോ?

രാമൻ:—ഇതുവരെ ഒന്നും കേട്ടില്ല. അതാണ് അതും വിചാരിക്കുന്നത്. ഇതുതെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷും മറ്റും പറയുമ്പോൾ ഇനി എവിടെയെങ്കിലും കണ്ടുവന്നതും നന്നായിരിക്കുമ്പോൾ പിടിച്ചു കൊടുക്കുക തന്നെയും.

പണ്ഡിതൻ:—നന്നായിരിക്കുന്നതും സംബന്ധം. അവസരമുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ ഇങ്ങനെയെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതാണ്. മനസ്സിലാക്കുന്ന മാതൃക അവരുടെ സംബന്ധം ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു.

രാമൻ:—നന്നായിരിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നതും എന്താണ്? യജമാനനെ? ഇങ്ങനെയൊന്നും കൂടിയും ചെയ്യുകയോ അങ്ങനെയൊന്നും. സംബന്ധത്തിൽ വരുന്നതെങ്കിൽ അവർ കടന്നു കയറുക, കൈയെടുക്കുക, കഴിവു, പഠിക്കുന്ന സമയവും കഥകളും, വരുന്നതും പ്രോത്സാഹനം വരുത്തുക. ഇങ്ങനെയൊക്കെയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു നന്നായിരുന്നതാണ്. മേൽ, യജമാനനെ? മാതൃക മറ്റും അറിഞ്ഞുകൂടും. എങ്കിലും ഇങ്ങനെയൊന്നാണ് രാമൻ തോന്നുന്നതു, യജമാനനെ.

പണ്ഡിതൻ:—രാമൻനായകൻ പറയുന്നതു ശരിയാണ്.

രാമൻ:—ഇനി ഈ ജന്മം അവൻ വെട്ടു കിട്ടുമോ? മുയിലു
തെങ്ങു ബന്ധുവെ കുറയ്ക്കുന്നതാണെന്നു കേൾക്കുക. ഇപ്പോൾ എ
ത്ര നന്നായി?

പണി:—(മുഖം മറന്ന്) സമസ്തം! ഏതാ?

രാമൻ:—എന്നാൽ, ആ ചെറിയ നെന്ത്രാക്കു ...

പണി:—എന്താ, ഏതു ചെറിയ നെന്ത്രാക്കു?

രാമൻ:—ഇംഗ്ലീഷു പഠിക്കുന്ന നെന്ത്രാക്കു.

പണി:—ആ കുട്ടികൾക്കാ?

രാമൻ:—അല്ല, ഇവിടെക്കു അങ്ങിനെ ഒരു യെ തോന്നിയാൽ
തലയിലേഴുന്ന നന്നാകുമെന്നു. ഇവർക്കെക്കാൾ അവ
സ്ഥയുള്ളതാ നമ്പൂരിയർക്കു ഈ മഹാമുഖ്യത്തിൽ കിട്ടിയാ
ൽ അവൻ ചെട്ടുമായല്ലോ! അവർ അതിനൊന്നും കൊടുത്തു
വെച്ചിട്ടില്ല.

പണി:—(മുഖം മറന്ന്) സമസ്തം കൈകൊണ്ടു നെന്തി തടവിക്കൊ
ണ്ടു) ഇവിടെ അങ്ങനെയു ശാസ്ത്രം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എ
വിടുന്നായാലും വേറെ സംഭവങ്ങൾ വെച്ചു കാണണമെന്നു വ
ന്നതു മഹദ്ദുഷ്ടം.

രാമൻ:—എന്നോടും പല അവനെയും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. നെന്ത്രാ
ക്കു വെട്ടുന്നതല്ലേ? യജമാനൻ അതു വേറെ ചെറിയതെ
ന്നാ?

പണി:—എന്നാൽ മല്ലാൽ തന്നെ ആയാലൊന്നാ? അരിക
ത്തായല്ലോ. ഏതു ചെറിയതാ നമുക്കൊന്നു വേണ്ട?

രാമൻ:—അങ്ങനെയു വിശേഷമല്ല. ഇവർക്കു കല്ലിച്ചാൽ
തോർ-ഇപ്പോൾ തന്നെ ചൊന്ന ആലോചിക്കാം.

പണി:—എന്നാൽ ഒരു ചെറിയവയ്ക്കു. അവിടെയെപ്പൊഴാൽ ആ
പാകംപോലൊന്നൊക്കെ വേണം തകരാറു വന്നാൽ നമുക്കു
കുറച്ചിരിക്കാ? സ്വകാര്യമായിരിക്കട്ടെ.

രാമൻ:—അതൊക്കെ രാമൻനായക അവകൾക്കാണ് അതർ
ഇങ്ങട്ടു ആരെവിട്ടുപോകും യാതൊരാളും അറിയില്ല. പ
റിക്കുന്ന നേത്രാക്ഷമയെ അന്നുവെ.

പണി:—(ചിരിച്ചു) പ:ന്നാറെ?

രാമൻ:—ശര മനസ്സുപായം എന്നാൽ പകന്ന വന്ന കണ്ട
കൊള്ളാം.

തന്ത്രത്തിന്നുവെല്ലുന്ന രാമൻ മനസ്സുപായമെന്നു ചോദിക്ക
ൽ പൂർവ്വരായംകൊണ്ടു രാമൻനായകർ പോയ. ബാലകൃഷ്ണ
പ്പണിക്കർ തന്റെ അമ്മ വായംകൊണ്ടു രാമനേ പണ്യക
മെടുത്തു പകത്തു നോക്കിയാൽ പോയ

ഉപ്പുക്കുഴൽ കഴിഞ്ഞു മധവനേത്രാക്ഷം തന്ത്രം മാനകി
നേത്രാക്ഷം നാവുകൊണ്ടു തന്ത്രത്തിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ
ശര മാനവനേത്രാക്ഷം അവകൾ വന്ന ചേർ. “വെറുവ
തെടുവിടെ?” എന്നു മധവനേത്രാക്ഷം തന്ത്രത്തിനോടു ചോദി
ക്കുന്നു കേട്ടുകൊണ്ടാണ് മറന്നുകൊണ്ടു രാമൻനായകർ അവകൾ
കെട്ടുന്ന കയറായത് മറക്കുകയും എടുക്കുന്നതന്നു തന്ത്രം അക
ക്കുകയും ചെയ്തു. രാമൻനായകർ തന്ത്രത്തിന്റെ കൂടെപ്പോയി,
വെറുവതെടുക്കുകയും വന്ന മധവനേത്രാക്ഷം മുഖിൽ വെട്ടു
പാശാതിക്കുകയും ചെയ്തു അടക്കു ചെയ്തുകൊണ്ടു ഇടത്തു.

മധവനേത്രാക്ഷം:—രാമൻനായകർ ഉണ്ടാകട്ടെ മൂലം?

രാമൻനായകർ:—ഉവ്വ്

മധവനേത്രാക്ഷം:—എന്താണ് ഇവയെയാണെങ്കിൽ?

രാമൻ:—അല്ല, വാഴ്ചിട്ടിയിലാണ് വാഴ്ചിട്ടി. തന്ത്രം
എന്നിട്ടു അതെ അതെ. അവയെക്കൊണ്ടുപോലും ഉര
ന്നു കഴിച്ചു പോയാൽ തന്ത്രത്തെ പാഞ്ഞു.

അമ്മ: —അന്യർക്ക് വശംകൊണ്ട് ചോദിക്കരുത്ല്ലല്ലോ? അങ്ങനെയൊന്നും അമ്മയ്ക്കും സഹിച്ചാൽ അന്നയല്ല.

രാമൻ: —അമ്മ.

മോശിയായണിയരുത്: —മാനസികമായിട്ടും, താത്കാലികമായിട്ടും വലിയ വലിയ ആശങ്കകളായകൂടാതെ സംഭവമാണ് അത്യാളി. അത് കാര്യം കണ്ടാൽ.

അമ്മ: —കൊന്നു കൈയെ ഉള്ളി? കോമ്പം മക്കളും ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് താത്കാലികമായിട്ടും.

മോശിയായണിയരുത്: —ശരിയെന്നു. എങ്കിൽ മാത്രമായിട്ടും ഇത്ര വലിയൊരു സംഭവം കണ്ടാൽ അത് കണ്ടാൽ മക്കളും ഒന്നും വേണ്ടെന്നുണ്ടോ?

രാമൻ: —(പക്ഷേ) മനസ്സിലാക്കുന്നതും വേണ്ടെന്നല്ല, എന്റെ കൈയെക്കൊണ്ട് മാത്രമായിട്ടും ഇത്രയൊരു കഷ്ടതയായിട്ടും, അതുകൊണ്ട് —പക്ഷേ കണ്ടാൽ അത് ശരിയല്ല.

മോശിയായണിയരുത്: —മാത്രമായിട്ടും സംഭവം കണ്ടാൽ അത് ഉള്ളി.

രാമൻ: —കണ്ടാൽ അതല്ല.

മോശിയായണിയരുത്: —(പക്ഷേ) ശരി. അതുകൊണ്ട് സ്വകാര്യമായിട്ടും അത് ഉള്ളി.

അമ്മ: —അതുകൊണ്ട് അമ്മയെ ഇതുകൊണ്ട് വേണ്ടെന്നല്ല. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും ചാർ പാടാമോ?

മോശിയായണിയരുത്: —പക്ഷേ അതുകൊണ്ട് അമ്മയെ മാത്രമായിട്ടും അതുകൊണ്ട് അമ്മയെ മാത്രമായിട്ടും.

മോശിയായണിയരുത്: —എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും അതുകൊണ്ട് അമ്മയെ മാത്രമായിട്ടും.

രാമൻ: —ഇതുകൊണ്ട് അമ്മ, എന്റെ കൈയെ വെട്ടി അമ്മയെ മാത്രമായിട്ടും.

അമ്മ: —എന്തൊരു വെട്ടാണത്? പക്ഷേ വെട്ടിയ കൈയെ മാത്രമായിട്ടും അതുകൊണ്ട് അമ്മയെ മാത്രമായിട്ടും.

ജാനകീനന്ദനന്ത്യാർ അമ്പട്ടക്കണപ്പണനറുപോയ.

നീനകരും ഭാരതവാരും തമ്മിലുള്ള വലിയ പ്രായവ്യത്യാസം നമിത്തം കാഴ്ചയാണെന്നുമി ചർച്ചിച്ചു.

മാധവി:—അവൾ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്

നകര:—പണ്ടുതൊഴുതിൽ പെട്ടിന്നു പ്രയാസമല്ല. രാമൻനാ യകെ! പണമുണ്ടോ?

രാമൻ:—ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും എന്നുള്ള വേണ്ട, ചെറു തുകയ്ക്കി

ഭാഷ്യ:—എന്തിനാ അതും ആയാളെ വെറുതെ ബലിമുട്ടിക്കുന്ന ന്? ആയാളൊരു സാധു! ചാവം

നകര:—എന്താ, വാഴ്ചിട്ടിയി തരമാൻ ഇങ്ങനെ ഇരിപ്പു തന്ന യോ, സ്വന്യാസമായാ? ആലോചനയൊന്നും ഉണ്ടു?

രാമൻ:—ഉണ്ട്. ഇന്നാളൊരു ദിവസം കൊല്ലത്തുന്ന് ഒരു പ ദ്രം വന്നപ്പോഴായിരുന്നു. ഒരു അച്ചുകൂടൻറെ കൈയെയാണ് ആലോചന. പിന്നെ അവിടന്നും ഇവിടന്നും ഒക്കെ ഭാ രോരുത്തർ വന്ന് അടുത്തടുത്തു മദ്ധ്യപ്പെട്ടുത്തുന്നു.

മാധവി:—എന്നാൽ അടുത്തടുത്തു നടന്ന ആ ബാധകയാണോ ിച്ചു കളയരുതെ? വല്ലവർക്കും സംബന്ധം ഇക്കാര്യം പരന്ന ആരും വന്നു ഉപദ്രവിക്കില്ലല്ലോ.

രാമൻ:—ഇവയെക്കൊണ്ടായി നേത്യാക്കെയും ഈ കാഴ്ചയ്ക്കൽ ക രെ മുട്ടിക്കിട്ടുണ്ട്. മധ്യകാലത്തെ യജമാൻ പാതി സ മ്നതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഭാഷ്യ:—(മാധവിനേത്യാക്കെ നോക്കി) എന്നാൽ നമുക്കൊന്നാ ലോവ് വ്വ നോക്കിയാലോ.

മാധവി:—അതൊരു വലിയ നാവും ഇല്ല. പക്ഷെ അതിൽ ബന്ധു കളാണ്. എന്റെ മൃതന്റെ ഒരു വാഴ്ചിട്ടിയിക്കാരണവ മായെന്നു

തകരുന്നിന്റെ ഏകതം ഇടിച്ചു. കാര്യം അടുത്തുകൂടിത്തന്നു വിചാരിച്ചു അമർന്നതന്നെ സമ്മുക്തനായി.

നരകം—പണ്ടത്തെ ബന്ധുത്വം മറക്കാൻ പാടില്ല.

ഭാഷാ:—എന്നാൽ രാമൻനായർ ചെന്നു കുന്നാലോചിക്കട്ടെ ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരോട് അമ്മയോടു, അമ്മിണിയോടു?

മധുവി:—എന്നിരിക്ക സന്ദർശിക്കേണ്ട.

രാമൻ:—ഇവിടെ എല്ലാവരും സന്ദർശിക്കാമെന്നതിൽ ഇവിടെ ഒരു ആളുടെ നിലയിൽ ഞാൻ ചെന്നു ആലോചിക്കാം.

ഇതിനിടയിൽ രാമനേണ്ണനായർ ആ വഴിയെ കടന്നുവന്നു. തലവും ചോലായണയമ്മയും എഴുന്നേറ്റുനിന്നു.

മധുവി:—(രാമനേണ്ണനായരോടു) ഉണ്ണ! ഇവിടെ വരു. അങ്ങനെയൊരു ആലോചിക്കുകയാണ്.

രാമനേണ്ണനായർ:—എന്താണ്?

മധുവി:—നമുക്കു വാഴ്ചപ്പള്ളി ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരെ നമുക്കു സംബന്ധത്തന്നെ ആലോചിച്ചു, നാക്കായാലൊന്നോ!

രാമനേണ്ണനായർ:—താക്കായി വിരോധമില്ല. ആലോചിച്ചാൽ നടക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ കുറച്ചുപോയ നന്നായ്ക്കൽ നല്ല കാഴ്ചയായി. എല്ലാം ആവുന്നതായ് ചോദിച്ചു നീയ്ക്കായിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

എന്നും പാഞ്ഞു ഏതൊരു ഒരു സംശയിച്ചാൽ അദ്ദേഹം ബലമില്ലാത്ത അവയുടെ നിന്നു പോകയും ചെയ്യും.

ഭാഷാ:—ആ കാര്യം അറിയുന്നവർ. അദ്ദേഹത്തെയും സമന്വിക്കാൻ വാങ്ങിക്കൊ.

മധുവി:—പിന്നെ ഒന്നാണ് ആലോചിക്കാത്തതല്ല.

ഭാഷാ:—എന്താണ്?

മധുവി:—ഒരു കാലമായി നായന്മാരെ സംബന്ധത്തിന്നു കോരില്ല. ഇപ്പോൾ എടുത്തു തുടങ്ങിയാൽ മനക്കുറവായിരിക്കും. അങ്ങനെയൊരു ദൃഷ്ടിയുണ്ട്.

തങ്കം:—നീനക്കാരം പലതും പറയും ഇക്കാലത്തു അതന്നാൽ
ആലോചിക്കുന്നില്ല ഇപ്പോൾ ജാതകുടിയത്തോ നോക്കാവല്ല.

മാധവി:—അതെന്നാൽ വിരോധമില്ല. അവരുടെ മതി ന
മുക്കെ മതിയേക്കാം വെറുതാണ്. അല്ല വെറുതല്ലെങ്കിലും
ഒട്ടും താണതല്ല. തീച്ചകണ്ണ തങ്കം! നിന്റെ അമ്മയെ
ഒന്നു വിളിക്ക.

സന്തോഷമേറിയതായ തങ്കം തന്റെ അമ്മയെ വിളിച്ചു
കൊണ്ടുവരിവാൻ കൂടിക്കൂട്ടുന്നു. അനുകരണത്താൽ തവറക്കാര
മറക്കത്തിലായതാണ്. തങ്കം കയറ വിളിച്ചു നേത്താർ ഉണന്നു
ഉണന്നല്ല എന്ന മട്ടിലായി. തങ്കം നിന്ന ശകാമപ്പാൻ തുടങ്ങി.
ശകാമം സമർപ്പിച്ചുതന്നപ്പോൾ അനുകരണത്താൽ അവിടെ
നന്നെഴുന്നേറ്റു. “ഇങ്ങനെപ്പോലെ മറ്റൊരാളുടെ വയററിൽ
മറിപ്പാൽ ഇരിക്കുന്ന ഇരിക്കുകതന്നെ. എത്രനേരം എന്തി അ
വർ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി?” എന്ന തങ്കം വീണ്ടും ചിറ്റുപറഞ്ഞു
തുടങ്ങി. അനുകരണത്താൽ തങ്കത്തന്റെ കൈമുട്ട കയറ.
മാധവി:—(അനുകരണത്താൽ) വാഴപ്പള്ളി ചാലകുഴപ്പണി
ക്കരെ നമുക്കു സംബന്ധമുണ്ടെന്നാലാലിട്ടാലൊന്നു വിരോ
ധമുണ്ടോ?

അനുക:—വിരോധമില്ല. ക്ഷേത്രം നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും സ
മതമാണെങ്കിൽ എനിക്കും സമതം തന്നെ.

മാധവി:—എന്നാൽ ഓക്കാനത്തി ഒരു കാര്യം ചെല്ലൂ. കാര
ണവരോടു ചോദിച്ചു, സമതമാണെങ്കിൽ വിവരം താമ്ര
നായരോടു ചൊല്ലേണ്ട.

തങ്കം:—അങ്ങനെതന്നെ. അതാ ഇപ്പോൾതന്നെ പോയി
ചോദിക്കാം സമതമല്ലാതെ വെല്ല. അതാ സമതമല്ലാ
ച്ചുകൊള്ളാം. വല്ലാതെ നായരേ!

തങ്കം:—അതായി പോയി വിവരം അന്വേഷിക്കാൻ ചോദിച്ചിട്ടു
വരുക. താമ്രനായരേ ഇവയെ ഇറക്കട്ടെ. ചായ കോടു
തെളി പറഞ്ഞുവെക്കാം.

അക്ഷായണിയുടെ പരിവർത്തനം പോയി. അതും മറ്റും ചെന്ന ചായയും പലതരവും ഉണ്ടാക്കി ചു കൊണ്ടു വന്നു പതിവില്ലാത്തതായ പായും ഇടുക്കുവാൻ, അതും മാമൻനായർ ചായയും പലതരവും തലമുക്കും സൽക്കരച്ചു. മാമൻനായർ വന്നു നിറയെ കഴിച്ചു. “അവർക്കു സമ്മാനംതന്നെ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇതിനടുത്ത് അക്ഷായണിയെയും വന്നുപോകും. എല്ലാവരുംകൂടി മാമൻനായരെ യാത്ര അയച്ചു. അതും മാമൻനായരുടെ പിന്നാലെ പടിവരെ പോയി.

ഇതുകഴിഞ്ഞ പിറ്റേദിവസം മദ്യകാശിയായിത്തീർന്ന കുമാരൻ കേൾവനുള്ളതും വേണ്ടതും പാപമെന്നു അറിയുന്നതും ഇല്ലാത്തതും നാട്ടിൽ വന്നു. വന്ന ഉടനെതന്നെ ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ ശബ്ദസ്വാഭാവികതയുടെ വശമെന്നു ഇവർ ഗ്രഹിച്ചു. കുമാരനെന്നോ അതും വാഗ്ദാനം പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. കേൾവനുള്ളതും സന്തോഷിച്ചു. ഇതുകൂടും അയാളും ആശ്ചര്യമുണ്ട് എന്നതായി.

വാഴ്ചപ്പള്ളി തലമുറയ്ക്ക് പലതും ചെയ്തതും അക്കാലക്കാലം കൊണ്ടും പറയാൻ സാധിച്ചു. ഇതുകൂടും പറഞ്ഞ് തന്റെ മനസ്സും മാമൻനായർ മുഖത്തു തന്നെ ചുവന്നുവന്നിരുന്നു. ഈ രണ്ടു വേഷവും അതും മാമൻനായരെ വേർതിരിച്ചുകൊടുത്തു. സൽക്കരച്ചു. നല്ലൊരു കസവകുമ്പളം തന്റെ മൽമുണ്ടും രണ്ടു വെട്ടുകയ്യോളം അതും മാമൻനായർ സമ്മാനിച്ചു. എന്നാൽ മാമൻനായരുടെ മുൻപറഞ്ഞ ആലോചനയെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ വാഴ്ചപ്പള്ളിയുടെ മെല്ലെ മെല്ലെ. വാഴ്ചപ്പള്ളിയുടെ തലമുറയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞു തലമുറയ്ക്കോട് കൂടുതലായും സംസാരിച്ചുവെന്ന നാട്ടിൽ മാമൻനായർ പിറ്റേദിവസം മുഖത്തു ചെന്നു.

“അതാൻ വരോടായില്ല. അവർക്കു അങ്ങിനെ ആയാൽ കൊള്ളിക്കൊള്ളുക. നാളെപ്പോൾ കട്ടയെ സംബന്ധം ചെയ്യാം” എന്നു യജമാനൻ പറഞ്ഞു. എന്ന് ഓമൻനായർ മാധവിനേന്ത്യാരോടു സ്വകാര്യമായി പറഞ്ഞു. മാധവി നേന്ത്യാർക്കു ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടായി. നേന്ത്യാരുടെ മുമ്പം കറുത്തു.

മാധവി:—തങ്കത്തിന്റെ കാര്യം ആവില്ലെന്നു തീർച്ച പറഞ്ഞുവോ?

ഇതു കേട്ടുകൊണ്ടു സഭയും അവിടെ വന്നുചേർന്നു.

രാമൻ:—(അനന്തരം നാടിച്ചു) അങ്ങിനെയാണ് പറഞ്ഞത്. അൻ വളരെക്കൊള്ള പറഞ്ഞുനോക്കി. യജമാനൻ അതിവേഗം സമ്മതം കണ്ടില്ല.

തങ്കം:—വീണ്ടും പറഞ്ഞുവോ?

രാമൻ:—അങ്ങിനെയാണ് അറുവത്തിന്റെ വാക്കിൽ നിന്നു കിട്ടിയത്.

തങ്കം:—അറുവത്തിന്റെ അങ്ങിനെ എന്തു പറഞ്ഞു?

രാമൻ:—അങ്ങിനെ ആയാലും പർവ്വതമില്ല. യജമാനനാണ് ശാസ്ത്രം.

തങ്കം:—നാം ആലോചിച്ചു കാര്യം ആവില്ലെന്നു തീർച്ച പറഞ്ഞുവോ?

രാമൻ:—അൻ നിശ്ചയിച്ചു നോക്കി. യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. നല്ല സ്വഭാവമാണ്, കണ്ടാലും അങ്ങിനെ നല്ലവർക്കുണ്ടാവാൻ എങ്ങനെയെങ്കിലും അൻ നല്ലവണ്ണം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. ആവല്ലെന്നു അറുവം തീർച്ച പറഞ്ഞു. ആകയാൽ ഇക്കാര്യം നല്ലതിലല്ല പലതും നാം എന്തു ചെയ്യാം?

ഇതിനിടയിൽ ഭാഷാധാരണിയമ്മയും അവിടെ വന്നുചേർന്നു.

ഭാഷാ:—എന്തുകൊണ്ടാണ് വാങ്ങാൻ? ഓമൻനായരെ!

മാധവി:—തങ്കത്തിനെ സംബന്ധം ചെയ്യാൻ ആവില്ല. വേണമെങ്കിൽ കമലത്തിനെ ആയുരക്കോളാം, ഏൻ പറഞ്ഞുവത്രെ.

ദാക്ഷി:—അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടം അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെ തന്നെയാകട്ടെ, ഏൻ?

മാധവി:—അതിനു ഞാൻ ഇരിക്കുമ്പോൾ സാധിക്കില്ല. മുതലകട്ടെ. ഇരിക്കുമ്പോൾ അഴിയുമ്പോൾ വളയത്തോടൊന്നു ആലോചിക്കുന്നത്. അതിനു ഒരു മറ്റൊരുകാരനും ഇല്ലെന്നുണ്ടോ?

ദാക്ഷി:—അതുകൊണ്ടെന്താ വിരോധം? എവിടുന്നെങ്കിലും നമുക്കു തമിഴത്തിന് ഒരു ആലോചിക്കാം. ഒരത്തയ്യുടെ കാർത്തൂം കഴിഞ്ഞാൽ ആ ഭാരം തീന്നില്ല.

തങ്കം:—(മുണ്ടു വീഴ്ത്തിച്ചുകൊണ്ടു) പറയുന്നതു കേട്ടാൽ ഇവിടത്തെ ഭാരം മുഴുവനും അമ്മായിയുടെ കയ്യിലാക്കണമെന്നോ.

ദാക്ഷി:—തങ്കം ഏൻനാ ദേഷ്യപ്പെടുന്നത്? അദ്ദേഹത്തിനു ഇഷ്ടമില്ലാത്തതും നാം ഏതു ചെയ്താ? അതാണ് ബാധകമല്ല. ഇപ്പോൾ ഏകിൽ ഞാൻ തങ്കത്തിനെത്തന്നെ സംബന്ധം ചെയ്യുമല്ല.

മാധവി:—നമുക്കിനി ആയുരക്കോളം കാർത്തൂം ആലോചിക്കട്ടെ.

ദാക്ഷി:—അങ്ങിനെ വരുമല്ലോ, ഏന്നാണ് ഏൻറെ പക്ഷം. നമുക്കെന്നതു നീക്കമുണ്ട്.

തങ്കം:—(ദേഷ്യഭാവത്തോടെ) മുല്ലയ്ക്കുലകാർത്തൂം അവിടുത്തെ പക്ഷം നോക്കട്ടെ ആവശ്യമില്ല. വരുന്നോരും പോവുന്നോരും അവകുലയുടെ നിമിത്തമെന്നാൽ മതി.

തങ്കം ഇങ്ങിനെ കയ്യിൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ ദാക്ഷിയണിയർക്കു വല്ലാതെ ശ്ലാഘിതനായി. “ഞാൻ ഏൻറെ നിലയ്ക്കുതന്നെയാണിരിക്കുന്നത് മുല്ലയ്ക്കുലകാർത്തൂം മുഴുവനും തങ്കത്തിനു തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ, ഇനിക്കുവേണ്ട,” ഏൻ പറഞ്ഞു. ദാക്ഷിയണിയർക്കു കഴിയുകയാണെന്നു വെട്ടു വെട്ടി, നിന്നോടുകൂടി

കണ്ടുവരികിയും തിരിഞ്ഞു, ക്രൂരതയോടെ നടുക്കു നടന്നു.
ആ നട പാതയോടുകൂടി അന്നത്താഴയെന്നു

ചോദ്യം:—ഏകദേശം എത്ര ശതമാനം ജനങ്ങൾക്ക് ഇത്തരം പദ്ധതികൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് കരുതുന്നു?

മധ്യവി:—ഞാൻ ഉള്ളതു പറഞ്ഞതൊക്കെ, നാണയമാക്ക സ്വന്തം സ്വന്തം ആശയവിട്ടതു തന്നെ തന്നെയാണ് പരസ്പരം കൈമാറുന്നതും ഈ തരവാദികളുടെ നാണയമാക്ക കൈമാറിയ ഞാൻ ജീവനോടുകൂടം ഇക്കാര്യങ്ങൾ കയറാൻ. എന്റെ പരിഗണനയെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണ് ആശയമാക്കി, എന്റെ കൈമാറുകയോണ്ടു പോരുന്നതും.

வினா:—இருபத்திரண்டு பாகங்கள் மிக,மாடாள்

അനുകൂലമായ ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തിക സാഹചര്യം മുഖേന
വരുമു. അതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ സേവകർ ഉൾപ്പെടെ.

[illegible]

இரு வியாச ஸ்கந்த வரம் செய்துகொள்ள மயாவினதூதர்
 ஸாவினனான சோபதி. காதலர்நாயகரது தாஸையகிண்பெறு
 மிதர்தகை நகவும் ஸாவினனான சோபய, காதலர் துறக்கென
 உயர்ந வந்தவதது கவிஞர்களுள் கருணாநிதைய. விவந
 ஸகையனந மதிப்புடன் காதலர்நாயகம் வரப்பெறுகின்றது.

ദാഷാധനം യാത്ര തുടങ്ങിയാൽ പരമേശ്വരപ്പട്ടാഭായൻ കുമ്പളമുക്കൻ വെള്ളാപുരക്കാരായെന്നു, വേണുഗോപാലൻ കേശവൻണ്ണയും അക്കാലത്തു പോയതെന്നതുകൊണ്ട് കുമ്പളമുക്കിലെ തളത്തിൽ തന്നെയു ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ദാഷാധനം യാത്ര സംഗതിയെല്ലാം കുമ്പളമുക്കനെ വരിപ്പിച്ചു. വേണുഗോപാലൻ അതൊന്നും കുമ്പളമുക്കനു സന്തോഷമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, തന്റെ കാര്യം ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ മേൽപ്പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നതാണ് നല്ലതെന്നും പറഞ്ഞുമാറ്റിത്തു.

പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

അതിൽ പരമേശ്വരപ്പട്ടാഭായൻ.

വേണുഗോപാലൻ കേശവൻണ്ണയും ചാലിയെ നേർത്തു തന്നു കാട്ടിയെത്തി. കാട്ടിൽ സഞ്ചാരികൾ കേശവൻണ്ണക്കു കരെ മേടുന്നതായെന്നതുകൊണ്ട് 'വിൻചെറു'ന്റെ ഒരപരിഷ്കൃത തോക്കു ചെറുതു പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വേണുഗോപാലൻ, തന്റെ ഉരുളിച്ചെന്ന പേടക്കാരെ തിന്നുകൊള്ളുവാൻ കേശവൻണ്ണയോടു പറഞ്ഞു. പരന്നാറുകൾ തോക്കു, മുപ്പത്തമ്പലം കുമ്പളമുക്കും, വേട്ടയ്ക്കു തുറപ്പെട്ട പന്ത്രണ്ടു നാളുകളും ചെന്നെന്നു നല്ല വട്ടംകൂടി നായാടി നന്നെന്നതാണ് ഭാവം. നിദ്രക്കൊള്ളിൽ ചുറ്റത്തുനിന്നു നേർക്കു ചെക്കുന്നതാണ് വേട്ടക്കാർ ചെയ്യുന്നത്. മാൻ, കാട്ടുപന്നി വരയാട് എന്നു തൊട്ടു മൃഗങ്ങളെ ചെക്കുന്നതായെന്നാണ് വേണുഗോപാലൻ ഉദ്ദേശം. മെക്കുന്നതിൽ വേണുഗോപാലൻ തോക്കു കൂസലുണ്ടായെന്നുല്ല. കയ്യും കാലും തളിർ വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചവരായത് കേശവൻണ്ണയെയാണ്.

അന്നുതന്നെയാണു് ചോലത്തു് കൈ എല്ലാവരും എത്തി. വേണ്ട പതുക്കെച്ചെന്ന ചോലത്തു് ജീവിക്കുന്നതാക്കി. അന്നു് കുന്നം കിടക്കുന്നതായി കണ്ടില്ല. “ഇതു സ്ഥലത്തു് ഒന്നും ഇല്ലാതെ ഇതു് പകരം കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ!” എന്നു വിചാരിച്ചു. ഇല്ലാത്തതെന്തെങ്കിലും വേണ്ട നിശ്ചയമായിട്ടു് സമാധാനമുണ്ടാക്കി. ചോലത്തു് ജീവിക്കുവാൻ അതിൽ നിന്നു ചാടി. ഇതു കണ്ട ഉടനെ ഒരു നായ അവനെക്കുറ്റത്തു ചാടിപ്പോയി. പക്ഷെ, നായികൻറെ പിടയൽ കരളുകൾക്കു അയയ്ക്കായ്ക്കൂപ്പായ്. മന്ത്യാൻ ഒരു വിചാരിച്ചു. അതുകൾക്കു ഇങ്ങനെയൊന്നു നായകൻറെ കയ്യ് കവിളി. ഒരു മുറുകെപ്പിടിയിട്ടു. വേണ്ട സാഹിത്യത്തെ നായ നിശ്ചയിച്ചു. നിശ്ചയിച്ചു ചുറ്റും നായകൻറെ ചാടിപ്പോയി. കരളുകൾക്കു, ഇതെല്ലാം കയ്യ് വേണ്ട നന്നെ കയ്യ്! കരളുകൾക്കു നായ്ക്കു കയ്യ് വേണ്ട നന്നെ നിശ്ചയിക്കൽ നന്നെയൊക്കുന്ന വേണ്ടിമാത്രം വേണ്ട ഒരു വെടിയെടുത്തു. ഇങ്ങനെയൊരു മന്ത്യാൻ ഉടനെ ഒരു വെടിയെടുത്തു.

ചോലത്തുകകളെ എല്ലാവരും ഇങ്ങനെ അല്ലസമയം വിളിച്ചുശ്രദ്ധയും കാട്ടി അഭിപ്രായമുള്ള വടം കട്ടി, തോക്കുകൾ കയ്യിൽ കയ്യിൽ ഇരുന്നു. അദ്ദേഹങ്ങൾ "ഹോ! ഹൂ! ഹോ!" എന്ന നമ്പവിളിച്ചു അഭിപ്രായം തുടങ്ങി. തേക്കുകയായ അല്ല കയ്യാച്ചയും അതുകൾക്കു പ്രതികരണവും ചേർന്നു കൊലാശനംകൊലാശനം ആ വർഷം മുഴുവനും മുഴങ്ങി.

ഒരുമിച്ചുകൊണ്ടു വന്നപ്പോൾ ആദ്യം ചാടിയത് ഒരു ചോല നരിയാണ്. ഇതിന്റെ അസാമാന്യമായ വലുപ്പം കണ്ടാൽ ഏവനും ഭയപ്പെട്ടുപോകും. ചിറകുവെച്ചു ചാടിയതുകൊണ്ടു ഇതിനെ വെടവെപ്പാൻ സാധിച്ചു. ചിറകു വെട്ടിയതുകൊണ്ടു ഭയം അല്ല. ഒരാൾ ഒരു കൈയ്യെടുത്തു. കുറേനേരം. മാൻ കീറി. മേടുന്ന മേനറാലാൾ ഒരു വെട്ടു. മാൻ മറഞ്ഞുവീണു. അതിൽ വെടവെപ്പാൻ ഒന്നും അഭാവമില്ലെന്നതുകൊണ്ടു

മലബാറിൻ്റെ മതസ്ഥിരത ഉണ്ടായത് വെള്ളാർ സമരക്കാൻ വളരെ അറിയാം. ഏല്പാറവരം തുടർന്ന് മടനാടനെയും ഏകാന്തതകൊണ്ടു മലബാറിലെ അടയാളങ്ങളെ പുറപ്പെട്ടു വെള്ളാർവരം കണ്ടെത്തിയ ചില മുതൽ, കട്ടുകോഴി, കെരുകാട, ഏറണാമ്പലത്തുറയും ചിലർ കവർച്ചയെക്കുറിച്ചുണ്ടായി. അർദ്ധമാക്കത്തെയും, തെളുപ്പാക്കത്തെയും വെച്ചിട്ടുള്ള മിക്കവാറും കഴിച്ചു ഏല്പാറവരം കാരാ വെള്ളാർ പറ്റിയ വെള്ളാർ മൂലകൊണ്ടിരുന്നു.

[illegible]

അകൊണ്ടു മേൽമുറ ചെയ്തുകൊണ്ടു വെട്ടുകൊണ്ടു പൊന്നുക്കുളി
ൽ പ്രവേശിച്ചാൻ തുടങ്ങി. പാതിയൊളം വഴി ചെന്നു. ഇ
തിനടുത്ത് വെണ്ണവെള്ളം അരികുക്കൾക്കു വരുന്ന കൂട്ടുകാർ
“പോയല്ലോ! പോയല്ലോ!” എന്നു നിമിഷമി
ടവഴി എടുത്തു. മാറുവാനോ വെടി വെട്ടാനോ വേണ്ടവിന
തുമില്ലാത്തവരും പ്രാണനെയും കഴുത്ത് പിടിച്ചു വേണ്ടപോ
യൊന്നുമില്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പൊന്നു
ക്കുളി അരികുക്കൾക്കു സമീപം വെണ്ണവെള്ളം സ്ഥിതി. എന്നാ
യിരുന്നുവെന്നു പറയുക? കാലത്തുണ്ടായ മാർദ്ദവമായതെ
ന്നുമാത്രം വേണ്ട ആകുലതയെന്നു ചിന്തിച്ചാൽതന്നെ. അ
വകടന്നുപോയ പമ്പു. അതോടനുബന്ധത്തോടെ കിടപ്പിൽ
നിന്നുഴന്നുപോയ പട്ടാളക്കാരുടെപ്പോലെയെ വേണ്ട ഇത്തരംതന്നെ
നിന്നുഴന്നുപോയ കൂട്ടുകാർ എന്തെങ്കിലും ശേഷം വീണ്ടു നരി
യുടെ അരികു കൂട്ടു ചെയ്യാൻതന്നെ. പൂർവ്വം, കടന്നുപോയ വഴി
യെ തന്നെ ചെന്നുവെട്ടൽ എന്ന പൂർവ്വം വേണ്ട വെണ്ണവെ
ള്ളം. “മുട്ടുകൊണ്ടുപറയുക!” — പറഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നുപോയ
കൂട്ടം പൂർവ്വംതന്നെ. വെണ്ണവെള്ളം നേർക്കു കരിച്ചു പാഞ്ഞു വ
ന്നുകഴിഞ്ഞു! തലയും ചെറിയും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു മോശമായി
മുണ്ടു ചാടിപ്പുളിച്ചു വരുന്ന കാഴ്ചപോയതെന്നുതന്നെയാൽ സാമാ
ന്യക്കാർ അമ്പരന്നു വീണ്ടുകഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും, ധീരന്മാരുമെന്ന
യൊന്നുവെട്ടു യുദ്ധവെന്നാൽ നന്മ പറയപ്പെടേണ്ട ഒന്നുകൂടി കർമ്മ
ങ്ങൾ പലതുമിനിയുമുണ്ടാകയാലായാകാം, താൻ വെട്ടു വെ
ടിക്കൊണ്ടു, ആ പോയതു പർവ്വതംവെട്ടിയ മറയ്ക്കു വീണ്ടുത്!
വേണ്ട വീണ്ടുകടന്നു പോയ വെട്ടു നന്മകൂട്ടു ചെയ്തു. അ
തു കൂട്ടുമിട്ടു പൂർവ്വം വെട്ടുകയെന്നു. വീണ്ടുതന്നെ കർമ്മാ
ർത്ഥം വെട്ടുകൊണ്ടു വേണ്ട പരമ ഇഷ്ടം കൂടി മാറിയത
ന്നു കണ്ടുകൊണ്ടു. പോയതുകൊണ്ടു കണ്ടുകൊണ്ടു വെട്ടിക്കൊണ്ടു
ഇന്നിന്നെ. കാലം കണ്ടു തട്ടിയ ഉടനെ മരണവെട്ടുന്നതോടെ

[illegible]

ഇരു സഭകൾ കോണാടൻ വെള്ളിനാലു വിഷയാർച്ച സൂത്രങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കി.

പതിനാലാം അദ്ധ്യായം.

മാതാ രണ്ടാമണി സമയം—“അമ്മ! അമ്മ!” എന്നു
 മാതാകയുടെ മുപ്പത്തിനാലാം വയസായിത്തന്നെ, വളരെ പെ-
 ണിപ്പെട്ട്, ഉറക്കം വിളിച്ച കേശവനാട്ടിയുടെ മുമ്പുകേട്ട, മാന-
 കിണത്താൽ പരാജയിച്ചുപോയ വളരെ കൊള്ള, വാതാൽ
 തുറന്നു. വാതിൽ തുറക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ട കമ്മവും ഉണർന്നു.

കടന്നുപോയെന്നു. ഓക്കാനം ഇത്ര പത്തായപ്പക്ഷിപോയപോയ
പിന്നെ വന്നതു കാര്യവന്നതായും തെളിയാതെ. “അവന്റെ
വീട്ടിലേക്കു കൊള്ളു കിട്ടുകയോ?” എന്നു മധ്യമനസ്സാൽ
ചോദിച്ചു. അതും താഴെത്തന്ന സമാധാനവും പറഞ്ഞു. “അ
ല്ലെങ്കിൽ അ പാടെത്തന്ന കൊള്ളുപോയ കിട്ടണമെന്നോ?” എ
ന്നു മധ്യമനസ്സാൽ ചോദിച്ചു. “എങ്ങനെയായാലും
വേണ്ടില്ല” എന്നു ശ്രീധരൻ പറഞ്ഞു. “വല്ലഭം
അയാൾ നാളെക്കു നമുക്കു അതു കിട്ടിയതാണ്” എന്നു കഴി
യുന്ന വെട്ടുകൊണ്ടു തന്നെ അപ്രായപ്പെട്ടു.

“നാളെക്കും വെട്ടുകൊണ്ടു. ഇ പക്ഷി അതിനാൽ വെ
റുപ്പി സംസ്കാരംകൊണ്ടു. ശമ്പും കേൾക്കുകയെന്നു ഡാക്ടർ പ
റഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.” എന്നു കമലം ശ്രീധരനോടു. ഇതു കേട്ടു വല്ലാ
ത്ത ദുഃഖത്തോടെത്തന്ന അവയും വല്ലഭനെയും അപ്രകാരം നാ
ളെക്കുളിയിക്കു ചെയ്തു.

മറ്റൊരു പക്ഷിപോയ അകത്തു കഴിക്കാനും ദൈവത്തി
ൽ പൂർണ്ണതയോടെത്തന്ന കിട്ടുകയും കൊണ്ടു കേൾവാനു വ
ന്നു. മരുത്തകൾ കൊണ്ടുകയും പൂർണ്ണതയും മരുത്തർ ഇടത്തു.
വേണ്ട കണ്ണു മിഴിയേ ഇല്ല. വെറുത്ത കിട്ടുന്ന ശാസനം വല്ല
ക്കുന്ന വല്ലഭനാൽ കിട്ടുകയെന്നു തോന്നിയതു.

നേരം പൂർണ്ണത ചെയ്തുകൊണ്ടു. “വല്ലഭം അതിന്റെ
അമ്മിണി കണ്ടതുകൊണ്ടു വന്നു. “നീ എന്തിനാണ് കിട്ടുക?
പൂർണ്ണതയോ? ദൈവം വല്ലഭനെയെല്ലാം നാം അന്തരീക്ഷ
തെ കഴിയോ?” എന്നു അനുകൂലനാൽ അന്തരീക്ഷതയെ
പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അമ്മിണി അധികം കമലത്തേ
ക്കു. അതു മിഴിയും ഉറക്കുകയും കാണുകയെന്നു ശ്രീ
ധരനെയെന്നതും അനുകൂലനാൽ കേൾവാനെയും നന്ദുവു
ണ്ടായി അവരുടെ നേരം ചെയ്തു. വല്ലഭമോഹത്തനായ
വല്ലഭനെയും അവയ്ക്കു കിട്ടുന്ന കമലം ഇടക്കുണ്ടു. അതിന്റെ

“ഇവളുടെ കൂടെ” നാട്ടുകാർ ആരെങ്കിലും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അത് ഇവളുടെ നല്ല നല്ല ഇനിക്കായിരിക്കണം. “എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അത്ഭുതപ്പെടുന്നതാണ്.”

“അവൾ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. “എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അത്ഭുതപ്പെടുന്നതാണ്.”

“ഇവളുടെ കൂടെ” നാട്ടുകാർ ആരെങ്കിലും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അത് ഇവളുടെ നല്ല നല്ല ഇനിക്കായിരിക്കണം.

“ഇവളുടെ കൂടെ” നാട്ടുകാർ ആരെങ്കിലും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അത് ഇവളുടെ നല്ല നല്ല ഇനിക്കായിരിക്കണം. “എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അത്ഭുതപ്പെടുന്നതാണ്.”

“ഇവളുടെ കൂടെ” നാട്ടുകാർ ആരെങ്കിലും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അത് ഇവളുടെ നല്ല നല്ല ഇനിക്കായിരിക്കണം.

“ഇവളുടെ കൂടെ” നാട്ടുകാർ ആരെങ്കിലും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അത് ഇവളുടെ നല്ല നല്ല ഇനിക്കായിരിക്കണം. “എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അത്ഭുതപ്പെടുന്നതാണ്.”

“ഇവളുടെ കൂടെ” നാട്ടുകാർ ആരെങ്കിലും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അത് ഇവളുടെ നല്ല നല്ല ഇനിക്കായിരിക്കണം.

പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

അദ്ധ്യായം.

കല്യാണി കരഞ്ഞുപോകുന്ന അതികഠിനമായ കാഴ്ചയായ നഗരമക യുവാവിന്റെ അറപ്പുശ്ശിക്കെ കിടപ്പും സ്ഥിരവും കണ്ട ഉദ്ദേശ്യമായ കഥയും കരഞ്ഞുനീക്കുന്നതാണിത്. സദ്യ എന്ന ശ്ലോഭസംഗമായി വിളങ്ങിയിരുന്ന ബലാഭഗോപാലന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ കിടപ്പുകൊണ്ട് ഏതൊരു വസ്തുതയെപ്പോലെയും മറ്റൊന്നും അറപ്പുശ്ശിക്കോടെയെന്ന ഭാവത്തോടെ കാണിക്കുമ്പോൾ പോയി, ധാരാളം കൈ, ശരീരത്തിൽ നിന്ന കഴുകുപ്പായതുകൊണ്ട് മുഖമെല്ലാം വിളർച്ച വരുത്തു, നന്നായിയും, കവിളിയും, മുക്കിയും, അരിയിലും മറ്റും പരക്കുകൊണ്ടു മുഖത്തെ കൈവൃത്തിയും നേരിട്ടു ആളെ കണ്ടാണിയാതെ വധത്തിലായ അന്നിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ പ്പോഴോടെ ഇടുമുടങ്ങുന്ന ചങ്ങലയും ശോയിച്ചു വിളർച്ചയുണ്ട്. അതിനെ ഉദ്ദേശ്യമായ ശോയിച്ചിരുന്ന നന്നായതുകൊണ്ട് പീഡിതനും കരഞ്ഞു മരുന്ന വെക്കുകയോടെയുണ്ട്. ജീവനുള്ള കണ്ണുകൾ ഇതിലധികം കഠിനമായൊരു കാഴ്ച കണ്ടിരിക്കുമോ? ഇങ്ങനെ കടക്കുന്ന യുവാവു, അമ്മിണി വിളിച്ചു പ്പോൾ, ഒരു ജീനസംഗം പുറപ്പെടുവിച്ചു, കണ്ണുകൾക്കിടയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കണ്ണുകൾ, ശ്വാസോച്ഛ്വാസമാണെന്നായിരിക്കുന്നപ്പോൾ അ കഥയും കഥയ്ക്കൊത്തതും. ഏകദേശം അൻ മെയ്യേറ്റ നന്നായില്ലെന്ന പിന്നീട് കഥയ്ക്കൊരു അന്നാശയെന്നിട്ടു. യോഗ്യമായ ജീവനുള്ള കഥയ്ക്കൊരു സദ്യയോടെ ഇരുപേരുടെ സമീപിച്ചു. ചാപല്യങ്ങളെല്ലാം കൃത്യമായി നിരന്തരമായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതെന്നു മനസ്സുകൊണ്ട് ഉൾക്കൊണ്ടു. അകത്തുള്ള കൊടുപ്പാനുള്ള കഴുപ്പുംകൂടിയാൽ അന്നാശയെക്കൊണ്ട് കൊടുക്കയും, ചിലത്തുള്ള പരക്കുകളിൽ അന്നി കൈവൃത്തിയും കൊണ്ടു

മുഴുവായ കഴമ്പു പുറംകയും ചൊതുരപ്പെട്ട പ്രണയം വീക്ക
വും ഉള്ള കാലിൽ മരണവെച്ചു ശീലകൊണ്ടു കെട്ടുകയും,
അടിക്കടി ആഹാരദ്രവ്യങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും വെച്ചുകൊണ്ടു
രാത്രിയും പകലും ഉറക്കൊഴിഞ്ഞു കരലം വേണമിനെ നിര
ന്തരമായ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സുശീലനായ കരലത്തി
ക്കുറവറിയാതെ കരലം നഷ്ടമായില്ല. രോഗം കൂടുതൽ
കൂടി സുബോധം വെച്ചുതുടങ്ങി. ഏകിലും രോഗത്തിന്റെ ഭരണ
ചെയ്യും നിവൃത്തിയെന്തിയായില്ല.

രോഗിയെ കാത്താൻ പലരും വന്നു അശുഭത്തിൽ ന
മ്മുക്കു വാഴ്ചിട്ടുള്ളി ബാഹ്യപ്പെട്ടുനക്കരും വന്നു വേണമി
ന്റെ കിഴപ്പു കണ്ടാപ്പോൾ ചെന്ന അമ്മ മൃഗസനം തോന്നാതിരു
ന്നില്ല. ഏതുമ്പും, സത്യസന്ദേശവാണെന്നും, ബാല്യപ്പെട്ടി, അ
ല്ലായ മിഴികളൊക്കും, അറിഞ്ഞു അമ്മ ചെന്നിട്ടു തറിയ വാർത്ത
മോടും, നാശപാസകളാൽ പരിക്കപ്പെട്ട ദാമോദരങ്ങളൊക്കും കൂ
ടി സത്യവാന്റെ ശരണത്തന്നെ കരുതുകെന്നു സർവ്വ ത്രിയ
പ്പോരലും, വേണമെന്നു വാമന്റെ അരികിൽനിന്നു പുറത്തു ക
ന്ന കരലത്തിനെ കാണുവാൻ, ബാഹ്യപ്പെട്ടുനക്കരയുടെ ഏത
ത്തിൽ അന്തരാപരതകൾ പരിശേഷം അറിയുന്നതാണെന്നു
യതു. ഇതു കണ്ടുകൊണ്ടു അവിടെ അധികാരം നല്ലാൻ ചെ
ന്നിക്കൽ ശക്തനായില്ല. അന്തരം ചൊല്ലാൻമാവില്ല. മറ്റൊരു
രക്ഷിതാപ്പോരേക്കും നാലുകെട്ടു ന്റെ ഉമ്മറത്തെ കോണിൽ
പണിക്കരയുടെ വരാം കാണിച്ചുനന്നു തങ്കം, “വലിയമ്മ കണ്ടാ
യ് കൊള്ളാമെന്ന പറഞ്ഞു. ഇതാ ഇവൾ ഉണ്ടു” എന്നു വീ
ന്നമ്മയുടെ മുമ്പെ കാണിച്ചു കഴുത്താണു കൊടുക്കൊണ്ടു അ
ല്ലാമത്തൊടു പറഞ്ഞു. പണിക്കർ നാലുകെട്ടിലേക്കു ചെന്നു
കുങ്കും അല്ലെങ്കിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ അമ്പലം മുറിയ ലിരു
ത്തി, മായവിടനമ്പ്രാൻ ഇതു കഥ താക്കത്താനും അറിഞ്ഞില്ല. ത
ങ്കം വായകൊണ്ടു വന്ന കൊടുത്തു. പണക്കർ വായ കഴിച്ചു ക

മരണവും തകരുമായി സംസാരിച്ചിരുന്നു. തന്റെയ്ക്കുള്ള പലേ സങ്കല്പങ്ങളിലൊന്നിനു ഇപ്പോൾ വാൽമുഖമായി തന്നെ പണക്കത്തുക മുമ്പുകെ സമർപ്പിക്കുകയായി. ഇപ്പോൾ പ്രശസ്തമാകാനും സമാധാനമെന്നു കരുതിത്തീർന്നതും ഉണ്ടായ അധികൻ അവസാനം “അങ്ങനെയൊക്കെ എങ്ങനെയൊക്കെ പ്രവർത്തിക്കാം” എന്നും പറഞ്ഞു പണിക്കർ ചിന്തിക്കുക. ഈ വാക്കുകൾ തന്നെയും തന്റെയ്ക്കുള്ള ആശയവില്ലാക്കൊരു വളമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ കാണാൻ വന്നവരിൽ മിക്കപേരും വേണ്ടവിധത്തിൽ കാര്യത്തിൽ കൈമടക്കി. എന്നാൽ ഇവരെല്ലാവരും കോപിയുടെ ആശയത്തെ സ്ഥിതി കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവരായിരുന്നു. അതു കണ്ടിരുന്നു മുമ്പിൽ മീനം ഇപ്പോൾ ആശ്വാസമാണെന്നു അർത്ഥമെടുത്തു മാറിരുന്നു. മനസ്സുകാണിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ കണ്ടു മുൻപേതന്നെ വന്നു പോകുന്ന ഡാക്ടർ പ്രശ്നമായി പറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടുകേൾവണത്തിൽ അമാർഷ്ടതയോടെ കേൾക്കുന്ന നല്ല സമാധാനവും സന്തോഷാപ്തങ്ങളായി. എങ്കിലും യഥാർത്ഥമായ സംഗതിയെ ഡാക്ടർ മറയ്ക്കുവക്കുകയായിരിക്കുമോ എന്നു കഥയെ ശങ്കിക്കാതിരുന്നതുമില്ല.

പക്ഷേ വന്ന കൂട്ടത്തിൽ, മെരുമംഗലത്തുനിന്നു ചെമ്പകശ്ശേരികാരണവൽ ഏതെല്ലാമെന്നോണം, തന്റെ മാതൃത്വം മോശംവന്നതായും, മാതൃവിരുദ്ധതയുടെ മകൾ കത്തമ്മാളിപ്പം കൂടി വേണ്ടഗോപായനങ്ങളൊന്നും വരികയുണ്ടായി. കത്തമ്മാളിപ്പം വിനാശമനുഷ്ഠിനായതും തന്നെ കണ്ടു മുൻ സന്താനങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടു. കത്തമ്മാളിപ്പം പുണ്ടിക്കാണിച്ചു, “കൊച്ചമ്മാമൻ മരണമായി സംഭവം ചെയ്തിട്ടുള്ളവളാണ്” എന്നു മായവിനെപ്പോൾ തകർത്തിന്റെ ചെവിയിൽ പറയുകയും, “തന്നെക്കുറിച്ചു തലമുടിയും മറവും ധാരാളം ഉണ്ടു” എന്നു തന്നെ അറിയാതെപ്പോലും ചെയ്തു. മെരുമംഗലത്തുനിന്നു വന്ന കൂട്ടക്കാർ മായവിനെപ്പോലും തകർന്നു യാതൊരു മർദ്ദവും ചെയ്തില്ല. അനുകി

നന്ദാർ അഖരോട് നാളിനിക്കുണ്ട് പറയാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും മുറിച്ചെടുക്കൽ അങ്ങോട്ട് വേണ്ടത്ര ഭരണവും കാണിക്കാത്തതിനാൽ അസ്സലിയിൽ “മുഖകടിക്കുന്ന കട്ടയെ ഇട്ടിട്ടാണ്” വന്നിരിക്കുന്നത്. പോകാൻ കഴിയാല്ല” എന്നും പറഞ്ഞ് ഭർത്താവിനെയും മകളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അപ്പോൾ തന്നെ നാട്ടുശേഷി തിരിച്ചു പറഞ്ഞു.

[illegible][illegible]

അമ്മണിയുടെ കെട്ടിൽ മാറിയില്ല ഉള്ളിൽ നശിച്ചു വെ
 96 നിമിത്തം അവർക്കു കേൾക്ക കേൾക്കുന്നതല്ല

“എന്തൊരു വസ്തുതയാണ് കാണിക്കുന്നത്? അവർ ഒന്നിച്ച്നോക്കൂ” എന്നു പറഞ്ഞ് കേശവൻ്റെ അമ്മയുടെയും കുടുംബത്തിലുള്ള ആളുകളെയും.

“പവുക്കുട്ട കുടുംബപ്പാക്കു കാണിക്കുന്നവല്ലോ” എന്നു റത്തയു ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ അമ്മിണിയുടെ കണ്ണിൽ ഇടിച്ചു.

ഉടൻതന്നെ, കയറുവനയുടേതായ അവൾ, തന്നെ ഈ പൂർവ്വരക്ഷണ യുദ്ധവികൻറ വർക്കുൻ ഉള്ളിലിൽ നിന്നു, തന്ന അമ്മൻ വിമുക്തയാകുകയും, യാതൊരുക്കുമുമ്മിരിയാടാൻ അതിനെക്കുറിക്കിപ്പോകയും ചെയ്തു.

അമ്മിണിയുടെ അടുപ്പാഴ്ത്തല രാവം കണ്ടപ്പോൾ, അൻ പ്രവൃത്തി പുന് അവാറിക്ക അശേഷം സെമായില്ലെന്നു കേൾവ നല്ലതിൽ തോന്നി. കേൾവനല്ലി വല്ലാതെയായി. “അൻ അവരേകം പ്രവൃത്തിച്ചു തന്റെ വല്ലാലാസംകൊണ്ടുതന്നെ ഹലം? അമ്മിണി ചെന്ന അവളുടെ അടുപ്പോടെ പറയുമ്പോ, ഈ സംഗതി അമ്മാമൻ അറിഞ്ഞാൽ തന്നെപ്പറ്റി എന്തുവിചാരിക്കും? അത്രയുമല്ല, തന്റെ സ്നേഹിതൻ ഇരിക്കുന്ന കുറേന മായ ഗീനത്തിൽ കിടക്കുന്ന അവനുമെതിൽ അൻ ഈ വിധം പ്രവൃത്തിക്കുമോ? നേക്കും അറിഞ്ഞാൽ എന്തു പറയും? ഈ കൃത്യം ചെയ്യാൻ തന്നെ പ്രേമം പ്രിയപ്പെട്ടതെന്നാണ്? തന്റെ ദൈവത്തിനുമുമ്പിൽ വല്ല പിഴാമു കടന്നുകൂടിയോ? തന്നിൽ ഭ്രാന്തപെട്ടുവോ? അമ്മിണി പ്രായം ചെന്നൊരു പെൺകുട്ടിയായെന്നു തന്നിക്കൊള്ളുകയോ?” എന്നും മറ്റും വിചാരിച്ചു കേൾവനല്ലി അത്ഭുധികം ധൂസനിച്ചു, അടുത്തുള്ളൊരു ചായ കസേരയിൽ മരുന്നമായി കിടന്നു.

കൈകൊണ്ടു മുമ്പം ചൊണ്ടി കറഞ്ഞൊരു ഇരിക്കുന്ന കിടന്നശേഷം തോത്തുമ്പോഴൊക്കെ മുമ്പെല്ലാം തുടച്ചു. “അൻ സമാധാനപ്പെടുകയല്ലേ ചെയ്യൂ? അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനെയാണ് വിരോധം? യാതൊരു വശമൊന്നുമില്ല,” എന്നും അൻ ചെയ്തു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതുമായി കേൾവനല്ലി അന്നത്താൻ വാരിക്കാരെയുമിടുന്നല്ല.

“ആദ്യം താൻ അവളെ ആശ്വാസപ്പെടുത്താനാണ് ശ്രമിച്ചു. അങ്കിളും, അവളുടെ അമ്മയും പരസ്പരമായ ഗൗരവം സ്വീകരിച്ചു. മാത്രയിൽ—മനസ്സാക്കിക്കു വഴിയൊരില്ലാതെ പറയുന്നതായാൽ തന്നിരിക്കുവാൻ പ്രേമം ഉണ്ടിച്ചുവെന്നു സമ്മതിക്കാനെ കഴികയില്ല. എങ്കിലും പ്രേമം തന്റെ ഹൃദയത്തോടുകൂടി മാത്രയിൽ ആ കണ്ണുകൾക്കും കൈവിട്ടുപോയതുകൊണ്ടു താൻ അവയേകമെന്നും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടില്ല” എന്നും കേൾവയെണ്ണു. തന്നത്താൻ സമധാനപ്പെട്ടതെ.

“എങ്കിലും താഴെത്തക്കപ്പം ഒരു ചോരയെ? അമ്മയ്ക്ക്
 യുദ്ധ മൃഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു നോക്കൂ? അവർ സ്നേഹം തരുന്ന
 കൂടെയല്ലെന്നു തീർന്നുവോ?” എന്നും മറുപടിയിൽ ശരിക്കും
 കേൾക്കുന്നവർക്കു മുമ്പെത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിക്കുക.
 എന്തെന്നു പറയുന്നു? കേൾക്കുന്നവർക്കു മുമ്പെത്തുന്ന
 കാര്യം കേൾക്കുക കഴിയും.

[illegible]

തൊരിരിക്കാം." എന്നും മറുമായിരുന്നു അമ്മിണിയുടെ വിചാരങ്ങൾ.

നാലഞ്ചു ദിവസമായി ഉറ്റുമായ പേരും പാടിപെട്ട ചിത്തഭൂമിക്കോടെ കടക്കുന്ന നമ്മുടെ യുവാവ്, ഇഴശ്ചരസ്ഥനാകുമെന്നുമാനുഷർ സങ്കല്പിക്കുന്നതും മനുഷ്യനാൽ മാറാൻ കഴിയാത്ത സ്വാധീകരിക്കേണ്ട ക്രമവ്യവസ്ഥയെത്തുടർന്നു നിൽക്കുന്നവനാണെന്നും ആയ മേൽഭാഗത്തോടെ ഒരു ദിവസം പുലർച്ചക്കു കണ്ണുകൾ തുറന്നു നല്ലവണ്ണം മിഴിച്ചുനോക്കി. അമ്പരപ്പു നല്ലവണ്ണം വാട്ടി കണ്ണു നന്നായതും നോക്കിയാൽ അറിയാമെന്നായിരുന്നു. എങ്കിലും മുഖത്തുണ്ടു ഒരു തെളിവുകളെ സ്തുത്യയായ കമലം വേണമെന്നു മുഖത്തോടു കനിഞ്ഞു "എന്താ വേണ്ടത്?" എന്നു ചോദിച്ചു. കാട്ടുലകളു കഴിയൽ തന്നെയാണ് താൻ ഇപ്പോഴും കടക്കുന്നതെന്ന ഭൂമി വേണ്ടവെന്ന നല്ലവണ്ണം വെളിപ്പെട്ടു. ഏതോ ഒരു പാലവഴിവരെയായ വനവേരയൊരേവിധയാ ആണ് തന്റെ അകത്തുള്ളതെന്നു ചോദിക്കുന്നതെന്നു ബുദ്ധിമുട്ടും തീരെ വട്ടുപ്പൊഴുത നമ്മുടെ യുവാവിന്നുതന്നെ. "മേലേ നമുക്കിപ്പോൾ നിന്നിപ്പോൾ തന്നെ പോകണം എന്നു പറയുക. പേരും പേരും" എന്നു പരിഭ്രമത്തോടെ കൈകൾ തുറന്നു പെട്ടെന്നു നീട്ടിക്കൊണ്ടു ചവിട്ടി.

പുനഃപുനഃ ഗോഷ്ടിയാണെന്നു കമലത്തിന് മനസ്സിലായു. എങ്കിലും വേണ്ട സൗസാമിക്കാകുമെന്നതു കമലം വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അവർ വേണ്ടവരുടെ നീട്ടിയ കൈകളെ തന്റെ കൈവെട്ടുകൾക്കുമേൽ ഇരുപതോളം തമ്മിൽ പിണയം വാധം ചെയ്തു. യുവാവരുടെ മുഖത്തുണ്ടെന്നതിനായി കനിഞ്ഞുതന്നു. ഇപ്പോൾ മധ്യസ്ഥമായി ചവിട്ടി. "ഇപ്പോൾ കാട്ടുലകളു ഇതു നമ്മുടെ വീടാണു. നോക്ക! നല്ലവണ്ണം നോക്ക! അനന്തേ ഇതു കമലം"

மேலும் கீழ்க்கண்டவற்றைக் கருதுக: (அ) கருத்துக்கள் எல்லாம் உண்மையானவை. (ஆ) கருத்துக்கள் எல்லாம் உண்மையானவை. (இ) கருத்துக்கள் எல்லாம் உண்மையானவை. (ஈ) கருத்துக்கள் எல்லாம் உண்மையானவை.

“യേശുവേണ. കാട്ടിൽ നന്ത ഇവകടക്കു എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നതാണ് ഇതു നാട്ടുകൾ പറ്റിക്കൊണ്ടു സുഖക്കേടെല്ലാം ഭരിക്കുകയാൽ. എന്താ വേണ്ടത്? കരൻ കടന്നുവരുമോ?” എന്ന് കർമ്മം ചോദിച്ചു.

⁴⁴ഓ⁷³ കേന്ദ്രം മാത്രം വെട്ടാൻ പറ്റാത്തത്.

[illegible]

നമുൻ പ്രിയ സോദരന്റെ സുഖക്കേട് കീഴ്ത്താമെന്ന് ഉ
ടഞ്ഞുകൊണ്ടു അമ്മിണിയുടെ വലിയ സന്തോഷിച്ചു "വേണം

അവനെ “കുറുക്കനെ ചരിച്ചു” എന്നു തന്റെ ആത്മസ്തോത്രം തന്റെ ഭീന്നം മേടപ്പെട്ട തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടു സന്തോഷപൂർവ്വം കേശവനാട്ടിലും പറഞ്ഞുവന്നു. മുൻപറഞ്ഞതായ സംഭവം കഴിഞ്ഞ ശേഷം അമ്മ തന്റെ കയ്യിൽ കേശവനാട്ടു മുഖം താഴ്ത്തിയെന്നു സ്വർഗ്ഗം തന്നെ അമ്മയ്ക്കു, അമ്മയ്ക്കുമാത്രം മുഖത്തുനിന്നു സംസാരിക്കുന്നതിന്നു ശക്തമായി. അമ്മയ്ക്കുമാത്രം അവളുടെ സ്വർഗ്ഗം. ഇപ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും അവൾ കേശവനാട്ടു മുഖം മുഖത്തു നോക്കു നോക്കുന്നതിന്നു തീരെ അശക്തരായതായി. ഇതിന്നു മുമ്പുതന്നെ, അന്നാടു കേശവനാട്ടു അപ്പു ചുറ്റിയിട്ടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ അമ്മയ്ക്കു ഉത്തരം അമ്മയ്ക്കു പറഞ്ഞിരുന്നതു പറ്റാത്തതായും മറ്റു കാര്യങ്ങളായതും. അമ്മയ്ക്കു സംസാരിക്കുന്നവർ വളരെ കുറച്ചു വല്ലതും പറയുകയുണ്ടു. അമ്മയ്ക്കു ഇപ്പോൾ പറ്റാത്തതായതും, കേശവനാട്ടു മുഖം മറയ്ക്കുന്നതിൽ ബുദ്ധിമുട്ടു പറ്റുന്നതായതും എന്നു മാത്രമല്ല, “ആ വശാൽ സ്ത്രീകളുടെ സമവാസത്തിന്നും അവയുടെ മുഖത്തുനിന്നു സംസാരിക്കുന്നതിന്നും ഇപ്പോൾ പ്രാപ്തമാകുന്ന സ്വർഗ്ഗവശാൽ” എന്നാൽ, അമ്മയ്ക്കു സാധാരണ ധരിച്ചു വശമായിട്ടുള്ളതു അവയ്ക്കു കേശവനാട്ടു മുഖം പേരിൽ യെറും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുതസംഭവത്തിന്നുശേഷവും ആ ബഹുമാനത്തിന്നു യാതൊരു കുറവും അമ്മയ്ക്കുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും കേശവനാട്ടു മുഖം അവൾക്കു എത്രയെന്നു പ്രാപ്തമാകുന്ന യെറുണ്ടായിരുന്നതു കുറച്ചു കാരണം തുടങ്ങി. എങ്കിലും കേശവനാട്ടു മുഖം മുഖത്തു നോക്കുവാൻ അമ്മയ്ക്കു തീരെ ശേഷിയില്ലാത്തതായതും മുൻപുതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ലക്ഷണമായിരുന്നു. അമ്മയ്ക്കു അമ്മയ്ക്കു തീരെ സംസാരിക്കുന്നതിന്നു അമ്മ പ്രവൃത്തിച്ചതു സാധാരണമായിട്ടായതും കേശവനാട്ടു മുഖം വശമായി. പറ്റിച്ചും പറ്റിച്ചും യെറും സുഖമായുള്ള ഈ അമ്മയ്ക്കു പത്തീപദത്തിന്നു

ഇങ്ങിനെ പക്ഷാഭാസ അന്തർഭാഗവ്യക്തനുള്ള അധ്യക്ഷൻ അതിന്നുവേണ്ട മനസ്സിലുണ്ടായത് കൗ ദിവ്യവുമായി കേശവനണ്ണിയുടെ ചെങ്കോലവും അദ്വൈതത്തിന്റെ അഗ്രാമരങ്ങളെന്നീശ്വരവുമായിട്ടു അറിയത്തക്കതെന്നു. മൗ ഇങ്ങനെയൊരു പ്രായശ്ചിത്തം ആ അറിയത്തക്കതെന്നുള്ളതും അദ്വൈതം കേട്ടിട്ടുള്ള അദ്വൈതം, തന്നെ ചാർച്ചയായി ൩ ദിവ്യവുമായി കേശവനണ്ണിയുടെ സമുദായത്തിൽ കൂടി പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ പ്രതിബദ്ധത നിമിത്തം സംബന്ധം നടക്കാൻ പ്രയാസമെന്നതും വാദിച്ചു അദ്വൈതം വിശദീകരിച്ചു.

സംബന്ധമെന്നു ചിന്ത ശരിയുണ്ടെന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്വൈതത്തിൽ അദ്വൈതങ്ങളായ ഒരു വ്യവസ്ഥയും നിലനിൽക്കുകയും ആ സ്ഥാനത്തു ഇങ്ങനെയൊരു അദ്വൈതം കണ്ടുകൂടിയത്. അദ്വൈതത്തിന്റെ ചാർച്ചയായ കേശവനണ്ണിയുടെ ചെങ്കോലവും അദ്വൈതത്തിന്റെ അഗ്രാമരങ്ങളെന്നീശ്വരവുമായിട്ടു അറിയത്തക്കതെന്നുള്ളതും അദ്വൈതം കേട്ടിട്ടുള്ള അദ്വൈതം, തന്നെ ചാർച്ചയായി ൩ ദിവ്യവുമായി കേശവനണ്ണിയുടെ സമുദായത്തിൽ കൂടി പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ പ്രതിബദ്ധത നിമിത്തം സംബന്ധം നടക്കാൻ പ്രയാസമെന്നതും വാദിച്ചു അദ്വൈതം വിശദീകരിച്ചു.

അദ്വൈതത്തിന്റെ ചാർച്ചയായ കേശവനണ്ണിയുടെ ചെങ്കോലവും അദ്വൈതത്തിന്റെ അഗ്രാമരങ്ങളെന്നീശ്വരവുമായിട്ടു അറിയത്തക്കതെന്നുള്ളതും അദ്വൈതം കേട്ടിട്ടുള്ള അദ്വൈതം, തന്നെ ചാർച്ചയായി ൩ ദിവ്യവുമായി കേശവനണ്ണിയുടെ സമുദായത്തിൽ കൂടി പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ പ്രതിബദ്ധത നിമിത്തം സംബന്ധം നടക്കാൻ പ്രയാസമെന്നതും വാദിച്ചു അദ്വൈതം വിശദീകരിച്ചു.

[illegible][illegible]

അവർ തന്നെ തുടർച്ചയായ കേൾവ വഴിയിൽ അറിയാം. ഇതിലും അവരുടെ സാഹചര്യവും കൗതുകാർത്ഥകമായി ഈ അപൂർവ്വ മനോഭാവം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ച ചില അധികാരികൾക്കു കൂടി കാരണ ഗോഷ്ഠ കർമ്മം കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവരെക്കൂടി കേൾവ വഴിയിൽ നല്ലൊരു ഉദാഹരണമായിത്തീർന്നു. “സൂക്ഷ്മമായ നല്ല ഒരുക്കവും വന്നതും വേണ്ടതും ഇതാണ് കേൾവ് കരുടെ പരിഭവം,” എന്നാണ് കേൾവ വഴിയിൽ അറിയാം. “സ്വഭാവമുള്ളതും ഇല്ലാത്തതും ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നവർക്കു കൂടി നല്ല മാതൃകയായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെയുള്ളതും പൊതുവായതും തന്നെ കാണിക്കുന്നതും. മാതൃകയായ ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിച്ചാൽ ഒരു പുരുഷനായ അനുഭവവും സിദ്ധിക്കുമോ? വാങ്ങിച്ചതും രണ്ടു വാങ്ങിയതും കേൾവ് മാതൃകയായതും. അതുകൊണ്ട് പഠിച്ചു വിടുന്നതുകൊണ്ട് മാതൃകയായതും. ഈ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നവർക്കു കൂടി

മരണാശങ്കകൾക്കില്ലാത്തതായ പ്രത്യേക മാധ്യസ്ഥനുള്ളതായതായ നല്ല ഉത്തരവുതന്നെ ഇരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ തന്നെയങ്ങാ? അറിവോ, ഭാഷാഭിജ്ഞനായോ അല്ല മെ വലുതിൽ മെ കാമുകൻ കാമിഷണൽ മുഖ്യമായി അവളുടെ സ്വഭാവത്തെ അറിയുന്നോക്കുമ്പോൾ പ്രായവ്യത്യാസംകൂടിയെന്നാക്കണമെന്നില്ല. വിവാഹകാര്യങ്ങളിൽ വധു-വരന്മാരുടെ നിശ്ചിതമായ പല അനുമാപനം മാത്രം ശബ്ദമാക്കിയാൽ മതി. എന്നാൽ അവർ യാതൊരുതരം ഉപദേശം മിടിക്കില്ല. വിവാഹാനുമതികാരനായ സ്വർഗ്ഗർ ഭാഷാസൗകര്യം വിവാഹം ചെയ്യുന്ന കാലത്തു ഇരുപത്താറുവയസ്സും തന്റെ കാര്യം അറിയുന്നതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പരമസുഖമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്തു. എന്നും പാറു തന്റെയപ്പാഴ്ത്തേ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്കുശ്രദ്ധയൂട്ടി തന്നതാൽ പ്രതിപാദിക്കയും അതിന്നിതരവല്ലാത്ത മറ്റൊരു ജീവതിനെയും അൻ കാലംകൊണ്ടു കല്പന തന്നതാൽ ശപഥം ചെയ്യയും ചെയ്തു.

“കഷ്ടം! അവർ വധുക്കളെക്കാൾ വന്നപ്പോൾ ഒരു പോലിക്കാമായിരുന്നു. അവർ ഇപ്പോൾ സിദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നവർ മന്നവിളിച്ചു സംസാരിച്ചുനോക്കുമായിരുന്നു. അൻ മഹാ വിദ്വാൻ! കാലതന്നെ തന്റെ പരസ്യ തീർത്താക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളതിൽ മേലാൽ വല്ല മേലാക്കുവാനുണ്ടാകുമോ? പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കു അൻ വയസ്സോടെ അവളെ വല്ലവരും അട്ടിപ്പിരിച്ചു കൊണ്ടുപോകും. സംസ്ഥാനക്കാൽ വരാൻ വൈകി ഇരിപ്പാണല്ലോ അവർ--അൻ കൊള്ളത്തൊത്തവൻ” എന്നു, ഈ വിദ്വാൻ വിഷാദപ്പെടുകയും തന്നതാൽ കററപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

“ആട്ടെ, തെറ്റിട്ടില്ല. ഇനിയും അവസരം കിട്ടും. അല്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് ചെയ്യുകയോണ്ടിട്ടു പോകരുതോ?” എന്നും അശ്വതത്തിലിരിക്കിട്ടു തന്റെ മനസ്സിനെ കൈവിധം സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

കമലം:—അതു ഏതൻറ ദേഹപ്രകൃതിയാണ്

വേണം:—അല്ല ഇതു മഴിവനം ദേഹപ്രകൃതിയല്ല നിറം തന്നെ ആകപ്പാടെയെന്നു വിളമ്പുകഴിഞ്ഞു മുഖത്തു തന്നെ അഭംഗം ഇല്ല. കണ്ണുകൾ കടന്നു ചീന്തിയിരിക്കുന്നു. കമലത്തിനെ കണ്ടാൽ ആവമാസംപനി പിടിച്ചുപോകാം എന്നും.

കമലം:—എനിക്ക് യാതൊരു ശങ്കിക്കേണ്ടതും തോന്നുന്നില്ല. വേണത്തിന്റെ രോഗം ക്ഷീണാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്ന മുതൽ ഏതൻറ ദേഹത്തിനു ശ്രമേണ മറ്റൊന്നും വരുന്നതായതാണ് എനിക്ക് തോന്നാമുള്ളത്

വേണം:—കഷ്ടം! കമലം തന്നത്താൻ വഴിതെളായി

കമലം:—എനിക്ക് മനസ്സുപൊയില്ല

വേണം:—മേലും ഇത്രയെല്ലാംപ. പശുമാതിരിയും ശ്രമപരിഹാരം വേണ്ടതെന്നു തോന്നുന്നില്ലല്ലോ.

കമലം:—ശ്രമം ഉണ്ടായതെന്നതുകൊണ്ടു വിശ്രമത്തിനാവശ്യമുള്ളത്

വേണം:—ശ്രമം യഥാവിധിയിൽ ഉണ്ടു. അതുകൊണ്ടു തോന്നാത്തതുകൊണ്ടാണ് 'തന്നത്താൻ വഴിതെളായി' എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്

കമലം:—എന്നാൽ അങ്ങിനെ തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ഉണ്ടാകിൽ അതു തോന്നാതെപ്പിടിച്ചു.

വേണം:—സുഖാപാനംകൊണ്ടു മതരോഗവർ, സന്നിപ്പനി ബാധിച്ചവർ, ഉഷ്ണരോഗം മുതലായ കൂട്ടം രോഗം യഥാവിധിയായി പെട്ടെന്നു ശ്രമങ്ങൾ നിവൃത്തിയാക്കുന്ന വയ്യാൽ, തൽസമയം തോന്നുകയില്ല. ശ്രമം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു സുഖോധം തന്നെ അവർക്കുണ്ടായില്ല. അങ്ങിനെ ദിവ്യം എന്ന് പിന്നീടെ അറിയപ്പെട്ടു.

കമലം:—ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു കണ്ടു മൂന്നു സംഗതികളും വേണം വിവരണമാണ് കേൾക്കുകയും സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നത് വേ

ബഹിനാണ് വയറ്റു അന്നാൻ അവകാശം. എനിക്ക് വ
യറ്റു ഖനം ഇല്ല. കായശ്ച വൃണം ഭുജന്തി വേദനയല്ലാ
മാന വേദന എഴുന്നേറുമ്പോൾ എന്റെ മുമ്പാകെ എഴുന്ന
ല്പട്ടെ മിഴിമിടുന്നവനായ വാമദേവൻ.

വേണം:—ഇതു വെറും ഡാക്ടറാണ് എന്റെ നാഡു അംഗങ്ങളും
 കർമ്മശക്തികളുടെ നാഡിപ്രശ്നങ്ങളും കവച്ചൊരു ദൈവത്തി-
 ലല്ലേ?

“ഏകീഭവം,” എന്നു പറഞ്ഞു കരളം അയോധ്യാനിയിൽവി
രമിച്ച അരാട്ടുകര വിളർച്ച മൂലം ചുവന്നു കരം തൊടുന്നപ്പോഴെ
ശോകിച്ചു. കരകൾ കപിരംഭങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന അധോമുഖിമാ
യിരുന്നു.

കിടന്ന ഡോൾ നിന്ന രണ്ടു വേണ്ട കടലാസ്കൊണ്ടു കുമ്പസാരിയെറ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്ന നോക്കി.

1985.—എറണാകുളം പട്ടണത്തിൽ കടൽ മുഖത്തുനിന്നും

കുറിപ്പ്: —“ഒന്നാം ഇല്ല” എന്ന പദത്തെ വിജയകൊണ്ടു അഥവാ അത് അവിടെ ഒന്നാം സ്ഥാനം ഉള്ളതാണെന്നർത്ഥം.

ഒന്നു രണ്ടു മിന്നിട്ടു നേരം രണ്ടുപേരും തുറുത്തുനോക്കും ചെറു
 ഞാലിപ്പ. ചിന്നിട്ട.

മവൺ. ൧൧^൪ ഗ്രൂപ്പിന്റെ മുഖത്തുണ്ടായിരുന്ന പരുക്കുകൾ ഉണ്ടായി
യത്ര കുമ്പസാരികൾ അശുഭയാതകൊണ്ടാണെന്ന് അമ്മണി
കുറുപ്പുണ്ടായി. അതു കേട്ടപ്പോൾ ഏനിക്കു സമ മൂല്യ
ഇടവിയെ സെക്കന്റർ പ്രസ്തുതമായ ശുഭഭാഷണങ്ങൾ പാ
ത്രീയവ മുതൽ ഏന്റെ അനാഗതസംഭവം.

എന്ന പ്രായശ്ചയം കട്ടിൻ കെട്ടം നിറഞ്ഞു.

வெளவிலென்ற அவயிணங்கையுடைய ஓங்கிய வாயுறையி
நகரத்தி னகன்ற கவையுடைய கவைய கவைய இடைய. “அவைய
பொருது, அவர் இடையிலே நின்ற அவயிணங்கையோடு, அவைய
புலியு.

വേണ്ട:—ഇപ്പോൾ യാതൊരു വേണ്ടയും തോന്നുന്നില്ല.

കമലം:—സൂര്യൻ ഇനിയും ഉണക്കാൻ തുടങ്ങിയല്ലല്ലോ.

വേണ്ട:—ഏകിലും വേറെ ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നില്ല. കമലം ഏകന്റെ അരികത്തു നിന്നു പോയാൽ വേറെ തുടങ്ങുകയായി. പറഞ്ഞാൽ വശമാസമാവട്ടെ. ഏകിലും യഥാർത്ഥം അങ്ങിനെയാണ്.

ഇതു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞയാഴ്ചയും വേണ്ടവിന്റെ നന്മ അറിയിൽ വീണ്ടും വെള്ളം നാദത്തെ.

കമലം:—“അൻ വേണ്ടവിന്റെ അരികത്തു നിന്നു പോകുന്ന ഒരു ഇല്ല.

എന്നു പറഞ്ഞു കണ്ണിൽ ഇടച്ചു.

വേണ്ട:—എന്റെ പെറ്റമ്മ ഇങ്ങനെ നോക്കുമോ?

കമലം:—വേണ്ടവിൻ മീനം പിടിച്ചാൽ അൻ നോക്കിയിട്ടുണ്ടാവിച്ചാൽ ഉണ്ടാവാം.

വേണ്ട:—അങ്ങിനെ വിചാരിച്ചിരുന്നു. ഏകിലും, ഏകന്റെ മനസ്സിൽ കിടക്കുക പറയുകയാണ്, ഏകന്റെ കമലം ഇതു ചെയ്യാം കാര്യമേതെങ്കിലും ചെയ്തു മനസ്സുകൊണ്ട് പ്രശ്നമില്ലെന്നു തോന്നി കരുതിയിരുന്നു. അതിനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാകുമെന്നും അൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു.

കമലം:—അതു വേണ്ടവിന്റെ കരണമാണ്. ഒരു യുഗം വേണ്ട മേൽനിൽ ഇങ്ങനെ തന്നെ അൻ വേണ്ടവിനെ ശ്രദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കാം. എന്നിങ്ങനെയൊരു ഭടിയും ഇല്ല. ഈ ശാലാഗ്രാമം കൊണ്ടു വേണ്ടവിന്റെ സുഖക്കേട് കേൾക്കാൻ തുടങ്ങിയല്ലോ. എന്നു അരുമതി.

വേണ്ട:—അൻ ഒന്നാണ് ആശ്ചര്യമെന്നാണ്?

കമലം:—എന്താണ്?

വേണ്ട:—ഒരു വഴി കൊണ്ടുവന്നിവിടെ നിൽക്കി അതിൽ കേറി വീട്ടിലേക്കു പോയാലോ എന്നു ആശ്ചര്യമെന്നാണ്.

കമലതന്ത്രിയുടെ മുമ്പാകെ. ഏതു മൂന്നു നിമിഷങ്ങൾക്കു
ശേഷം അതൊക്കെക്കുറിച്ചും മിന്നിയില്ല. ഏതൊക്കെയാണു
വളരെ മനസ്സിൽ അറന്നു. അവസാനം,

കമലം:—ഇവിടെ കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു സുഖവും സൗകര്യവും
യഥേഷ്ടം എന്തിവരുന്നതല്ലെന്നു അറന്നുവെക്കുക. അങ്ങി
നെ ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലത.

കമലതന്ത്രിയുടെ വാക്കുകൾ വേണ്ടവിധത്തിൽ ഏതെങ്കിലും
തരത്തിൽ.

വേണം:—അതൊരു കമലം! ഇതു നഷ്ടമായി സംസാരിക്കു
മെന്നു!

കമലം:—വേണം ഇവിടെ കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇവിടെ ആകർഷ
കമായ സുഖവും ഇല്ലെന്നു വേണ്ടപോലെ അറയില്ലെന്ന് പി
ന്നെ അ വേണം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് സാരം!

വേണം:—ഇവിടെ എന്തിവരുന്ന സുഖവും സൗകര്യങ്ങളും ഈ
ലോകത്തിൽ മറ്റൊന്നും എന്തിന്നു സിദ്ധിക്കുക. ഏതെങ്കിലും
സ്വന്തം വീട്ടിൽ തുടങ്ങി എന്തിന്നിരിക്കുന്ന സാധാരണ കമലം
ഏതെങ്കിലും കെട്ടിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ ഒരു സൗകര്യമാണ് എന്നു
അറന്നുവെക്കുക? കോഴിയായി അറൻ കിടക്കുന്നതെന്നു
പോലെ സുഖത്തിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതായാൽ എന്തിന്നു
ഇവിടെ പരമസുഖമാണെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയല്ല. എ
ന്നു ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിൽ കമലതന്ത്രി അശേഷം മടിയെങ്കിലും
കയ്യില്ലെന്നും എന്നു അറിയാം.

കമലം:—പറഞ്ഞതിന്നാണ് ചെയ്യുകയെന്നതിൽ കിന്നോൽ
കൊള്ളിക്കുന്ന പറഞ്ഞത്!

വേണം:—കമലതന്ത്രിയെക്കൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന
നല്ല ഉദാഹരണമല്ലല്ലോ.

കമലം:—പിന്നെ അതൊക്കെ എന്തിനായി ചെയ്യുന്നതാണ് ഉചിതം!

അമ്മാലിപ്പിള്ള

എന്തുകൊണ്ടു ഉപരികല്പന ചെയ്ത
അവിടത്തെയാണോ?

അവിടത്തെതിലും ആവട്ടെ. കമലം വെട്ടി
പോയതുകൊണ്ടാണിത്?

അവിടെ ആരാണ് ഉപരികല്പന ചെയ്തത്? കമലത്തിന്
കമലത്തിന് കമലം കമലം മറ്റൊരു
കമലം ഉണ്ടാകുന്നു. "എന്നു പറയുന്ന
കമലം" എന്ന പദത്തെ കമലം എന്ന്

നമുക്ക് കമലം അങ്ങനെ അന്നു ഉപയോഗം
പിടിക്കുക.

കമലം (കമലം) ഉണ്ട്. കമലം വെട്ടി

കമലം വെട്ടി

അത് എന്ന് പറയുന്ന പദവും അല്ല?

അതല്ല. (അത്) ഉം! പക്ഷെ, കമലം വെട്ടി

കമലം വെട്ടി കമലം വെട്ടി എന്ന് പറയുന്ന കമലം വെട്ടി

കമലം വെട്ടി കമലം വെട്ടി, അത് കമലം വെട്ടി

കമലം വെട്ടി കമലം വെട്ടി കമലം വെട്ടി കമലം വെട്ടി

അത് കമലം വെട്ടി കമലം വെട്ടി

—ഇപ്പോഴാണ് ഭഗവിതൃക്കണ്ഠപ്പറിയും എന്റെ
കുറിപ്പും മനസ്സിലാക്കുന്ന ആലോചിക്കാ
ത്തല്ല!

വേണ്ട:—മിഥ്യ ആലോചിക്കുന്നുവെന്നു പറ
യ്ക്കുന്നത് കാര്യം ശരിയാണെന്നു എന്നുള്ളതെന്നു
ഇതിന്നു മുമ്പു ഈ സംഗതി അറിഞ്ഞിരുന്ന
തിലേക്കു പോകാൻ അതു കഴിയാതെത്തന്നെ
നിന്നു കർത്താവായ കോഴ ആയിത്തന്നെല്ലേ?
ബുദ്ധിമുട്ടി എന്നു നോക്കി. ഇപ്പോൾ
ആശ്വാസപ്പെട്ടു വന്നു. ഒരു പ്രതിഫ
ലനം സാധിച്ചു. എങ്കിലും, കർ
മ്മം കഴിഞ്ഞു. അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാം പ്രതിഫലമ
കൊടുത്തു അപമാനിക്കുന്നവനായി
ത്തന്നെ എന്നു? കർമ്മവാചകത്തോ
ത്തന്നെ എന്നും ഇല്ലെങ്കിലും ഇന്നെ
ലാക്കിയല്ല.

കഥ:—അപ്പോൾ അവർക്കു ക
ണ്ടുവന്നു:—എങ്കിലും, അതു കർമ്മത്തി
ലുണ്ടാകുന്നു.

മേ:—ശരി. എന്റെ കീഴ്തി
തിന്റെ വ്യക്തിയും ഉണ്ടാകുമെ

വേണ്ട:—(ജീവിക്കാലോടും വിട്ടു)
തു? എന്നുള്ള കർമ്മം അങ്ങ

കഥ:—അതുപോലെ തന്നെ
നാൽ തുടങ്ങുമ്പോൾ നാം
മിതൃക്കണ്ഠപ്പറിയെ മിതൃക്ക
ലോചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വീട്ടിലെ
ത്തന്നെ?

വേണം—അതുകൊണ്ട്.

കമലം:—എന്നാൽ പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഞാൻ ചെറുപ്പം പ്രവൃത്തികൾക്കെല്ലാം ഞാൻ തന്നെ ഉത്തരവാദിയായി കൊള്ളാം. മറുതള്ളുക ഇതിൽ ഒന്നും പറയാനില്ല.

വേണം:—എനിക്ക് ഒന്നും അറിയില്ല. കർമ്മത്തിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ തന്നെ ആവട്ടെ.

കമലം:—വേണമെന്ന ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. വേണം ഇവിടെത്തന്നെ കിട്ടുന്നതാണ്. എനിക്ക് സഹായം കരമം വേണം കൂടി നല്ലവണ്ണം ഉണ്ടായി വേണമെന്നതിന്റെ ദേവം പൂർണ്ണമായി പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ തന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയേ എന്നിട്ട് ഉത്തരവ് വരട്ടെ.

വേണം:—(ഭീഷ്മഭായ് നിശ്ചയിച്ചു) എന്നാൽ അങ്ങനെ തന്നെയാവട്ടെ.

ഇവർ ഇങ്ങനെ സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഇങ്ങു പി പാൽക്കുഞ്ഞി കൊണ്ടുവന്നു. കമലം തന്നെ സഹായ പ്ലാൻ വെച്ചുവെങ്കിലും, വേണമെന്നപോലെ വേണം തന്നെത്താൻ കൈകൾക്കിടയിൽ എഴുന്നേറ്റു കിടക്കയിൽ തന്നെ ഇരുന്നു. കുഞ്ഞി ഒരു കോപ്പയൽ പകർ കമലം വേണമെന്ന കടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. മന്ദ്രമോട്ടുകൂട്ടിയുപയോഗം തന്റെ കൈകൾക്കൊക്കെ കമലം നൽകിയ പാൽക്കു വേണമെന്ന ചീശ്ശിമോയിത്തൊന്നുകയും, നമ്മുടെ യുവാവു അതു തരമേയ്ക്കും കഴിച്ചു സംതൃപ്തനാവുകയും ചെയ്തു.

പതിനാറാം അദ്ധ്യായം.

പ്രകടനം.

കുടുംബ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം പത്തുപതിനഞ്ചു ദിവസംകൊണ്ട്, വേണം

ഗോപാലൻ്റെ പ്രണത്തിൻ്റെ കാര്യവും ക്രമേണ കുറഞ്ഞു വരുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ മുറിയൽ പതിവായി മരുണമെച്ച കെട്ടിവരാറുള്ളത് കമലം തന്നെയാണു് മുൻ നല്ലവണ്ണം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു മുൻപു സഞ്ചരിക്കേണ്ടതാ കമലം വേണുവിന്നോടു പറയാറുണ്ടെന്നു മുൻ അതു കൂട്ടാക്കാതെ, നടക്കാത്തതു അതിയായ ആസക്തി നീമുതലേ, നമ്മുടെ യുവാവു ബാക്കുവിൻ്റെ കോലായയിലും മറ്റുള്ളും പലപ്പോഴും സഞ്ചരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇതു കണ്ടു കമലം സന്തോഷിക്കാതിരുന്നതു മിശ്ര. വേണുവിൻ്റെ ദേഹത്തിൽ യഥേഷ്ടം കൈസഞ്ചാരം തുടങ്ങിയപ്പോൾ അന്ധാരങ്ങളിൽ മെലിയും തോന്നിത്തുടങ്ങി. കുന്നുന്നരമാസമായി പുറത്തുപോയി കാനവും വെയിലും കൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടും, മെഴുപ്പുണ്ടാക്കുന്നവരായ പോഷകദ്രവ്യങ്ങൾ കൈപ്പതുപോലെ പരിശീലിച്ചു വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടും, വേണുവിൻ്റെ ദേഹം പൂർണ്ണമായി വെച്ചു അറ്റവും സ്ഥൂലിച്ചു ചമര്യകയും ശരീരമാസകനം താരികളെഴുതുമായൊരു മൂലവു വ്യാപിക്കയും ചെയ്തു കീഴ്പ്പിമാനമായിരുന്നതുകൊണ്ടു അധികമായി വളന്ന കാഴ്ചകളും മൂലപോലെ നിന്നിരുന്ന കടമ നീണ്ടും പാശ്ചാത്യസമ്പ്രദായത്തിൽ വെട്ടുകളെക്കുറിച്ചു അധികമായിരുന്നതുകൊണ്ടു മലത്തുള്ള ശുശ്രൂഷയും നീക്കംചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, വേണുവിൻ്റെ തലവണ്ണത്തോടുകൂടിയ മുഖത്ത് പ്രശസ്തമാകയാതെ സൗന്ദര്യം വർദ്ധിക്കയും, വികൽകൊണ്ടു മിടിച്ചാൽ ചോര തെറിക്കുമോ എന്നു തോന്നത്തക്കവണ്ണം ഗണ്യമണ്ഡലങ്ങൾ കൈവെണ്ണങ്ങളായി വിളങ്ങുകയും ചെയ്തു. അൻ ശതമാനമായിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ അമ്മയെപ്പറ്റിയൊക്കെയും, കെട്ടുകൾ കൊണ്ടു തന്നെ ഏകദേശം അഞ്ചാല ചൂടുന്ന മറ്റു ജനങ്ങളെയും ചുംബനങ്ങൾ മാത്രം കണ്ണനിട്ടുള്ള തല്ലാതെ, ഇതുവരെ യാതൊരു കരുണിയാലും അപവഹിതമാക്കപ്പെടാതെ, കീർത്തിമനനായ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ്റെ അധരോഷങ്ങൾ കൈകളിൽപ്പറ്റിക്കാവാനുള്ളൊരു അറി

കുടുംബം, ആ കോമളമുഖത്തെ, അവ പ്രഭൃതുകമാകയാൽ മറ്റു ന
 യമേച്ഛുരുകയും ചെയ്തു. മുഖത്തെ കർണ്ണജീവൻ മുഴുവനും കട
 ക്കുന്നതു കണ്ണുകളിലാണല്ലോ. ദേവന്റെ കൈരൂപവർണ്ണ
 ന്നതന്റെ മുഖത്തെപ്പോലെ, ഏകാന്തതയോടു കൂടിയതായ സ്വഭാവം, കണ്ണു
 ന്ന സുന്ദരഗണങ്ങളുടെയും ഭാവനാലായും വിശ്വാസ്യമായുള്ള ബു
 ധിപ്രഭൃതുകയുടെയും സുവൃത്തവർണ്ണങ്ങളായി വാളിപ്പുകയും
 ചെയ്തു. മാനസമായും വശാവമായുള്ള പാലശരണതന്റെ
 ശോഭാമാധുര്യത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്നതായ, അല്ലെങ്കിൽ കണ്ണുപോലെ
 വിചിത്രമായ ശൃംഗപാലം, മൃഗഭാവങ്ങളിൽ മാത്രം കാണ്മാനി
 ന്നതെ പോകുന്ന കണ്ണി, നാലാമത്തെ ഭാഗത്തും പടന്ന നാ
 ന്ന അപൂർവ്വമായ ഏകാന്തതയോടു, വാളിപ്പോലെ വളഞ്ഞിട
 ത്തിന്നിപ്പുന്ന പരികലിക്കാടികളുടെ മനോഹരതയും ഒരു ദേ
 വന്റെ നായകനായതായ. ദേവന്റെ കർണ്ണ വളർച്ച കണ്ണിൽ യഥാ
 രീതിയിലായി വളർന്നു മിക്കവാറും ഒരു ചുവന്നവരും. ദീർഘ
 കരണമായ യുവാവന്റെ മുഖത്തു വലുതായതന്നെ സംഭവ
 ന്നതോടുകൂടിയതായതും. ദേവന്റെ കർണ്ണ മുഖം കണ്ണിൽ ഏക
 മൂലം ഒരു പോകുന്നതോ ഏകാന്തതയോ സകലതയും കർണ്ണ
 പര്യായമായ ഒരു തരം പെൺകുടുംബം കൂടി. അതിലായുള്ളതുക
 യിലെല്ലാം മാത്രമല്ല അറുപ്തെങ്കിലും കൈനോടുകയും ചെയ്യും.
 ഏകാന്തതയോടുകൂടിയതോ സൗശീല്യതയോ സൗന്ദര്യതയോ
 മറ്റോപോലെ മറ്റേതെങ്കിലുമൊന്നായി ചില നമ്മുടെ കർണ്ണ
 യകന്റെ കർണ്ണതരം സമ്പന്നതയോടുകൂടി നമ്മുടെ നായകനായതായ
 ന്ന വിളങ്ങി.

ഒരു യുവാവിന്റെ ആകർഷണതയോടു കൂടിയ സമ്പന്നതയോ സു
 ക്ഷിപ്ത നോക്കുവാൻ ആയാൽ ഒരു കാമകരണ അല്ലെങ്കിൽ ഏ
 ന്ന ഏകാന്തതയോ പരവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ദേവന്റെ
 വിന്റെ നായകങ്ങളിൽ ഒരു ശ്രീകരണസംഗമം ഇത്തരത്തിൽ ഇ
 ക്കുന്ന പ്രകാശിച്ചു കാണാൻ ഇടയുണ്ട്. ഇതേ സംഭവത്തിനെ

പ്രബലപ്പെട്ടതുകൊണ്ടുണ്ടെന്നു വേറെ ചില സംഗതികളുമുണ്ടായിരു
ന്നു. കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽ അധികസമയം ചിലവഴിക്കുക വേ
ണ്ടതിന്റെ സ്വഭാവമായിരുന്നു. എന്നാൽ, കോശത്തിൽ നി
ന്നെഴുന്നേറ്റശേഷം വേണ്ട മുഴക്കം പാകംപോകാൻ വീകിപ്പുക
ളുടെ നേക്കയോക്കയപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇതു കേൾ പരാമർശിച്ചു
ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിലും, താൻ അതിൽ അത്ര ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിട്ടു
ണ്ടെന്നു കാണുകയും ശരിക്കോരപ്പെട്ടാൽ വേണ്ട, ശിശുക്കൾ
മുൻകാലത്തുള്ള ഒന്നോ രണ്ടോ ഇഴകളെ സന്ദർശനം ചെയ്ത
ശേഷം പഠനം കളിപ്പാടും വേണ്ടശോധനയ്ക്ക് അനുവദിച്ചു
രുന്നു. ഇതിനും പുറമെ, വസ്ത്രധാരണത്തിലും പതിവില്ലാത്ത
നിഷ്പന്നം വേണ്ട കാണപ്പെട്ടാൽ തുടങ്ങി. മേൽ, കപ്പായം മുത
ലായവ അതിനുമുമ്പായിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം തുച്ഛപ്പെട്ടോ
കരു അവ വളർച്ചകളില്ലാത്തവയായിരിക്കണമെന്നു കൂടി നമ്മു
ടെ യുവാവു ഇല്ലിട്ടു തുടങ്ങി. സംഗതിവശാൽ നേരട്ടു സ്വഭാ
വപ്രകാരം നാമിത്തവും, കേൾക്കാവമായി കിട്ടിപ്പിടയുന്നതുകൊണ്ടും,
കാലികല പ്രണാമം ഉണ്ടാക്കി വന്നാൽ തുടങ്ങിയതും.
മറ്റും, വ്യായാമം വേണ്ടതെന്നു പഴയതൊഴുപ്പായ നോമ്പായ്കളു
ന്നു മാത്രമല്ല, കമലത്തിന്റെ ചെങ്കളാവിൻ മുകളിലുള്ള തളിര
ൽ ഒരു ചാലകസേരയിൽ ചെറുതേ മധൻ കിടന്നു കൊന്നോ
വേർപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയം കളവാന്നാണ് വേണ്ടശോധ
നയ്ക്ക് അധികമായി ഇല്ലിട്ടു തുടങ്ങിയത്. കേൾത്തന്നു നല്ലവ
ണ്ണം കിടക്കവെ വേർപെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഇങ്ങനെയെന്നു ചെയ്യുന്ന
തെന്നു കാണുകയും വിചാരിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഇരുന്നിരുന്ന വേ
ണ്ട സ്വഭാവം അലസനായി ഭവിച്ചു, പ്രായേണ യുവാക്കന്മാരെ
ബാധിക്കാറുള്ള ഒരു അവസ്ഥയും താൻ അറിയാതെ തന്നെ
വേണ്ടവിനേയും ബാധിച്ചു. കൈമനസ്സിൽ നിന്നു അലസ
തയുണ്ടായതോ, അല്ല. നേരെ മറിഞ്ഞോ എന്നു പറയാൻ പ്ര
യാസമാണ്. മനസ്സും ശരീരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സാധാര

ണ. മനുഷ്യം ശരീരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മാനുഷബലം ക്കു
 ഗോപാലമല്ലല്ലോ. മനുഷ്യനെ ബാധിക്കുന്ന വിവിധരം ശരീര
 ത്തെയും ബാധിക്കുന്നു. ശരീരം ക്കീടനക്ഷയം മരണബല
 ും കായ്ക്കുന്ന ഇക്കിനെ പക്ഷേ ബന്ധം താഴ്ന്നിരിക്കുന്നതല്ല മ
 നുഷ്യം ശരീരവും ഇക്കിനെ ഇ്കു് ു്കുസംഗതിയിലാണ് ലോക
 ത്തെയും മറ്റു പല ക്കടക്കുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാണ് ലോകം നാശ
 ന്നതെന്നതും ഇതുകൊണ്ടാണ് മായമും....

വേണ്ട ഗോപാലൻ്റെ ബ്രഹ്മവിദ്യയും മേൽപറഞ്ഞ
 മേൽമനസ്സുതന്നെയാണിത്. തന്റെ മനോഭാവം ക്കെ
 മിത്രം പരക്കായ്ക താല്പര്യം വേണ്ടവിതരണം. അത് ത
 ന്കു് അതുകൊണ്ടുമാണെന്നതും ക്കുപത്താൻ്റെത
 ന്നതാണ് ു്ക വിദ്യയെക്കൊണ്ടുതന്നെ യുവാവനെ ആ
 സക്തി ക്കുത്തുടങ്ങി. മറ്റും മറ്റുപറയുക. അതിനെ നോക്കു,
 നോക്കു നസ്യം ക്കുട്ടു, ക്കുട്ടു അതിൽ മായം. വേണ്ട
 ക്കുട്ടാണിത്. അതായത് ! എന്തെന്നാലുപറയുന്നു ! വിഷമരോധം
 നായ ക്കുന്നതെന്ന തന്നെ വാസ്തവം മറ്റും ഇത്രയും ക്കുട്ട
 ക്കുട്ടവതായത തന്നെ വാസ്തവം മറ്റും ഇത്രയും ക്കുട്ട
 ക്കുട്ടവതായത തന്നെ വാസ്തവം മറ്റും ഇത്രയും ക്കുട്ട
 ക്കുട്ടവതായത തന്നെ വാസ്തവം മറ്റും ഇത്രയും ക്കുട്ട

കെട്ടെ പട്ടുതാസംഭവിക്കുന്ന സംഗതികൾക്കു നമുക്കു ബോ
 മ്യമാവുന്ന ബലിപാത കാരണങ്ങൾ കാണാൻ പ്രയാസമാണ്
 എങ്കിലും വേണ്ട ഗോപാലൻ്റെ സ്വഭാവവ്യത്യാസത്താൽ ക്ക
 മേൽമനസ്സുതന്നെ ഇങ്ങിനെ ക്കുട്ടാണിത്. അതിനാലാണിത്. മേ
 ത പരമനന്ദം ക്കുട്ടു ക്കുട്ടായതി അല്ലെന്നതും സന്ധാരി
 ക്കുട്ടിനേക്കും. മറ്റും പല ക്കുട്ടു തന്നെനായ വേണ്ട
 ഗോപാലൻ ക്കുട്ടയ്ക്കായത ശരി. മറ്റും മറ്റു പല ഗോപ
 നികളായിട്ടു. ക്കു ക്കുട്ടയ്ക്കായത തന്നെ ക്കുട്ടയ്ക്കായത
 ക്കുട്ട. ക്കു സ്വപ്നം കാണാൻ തുടങ്ങി. മറ്റും മറ്റു ക്കുട്ട

കഥയും തന്റെ ശയ്യയിൽ വന്നിരുന്നു. “കാലിൽ മരുണമെപ്പോഴെത്തേക്കു?” എന്നു മധുരമായ അമ്പര പറഞ്ഞു, മിനുസപ്പെട്ട വെ വിളങ്ങുന്ന ദന്തനിരയെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ട്, മരണാഹ്വാനം ചെയ്ത പൂഞ്ചരിതുകി, കോമളകൾ പല്ലവംകൊണ്ട് തന്റെ അംശത്തിലൊന്നു തഴുകി. വികാശവശഗന്തായ യുവാവു് പെട്ടെന്ന് മരണത്തിൽ ഏഴുനേർന്നു. ആ ചാവുശ്വാസതരണങ്ങൾ ഇരിച്ചു. നിദ്രയോടുകൂടെ അവളും മറഞ്ഞു. അന്നതൊഴു്, വേണം അവളെ ചിന്തിച്ചു് പ്രശ്നപാത്രം തുടങ്ങി.

തന്നെത്തന്നെ വേണമെന്നുപോലെ ഇരുവിധമായ ചാഞ്ചല്യത്തിന്നു പാത്രീകവൃത്തിയെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തില്ല. കഥയെത്തിന്റെ ഇരുപ്പാഴ്ത്തെ പ്രായവും അന്നാസപാദത്തവും അഭ്യന്തരമായ അംഗസൗജന്യവും രാഗം കൈമാറുകയുണ്ടാകും കാമരതിരാഷ്ട്രമുദകത്താക്കവധമാണ് കൈമാറ്റങ്ങളായ അവയവങ്ങൾ അതാതുന്നതരൂപമായ വളർച്ചയെ പരിപൂർണ്ണ പ്രാപ്തിക്കായിത്തന്നു. കഥയെത്തി ഇരുപ്പാറകളിൽ വിശാലത്തിരള കാലം അതേതുമാച്ചു റിക്കണമെന്നതും ചിലർ അതിപ്രായപ്പെടുത്താം. ഇരു യുവതി ഭൂമിയിലും സമീപഭൂമിയിലും ഒരുപോലെ കൈമാറ്റകവതിയാണ് കഥയും വരുന്നതു മൂലത്തുനിന്നുണ്ടായ, ചരക്കുന്നൊരു കാൽപ്പുറമാണെന്നതന്നെ അറിയും. വേണമെന്നുപോലെ തന്റെ രോഗം കൈമാറ്റത്തുടങ്ങിയതൊഴുതി കഥയെത്തിന്റെ ആധിര്യം തീർത്തുടങ്ങി. നേരാംവണ്ണം ഉൾത്തറ ഉറക്കുമിട്ടാകെ കൈമാറ്റ പരവശമായിത്തന്ന അവളുടെ മേലും അല്പദിവസങ്ങൾകൊണ്ട് നല്ലവണ്ണം കൈമാറ്റത്തിലായി. മനസ്സുനോക്കുമ്പോഴെല്ലാ ദൈവത്തിന്റെ കൈമാറ്റം ദിവ്യമായ ഭക്തിയും കഥയെത്തിന്റെ നിശ്ചലശരീരത്തൽ അഭ്യന്തരത്തിലായിത്തുല്യമായിത്തന്നുപോലും പ്രകാശിച്ചുതന്നു. ദൈവം ഏതുനന്നായാലും തിരിച്ചാൽ കൂട്ടത്തിലാണ് കഥയും. അവൾ ‘മതം ശി’തെന്നതാണ്. കഥയെത്തിന്റെ മുഖവും മുടിയിലും പെരുമാറ്റം

തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ഭംഗികാഴ്ചകളെല്ലാം അവർക്കു മകനാകുമ്പോൾ
കൂടി തിരിച്ചറിയപ്പെടാൻ

“അതരം മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ മാതൃഭാഷ നോക്കുമ്പോൾ ഒരു
സ്പഷ്ട സംഗ്രഹത്തോടുകൂടിയ നാം അഭിമാനിക്കുന്നത് സാധാരണ
അല്ലെങ്കിലും പരസ്പരത്തോടുള്ള നമ്മുടെ കൈമാറ്റം
അതാണ്” എന്നു ആശയം കവിതയെന്നതു പോലെ പറയുന്നതു
അവസരമെന്നു നമ്മുടെ അഭിമാനകാഴ്ച നമ്മുടെ കൈമാറ്റം
ല്ലോ. കമലത്തിന്റെ നീളമുണ്ടാകുമ്പോൾ വാർത്തയും, അതു
നമ്മുടെ പാലം വിളമ്പുന്ന അല്ലെങ്കിലും പലതുമുണ്ടാകുന്നതു
മാത്രം ഫലപ്രദവും വിദ്യയാലംബി വളർത്തുന്നതെന്നുള്ളതു
വികാസംകൂടിയും, കവിതയെന്നതെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകമായി
അതുകൂടിയും സാധാരണയും, അതുകൂടിയും ഇല്ലെങ്കിലും
അതുകൂടിയും നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെയും, സാധാരണയും
അതുകൂടിയും പലതുമുണ്ടാകുന്നതെന്നുള്ളതും, നമ്മുടെ മാ
ത്രമല്ല, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും വി
കാസംകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും
കൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും
കൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും
കൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും

ഇപ്രകാരം മനോഹരമായ കവിതയും, കവിതയെപ്പറ്റിയുള്ള
അഭിമാനത്തോടുകൂടിയുള്ള അവസരമെന്നതും അതുകൂടിയും
അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും
അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും
അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും
അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും
അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും
അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും

കമലത്തിന്റെ സംഗ്രഹത്തോടുകൂടിയുള്ള അതുകൂടിയും
അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും, അതുകൂടിയും

[illegible][illegible]

ഒരു 'അമ്മ' എന്നാണ് വേണ വളിച്ചുവന്നത്) മുമ്പത്തെത്തി
 എന്നാണ് പിന്നെ നോക്കുക? അവർ അതിന്നുസരിച്ചാൽ
 പോലും എനിക്കു മെന്റാൻ പാടാമോ? അത് കുന്നല്ലല്ലോ,
 അന്ന് എന്തു ചെയ്തെ?," എന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ തന്നത്താൻപ
 രത്തേ, പ്രേമാധിക്യം കൊണ്ടു പകവശനായ വേണശ്ശാപാല
 ന് ചങ്ങകശസരായ ന് കാലം നീട്ടിക്കൊടുത്ത് തുടക്കത്തുടക്കം ഭീരുവ
 ശ്വസനം വിട്ടു.

"എന്നെക്കാൾ എത്രയോ യോഗ്യനും കഴിവുനമുക്കു മിതാ
 രും വന്നു ചേരാനു തക്ക സമയത്താഗ്രതയും അവർക്കുണ്ടു.
 അൻ പരിക്കെന്നൊരു കട്ടി. അവർ നല്ല പെൺകുടുംബമായിക്ക
 ഴിത്തു. എന്നു സ്വീകരിക്കാമോ? പണ്ഡിതനും ഭീനം പഠി
 ച്ചു ചാവറൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ടി കഴുപ്പുപിട് അമ്മയും
 മക്കളും എന്നു നോക്കിയതിന്നു നല്ല പ്രതഫലം!," എന്നുവ
 ചാർച്ച നമ്മുടെ അപാവ് വളരെ വ്യസനിച്ചു.

മുറുപ്പും നിർമ്മലവുമായ ഹൃദയത്തെയാണ് പ്രണയം അ
 ധികമായ പിന്ധിച്ചുകൊണ്ടു ആ ഹൃദയത്തെയും അതി
 കർന്ന വസതിയായ ദോഷത്തെയും മൃഗ്യവുമായ, പീഡിപ്പിക്കു
 മ്മ പാശാപ് അഹ്താനിമുഖം കൈയും കടക്കും'

കാലികൾ പ്രണം ഉണക്കുകയോണ്ടുവന്നതോടും വേണ
 ശ്ശാപാലന്റെ ദേഹം ക്രമേണ കശാകച്ചവശമായിത്തുടങ്ങി. ദേ
 ഹം ഭീനംപ്രതി ചിട്ടവരുന്നതുകണ്ട് കരലം അന്ധാകൃഷ്ട. ത
 തിക്കു നേരാംവണ്ണം ഉറക്കമില്ലെന്നും ആഹാരത്തിൽ ബലം നേര
 അന്നില്ലെന്നും അവാറു പിറുപിറുത്തു. ഉറക്കമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നും
 തമി കൂട്ടുന്നത നമുക്കു ദിവ്യകാഴ്ചയെന്നും കരലം കൊണ്ടുവന്ന
 തരിച്ചു വേണവിന്റെ അകത്താക്കി എന്തു ചെയ്തിട്ടും ദേഹം
 മെലിഞ്ഞു കരലിഞ്ഞു വരുന്നതല്ലാതെ നന്നാവുന്നതേ ഇല്ല. ക
 ള്ള പ്രണം ഉണക്കിയെന്നു അറന്നുനോക്കിയും, ഉള്ളിൽ പഴി
 ച്ചു കടന്നിരിക്കുമോ എന്നു ശങ്കിച്ചു കരലം വല്ലാതെ ദേഹപ്പിട്ടു

ഇപ്പോൾ കെബിഡിയുടെ ലാഭബാധിതവൽക്കരണം കെട്ടപ്പെട്ടതായി
നടവുകാരനായ് ഭവപ്ര'.

[illegible][illegible]

“പുറത്തുനിന്നുള്ളവർ മേ മേ ശക്തിയായതുകൊണ്ട്, പരമമതം എന്നപോൽ” പക്ഷമാനമല്ലാത്ത ഇവളുടെ കർവ്വപ്രകടനം സുഖം അനുഭവ. ചുരുക്കത്തിൽ ഇക്കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കായിട്ടാണ് ഈ ചുരുക്കത്തിൽ അതിന്റെ ആവശ്യമായ വിവരങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നത്.” കഴിവില്ലാത്ത ഭാഗങ്ങൾ പാലാതെ? കർവ്വപ്രകടനം അതിന്റെ മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കായിട്ടാണ് മറ്റൊരു കർവ്വപ്രകടനം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഇവയുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഇവയുടെ കർവ്വപ്രകടനം മറ്റൊരു സാധ്യതയെ

കേരളീയനായി പോലും, എങ്കിലും മറ്റൊരാൾ സ്വീകരിക്കാമെന്ന അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഉറക്കത്തോടെ എഴുന്നേൽക്കാനോ വേണ്ടതെന്തിനോ എന്നുള്ളതു കൈമാറിയിരിക്കുമ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അത്യാവശ്യം ആണെന്നും മറ്റും വേണ്ടതല്ലെന്നും തന്നെ അറിയാൻ പറ്റി.

[illegible]

അന്റെ മനസ്സിലുള്ള ശങ്കാഭാവങ്ങൾ നീ മറന്നു, തന്നെ നാൽക്കു സമീപമായ ലക്ഷ്യംകൊണ്ടും, വേണ്ടവന്നു. കുലുങ്ങുന്നതിന്റെ മുമ്പത്തു ഇതുവരെയുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ നല്ല കാരണമായ ചെറുപ്പം നോക്കുന്നതിന്നു ശേഷം പൂർണ്ണമായ അറിവും, അങ്ങനെയൊരു വേണ്ട നോക്കുവാൻ കുലുക്കം കൊണ്ടു മറ്റൊരു അറിവും, അങ്ങനെയൊരു വേണ്ട ശങ്കാഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു മുമ്പായി

“തന്റെ മുഖത്തു നോക്കി യഥാർത്ഥ സംസാരിപ്പാൻ അവർ മ
 ിടിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? അവർ, തന്നെപ്പോലെ തന്നെ അവ
 റ്റും അവർക്കു തന്നെയാണെന്നു ചിന്തിച്ചോ? എന്നാൽ, എന്താണ് അ
 വർക്കു കരുതുന്നതുപോലെ? ഇതിനുള്ള കാരണം? നല്ലതായ
 പ്രണയം ആദ്യമായതായിരിക്കുമ്പോൾ കാമനീകാമകന്മാർ പര
 സ്പരഭേദനത്തിൽ ലക്ഷ്യമുണ്ടാകുന്നതല്ല മറിച്ച് ഗുണമുള്ളതിൽ
 പ്രസ്താവിക്കുകയാണെന്നത്? അതായത് അവർ സ്ത്രീയെപ്പോലും ക
 മലം യഥാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ കാമക്കന്മാരായതുകൊണ്ട് മറ്റൊരു
 പരിചയം, മീശ്വരസഹയാധാരം, അന്യോന്യസൗഹൃദം എന്ന
 മറ്റൊരു സംഗതികളെല്ലാം ഈ ഉപദേശനയനകൃത്യമായവയുമാ
 ണ് താൻ കേവലം ഒരു അനുഭവനാണെന്നു അവർ കരുത
 തോ? ഇല്ല. അവർക്കു തന്നെത്തന്നെ നല്ലതായിട്ടുള്ളതാണ്
 തന്നെത്തന്നെത്തന്നെ താൻതന്നെ തന്നെത്തന്നെ പാർത്തിട്ടില്ല.
 താൻ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നതെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ കമലം വള
 രെ പരിചയപ്പെടുകയുണ്ടായി. തന്നെത്തന്നെ അവർക്കു വെറും
 സ്നേഹം മാത്രമല്ല ഉണ്ടായതായിരുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ മനസ്സിലു
 ന്നു അവർക്കു മുഴുവൻ വെളിച്ചപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു, പക്ഷെ നാം
 ഉയർന്നുവന്നതുകൊണ്ട് പണ്ടത്തെ പ്രസംഗവും വാക്യവും
 യും മറ്റും വെറും തെറ്റ്, ട്രഷറുകൾ ചുവട്ടിലേക്കു പരിച്ചു, നന്നു
 അവർ സ്നേഹിക്കാത്തതാണ് ചെയ്യുന്നത് അന്നുതന്നെ അന്നുതന്നെ
 ഗുണമുള്ളതായിരിക്കാണെന്നു വരിയുള്ളത്” എന്നും വെ
 ണു വിചാരിച്ചു.

അതിലൊക്കെയും കര സാവധാനത്തിലായിരുന്നെങ്കിൽ, തന്റെ
 ഇംഗിതം അനുസരിച്ചാൽ അവർക്കു ഗുണപ്പെടുന്നതെന്തെ വെണ
 തെന്നുപോലെ തീർത്താൽ. എപ്പോഴാണ് ഇതു ചെയ്യേണ്ടത്
 എങ്ങനെയാണെന്നുപറഞ്ഞാൽ? എന്നു താൻ മീശ്വരസഹായന
 ചെയ്തു. തന്നെ കിട്ടുമ്പോൾ ഇതു പറയാൻ വെണ്ടവെന്നു കരു
 തുന്നതായി, കരുതുന്നതായി വന്നു കേവലം. കേവലം കരുതാൻ

ഇന്നു കയറിക്കുലുവാമെന്നു കരുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന പക്ഷെ അവനെ
 അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞു. തന്റെ മനോഹരം അവളെ ശരിപ്പെടുത്തുന്ന
 ശക്തിയായും, രാവു പക്ഷെ ആ ഭൂലാഗ്നിത്തീക്കുന്ന മൃഗാ
 മൃകകൊണ്ടു വേണമെന്നുപോലെ ഏകാഗ്രഹത്തോടെ അന്വേഷിച്ചു
 നയി.

സ്വാമി മാനവും കീഴ്ത്തലും വകമനുഷ്ഠിച്ച് പാടില്ല. തന്നെ
 സ്വത്തായ് കരുതുന്നവർ വേണമെന്നുപോലെന്നുപോലെ; മനോ
 ഭൂലം കമനോമയനവേ കേൾക്കുന്നതാണ്. എന്തായാലും
 കൊള്ളാം, തന്റെ മനോഹരം സാധിക്കണം, എന്നു നമ്മുടെ
 സുന്ദര്യമെന്നുപോലെ വാചാപു, താഴെത്തന്നെ ക്രമമായിട്ടാണു
 എന്തു ചെയ്യാനുള്ളതെന്ന് നാം ഇക്കാര്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കും
 അന്വേഷിക്കേണ്ടിവരൂ. 'ഇതല്ലെങ്കിൽ മറെറാ' എന്നു കരു
 തി തെങ്ങി നടുക്കുവെക്കു ചെന്നു സുഖപ്പെടുത്തുക സ്വാമി
 ന്നാൽ തരമാകുമല്ലോ. കുറുകെപ്പിടയ്ക്കുന്ന കല്ലെടുക്കു
 മ്പ്പുവെക്കുന്ന നാശാശ്വാസത്തിൽ സ്വാമിയിൽനിന്നു
 തോന്നിയതിൽ കയറി ആത്മസംയമാക്കുന്ന തെങ്ങുകൊണ്ടു കായ
 മ്പ്പേഴും ചെയ്തു തുടങ്ങുന്നവർക്കു തരമാകുമായ ചെന്നു സുഖമനു
 ബ്ധിപ്പാൻ സാധിക്കുമല്ലോ.

ഭാര്യസ്ത്രവും കൊള്ളാതും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതുമല്ല;
 പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും ഒരേപോലെ കരുതുമല്ലോ. അതുണ്ടാ
 കുമല്ലോ. അതിന്റെ അർത്ഥം യഥാർത്ഥമായ അനുരാഗമാണ്.
 നമ്മുടെ മനസ്സിലായ പ്രണയത്തെ സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒരേപോലെ
 കാണുകയാണ്. അവരുടെ പരസ്പരസൗഹൃദത്തിൽ നിന്നാ
 ണ് അതിന്റെ ഉത്ഭവം ആ പൂർണ്ണ അവസ്ഥയെന്നു ചതി
 കയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റേതെങ്കിലും മനസ്സിലായ ലോഭമെന്നു. ആ
 മഴ വീഴും ലോഭമെന്നതിൽ തന്നെ ചെന്നു ചെന്നു. ഈ സംഗ
 തിയാൽ വെളിച്ചമില്ലെന്നു തരാംതന്നെയാണു. ലോകകാര
 ന്നാകയാലും അസ്പഷ്ടമായ കിടക്കുന്നതു. ഇത്രയും വിശദീകര

[illegible]

വേണ്ടതൊപാലനം കർമ്മവും തത്ത്വമുണ്ടായ സംഭാഷണങ്ങളുൽനന്നും, അവയുടെ പലമാറ്റത്താൽനിന്നും, വേണ്ടവന്റെ ശരീരസുഖങ്ങൾ കലലം പ്രാശ്നിച്ചു ഭയപ്പെട്ടായ കൃതിയിൽ നിന്നും, അവർ ഖണ്ഡപത്രങ്ങളും മനസ്സുകൾക്കു തത്ത്വം നൽകാൻ വേണ്ടുന്ന വേദപ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു വായനക്കാർ ഉപദേശം തരുകയും ചെയ്തു. ഒരു സ്ത്രീക്കു തന്നെയുള്ള ചെറു കൈതൂങ്ങിയ പ്രണയമാണെന്നു തന്നെ; ധരിച്ചു കൂടാൻ വഴിയില്ലാത്ത അവസ്ഥകൾ പലമുണ്ടു്. അന്യോന്യമുള്ള ബന്ധുക്കൾക്കും, മഹദ്വൈരമുള്ള ഒരു കുന്നു വളർന്നവനാകയാലും കലശലായ ഒരു കണ്ണുനീർക്കുണ്ടെന്നു വകാശമുണ്ടെന്നു വേണ്ടുന്നതും. ആ ന്യായത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ കൈതൂങ്ങിയ നാമം മാത്രമല്ല, തന്റെ പേരുകളെ അന്യരും മുമ്പാകെ കലലം ബലമുട്ടു കയ്യെടുത്തെന്നു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു് ആ യുവാവന്നു നീർപ്പറമ്പാൻ പ്രയാസമായതും. ഈ സംഭവം തീർത്തതുകൊണ്ടും തന്റെ അച്ഛന്റെ വീട്ടുകാരുടെ പേരുകളെ പ്രത്യേകം കൊണ്ടും, അച്ഛന്റെ പേരുകളെ അതായതു് പ്രേമംകൊണ്ടും, തന്റെയും അവളുടെയും കീഴെ കയ്യെടുത്തതും വലിയൊരു ന്യായം തെളിപ്പിച്ചു; മറ്റുള്ളവർ എങ്ങനെയെങ്കിലും അറിയാത്തതാൽ വല്ലാതായതാൽ പലമാറ്റങ്ങളാൽ തമ്മിൽ പെട്ടെന്നു വേണ്ടതൊപാലൻ തന്റെ അച്ഛനെയും അമ്മയും ഗാഢമായിപ്പറന്നശേഷം നായ കടന്നുവന്നത് സ്വഭാവഗുണമുള്ളവർ ഉൾ വെച്ചതായി ശക്തിയെ പ്രകടിപ്പാൻ സമർത്ഥമാക്കിയതായിത്തീർന്നത് സാധാരണയാണല്ലോ.

മുൻപറഞ്ഞ കൈതൂങ്ങിയ ചലപ്പാടി പ്രേമത്തിനടിസ്ഥാനമായെന്നും വലിയ വേണ്ടവന്റെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെയും, ബുദ്ധിയെയും, അർത്ഥത്തെയും കണക്കാക്കിയ വാസ്തവത്തിൽ കൈതൂങ്ങിയവർ ഉൾ വെച്ചതായ കലശലായ ആ തത്ത്വത്തിൽ പ്രേമം വളർന്നു. സമുദായത്തെയുമുള്ള

മനഃസന്താനമായ ആ യുവാവനെ ഏകതാൽ കണ്യകതന്നെ കാമിക്കുകയില്ല! സവ്യമോദനാശമായ തന്മണനായത്തിന്റേട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തു തന്നെ ചെറുപ്പങ്ങൾ ദ്രോഹിച്ചു ഭാഷാതന്മണിയമ്മയുടെ വേണ്ടിവന്നോടുള്ള സംഭാഷണം സെമയം കരുതാൻ തുടങ്ങിയെന്നുമാത്രമല്ല, തന്റെ അന്തരത്തിൽനിന്നു സംഭവസ്ഥിതികൾക്കുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കിയ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അവളെ ചുറ്റിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു താമസപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ആ യുവാവനെ ചെറുപ്പത്തിൽ വേണ്ടവനെ ചെറുപ്പം ചായത്തുതക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടും കൂടി ചെറുപ്പത്തോടു സുഖമോടു കൂടിയതന്മണിയമ്മയെ, നമ്മുടെ കോമളനായ യുവാവന്റെ സംവാദസമ്മേളനവെച്ചാൽ ഇടക്കു കടന്നുവന്നു കൂടി, വന്നു കൂടിക്കൂടി ഈ വക സംഗതകളിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ വേണ്ടവനെ താക്കതാ ചെറുപ്പത്തുണ്ടായില്ല. കാര്യം തന്മണിയമ്മയുടെ പെരുമാറ്റത്തോടു ഇന്നുണ്ടാവുന്നതെന്നു വേണ്ട നിലയിൽ ചുറ്റുക. ആ നിലയിൽ തന്നെ പെരുമാറുകയുണ്ടല്ല. ചെറുപ്പം കൂട്ടുന്ന കൂട്ടത്താലല്ല വേണ്ട ഏതെങ്കിലും കഥയെന്നു നല്ലവണ്ണം മോശമാണെന്നും, മുൻപറഞ്ഞ കഥയുടെ സംഗതകൾ നാമുത്തര കാമനീകാകകന്മാർ സാക്ഷാത്കരണമായ അസൂയകരമായ അന്തരം ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. ഈ അസൂയ അവളുടെ അന്തരം തന്നെ കാര്യമുണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ടും ചെറുപ്പം അവൾ ഏകാകിനിയായിരുന്നു മനോഹരം തുടർന്നു താൻ ഇന്നു മരണാവസ്ഥയെ കാമിക്കുകയല്ലെന്നുള്ള നിലയിൽനിന്നുറപ്പുക. തന്റെ കാമകർമ്മ അർപ്പനം വാശിയോടുകൂടിയതാണെന്നും അവൾക്കു മുഴുത്തു ചെറുപ്പം.

“അഥവാ വിദ്യാർത്ഥിയായ ചെറുപ്പം ഈ വക വിചാരങ്ങളോടുകൂടി ഇടക്കിട്ടില്ലാത്തതോ? ഇല്ലെന്നു വരട്ടെ അന്തരമുള്ള പ്രായമൊക്കെയായി “എന്നെന്നോക്കുതാൻ അറിയുന്നില്ലെന്ന് എന്നു താൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ചെറുപ്പം തലയോട്ടിയെപ്പോലെയോ മറ്റുമല്ല എന്നോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും

നല്ലൊരുതലത്തു, ഏകന്റെ മുമ്പത്തു നോക്കാനുള്ളതായ മടക
 അഥവാ കോമ്പാൽ ആ നോട്ടത്തന്നെയും പ്രസ്തുതവും, ഏ
 നോ ഒരു ഏതോപാധന, അതന്നത്തുളങ്ങന്ന വെളുവായ
 പറവുതളിയി വിവക്ഷിതം, തന്നെത്തുളങ്ങന്ന നാശി
 സ്വരം, ഇ്കൻ പലതും പലതെന്ത ഒരു സമ്പ്രദായത്തിൻ
 പ്രസ്തുതമി്കളെടുക്ക കാണാൻ തുടങ്ങിപ്പോയ് അവ ഒരു
 മാതൃകകൾക്കുതന്നെത്തു രുകനായെന്നാണു ഏതാക്കു തോന്ന
 ന്നത് എൻ പോൽ അതൊക്കെത്തുക്കൽ ഏതുകൊ
 ന്താണു പ്രത്യേകമായ യാതൊന്നും പറയാത്തതി് പര
 പ്പു കഴിഞ്ഞശേഷമു പൊതുവെന്ന വചനം പ്രായപ്രായമാ
 ഏകന്റെ മുമ്പു അതൊക്കെത്തുക്കൽ അൻ അറിവായ കി
 ന്നാണാൽ വല്ലാത്ത കഴുപ്പുതന്നെ. തന്റെ അന
 തിക്തം പാൽ കൊള്ളാതെന്ന ചൊല്ലായ്ക തമ്മായ അ നല്ല
 കൊതിയുണ്ടു. മറ്റൊരുതലത്തു വക്കിൽ മിസ്സർ പാൽക്കു, അ
 ന്കൻ മകളും ഏകന്റെ സഹപാഠിയായ ചെവുതന്നെക്കുത്താ
 ല് കൊള്ളാതെന്നുണ്ടു. ഏകന്റെ പോരായ്മകൊണ്ടു ആ പന്ത
 യെത്തും ഏതാക്കു നന്തായാ ചൊല്ലുമോ? അൻ തന്നെ അ
 ത്തോട്ടോരെന്ന സൂചപ്പു ചൊണ്ടു തുടങ്ങിയോ? ഏത?!

അതുപറച്ചപ്പോൾ അത്ര കിടന്നതാൽ സ്വപനംവെട്ടുതാവാനു തന്ന
 യുകയോ! ഏകന്റെ പോൽ ഉണ്ടായ പ്രണയമുണ്ടെന്നു മ
 റന്നായവളെ കാക്കുകയോ? ഇല്ലെന്നു അൻ മോഹിക്കുന്ന
 തുകൊണ്ടു ഫലമുണ്ടുല്ലൊ—അറിയാ. വരട്ടെ—സ്മരിപ്പുടാ
 ന് പാടല്ല,” എന്നായിരുന്നു കമ്മലത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാകട്ടെ.

തന്റെ മോഹസാക്ഷ്യത്താൽ പ്രതിബദ്ധമുള്ളതുകൊ
 ള്ളം അവൾ വിറയ്ക്കാതെന്നല്ല.

“ഏകന്റെ പോൽ അതൊക്കെത്തുക്കൽ കൂടി വേണമി
 ത്ത ഏതെന്ന വചനം ചെല്ലാൻ തമ്മായോ? നമ്പൂതിരിമാരെ
 തല്ല അതൊക്കു സ്വീകരിപ്പാൻ പാടുള്ളു! അതിപ്പോൾ ആ

“വീട്ടുകാരുടെ അനുമതി കൂടാതെ വിവാഹബന്ധത്തിൽ എ
 തെന്ന ഏല്പട്ടോ? ഇങ്ങനെയല്ല പുറപ്പാടുമുണ്ടെന്നറങ്ങാൽ
 അവരെല്ലാം ഒരു കട്ടയായ് നഷ്ടം വേണ്ട ഇവടെ വരുന്നതിന്നു
 കൂട വരോധിക്കല്ലേ? അവർ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുവേണ്ടമാ?
 അമ്മ എന്റെ സകടംകണ്ടു എന്നു; അത്രയ്ക്കുവായി നില്ക്കല്ലേ?
 അമ്മക്കു അതിന്നു മെയ്യുമുണ്ടാകുമോ? അവൾ അത്രക്കുമാത്രം
 പറ്റും പരമയ്ക്കുമാറ്റം ഉണ്ടോ? അമ്മക്കു വേണ്ടവിനെ സ്നേഹി
 മുണ്ടു. എന്റെ പേരിലും വളരെ വാത്സല്യമുണ്ടു, വേണം യോ
 ഗ്യനാണെന്നറിയാം; വേണവന്റെ പേരിൽ എനിക്കു സ്നേഹി
 മുണ്ടെന്നും അറിയും. അമ്മക്കു വ.സമ്മതമില്ലെന്നു; അതി
 എന്തല്ല. മറുമുറയുടെ ഒന്നിച്ചുവേണ അഭിപ്രായത്തിന്നു അ
 തയുടെ അഭിപ്രായം അധീനമായ് തീർക്കാതിരുകയല്ല. നെ
 സ്സു മേലു പുറത്തേക്കു പായാൻകൂട അമ്മക്കു മെയ്യുമുണ്ടാ
 കയല്ല. പക്ഷെ ന്യായം അമ്മക്കു തീർച്ചയായ പറ്റും
 അറിയും ഉഷ്ണം വേണ്ട സ്നേഹം ജീവനമാണ് എങ്കി
 ലും. എന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ അറിയും അത്ര സഹിക്കുന്നി
 ല്ലെന്നു അവരുടെ സംഭാഷണത്തെ നോക്കി ചിലർപ്പോൾ എനി
 ക്കു തന്നെ ചിലർ ഇടവന്നു മുണ്ടു. സാമൂഹ്യം അവരും ഇത
 സംഗ്രഹം എനിക്കു പ്രതികൂലമാവാതെ തരമുള്ള സ്ത്രീയു
 ന്നു എന്നു ശങ്കാക്കു. എന്നോടു ചിലർക്കും, എന്നെ ബഹുമാ
 ഏന്റെ മുമ്പാകെ മെയ്യല്ല. ഹാ! സഹോദര! അവർ നി
 സ്സഹായരല്ലല്ലോ!” എന്നും തന്നെത്താൻ പ്രതിപാദിച്ച അത്യാ
 നന്ദം വർദ്ധിച്ചു.

തന്റെ പേരിൽ വേണ്ടവിനെ അനുകൂലമുണ്ടെന്നുള്ളതന്നു
 നെല്ലായ ഒരുമിവാല്യം ഉണ്ടാകുകയ്ക്കു വിവാഹംനടപ്പാൻ
 യാതൊരു പ്രതിബന്ധങ്ങളുമില്ല. കമലം വല്ലാത്ത കഴിപ്പത്തലാ
 യ കറുത്തുകാഴ്ചയോ ഉപേക്ഷിക്കുകയ്ക്കു, തന്റെ പ്രണ
 യം എന്തെന്നോ? ഇങ്ങനെയുള്ള വിവാഹവുമു കമലത്തിന്റെ
 മുറ്റമാനസത്തെ കഷണം കഷണമായുറപ്പുതരുകയ്ക്കു.

ജനങ്ങൾ തിരികെ വരണമെന്നും, ജീവം വിലയ്ക്കുണ്ട് മണ്ണു കെട്ടു തീർച്ചയാക്കിയവയെ വേഗം പുറത്തുപോകാൻ വില്ലാജ് മെഗിട്രിയറണെൻ അറസ്റ്റാൻ മെഡിക്കലുകൾ രണ്ടും കീഴ് പ്രദേശങ്ങളായ മൂപ്പുണ്ട് മേനാമകളായ കണ്ണുകൾ കലർത്തപ്പെട്ടുണ്ട് എന്തിനോ കലകൻ വർണ്ണനവളാകണമെന്നുവെന്നാലും ഇക്കാര്യം ഇരിക്കുന്ന കലയെക്കുറിച്ചു നോക്കുന്നവർക്ക് പറ്റിയെടുക്കാനായ കല.

[illegible]

അല്ലാം എന്നെ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. നാട്ടുകാരെല്ലാം എന്നെ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. ഡോക്ടർ മുഴുവനും എന്നെ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഓരോർ മാത്രം എന്നിങ്ങനെ. എന്നെ മി. ഗോപാൽ സഹായം എന്നെ പ്രിയം എന്നെ ജ്യേഷ്ഠമാതാമഹാജനം സു. ജനനായ അദ്ദേഹത്തിൽ. നന്ദിയും. എന്നെ യാതൊരാളെയും നോക്കിയല്ല. അദ്ദേഹം എന്നെ ദയപ്പെടുന്നു? യഥാർത്ഥമായ പ്രണയങ്ങൾ. നന്ദിയും ഉല്ലാസം പ്രസംഗങ്ങൾക്കൊന്നും അദ്ദേഹം വകവെക്കുന്നില്ല. എന്റെ മനോഹരമായ അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതോന്നില്ല. അവ പരമമായി കാണുന്നവർക്കാണ് ഉദ്യോഗാർത്ഥിയായ ഒരു കോർട്ടിൽ സ്ഥിരമായും ന. സ. ഗ. മ. യ. യ. പ്രണയപ്രദാനത്തിൽ പ്രതിബദ്ധങ്ങൾ വന്നുവെന്നും പതിവാണ്. എങ്കിലും, ആ പ്രവൃത്തികൾ ആ പ്രതിബദ്ധങ്ങൾ തടയുന്നതോ, ഇല്ലാത്തവർ പ്രസരിക്കുന്നതാണ്. എന്റെ ആത്മനാശം എന്നെന്നേക്കുമായാൽപോലും അദ്ദേഹത്തെ അദ്ദേഹം വിസ്മരിക്കുക. "ഓം ഓം" എന്ന ഒന്നിങ്ങനെയൊരു ഏതു ഒരു മനോഹരമായ അതു എന്നെ ജീവനായ അദ്ദേഹം വേണ്ടതിനെ അദ്ദേഹം മനസ്സുകൊണ്ടു വെച്ചുകഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് എന്നെ പ്രാണനാശം ആ പരമമായൊരു എന്നെ തൃപ്തിപ്പെട്ടു—അങ്ങനെ വരുമാ?—കൃത്യവസ്തുതയിൽനിന്നും അദ്ദേഹം തെറ്റിച്ചു സമ്മർദ്ദനയ സമ്മർദ്ദനയുമായോ? ഇവർ എന്നെയൊപ്പാഴ്ക്കും കമ്മലത്തെന്റെ മഴികൾ ബാഹ്യവസ്തുതയായ മുമ്പുകയും മുൻകൂറും വേണ്ടി ചലിക്കുകയും ചെയ്യും.

"പിന്നെ എന്നെ ജനം... അദ്ദേഹം ജീവമില്ലാത്തതോ?" എന്നു അവർ വെച്ചുകൊണ്ട് സമ്മർദ്ദനയെക്കൊണ്ടും വിളിക്കുന്ന കൈകളിൽ മുഖകമലത്തെ അപ്പുറം കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ തന്നെ ഇങ്ങനെ. മനസ്സിലാക്കിയതിൽ, ഇതും കമ്മലം അദ്ദേഹം അങ്ങനെയൊരു വ്യവസ്ഥയെക്കാരും സമ്മർദ്ദനയെക്കുറിച്ചും, അവർക്കു മുമ്പെത്തിന്റെ പ്രേമത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇതെവിടെയെന്നതാണ്.

[illegible]

കുറിയായതിനാലാണ് ചേങ്ങ തിരയ്ക്കാ കയ്യുറപ്പിച്ചതെന്നു ന
വഞ്ചൻ തോട്ടത്തുണ്ടകൊണ്ടു സമ്പദ്ദൈ കണ്ണിൻ ഇടത്തു “എ
ന്നാ?” എന്നു താഴ്ന്നു സ്വരമേൽ ചോദിച്ചു.

வேளாண்மைத் துறைக்கு எந்த எந்தவகையிலும் உதவியாகும். 'ஆர்ப்பாட்டம்' என்ற பதார்த்தத்திற்குப் பொருள்? 'ஆர்ப்பாட்டம்' என்ற பதார்த்தத்திற்குப் பொருள்? 'ஆர்ப்பாட்டம்' என்ற பதார்த்தத்திற்குப் பொருள்?

കുടുംബം ഒന്നാം വേഷം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. കൗടുകാലം കൂടി.
നഗ്നരും ഉൾപ്പെട്ടു.

“ഹേയ്, ഞാൻ ഞാൻതാൻ പാടാമല്ലേ!” എന്നു തൊണ്ടി
 തട്ടിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു. വേണ്ട കരുത്താണെന്നു തൊട്ടു കയ്യടക്കി.
 വ. ഭാരപരവശമായ കരലം, മെയ്യുണർകൊണ്ടു മാർച്ചി
 തന്റെ സ്വപ്നിക്കാശ്വസനം ചമിച്ചു. മറുഭാഗം നാരായണ കരലവ
 ഞാൻകൊണ്ടു മുഖം മുടി, ഞാൻ പാടുകൊണ്ടു. മർദ്ദനം തൊണ്ടി
 മുതൽക്കു മുട്ടിക്കൊണ്ടു.

അല്പസമയം വേണ്ട ചെറുതെന്നിട്ട്

“എന്നോട്ടു പറയത്താകൂ!” എന്നു മോഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രാമൻ വീണ്ടും കണ്ണടയണിഞ്ഞ് തടയുന്നതുകൊണ്ട് ശീതലതയ്ക്ക് പട്ടി കലുഷം.

“എയ്! എത്ര വല്ലാത്തൊരു കാര്യമെന്നല്ല!” എന്നു ശീതലതയ്ക്കു അധർമ്മം ചെയ്യാനുള്ള കൈ തുറന്നു കൊടുത്തു കൊടുത്തു. അപ്പോഴാണ് അമ്മയുടെ അടുത്തു ചെന്നു വന്നു. അമ്മയുടെ അടുത്തു ചെന്നു വന്നു. അമ്മയുടെ അടുത്തു ചെന്നു വന്നു.

പതിനേഴാം അദ്ധ്യായം.

—X—

അനന്തരവിഷയം.

പ്രണയകാരുണ്യശാൽ ദുരമമായ കാര്യമെങ്കിലും കടന്നിരുന്ന കഥയ്ക്കു തന്റെ കഥകൾക്കുമാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടാകാൻ വിട്ടു ശീതലതയ്ക്കു നോക്കുവാൻ താൽപ്പര്യമില്ല. സ്ത്രീകൾക്കു മാത്രമായ പ്രണയകാരുണ്യം നഷ്ടം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്നു കരുതി, അവയുടെ വികാരം ഉന്നയിക്കുന്നതിനായി അമ്മയുടെ വീടുവെട്ടിയെടുത്തു. അമ്മയുടെ വീടുവെട്ടിയെടുത്തു. അമ്മയുടെ വീടുവെട്ടിയെടുത്തു. അമ്മയുടെ വീടുവെട്ടിയെടുത്തു.

പ്രണയകാരുണ്യം തന്റെ മനോഹരതയ്ക്കു വ്യക്തമായ പ്രതിഫലം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീയുടെ തന്റെ വികാരത്തെ അമ്മയുടെ വീടുവെട്ടിയെടുത്തു.

സംശയമാണ് പ്രവൃത്തിയുടെ കടന്ന കയ്യായി. വല്ലവരുടെ അറിഞ്ഞുവശത്താൽ പിന്നെ അറൻ ഇവരെ ഇരയാക്കും. ഇനി ഇവിടെ അമൃതം അറൻ പാടാൻ. സുഹൃത്തുക്കളുടെ സമവാസനയ്ക്കു അറൻ കേവലം അയ്യപ്പൻ" എന്നും മറ്റും നിന്നു പശ്ചാത്താപപരമായ യോഗ്യ കണ്ണുകളെ വെട്ടിപ്പോയി. പക്ഷെ അയ്യപ്പൻ, താഴെത്തന്നെ വന്നു, സ്വയം മറയ്ക്കുന്ന ചെമ്പുകണ്ണുകളെ നടന്നു.

കട്ടിലകളിലുള്ള കയ്യായി കടക്കുകയാണു അമ്മയിൽ അകത്തുവന്നുവന്നു. അയ്യപ്പൻ വേണ്ടതൊക്കെ അവിടെ എത്തിയത് കടന്ന ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ "ഇതാ അയ്യപ്പൻ, അയ്യപ്പൻ" എന്നും പറഞ്ഞു അമ്മയെ എഴുന്നേറ്റു.

കിടപ്പുമായ്ക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയെന്നു കേൾക്കുന്ന കടന്ന കയ്യായി ഇടപ്രദമായതാണ് മകനെ കടന്ന സന്തോഷംകൊണ്ടു അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ വെട്ടിപ്പോയി വന്നു.

"വെട്ടിപ്പോയി അമ്മയുടെ അയ്യപ്പൻ വെട്ടിപ്പോയി അമ്മയുടെ അയ്യപ്പൻ" എന്നു വാങ്ങിയപ്പോൾ പറഞ്ഞു എഴുന്നേൽക്കാൻ വെട്ടിപ്പോയി കടന്ന കയ്യായി ഇടപ്രദമായതാണ് മകനെ കടന്ന സന്തോഷംകൊണ്ടു അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ വെട്ടിപ്പോയി വന്നു.

വേണ്ട അമ്മയുടെ അയ്യപ്പൻ ചെന്നതും, "അമ്മയെ ഇടപ്രദം വിശേഷിച്ചു സന്തോഷത്തോടെയല്ലോ?" എന്നു ചോദിച്ചു.

"അമ്മയെ ഇടപ്രദം വിശേഷിച്ചു സന്തോഷത്തോടെയല്ലോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. "അമ്മയെ ഇടപ്രദം വിശേഷിച്ചു സന്തോഷത്തോടെയല്ലോ?" എന്നു ചോദിച്ചു.

വേണ്ട അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ ഇടപ്രദം അമ്മയുടെയും മകന്റെയും മാതാപിതാക്കളെപ്പോലെ—ചോദിക്കുന്നല്ലോ—അമ്മയിൽ ഇടപ്രദം കണ്ണുകൾ വെട്ടിപ്പോയി വന്നു.

“മരിക്കേണ്ട സമയം വന്നാലോ മരിക്കട്ടെ, അതാണ് ഏ നമ്മുടെപ്പോൾ മരിക്കേണ്ടതെന്ന്, അത് സാധിക്കുമോ?” എന്നു വേണു ഉള്ളിൽ കൈയ്ക്കു പറഞ്ഞു.

കുട്ടി:—“ഇല്ലാ അപ്പ! ഇരുപതു വർഷത്തോളം പോവുക ഏ ന്നേ ഉള്ളൂ. എന്നാലും നീ ഇനി നായാട്ടിനു പോകരുത്, അതൊരു സ്റ്റേജിംഗ് ഉള്ളതിൽ പോകരുത്”

വേണു:—അതൊക്കെ അവസരമെടുത്താൽ പോകുമെന്ന് അന്നു വാക്കുള്ളൂ, അതാണ്! മരിക്കേണ്ട വേളം വന്നാൽ നായാട്ടിനു പോയാലും ഇല്ലെങ്കിലും മരിക്കും.

കുട്ടി:—“എന്നാലും നീ ഇനി പോകരുത്” അമ്മയുടെ വയറു ക ത്തൊഴുത്തു, മകനെ! പോകരുത് എന്നു പറയണം. അല്ലെങ്കിൽ അമ്മയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കേണ്ട. അന്ന് ഇങ്ങനെ കിടന്നു വെട്ടിക്കൊല്ലും. അതാണ് നല്ലത്!

യാതൊരു സ്ത്രീയുടെയും ചോദ്യത്തോടു ഇനി ചെല്ലുകയല്ല നല്ലതല്ലെന്ന് നിന്നു വന്നോളം വഴി നീക്കം ചെയ്തു കൊണ്ടു വന്ന വേണുപ്പോലൊരു നായാട്ടും മറുപടി കേൾക്കി കണ്ണുനീരും വെള്ളാനുമാണ് അത്സമയം യാതൊരു വികല്പവും തോന്നാതില്ല. മാനുവൽ നായാട്ടുസമയം അങ്ങിനെ വെട്ടിക്കൊല്ലുന്ന വേണു പറഞ്ഞു.

പുത്രൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടു കൂസൽപറ്റി അമ്മ, “എന്നു നായാട്ടിനു മുമ്പം വെട്ടിക്കൊല്ലുന്നതാണ്” എന്നു ആത്മതോടെ ചോദിച്ചു.

“അതെ, എന്തൊരു വല്ലാതെക്കുന്നതാണ്” എന്നു അമ്മിണിയും പറഞ്ഞു.

“വെട്ടിക്കൊല്ലുന്നതാണ് ഇല്ല. എന്തൊരു ഒരു തലവെട്ടുന്ന, അത് ഉള്ളൂ” എന്നു വേണു പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ അദ്ദേഹം കൈ വെട്ടിക്കൊല്ലുന്നതൊന്നും മൂക്കോടെ അത് കഴിച്ചാൽ അല്ലെന്ന് ആശ്വാസമുണ്ടാവും” എന്നു പറഞ്ഞു അമ്മിണി. അടുത്തായിരുന്ന പോയി.

“അൻ ഇക്കരീ കടക്കട്ടെ” എന്ന പറഞ്ഞു വേണം തള
 ത്തെൻറെ കൈവെട്ടിയെടുത്തു ചുറ്റൽ കൊണ്ടു തന്നെ തന്നെത്തന്നെ
 കട്ടിലത്തേക്ക് കയറിക്കിടന്നു.

“അല്ലസമയത്തേക്കുട്ടെ അമ്മേണി ചിലപ്പോൾ കൈ
 കട്ടിലത്തേക്ക് കയറാൻ ഏതെന്നോ പറയേണ്ട വേണം ചായ
 കഴിച്ചു.

അമ്മേണി:—തലവേദന തന്നെ ഉണ്ടോ?

വേണം:—ഇപ്പോൾ അധികം ഇല്ല. അൻ കണ്ണാണ് അപ്പോൾ
 ചിലപ്പോൾ.

അമ്മേണി:—എന്താണ്?

വേണം:—കൊള്ളേ! തുറക്കൽ കൈ കട്ടിലത്തേക്ക് ഉള്ള
 തുറക്കൽ കൈ കട്ടിലത്തേക്ക് ഉള്ളതാണ്. ചിലപ്പോൾ കൈ
 കട്ടിലത്തേക്ക് കൈ കട്ടിലത്തേക്ക് കൈ കട്ടിലത്തേക്ക് കൈ
 കട്ടിലത്തേക്ക് കൈ കട്ടിലത്തേക്ക് കൈ കട്ടിലത്തേക്ക് കൈ
 കട്ടിലത്തേക്ക് കൈ കട്ടിലത്തേക്ക് കൈ കട്ടിലത്തേക്ക് കൈ

വേണം:—ശരിയാണ്. സ്വന്തംതന്നെ ഇപ്പോൾ കൈ കട്ടിലത്തേക്ക്
 കൈ കട്ടിലത്തേക്ക്.

അമ്മേണി:—അതെങ്ങനെ?

വേണം:—(വീണ്ടും കൈ കട്ടിലത്തേക്ക് കൈ കട്ടിലത്തേക്ക്)

അമ്മേണി:—ഒന്നാ, ഇപ്പോൾ തന്നെ കൊള്ളെ അമ്മേണിയെടുത്തു.

വേണം:—ഇപ്പോഴേക്കും?

അമ്മേണി:—അതെ.

വേണം:—ഇപ്പോൾ വേണം. കൈ കട്ടിലത്തേക്ക് കൈ കട്ടിലത്തേക്ക്

അമ്മേണി:—എന്താണ് കൈ.

വേണം:—സ്വന്തംതന്നെ അവയെക്കൂടി ഇവ കടയും “കൊള്ളെ”
 എന്നു കടക്കേണ്ടതാണ്.

അമ്മേണി:—കൈ ഇപ്പോൾ അമ്മേണി: അവർ കൈ എടുത്തു
 കൊടുത്തതാണ്.

●●●●● — 3000 20

கூடுதலாக அங்கத்தினர், அங்கத்தினர் அங்கம் பெற்றுள்ளனர்.
கூடுதலாக, அங்கத்தினர் அங்கம் பெற்றுள்ளனர்.
கூடுதலாக அங்கத்தினர், அங்கம் பெற்றுள்ளனர்.

കേരളം പറ്റി ഒരു കലാത കാണാമെന്നു കരുതുന്നുണ്ട് എന്ന് ഇക്കാലത്ത് നിന്നു കണ്ടു ഉണ്ടാകുമെന്ന്

മലബാർ - "മലർ നാടാണ്", അർത്ഥം മലകളുടെ നാടാണ്. അതിന്റെ ഇവിടുത്തെ പേര് മലാളം എന്നാണ്. കേരളം എന്ന പേര് അതാണ്. അതാണ് മലാളം എന്ന പേരിന്റെ ഉത്ഭവം.

[illegible]

മറുഭാഗം: $\omega = 0$ ആയാൽ, "അല്ലെങ്കിൽ" രണ്ടാം അമ്മുക്കു
 ഉണ്ടാകാൻ കഴിയാത്തതായാ, $\omega = 0$ ആയാൽ ഉണ്ടാകാൻ കഴിയാത്തതായാ
 ഉണ്ടാകാൻ കഴിയാത്തതായാ, $\omega = 0$ ആയാൽ ഉണ്ടാകാൻ കഴിയാത്തതായാ.¹⁵

എന്നും എന്തിനും അനുചിതമാണെന്നും ആരോരുത്തരും അറിയാത്ത
വെള്ളം കടന്നു.

11.20.1994-95-2000-01-2005-06-2010-11-2015-16-2020-21-2025-26-2030-31-2035-36-2040-41-2045-46-2050-51-2055-56-2060-61-2065-66-2070-71-2075-76-2080-81-2085-86-2090-91-2095-96-2100-101-2105-106-2110-111-2115-116-2120-121-2125-126-2130-131-2135-136-2140-141-2145-146-2150-151-2155-156-2160-161-2165-166-2170-171-2175-176-2180-181-2185-186-2190-191-2195-196-2200-201-2205-206-2210-211-2215-216-2220-221-2225-226-2230-231-2235-236-2240-241-2245-246-2250-251-2255-256-2260-261-2265-266-2270-271-2275-276-2280-281-2285-286-2290-291-2295-296-2300-301-2305-306-2310-311-2315-316-2320-321-2325-326-2330-331-2335-336-2340-341-2345-346-2350-351-2355-356-2360-361-2365-366-2370-371-2375-376-2380-381-2385-386-2390-391-2395-396-2400-401-2405-406-2410-411-2415-416-2420-421-2425-426-2430-431-2435-436-2440-441-2445-446-2450-451-2455-456-2460-461-2465-466-2470-471-2475-476-2480-481-2485-486-2490-491-2495-496-2500-501-2505-506-2510-511-2515-516-2520-521-2525-526-2530-531-2535-536-2540-541-2545-546-2550-551-2555-556-2560-561-2565-566-2570-571-2575-576-2580-581-2585-586-2590-591-2595-596-2600-601-2605-606-2610-611-2615-616-2620-621-2625-626-2630-631-2635-636-2640-641-2645-646-2650-651-2655-656-2660-661-2665-666-2670-671-2675-676-2680-681-2685-686-2690-691-2695-696-2700-701-2705-706-2710-711-2715-716-2720-721-2725-726-2730-731-2735-736-2740-741-2745-746-2750-751-2755-756-2760-761-2765-766-2770-771-2775-776-2780-781-2785-786-2790-791-2795-796-2800-801-2805-806-2810-811-2815-816-2820-821-2825-826-2830-831-2835-836-2840-841-2845-846-2850-851-2855-856-2860-861-2865-866-2870-871-2875-876-2880-881-2885-886-2890-891-2895-896-2900-901-2905-906-2910-911-2915-916-2920-921-2925-926-2930-931-2935-936-2940-941-2945-946-2950-951-2955-956-2960-961-2965-966-2970-971-2975-976-2980-981-2985-986-2990-991-2995-996-3000-1001-3005-1006-3010-1011-3015-1016-3020-1021-3025-1026-3030-1031-3035-1036-3040-1041-3045-1046-3050-1051-3055-1056-3060-1061-3065-1066-3070-1071-3075-1076-3080-1081-3085-1086-3090-1091-3095-1096-3100-1101-3105-1106-3110-1111-3115-1116-3120-1121-3125-1126-3130-1131-3135-1136-3140-1141-3145-1146-3150-1151-3155-1156-3160-1161-3165-1166-3170-1171-3175-1176-3180-1181-3185-1186-3190-1191-3195-1196-3200-1201-3205-1206-3210-1211-3215-1216-3220-1221-3225-1226-3230-1231-3235-1236-3240-1241-3245-1246-3250-1251-3255-1256-3260-1261-3265-1266-3270-1271-3275-1276-3280-1281-3285-1286-3290-1291-3295-1296-3300-1301-3305-1306-3310-1311-3315-1316-3320-1321-3325-1326-3330-1331-3335-1336-3340-1341-3345-1346-3350-1351-3355-1356-3360-1361-3365-1366-3370-1371-3375-1376-3380-1381-3385-1386-3390-1391-3395-1396-3400-1401-3405-1406-3410-1411-3415-1416-3420-1421-3425-1426-3430-1431-3435-1436-3440-1441-3445-1446-3450-1451-3455-1456-3460-1461-3465-1466-3470-1471-3475-1476-3480-1481-3485-1486-3490-1491-3495-1496-3500-1501-3505-1506-3510-1511-3515-1516-3520-1521-3525-1526-3530-1531-3535-1536-3540-1541-3545-1546-3550-1551-3555-1556-3560-1561-3565-1566-3570-1571-3575-1576-3580-1581-3585-1586-3590-1591-3595-1596-3600-1601-3605-1606-3610-1611-3615-1616-3620-1621-3625-1626-3630-1631-3635-1636-3640-1641-3645-1646-3650-1651-3655-1656-3660-1661-3665-1666-3670-1671-3675-1676-3680-1681-3685-1686-3690-1691-3695-1696-3700-1701-3705-1706-3710-1711-3715-1716-3720-1721-3725-1726-3730-1731-3735-1736-3740-1741-3745-1746-3750-1751-3755-1756-3760-1761-3765-1766-3770-1771-3775-1776-3780-1781-3785-1786-3790-1791-3795-1796-3800-1801-3805-1806-3810-1811-3815-1816-3820-1821-3825-1826-3830-1831-3835-1836-3840-1841-3845-1846-3850-1851-3855-1856-3860-1861-3865-1866-3870-1871-3875-1876-3880-1881-3885-1886-3890-1891-3895-1896-3900-1901-3905-1906-3910-1911-3915-1916-3920-1921-3925-1926-3930-1931-3935-1936-3940-1941-3945-1946-3950-1951-3955-1956-3960-1961-3965-1966-3970-1971-3975-1976-3980-1981-3985-1986-3990-1991-3995-1996-4000-2001-4005-2006-4010-2011-4015-2016-4020-2021-4025-2026-4030-2031-4035-2036-4040-2041-4045-2046-4050-2051-4055-2056-4060-2061-4065-2066-4070-2071-4075-2076-4080-2081-4085-2086-4090-2091-4095-2096-4100-2101-4105-2106-4110-2111-4115-2116-4120-2121-4125-2126-4130-2131-4135-2136-4140-2141-4145-2146-

[illegible]

ജ്ഞാനിരിക്കുമെന്നു അവർ വിചാരിച്ചു. “എന്താ, ഈ ജനം കളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്?” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവയെ തുറന്നു വരുന്ന ഭാവത്തിൽ കമലം താകത്തു കടന്നു നിൽക്കുകയാണു മറിക്കകത്തു പ്രവേശിച്ചു വെളിച്ചം അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ തരം കോരുകയാഴിച്ചു. താൻ കാണാൻ കൊൽക്കുന്ന പുതുകുന്ന അതിനകത്തെങ്ങും കണ്ടില്ല. മാളിക മുഴുവനും ശുദ്ധമായി കമലത്തിന്നു തോന്നി. “താഴ്ന്നുള്ള മറികൾ പൂട്ടിയിട്ടുള്ളതു അവളുടെ ഉത്സാഹാൽ തകർന്നു. എങ്കിലും ചെന്നു നോക്കൂ” എന്നു വിചാരിച്ചു താഴ്ന്നു വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ മറികൾ പൂട്ടിയ പാട്ടാൽ തന്നെ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു. കമലം കൃഷ്ണനെക്കുറിച്ചു അറിയുന്ന കാര്യത്തെപ്പോലെയാതി. അപ്പോഴേക്കും “ദൂതൻ അച്ചുതൻ അവളുടെ വന്നു. ‘തമിഴാൻ എവിടെ!’ എന്നു കമലം അവനോടു ചോദിച്ചു.

അച്ചുതൻ:—കളി കോൽ പോയ കടന്നു

കമലം:—വേണ്ടതമിഴാന്നൻ കളിക്കാൻ പോയിട്ടുണ്ടോ?

അച്ചു:—ഇല്ല, കേൾക്കാതെയാണെന്നയാണു് അവൻ പറഞ്ഞത്

കമലം:—അതല്ല അവൻ ചോദിച്ചത്

അച്ചു:—വേണ്ടതമിഴാന്നൻ പഠിക്കുന്നു പോയ.

കമലം:—എവരെയെന്നു ചെന്നു ചെന്നെന്നാൽ, മലയാളത്തിൽ യാതൊരുതരം ഉറപ്പും കഴിക്കാതെയെന്നു പറഞ്ഞു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവര.

“ഓ” എന്നു പറഞ്ഞ് അച്ചുതൻ മെമ്പകത്തോടു പോയി. കമലം മൗ കമലമെല്ലാം ചെല്ലുകയും ചെയ്തു.

വേണ്ട മലയാളത്തിനോടോടൊന്നാണ് “അവർ” എന്നു പറയാതെ. “എന്റെ മലയാളം ഇതുവരെ കാണിച്ചു വരികില്ലെന്നു ചെല്ലിക്കൊണ്ടു എന്നു കേവലം അനുമാനിക്കാതെ ചോദിക്കും

ജാതിൽ പാടിപ്പൂ തച്ചു തന്റേമാ? ഇല്ല, അമ്പരം അഞ്ചരനെ
 ചെല്ലല്ല എങ്കിലും, ആക്കുന്നു, ഈ സ്ത്രീകളുടെ
 അ? പലന്നാണു അവളുടെ നാമം ശര പൂക്കൊണ്ടുഴന്നൊരു
 പാത? കഴിഞ്ഞതു കഴിഞ്ഞതല്ല. ഇന്നു, എന്തു ചെയ്യാം? ഇ
 ി എന്തിന്നു ഈ കത്തോടുകൂടവകക്കാരുടെ മുഖത്തു തന്നെ ദനാ
 രുണ്ട്. അവർ ആടുകമല്ല ഇട്ടു ചെയ്യാവകക്കാർണ് മറ്റും
 കാര്യംകൂടും കണ്ടു വരുകയാകുമ്പോൾ അതിൻ വശംവശ പൂർവ്വാ
 രാല്ല, അമ്പരം എന്നെ അങ്ങനെ വശംവശപ്പിക്കുകയാണ് മെ
 യ്ക്ക് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്തിനാണെന്നു മെന്താൻ മെന്തുമുണ്ടി
 മാ? എന്നു ഇങ്ങനെ യാക്കുകയല്ല? അതുകൊണ്ട്, അ
 ന് മറ്റൊരു വശത്തു തന്നെ. അപ്പോൾ ചെന്നു ആദ്യത്തെ പൂക്കൊ
 രിക്കുന്നതെന്റെ കീഴെ അമ്പരം പാത? ഇന്നാൽ അ
 ന് സപ്തം പരഹാസപാതയായ? എന്നു, എന്നെയും ശങ്കാ
 രിക്കുകയോ കൂടാതെ വിശ്വാസ്യതയെ നിയമനായകാക്ക
 കയാണ് മെന്തെ. അപ്പോഴാണ് അപ്പോൾ വന്നു വാതിൽ തു
 ളന്നു “മെല്ലാൻ പറഞ്ഞു കട്ടെന്താണ്” എന്നു പറഞ്ഞത്

കാമരംവെട്ടുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ കാമരംവെട്ടുന്നതുകൊണ്ടു
 രിക്കുന്ന ആകാശം, അപ്പോഴാണ് കാമരംവെട്ടുന്നതുകൊണ്ടു
 ഈ ഇത്തരം അകന്നു സ്വപ്നനിലയായതൊടെ വെളിച്ചത്തുപോലെ,
 അപ്പോൾ ആറുത പൂ സന്തതം കേട്ടപ്പോൾ അവളാ വെളിച്ചം എ
 യോത്തുവെട്ടുന്ന ശങ്കാതെക്കുകൾ മനസ്സെന്തെ അല്ലെങ്കിൽ

കമലം എന്നു ചതുപ്പല്ല. എങ്കിലും ഇന്നും അവളോ
 ി കൂട, സമവാക്യം ചെയ്യാൻ തന്നെ ചില പറമ്പത്തോൾ.
 മറ്റൊരു പറമ്പത്തോൾക്കിടയ്ക്കുള്ളതാണെന്നാണു ചതു സപ്താ
 മാനം പൂർവ്വമാണെന്നു. കമലത്തെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ പ
 ത്തായാ ചിലപ്പോൾ പ്രയാസം മനസ്സെന്തെ പൂർവ്വമാണെന്നു
 കൊണ്ടു പ്രയാസമില്ല. അതിന്റെ പൂന്നാൽ തന്നെ നിമ്മ
 യത്തെയും ഇടകുപ്പാകം. അതുകൊണ്ടു പോകാതെ തന്നെ

കമലം:—നീ മെമ്പകൾക്കു കൈകൾപോയി തരുന്നതെന്തെങ്കിലും
 ആവശ്യമാണ്. തരുന്നതെന്തെങ്കിലും അതെങ്ങനെയാണെന്നു ചോദിക്കുക.

ഇസ്തഖ്വി:—അവിടെയൊന്നും പോകരുത്.

കമലം:—നിന്നോടൊന്നിച്ച് പോകട്ടെ?

ഇസ്തഖ്വി:—(നാണക്കേടൊന്നുമില്ലാതെ) അതെ വേണ്ടുന്നതുപോലെ.

കമലം:—ഒപ്പമുണ്ടെന്നുവന്നാൽ പോകട്ടെ.

ഇസ്തഖ്വി:—കുട്ടിക്കൊപ്പമുണ്ടാകട്ടെ.

കമലം:—പഴയതിൽ പുതിയ പരിവേഷം കഴിഞ്ഞുവന്നതായാ ഇവിടെയാണ്.

ഇസ്തഖ്വി:—അതെന്തെങ്കിലും ചോദ്യമുണ്ടാകട്ടെ.

കമലം:—(താഴ്മയോടെ) തരുന്നതെന്തെങ്കിലും അതെന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുക.

ഇസ്തഖ്വി:—സ കോർപ്പത്തിൽ പോകട്ടെ.

കമലം:—ആരെങ്കിലും കേട്ടാലും വിരോധമില്ല. അതുകൊണ്ടു പോകട്ടെ.

ഇസ്തഖ്വി:—അപ്പോൾ ആരും കേൾക്കരുത്. സ കോർപ്പത്തിൽ പോകട്ടെ.

കമലം:—അവിടെ അതെങ്ങനെയാണെന്നു ചോദിക്കുക.

കമലം:—ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോഴേക്കും അതെന്തെങ്കിലും തരുന്നതെന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുക. പുതിയ പരിവേഷം കഴിഞ്ഞുവന്നതായാ ഇവിടെയാണ്.

ഇസ്തഖ്വി:—അതെന്തെങ്കിലും ചോദ്യമുണ്ടാകട്ടെ. അതെന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുക. അതെന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുക. അതെന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുക.

കമലം:—അതെന്തെങ്കിലും ചോദ്യമുണ്ടാകട്ടെ. അതെന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുക. അതെന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുക. അതെന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുക.

ഇട്ടുലി—അല്ലാതെ താൻ എന്താണതൻ പിന്നാലെ വരികയോ?

കുറിപ്പ്:—നവംബർ 2019-ലെ

வினா 13:—**முதுவாரணம் இல்லாத பூமிக்காகவும் எழுந்தரையா க ி சனநாயகக் காவிரி நகர பஞ்சாயத்தி.**

கூறலம்:—கே. ரீ இனி நாலு சக்தி மகிழ்வு விடுவிடுக்க
ந் நாயுடைய, இதைக்கொண்டு கையாடுகிறார்கள்.

“അഭിനയം” എന്നും പറഞ്ഞ് ഇല്ലൂപ്പി ചെമ്പക
 ഇല്ലിക്കു പറഞ്ഞു.

ഇത്തുലിയുടെപോക്ക് കാരണത്തുകനെന്നാണ് അവർ കണ്ടിട്ടുള്ളതും നേരെ കയറട്ടില്ല. ധാരാളമുള്ള തലമുടി നട്ടവെ പലപ്പോൾ അഗ്രാകുട്ടിപിൻകുറഞ്ഞുവെക്കുകയാണ് നടക്കുന്നത്. പ്രകൃത്യാവ്യയമായ നിരംഗപ്രകാശമെന്നൊരു ചെറിയമുഖവും, ദേഹത്തൊന്നൊരുമുഖം. ഇതുനമിത്തം പിറകിൽ തുണക്കുക എന്ന തലമുടിത്തുല്യമായ ഇപ്പോഴൊരു ഒരു കോശത്തൊന്നിച്ചു കൂടും. അതുകൊണ്ട് പച്ചക്കുരുത്തിയൊക്കുന്നതെന്നായി അവർ ദേഹം കൊണ്ടൊന്നൊന്നും. തലമുടിത്തുല്യമായ മറ്റൊരുതല വന്നു ചേർന്നു. കൈകളുടെ അപകടകരമായ അതിരുന്ന താൽ വിചാരമുള്ള സ്ഥാനത്തുവെക്കുന്നതാണ് ദേഹംകൊണ്ടു വീണ്ടും ഒന്നൊന്നും. ഇതിനെ ദേഹംകൊണ്ടും കൈകളൊക്കെ കാരണവക്കൊരു നേരത്തോട് അതാണ് കൈകളെ വിവരമെന്ന ഇത്തുലിയുടെ ഗമനം. ഈ മാനിഷ്ടയുടെ ആവേശവും സമുദായമായ തലമുടിയും പുതിയതായ താഴെത്തുടും അകപ്പോക്കത്തോടെ 'അനുമതിയുടേ'കൊണ്ടു അവയെ മല്ലയുതീനിന്നു കാമസം കൊണ്ടു വെല്ലാക്കു പുറത്തുപോകുന്നതുപോലെ പുറത്തുതാഴെ ഏതെ സഞ്ചനത്തായ ചില സ്മിതിയോടെ അന്നൊരു തുടങ്ങിട്ടുണ്ട്. ചില ഭൂതന്മാർ ഇത്തുലിയെ കാലിച്ചു മല്ലയുതീവന്നു കാമസിക്കരും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അപ്പോഴും ഇത്തുലി ചിലപ്പോൾ സല്ലപിക്കുന്ന

ഇപ്പോൾ പ്രവേശിക്കുന്നതന്നെ ഇത്തുലിക്കു അല്പം മടങ്ങിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ട് ചില വശങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതന്നെ സംഭവിച്ചു. അവിടെ നിൽക്കുന്നതിൽ കൂടാതെ ഒരു മുതൽക്കൂട്ടം കൂടുന്നതും.

ഇത്തുല:—കുട്ടിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് എന്ത്?

വേണമ:—വെറും ചെറുപ്പം.

ഇത്തുല:—പഴയതുകൊണ്ട് പറയാൻ—

വേണമ:—അവർ ഇവയെയാണ് ഉള്ളതെന്ന്

ഇത്തുല:—എന്തുകൊണ്ട് വന്നപ്പോൾ കുട്ടിയെപ്പറ്റി പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. പറയാൻ പറഞ്ഞത്.

വേണമ:—കുട്ടിയെപ്പറ്റിയൊരു പഴയ കഥയെപ്പറ്റി പറയുക. അവർ ഇവയെയാണ് ഉള്ളതെന്ന് ഉള്ളതെന്ന് അത് ഒരു കഥയെക്കുറിച്ചാണ്. അതുകൊണ്ട് സാമാന്യമായി കൈമാറുന്നതല്ലെന്നതാണ് പറയുക.

ഇത്തുല:—പഴയതുകൊണ്ട് പറയുന്നതിൽ കഴിയാത്ത മനസ്സാണെന്നു വിചാരിക്കുക. അതിനായി പറയുന്നതെന്തെന്ന് പറഞ്ഞു.

വേണമ:—ഒരു കഥയെക്കുറിച്ചാണ് വേണമ: പറഞ്ഞത്. വിവരം, “എന്നാൽ നീ വെറും ഒരു കഥയെക്കുറിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതല്ല.” എന്നു വേണമ: ചു.

ഇത്തുല:—അതുകൊണ്ട് അതുകൊണ്ട് കഥയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതാണ് പറഞ്ഞത്.

വേണമ:—അവർ അതുകൊണ്ട് പറയുന്നില്ല.

ഇത്തുല:—എന്തുകൊണ്ട് വന്നപ്പോൾ കുട്ടിയെപ്പറ്റി പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല.

വേണമ:—എന്ന കഥയെക്കുറിച്ചാണ് വേണമ: പറഞ്ഞത്. ഇതാണ് അതെന്നു വേണമ: പറഞ്ഞതാണ് എന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക.

ഇത്തുല:—കുട്ടിയെപ്പറ്റിയൊരു കഥയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. അതുകൊണ്ട് പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. അതുകൊണ്ട് പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. അതുകൊണ്ട് പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല.

അതിനറിമുതയായ പരമാനന്ദനെക്കൂടം അതാണത്രേ ധൃതാശ്വതകെ എന്നു സായച്ചുത്

വേണം കടക്കുമ്പോൾ ഏഴന്നോറ അന്തരം വീണ്ടും അയോധ്യയിലേക്കു

“വേണം, അന്തരം പരന്ന വേണാളാം, നീ ഇപ്പോൾ പോയോ,” എന്നു പറഞ്ഞു കടക്കുമ്പോൾ അന്നു കിടന്നു.

ഇപ്പോൾ—എപ്പോൾ വരും എന്നാണ് പറയേണ്ടത്?

വേണം:—അന്തരം വരാം. നീ പോയോ

ഇപ്പോൾ: “ഒന്നു കണ്ടാൽ മതി” എന്നാണ് പറഞ്ഞുവെച്ചത് സ്വകാര്യമായ ഞാൻ പറഞ്ഞത്

വേണം:— (ഒരു അശ്രുലോഭം) ഇതെന്താ സ്വകാര്യം? നീ ഇപ്പോൾ പോയോ, അന്തരം വരാം.

ഇപ്പോൾ:—പോയിരിക്കുന്നു!

വേണം: “ഇപ്പോൾ കട്ടവേണാളാകട്ടെ ഉത്തരം കഴിഞ്ഞുവെന്ന് പറയൂ. അന്തരം നാളെയോ മറ്റൊന്നോ എന്നൊന്നും വരാം. നീ പോയോ, നീ പോയോ” എന്നു പറഞ്ഞു കടക്കുകിടന്നു.

“ഇതു സാരമല്ല, ഇന്നു കടക്കുന്നതായതുകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ച്” എന്നു മറുപടി കടക്കുകയും ഇപ്പോൾ അതിന്നിടയ്ക്കും മറ്റും അതിനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊരു കടക്കും ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

വേണാളാന്റെ അടുത്തു ഇപ്പോൾ വേണാളാം സ്വകാര്യം പറയുന്നതായതുകൊണ്ട് ‘കട്ടവേണാളാം’ എന്നു പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു മറ്റൊരു കട്ട വേണാളാകട്ടെ മറുപടി. ഇപ്പോൾ പോയ ഉത്തരം കട്ടവേണാളായ “അപ്പോൾ” എന്നു അന്തരം കടക്കു വെച്ചു. “എന്താ!” എന്നു വെളിപ്പെടുത്തുകയും വേണം ഏഴന്നോറ അയോധ്യയിൽ അന്തരം കടക്കു വന്നുവെന്നു.

കട്ടവേണാളായ:—നിന്റെ അയോധ്യയിൽ എന്തൊരു ഇടം?

വേണം:—അതേ ഉണ്ട്

ക-പ-അ:—ഇപ്പോൾ എന്തിനാ വന്നത്?

വേണം—വിശേഷിച്ചു വന്നു കിട്ടിയ ഉത്തരം കഴിക്കാൻ വിളിക്കുന്നുണ്ട്

ക-മ-അ—അതാൻ ഒരു പറയാം. അമ്മ എന്താ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് എന്ന് നിങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കൂ.

വേണം—എന്താ അമ്മേ! ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് അമ്മ എന്തു പറഞ്ഞാലും എന്താ സന്തോഷം തന്നെ.

ക-മ-അ—അങ്ങല്ല, നീ അങ്ങനെയൊരു ഉപദേശം പറയുകയാണ് അതുകൊണ്ടാണ് പോയി.

വേണം—ഇപ്പോൾ അച്ഛനും അമ്മയും പറഞ്ഞതു കേൾക്കരുതെന്നു പറയുന്നില്ലല്ലോ.

ക-മ-അ—നീ കെട്ടിപ്പറയരുത്! അത്ര കഷ്ടതയേറിയതും വലിയതായാ! അതുകൊണ്ടു പറയുകയാണ്.

കുട്ടിയെക്കൂടി യാതൊരു പാത്രത്തിലും അമ്മ വെച്ചു കൊണ്ടു പോയി, മകൻ കാര്യം മനസ്സിലാക്കിപ്പോയി.

വേണം—എന്നാൽ, ഇതുവരെ എന്റെ പേരിൽ അമ്മ എന്തെങ്കിലും ആവശ്യം ചെയ്തതാണ്!

ക-മ-അ—ഇനിയും ഉണ്ടാവാമെന്ന് അതാണ് പറയുന്നത്.

വേണം—അതൊന്നും ഉണ്ടാവില്ല.

ക-മ-അ—എങ്കിലും, എന്റെ മനസ്സിൽ കിടക്കുന്നതു പറയുകയാണ്. ഉപദേശം കഴിക്കുന്നതും അതാണെന്നതും മനസ്സിലാക്കണം. ഇല്ല അച്ഛന്റെ വീടാണെന്നു എല്ലാവരും നല്ല ഒരു വേണം. അവരുടെ അതയും നമ്മുടെ അതിയും ഒന്നല്ല, മനസ്സിലായല്ലോ!

“എന്തിനെയും മനസ്സിലാക്കട്ടെ. അമ്മ എന്തൊക്കെ ചെയ്തതെല്ലാം പറയുകയാണ്” എന്നും പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് വേണം അതാൻ കേട്ടുറപ്പാക്കുന്ന മറുപടി തന്നെ പോയി.

“അച്ഛന്റെ വീട്ടിൽ ഇന്നും നാളെയും പൊതുവെ അതെല്ലാം ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കണം” എന്നും പറയുകയും ചെയ്തു.

தமிழகத்தின் சமூக நல அமைப்புகள்

“അമ്മയുമായുണ്ടായ സംഭാവനയെന്ന ഭരണം ഭവനം
 ഗോപാലന്റെ ന.ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഒരു കൂട, ഉറപ്പു കൂട, തനി
 കീയക ദുർമ്മുഖ ബാധകളെക്കൊന്നു നീ ചുറ്റാം. ഒരു ദൈവ
 മുന്നോട്ടു പോയ, ഉത്തർ കഴിച്ച് വീണ്ടും മറിയൽ മെന്തുക
 കടംകൾ കേവലമായ നീ അമ്മയെ, നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇ
 മിതന ഹൃദയനരം നടന്നശേഷം മുറിക്കുകയ്ക്കു ചെയ്ത “ഒരു
 ക്ലാപ്തന്റെ ജീവനായും” എന്ന പ്രസ്ഥാവ്യോനിപ്പിച്ച
 പുസ്തകം ചരിത്രവെട്ടെടുത്തു മുന്നോട്ടു നോക്കുകയും വാർത്തയും
 നല്ലവണ്ണം തുറന്നു മിത കരസേനയിൽ നല്ലവണ്ണം നവനീതനും
 വാർത്ത തുടങ്ങി.

പ്രതിനാഥി ജിം കോളാശിനും പ്രതിഷ്ഠി, ചെങ്കോല കണ്ണി
 മറ്റൊരു ജനം. തട്ടി ജനം. മേക്കാലത്തു കരണം, തന്റെ
 ഭാഗം മടങ്ങിയവർ വർഷം അതിർച്ചപ്പെടും, പൊതുവായവർ.
 തടയാനുള്ളവർ. അപ്പോഴത്തെ മലയാളം കർമ്മപ്പെടും ഇതു
 ലിംഗം അന്യമായിട്ടു വന്നു. മറ്റൊരു പാലത്തു കഴിഞ്ഞവർ നന്ദ
 ഭാഗം.

മുഖ്യമന്ത്രി:—നമുക്ക് ഇന്ന് ഇതാണ് സമാധാനം.

കമലം:—എന്താ നിന്നോട് പറയുകയാണ്!

ഉറപ്പി. —പറഞ്ഞിട്ടു, ഇനിക്കു അങ്ങനെയൊരു മതാനുഭവം

കുറിപ്പ്:—നാടോടൊന്നു തോന്നാൻ വേണ്ടതാണ് കാരണം.

മിട്ടുവക—കാർഷ്വായ മുഷിയിലൂടെ കാരണമെന്നും ഉണ്ടായതും
പരിഹരിക്കാൻ വിചാരിച്ചാണ്.

കമലം:—നാല്പതുകിലും മുപ്പതില്പത്തുവരെയും ഏതൊരു മുപ്പതില്പതിലധികം വരെയും

ഇമ്മൂവെ—അതൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഇന്നു വകാശിക്കാൻ
പോവാ എന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം

കമലം—പിന്നെതന്നെ സാമാന്യരായവരെക്കൂടെ അയക്കുമെന്നു ച
റഞ്ഞുവെച്ചത്?

ഇമ്മൂവെ—അവിടെ അമൃതപ്രഭാതമെന്ന യജമാനന്റെ അമ്മ
യോ മറ്റോ പുറത്തുകൊണ്ട് അവിടെ അമൃതപ്രഭാതമെന്ന
യാളും ഇവിടെ വന്നതിന്നു വേദപ്രാർത്ഥന.

കമലം—“എവിടെയോ അമൃതപ്രഭാതം, എപ്പോഴോ വരട്ടെ
നമുക്കെപ്പോഴാണ് കണ്ടു കഴിക്കാൻ വേണ്ടതാണ് അത്
അത്രയുംതന്നെ പാലായനം ചെയ്ത്” എന്നു പറഞ്ഞു പ്രത്യേക
മാതൃകയെ അന്നു സൂര്യോദയം പ്രകാശം ചെയ്തപ്പോൾ കര
ലം ഉണ്ടാകപ്പോൻ താഴെത്തന്നെ.

“എന്നാൽ കണ്ടു എന്തു ചെയ്യാൻ തന്നെത്തന്നെയെന്നി
ല്ല? ഇതൊക്കെ സൂര്യം ആണ്” എന്നു ഇമ്മൂവെ മനസ്സിൽ വി
ചാരിച്ചു കമലം കണ്ടും കണ്ടാതെയും ഒരു പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു.

കമലത്തിൽ യാദാമത്തിൽ ഉണ്ടായും വേറെ ഉണ്ടായതി
ന്നില്ല. എങ്കിലും അതു പറഞ്ഞു കാണിക്കുന്നതായെന്നു അ
വളരെ പലരും. ഇക്കാഴ്ചയിൽ അധികം കണ്ടുപിടിച്ചത് അമ്മ
തന്നെയും ഇമ്മൂവെയും ആയിരുന്നു. അവർക്കു ഉള്ളതായെന്നു
അമ്മ അറിയും ഉണ്ടായല്ല. പോന്ന മാത്രം ആമാരും കഴി
ച്ചു കഴിഞ്ഞ കമലം എഴുന്നേൽപ്പോന്നതു കണ്ടു അമ്മയുടെ
ഇമ്മൂവിയുടെ മുമ്പത്തു നോക്കി, പാലായനം പോക്കി, ‘കണ്ടു
ല്ല?’ എന്നു ചോദിച്ചു കണ്ടുകാണിച്ചെന്നു ചാരിച്ചു. ഇമ്മൂ
വി ഒരു മറുപടിയിൽ അമ്മയുടെ മുമ്പെ.

മാലികയിൽ ചെന്നു കണ്ടു കമലം തട്ടത്തിലെ വാതി
ലടച്ചു അത് മുറുപ്പിച്ചു കിടന്നതന്നു ചാലകങ്ങൾക്കു തന്നെ കണ്ട
ന്നു. കമലത്തിന്നു അടുത്തുള്ളതായി ഭൂമി ചിത്രം വരയ്ക്കി,
അത് മുറുപ്പിച്ചു കിടന്നതന്നു ചാലകങ്ങൾക്കു തന്നെ കണ്ടു.

കണ്ണടച്ചു കിടന്നു. പീഠത്തുവെച്ചുവെച്ച ആ കരസ്സർന്നും അവർക്കു ലഭിച്ചില്ല. എങ്കിലും താൻ അതു അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സുകൊണ്ടു സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു പത്തു പത്തനഞ്ചു മിന്നിട്ടു നേരം അങ്ങനെതന്നെ കിടന്നു. പണിട്ടു അശ്രുപുണ്ണമഴികൾ ഇറന്നു. തെരുതെരു തൊടിച്ചിട്ടു.

വേദന്തവിദ്യൻ സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോവാൻ ചെറുവ കല്ലേരിയമ്മനകനാൽ ദ്രുതവന്ത വാതുക്കൽത്തുറന്നുനോക്കി. ആഴ്ചക്കണ്ടിപ്പാർ കമലതെക്കൻ ഉള്ളൊന്നു വീണ്ടും കാട്ടി.

ദ്രുതൻ. — സാമാനം തന്നെക്കാൽ പറഞ്ഞു.

കമലം. — സാമാനങ്ങൾ ഒന്നും എടുത്തു കെട്ടിവെച്ചു. ദി. ൨ കമല എടുത്തു കെട്ടി നാളെ കൊടുത്തുതരാം. യജമാനനെ ഇങ്ങോട്ടു ഇപ്പോൾ തന്നെ ഏൽപ്പിക്കണമെന്നു പറയു. മി. തന്നെ കഴിച്ചുട്ടു പോയ്ക്കൊടുക്കട്ടെ.

ദ്രുതൻ. — പറയാം.

എന്നു പറയുമ്പോഴേക്കു കേശവൻണ്ണിയും അവിടെ വന്നു ചേർന്നു. ദ്രുതൻ വന്നുവന്നെന്നു വരെ മനസ്സിലാക്കി.

“എന്തെന്നു, ഇനെയും ആ പട്ടം അരിയിച്ചമയ്യമായി വഴക്കുട്ടി കൊടുക്കി കയറാം. നീ ഒന്നും വേണ്ട. യജമാനനെ ഇങ്ങോട്ടു വരാൻ പറഞ്ഞു എന്നു പറയു” എന്നും പറഞ്ഞു കേശവൻണ്ണി, താഴെത്തട്ടുവെച്ചപ്പോൾ.

അനന്തരം കമലം കൈഴക്കണ്ടിയി. എടുത്തു ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ആഴ്ചക്കണ്ടി. അതുകൊണ്ടു സാമാനം താഴെ ചേർത്തു:—

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വേദന്ത,

സാമാനങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പരിവേഷപ്പടയ്ക്ക് അമ്പലം താമസിക്കേണ്ടെന്നാണ് ആഴ്ചക്കൻ അഭിപ്രായം. ഇ

കോട്ടിത്തിൽ അനന്തം ജ്യോതിഷനാക യോഗിക്കനെന്നു. ഇന്നെയും വല്ല കാരണവശാൽ അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുന്നതെന്നു നഷ്ടസ്വയം വരുന്നതായാൽപോലും അങ്ങനെയൊരു തീർപ്പുതാക്കുന്നതു ഇവിടെ ഒരു വചനത്താൽ നന്നു. അക്കാലം തീർപ്പുതാക്കിക്കഴിഞ്ഞാലും ഇദ്ദേഹിനും ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഇറങ്ങാത്തവരെന്നും ഏതാനും ദിവസത്തെ നല്ല സുഖമില്ല. ഏതു കഷ്ടതയെന്നു വകാൻ ഒട്ടും അമാന്തിക്കുക. മായ ഇവിടെ കഴിക്കാം.

എന്ന സൂചന ⁶⁶ ഉൾപ്പെടെ ⁷⁷

ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് വന്ന പ്രകൃതി വശംതന്നെ ഇത്
കൂടി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യും.

[illegible]

“ഇതു പ്രണയമാ—വെറും കൈനീക്കത്തോടെ അന്ന് ആ
 ഞാന്റെ കൈയ്യും ഒരു വിജ്ഞാപനമാകുമല്ലോ! അ.പക്ഷം, മലയാ
 ലത്തിലുള്ള മറ്റൊരയാൾക്കിടയിലേക്കൊക്കട്ടെ! അദ്ദേഹമാകുന്നു!”

പുരിപ്പാൻ സമ്പ്രദായനായും യോഗ്യത ക്കത്തുവരി. ഇതു എ
 ന്റെ ഭാഗമാണ് അവർ എന്നു കാമിക്കുകയില്ല. അവർ
 എത്ര ദൈവമുദാരം-കൂടിയെന്നാലും, എത്രവലിയ യോഗ്യനാ
 ഒന്നെന്നുതന്നെയാൽ യമ പു വശാലാലും അവർ എനിക്കുവീ
 നയാവുകയല്ല. വല്ല വസ്തുതയും പ്രസ്താപ്പാൻ ഇനിയും
 മോ. മോൻ നാടവിടോടേക്കുവരും. എന്നിന്നു അവർ
 വീണ്ടും വസ്തുതപരമോലോചിക്കുന്നത്? അപ്പോൾ വീടുമെന്നു പ്ര
 സ്താവിക്കുകയെന്നു വാതാമ്യമെന്നമായ എന്റെ അമ്മ എന്നു
 പലവരത്തു തെറ്റിനടക്കാമോ? പാടല്ല. ഒരുക്കം പാടില്ല.
 യാതൊരു ക്ഷമയുള്ളതും ചെന്നു കാക്കു അവളുടെ കലവപ്പുസ്തരി
 കൊണ്ടു അങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കാൻ കൈവന്നാൽകൂട അവർ അ
 തിന്നുതകുവിക്കാൻ പാടില്ല. അവരെ പോകട്ടെ. അതാണ്
 നല്ലത്. പോയാൽ വീണ്ടും വന്നെന്നായ ക്വിക്കും. അസഹ്യ
 മായ കലവമൊന്നു തുടങ്ങാവാനാവാം. അതല്ല ക്വയാൽ ആരെ
 ണ് വേണ്ടെന്നു കാക്കുക? അവരെ ചെന്നാൽ അഗതിപാനംകൊ
 ണ്ടു നാശപാപം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യാം എന്നെയും ബാ
 ധിക്കുക. അപ്പോൾ വീ - മറുപ്പി ചാൽ അങ്ങനെയു പ്രാണനും
 വേർപിടും. എന്റെ നമിക്കും അപ്പോൾ വീടുമേക്കു അപ
 മാനം നേമിട്ടാൽ അപ്പോൾ എപ്പോഴും പൊട്ടും. എന്റെ
 യും കേൾപ്പിക്കുവാനും സ്നേഹബന്ധം തെറ്റിച്ചുപോകും. അമ്മ
 യുടെ (ജാനകിനേതൃതയുടെ) മുമ്പത്തും പിന്നെ നോക്കുക. നാ
 ട്ടുകൾക്കും അവർ പലവരസപാത്രമായ തന്നിട്ടു അവളുടെ കീ
 താലയും നൽകും..... ...എപ്പോഴും അവളെ കാക്കുന്ന
 തെറ്റിയൊരു മിട്ടു ചിലമല്ല. അന്നുതന്നെകാലം ചാലുവരിവരസം
 കൊണ്ടുതന്നായ കലവം കൈമാറ്റിക്കുന്നതാണ് അന്നുതന്നെയല്ല.
 ആകട്ടെ, അർത്ഥമൊന്നെന്നതുകൊണ്ട് മിക്കകട്ടെ. എന്നാലും അ
 തിന്നെ അംഗീകരിപ്പാൻ യോഗ്യമായ പാത്രവും അന്നല്ല. ശ
 രീതി അവർ യോഗ്യനാണെന്നുവരികളെ. അവളുടെ ദൈവമെങ്കിൽ

[illegible]

കുറുമാർദ്ദവ സാഹസരത്നം ബന്ധുമാരു വൃന്ദങ്ങളും സഹിച്ചു കൊള്ളിട. കാരണമന്തരംകൊണ്ടു ഏതർക്കം ഉണ്ടാകുകയും അഥവാ നീക്കം നൽകുവാനും ചെയ്തും ഏതർക്കം പാഴും മറ്റും അവസാനിക്കുന്നതൽ എന്തിനും പരസ്പരമല്ല. ഇനി മരിക്കാൻ കഴിയാതെയാണോ? എന്തിനാ പൊകുന്നു? എന്തിനാ പരിക്ഷണം? യാതൊരു ഓഹരി കമ്പുവുമില്ല. ഇനി എന്തിനാണ്ടുണ്ടു ഈ ഭരണം അവസാനിച്ചാൽ മതി. വിധി കർമ്മം ഇതിനൊരു ഭരണം എന്നും അവസാനം ഉണ്ടായി വന്നാൽ, അപ്പോഴെങ്കിലും ഇങ്ങിനെയാണു പറ്റി കണ്ടുവരും നേരിടാൻ കഴിയാൻ ഇത ശ്രമകരമല്ലെന്നുവന്നാൽ, എന്തിനും അവസാനം പരസ്പരാനന്തരം ഗമിക്കാതായാൽ, എന്തു ചെയ്യാനിതി!

ഇനി ഈ ച. ഇ. മാർച്ചു തോൽ ഏതർക്കം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള. നെല്ലൻ ജീവിച്ചു കൊണ്ടു ഇതൊന്നും മറ്റൊന്നും. താൻ എന്തു ചെയ്യാൻ സഹവും അന്തർദ്ദം തന്റെ സമുദായം കളിക്കു സമുദായം മറ്റൊന്നായി വാണു കണ്ടുവരും അന്തർദ്ദം സഹസാധനം ഒരു തരം ഒരു കാലം ചെയ്താൽ ഇല്ലാതാകും നൽകും തന്റെ ജീവശാസ്ത്രവും വഹിക്കാതെ നീക്കം കൊണ്ട് എന്തും കൊണ്ട്, എന്തും നൽകുവാൻ പറ്റുന്നതായാൽ പൊതുവായവയെ മാത്രം സമ്പന്നമാക്കണം, ഈ പാർശ്വം സഹസാധനവും, കാരണമന്തരവും, അന്തർദ്ദമായ മറ്റായി കഴിച്ചുകൊണ്ട് കൊണ്ടുവന്നു. ഈ സാധനസമ്പന്നിയുടെ മേൽക്കൂർ തന്റെ സഹായം കണ്ടുവന്ന ഒരു പ്രത്യേകതയാൽ ഈ ദൈവദൈവം യാതൊന്നും വാണം "സഹസ" സഹസം നൽകാതെ കൊള്ളി" എന്നതുകൊണ്ട് കാലം മേൽക്കൂർ തന്റെ സഹായം മറ്റൊന്നുമല്ല. പല പല പലതരം നാടുകടത്തലുകളും, താൻ ഇതു കണ്ടും ചെയ്താൽ പൊതുവായി. സമ്പന്നമാക്കുവാനും നാടുകടത്തലുകളും. താൻ കാലിക്കുന്നവയെ ഏതർക്കം പറ്റുന്നതായാൽ വരിക്കാരത്തുകകൊണ്ടു ഏതർക്കം അവിടെവെക്കുന്നതും ദൈവദൈവം

കണ്ഠയുമാണ് ഞാൻ കററപ്പെട്ടതെന്നത് വളരെ മനസ്സാല
 ല്യം, വശയാക്കോവവും, ഏകാന്തതയുടെയും മറ്റും ഏകദേശം ഈ ദ
 മ്യോധനകരമായ നല്ല കറ നശിക്കുകയും ഞാൻ അനുഭവിക്കു
 യും ചെയ്യും എന്നു കരുപ്പാടും ഉണർവുവന്നു, വാഗ്വകുവും ഉ
 ഭിച്ചു. ഇന ഏതെങ്കിലും വേണ്ടി, അതും വേണ്ടി, അതുപോലു
 മുള്ള മറ്റൊന്നും വേണ്ട. ഓ! കഷ്ടം! അവളെപ്പോലെ മറ്റൊ
 ന്നവളുണ്ടോ? . . . ഉണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും വേണ്ട. ധീ
 രത്വമില്ലാത്തവർക്കും മറ്റും നല്ല സ്ത്രീകളെക്കൊണ്ട് നൃത്യം
 സംഗീതനൃത്യകാര്യങ്ങളായ് ഉറപ്പു പാർത്തെന്നു അനുഭവം.
 മിടുപ്പമില്ലാത്തതും ഇവർക്കും അതാണ് പരമമായതും,
 വശയാക്ക മനസ്സു നശിക്കുന്ന അങ്ങനെയൊരു യാത്രയെന്നുണ്ടാ
 കയില്ലെന്നു അമ്മയോട് ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു കേൾക്കു
 ന്നില്ല. നന്നായ്— — — എന്തെന്നോടൊരു കാര്യം— — നന്ദ
 ക്കു, നീച്ചുതന്നു. ഞാൻ അവയെ കൈമാറ്റി മറ്റൊരു ക
 പോകിട്ടു. അവർ പോകുന്നതിനായി ഞാൻ മറ്റൊരു ക
 പോകുന്നതും നന്നല്ല. വല്ലാതും വല്ലാതും ശക്തിയും വല്ല സ
 ക്ഷമയുണ്ടെന്നു പറയുന്ന, അവർ പുറപ്പെട്ട സമയം, കഴി
 ക്കുവാനായി. എന്തിനാണ് അപോകാലം താമസിക്കുന്ന അ
 വയുടെ അകത്തുള്ള മറ്റൊന്നും എന്ന ക്കു പറയണം, വാ
 സ്തവം, നെപ്പോളിനെന്നപ്പോലെ നൃത്യം ഉണ്ടാവണം നൃത്യ
 മെന്നിയുണ്ടെന്നു, വല്ലാതും വല്ലാതും വേദകണം. ഇവയെക്കുറിച്ചു മീ
 രിയാൻ കഴിയല്ല. ഏതൊക്കും അമ്മയെക്കുറിച്ചു മറ്റും ചുറ്റ
 തന്നെയുണ്ടു. വല്ലാതും വല്ലാതും പാർപ്പാടുകൾ ഇവയെ മടങ്ങു
 തന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ സമയം ബഹുമാനിക്കുന്നതും ദിവി
 ക്കു. ദൈവകർമ്മമെന്നൊരു ഏകദേശം മീമ്പത്തെയും സമർപ്പിക്കു
 യും ചെയ്യും.”

മനോഹരമായ ഈ കഥയെക്കുറിച്ചു ഉടനെ വേണ്ടുന്നപോലെ
 ലഭ്യ കേസരയിൽനിന്നു കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതാണ്.

3) എന്നാണ് പറയുന്നത് സാമാന്യരും മെമ്മാൻമാരും
 വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാനും കൊടുക്കു ന്നതും. കലയെക്കുറിച്ചു
 ചുറ്റും താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. "കലാപ്രിയ
 ന്റെ ജീവചരിത്രം" എന്നു വായനക്കാർ ഇടക്കു നോക്കി
 വെക്കു വന്നു. മായ കഴിച്ച വേണ്ട പുസ്തകങ്ങളും, എ
 തെന്തെങ്കിലും കലാപ്രിയൻ ബുക്കുപുട്ടു പോകുമ്പോൾ വേഗത്തിൽ
 നടന്നു. കട്ട കര (Kutikal) പട്ടണത്തിൽ സ്ഥലത്തുണ്ട്.
 ത കലാപ്രിയൻമാർ നല്ലവണ്ണം കാണു മിട്ടുള്ളതു. കലാ
 ന്നും ചുറ്റുമ്പോൾ പട്ടണത്തിൽകൊണ്ടു വന്നുവെക്കും വേ
 ഗോപാലൻ പ്രകൃതി കലാപ്രിയൻമാർക്കു വെക്കു മിട്ടുള്ളതു.
 വ്യാപാരംകൊണ്ടു സ്ഥലം വളരെ ന മത്തും മനസ്സും മെ
 മ്മാൻമാരും കലാപ്രിയൻമാരും പ്രസന്നരായിത്തീർന്നു. ഈ
 വാഗ്ദാനം ഈ വാഗ്ദാനംകൊണ്ടു വന്നുവെക്കും വേ
 ഗോപാലൻ തന്നെയാണ്. തന്നെ വെക്കു മിട്ടുള്ളതു. കലാ
 യും സുഖമായി ഉത്തരം കഴിച്ചു വെക്കു മിട്ടുള്ളതു. കലാ
 കലാ വേണ്ട ഗോപാലൻ പ്രകൃതി. ഇക്കാരണത്താൽ സുഖത്തി
 ന്നും ഉത്തരംകൊണ്ടു സ്ഥലം വളരെ ന മത്തും മനസ്സും മെ
 മ്മാൻമാരും കലാപ്രിയൻമാരും പ്രസന്നരായിത്തീർന്നു. ഈ
 വാഗ്ദാനം ഈ വാഗ്ദാനംകൊണ്ടു വന്നുവെക്കും വേ
 ഗോപാലൻ തന്നെയാണ്. തന്നെ വെക്കു മിട്ടുള്ളതു. കലാ
 യും സുഖമായി ഉത്തരം കഴിച്ചു വെക്കു മിട്ടുള്ളതു. കലാ

ബുഗം കരവേണമിറം കുടലും വെള്ളത്തിലുമായി!

പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം.

புத்தகங்கள்/புத்தகங்கள்

കമ്മ്യൂണിസം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വേണ്ടതോടൊപ്പം മറുവടി അ
നുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വേണ്ടതോടൊപ്പം മറുവടി അ

ഭിത്രിയർവന്ന ചേങ്ങവകൻറ സാമനങ്ങൾ ചെമ്പകശ്ശേരിക്കു കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു.

വേണ്ട പോയതിനനുശരണം വേണ്ട ധനക്കുറുപ്പിട്ട സാമനങ്ങളെ കയ്യെടുത്തു അന്ത്യാമുഖമാക്കി നോക്കി ഒരു ചുങ്കക്കുറിയെന്നു കമലത്തിന്നു ഇഷ്ടപ്പാടി അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന്നും ക്രിട്ട പാമെല്ലാത്താൽ അപകട വരുമെന്നാലും വലി ചുതുട്ടിക്കി.

“ഏതു ഒരു അൻ കളഞ്ഞുപോലെ എന്ന കി തോന്നുന്ന പരല്ലാ! ഈ തളം തുറന്നു വെച്ചാലാറും അനുവദിച്ചാ! കളി പോയാൽ ക്രിട്ടനെപ്പറ്റി രംഗത്താണുള്ളത് എന്തും, ഇതത്ര സാമമില്ല. ഇതൊരു സൗന്ദര്യപ്പെ അക്കം മാത്രമാണെന്നോ എന്നെങ്കി തോന്നുന്നു. ഇതുകൊണ്ടൊക്കെ എന്റെ പേര പൂർണ്ണ പ്രമേ വാമോ! എന്റെ കണ്ണിൽ ആ കൈകൾക്കൊണ്ടു തുടച്ചതും എന്റെ വക്കുസ്സു ക്കെകൊല്ല എന്നു ഒരു കരുതി തപ്പാറി എന്റെ ദേഹവും മനസ്സും കൈപോക്കെ കയ്യടങ്ങിയതും ഇഷ്ടപ്പാടി എന്റെ മനസ്സു ക്കു തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഒരു മണി ശുക് എന്നിങ്ങനെയും ഒരു യോഗപോലെ തോന്നാൻ! എന്റെ ചേതസ്സിന്നു അപമാമിച്ച ആ യോഗ്യപ്രവർത്തന അര നാമിഷം പോലും പാർ അതുമപ്പാൻ അൻ കൈ പലം അശക്തമായാ നീ വിട്ടുപോകുന്നു. ഈ കലറയ സൗന്ദര്യപ്പെ അക്കം പോലും സമിപ്പാൻ അൻ ആളല്ലാത്തതി തീന്നതാണ് അതുതും. എന്നു ഈ വിധം ദാഖപ്പിക്കുന്നതിന്നു അൻ തക്കതായ ശക്തിക്കായിരിക്കില്ലാ നീട്ടുതന്നെ അൻ ഇന്നു കാണമട്ടു അര വേല കയ്യിൽ കിട്ടട്ടെ. അതൊന്നൊന്നുതന്നെന്റെ പ്രാബല്യം അപ്പാറി അനുഭവപ്പെടുത്തുകയാക്കും” എന്നു കമലം വിചാരിച്ച മാത്രയ്ക്കൽ അപകട ദൈവമാസകലം മന്നു തരിച്ചു; അംഗസന്ധികളെല്ലാം വല്ലാതെ കഴുത്തുപോലെ അവിടക്കു തോന്നി.

[illegible][illegible]

ബ്രഹ്മൻ വീട്ടിൽ അമൃതസംഹാരം ചെയ്തതായും കേൾക്കുന്നില്ല. വിചാരിച്ചു. വീട്ടുകാരുടെ പക്ഷത്തു ചേർന്നു വലയമായിത്തന്നെ ചായുന്നതുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അടുത്തു ചെല്ലുന്നതിനായി സങ്കടപ്പെട്ടു യാചിച്ചു. സമയം വരാത്തതായാണെന്നു തോന്നി, താൻ അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ താനും പ്രവാസിയായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തെ പറ്റി ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "എന്താണ് അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം? എന്താണ് അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം? എന്താണ് അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം?"

പ്രശ്നം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം അറിയാതെത്തന്നെ വന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "എന്താണ് അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം? എന്താണ് അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം? എന്താണ് അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം?"

മദ്യപാനം യാത്രയ്ക്കുള്ള ദിവസവും വന്നു. പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ സമയം അടുത്തുകൂടി. 'അപ്പോഴാണ്' യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ വേണ്ട

ഗോപാലൻ വരുന്ന രംഭിപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് കണ്ണിമ കൂട്ടാതെ പടകമോട്ടു തന്നെ നോക്കുകയോണ്ടു കമലം മറ്റൊരു നല്ലെന്നുണ്ടു വണ്ടു കെട്ടി ചാടുകയുണ്ടു നന്ദിപ്പൂങ്കു. കേരവനാട്ടി അമ്മയുമായി ഏകാന്തമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു നല്ലെന്നുണ്ടു. “തന്നെ വിട്ടു പോകരുത്” അവൾക്കു കര വെറുവുണ്ടു. നല്ല വണ്ണമു സുഖമിപ്പുൾക്കുണ്ടു” എന്നു മാനകുടനത്യാർ തന്റെ മകനോടു പറഞ്ഞു കഴിയാത്താലും, കവനകർമ്മം ചെയ്തെന്നു കേൾക്കു മടക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു “വേണ്ടതൊക്കെയും നല്ല സുഖമല്ല നാളെ വരുന്നാലും ഇവർക്കു ഇന്നുതന്നെ നീക്കു നാനിന്നു വരോടുകൂടെ ഇവിടെത്താഴെ ബോധിപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്നു പറഞ്ഞു.

“എന്താ സുഖംകൊണ്ടു താൻ പറയുന്നതുവരട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു കേരവനാട്ടി. മെന്തുകർമ്മം അപ്പോൾ തന്നെ പറഞ്ഞു. അമ്മിണിയോടൊന്നു യാത്ര പറഞ്ഞു വരുന്നതെന്നു വിവരിച്ച സംഭവം നീക്കത്തെ നന്നുണ്ടെന്നു കേരവനാട്ടി. അപ്പോൾ അവർ രണ്ടുപേരും വരുന്നതെന്നു പ്രാത്യകമായിക്കൊണ്ടു ചിരിച്ചതും, സന്തുഷ്ടതയെന്നും.

“സരിച്ചു ഇപ്പോൾ തന്നെ വരും കൈകൾ—ഇന്നു ഇന്നുതന്നെ കൈകൾ കട്ടമോ എന്നു സംശയമാണു” എന്നു മന.പി അയാളി നല്ലെന്നു കമലം ചിരിക്കുന്ന മെന്തുകർമ്മം പോകുന്ന തന്റെ സോദരൻ കേൾക്കുന്നതും, പരസ്പരം.

“എന്നാൽ, ഇന്നു രണ്ടു പേരുംകൂടിത്തന്നെ പോകാൻ നല്ല ദിവസം ഉള്ളു” എന്നു മാനകുടനത്യാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“പണ്ടുകെട്ടു പറഞ്ഞിട്ടു ഇന്നു വേണ്ടെന്നു ചെയ്യുന്നതു മെന്തെന്നല്ല?” എന്നു കമലം പറഞ്ഞു. പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു ഉടനെ അതു പറയേണ്ടതിന്നുണ്ടെന്നും അവൾക്കു തോന്നി.

ജീവനും. അമ്മയുടെ മൊൽപടിക്കു ഇടിക്കാൻ പാത തൃക്കാ
 ത്തതമേന്മയും അവയുടെയും നല്ലതെ അമ്മണി പോയതു
 നന്നുകൊണ്ടു അവയെ ഗവേഷകപ്രശ്നത്തോടു കൂടി വിഷണുപനാ
 യെന്നു കേൾവാനായി, അവർ ചായയും കൊണ്ടു വീണ്ടും ആ
 വിളിച്ചുവരുത്തും. അതിനനുസരിച്ചായി. ചായ കുഴിച്ചു, കേന്ദ്ര
 വേണമെന്നു പറഞ്ഞു. അവർ പോയി കൊണ്ടു വന്നു. പലതര
 ത്തതമേന്മയും മൊൽപടിക്കു യൽ നന്നു ഇളക്കുന്നതും കേ
 ശ്വരനായി. കേന്ദ്രവന്നു വന്നിട്ടു.

അതിനോടുകൂടി കട്ടിക്കുട്ടിയെ "എന്നാലും ഇന്നു മേ
 കൾക്കു പോകുന്നില്ലല്ലോ" എന്നു താണിട്ടു വീട്ടിലേക്കുപോ
 യാൽമതി. മുകളിലെ മുറ. ഇറങ്ങുകൊണ്ടു. ഒരു മാർഗ്ഗത്തു
 കട്ട" എന്നു അമ്മിണിത്തോടു വേണമെന്നു കേൾവാനായിയും കേൾ
 കേന്ദ്രവന്നു. പലതരം ചായയും. ചായ ഇറങ്ങാത്തു. എന്നു അമ്മ
 ണി പറഞ്ഞു.

"എന്നാൽ ചായ കട്ടിക്കുട്ടിയെ കുറച്ചു കിടക്ക" എന്നു
 വേണു കേൾവാനായി തോടു പറയുകയും കേൾവാനായി കിടക്കി.
 യേശു മൊല്ലുകയും ചെയ്തു. അന്നു മേയ്ക്കക്കു പറഞ്ഞുവന്നി
 ല്ലെന്നുള്ളതു വരും തന്നെയല്ലാൻ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമില്ലെന്നു കേൾക്കുക
 കയും ചെയ്തു. അധികം നേരമായല്ല. അപ്പോഴേക്കും ഒരു ക
 ണിയൽ വെള്ളവും കൊണ്ടു അമ്മിണി അവയുടെ കയറും.

വെള്ളം അകത്തുവെച്ചു അവർ അകത്തുപോകയാണ്
 അമ്മിണി അറയ്ക്കുകയും കടന്നു ഉടനെ കേൾവാനായി.

"എന്തെങ്കിലും ഇവിടെ വെ" എന്നു അവയെ ചോദിച്ചു.

പാത വേറൊരു മാർഗ്ഗത്തോടു അറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പല
 തരത്തിൽ കേൾക്കൽ വെച്ചു. ചായ അവർനന്നും.

കേന്ദ്ര: --അമ്മിണി ഉറക്കുകയോ ചെയ്യാ?

അമ്മിണി: -- "ഉവ്വ്"

കേശവനണ്ണി പകന്ന കര നേരത്തേക്ക് നോക്കി പറഞ്ഞി-
ല്ല. അമ്മിണി പോവാൻ ഭാവിച്ചു ഞങ്ങളവക്കുടേയാളാകു-
വീണ്ടും.

കേതു:—എന്താ പോകാൻ ബുദ്ധ്യയാതോ?

അമ്മ:—പോകാകൂത മന്ദം നടന്നിരുന്ന സ്ഥാനത്തുതന്നെ
വന്നു അവയും അച്ഛി ചവറുക നിന്നു.

അവളെയും വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു കേശവനണ്ണി കര നേരം
കട്ടിലിനേൽത്തന്നെ മലർന്നു കിടന്നു. പിന്നീട്,

കേതു:—സുന്ദരയ്യൻ ഇല്ലെ ഇവിടെ?

അമ്മിണി:—ഇല്ല.

കേതു:—എവിടെ?

അമ്മിണി:—എവടെയാണോ? ഐയ്യൻ ഇവിടെ വന്നിവി
സം പോയതാണ്.

കേതു:—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) വേണ്ടതന്നെ നല്ല പോലെയുണ്ട്,
ഇല്ലല്ലോ?

അമ്മിണി:—(ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി) ഉം.

കേതു:—മുത്തശ്ശിയമ്മക്കു അമ്മിണിയോടു മുച്ചിച്ചുക്കൊണ്ടി-
ല്ലല്ലോ?

അമ്മിണി:—ഇല്ല.

കേതു:—സുന്ദരയ്യനോ?

അമ്മിണി:—അവൻ ആ-പട്ടമോടു സംസാരിക്കാൻതന്നെ പോ-
കാറില്ല.

കേതു:—പട്ടമ് അസമ്മയാണ്, അല്ലല്ലോ?

അമ്മിണി:—ഉം.

കേതു:—അവൻ ആയോർക്കാരെ പറഞ്ഞുപോയി. മുത്തശ്ശി-
യമ്മയെക്കാരും കേട്ടാൽ അവർ—എവിടെ?

അമ്മിണി:—വല്ലപ്പിൽ എന്തൊക്കെയോ കൊള്ളാ ചെന്തൊക്ക-
യൊണ്.

കേട്ടു:—ഏന്താമകാമതു?

അമ്മിണി:—വാഴിക്കുഴി കള്ളനുണ്ട് അവയുടെ നല്ലതാണ്

കേട്ടു:—അപ്രകാരമുള്ള കള്ളുസ്ഥിതി നല്ലൊന്നും ഉണ്ട് പ
ന്നം ധാരാളം സ്വസ്ഥിപ്പെന്ന കൂടുതലാണ്, അല്ലെ

അമ്മിണി:—വേദങ്ങളുള്ള മലമ്പുരമൊത്തുനല്ല, പണം കെട്ട
വെക്കാനാണ് അവയുടെ ഉദ്ദേശം

കേട്ടു:—പത്രക്കുന്നതാണ് ഉള്ളത്

അമ്മിണി:—ഉം

കേട്ടു:—അമ്മിണിയും കള്ളുതൊക്കെ വേണ്ടെ എന്നാലേ
തറവാട്ടു കണ്ടുകൊള്ളൂ സ്പീകുമാണ് തറവാട്ടുകാളും
നോക്കുവാൻ നല്ലത് അവരോടൊന്നിച്ച് മലമ്പു നന്നു മ
രിക്കിയതെല്ലാം

അമ്മിണി:—ഇങ്ങനെ ചാക്കിയാൽ, സ്വന്തമുള്ള തറവാട്ടിൽ
നില്ക്കട്ടെ കാളംകുട്ടി

കേട്ടു:—അതു ശരിയാണ് കറുത്തവർക്കു അരിപ്പിടിക്കു
മു. എങ്കിലും പൂത്തും അവർ ഏതും ആരെന്നു ക
റവാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഒരു വധമൊക്കെ നല്ലവണ്ണം
അവധം

പിന്നീട്, ഒന്നൊരു നമിക്കും കണ്ടുപോകും താക്കയാനും സാ
സരിക്കില്ല

കേട്ടു:—(മലം താഴ്ന്നുകൊണ്ടു) കറുത്തവർക്കായി അമ്മിണി
യെക്കണ്ടു സെക്കട്ടുമായ്ക്കു മില സംഗതികളെപറ്റി. സംസാ
രിക്കുന്നതെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു അതിനു ഇന്നു തക്കവണ്ണം

അമ്മിണി:—വകാനു കാണാനും സംസാരിക്കാനും അധികം
സെക്കട്ടും സ്പീകർക്കല്ലല്ലോ

കേട്ടു:—അതു ശരിയാണ്

അമ്മിണി:—(പ്രസ്ഥിതിയട്ടംകൊണ്ടു) മല്ലക്കൽനന്നു ഇവിടെക്കു
അധികം ദൂരം അന്നിയിരിക്കാം

ഇതു കൂട്ടി രസ വ്യക്തമായ കേൾവനത്തു ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി അമ്മയെ നോക്കി നോക്കിക്കൊണ്ടു കൂട്ടലാമതൽ മകൻ കൈകൾ തേക്കുകയും അമ്മയെ പറയുന്നതു മുറുപ്പൻ തലയോട്ടിയിൽ തട്ടാൻ എന്നു ചിലപ്പോൾ മറുപടിയുണ്ടാകുന്നതു അവൾക്കു നോക്കുന്നതായ് തന്റെ പുറത്തു ഒരു വീക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നതും. ഇതു കടന്നുപോകുന്നതായാൽ കേൾവനത്തുകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾ.

കേട്ടു — അതിൽ മകൻ ചിലപ്പോൾ ഇന്നു വന്നു കൂട്ടിയ അമ്മയെ കണ്ടാൽ സന്തോഷമുണ്ടു്? അതു വന്നു ചെന്നു മനസ്സു നന്നാക്കുന്ന വിധമുണ്ടു്.

അമ്മ — കഷ്ടമെന്നാൽ ഇങ്ങനെ കാരണമെന്താ പറ്റാൻ പറ്റിയെന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. പറ്റിയെന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. പറ്റിയെന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു.

“എന്നാൽ അമ്മയെ ഇങ്ങനെ തന്നെ വെച്ചാൽ നല്ലതു്?” എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. കേട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തു.

അമ്മ — സന്തോഷമെന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. പറ്റിയെന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു.

അമ്മ — അമ്മയെ ഇങ്ങനെ ഇങ്ങനെ തന്നെ വെച്ചാൽ നല്ലതു്? എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. കേട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തു.

അമ്മ — അമ്മയെ ഇങ്ങനെ ഇങ്ങനെ തന്നെ വെച്ചാൽ നല്ലതു്? എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. കേട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തു.

കേട്ടു — എന്റെ പറ്റിയ കഷ്ടതയാൽ അമ്മയെ നോക്കുകയും ചെയ്തു. കേട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതുകേട്ടപ്പോൾ അമ്മയെ നോക്കുകയും ചെയ്തു.

അമ്മിണി:—ഇനിയും എത്ര പഠിക്കാനുണ്ട്?

കേതു:—ഇതൊറ്റാം പാസ്സായാൽ ബി. എ. കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ ഒന്നുകൊല്ലം ബി. എഡ്. ന്റെ വായക്കണ്ണെ അതും കഴിഞ്ഞാൽ പഠിപ്പു കഴിഞ്ഞു എന്നു പറയാം. ഒരു കൊല്ലത്തെ അപ്രെന്റീസ്സ് കോർസുണ്ട്. അതു സാമരില്ല. ഇനി ഒരു മൂന്നുകൊല്ലത്തെ കണക്കു കൂട്ടായൽ മതി.

അമ്മിണി:—(മനഃപശ്ചാത്താപംകൊണ്ട്) അറുപ്പാഴ്ക്കും വല്ലവനും വല്ലവനും ആലോചിക്കും വീട്ടുകാരും അർത്ഥനാശനാശം. ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ചവരേക്കു മരിക്കാശം. വന്നു കെട്ടിയിട്ടു അമസിപ്പോൻ യോഗം വെ.

കേതു:—ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ച സ്ത്രീകളെ എന്നാക്കു ഭർത്താവില്ല. സ്വഭാവമാണ് നന്നായിരിക്കേണ്ടതു.

അമ്മിണി:—സ്വഭാവവും, സ്വരൂപവും കൈ നന്നായ സ്ത്രീകൾ ഇംഗ്ലീഷുപഠിച്ച സ്ത്രീകളേക്കു ഭർത്താവില്ലെന്നാകും.

കേതു:—എങ്ങിനെയുള്ളവരെന്നാലും എന്റെ മനസ്സുകൊണ്ടു ഇന മറ്റൊരുവളെ സ്നേഹിക്കില്ല. അമ്മിണിയെ സംബന്ധം ചെയ്യാൻ സമ്മതിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അൻ പറന്നു സംബന്ധം വേണ്ടെന്നുവെച്ചു ഇരിക്കേണ്ട ഉള്ളു. ഈ നാശമെന്തിനെന്നു കരുതാത്തും ഇളക്കേണ്ടാകില്ല.

അമ്മിണി അതൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. കൃതജ്ഞതയായി മിഥുനീപാസം ചെയ്തു നമിക്കയാണു ചെയ്തതു.

കേതു:—എന്താ, അമ്മിണിയുടെ മനസ്സ്? പറയൂ, എന്നാക്കിത്തന്നു വെക്കണം.

അമ്മിണി:—നോം വിചാരിക്കുന്നതെന്നു വീട്ടുകാരും സമ്മതം കേൾക്കുമ്പോൾ.

കേതു:—(കൃതജ്ഞതയായി) അവർ വിരോധം ഉണ്ടാകില്ല. ഉണ്ടായാൽ അൻ അതതു വക ചെയ്തുകൊള്ളും. ഇവിടെയുണ്ടാൻ സമ്മതം ഉണ്ടാകില്ലേ?

അമ്മിണി:—അങ്ങനെയൊന്നു വന്നാൽ അവർ എനിക്കുള്ള വരുപ്പം.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കേശവനാണിയുടെ മനസ്സിലുണ്ടായ വളരെ സ്വഭാവാനുഭവം.

കേതു:—അവർ ഇനി മദിരാശിക്കു പോയാൽ അമ്മിണിക്കു കൂടുതൽ ഏഴ് പണം അമ്പലക്കുളത്തു വ.മാരിക്കുണ്ടാകും.

അമ്മിണി ഒരു മറുപടിയും കൂടി മരണമായ നിന്നതേ ഉള്ളൂ.

“എന്താ അമ്മിണി നന്നം മിണ്ടാത്തതു? മറുപടി അങ്ങനെയും, അതാണു പറഞ്ഞതു അതിന്നു വശമായുണ്ടോ?”

അമ്മിണി കേശവനാണിയെ ഒരു കോങ്ങിപ്പിച്ചു വീണ്ടും തപാൽക്കുണ്ടു വെറുത്തു നന്നം.

കേതു:—മുണ്ടായിൽ പറയൂ.

അമ്മിണി താഴെത്തന്നും മിണ്ടിപ്പിറ്റു കാലിയെ പെരുവിരൽ കൊണ്ടു നന്നത്തു ചില ചതുക്കൾ വെച്ചുകൊണ്ടു നന്നത്തെയുള്ളൂ.

കേതു:—അവർ വല്ലാത്തുല്ലം. എവിടെ, ആ വിധി ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാകും.

അമ്മിണി വിധി. എടുത്തു കൊടുക്കുക കയ്യിൽ തന്നെ കേശവനാണി പടിച്ചു. “എന്ത? വേണം” എന്നു പ്രേമസൂചകമായ ഒരു സ്വരത്തിൽ അവർ മധുരമായുളർച്ച പെരുത്തിക്കൊണ്ടു മാത്രയിൽ, കേശവനാണി കട്ടിലിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റു അവളെ പുണർന്നാൽ ചുരുങ്ങും കഷ്ടതകളുണ്ടാകും.

“അവർ താഴെത്തന്നു പോകട്ടെ. ആരെങ്കിലും കയറിവന്നു വേണം” എന്നും പറഞ്ഞു യുവകൻ കൈതട്ടി അമ്മിണി അകത്തുനന്നം പുറത്തേക്കു വന്നു, വസ്ത്രകേശാദികളെ മെമ്മറാക്കി. മുമ്പെല്ലാം നല്ലവണ്ണം ഇടച്ചു, തന്റെ പ്രിയനെ നോക്കി ഒരു മറുപടിയും കൂടി കൊണ്ടു അവർ താഴെത്തന്നു, അങ്ങോട്ടു കയറും കയറും.

മറ്റൊരു ദിക്കിൽ:—(കുറ്റം തുറപ്പിച്ചു നോക്കുകക്കാണു്) താങ്കീസ്
(Thanks, വന്ദനം), തന്റെ കുറ്റം അവയടയ്ക്കുകക്കുറവു
ഇരിക്കട്ടെ.

ആട്ടിനെത്തന്നാൾ—നല്ല വേഷം! അല്ലേ?

മറ്റൊരാൾത്തന്നാൾ.—കണ്ടു ദാസത്തിങ്കൽ ഇത്രയധികം വള
അവേദം ഇവർ?

ആട്ടി.—നല്ലതന്നെ വളക്കൂ ആ വെരി കറ വട്ട്ടുണ്ട്, ഇല്ലേ?
മറുപടി:—കറയ്ക്കു കറഞ്ഞു വെള.

ആട്ടി.—എത്രയൊരു നഗമാണ് നഗരത്തെ മലയാറ്റിലെക്കൂ
തോർ ഇക്കണയൊരു നഗരം കണ്ടുട്ടല്ല.

മറുപടി:—പോയി! നഗരം ആ 'കണ്ടു' (നഗരത്തെക്കുറിച്ച്
ആ കോശത്തെ)

ആട്ടി.—കുറ്റം ചാർത്തുകൊള്ളൂ. നോക്കൂ, വെറുവെട്ടു് കണ്ടു
I believe it (വെളിച്ചം നല്ലൊന്നും എത്തിട്ടുണ്ട്. നല്ല
എത്രയൊരു തെളിവു വെണ്മ!

ഇത്രയൊരു കണ്ടു കണ്ടു പോയ കണ്ടു.

ആട്ടി.—ശ്രദ്ധയോട്—എന്നൊരു കാട്ടും? ഇതാ കണ്ടു പ്പോ?
മിസ്റ്റർ മോണ്ടഗ്ലോസ്. ആ കണ്ടു ഇതാ വെറുവെട്ടുതന്നെ,
സംശയമില്ല.

മറുപടി:—ആ വെറുവെട്ടു നല്ല മാപ്പി! (Mistake—പോയ, തന്നെ
വെറുവെട്ടു വെറുവെട്ടുതന്നെ. എന്താ, വെറുവെട്ടു.

ആട്ടി.—ഹി! ഇസ് ആരൊക്കെ ഏതൊരു വെറുവെട്ടുതന്നെ.
He is a handsome fellow + ആ വെറുവെട്ടു നല്ലൊരു
സുന്ദരൻ തന്നെയാണ്.)

മറുപടി:—ഇൻഡീഡ്, വെളി വെറുവെട്ടുതന്നെ (Indeed, very handsome
ശ്രദ്ധയോട്! തന്നെ സുന്ദരൻ തന്നെയാണ്.)

ആട്ടി.—വിശ്വാസത്തന്നെ കണ്ടുതന്നെയാണ് തോന്നുന്നതു.

മന്ത്രി

കമലം

രണ്ടാ:—പക്ഷെ തൊന്നായി കിടന്നിട്ട് കെട്ടിട്ടുണ്ട്. നമ്പൂതിരി
ഗവർണ്ണറുടെ വീട്ടിൽ സംബന്ധം ചെയ്യാൻ പാടുള്ള
വത്ര.

ആദ്യം:—എന്നാൽ ആ ചെയ്യാൻ നീക്കം തന്നെ. അവ
ളുടെ സമ്പ്രദായം മറ്റും കാണുക. അവർ അവിടെ ഒരു നമ്പൂ
തിരി ആർക്കെങ്കിലും തൊന്നാക്കൊടുക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല.

രണ്ടാ:—അതല്ല. അവർ വളരെ അപ്ഡേറ്റ് (p u-date-
പാർട്ടി) ആണ്. എങ്കിലും, വഴക്കുപൊങ്ങിയല്ല നീ
ക്കാൻ തക്കതാക്കട്ടെ!

ആദ്യം:—ഈ കെർസ് ടിസ് ക്ലസ്സും ഫ്രം ദി വെർ, ബാങ്ക്
ആഫ് കെർസ് (I think this is from the very
best of my list) ഈ സമ്പ്രദായം നൽകുവാൻ
നമ്പൂതിരിയും കമ്പ്യൂട്ടറും കൂടെ പെട്ടാൽ നല്ലതാ
കട്ടെ പാടുള്ള.

രണ്ടാ:—അതല്ല. കൂടെ പെട്ടാൽ കൂടെ പെട്ടാൽ.

ആദ്യം:—സെക്കണ്ടിം മെൻ (secondly), അല്ലെങ്കിൽ

രണ്ടാ:—അതല്ല.

ശ്രീകിഷോർ വർമ്മയും ഇളകിത്തോട്ടത്തുടങ്ങി.

യാതൊരു ശബ്ദവും കൂടാതെയാണ് നാമുടേ കൂട്ടർ രണ്ടാ
കൂട്ടർ മറയ്ക്കുക എന്നതു. കമലം കൂടുകൂടെ തോന്നുന്ന കമല
കൂട്ടർ വേണ്ടവർക്കു മുമ്പാകെ കാണാൻ നോക്കിപ്പോകണം.
വേണ്ടവർക്കു മുമ്പാകെ വരുന്നതിനായി വരുന്ന കമലം വേണ്ടവർ
കൾ കടലുടനീളം വരുന്നതു കേൾക്കുന്നതിനായി അവിടു
മായ മല വേണ്ടവർക്കു മുമ്പാകെ ഉത്തരം പറയുന്നതിനായി
മാത്രമാണ് കമലം വരുന്നതിനായി മലയുടനീളം ആകുന്നതിനായി

മാതാ വേണുപിള്ളർ കണ്ണിൽ പെട്ടുവെന്നു വണങ്ങാമെന്നല്ലാതെ വേണു ഇരുന്നവനെ കമലത്താളൻറെ മുഖത്തു നോക്കിപ്പിടിച്ചു കമലവും വേണുവും തമ്മിലുള്ള പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചു വ്യത്യസ്തം കണ്ടപ്പോൾ കേശവൻണ്ണയുടെ മനസ്സിൽ ചില സന്ദേഹങ്ങളുടലെടുത്തതായിരുന്നു.

പോത്തന്തറക്കത്തെയപ്പോൾ വേണു 'മറ്റൊരു കമലിൽ' എന്നു വർത്തമാനപത്രവും ഒരു പുതിയ ഇംഗ്ലീഷ് നോവൽ പുസ്തകവും വിലകൊടുത്തുവാങ്ങി. പത്രം കറെ വായിച്ചശേഷം അതിനെ കേശവൻണ്ണയുടെ വശം കൊള്ളു. അമ്മുണ്ണയെക്കുറിച്ചു നിരന്തരമായ ഉണർപ്പുള്ള സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കേശവൻണ്ണയെ നാത്താണും വായക്കോന്നിച്ചുമൊഴിച്ചു. പ്രണയസ്മൃതിയുടെ സുകുമാരനായ വീണ്ടുമൊരിക്കലും സ്വർഗ്ഗവ്യത്യാസത്തെപ്പറ്റി ചിന്തയും ഉദ്യോഗമില്ലാത്ത കമലം പരമപരവശപ്പെട്ടു വെണുതൽ തന്നെ കിട്ടുവാൻ. യാതൊരു വിധത്തിലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കാണ്കയും ഉൾക്കൊള്ളി!

വേണു നോവൽ വായിക്കാൻ തുടങ്ങി! കറെ അല്ലാത്തതും വായിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, തന്റെ കഥയെ സ്വല്പം ദൃഷ്ടിപ്പെടുത്തി തൽഗ്രന്ഥകരനായതിൽ ഒരു ആഖ്യാതയെപ്പോലെയാണ് വേണുവൻ ആ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി തോന്നാൻ തുടങ്ങിയതു. വായക്കോന്നിച്ചതും ഈ വാഗ്വാസം പ്രബലപ്പെട്ടതും ഒരു താൻ അറിയപ്പെട്ട മനോഹരമായ, അല്ലാത്തതും പ്രതിബദ്ധങ്ങളും, പലവശവികാരസമയങ്ങളുമെല്ലാം തുടങ്ങിയ ഒരു 'സന്ദർഭം' (Context) പ്രദർശനപോലെ നമ്മുടെ യുവാവന്റെ മനോഭാവനയിൽ കളിച്ചുതുടങ്ങി. പുനഃപുനഃ വികാരമോലത്താൽ പീഡിതനായ വേണു നല്ലൊരു പുസ്തകത്തെ പഴി പറഞ്ഞ് താഴെക്കുറിച്ചു. "എന്താ, നന്നല്ലെ ബുക്ക്?" എന്നു കേശവൻണ്ണ ചോദിച്ചു. "ഡെക്ലിനേഷ്!" Warty thing,

புதிய⁴⁴ இயக்கத்தோடு) உள்ள வேளின் பரிசை. கை கழிவதை
உயரம் வேளின் புதிதும் எது புதுசுகளெடுத்து வாய்க்காத இடமே.

വർത്തമാനം: സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് സുഖപ്രദമാണ്.

“ഇന്നുകൂടി വല്ലാതെ ദാഹിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇങ്ങനെയൊരു വല്ലാതെ കടു കഴിച്ച്, നല്ലതൊക്കെയൊക്കെയും വല്ലാതെ ദേവനോട് കുമ്പം! കുമ്പം! വല്ലാതെ ദേവനോട് എന്തെങ്കിലും വെളിച്ചം ദേവനോട് കുമ്പം!”

“വേള” എന്നും പറഞ്ഞു ഉത്തരമെങ്കിൽ കിട്ടുന്നില്ലെന്ന കമി
ലം എഴുന്നേറ്റു കയറ്റുന്നതിനായി.

“അാൻ ഒരു നക്ഷത്രം ചെയ്തു; ഇതാണ് തിരിയായ.”
 എന്നും പറഞ്ഞു കേൾവുന്നതിൽ ഇറങ്ങി വിശ്രമമെന്റെ
 Refreshment) മുറിക്കു നൽകും.

കുടുംബ ഏകീകരണരൂപമായി മറ്റും നല്ലവണ്ണം കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ
വന്നിരുന്നു. തന്റെ പ്രയത്ന വിജയിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കുടുംബ
ജീവിതം കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടു വരികയാകുമെന്നു.

[illegible]

[illegible]

ഇങ്ങനെ ശരിക്കും മനോഹരമായ യുവാവെന്ന കേൾവേപ്പാടും വീണ്ടും കൈയ്ക്ക് കമലം കയ്യിടുക്കാനു കളി നേരം ഇങ്ങനെ യുവാവന്റെ മാതൃക്കത്തൊടൊത്ത് പൂ അമ്പലിന്റെ പുതുതെയും പൊലിപ്പിച്ചും താഴുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയൊരിക്കലും നിൽക്കെല്ലെ അവിടെ കൈൻ വകയ്ക്കുകയ്ക്ക് കർവ രണ്ടാലും അധരവും തന്നെത്തന്നെത്തന്നെ തടവ ചാക്കുന്നതായും സ്വാതന്ത്ര്യയും അനാവശ്യമാകയാൽ നേരതയക്കും. എന്തൊന്നാവാം വാപം! കൈകളെ പൂക്കു സ്വപ്നത്തോപ്പുകൾ ഒരു മുറുക്ക കമലം കമലല്ല എഴുന്നേറ്റു. മരിക്കുന്ന കലാത. വാങ്ങിയ യ് മുഴുകിക്കിടക്കുന്ന അവിടെ ഇങ്ങനത്തൊന്നാ യുന്നല്ല. വേണ്ടവകൻ കയ്യൽ തന്നെ അവിടെ പുസ്തകം തുറന്നു പൂ.

“ഇന്റർനാഷണൽ കൗൺസിൽ ഓൺ ഹ്യൂമൻ റൈറ്റ്സ്” എന്നും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

[illegible]

വണ്ടി ഇളക്കുന്നതല്ലാതി. കേരളനഗ്ന, മിക്ക, വന്നു വണ്ടിയിൽ കയറിപ്പിറ്റു വെച്ചപ്പോൾ കമലയും മറ്റൊരു സ്ത്രീയും ഇവർക്കടുത്തുവന്നു. വെണ്ണയും വെണ്ണയും ഇങ്ങനെ ഇവർ രണ്ടുപേരും അന്ധരായിട്ടു നല്ലതായിരുന്നു, കേരളനഗ്ന, കടക്കുകയും വന്ന ഇളക്കുന്ന വണ്ടിയുടെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തു കയറുന്നതുകണ്ടു.

“ആദ്യം ബ്രിട്ടൻ തെവിഡം പൊത്തുപ്പട്ടം മറെറു കമ്പാർട്ട്മെന്റ് (Compartment, ഇത് കയറ” എന്നു ഒരു ജന്മവരണ നോക്കുകക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞത് കമലം ഒരു കർമ്മപ്പാട് സ്വസ്ഥമാനത്തത്ത

വേണ്ട ഇതന്നും താക്കതാരുപ്തിയും പറഞ്ഞല്ല

“ബ്രിട്ടൻ കയറുന്നതു കണ്ടല്ലെ?” എന്നു അറിയു വിന്റെ ചോദിച്ചു.

നമുക്കു കർമ്മമാണ് വേണ്ട കയറുന്നതു. ഇങ്ങനെ മോചിക്കുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലുംതന്നെയാണെന്നും പറയാൻ കഴിയൂ?

“ഉം” എന്നു ഏതൊക്കെ നോക്കുകക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു വേണ്ട എന്നുവെങ്കിലുംപോലെ തന്നെ കൂടി തന്നെ പറഞ്ഞു കയറുന്നതു

“ഇന്നു ഏതു സ്റ്റേഷനിലാണ് വണ്ടി നൽകുക?” എന്നു കമലം ചോദിച്ചു.

വേണ്ട കേൾക്കുന്നതവധം നാൾ മുട്ട കയറുന്നതെന്ത മധ്യ സമയത്തേക്കും വേണ്ടതാണെന്നും പറയുന്നതു നൽകുന്നതു തന്നെയാണെന്നു പറയുന്നതു. (ആ ചോദ്യംകൊണ്ടുതന്നെ അത് വേണ്ട മെന്തെന്നുവെക്കുന്നതു

കമലം:—(മറുപടിക്കുന്നതാവേണ്ട കർമ്മം വരുന്നതെന്ത) “എന്താണ്” ആ സ്റ്റേഷന്റെ പേര് എന്നു ചോദ്യം ചെയ്തതായ്കൊണ്ടു പറയുന്നതു ഇന്നു ഏതു സ്റ്റേഷനിലാണ് വണ്ടി നൽകുക?

കേൾക്കുന്നതു മറെറാരു മറുപടി പെട്ടെന്നുവെണ്ട കമലത്തിന് തക്കതായ വിഷയം തന്നെയാണു വേണ്ടവാണ് പരിചരിക്കുന്നതു

വേണ്ട:—(എന്തെന്നതാ നോക്കുകക്കൊണ്ടു) പേര് എന്നതും നല്ല കാര്യമാണല്ല.

കമലം.—ആ സ്റ്റേഷനിലെത്താൻ ഇന്നു ഏതു സമയം വേണ്ടുവെന്നു?

“സുമാ” അമ്മയിളർ ചിടിക്കും” എന്ന സംസാരിക്കാ നിശ്ചയിച്ചു. തന്റെ ഭർത്താവ് പറഞ്ഞത്, ഉറക്കം വരുന്നതു വിശ്വസിച്ചു, കർമ്മത്തിന്റെ മധുരതയെക്കുറിച്ചും കോളി തുറന്നു വെച്ചതുകൊണ്ട്, ചേക്കേറിയ പാലിൽ അധികം പരക്കെ പരക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ കിടന്നു കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് കർമ്മ - “എന്നാൽ ആ മനുഷ്യകളെപ്പറ്റി കിടന്നാൽ നന്നായിരിക്കും”

ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും അകത്തു കർമ്മ - “എന്തൊരു കാര്യം നിന്റേ! കർമ്മ! തീർപ്പാക്കിയും വരുന്നതേ”

ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും അകത്തു കർമ്മ - “ഇതു കഴിയുന്നതിനുള്ളതും,

“ആദ്യം എന്റെ കർമ്മം എന്തൊരു കാര്യം” എന്നു കർമ്മം ചിന്തിക്കുന്നതു കർമ്മം എന്തൊരു കാര്യം ചിന്തിക്കുന്നതു ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും

“കർമ്മം ചിന്തിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതും ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും

ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും

“ആദ്യം ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും

“അതിനുള്ള പാലിൽ നിന്നും ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും

“ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും

കർമ്മം - “എന്തൊരു കാര്യം ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും ചേക്കേറിയ പാലിൽ നിന്നും

ഒരു വിനോദ കൂടിയാണ് വേണം കർമ്മത്തിന്റെ പാട്
ഇതുകൊണ്ട് ഓരോ കണ്ണിനെയും പൊളിച്ചിട്ടു ഉറപ്പി പൊളി
കളഞ്ഞത്

“ആഹ്” എന്നു മുറിച്ചു കർമ്മം ആശ്വാസസൂചകമാ
യൊരു ഭീതിയുണ്ടായി.

“ഇതിനും കണ്ണിൽ വെളിച്ചം വെക്കും. അത് ആ നന്മയെ
നോക്കുക” എന്ന് പറഞ്ഞ് അവർ നാണിനെ വെട്ടി

കർമ്മത്തിന്റെ മനോഹരമായ മുഖത്തു നോക്കുകയും അ
വളുടെ പശ്ചാത്താപം കണ്ടു. സ്ത്രീകളെയും വെട്ടിപ്പോലും
വേണ്ടതിന്റെ സ്ഥിതി ആ നാളിതെന്നാണ് പറയുന്നത്.
എന്നാൽ ഒരു മനോഹരമായും മറ്റും. കർമ്മത്തിന്റെ
അവർ ആശ്വാസം നൽകുന്ന സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ഓരോ പൊക്കം
വായിക്കുന്നതിനായി വേണം സാധനങ്ങളാക്കി എങ്കിലും
കൈയ്യിൽ വെട്ടി കണ്ണിൽ ഉറപ്പി പൊളി കളഞ്ഞ ഉടനെ നാൽ
കൂടി കിടന്നു വന്നിരുന്നുവെന്ന് കണ്ണിൽ കിടന്നു.

കർമ്മത്തിന്റെ മനോഹരമായ മുഖത്തു നോക്കുകയും അ
വളുടെ പശ്ചാത്താപം കണ്ടു. സ്ത്രീകളെയും വെട്ടിപ്പോലും
വേണ്ടതിന്റെ സ്ഥിതി ആ നാളിതെന്നാണ് പറയുന്നത്.
എന്നാൽ ഒരു മനോഹരമായും മറ്റും. കർമ്മത്തിന്റെ
അവർ ആശ്വാസം നൽകുന്ന സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ഓരോ പൊക്കം
വായിക്കുന്നതിനായി വേണം സാധനങ്ങളാക്കി എങ്കിലും
കൈയ്യിൽ വെട്ടി കണ്ണിൽ ഉറപ്പി പൊളി കളഞ്ഞ ഉടനെ നാൽ
കൂടി കിടന്നു വന്നിരുന്നുവെന്ന് കണ്ണിൽ കിടന്നു.

കിടന്നുവന്നിരുന്നുവെന്ന് ഒരു തിരിച്ചറിയുന്നതിനായിട്ടല്ലാ
തെ. കർമ്മം അവർ ഉറപ്പി പൊളി കളഞ്ഞു വേണ്ട കണ്ണു.

കർമ്മം — വെട്ടി കണ്ണിൽ ഉറപ്പി പൊളി കളഞ്ഞു വേണ്ട കണ്ണു.
വെട്ടി കണ്ണിൽ ഉറപ്പി പൊളി കളഞ്ഞു വേണ്ട കണ്ണു.

കർമ്മം — വെട്ടി കണ്ണിൽ ഉറപ്പി പൊളി കളഞ്ഞു വേണ്ട കണ്ണു.
വെട്ടി കണ്ണിൽ ഉറപ്പി പൊളി കളഞ്ഞു വേണ്ട കണ്ണു.

“എന്താ ഇത്ര നേരത്തെ ഉറക്കം? എഴുന്നേല്ക്കൂ! ഉം എഴുന്നേല്ക്കൂ! ഞാൻ തന്നെയെ ഇറക്കുകയ്ക്ക് ചുറ്റും കൊല്ലി” എന്നു പറഞ്ഞത് കമലം വേണുനാഥനെ പടിച്ചുകൊല്ലി.

വേണുനാഥൻ ഉറക്കമാണു കലശൽ. യുവാവിന്റെ പ്രണയധനപർവ്വതം മരുതകൾക്ക് കൈമാറിച്ച് കറന്നുപോയ ഒരു വെളിച്ചം. മാത്രമേ യോഗസൂത്രം നമുക്കു വേണുനാഥൻ കണ്ണിൽ വെളിച്ചം നൽകൂ. ചിന്തയായ യുവാവ് മരുതനായ കൈകൾക്ക് കറന്നു കിടന്നു. ഏതായാലും വെളിച്ചം ഇതിനെയെ അമർത്തുന്നതിനായ കൈകൾ ഇടുന്നതു കണ്ടു. “എന്താ ഞാൻ വല്ല അപരാധം ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഉറക്കം കിട്ടുന്നില്ല” എന്നു കമലം തിരിച്ചറിയുകയും അതിനെയറിയാതെ സ്വപ്നത്തിൽ ചെന്നു.

ഇതുകേട്ടപ്പോൾ വേണുനാഥൻ സ്വന്തം പാപത്തിന്റെ കൈകൾ മുഴുവൻ നീക്കിമാറ്റി. “വെളിച്ചം കിട്ടുന്നില്ല” എന്നു കമലം മുഴുവൻ നീക്കിമാറ്റി. “എന്താ ഞാൻ വല്ല അപരാധം ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഉറക്കം കിട്ടുന്നില്ല” എന്നു കമലം തിരിച്ചറിയുകയും അതിനെയറിയാതെ സ്വപ്നത്തിൽ ചെന്നു.

“ഈ കാഴ്ചവീണപ്പോൾ സന്ധ്യ കൈമാറി കിട്ടുന്നതാണ് നല്ലത്” എന്നു വേണുനാഥൻ ഗർവ്വത്തോടെ പറഞ്ഞു.

കമലം.—എന്തു കാരണം പറയുന്നത്? എന്നു കമലം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. സംഗതി എന്താണെന്നു തന്നെ പറയുന്നില്ല.

വേണു.—എന്നിരിക്കട്ടെ തിരിച്ചറിയുന്നതായ വസ്തു അതിൽ അറിവുകയായ ഞാൻ പ്രേമം വെച്ചു. അതിനുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇപ്പോൾ നല്ലവനായതാണ്.

കമലം.—അതു കേൾക്കുന്നതായാണെന്നു എന്നു കമലം നീട്ടിപ്പോയി.

വേണം:—“എന്നാൽ, ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടിത്തന്നതുകൊണ്ടാണ് എൻ്റെ പണയമായി മരിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത കഥയെഴുതിയത് ഞാൻ കാമമൂലം എങ്കിലും ബുദ്ധിശൂന്യതയെങ്കിലും?”

ഇതുശേഷമേപ്പോൾ കഥയെഴുതിയ സപ്തധാതുക്കളും സന്തോഷപര്യന്തരം മൂലം തളിർന്നു. അവയുടെ മനോഹരങ്ങളായ നേത്രങ്ങളിൽ വെളിച്ചം ഉൾന്നി.

കഥകൾ:—കുടുംബ പ്രയാസമാണെന്ന് ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി എന്തൊക്കെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയതോ അതിനെ സംസാരിക്കുകയോ, സമ്മതമാകണമെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പറയുകയോ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലല്ലോ.

വേണം:—അതിവ്യത്യാസവും നിങ്ങളെ സംബന്ധസ്വഭാവവും മറ്റും എങ്കിലും അഗ്രഹിക്കുന്ന വിചാരിതമായതുകൊണ്ടാണ് അക്കാലം പ്രയാസമാണെന്ന ഞാൻ കരുതുന്നത്.

കഥകൾ:—അതുകൊണ്ട് എങ്കിലും സ്നേഹിക്കേണ്ടതായ വിചാരിതമാകട്ടെ.

വേണം:—(കുടുംബത്തിന് അഭിമാനമായി കിട്ടുന്നത് അവയുടെ മുമ്പുള്ള നോക്കുകയോണ്ട്) “സ്നേഹം ഉള്ളിൽനിന്നു വളർന്നുവരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് പല കാര്യങ്ങൾക്കും അതിനെ നീക്കം ചെയ്ത് അതിനെ അനുകൂലമായി എങ്കിലും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക. അതുകൊണ്ട് കൈയെപ്പറ്റാൻ ഞാൻ പല വിധം നോക്കി. എങ്കിലും ഇതിനുമേലും നഷ്ടമായി. ഞാൻ ഇതിനെ വീണ്ടും മറ്റൊരു പാപമായി കരുതി. എന്തൊക്കെ ചെയ്തു. എങ്കിലും വെറുക്കി. ഞാൻ മറ്റൊരു കൃത്യമാണ്, മറ്റൊരു കൃത്യമാണ്.”

പുനർ ആനന്ദമുണ്ടാകാൻ പാപമുണ്ടാകാൻ സാധ്യമായ പാപമുണ്ടാകാൻ നേത്രങ്ങളിൽ നിന്നു ബാഹ്യമായ കരുതലുകളെക്കൊണ്ട് വേണം എഴുന്നേറ്റുനിൽക്കുക; മറ്റൊരു മോശനായി കരുതലുകളും മറ്റുമുള്ള അന്തർത്തി ക്ലേശമുള്ള വിവരണ

പ്രണയഗാപാലൻ ഈ സമയത്തു കമലത്തിന്റെ കി-
ത്തിലിട്ടിരുന്ന സ്വച്ഛിദ്ധരൂപമയ വേഷഭംഗത്തും നേരാക്കുതി-
യിരുന്നു.

വേഷവും കമലവും ചേർന്നിട്ടിരുന്നു

വേഷം — ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി

കമലം നന്ദം മിണ്ടിയില്ല; തവ കണ്ണു കാഴ്ചയിലേ-
കുമ്പി

വേഷം:— ഇതിന്നു സാധിക്കുമോ എന്നു എന്നിരിക്കെ സംശയം
ജ്ഞാതിരുന്നു

കമലം, — എന്തു കൈയ്ക്ക്? ചാക്കിനെ അതു കൊണ്ടായിരിക്കുമോ
അന്നു നാദികളെ നീക്കി ഇറക്കി പ്രായത്ത്?

വേഷം മറുപടി പറഞ്ഞു. ചാക്കിനെ പറ്റാത്തതല്ല, പായണം,
എന്തു കൈയ്ക്ക്? ചാക്കിനെ പറ്റാത്തതല്ല, പായണം നന്നായിട്ടു. പ-
റ്റാത്തതല്ല, പായണം നന്നായിട്ടു. പായണം നന്നായിട്ടു.

വേഷം. — ഞാൻ തെറ്റിയിരിക്കുന്നു.

കമലം — വേഷം (ഈ വാക്ക് ഇപ്പോൾ കേൾക്കുവാൻ പാടിയിരുന്ന
വിധം അടുത്തുള്ള പാവങ്ങൾ അവർക്കു സാധിക്കാതെ
യിട്ടു അങ്ങനെ തെറ്റിയിരിക്കാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്തു

വേഷം. — കമലം നന്ദം ചെയ്തില്ല.

കമലം: — നീക്കി എന്നു എന്തിനാണ് എന്നു തെറ്റിയിരിക്കുന്നത്

വേഷം, — വേഷം ചെയ്തും വെളിച്ചമില്ല, ഞാൻ അന്നു കമലം
പയങ്കസേവയ്ക്ക് കൈക്കൊണ്ടതും കളിച്ചുവെക്കുകയായിരുന്നു.
പയങ്കസേവയ്ക്ക് നന്നായി നന്നായി വാടിക്കൊടുത്തു. എന്താണെന്നു ചോ-
ദിക്കുന്നതെന്നു ഉൾക്കണ്ണു ഉണ്ടായി. ചോദിച്ചപ്പോൾ

‘എന്തു വിദ്യയിൽപഠിക്കുകയാണെന്നാൽ’ എന്നും ചോദിച്ചു.
 വേദം പഠിക്കുകയല്ലേ വേദവേദം? എന്നിട്ടും. എന്റെ കമലം
 വാസ്തവം പറയാതെല്ലാം. അതു നന്നായിക്കൊണ്ടു. അതിൻ എ
 ന്നൊരുതരം വിദ്യാർത്ഥി. എന്തെല്ലാംകൊണ്ടു അതിൻ എന്തെല്ലാം.
 എന്തെല്ലാം പറയുന്നു? ഇങ്ങനെയൊരു കമലം വന്നു കയറിയപ്പോൾ

കമലം:—അതുകൊണ്ടും അതിൻ എന്തെല്ലാംകൊണ്ടും പറയുന്നു.

വേദം:—എന്തെല്ലാംകൊണ്ടും? എന്തെല്ലാം.

കമലം:—ഇതാണ് കേരളത്തിലെ ഉത്തരത്തിൽ അതുകൊണ്ടും. അതിന്റെ
 തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ
 തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ
 തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ

വേദം:—എന്തെല്ലാം കേരളത്തിലെ ഉത്തരത്തിൽ.

കമലം:—അതിന്റെ തുടർച്ചയായും.

വേദം:—എന്തെല്ലാം കേരളത്തിലെ ഉത്തരത്തിൽ.

കമലം:—കേരളത്തിലെ ഉത്തരത്തിൽ. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ
 തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ

വേദം:—അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ
 തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ

കമലം:—അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ
 തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ
 തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ

വേദം:—അതിന്റെ തുടർച്ചയായും.

കമലം:—അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ
 തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ
 തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ
 തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായും. അതിന്റെ

എന്നു തോന്നുക. കുറച്ചു വെളിച്ചത്തോടെ തോന്നാം. അതു കൊണ്ടു ഞാൻ കൂട്ടം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കു തന്നുകൂടാമെന്നു.

വേണം ഒന്നും മറ്റും നല്ല കേൾക്കുകയല്ലാതെ നല്ലതും, യില്ലല്ലോ.

കഥകൾ:—ഞാൻ അന്നു നാം തമ്മെക്കൂടി വെട്ടിക്കൊല്ല പ്രശംസ ന്നവരെയും കുറച്ചു ആലോചിച്ചു വൃന്ദാൻ പ്രകാരമുള്ള കഥകൾ തന്നെ. എന്തായാലും പാപ്പ നമ്മുടെ അടുത്തു സമരമാണെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു നന്നു നമ്മുടെ അടുത്തു തിന്നിക്കൂടാ എന്നു കൂടി ഇവർക്കു വെട്ടം ചൊല്ലിയു മറ്റും കള്ളുന്ന തീരു. കണ്ടുപിടിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു കൊണ്ടു അങ്ങനെ പറഞ്ഞു തന്നു.

ഇതുവെക്കും സംസാരിക്കുവാൻ വെട്ടം അടുത്തു സ്ത്രീ യൻ എത്തുന്നതും.

വേണം:—ഞാൻ അറിയിച്ചു അതന്നു ശക്തിയായി പ യോജനപ്രകാരം ചൊല്ലു ഇതിൽ വെട്ടം വെട്ടു നിശ്ച യമെന്നു. വെട്ടം നല്ലതായും “കഥകൾ ആ ബാക്കിൽ കണ്ടുപിടിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞു കണ്ടുപിടിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു സമ്മാനിച്ചു യുവാവ് അങ്ങനെ തന്നെ തന്നെ.

വെട്ടം നന്നു. കേൾക്കുന്നവൻ വെട്ടം കണ്ടുകൂടും കണ്ടുകൂടും.

“വിധിവിധിതന്നെ വെട്ടം കണ്ടുകൂടും കണ്ടുകൂടും”

യാണെന്ന ബോധം അനുകൂലമെന്നായ നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ മനസ്സിൽ നിക്ഷേപമായ നവനാളം പോന്നതന്നതുകൊണ്ട്, അവളുടെ ഈ പ്രവൃത്തി ധോകതിന്ദാർഥമായതായി തീർത്തി. തരക്കണക്കുകൾ, താൻ എന്തുകൊണ്ടും അവളുടെ പ്രേമഭാജനസ്ഥാനത്തുള്ള യോഗ്യനായിത്തീരേണ്ടതാണെന്നുള്ള വചനം തന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന ഒഴിക്കുക വകട്ടാഴിഞ്ഞതേ ഇല്ല. ഇതിനും പുറമെ, പലിടയായ ചെവിയിലേക്കുവന്നതെന്ന മോഹപ്പരുത്തലും തന്റെ മനസ്സിൽ വേരൂന്നപുറുത്തുവന്നിരുന്ന മോഹത്തിന് ഈയിടെയുണ്ടായ അടുപ്പമുള്ള ജീവചരണപരമായും നിമിത്തം ശക്തി കൂടുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലത്തല്ലാതെ പ്രേമഭാജനായ വേദാഭാഗവാദൻ വക്ത്രാസനമെടുത്തതിൽ പൂർവ്വാധികം ശുഷ്കാതി കാണിച്ചതിൽ അതുതക്കപ്പോസില്ലല്ലോ.

കാലക്രമംകൊണ്ട് കാളി വെളിച്ചത്തായാൽ, മലയാളി കലാപരിഷാൽ പോവുന്ന കാര്യത്തിൽ ശാസ്ത്രം വെട്ടിപ്പുറം വീശും മണ്ഡ്യസംയോജനകളാണെന്നു അങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും, പരിഷ്കരണം തൊറുപോയാൽ അവർ തന്നെ പരിവർത്തനം ചെയ്യേണ്ട കമലവും മരുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്ന മാത്രമല്ല, മണ്ഡ്യസംയോജനകളായവർക്കുവേണ്ടി പ്രതികൂലമായ ഒരു പാത, അവരുടെ സഹായം കൂടാതെ സുഖമായ നിത്യജീവിതം കഴിക്കാനുള്ളതല്ലാത്ത പ്രാപ്തി അനുകൂലമാണെന്നും കൂടി അവർ കരുതിയിരുന്നില്ല. മണ്ഡ്യസംയോജനകൾ സ്വതന്ത്രരെന്ന കമലത്തിന് അത്യാഗ്രഹമുണ്ടല്ലോ. ഈ സംഗതികളാൽ, അവളും പരിപ്ലിത പൂർവ്വാധികം ശുഷ്കാതി കാണിച്ചു. മിലി മീഡിയം ഓട്ടി മറ്റു അധികം ഉറക്കുവഴിച്ച കമലം പറ്റിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ഹൃദയത്തെക്കുറിച്ചു നല്ലൊരു അവളെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും കൂടി ചെയ്തു. ഈ

“മടിയൽ വന്നമുണ്ടെങ്കിലേ വഴിയൽ തേരുമോവ്” എന്നു പറയുന്നത് എത്രയും വാസ്തവം തന്നെ. നീവളെയെങ്കിലും നല്ല നടന്ന സംഭവത്തിനുമുമ്പെ, കറെ ദിവസം കേശവനാട്ടിലുള്ള സന്നിധാനത്തുൾ നമ്മുടെ പൂർവ്വകാർ പരസ്പരം സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിൽ യഥാർത്ഥം താല്പര്യം കാണിച്ചില്ല. എങ്കിലും എത്ര ദിവസം ഇങ്ങനെ കഴിച്ചിട്ടും? കറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവസാനം പ്രവൃത്തികൾക്കുവേണ്ടിയായ വാടം മനുഷ്യൻ സാധാരണ തോന്നാമുള്ളതുപോലെ നമ്മുടെ നായകനായകന്മാർക്കും തോന്നുകയും തങ്ങൾ ഇതുവരെ തമ്മിൽ പെരുമാറിയതുപോലെ ഇപ്പോഴും ചെയ്യുന്നതാണെന്നല്ലാതെ മറുപടിയെന്ന് അന്യഥാ ശങ്കിച്ചുവന്നവകാശമില്ലെന്നും, അങ്ങിനെ വെറുതെ ശങ്കിക്കുന്നതായാൽ ശങ്കിച്ചുകൊള്ളട്ടെയെന്നും, അവസാനം അവർ തീർച്ചയാക്കുകയും, ഇരുവരും തമ്മിലും സ്വന്തംതൃപ്തിയോടുകൂടി തമ്മിൽ പെരുമാറുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും പരസ്പരമായ വൈരാഗ്യം കർശനമായ മുമ്പു കാലിനീകാലകന്മാരിൽ ചിലർ വിട്ടു തന്ന പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്ന ഭ്രാന്തത്തക്ക നമ്മുടെ പൂർവ്വകാർ അശേഷം അർഹമായില്ലെന്നും കൂടി വിശദമായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടു്. കേശവനാട്ടിലുള്ള പ്രതിയാണു് ഇതിനു കാരണം എന്നും വായനക്കാർ ഉൾക്കൊള്ളുക. അമ്മ പറഞ്ഞതായിട്ടുള്ളതു് എല്ലാവരും തന്റെ മനസ്സിൽ കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും, തന്റെ സ്നേഹത്തൽ അത്ര ഇയാളാണെന്നല്ലെന്നാണു് കേശവനാട്ടിലുള്ള വിശ്വാസം. സോദര്യമെങ്കിലും സ്നേഹത്താൽകൂടിയും കേരള കഥയെ പെരുമാറും കഴി. ഇങ്ങനെയായ കേശവനാട്ടിലു് “കഷ്ടം! ഈ വിധാൻ ഒരു നമ്പൂരിയൊ കവിയെന്നോ ആയാൽ അതെങ്കിൽ എത്രനന്നായിരുന്നു!” എന്നു നിസ്സംശയമായി മനസ്സിൽ പലപ്പോഴും ആശങ്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആർ കണ്ടാലും ഇവർക്കു് അതൃപ്തപ്പെടുന്ന പ്രശംസിക്കാതെ കിടയിട്ടു്

നമിക്കെ, വാത്സല്യപരമായ തരത്തിൽ സഹായിക്കുകയും കാര്യങ്ങൾ കൈവരുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന തരത്തിൽ അനുകൂലപ്പെടാനില്ലല്ലോ.

പോലീസും കമ്മ്യൂണിസറ്റുകളും ഒരു തോണിയിലാണ്. ആ തോണിയിൽ തുഴകോലുടിച്ചു അതിൽ പരയുന്ന മുളകൾ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ നമ്മുടെ കമ്മ്യൂണിസറ്റുകൾക്ക് അതിൽ നിന്ന് നഷ്ടപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഉത്തരായ് മറ്റു പേരും കൈയെടുത്ത് മുളകൾ കയറുന്ന സാഹചര്യം എന്തെന്നു വെട്ടുപിടിയുകയും ചെയ്യുന്ന ദൃശ്യമായി നമ്മുടെ മുമ്പു കഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും അങ്ങനെയൊന്നും എങ്കിലും ആരുമറിയാതെ ഒരു കമ്മ്യൂണിസറ്റുകാരൻ കൈയെടുത്തു. ഇങ്ങനെ ഇവർ കൈയെടുത്തതാണ്. ഒരു വാഗ്ദാനം കഴിഞ്ഞു. കമ്മ്യൂണിസറ്റുകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു. കമ്മ്യൂണിസറ്റുകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു. കമ്മ്യൂണിസറ്റുകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു. കമ്മ്യൂണിസറ്റുകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഇത്തരം ഒരു പക്ഷേ മടക്കിപ്പോകുന്നതാണ്. പോലീസും കമ്മ്യൂണിസറ്റുകളും ഒരു തോണിയിലാണ്. ആ തോണിയിൽ തുഴകോലുടിച്ചു അതിൽ പരയുന്ന മുളകൾ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ നമ്മുടെ കമ്മ്യൂണിസറ്റുകൾക്ക് അതിൽ നിന്ന് നഷ്ടപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഉത്തരായ് മറ്റു പേരും കൈയെടുത്ത് മുളകൾ കയറുന്ന സാഹചര്യം എന്തെന്നു വെട്ടുപിടിയുകയും ചെയ്യുന്ന ദൃശ്യമായി നമ്മുടെ മുമ്പു കഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും അങ്ങനെയൊന്നും എങ്കിലും ആരുമറിയാതെ ഒരു കമ്മ്യൂണിസറ്റുകാരൻ കൈയെടുത്തു. ഇങ്ങനെ ഇവർ കൈയെടുത്തതാണ്. ഒരു വാഗ്ദാനം കഴിഞ്ഞു. കമ്മ്യൂണിസറ്റുകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു. കമ്മ്യൂണിസറ്റുകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു. കമ്മ്യൂണിസറ്റുകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു.

മുമ്പകിയും പറഞ്ഞിട്ടു പത്രകർത്താവിനോടുകൂടി ഒരു നായ വൃശ്ചനാട്ടു കോട്ടയ്ക്കു കയറ്റിക്കൊടുത്തു. അതിനാലും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു പാഞ്ഞു. അമ്മ പറഞ്ഞതിനെ ബഹുമാനിച്ചതായ അവളുടെ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചും കണ്ടിട്ടില്ല. വേണ്ടുന്നതെല്ലാം കയറ്റിക്കൊടുത്തു. അമ്മ പറഞ്ഞതുപോലെ കറിയും പാലും പ്രായം കയറ്റിയ പെൺകുട്ടിയ്ക്ക് ഒരു കയറ്റിക്കൊടുത്തു. സമാധാനവും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ആദ്യത്തെപ്പോലെ തന്നെയായിരുന്നു. തന്നെ കേൾക്കുക പറഞ്ഞു ആദ്യത്തെപ്പോലെതന്നെ കയറ്റിക്കൊടുത്തു പറഞ്ഞു. എല്ലാം കേൾക്കുക കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ഈ ആദ്യത്തെപ്പോലെ തന്നെ പാലും മറ്റും കയറ്റിക്കൊടുത്തു. അമ്മ കോട്ടയ്ക്കു കയറ്റിക്കൊടുത്തു. ഇതിനാലും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു പാഞ്ഞു. അമ്മ പറഞ്ഞതിനെ ബഹുമാനിച്ചതായ അവളുടെ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചും കണ്ടിട്ടില്ല. വേണ്ടുന്നതെല്ലാം കയറ്റിക്കൊടുത്തു. അമ്മ പറഞ്ഞതുപോലെ കറിയും പാലും പ്രായം കയറ്റിയ പെൺകുട്ടിയ്ക്ക് ഒരു കയറ്റിക്കൊടുത്തു. സമാധാനവും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ആദ്യത്തെപ്പോലെ തന്നെയായിരുന്നു. തന്നെ കേൾക്കുക പറഞ്ഞു ആദ്യത്തെപ്പോലെതന്നെ കയറ്റിക്കൊടുത്തു പറഞ്ഞു. എല്ലാം കേൾക്കുക കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

“നീ എന്താണ് അനാവശ്യമായ വെറുതെ മുല്ലയ്ക്കൽ വെന്തിരിക്കുന്നത്? ഇത, ന മുമ്പാകെക്ക് ചെന്നെത്തോൾ ന മെൻറ പേരിൽ യാതൊരാളെപ്പറ്റി കേൾക്കില്ലെന്ന നീ എന്തോട് പറഞ്ഞു. പൂ? ഇപ്പോൾ എന്താണ് ചിന്തെ മാരോന്ന കേൾക്കാൻ ഇടക്കുണ്ടാകുന്നതു?”

യാതൊരു സ്വഭാവവും പറയാതെ വേണ്ട രുഖവും താഴ്ന്നുവന്നു. വീണ്ടും കട്ടലക്കുറയ്ക്കുക— “വെറുക്കുക മറ്റൊരു ശത്രുക്കളാക്കി. തീർക്കാത്ത ശത്രുമാണ് നിന്റെ നെൻറ വൃത്തം. ഇന്നിക്ക് അശേഷം പാടിപ്പറന്നു. അപ്പോൾ മുഖത്ത് കര കേൾക്കാതെ വട്ടമാണ് നിന്റെ പറയ്ക്കും അവിടം ഉണ്ടായിട്ട് ഇങ്ങനെയോണോ ചെല്ലുക? ഇതെന്നോണോ പഠിക്കുന്നത്? നീ എന്റെ വെറുതെ വെറുതെ ഇങ്ങനെ കത്തിക്കുന്നവല്ലോ, കേൾന്ന് എത്രയോ രുപിച്ചു കട്ടിയതാണ് നന്നെന്നു. നന്നോട് ഇതെല്ലാം എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതായ, വെറുതിയല്ലെന്ന് പറഞ്ഞതു കേട്ടു നടക്കുന്ന മക്കളെപ്പോലെ നല്ലോണം കേൾക്കുക വെല്ലുന്നു. അല്ലാതെ അൻ എത്ര പറയട്ടെ!”

അമ്മ ഇങ്ങനെ ഉള്ളിൽകൊണ്ടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അധ്യക്ഷനായ മക്കളെന്ന വെറുതെ വെറുതെ വെറുതെ വെറുതെ വെറുതെ വെറുതെ കട്ടലക്കുറയ്ക്കുക— “എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ നീ ഇന്നു യാതൊരു കാര്യവും ഇല്ലാതെ വെറുതെ അവിടെ ചെന്നു അവളോടു വെറുതെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കട്ടലക്കുറയ്ക്കുക വെറുതെ? അതെന്നല്ല പഠിക്കുന്നത്?”

ശകുന്തളം ഇവിടെ എത്തിയപ്പോഴും വെറുതെ സമീപിച്ച് നാവുതൊട്ടി പറ്റിയതായിട്ട്.

വേണ്ട—“നന്നാൽ എന്തോ, അമ്മ, പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് പക്ഷേ, അമ്മ ചായുന്നതവെറുതെ അൻ അവിടെ ചെല്ലുന്നില്ലെന്ന വെറുതെ, തീർന്നില്ല?”

എന്നും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു ഇപ്പോൾ വേണ്ട അമ്പതെണ്ണ
 കണ്ടുപിടിക്കുകയോ.

“വേണ്ടതെന്തു കാണു ചാൽ ആരും ഉണ്ടാവല്ല നാണക്കം
 അത് നല്ല കാര്യമെന്നും. ഈ പറഞ്ഞ അറയും ഉണ്ടാവല്ല
 അതായത്, എത്ര കഴിഞ്ഞു യാതൊരു, മൊട്ടാൻ പാടുക
 ഒരു മെട്ടാൻ പാടുക അല്ലാതെ, ആകട്ടെ, അൻ ഇ
 പ്പോഴൊന്നും പറയുന്നില്ല” എന്നു വേണ്ട എഴുന്നേറ്റുപോക
 യോഗം കൂലിക്കൂലിയെ പറയുന്നു.

അമ്മയുടെ ശകാരം സ്വന്തം കാര്യമായപ്പോൾ അൻ അ
 റിടെ ഇനാമത് പോകുന്നില്ലെന്ന് വേണ്ട പറഞ്ഞു പോയതാ
 ണ് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ള വൃ
 സിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അമ്മ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു നടക്കുകയോ.
 തന്റെ പ്രണയത്തിനെ തൃപ്തിപ്പെടുക എന്നതാണ് മെ
 മ്പ്രെന്റേതെന്നായിട്ട് വേണ്ട ഒരു മനസ്സുകൾ തന്നെ പ
 റഞ്ഞതന്നെ വാചസ്പത്യമായി ഉൾക്കൊണ്ടു വേണ്ട പ്രവൃത്തി പ്രാപ്ത
 സ്വീകാര്യമായവയെ വഴി എടുത്തെന്നാലോലിച്ചുകൊണ്ടു ക
 റെമിഷനും കഴിച്ചുകൂട്ടും.

പത്രവാതി വരാറുള്ള വരുന്ന കണ്ടാണുപോൾ കമ്മല
 തിന്ന വിചാരം തുടങ്ങി. വല്ലതും വായച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാ
 ത്തിരിക്കുക പരമേശ്വരൻ വന്നുവരും, എന്നാൽ വായച്ചു
 മൂന്നുവരെയും അയർ വരുമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി കഴിച്ചുകൂട്ടും പരന്ന
 യും വന്നു കണ്ടാണുപോൾ വിചാരം അറയുന്നതെന്നായു ഓ
 സിയെ മെമ്പ്രെന്റേക്കു പറഞ്ഞു. “പരമേശ്വരൻ സഭാ
 കേന്ദ്രം ഇല്ല. മെമ്പ്രെന്റേക്കു കഴിഞ്ഞു വരും എന്നു യ
 മ്മാനൻ പറഞ്ഞു” എന്നു ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്ന പറഞ്ഞു. ഇ
 ത്തിന്നെയും മെമ്പ്രെന്റേക്കു കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും വേണ്ട വ
 ന്നുകളില്ല. കണ്ടാണു കഴിഞ്ഞു, ഉൾക്കൊണ്ടു വരുന്ന
 ഉടനും എഴുത്ത് കമ്മല ഒരു കണ്ടു. ആദ്യത്തിന്നു വന്നു

കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെല്ലാം കട്ടിലകണ്ഠയമ്മ കാണുന്നതാണ് അമ്മ ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ വേണ്ടവൻ വല്ലാത്ത കൂട്ടവും വൃന്ദനവും ആണ്. അവൻ നാട്ടുകരയാ തന്നാണോളം കലാണാളോ മനോം ഇനി എഴുത്തും എഴും ഒരു വരേകളെന്തും വേണ്ട ഇങ്ങനെയൊരു പറഞ്ഞതല്ല. ഈ വർത്തമാനം കട്ടിലപ്പാൾ കമലത്തിന്റെ മനസ്സ് എത്രതല്ലാം ശോകത്തോടുകൂടിയതാകുന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

“ഇവിടത്തെ അക്ഷേപം അട്ടമന്റെ മകൻ ചെറു താമരത്തിനുമകനായ കക്കാരമ്മ ഇവരെ വകാൻ ഉടക്കുന്നതിന്നുപോവാ, ഏതൻ പ്രണയം അസ്ഥാനത്തുലാഭയാ? എന്തൻ കീർത്തിയെല്ലാം നശിച്ചുപോകുമോ? പരുഷന്മാരുടെ പ്രേരണാശ്ചര്യമെന്ന വർത്തമാനം എന്തും മറവും ആശോചമു് കമലം വൃന്ദനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരു ചെമ്പരം ഉപ്പു കഴിഞ്ഞു, അത്ര ഉപ്പു കേൾവാനുണ്ടി ചെമ്പരക്കല്ലെങ്കിൽ പോയിരിക്കുകയാണ് കമലം തന്നെയും മുകളിലെ തളത്തിൽ കാരണാലോചിച്ചു മനസ്സു പറ്റാക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കട്ടിലകണ്ഠയമ്മ ഉറക്കത്തിനുമായ. ഈ തക്കംനോക്കി വേണ്ട വീട്ടിൽനിന്നു ചെല്ലുകയാകും ചെമ്പരമായ ചെമ്പരവെക്കുകയാണ്, കൂടുക കൂട്ടൽ കമലത്തിന്റെ അടുത്തു വന്നുചേർന്നു. കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ രണ്ടാളുടെ മുമ്പത്തു പ്രസ്താവിയല്ല. ആതുരമായ കമലം എഴുന്നേറ്റ് തന്റെ വരുന്ന സ്തംഭമിട്ടു. അവർ ഒരു അറയിൽ ചെത്താത്തതുകൊണ്ട് വേണ്ടവിധം തൽക്കാലം മനസ്സിൽ യാതൊന്നും അന്നുതന്നെല്ല. കമലം ഇറക്കുന്നതിനടുത്തുള്ള ഒരു ചാക്കുസെങ്കിൽ അവിടെയെത്തുമായ. വേണ്ട ചെമ്പര കടന്നു. കണ്ടുപിടിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു നോക്കും യാതൊന്നും സംസാരമില്ല. ഈ നിയമം ഇരുവരും കണ്ടു നോക്കും ഇങ്ങനെ. അന്നുതന്നെ കമലം അവിടെയുള്ള സോഫറിൽ ചെമ്പര കയ്യിൽ കിടന്നു. അവരുടെ

പരിഭവത്തിനുള്ള കാരണം വേണ്ടവന് നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഏകിലം താൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഇങ്ങനെയും കറച്ച സമയം കഴിഞ്ഞു. “ആമാണ് മുമ്പൻ, എന്താണ് പറയേണ്ടത്” എന്നായിരുന്നു സ്ഥിതി.

കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കഴലം തലകുറച്ചുകൊണ്ടു വന്നു. വേണ്ടവന്റെ നയനങ്ങളിൽ നന്നെ കണ്ണിൽ ധാരാളമായ അലിപ്പുകണികകൾ. കലാം എഴുന്നേറ്റു. അപ്പം മുതിർന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്നു നിൽക്കുന്നു.

അോർത്തു മുണ്ടുകൊണ്ടു കണ്ണിൽ ഇട്ടു. വേണ്ട “നാം രണ്ടു പേരും ഇങ്ങനെ എല്ലാവർക്കും കൊള്ളാത്തവരായ് തീർന്നുവല്ലോ” എന്നു ഗർഗ്ഗഭാഷിക്കപ്പെട്ടു.

“ഇത്രയല്ല ഉള്ളി? അത് എന്തോ എന്തെങ്കിലും വല്ലാതെ അന്ധ ഉള്ളി. ഇത്രയേ ഉള്ളി ചെയ്തും? ഇതൊക്കെ കാണുക. കണ്ണുകൾ ഉള്ളി? ദിവാഗിതൻ വെട്ടി അത് വസ്ത്രമായി പറഞ്ഞുവന്നു.” എന്നു വേണ്ടവന്റെ വിചാരിക്കാത്ത നല്ലൊരാൾക്കു കൊണ്ടു കലാം പറഞ്ഞു.

വേണ്ട:—അതെല്ലാം എന്തോ വേണ്ടത് വെട്ടിയതൊന്നാൽ ഇങ്ങനെ വെട്ടണം.

കലാം:—ആണ്, അതൊക്കെ, അതായത് കൊണ്ട്.

വേണ്ട:—എന്റെ അമ്മയെ കഥ പറയുകയാണ്. അത് മറ്റൊരു കഥയാണ്. ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്ന വെട്ടിയതെല്ലാം കണ്ണുകൾ പറഞ്ഞു അമ്മ എന്തെന്ന് എന്റെ ശക്തിയിൽ വെട്ടിയതെല്ലാം പറഞ്ഞു. അത് എന്തു ചെയ്തെങ്കിൽ കലാം! എന്നു കൊണ്ടും അമ്മയെ മിട്ടാൽ കണ്ണില്ല. അതൊരു വെട്ടിയതെല്ലാം കണ്ണിൽ. എന്നു കണ്ണുകൾ ഉണ്ടോ.

കലാം:—അതുകൊണ്ടും അതൊരു കഥയെല്ലാം വെട്ടിയതെല്ലാം. അമ്മയെ അമ്മയെല്ലാം തകരാറ്.

വേണ്ട:—അമ്മ എന്തെല്ലാമാണ് പറഞ്ഞത് എന്തൊരു കഥ കണ്ണിൽ.

കമലം:—എന്തോ പറയുക. അവകാശം പങ്കിക്കരുത്. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ നടുവടി അടുത്തു അത്ര തൃപ്തിയാ പ്രകാരം ഒരു തീർപ്പുവാക്കിപ്പോയി എനിക്ക് ഇനി ഇതെല്ലാം ആലോചിച്ച് ആലോചിച്ച് വൃന്തന കോൽ വയ്ക്കാതായ കറേ വൃന്തന കൂട്ടുകൾ. ഇനി എനിക്ക് വയ്ക്കാ പറയുന്നതിൽ തൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊടു. ആലോചനയ്ക്കുവാനും വേണ്ടി ഇല്ല. അതിൽ അവരോട് ഒരുമ. മേൽവട പറയാതെ പോകുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയാണ് അതിൽ തീർപ്പുവാക്കി നമ്മുടെ നടുവടി കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

പ്ര. അ. —അമ്മയുടെ ശകാരം കേൾപ്പാൻ വല്ലാത്ത ഒരു പ്രോവൈനുകൾ എന്തുകൊണ്ട് എനിക്ക് തോന്നുന്നു.

കമലം:—പോയിട്ട് !

പ്ര. അ. —അതൊന്നും ആലോചിച്ച് ഒന്ന് ഇവരോട് ഇവ കണ്ടാ എന്ന് തോന്നുന്നു. എനിക്ക് അത്ര വെറുതെല്ല.

കമലം:—അപ്പോൾ അതോ! എന്തോ എന്തു കേൾക്കേണ്ടതാണ് വെച്ചത് ?

പ്ര. അ. —ഒന്നും വെറുതെല്ലെന്ന് വെച്ചിട്ട്. അതൊന്നും ആലോചിച്ച്.

കമലം:—എന്തൊക്കെയാണെന്നതും അതും കൂടെ പോകരുത്. എന്തൊക്കെയാണെന്നതും സകല സുഖമുണ്ടെന്നും പങ്കുകൊള്ളുവാൻ തയ്യാറായവളാണ് അത്.

പ്ര. അ. —“എന്റെ അമ്മയെ അത് ഇങ്ങനെ പോകുമോ ?” എന്ന് പറഞ്ഞത് കമലത്തിനേയും വാരിയെടുത്ത് സോഫയിൽ വെച്ചിട്ടാണ് അമ്മയെ അമ്മയെ തടിയലിക്കുന്നത്.

പ്ര. അ. —ഇങ്ങിനെ എത്രകാലമാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടുക ? എനിക്ക് വലിയ വിചാരമായതാണ്. അത് ഇപ്പോൾ പർപ്പിന് എത്തുന്നതായാൽ കലർത്താത്തതായാൽ കിട്ടിയിട്ട് വല്ലാത്ത പത്തോ അമ്പതോ ഉറപ്പിക്കുകയാണു നാം കണ്ടുപോകും എങ്ങി

യാണു് കഴിച്ചുകൂട്ടുക? എന്നതും നമ്മെ പരിഹസിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശ്യമായ ഒരു ആശയം ആവാതെ തന്നെ ഉണ്ടായിട്ട് ഇത്ര അനൗപമമായി കഴിയുന്നതായാൽ നമ്മെ അതിശയപ്പെടുത്താൻ നമ്മുടെ പരിഹാസിക്കും.

കമലം.—അതും വല്ല പ്രവൃത്തിക്കും പോകാം.

വേണം.—അതാൻ എനിക്ക് അതു ഇഷ്ടം ഇല്ല.

കമലം.—ഏതെങ്കിലും വല്ലവിഷയം കേൾക്കാൻ അവയെക്കുറിച്ചു് ആരും നമ്മെ അറിയില്ലല്ലോ. എത്രയോ സ്ത്രീകൾ ഉദ്യോഗം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വേണം.—എന്റെ നെസ്സിൻ്റെ അതു തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതേ അതും വേണം. അതാൻ അങ്ങനെയായിട്ട് അങ്ങനെയായിട്ട് ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടാകാൻ കാണാൻ എന്തു നന്നായ് കഴിയുമോ എന്നു ചോദിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊന്നും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതായാൽ അതൊരുവ സാന്നിധ്യം ഉണ്ടാവില്ല. അതാൻ നല്ലവണ്ണം എഴുതിയതിൽ പരിശോധിച്ച് തിരുത്തുക എന്നാണ് അങ്ങനെയൊന്നും പിന്നെ ചെയ്യാനായാൽ ചെയ്യാൻ ഉള്ളതിൽ Medical Line വേർതിരിക്കുന്നു. അതു തിരുത്താൻ വല്ല ഒരു കമ്മിറ്റിയെന്നും ഇല്ല. വല്ലതും കിട്ടാൻ ഇടയൊന്നുമില്ല. കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നതും, സ്വല്പശേഷമുള്ളതും പോകുന്നതും എനിക്ക് പോരാത്തതൊന്നുമില്ല. മിസ്റ്റർ പീറ്റർ വല്ലതൊന്നും പോകാൻ തീർച്ചയാക്കിയിട്ടുണ്ട്, കേൾക്കാൻ ഉള്ളതിൽ Medical Line വേർതിരിക്കാൻ അങ്ങനെയൊന്നും അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റാത്തതിൽ മടങ്ങിവരാം. (കമലം ഇതെല്ലാം കേൾക്കുന്നത് സൂക്ഷ്മതയോടെ വിശദീകരിച്ചു വിശദീകരിക്കുന്നതൊക്കെയും വേണ്ടവിധത്തിൽ തിരുത്തുവാൻ കഴിയുന്നതും കേൾക്കാൻ) അപ്പോൾ, അതാൻ നല്ലതായി തിരിച്ചറിയും. അപ്പോഴും കമലം ബി. എ. പാസ്സായി ഇവ കേൾക്കും വേണ്ടതും ഇവ. അതാൻ മടങ്ങിവരുന്നതും കേൾക്കും, പിന്നെയും

ജാതിവ്യത്യാസവും കീഴ് തട്ടും മറ്റും വിചാരിച്ച് നമ്മുടെ വംശമെന്ന നാമം വീഴ്ക്കാൻ സമ്മതം കാണിക്കുകയും, അപ്പോൾ നമ്മുടെ നമ്മുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ചെയ്യാം. അതല്ല നല്ലത്!

பொருளாதேயமான நிமித்தமாக உழைத்துக்கொள்ளு கின்றன.

“എന്താ ഉറപ്പുകയാണോ?” എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട്
 വേണാ കുമ്പസാരന്റെ വക്ഷസ്സു ന്നു തൊട്ടു കയ്യടി

കമലം പൊട്ടുന്ന കണ്ണുണ്ട്. “ജാലി” എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞ് വേണ്ടവർക്കു കൈകൾ വീടതിൽ അമ്പര തടയിൽ നീക്കുന്നില്ലേന്ന്, മുറിച്ചിരിക്കുന്ന കരളിൽ മലയാളം, താഴെ ഒരു കരളാൽ മുറിച്ചിട്ട്, സഹനശക്തിയെ വിളിച്ചുവരുത്തുകയാണു്, അങ്ങനെയു്, മുറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചുരുട്ടിട്ട് വലിയൊരു കരളാണു്.

“അറൻ പറ്റിക്കൊള്ളൂ മുഴുവൻ കേട്ടു ക്ഷമിക്കുകേന്തി” എന്നു വേദം പ്രകാരമു് വേദൻ കർമ്മത്തെ സംഗ്രഹിച്ചാൽ, ചാതകർമ്മം തീർത്തുവന്നിരിക്കുന്നു.

“உது” എന്നു ഏതൊരു തരത്തിലും ഉപയോഗിച്ച് ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വാക്ക്. ഇതിന്റെ ഉപയോഗം വളരെ വിവിധമാണ്.

പേരൻ — ഇങ്ങനെ എത്രയും അനുയോജനം !

കമലം. - "എത്രകാലം പഠിക്കണം അവിടെ?" എന്നു അ
വൾ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അ. ചാ. -

ചേർപ്പ്:—നാലഞ്ചു കഷ്ടത ചേർന്നു

കുമാരി: - അങ്ങനെയൊക്കെയാ?

ବିପ୍ଳବୀ — ସାବିତ୍ରୀ,

இரு பங்குகளும் சேகரிக்கப்பட்டு கம்பெனியின் கையாண்டு கணக்குகளில்
உடனடியாக செலவு செய்யப்பட்டுள்ளதும் அப்போது கிடைக்கக்கூடிய
உதவிப் பணத்தினைக் கையாண்டு கணக்குகளில்

കമലം:—പോകാൻ അപ്പൻ അനുവദിക്കാതെ? ചിലവയ ക
മാകുമെന്ന് വചാരിച്ചു അമാൻ ചെയ്തുകൊല്ലോ?

വേണ:—അങ്ങിനെയാണോ വ് ചാക്കക്കല്ല അപൻ പറഞ്ഞാൽ
അപ്പൻ സമ്മതം.

കമലം:—പോകണമെന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞാലോ? അമ്പൻ സുഖ
ക്കേടായി കടപ്പുള്ളി?

വേണ:—“അമ്മ നമ്മള നിവൃത്തിനോക്കാൻ തന്നെയാണ് അാൻ
അങ്ങോട്ടു പോകണമെന്ന പറഞ്ഞു അമ്മയെ സമാധാന
പ്പെടുത്തുകക്കായി. അങ്ങനെയും സാമം ഇല്ല അാൻ അറക്ക
യൊക്കെ പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തുകക്കായി.”

‘ഭാഗ്യപരിഹാരമാറ്റം കണ്ടുപടിച്ചൊരു മനസ്സുമാധാന
ത്തോടും, സന്തുഷ്ട തോടും, ഉത്സാഹത്തോടും കൂടി ധ്യാനം’ വേണ
സംസാരം എന്നത് വാക്കുകൾ കരകരകര വരുന്നു.

കമലം:—എന്തിലും,

വേണ:—എന്താ?

കമലം:—എന്തിനെയും വിചാരിക്കുകയാ.

വേണ:—എന്ത്? പറയൂ. മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചാൽ അാൻ എ
ങ്ങിനെ അറിയും? കമലത്തെക്കുറ മനസ്സിൽ എന്തെങ്കിലും
ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ?

കമലം:—അങ്ങനെയൊക്കെയും! അയ്യ! ഇങ്ങനെയും! എന്തിനെയും
വിചാരിക്കുകയാ.

വേണ:—എന്ത! കമലത്തിന് മെയ്യും ഇല്ല. എന്തു വന്നാലും
സമീപം എങ്ങനെയെ പറഞ്ഞു പറയാം. കാര്യത്തെക്കു
റിയെയും മനം കാണില്ല ഇതാണോ പഠിപ്പിക്കാൻ ഹലം!
ഇങ്ങിനെയാണോ വ് ചാക്കക്കല്ല? അാൻ അതെയെടുത്തു
യ്യാവം എന്തെങ്കിലും ശങ്കിക്കാറുണ്ടല്ലോ. കമലത്തിന് മാത്രമാ
ണോ വിട്ടുപോയെന്നതിൽ വ്യസനം? കമലത്തെ നോക്കുന്ന
തന്നെക്കാൾ ആറിന്റെ എന്തിനെയും എന്ന മനസ്സിലാക്കും.

കൊള്ളി. അങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിക്കണം. സംഭവിക്കാതെ നി-
 വൃത്തമായല്ല. അല്ലെങ്കിൽ, നാം ഏതാനും ഈ വക ഭരണാധി-
 പതികൾക്ക് കൈപ്പടവായ പഠനം? ഏറ്റവും സംഭവിക്ക-
 ണം. സംഭവിച്ചു സംഭവിച്ചു മനസ്സു നൽകി പാകം വരണം. എ-
 ന്നാൽ എന്തു വന്നാലും സംഭവിക്കാനുള്ള കഴിവും വന്നാലും
 കരെ കരെ ബുദ്ധിമുട്ടണം. അല്ലാതെ കാര്യം ആവുമോ? കെ-
 ട്വെന്ത ന്നാൽ മുളകും തിന്നാം. എട്ടെ, എന്റെ വഴി എങ്ങി-
 ന്നാ? കമലത്തിന് കോളാലോലോ? അത് ഭക്ഷ്യ വസ്തുവെ-
 ന്നല്ലാതെ സ്ഥിരമായതല്ലെ? പഠനം നമുക്കു ഇവരാലെയും
 അതുകൊണ്ടു അനുകൂലംകൊണ്ടാവശ്യമുള്ളല്ലാ. പ്രവൃത്തി മനു-
 ഷം നോക്കണം. നമുക്കു ഇഷ്ടപോലെ നടക്കാം കേട്ടു
 ബി. എഡ്വർഡ് വായ കാര്യം തുടർച്ചയായിരിക്കുന്നത് പാ-
 സ്സായാൽ മെലിയാൽ തന്നെ പ്രാക്ടീസ്സുമായി അല്ലെങ്കിൽ
 കമലത്തിന് കേട്ടുവെന്ന് കെട്ടിപ്പു മെലിയാൽ താമസം.
 കോ അവിടെ വെച്ചു നമുക്ക് . "

കമലത്തിന് ഒരു പുഞ്ചിരിയുണ്ടായി. "ആവോ! ഇതേപോ-
 ഏതായാ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയ കമലത്തിൽ ഈ പറയുന്നതാ?"
 എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു.

വേണം:—അതെ അതേയാ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു കൂടെന്നോ?
 പത്തുകൊല്ലത്തെ കണക്കിട്ടു യുദ്ധം ചെയ്യാവുന്ന ഒരു തലമുറ
 കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു രാജ്യം ഇന്നു പ്രകാരത്തിലാവുകമെന്നു ഇപ്പോ-
 ഴ് പഠനം അങ്ങനെയല്ല എന്നതേ സാക്ഷാത്കാരം തന്നെ
 ന്നല്ല ക്ഷണം ക്ഷണം കഴിയും നാം വ മാരിട്ടുപോലെ
 അതെന്ന കാര്യമെല്ലാം വന്നു വേണം. പഠനം നമുക്കു സൂക്ഷാ-
 യുക്തമാം."

"ആ പാ, എന്തിനൊന്നും അത് അല്ലെങ്കിൽ. എല്ലാം തെളി-
 പ്പോൻ തന്നെ അറിയില്ല." എന്നു ചിലരെല്ലാം പോയ കലാ-
 ക്ഷി, അതുകൊണ്ട് വിചാരിച്ചതും കമലം പറഞ്ഞു.

വേണം. —കുറച്ചൊക്കെ കൈയും ഇല്ല, അങ്ങനെയും ഇല്ല. ശ്രദ്ധ...

അവൻ എന്താ പറയുന്നത്?

കുറച്ചൊക്കെ — എന്തു പറഞ്ഞതാ? വാക്കൊന്നും. അങ്ങനെയൊക്കെ കേൾക്കാൻ തയ്യാറായവളല്ലേ അവൻ?

വേണം. —എന്നാൽ പറയുന്നതു കേൾക്കൂ. വെറുതെ മനസ്സു വിടേണ്ട, വരുന്നതു വരട്ടെ, എന്തൊന്നുമില്ല.

കുറച്ചൊക്കെ —ആ ഉറപ്പല്ലേ? അവൻ ഇരിക്കുന്നല്ലോ. ഒന്നുമില്ലാ. അങ്ങനെയൊക്കെ പറയുന്നതു ഏതൊക്കെയാണെന്നും ഇടയല്ലല്ലോ.

വേണം. —ശരി എന്നാൽ പോയി. മായ കൊണ്ടുവന്നു തന്നു. അവൻ മായ കഴിച്ച് പോകുന്നതു പിന്നെ മനസ്സു വിടുന്നതാണ്. അവൻ ഇവിടെ ഇനി പരിവായി വരില്ല.

കുറച്ചൊക്കെ —അങ്ങനെയോ?

വേണം. —പറയാം. അപ്പോഴും അങ്ങനെയല്ലേ?

കുറച്ചൊക്കെ —എന്നാൽ യാതൊന്നുമില്ല. ഇല്ല. പറയുന്നതാകട്ടെ കേൾക്കുക. അങ്ങനെയല്ലേ? ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയല്ലേ.

വേണം. —എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ലേ? മനസ്സു വിടുന്നതല്ലേ? കഴിവും തീരാൻ ഒരു മാത്രം കണ്ടുപിടിച്ചു സന്തോഷമാണ് എന്തൊക്കെ?

കുറച്ചൊക്കെ —അങ്ങനെയല്ലേ? അവൻ ഇവിടെ പരിവായി വരില്ലെന്നു പറയുന്നത്?

വേണം. —ശരി. അതു പറയാം. വെറുതെ അങ്ങനെയൊക്കെ ഇം കൊടുക്കുന്നു? യാതൊരു കാര്യവുമില്ലാ. ഈ ആരോടൊക്കെ അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കാൻ അങ്ങനെയൊക്കെ പോയിട്ടും അങ്ങനെയൊക്കെ. നാം വിചാരിച്ചു കാര്യത്തിൽ കൂടാതെ വരും. മറ്റൊരിക്കലും പറയാൻ കഴിയില്ല. പറയാൻ എന്തും പറയും.

കമലം:—അപ്പൻ ഇപ്പോൾ ഇതെന്താ അറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിന്നു എന്താണ് നീട്ടി?

വേണു:—ശരി അറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നതന്നെ ഇവക്കുണ്ട്. അങ്ങനെയൊക്കെയാൽ ഞാനപ്പോൾ വലത്തക്കു പോകണമെന്നു പറയുമ്പോൾ അവർ വിചാരിക്കും.

കമലം:—എന്താൽ ചെന്നു സാധിക്കുന്ന വരാമെന്നുപോലെ ഇവിടെ വന്നു പോകുന്നതുകൊണ്ടാണ് കൈയടിച്ചത്?

വേണു:—അങ്ങനെയല്ല. അതുകൊണ്ട് അതുപറ്റിയെന്നൊക്കെ എന്താ അറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ അങ്ങനെയൊക്കെയുള്ള കൂട്ടക്കൂട്ടം അപ്പനെ കാണുന്നതു കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ വന്നുകൊള്ളാം. കമലം വെറുക്കുന്ന സംസാരമുണ്ടാകുമ്പോൾ എന്താൽ കാട്ടുകൊള്ളാം പറഞ്ഞാൽ തെറ്റാകാം. മുമ്പത്തെപ്പോലെയാണു ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ പെരുമാറ്റം എന്ന് എപ്പോഴും ഒരു മനസ്സാക്കുക. കമലം സേവകകൂടി പെരുമാറ്റത്തെ പറ്റി ചർച്ചക്കുന്നു. അപ്പനെയും സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. കൈയടിക്കുകയും ചെയ്യുക. അതിന്നു മുമ്പ് ഞാൻ ഇതിൽ മുകളിൽ വെച്ചു. കമലത്തിനോടു സംസാരമുണ്ടല്ല. കമലം പലകുറിയായി അതാണ് ഇപ്പോൾക്കെന്നു കൈ പറഞ്ഞു മനസ്സാക്കുന്നത്. ഇതാ കണ്ടല്ലോ! ഇപ്പോൾക്കെന്നു അന്ധമല്ലവശാലും നാം ഇപ്പോൾ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതെല്ലാം വെറുക്കുന്നതല്ലെന്നു ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറയും ഇല്ല. കമലം ആലോചിക്കുന്നില്ലെന്നും ആലോചിച്ചു പറയ. ഞാൻ പറഞ്ഞു വെച്ച കമലത്തിന്നു ബോധമുണ്ടോ?

കമലം:—വലത്തക്കു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അപ്പൻ നീട്ടിയതാകട്ടെ എന്നിട്ടു വേണ്ട മറുത്തുകൊള്ളാം?

വേണു:—അപ്പനെ ഞാൻ സമ്മതിപ്പിക്കും. വേണുക്കൾക്ക് ഞാൻ ഇതാ കയ്യടിക്കാം. വഴി പറഞ്ഞോ? അതു പറയ.

[illegible]

കുമാരം. — സാക്ഷാതകൃഷ്ണം സമീപം കാണ്യാകര കുളിച്ചുകൂട്ടുകയാണിത്. അത് ൧ മീറ്റർ ഉയർത്തിയതാണ്.

பேரவர. - ஸ்ரீ ஐதூர சகலராமலக்ஷ்மணர். இவ்வளவு கவியு
கே? கவியை ஏதேனாவது நீ தான் மனப்பூர்வம் செய்திருக்க
கே. உயர்ந்த புகழைப் பெற்றவன் போலவே? நீயாவே இவ்வளவு
கவியை எழுதினாயா? உயர்ந்த புகழைப் பெற்றவன் போலவே?

കുരുപം. (ഒരു ലിംഗവന ശാലാം വെള്ളുരശേഷം) ആ ദിവ്യസൂര്യ കിരളുടെ കൈയറ്റത്താൽ ഒരു ശതാംശമെങ്കിലും കരണാഗ്നിയിലായ കുരുപം ഭാഗ്യവശം അത്യാഹ്ലാസം അനുഭവിക്കാൻ ഉണ്ടാകുന്നു. പഠനമെന്ത്?

ഭവജ്ഞ—“ശൈ. സമീതിച്ചു. അതിന് കൈവെട്ടുന്ന പ്രതിപി
 ചേച്ചാളി എന്ന കഥയിൽ ഈ കൈകളില്ല. (എന്ന് എ
 ഴുന്നേറു്) ചോദ. മായ കൊണ്ടുവന്നു നൽക. അന്ന് നല്ല
 വണ്ണം ഭിന്ന കട കൈട്ടു്. എന്ന പറയു് കമലത്തന്നെ ക
 സേവയൽ നിന്ന പിടിക്കുഴന്നുല്ലച്ചു് ഒരു ചുമബനവും
 കൊടുത്തു.

[illegible]

നമ്മുടെ വാർഷിക ബാലജ്ഞാപനങ്ങൾ അനൗദ്യോഗികവും നോക്കുവീട്ടിൽ നടന്നുവരുന്നതും ഉള്ളതാണ്. സാമ്പത്തികവും കാര്യവുമായുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ വേണ്ടതായ വ ചാരങ്ങൾ.

സ്വാമി:—ചെയ്യാൻ ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങളുണ്ടാകുമെങ്കിലും, അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ധർമ്മത്തെ പാർശ്വഭാഷ്യം.

ചുരുക്കം — ജന്മവും സമൂഹ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചതും ഉണ്ടോ ?

[illegible]

പ്രതിപക്ഷം:—അതുകൊണ്ട് അത് അങ്ങനെയൊന്നും നടന്നിട്ടില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കണം.

സുരക്ഷ:—ചെറുപ്പത്തിൽ പഠിക്കുന്നവർ മുൻപായി കൂടുതൽ പഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇതിനായി പലതരം പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ പലതരം പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ പലതരം പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രശ്നം :—ഒരു പെണ്ണിന്റെ കാരണമായി ഇതെല്ലാം ചെയ്തു കഴിയാതെ!

സുര: -ഇതുമെന്തല്ല, ഇത് രാഷ്ട്രവും മൊത്തും, മോടി,യുള്ളവ
മാനാൻ.

പതിനേഴാം അദ്ധ്യായം നാമകം സാധുധാരണത്തിൽ ആലോചന
 4: ചുവന്നിറപ്പ്.

[illegible]

പണ്ടാൽ കഴുപ്പാതരം അറ്റലോം, പണ്ടാൽ
 മലർ പ്രദേശം.

பள்ளி — சிறு குழு கல்வியைப் பற்றி விவாதிப்பதில் கருத்து
தகராறு ஏற்பட்டது. அதைத் தவிர்த்துக் கொடுக்கக் கூடியது.

സ്മാരകം: വാഗ്മികൻ ഇന്ദ്രവർമ്മൻ നാഗൻ പട്ടാണിയിൽ ജനിച്ചതും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരും വാഗ്മികൻ നാഗൻ എന്നായിരുന്നു. വാഗ്മികൻ നാഗൻ എന്ന പേരിൽ പദ്യം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രശ്നം—കുടിയേറ്റത്തിനും തൊഴിലവസരം കൂട്ടാനും താമസസ്ഥലം ഉണ്ടാക്കാനും തുടങ്ങിയവയ്ക്കായി തന്നെ റോഡുകളുടെ പദ്ധതിയിടലും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതല്ലേ?

[illegible]

എന്നും മറുപടി പറഞ്ഞ് ബാലകൃഷ്ണൻ അതോട് യാതൊരു പ്രാധാന്യം നൽകാതെ കടന്നുപോകുന്നു.

നമുക്കു ചില കണക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുക. ക്രിസ്തു വാങ്ങാനുണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ വലിയ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു ചെറിയ പട്ടികയെഴുതി അനേകം ചെല്ലവിലുള്ളവർക്കും അടങ്ങിയ ആ കടലാസ്സുകൾ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്തുവർക്കുണ്ട്. ഇതു കണ്ടും ആരെയും കൂടാതെ സാധിക്കുന്നതുകൾ മുൻപറഞ്ഞവയും അദ്ദേഹം കൃത്യമായി ബാഹ്യമായി അവ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സന്ദർശനം താണ് സത്യം "ഇതിനാൽ പട്ടികയെഴുതി നിങ്ങളുടെയും പക്ഷത്തു നിന്നു ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടു." എന്നായിരിക്കും ആ മനുഷ്യന്റെ അപ്പോസ്തലൻ ചിന്തയെങ്കിലും വാഗ്ദാനം ചെയ്തതിനാൽ കടലാസ്സുകൾ മേൽപ്പറഞ്ഞവയെപ്പോലെയോ പറ്റിയോ സാധനങ്ങൾ അതിനെ പരിശോധിച്ചു പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനം നോട്ടീഫിക്കേഷൻ നൽകുന്നതായാ കാര്യങ്ങൾക്കുതന്നെ ഇന്നു ചെയ്യുന്നതും ആദ്യ മനോഹരമായ നൂറുകൾ ചെറിയ കടലാസ്സുകൾ അടങ്ങിയതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടു. ആദ്യവർഷം പക്ഷാധിപതിയും മറ്റും തീരുമാനം ഇതിനെക്കുറിച്ചു. ഇക്കാര്യം കാര്യം സൂത്രത്തിൽ കാട്ടുന്നതും പണം തട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന കേരളത്തിൽ ക്രിസ്തുവാണു സന്ദർശനം. നേരെ മറുപടി, കോളി മനോഹരം വിശ്വേച്ഛയായ കൂടിക്കുന്നതും സന്ദർശനം ബഹുസമർത്ഥനാണ്. അപരങ്ങളെ വല്ല സംഗതിയെങ്കിലും മേൽപ്പറഞ്ഞതിനുള്ള അപസരങ്ങളെങ്കിലും പ്രിയപ്പെട്ടവനായതുമായും വേണ്ടതായവയെങ്കിലും ധാരാളമായപ്പോൾ സന്ദർശനം ആ സ്രീയെപ്പറ്റി പറയുക. ആ സന്ദർശനം അപരങ്ങളെ കണക്കിലെടുക്കും അധർമ്മങ്ങളെ പേരും ശിക്ഷിക്കും ചെയ്യും. ഈ ശിക്ഷയും സ്രീയെപ്പറ്റിയതുമായും വേണ്ടവയെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടു ചെയ്യും. അവർ അറിയിക്കുന്നതുമായും വിശ്വേച്ഛയും

ഈ വിധമായ പ്രയോഗം നിമിത്തം സുന്ദരയ്ക്ക് ശ്രീരാമപുരത്തും അയൽദിക്കുകളിലുമുള്ള അനേകം ആളുകളെ തമ്മിൽ തല്ലിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീരാമപുരത്തെ പ്രമുഖമായ വാഴ്ചിള്ളിപ്പണിക്കർ മല്ലയ്യൻ മെമ്പർമാരിൽ നാട്ടു ഭയം ഭയമാക്കുന്നതും സുന്ദരയ്ക്ക് ഒരു പക്ഷെയാണ്. വെങ്ങാവിന്റെ പേരെടുത്ത കെവരം നിമിത്തം ബാധിച്ചിട്ടുള്ള പണിക്കരുടെ സംബന്ധം നടത്തുന്നതെന്നും സുന്ദരയ്ക്ക് മറ്റൊരു പക്ഷെയാണ്. പണിക്കരുടെ സംബന്ധം നടന്നാലും പണിക്കരേയും ശ്രീധരനെപ്പറ്റിയായതേയും മറ്റും കൂടി തമ്മിൽ തല്ലിക്കാൻ അതു വിചാരിച്ചതായതല്ലെന്നും മല്ലയ്യൻ തറവാട്ടിനകത്തു് മരിച്ചുവെന്നാൽ സാധിക്കുന്നതാണെന്നും മറ്റും വിചാരിച്ച് സുന്ദരയ്ക്ക് സമാധാനപ്പെട്ട സംബന്ധം നടക്കത്തക്കതും കൈനർ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടു ചെയ്യാതെന്നും സുന്ദരയ്ക്ക് തീർച്ചയാക്കി. തന്റെ ദർശനിക്കനുസരിച്ചാൽ കട്ടിയകളിയത്തെയും പത്താവായിരുന്ന ശ്രീധരനെപ്പറ്റിയായതും പേരിൽ സുന്ദരയ്ക്ക് പറ്റാത്ത പക തോന്നിയിരുന്നു അതു പോലെന്നതിന്നു മല്ലയ്യൻ തറവാട്ടിനെ താമസമാക്കുന്നതെന്നാണ് സുന്ദരയ്ക്ക് ഉദ്ദേശം. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടൊന്നും താൻ ആരോടും പറയുകയുണ്ടില്ല. ആത്മമിത്രങ്ങളായി തന്നിരുന്നവരെക്കൽ ആത്മമിത്രം.

കമലത്തുവെച്ചാണ് മല്ലയ്യൻ എളയന്നത്തായ കാമനശ്ശിനായക സുന്ദരയ്ക്ക് പടി പൂർ അവിടെ വെച്ചായാൽ മിസ്സറിയത്തെയുംകൊണ്ട് താൻ പറയുന്നതിന്നു 'ശങ്ക 4' പടി പ്പിക്കാതെന്നും സുന്ദരയ്ക്ക് കരുതിയിരുന്നു. തലയെടുത്തു മറ്റൊരാളെ പല കാഴ്ചകളും നേടുകയാകാമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്നു റിയം. അതെപ്പറ്റിയായതാണ് പണിക്കരുടെ സംബന്ധംലാഭനായകപ്രാദി സുന്ദരയ്ക്ക് സംസാരിച്ചു. നായർ അതെയും കാണിച്ചു. അതു കണ്ടതോടുകൂടി തന്റെ മുമ്പിൽ മല്ലയ്യൻ

ഈ കരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് വലിയമുഖത്തോട് തനതം സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. “കാരണവൽക്കമുണ്ടാകാതെ താളമുണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് നാം വിഭാഗം ൨ പറയുന്നതു് ശരിയല്ല” എന്നാണു് മറുപടിയെന്നാൽ തനതാണോട്ടു് നമുക്കു് എല്ലാവരും അതു നമ്മുടെതാളങ്ങളിൽ തനതും സമതരം തന്നെ എന്നാണു് ശ്രീധരനാണു് നായർ മറുപടി പറഞ്ഞതു്. കിരീടത്തിങ്കൽ നാട്ടുകാരിൽ ചിലരും സംഭാഷണം അടുത്തുനടക്കുവാനു് പ്രസ്തുതവിഷയം കൂടി നോട്ടം കഴിയുന്നതുവരെ തന്റെ ഈ വകക്കു് നാം അനുസരിക്കുന്നതല്ലെന്ന് കമലവും അമ്മയായി പറഞ്ഞു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ദാമോദരപാദങ്ങൾ വിവാഹിതരായിരിക്കാൻ പ്രാപ്തനാകുന്നതും തന്റെ ആഗ്രഹത്തെ അപ്പമനയെപ്പറ്റി വെളിപ്പെടുത്തിയതിനാലും സമാധാനം നിമിത്തമാണു് ഇതിനായ് അദ്ദേഹം അടുത്തു് നമുക്കു് സമാധാനം കമലയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതെന്നു് സൂചനയും നോട്ടം വെക്കുവാൻ അതിനേ മറുപടിയെന്നാൽ മുതൽപ്പേർ ദാമോദരനെ അകറ്റുന്നതിന്നു് നമുക്കു് വഴിയുണ്ടു് കിഴിയാൽ ശത്രുബാധകയാഴിച്ചു കരളാണെന്നാണു് ഈ കഥയ്ക്കു് നശിച്ചു. അന്നതിനാലായ്ക്കൊന്നു് ഇന്നു നായരോട്, തന്റെ ചന്ദ്രന്റെ അഭിമാനത്തെക്കുറിച്ച് ശ്രീധരനാണു് നായർ സംസാരിച്ചു.

“ചെലവെവാനും അതുകൊണ്ടു് നോക്കുന്നില്ല. അവൻ നന്നായാൽ അതുകൊണ്ടാണു് നമ്മുടെയെല്ലാം നമുക്കു് ആ വേദിയിൽ തീർച്ചയായും അയാളാണു്. ആയുർ ഇക്കാലത്തിൽ ഒട്ടും അമാന്തിക്കുവാൻ അങ്ങനെയൊന്നും. ഈ വീട്ടക്കും, സമുദായം, സമാധാനമാണു്.” എന്നു കപടഹൃദയനായ രാമനാണു് നായർ കാരണവരോട് മറുപടി പറഞ്ഞു. വലിയ മറുപടി ദാമോദരനെ പല കാര്യങ്ങളിലും വെളിച്ചം കാണിക്കുകയും തന്റെ അനന്തരം ഇക്കാലത്തിൽ ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്പോൾ ശ്രീധരനാണു് നായർ വസ്തുതകളും സമതരങ്ങളും ചെല്ലാതിന്നു്.

തരമില്ല. വീണ്ടും തമ്മിൽ കാണാൻ യോഗ്യമെന്നോക്കമെന്നുള്ള
തന്നെ തന്നെ എന്താണ് നീച്ചി? മനുഷ്യാവസ്ഥ ആക്കി നീക്കി
യുക്കാൻ കഴിയും? കഴിയാം! എന്നു പറയും കമലത്തിന്റെയും
ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി. ഇത്രയും ദയനീയം തന്നെ!

“പ്രണയത്തിൽ സംബന്ധമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നീക്കം
ക്കുന്നത് ബ്രഹ്മചര്യത്തെ ഏതൊക്കെ നാശം കഴിയും? പക്ഷേ
മെത്രാപ്പോലീക്കർ തന്റെ വധൂരണത്തെ അന്യർ കയ്യടക്കാ
കഴിഞ്ഞിരുന്നാലോ? ജീവം പോലായ!” എന്നും പറയും വധു
രമിച്ച് ദയമയകർമ്മം മനസ്സ് അതും അപമാനവും കാണു
മെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്.

“കുടുംബക്കാരെല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു തന്നെ ഏതൊ
ക്കുന്ന ഈ ദശയെ തടയുവാൻ പ്രാണമെല്ലാം തന്നെ നൽകിയ
യായാലും മറ്റ് പക്ഷത്തെപ്പോലെ പോകുന്നുവെന്നു തോന്നി
തട്ടില്ല. അധികമുള്ള ആരാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. വധുവും
കഴിയാതെ ഉണ്ടാകുകയാൽ ചിലർ പറയുന്നതായ കേൾക്കാ
വുള്ള തകരാറുകളൊന്നും കൂടാതെ അപമാനം സംഭവിക്കും അവി
ടത്തെ കഴിച്ചുകൂട്ടി നാശനാശം കറയും കൂടാതെ ദൈവമോ
മെത്രാപ്പോലീക്കർ മോശംവരണമല്ലോ!” എന്നും പറയും വധു കമ
ലത്തിന്റെ ഏതൊക്കെ അതപമാനങ്ങൾ മോചിപ്പിക്കുവാൻ
അവരോട് ഉത്തമം വന്നില്ല. പോകുകയെന്നു പറഞ്ഞ് ശാ
ലും പാത്രമെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും അവരോട് തോന്നി. ഏതി
ലും ഉടൻതന്നെ അതു പാടല്ലെന്നും അവരോട് ചുരുക്കം.

“ഈ വാക്കുതാലം അതിർ സ്ഥിതിക്കുന്ന വേണ്ട. എ
ന്തെങ്കിലും സംഭവങ്ങൾ അങ്ങനെയെന്നു ചെയ്യണം. ചുറ്റുമുള്ള ആ
ദ്യമം പറഞ്ഞാലോക്കി കാര്യങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്തു വധുവെന്ന
ലെ പരാപ്തികൾക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നല്ലൊരു സ്ഥിതിയാക്കും.
എല്ലാവരെയും മോചിപ്പിക്കുവാൻ അതിനുള്ള മെത്രാപ്പോലീ
കർക്കു, മാനുഷത്വം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മറ്റും വീട്ടുകാർ അതു
കുറിച്ച് നോക്കുന്നില്ലെന്നു വന്നാൽ അതല്ല, അപ്പോഴും അ

ട്ടിലകളിൽത്തന്നെ, മകൻ മുറന്നിറങ്ങിപ്പോയതിന്നു ശേഷമേ തന്റെ ചെമ്പുകൾ കാണിച്ചുള്ളൂ. വേണ്ടവരും അമ്മയ്ക്കിടയിലും മറ്റു സ്ത്രീകളിടയിലുമുണ്ടാക്കിയതും ഭാഗ്യമെന്നതും അദ്ദേഹം കേൾവനത്തോടും മറ്റും വന്നുവന്നു. എല്ലാവരും മാളകുളത്തിൽ ചെന്നുകൂടി. കഥയും അവിടെ ചിന്തയുണ്ടായതായിരിക്കുകയാണ്. ഇവർക്കിടയിലും വന്നു കയറിയപ്പോൾ, വളരെ പഴക്കമുള്ള തന്റെ ആതുരശേഷിയെ ശ്രദ്ധ നൽകി ചെമ്പുകൾ, കഥയും എഴുത്തുവെക്കുന്ന പുസ്തകം, ആ പുസ്തകം തുടങ്ങിയതും അകത്തുള്ള ഭാഗ്യം എത്ര കരോളമെന്നും പറയാൻ പ്രയാസമാണ്. വലിയൊരു ഗൃഹകുടുംബത്തെ നാം ഉള്ളൂ നന്നു നോക്കിയാൽ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് ശ്രദ്ധയോടെ വെക്കുന്നതു അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വലിയൊരു മാതൃകയെന്നല്ല. കരോളം എല്ലാവരും അങ്ങനെ വന്നിരുന്നതും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതുതന്നെ. കഥയും അങ്ങനെ പോയി.

അമ്മ:—ഇതും വേണ്ട എല്ലാക്കാരും അറിയാമോ?

മകൻ:—“ഇനി അങ്ങനെയൊക്കെയും കഴിയണം, അമ്മ” എന്നു പറഞ്ഞു കഴിയുമ്പോഴും കേൾവനത്തോടും കൂടി ചെങ്കുളം നിറഞ്ഞു.

അമ്മ:—ആവ അങ്ങനെയൊക്കെയോ? പക്ഷെ, ഇങ്ങനെ പഠിച്ച് കൂടുതലായതും?

“അങ്ങനെയൊക്കെയും, കേൾവ് ഇതും അങ്ങനെയൊക്കെയും അതിന് പോവുകയല്ല അമ്മ?” എന്നു ഭാഗ്യമെന്നതും പറഞ്ഞത് അങ്ങനെയായിരിക്കുകയാണ്.

പോയത് എന്റെ മകൻ അമ്മയും ആരും ഭവനം കൂടി നോക്കി കേൾവ് നിശ്ചയമായും അങ്ങനെയോ? എന്നും പറഞ്ഞ് ഭാഗ്യമെന്നതും കൂടി ചെങ്കുളം കേൾവ് വേണ്ടതിന്റെ പുറത്തു അങ്ങനെയും.

മാതൃവാത്സല്യപരമായ ഈ സംഭാവനയും താമരക്കു
വേണുവർമ്മൻ്റെ ഉള്ളിൽ നൽകുന്നതാണ്. “അതുകൊണ്ട് അതെങ്ങി-
നെയും പറഞ്ഞു വേണു കൈയ്യെടുക്കാൻ എടുത്തു കണ്ണുകൾ
മുട്ടിച്ചു.

തങ്കം—ശ്രീകും ആനന്ദൻ കഷ്ടത്തിൽ പോവുമ്പോൾ കരയുക
യാണ്, അമ്മ.

“കുതിർന്നു നൽകാൻ നൽകുന്നില്ല, എന്റെ മകളെ” അ-
വനെക്കൊണ്ട് എന്റെ സ്വന്തം മകനെപ്പോലെയാണ് വലു-
മില്ലവരാമെന്ന് എന്നെ അമ്പതും കേൾക്കും ഒരു ദേവനും ഇ-
ല്ല” എന്നു കരയുന്നതും അത്രയും വലുതാണ്. അനുകമ്പ-
നായി പറഞ്ഞു.

ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരു സംഭാവന ഉണ്ടാകാത്തതിനേ-
ക്കൽ കൈയ്യെടുക്കാൻ ചൊല്ലുന്നതും കൊണ്ടുവന്നു. അവിടെ വ-
ന്നുനോക്കിയപ്പോൾ എല്ലാവരും തലയും താഴ്ത്തി കരയുന്നതായിരി-
ക്കുകയാണ്. ചായ മേശപ്പുറത്തുവെച്ച് കരയും ഒരു ദിക്കു-
ൽ കരയുന്നതും. വേണുവർമ്മൻ്റെ മാതാപിതാക്കൾ കൊണ്ടുവന്നു തങ്ക-
മാണ് വേണു ചായകീട്ടു.

അപ്പോഴാണ് വേണുവിനെ അത്രയുംക്കുറിച്ച് നൽകാൻ
അനുകമ്പയ്ക്ക് കറുത്തുവന്നു നൽകുന്നതായെന്നു വേണുവി-
നെ അത്ര അയക്കാൻ പോകുന്നതു തന്റെ പദവിക്ക് കരെ-
പോരാത്തതാണെന്ന് ആദ്യം ബാലകൃഷ്ണപണിക്കർ അറിയി-
ത്തതെങ്കിലും കരയുന്നതും ഒരു കണ്ണു കാണാതെ വിലാപി-
ച്ച് അദ്ദേഹവും അവിടെ വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇനലിൽനിന്നു നോ-
ക്കുകയാണു നന്നായെന്നു തങ്കം പണിക്കർ പറയുന്നു. മുറുകത്ത-
ന്നു നൽകുന്നതും കരയുന്നതും വലുതും തളങ്ങിയതാണെന്നു
വെ അറിയിച്ചു. “എന്നാൽ നമുക്കു അതെങ്ങനെയെന്നു ഈ-
ക്കാണ്” എന്നു കേൾക്കുന്നതു പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും അത്രയും
കരയുന്നതും കരയുന്നതും ഇങ്ങനെയായിട്ടു.

ഒന്നരയ്ക്കു നാമിടുന്നേക്കും പണ്ടുകാലോടു വർത്തമാനം ചെന്നു നന്നാക്കേണം വേണ്ട അപ്പുറനാടു യാത്രപറവാൻ പണ്ടോ യപ്പുറയുടെ തുകളിറവുകൾ കയറിച്ചെന്നു. കര നേരം സംഭവം നാം ചെല്ലുശേഷം യാത്രക്കുള്ള പണ്ടും വാഴ പണ്ട അപ്പുറന്റെ കാക്കൽ നമസ്കരിച്ചു. കണ്ണിൽ പൊഴിമുക്കൊണ്ട് ശ്രീധരസ്തനനായർ പുത്രന്റെ പൂട്ടു തലോട അനാഗ്രഹിച്ചു. അന്നും മറ്റൊരുതണിയത്തെയും ചേർത്ത പെട്ടെന്ന് കയറിച്ചു താഴെത്തണിയിറങ്ങി. മറ്റൊരുതണിയത്തെയുടെ അനാഗ്രഹി വേണ്ടാ കണ ഒന്നരയ്ക്കു നോക്കും നോക്കുകയുമുണ്ടായ് ഇറങ്ങിവന്ന ഉപേത വേണ്ട എങ്കൽപ്പൂൻ ചെറുത്തു നായത്തെയും മായവന്നേത്തായുടെയും കാൽപാദിച്ചു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ നാമുസംഭവം നോക്കുമായെന്നു.

വേണ്ട പെട്ടെന്ന്, അനാഗ്രഹത്തായുടെ പാലത്തുകൽ നമസ്കരിച്ചു.

“എന്റെ മകൻ നന്നായിവരും” എന്നു വാങ്ങുമ്പോൾ കൂടെ നാമിടക്കും അനാഗ്രഹത്താൽ ഉറക്കപ്പെടുന്നതുമുണ്ടായ

“അപ്പോ! എന്നാൽ അൻ പൊയ വരുക” എന്നു ചെന്നായൻ വേണ്ടവിനു ശേഷം യല്ല അനാഗ്രഹി, ഒരു കയ്യെടുത്തു, അപ്പുറന്റെ പാലത്തുകൽ വിളി സാത്താക്കും നമസ്കരിച്ചു. ശ്രീധരസ്തനനായർ അൻപതു യാത്രയെന്റെ ദൈവമെല്ലാം ഒന്നു നല്ലവണ്ണം അല്ലാതെ.

പണ്ടു വേണ്ട ചെങ്കുളത്തെയും നന്നിട്ടു, നല്ലത്തായെക്കു കേൾവത്തെയും പുറപ്പെട്ടു വേണ്ടവു കേൾവത്തെയും വണ്ടിയൽ കയറി, വണ്ടിയുടെ ചെങ്കുളത്തെയെക്കു വേണ്ടവിനു കയലോട്ടാളികളെക്കു മനസ്സിൽക്കു തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നൽക്കുന്നതു നല്ലവണ്ണം കാണാമായെന്നു, വേണ്ട ചെങ്കുളത്തെയെക്കു വണ്ടിയൽ കാണിക്കുമെന്നു യ ഇന്നതാണെന്ന് കണ്ണിൽ നിറഞ്ഞു മിഴിക്കുന്ന കയലത്തെയും വൃക്കയായ മ

നന്നു ചാനല്ല. അതിനു ജീവതസമൃദ്ധതകൾ ഉണ്ടാകണം, ഭരണപരമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. എന്നു തോന്നിക്കൂ. അതുകൊണ്ട് അന്നത്തെ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു നേരിടേണ്ട പരിഹാരങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പറ്റിയതായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനും മുമ്പ് കമ്മ്യൂണിസം എന്നൊരു ചിന്തയുണ്ടായിരുന്നു. അത് മനുഷ്യജാതിയെ സംരക്ഷിക്കാനും മനുഷ്യജാതിയെ സംരക്ഷിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റിയതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അന്നത്തെ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു നേരിടേണ്ട പരിഹാരങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പറ്റിയതായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനും മുമ്പ് കമ്മ്യൂണിസം എന്നൊരു ചിന്തയുണ്ടായിരുന്നു. അത് മനുഷ്യജാതിയെ സംരക്ഷിക്കാനും മനുഷ്യജാതിയെ സംരക്ഷിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റിയതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അന്നത്തെ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു നേരിടേണ്ട പരിഹാരങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പറ്റിയതായിട്ടുണ്ട്.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട്

മനുഷ്യജാതിയെ സംരക്ഷിക്കാനും മനുഷ്യജാതിയെ സംരക്ഷിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റിയതായിരുന്നു.

പ്രാന്നിമിത്തമായ കമ്മ്യൂണിസം എന്നൊരു ചിന്തയുണ്ടായിരുന്നു. അത് മനുഷ്യജാതിയെ സംരക്ഷിക്കാനും മനുഷ്യജാതിയെ സംരക്ഷിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റിയതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അന്നത്തെ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു നേരിടേണ്ട പരിഹാരങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പറ്റിയതായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനും മുമ്പ് കമ്മ്യൂണിസം എന്നൊരു ചിന്തയുണ്ടായിരുന്നു. അത് മനുഷ്യജാതിയെ സംരക്ഷിക്കാനും മനുഷ്യജാതിയെ സംരക്ഷിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റിയതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അന്നത്തെ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു നേരിടേണ്ട പരിഹാരങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പറ്റിയതായിട്ടുണ്ട്.

വിപ്ലവകാരികളായവരും കമ്യൂണിസറ്റുകളും ഇടതുപക്ഷത്തും ചെമ്മുക്ക
 നായരും ഭീനം പാടിച്ചു കിടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഇടതുപക്ഷം
 ഇക്കാര്യം അനുവദിച്ചിരിക്കുകയും കൂടി മോശമായി നോക്കി
 കണ്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ആരും എതിർപ്പു
 നൽകുന്നതും ഒന്നിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടും ചോരക്കുളപ്പാടുകൾ ന
 ടകുന്നവരുടെ മനസ്സുകൾപോലും, പ്രകടനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
 തന്നെ വരും. വല്ലാതെ വശംകെട്ടിയിടുകയും, അവരുടെ മനസ്സിനെ
 പാകതയ്ക്കു കയ്യും ചെയ്യാൻ ശ്രമംവരുത്തി നല്ലപണം
 ചെയ്ത് ഈ സംഗതകളുടെ കയ്യിൽ സമുദായം കടന്നെടുത്തു
 നോക്കുന്നവർ ഇവർക്കൊക്കെ വാസത്തെ സുഖഭവനങ്ങളാക്കി
 കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ആ പരിശോധനയ്ക്ക് ബുദ്ധിമാന്ദ്യത്തെ
 വെച്ചു പ്രശംസിക്കുകയെന്ന തരത്തിൽ ചിലർക്കും നോക്കുന്നതു മന
 ഷ്യരുടെ മനോഹരങ്ങളാണെന്നും ചെറുക സുഖങ്ങളുടെ വി
 ചിത്രം അധികാരത്തിന് അതാണ് നടന്നുവെങ്കിൽ ഇക്കാര്യം
 തന്നെ, നഗരം കല്ലുകൾ ആഹാരം കഴിക്കുന്നതും, ഭാരം
 ഇടുന്നതും കടക്കുന്നതും തന്മൂലം സുഖം നോക്കുകയില്ല
 കല്ലാ അതുപോലെതന്നെ ഭവനങ്ങളിൽ സുഖത്തിനും ഉ
 ചിതയ്ക്കായിട്ടു ഇതു കല്ലിൽ വെച്ചു ചുരുട്ടി സന്തോഷിക്കുക
 മില്ലകല്ലാ.

സമൂഹത്തിനെ സർവ്വജനങ്ങളിലേക്കൊന്നിച്ച് സമ
 കരണം നോക്കുന്നതിന് അർത്ഥമെന്തെന്നു ചിലർ ചോദിക്കു
 യ്ക്കുകയും അതും ആ മനസ്സിനെ ഉപയോഗിച്ച് നോക്കുന്നതി
 നും പ്രാപ്തികൾക്കുള്ള നല്ലതായ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണെന്ന
 താണ് മനസ്സിന്റെ ശക്തികൊണ്ടെന്നു അവർ കല്പിക്കാൻ
 പ്രയാസമാണ്. ഇടതുപക്ഷം മനസ്സിനെ ഉപയോഗിച്ച്
 മി ദർശിക്കുന്നത് ആ പരമപ്പെട്ടതായതുകൊണ്ടു സമൂഹ
 ത്വത്തിന്റെയും പ്രാപ്തിയുടെയും മോശമായ അഭാവം സമീപ
 സ്ഥാനം മാത്രമാണ്.

നന്മയും സ്വാമിയും കൊണ്ടുള്ള ഉസ്താദായ ദൈവാനന്ദി
നും മനോഹരനും ലഭിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ കമലത്തെ
പോറ്റിയവരുടെ ഒത്തുമട്ടുതൂണാകുന്ന മക്കളിൽപ്പെട്ട പാറ
ക്കിട്ടയെ ആയിരുന്നു ഇദ്ദേഹിന്റെ അധികം വാങ്ങിയും. എന്ന
പക്ഷത്തു് പോലും, അവിടെ കൈൻ പ്രാണനായ അന്ന.
പാറക്കു് അകാലമകൾഗൽപ്രാപ. പുറപ്പാടി പോ. പയറിയ
കെ മനസ്സു വീണ്ടു. അന്നത്തൽ പോ. പയറിയ ഒരു ദ്രാവിഡരുടെ
മാതാകയായി, ദൈവം ക്രമമേ ശോധിച്ചു ശോധിച്ചവശായി
മദ്യപാനരത്നയായിരുന്നു കൂടാതെ ഈ സ്ത്രീയെ ദ്രാവിഡനായ
യാസകരുമൊരുക്കുന്നവരുളും. ഇതു കെട്ടുറ്റാകുന്നതും മഹാ
പാപകൾക്കു ഒരു മഹാശോഭനമായും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ദൈവം
കൈയെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ശോഭനകൾക്കു ശക്തി അധികമാവു
ക. പോറ്റിയവരുടെപ്പോൾ പട്ടികപ്പെട്ടു. മഹാസ്വാമി ഒരു
നരം കൈയെക്കൊണ്ടു് നാട്ടുകെട്ടു. നാടുകെട്ടു് പ
ല കൈയെക്കൊണ്ടു് പാകിയെക്കൊണ്ടു്. അന്നവയ പ
ന്നം ചെലവുചെയ്തു തൽക്കാലത്തു് പോലും ലഭിച്ചു. ദൃ.

മീനത്തൽ കിട്ടിയത ആട്ടുകാലത്തു് കൈ കെട്ടത്തൊഴു
വു, കൈനായ ആക്കേറ്റമെന്നും, തന്നെ കാലമാൽ വന്നിര
ന്ന അയൽവീടുകൾക്കും കൈ പോറ്റിയവരുടെ കൈയെ കൈയെ
കൾ ചെയ്തിരുന്നവരുളും, കൈം സ്ഥായിയായ അന്നിന്റേപ്പോ
ൾ അവരുളും പാൽവാക്കുതന്നെ നന്നായതും നന്നായതും
മായിട്ടുപോൾ ഇട്ടുകൊണ്ടു് താൻ കിടക്കയും, കൈമാ
യായതും ചെലവുതന്നെ കഴിച്ചു കൂട്ടുവാൻ ഉത്തേഗമാണ്
പോറ്റിയവരുടെ അവസ്ഥയെ വന്നുവന്നു് പോറ്റിയവരുടെ
ഇപ്പോഴത്തെ കട്ടുകഴിവാൽ ഏതു നിർമ്മാതാക്കെ മനസ്സും
അധികമുപോകും, ശതകൾക്കുപോലും ഇതുവരും വരുന്നതും
പ്രാപ്തിക്കുതന്നെയും. പോറ്റിയവരു മുമ്പാകെ പൂ സുഖ
ങ്ങളും ഇപ്പോഴത്തെവിടുന്ന ദൈവങ്ങളും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടു

അതിനോടുകൂടി സുഖങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, അതുവഴി നന്നായും ഉപയോഗപ്പെടുന്നതും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതും. ഏതൊരു കാര്യം വിജയം നേടുന്നതിനു വേണ്ടിയും അതിനോടുകൂടി സുഖങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, അതുവഴി നന്നായും ഉപയോഗപ്പെടുന്നതും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതും.

അതുകൊണ്ട് ഇല്ലാത്തതും, അതുകൊണ്ട് വേണ്ടതും, — അതിനോടുകൂടി സുഖങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, അതുവഴി നന്നായും ഉപയോഗപ്പെടുന്നതും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതും. ഏതൊരു കാര്യം വിജയം നേടുന്നതിനു വേണ്ടിയും അതിനോടുകൂടി സുഖങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, അതുവഴി നന്നായും ഉപയോഗപ്പെടുന്നതും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതും.

“അതുകൊണ്ട് അതിനോടുകൂടി സുഖങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, അതുവഴി നന്നായും ഉപയോഗപ്പെടുന്നതും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതും. ഏതൊരു കാര്യം വിജയം നേടുന്നതിനു വേണ്ടിയും അതിനോടുകൂടി സുഖങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, അതുവഴി നന്നായും ഉപയോഗപ്പെടുന്നതും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതും.

“എന്നാൽ ഇതും വിജയം നേടുന്നതിനു വേണ്ടിയും അതിനോടുകൂടി സുഖങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, അതുവഴി നന്നായും ഉപയോഗപ്പെടുന്നതും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതും.

അതുകൊണ്ട് അതിനോടുകൂടി സുഖങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, അതുവഴി നന്നായും ഉപയോഗപ്പെടുന്നതും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതും.

അതുകൊണ്ട് അതിനോടുകൂടി സുഖങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, അതുവഴി നന്നായും ഉപയോഗപ്പെടുന്നതും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതും.

സുഖോദയമിദ്യോജ്ഞാപരമാം ദൃഷ്ട്വപിതൃവരോ മലയുന്നതു
കൊണ്ടു യാതൊരു പാലവുമില്ലെന്നു കരുതി, തൽക്കാലം സമര
ധാരണത്തിനായി, താമരശാലകളെക്കൂടി പോകുന്നതിന്നു വിരോധമു
ള്ളെന്നു കരുതുമൊട്ടു പറഞ്ഞു. ഏറ്റപ്പാളാണെന്നു കോശ്.ണി
ചൊരിച്ചപ്പോൾ രണ്ടു ദിവസത്തക്കം പോകാതെത്തന്നെ മകൾ
പറഞ്ഞു.

കോശ്. ൧. ൧൦൦. ൧൧. ൧൨. ൧൩. ൧൪. ൧൫. ൧൬. ൧൭. ൧൮. ൧൯. ൨൦. ൨൧. ൨൨. ൨൩. ൨൪. ൨൫. ൨൬. ൨൭. ൨൮. ൨൯. ൩൦. ൩൧. ൩൨. ൩൩. ൩൪. ൩൫. ൩൬. ൩൭. ൩൮. ൩൯. ൪൦. ൪൧. ൪൨. ൪൩. ൪൪. ൪൫. ൪൬. ൪൭. ൪൮. ൪൯. ൫൦. ൫൧. ൫൨. ൫൩. ൫൪. ൫൫. ൫൬. ൫൭. ൫൮. ൫൯. ൬൦. ൬൧. ൬൨. ൬൩. ൬൪. ൬൫. ൬൬. ൬൭. ൬൮. ൬൯. ൭൦. ൭൧. ൭൨. ൭൩. ൭൪. ൭൫. ൭൬. ൭൭. ൭൮. ൭൯. ൮൦. ൮൧. ൮൨. ൮൩. ൮൪. ൮൫. ൮൬. ൮൭. ൮൮. ൮൯. ൯൦. ൯൧. ൯൨. ൯൩. ൯൪. ൯൫. ൯൬. ൯൭. ൯൮. ൯൯. ൧൦൦.

നാൾക്കു പുറത്തു ചെന്നപ്പോൾ, താമരശാലകളെക്കൂടി പോകുന്നതിന്നു വിരോധമു
ള്ളെന്നു കരുതുമൊട്ടു പറഞ്ഞു. ഏറ്റപ്പാളാണെന്നു കോശ്.ണി
ചൊരിച്ചപ്പോൾ രണ്ടു ദിവസത്തക്കം പോകാതെത്തന്നെ മകൾ
പറഞ്ഞു.

“ഇന്നത്തെ വെളിച്ചം” എന്നു താമരശാലകളെക്കൂടി പോകുന്നതിന്നു വിരോധമു
ള്ളെന്നു കരുതുമൊട്ടു പറഞ്ഞു. ഏറ്റപ്പാളാണെന്നു കോശ്.ണി
ചൊരിച്ചപ്പോൾ രണ്ടു ദിവസത്തക്കം പോകാതെത്തന്നെ മകൾ
പറഞ്ഞു.

ഏറ്റപ്പാളാണെന്നു കോശ്.ണി ചൊരിച്ചപ്പോൾ രണ്ടു ദിവസത്തക്കം പോകാതെത്തന്നെ മകൾ പറഞ്ഞു.

അതും, ചട്ടംകളോടനുസാരം ഒരു ട്രസ്റ്റിംഗ് ഓഫീസിലായി നീക്കം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

[illegible]

⁴എന്നാൽ എങ്ങോ? "എന്നു മാത്രമല്ല നാളെ ചൊല്ലും.

“താമരക്കുളത്തിൽ ചെറുകുന്ന് വേണമെന്നുവെച്ചു ചെറുകുന്ന് പള്ളം” എന്നു ചതുരപ്പൻ മറ്റൊരു പദപരിഭാഷ.

നായർ:—എങ്കിലും, പ്രീതികൾ നോക്കൂ വേണ്ടെ മിട്ടാൻ? ഒരു പോക്കിര. —നാ വാചാൻ അമ്മരുന്നയാൾ കയ്യുത്ത്? ആദ്യത്തെ ആൾ:—എച്ച്? വേണ്ടെന്നതു പറയേണ്ട. അന്നല്ല മിട്ടായത് എന്നതാണ് ആ പ്രീ വന്ന മിട്ടായത്.

[illegible]

[illegible]

“വെളിയൽ മിഷനൻ നന്നല്ല. ചന്ദൻറാൽ മാനം മുഴുവൻ പോകും” എന്നു കണ്ണൻ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു നാലർക്കു നഷ്ടം.

“ഞാൻ ആരോടും പറയല്ല. എന്തൊക്കെയാണു് കൂടി പറയില്ല. അഴിച്ചു കെട്ടിയതു് ചെച്ചുട്ടെങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊൾകമോ? എന്നു കരുതുകൊള്ള. ഇ.എം.എ.കോളേജു പറഞ്ഞു.

അപശബ്ദങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടവിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. വിവിധ സമയം അദ്ധ്യക്ഷതയോടൊന്നായിട്ടു കൗതുകയും ചെയ്യും. അതിനിടയിൽ അകറ്റുവാൻ നവ്യത്തിനല്ലാത്തപ്പോൾ, അത്യാരുടെ ശകാരം കേട്ടു വശംകെട്ടി ഏറ്റാറുതന്നെ ക. ഗോസമേന്ദരം സപ്താഹം വിട്ടു ചേക്കേച്ചോടി. അന്നുതന്നെയും ക.കുട്ടം മേന്മാറും അപ്പോൾ ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് ചെന്നു പറവട്ടെങ്കിൽ 'ആൻ പാതയലാണ്' മിക്കസമയവും കഴിഞ്ഞുപോയത് ഈ ബുദ്ധിമുട്ടിനെല്ലാം ഏകദേശമായതന്നെ കാണപ്പെടുന്നതായും കടന്നു തൊട്ടുവരുന്ന നിരന്തരമായി ശകാരവും ഇടയ്ക്കും

മാത്രംനേരമാണ് ചെറിയൊരു മെച്ചപ്പെട്ടുവിട്ടുകിട്ടിയ ശേഷം കിടക്കുന്ന മുറിയൽ മഞ്ഞമഞ്ഞിക്കുറുന്നതാണ്. കടപ്പിനുള്ള സാധനങ്ങൾ മുഖം കഴിഞ്ഞു പായയും പഴയൊരു ചകുലാപ്പട്ടുമാണ് കടക്കുന്ന മുറിയിലുള്ളതും മുളകളുടെ മീതെ പാഞ്ഞുപോകുമ്പോഴുള്ളതാണ്. മേൽകയറൽ അവയുടെ ഭാഗ്യകരം ഉള്ളതെന്നും പറയാം, മുളകൾ ദ്രവിച്ചുവശായി കണ്ട മുറയ്ക്കിക്കളയൽ വീഴാൻ ഇടയായപ്പോൾ നൽകുന്നതുമാണ്. മുറ മുഴുവനും ചിതറും ഗാഢമായും നൽകുന്നതുമാണ്. ദ്രവിച്ച മേൽ പുറത്തു നിന്ന ഇറക്കിയ ഒരു ചില തെളുകൾ 'ചൊടിച്ചൊടുന്നു' വീഴുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ നൽകുന്നതായതായാ മുറിയ്ക്കലാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞവയെല്ലാം കടന്നു മെക്കാൻ കിടക്കുന്നതാണ്.

അന്നത്തെ കഴിയില്ലെന്നാണ് എല്ലാവരും ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയോ കഴിഞ്ഞു ഗ്രാമത്തിന്റെ കോണിൽ ചെന്നു പത്തുനീട്ടുള്ള കൂടൻ പലതുകൊണ്ടും കഴിഞ്ഞു തന്നെ മയങ്ങിക്കിടന്നുവെക്കുകയാണ്. ആ സമയം ഈ ഗ്രാമത്തിന്റെ സമീപത്തുള്ള കൂടൻ സഞ്ചരിക്കുന്നതായ സമ്പ്രദായം നമ്മുടെ ഓർമ്മയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. കേൾപ്പാനിടയായി. ഈ ദീനസ്വഭാവം തന്റെ ചെവിയിൽ പെട്ടു മാത്രമായി സമ്പ്രദായത്തെ ഏറ്റവും മുഴുവനും എന്തെന്നില്ലാത്ത ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ ആകർഷിക്ക

പൂട്ട. ഒരു മിഷിക്കാക്കു അവിടെയെത്തുന്ന കയറി ചെവിയിലോ
 ഈ ചെമ്പ. അപ്പുവിനോട് കിടക്കുന്ന കുറിക്കുകയാണിത്. അദ്ദേ
 ശ്വന്ത മിഷിക്കാക്കു ചോദിക്കുന്ന ഒരു സൂക്ഷ്മിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു നി
 ന്ന. ഒരു കയറി ഇമ്മി ചെമ്മി. പൂട്ടിനോട് വീണ്ടും അത് അഥ
 വം നല്ലൊരുതായ ഒരു സമരീയ നോക്കു പേരിൽ ഇമ്മി അനുകമ്പ
 കൊണ്ടായിരിക്കാം. സഞ്ചിത, നന്ന കരേ ഭയമെടുത്തു. വാ
 ത്വഗ്രമമായ യുഗമെന്നതിൽ നാലുപ്രതിഭാമുഖം, മോശിനി
 യുടെ വായ പൊളിപ്പിച്ചു കരേ ഭയം വായിലുണ്ടാക്കുന്നു. അ
 കിയമ്മി ഭയമെത്ത ചെമ്മിയിലേക്കു മോശിനാസകലം വീശി, മ
 ഞെ കൈകൊണ്ട് സമ്പ്രദാന ചോദിക്കുന്ന യുഗസംവാദം അദ്ദേ
 ശ്വന്തയ്ക്കെ. ഒരു നാഴികക്കുന്നെ ഇങ്ങനെ തടവുകൊണ്ടു മിന്ന.
 അപ്പുവായമെങ്കു സമരായം വന്ന കണ്ണമിരിച്ചു നോക്കിയ
 പൂട്ടാർ അകർ അരികത്തു തെങ്ങാമെന്നൊക്കെ സമ്പ്രദാനി
 കിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഇതു പരേ അന്നത്താക്കുന്നപൂട്ടാർ വ
 ള്ളായിരുന്ന ഈ സ്ത്രീ ഇമ്മിപെരേ പെരുന്നേണുന്നിരിയ്ക്ക
 സമ്പ്രദാനയെ കൊടുപ്പിച്ചു. അപ്പുവിനെ അവിശ്വസം. വെ
 ള്ളപ്പാർ യുഗയുടെ സൂക്ഷ്മയെക്കൂടും സഞ്ചിതയെക്കൂടിയായി
 അമ്മി. സമ്പ്രദാനയുടെ നയനങ്ങളിൽ നന്ന അപ്പുവാര തെ
 മിത്തരെ പൊഴിയുകയും ചെയ്തു. മിത്തനായ യുഗയുടെ
 മോശിനിയിൽ നിന്ന അകർ ഭയമെക്കു വേർപെടുത്തുവാൻ അപ്പു
 വിനയെ അനുകമ്പയായ മിവച്ചു.

“മണ്ണു ദിവസം കൂടി ദൈവം അനക്കത്തെ കിടക്കണം. മ
യെണം യാതൊന്നും കഴിക്കേണ്ടതില്ല. യാതൊന്നും ചെയ്യാ
തെ ബിച്ച്കൊണ്ടു കടന്നാൽ മതി ഈ മണ്ണും മറ്റൊരു അക
മേതെങ്കിലും പാലിൽ കലർന്നു കഴിക്കുകയും ദൈവത്തെല്ലാവരും തേച്ചു
തടവുകയും ചെയ്യണം. യേശുദേവൻ. ദീനം ദൈവവും, അ
ൻ ഇറപ്പാൻ പോകുന്നു. പുഴയും ദിവസം പാതി ചെയ്യുന്നു. അ
ന്നാൽ അയ്യപ്പൻ അവർക്കു കഴിക്കണം. അൻ ഇറപ്പാൻ

വന്നതായി ആരോർ പറയേണ്ടു് എന്നും പറഞ്ഞു ചാറ്റവിയമ്മയെ ജനത്തിൽ നന്നും ദൈവധം വേർപെടുത്തി ദ്വൈതസ്മയം നൽകി സന്യാസിവർണ്ണൻ പിടിക്കുക.

പിന്നെ ദിവസം കാലത്തു് കഞ്ഞിക്കാഴ്ചയും മറ്റും വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ—വല്ലാതെ അസ്തമം!—അമ്മ വന്നു കൂട്ടി, കറേറ്റു സംസാർ എന്നതുണ്ടു. അന്നത്തെയും പിറവന്നാളത്തെയും കഴിക്കുകയും ചെയ്താൽ തുടങ്ങി. ഈ വാചനം അറിഞ്ഞു ബ്രഹ്മണകന്യംബം സാഗ്ഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭീനം ഇത്ര പെട്ടെന്നുതന്നെ കൈക്കൊണ്ടു വിചാരിച്ചു എല്ലാവരും അത്ഭുതം അത്ഭുതപ്പെടുകയും കാരണമന്യമായിട്ടു കൂടാകാക്കുമെന്നുപോലെ മഹാനന്ദം പറയാൻ കഴിഞ്ഞു പറയുകയും ചെയ്തു.

സന്യാസി പറഞ്ഞ ദിവസം കൈക്കൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരുടെ കയ്യിൽ ചാറ്റവിയമ്മ കൈക്കൊണ്ടു ചെയ്ത, പ്രമേയം ചെയ്തയും തൊഴുകയും ചെയ്തതേയും അനുസ്മരിച്ചു ഗൃഹത്തിലേക്കു മടങ്ങുന്ന സമയമായിപ്പോൾ, താൻ താനും കൈക്കൊണ്ടു തന്നെയാണു് അനുസ്മരിക്കുന്നതെന്നും, മറ്റുള്ളവർ മടങ്ങുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നും ചാറ്റവിയമ്മ പറഞ്ഞു. കൂടെയുള്ളവർ വളരെ ഉറക്കം ഉണക്കം ചെയ്തും ചാറ്റവിയമ്മയുടെ നിശ്ചയത്തിന്നു പ്രകാരമുണ്ടായല്ല കഞ്ഞിക്കാഴ്ചയും മറ്റും കൈക്കൊണ്ടിട്ട് നിന്നു നടക്കുകയും ചെയ്തു.

സന്യാസിയുടെ വരവും കാത്തു ചാറ്റവിയമ്മ കൈക്കൊണ്ടു ചാറ്റവിയമ്മയെ. അധികം അനുസ്മരിക്കുന്ന അദ്ദേഹം വന്നപ്പോൾ, കൈക്കൊണ്ടിട്ട് നിന്നും പുറത്തുപോയി കണ്ടുപോയ കൂടി ഒരു വിജയപ്രദമായും ചെയ്തെന്നും, സന്യാസിയുടെ വരവുണ്ടായെന്നു കരഹിതം ഉണ്ടെന്നും കൂടി കൈക്കൊണ്ടു കരഹിതം കൈക്കൊണ്ടു ഉണ്ടെന്നും.

[illegible][illegible]

ക. നമ്പ്യാനന്ദപ്രസാദാചാര്യർ പ്രസിദ്ധ നമ്പ്യാനന്ദ
മഠത്തിന് എണ്ണപ്പെട്ട ബെംഗളൂരു വിപാകം കണ്ഠ.

[illegible][illegible][illegible]

സുഖമിയ്ക്കുകയും തന്നെ, കടം ക്കുക, പട്ടക്കുക" എന്നാണു
 ഇത്രയും സുഖമാണെന്നും ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്

[illegible]

இதுபோன்ற நகரம் உலகம் யாருடையதான்? வெள்ளசேலம்
புறம் மீதி சாறுகொள்ளுபவர்கள் அங்கு வந்து கொள்ளுதலும் தாங்கள்
கொள்ளுதலுக்கு வந்தால் உலகம் யாருடையதான்? தந்தையார் உத்தரவுகள்.

வேண்டுமாயின் பல்வேறு காரணங்கள் காரணமாக உயர் உத்தியோக
புள்ளியைப் பாதிப்பது போன்றவைகளையும் கருத்தில் கொண்டு
நினைத்து, அரசாங்கம் உத்தரவுகளை வெளியிட்டு அதன் மூலம்
உத்தியோகங்களில் பணிபுரியும் பணியாளர்களைப் பற்றி உத்தரவுகளை

ഇന്നത്തെ മനോരമകളിലുള്ള ശത്രുവിനെ അകറ്റിയ ശേഷം ഈ പ്രതിപാദ്യങ്ങൾ പണക്കുതട സംബന്ധമായോ മനോരമ ചിത്രം ബലമായി കൊണ്ടുവരിച്ചു ഇത് ഒന്നുപറ്റി കരുത്തുനോട്ടം പറഞ്ഞു എല്ലാവരും മടക്കമെടുത്തു. രാമൻ ഇന്നെയും അവയെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. മായവ നേതൃത്വം ദാഷാധിപനായും പട്ടാളം ശക്തിപ്പെടുത്തിയും പന്നി: കരണവകൊണ്ടു യാചിക്കുകയും ചെയ്തു. യാചനയെ പരിവർത്തിതമാക്കി കരണവകൊണ്ടു അത് ഒന്നുപറ്റി. പാലാൽ കാക്കനവരോടു പറഞ്ഞു നമിക്കും, കരണവർ പറഞ്ഞിട്ടും അവർ സമ്മതിക്കാത്തപക്ഷം അമ്പലമുക്ക് സമ്മതം നോക്കുകയെന്ന ചുമതി നൽകുന്നതെന്നും എല്ലാവരും തീർപ്പാക്കി. "ഇവിടുന്ന് പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കാത്തവർക്കു പറ്റുന്നാണ് എല്ലാവരും പറയുന്നത്. ഇവയെക്കൂടി സാമന്തമുല്ലാസനാണ് അവരോടു അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടുന്ന് വല്ലാത്തൊരുതന്നാണ് എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുന്നത്" എന്നു പണ്ടാണെന്നതു ഒരു ദിവസം തന്റെ മേൽനോട്ടം ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം മേൽനോട്ടം പറഞ്ഞു.

[illegible]

“ഏതാൽ ഏല്പാദനം മിഷനറിമാർക്കും. ഇതും ഒന്നാം ഹരിതയ്ക്കും, അയാളുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരമേ നടന്നോട്ടെ. മകൻ മൃത്യുഞ്ജയനാൽ അറിയപ്പെടുന്ന അവനോടും വലിയ ശത്രുവുണ്ട്. പക്ഷാത്കരനായിത്തീർന്നു. എന്താ ലക്ഷ്യം? അത്ര ലക്ഷ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനൊരു സൂത്രമെന്തെങ്കിലും. നാലാളെ ഇങ്ങൊട്ടു വരുത്താൻ.”

അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രinciples അതാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രinciples അതാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രinciples അതാണ്.

അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രinciples അതാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രinciples അതാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രinciples അതാണ്.

അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രinciples അതാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രinciples അതാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രinciples അതാണ്.

അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രinciples അതാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രinciples അതാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രinciples അതാണ്.

പ്രത്യേകിച്ചും രാത്രി, ഓൻ കൈവലം പെട്ടെന്നായി മറി കോറുണ്ട് വോണൻ സുന്ദരരൂപം ഏതെങ്കിലും ഭാഗ്യമിനങ്ങളായ വേദങ്ങളോടുകൂടി പരീക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ, മനസ്സുസമാസമയവും അതിനനുസരണമായ് വ്യാൻ മൂകകാലം മിക്കത്താണു് ഉടനെ ഒരു കരയെയും മേലകാണാം. ദാഹത്തിനാൽ കോലശ്വരകാലങ്ങളാകാവുന്ന വൃശ്ചാസമുദിച്ചിവാൻകൂടി ആസക്തി എന്തെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ കൂടലുകൾ രാമനോടൊക്കെയെടുപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു നാംകൂടി ഇപ്പോൾ നന്നെ പഠനയുക്തമാകുന്നു. ഇതുവരെയെടുപ്പിച്ചവ ഇങ്ങനെ ഏറ്റവും കഴിയില്ലാത്ത കൂടലുകൾ വിചാരിച്ചാൽ എന്തിനാൽ പോകാം. ഇപ്പോൾ സ്ഥിരമാത്മസം തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ആദ്യവൃത്തിൽ കൈ ഇങ്ങനെ വലയമായും അയക്കണം. ദേഹകാലം നല്ല സ്ഥിതി നോക്കണം, അത് ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിൽ അറയെ വെട്ടിപ്പുറം നിറിക്കുന്നവനെ മാത്രമേയുള്ളൂ.

മദ്ധ്യസ്ഥൻ ഓരോരേറ്റിൽ മേന്മയ്ക്ക് അറിഞ്ഞിരിക്കുക വല്ലാത്തതും എന്തിനും നഷ്ടമെങ്കിലും ഇത്തരം അല്ലതന്നെ. മറ്റും വല്ലാത്ത കഷ്ടതയ്ക്ക് - സൗഖ്യംതന്നെ. നാട്ടിലും എല്ലാവരും ശേഷം കൈ. പൊൻ സൗഖ്യംതന്നെയെന്നതും മറ്റുമുള്ള വിവരം നഷ്ടം അമ്മമാരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഓൻ അമ്മിണിക്കുടേതായിട്ട് ഉടനെ മറ്റൊരു അമ്മയ്ക്കും, 'നിന്നുപകർത്തേണ്ടതും വികാരമുണ്ടാ പ്രബലമുണ്ടാകുമെങ്കിൽ' എന്നു മേന്മൻ പറയുന്നതു മാത്രമാണ് എന്തെങ്കിലും സഹനശക്തികാലമായിട്ടുള്ളതു. ഇതു കിട്ടിയ ഉടൻ തന്നെ മറ്റൊരു അമ്മയെത്തന്നെ പ്രത്യേകം അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്ന്

സമാകുലതയായ കഥയ്ക്ക്

ഈ കത്തിന് വേണ്ടഗോപാലൻ അയച്ച മറുവടിയുടെ അല്ലെങ്കിൽ താഴെ ചേർത്തു:--

“ਪ੍ਰਤਿ ਸਤਿਨਾਮੁ”

[illegible]

[illegible]

എന്റെ ഒരു ധാരാളമായ ഇഷ്ടമായ പൂർണ്ണമാണ്. കാലം
ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും സാഹിത്യം ഭേദമാണ് വല്ല വ്യത്യാസവും വ
ന്നുണ്ടാകുകയും എന്റെ സാധ്യമായ ഭവനങ്ങൾ ചേർത്ത്
എന്നുള്ള ഗവൗരവങ്ങൾക്ക് കർമ്മവും താൽക്കാലി വൃ
ത്താസവും വരികയുണ്ടെന്നു ദൈവത്ത് വിശ്വസ്യ പൂർണ്ണമാക
എന്നതിനെ സംശയമുണ്ടെന്നു എന്ന്

“നമുക്കും മുമ്പായിട്ടുണ്ട് സാക്ഷാৎ, വേണം.”

ഇക്കിനെ പഴയ ഏഴുതുകട്ടും താങ്ങിമുത്തും ദാനകകയ്യ
തോത്. വാഴപ്പിളിപ്പനാക്കയുടെ മൈനൻ വൃദ്ധപാലക്കത്തപ്പ
റവയുടെ മേലാഴ്വരമാപാലൻ എന്ന കത്ത. ഇക്കറക്കയെപ്പാൾ ഒരു

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

കേശ:—കമലം അവിടെയെന്താണ് എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു അങ്ങനെ തീർച്ചയാക്കിയത്?

കമലം.—അവൻ അവിടെ പോയി, പഠിപ്പിക്കുവാൻ കാര്യത്തെ കുറിച്ചും മറ്റും. മറ്റൊരു കാരണം മേൽപ്പട്ട. അവൻ വസ്തുത പറഞ്ഞു.

കേശ:—അതെ. വസ്തുത പറയാൻ വേണ്ടി അവൻ ചെയ്യുന്നതാണ് കമലം.

കമലം.—അവൻ ജ്യേഷ്ഠനോ വാദകനല്ല. ശരി. അങ്ങനെയൊക്കെ സ്വഭവിച്ച കളയാം. എന്താണ് യോഗ്യത്വം? ജ്യേഷ്ഠന് ആരോടിച്ചാൽ അറയില്ലെ? അവിടെത്തന്നെ ഇന്നാൽ മേകാവത്ത്—ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാഗ്യം ആദ് കഷ്ടം! മേയ്ക്കൽ മെല്ലെ കൂടാൻ തുടങ്ങിയതല്ലോ!

കേശ:—ജ്യേഷ്ഠ! എന്നു കേൾക്കുന്നു കേൾക്കണം. അവിടെ ആയിരം ആളുണ്ട്.

കമലം.—ശരി. ഇവ ആയിരം ആളുകളും എന്താണവിടെ പോയതെന്നതല്ല? അവരെക്കൊല്ലപ്പെടുകയോ? എല്ലാവരും ജ്യേഷ്ഠനെപ്പോലെ ഇങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുകയായിരുന്നാൽ മേയ്ക്കൽ വെട്ടിയൊന്നുവെട്ടിയല്ലോ!

കേശ:—അതൊക്കെ ശരിതന്നെ.

കമലം:—പറഞ്ഞതാണ് ശരിയല്ലാത്തത്?

കേശ:—ഇനിയും വെറുതെ പറയം കളയരുത്! അതിനാണ് എന്നുള്ളത്. അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അല്ല.

കമലം:—എന്നാൽ പറിക്കേണ്ടിയിട്ടില്ല. ആ പണം കൊടുത്തുവെക്കുകയായിരുന്നു.

കേശ:—അങ്ങനെ മെല്ലെ മെല്ലെ കൈകൾക്കുവെക്കുക അതാണ് നല്ലതെന്നു അവർ ഉപദേശിക്കും.

[illegible][illegible]

മുഴക്കി വാനിക്രം ഗണപതിക്ക് ആശ്ചര്യമില്ലല്ലോ. വേണവിന്റെ മറ്റും മാന്ത്രിക യുക്തിക്ക് തന്റെ വീട്ടുകാരെതിരും മകളും തന്നെ അന്ധനായവരാണ്! വേണവന്റെ വേദം വീട്ടുകാർക്കു അന്ധനായവർക്കു മാത്രം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. മിസ്റ്റർ പിള്ളയുടെ അടുത്തുകൂടി തൊന്നാവട്ടെ, മഞ്ജുലയ്ക്കു കയ്യെത്താത്ത അടുത്തു കൈവന്നു കൊടുക്കു. അതുവരെ മിക്കവാറും വൃത്തിയായ വാടകയും മറ്റും ആൾക്ക് അത് അനുഭവമാവട്ടെല്ലോ.

[illegible]

உள்ளேயிருப்பவர்கள், கூடுதலாகக் கற்றுக்கொள்ளும் ஒரு நு
த்யாசம் தங்கள் கூடுதலான கல்வியைக்கொள்ளுதல் பற்றியதென்பது
கூடுதலாகக் கற்றுக்கொள்ளும் ஒரு நுத்யாசம் தங்கள் கூடுதலான கல்வியைக்கொள்ளுதல் பற்றியதென்பது

[illegible][illegible]

കു മനുഷ്യന്റെ മനസ്സുകൾ അപമാനിക്കുന്നതും വന്നാക്കുന്നതിനും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതും ഉള്ള ശക്തിയുടേതല്ലെന്നും സമസ്തജാതകൾക്കുമെതിരെ

നെല്ലൊളിതന്റെ ജീവചരിത്രപരമായതാണ് കഥാ നായകനായ വേണുഗോപാലന്റെ സ്വാഭാവികമായ ഉന്നത സ്ഥാനകാംക്ഷയെ പോഷിപ്പിച്ചു വളർത്തുന്നത്. ഭർത്താ, ന ഗത്തെ, മൃഗനായ കൊല്ലത്തൊട്ടുണ്ടായ സാധാരണ പാ ശ്ചാത്യാളിത്വം ഈശ്വരയായ, മനു വർത്തമാനമുള്ള ജീവി തയും ഈ തൃപ്തതയ്ക്കുപോം ദുർവികാരകാര്യം ചെയ്യ

[illegible][illegible]

വരുടെയും സുഖത്തിനും വേണ്ടവിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസപരിപൂ
ർത്തിക്കും അളവറ്റ ദോഷത്തിനുമെല്ലാം നിദാനമായ ആ ദോ
ഷം പെട്ടെന്നാൽ ഹൃദയാഗത്തിലകപ്പെട്ടു. ശ്രീധരനാശ്ശിനാ
യർമരിച്ചു സൗധധാര കട്ട ചക്കുതിരുത്തുക ഇതെത്രകണ്ടു ബാധി
ച്ചവനെ പറയേണ്ടതല്ലല്ലോ കടലക്കുറ്റിയത്തക്ക ശരീര
സുഖക്കേട് ബാധിച്ചതിൽപിന്നെ ശ്രീധരനാശ്ശിനായർ ദാക്കര
യണിഞ്ഞതായ സംസ്ഥാനം ചെമ്പുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്റെ
മുമ്പത്തെ ഭാര്യയെ ചെന്ന സാധാരണ കണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവും പുത്രന്റെ വിവാഹിതനെന്നും എ
ല്ലാംകൂടി ആ സന്തീശിഭാര്യയുടെ അന്ത്യം വൃശ്ചസ്സിപ്പിച്ചു
വരുന്നതല്ലാം അനുഭവിക്കുമല്ലോ അദ്ദേഹം കൈവെട്ടി

ഇരുപത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

൧൯൨൨

മരിച്ചപ്പോഴത്തെ അന്ധന്റെ കാരണവരുടെ മരണം ആ
ആളുടെ ബന്ധുക്കളുടെയും ആശ്രിതന്മാരുടെയും ജീവിതശര
യിൽ എത്രതല്ലാം വൃശ്ചസ്സത്താണുണ്ടാക്കിക്കിടന്നത്! പ
ഞ്ചാത്മാവായ ശ്രീധരനാശ്ശിനായർ കിടന്നിരുന്ന മാതകസേവ
യിൽ പിഴുതെന്നായ മാനാശ്ശിനായരാണ് ഇപ്പോൾ കിടക്കുന്നത്.
പാർക്കായ ശിരയായുടെ സ്ഥാനത്ത് കത്തോമല്ല അതയും കട്ടിക
ളും വന്നുവേണം. കായ്തുമരയിൽ പലരേയും ആവശ്യമില്ലെന്ന
പറഞ്ഞത് ഇപ്പോഴത്തെ കാരണവൻ വിചാരിച്ചു. തറവാട്ടു
മിലവുകൾ കഴിയുന്നേടത്തോളം ചുമക്കി. ഏതമാത്രമല്ല, ക
ഡംബക്കാലെയും അദ്ദേഹം നന്നെ കഴിക്കുവാനും തുടങ്ങി. കാ
രണവൻ പിഴുതെന്നും സ്നേഹമില്ലാത്തവനാണെന്നതുകൊണ്ട് അനു
ശിരവന്മാരുടെ സ്ഥിതി വലിയ കഷ്ടത്തിലും ആവുമല്ലോ. കേ
രവനാശ്ശി വല്ലാത്ത പാശബദ്ധിയിലായി.

വർദ്ധിച്ചശാമൻ മരിച്ച സുകുടവർത്തമാനം കന്യാമുഖന
 അറിയിച്ചിട്ടുള്ള ഉടനെ മരിക്കാൻ തീരുത്തു കൂട്ടരെല്ലാം നാട്ടിലേക്കു
 വന്നവൻ ശോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും കഴിഞ്ഞുകിന്നശേഷം അപ്പു
 തന്നെ മാനം കൂട്ടിക്കൊണ്ട് കേശവനാട്ടിനി മരിക്കാൻ മടങ്ങുക
 കയ്യോ വെച്ചു ഞാൻതന്നെ കയ്യോ നാട്ടിൽതന്നെ ഇരിക്ക
 കയ്യോ കയ്യോ

[illegible]

കമലയുടെ പേര് അതാലും സ്വപ്നാർത്ഥത്തിൽ തന്നെയായെല്ലാം. തന്റെ മോഹനീയത്വം ഓടിയൊഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന മധുരമായ വാഗ്വർത്തമാന്റെ വിശയഗർവ്വമെന്നും കേട്ടിട്ടു കേൾക്കാത്തവർക്കു തന്നെ നല്ല സുഖമിപ്പിക്കാൻ. മേൽമുഖത്തെ കഥയെപ്പറ്റി എത്ര അഭിപ്രായം വ്യക്തം അവർക്കു താക്കതാണെന്നും കണ്ടു. എന്തെല്ലാം മനോഹരവും ഇടനാട് എന്തെല്ലാം വസ്ത്രമേന്മ' വീഡി തന്നെ പലിക്ക് കൈയാണു്. താൻ അതിന്നു ഒരിക്കലും കഴിയാതെപ്പോയി. ഇനി ഉത്തരവാദിയായ ഉപദ്രവത്തെപ്പറ്റി അവർക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഇപ്പോൾ വന്ന ചെത്തിട്ടുള്ള മുപ്പതുവയസ്സായതുകൊണ്ടുതന്നെ വേണ്ടി പുതിയ കാരണവരും മറ്റും തന്നെ ബലികൊടുപ്പാൻ തുറന്നുവെക്കുന്നു.

വരാമ പണിക്കർ അതുകൊണ്ട് തൃപ്തപ്പെട്ടുവെന്നു വരാമ തന്റെ തറവാട്ടു മുഴുവനും നശിക്കുന്നതായാലും, മോക്ക മുഴുവനും അറിയെ വിരോധമായി നടന്നാലും, വേണ്ടവിതരണമൊക്കെ മറ്റൊരുകൾക്കു വരുന്നത് സിറികൾക്കുതന്നെ അർപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദൈവാനുഗ്രഹം പലപ്പോഴും മിക്കതായിവാണല്ലോ കവാശിക്കക.

പുലകുട്ടികളെപ്പോലെ കേൾവ നല്ല മിശ്രിതിക്കുപോകുമ്പോൾ അന്നെയും കൂടെ കുകുപ്പാപാകങ്ങളെന്നു കഥയും വളരെ താമിട്ടു. എങ്കിലും, മാലവിനെ കേൾപ്പിട്ട് കേൾവനല്ല. അമ്പലമുക്ക് നാട്ടിൽതന്നെ വെട്ടു ചുറ്റുപാടി. ഏതാമത്, കേൾവ നല്ലി വെണ്ണ് മിശ്രിതികൾക്കു തന്നെയും അദ്ദേഹം താമസി കൂടാതെ കഥയും മറയ്ക്കുന്നതാണെന്നു. ഏതൊരു സുഖരക്ഷിതാ മിശ്രിതിക്കുതന്നെയാണു് അദ്ദേഹം വിശ്വസ്ത ചരമം പരത്തു് പറ്റിയു് പറ്റിയു് പോയതു്. ഇങ്ങനെ മറയ്ക്കിക്കു വെട്ടുക വേണ്ടാൻ അദ്ദേഹം വകയായ. അറിയെ കൂട്ടിച്ചു സകല. അദ്ദേഹം കേൾവ കേൾവ ഏതൊരു കുകുപ്പാപാകയെന്നാ

പാശ്ചാത്യർ അവതിക്കുണ്ടിച്ച മറ്റും പള്ള പരയുന്ന മറ്റൊരു നന്നായൊക്കുകൾ കേൾ വേണ്ടതോപാധൻ മരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം മരിച്ച വിവരങ്ങൾ കേൾ വനല്ലി അറിയി കവി അറിയെ കൂട്ടിയതു് പാശ്ചാത്യർ കഥ ഏതു പാതയെ വേണ്ട വിശ്വസ്ത പ്രയത്നങ്ങളെക്കൂടെ തന്റെ സമുപാധംപോയി. മറ്റൊരുതന്നെ യുവാവ് വാരിട്ടു കേൾ വനല്ലിയിൽ, മിശ്രിതി പള്ളയും വീട്ടുകാരനായും മകളും വേണ്ട വിനെ സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നതെന്നു വളരെ ശ്രമിച്ചതോക്കി. എന്തുപോയിട്ടും ഒരു വിധവും സമാധാനപ്പെട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു സങ്കടത്തിൽ ആക്കത്തു പരത്താലും ഹൃദയമല്ലല്ലോ. “കേൾ വനല്ലിയിൽ മിക്കതും മാനസത്തിന്നുതന്നെയെങ്കിലുമുണ്ടെന്നു കേൾവനോടൊസേരയ്ക്കു്”

കരയ്ക്കുകയും കര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേണ്ട മോഹം
 മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കരയ്ക്കുകയും കര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേണ്ട മോഹം
 മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

മുമ്പത്തെപ്പോലെ കരയ്ക്കുകയും കര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേണ്ട മോഹം
 മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കരയ്ക്കുകയും കര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേണ്ട മോഹം
 മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

കരയ്ക്കുകയും കര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേണ്ട മോഹം
 മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കരയ്ക്കുകയും കര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേണ്ട മോഹം
 മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

കരയ്ക്കുകയും കര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേണ്ട മോഹം
 മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കരയ്ക്കുകയും കര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേണ്ട മോഹം
 മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

യഥാർത്ഥംകൊണ്ട് തന്റെ മൗനത്തിനായ മുമ്പിങ്ങിയത്തക്കം
 ദുഷ്ടയല്ലെന്നായ മാമുനത്തിനായതക്കം വേണ്ടാഗാപാലൻ ഏഴു
 തി. കണ്ടുപോയ യാതൊരു മറുപടിയും അയച്ചിട്ട് കമല
 തിന്റെ കത്തിൽനിന്നാണ് വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിയതു. അ
 തിലെ താല്പര്യം തന്റെ പരവേശ്യകാലമായിരുന്നു:—

“പ്രണവനാ മ!”

മദിരാശി.

കൈവരേപ്പോലാ മനുഷ്യക്കു നേരിടുന്ന ആപത്തുകളെപ്പറ്റി
 വിചാരിച്ച് ചെറുകുറുപ്പുസ്ഥാനത്തുനിന്നു നിഷ്പ്രഭമാണല്ലോ, ത
 ഹിങ്ങിയത്തക്കം അങ്ങനെയൊരു ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥ കള്ളുക
 ഉയർന്നു വിവരം അറിയരുത്. നമ്മെ സ്നേഹമില്ലാത്തവരും ത
 മ്മിൽ വിരോധമുള്ളവരുമായവരിൽനിന്നു നമുക്കൊരു സഹോ
 യം കിട്ടുകെന്നുശ്ചിന്തയ്ക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്വമാണ്. പഠിച്ച മുഴുവനാ
 അവൻ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു അറി
 യാമല്ലോ. അറുപതു പവൻ വേണമെന്ന് അവർക്കുശീട്ടു
 കണ്ടെന്നു അറിയരുത്. അറുപതു പവൻ ഇതരക്കാർ അത
 അനുഷ്ഠിക്കും. ഇതു കൂടുതലുണ്ടെന്നു അറിയരുത്. പുറപ്പെടണം. അ
 വിരോധംകൊടുപ്പാൻമുതിന്നു, വഴിയാത്രക്കുള്ള ചെലവു കഴി ചുട്ടു
 മൂളി ബാക്കികൊണ്ട്, തൊഴുതുന്നല്ലെങ്കിൽ, കൊടുപ്പാൻമുള
 ക്കും ബോധ്യമായ ചെലവുകളെക്കൊടുത്തുവെച്ച് ഉടനെ
 പുറപ്പെടുന്നതാണ് നല്ലത്. ഇവിടെ വന്നതനുശേഷം ആവ
 കസംശ്യകൾ അയച്ചുകൊടുക്കാം. ഇപ്പോൾഇത്രതേ ഏഴുതു
 അളു. ശേഷം മുമ്പാവിൽ.

ഏതാ സ്വന്തം കമലം”

ഈ കള്ളു വാതിലുകളിലുംയുദ്ധം വേണമിന്റെ ക
 ണ്ടുകളിൽനിന്നും ചെങ്കുളം തെരുവുതെ വീണതുടങ്ങി. കമല
 തന്റെ പേരിൽ വേണമിന്റെ ഏതുകണ്ടു പ്രേമരൂപ ബഹുമാ
 നവും തേരന്നിയെത്ത പറവാൻ പ്രയാസം കമലം അപ്പോൾ
 തന്റെ അമിതമുറയായതാവുകിൽ വേണ്ട അവളെ ഗാഢ

വേണ്ട വല്ലാത്തൊരു കടിക്കലകപ്പെട്ടു. ലക്ഷ്യമെഴുതി കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞ് ഏതു യാദിച്ചിട്ടും ആ സ്ത്രീ സമ്മതിച്ചില്ല. ഭാര്യയും നിന്നാൽ കകുളാകമെന്നു വേണ്ട അരിലാണി തന്നായി മിസ്റ്റർ പിള്ളയോട് പേക്ഷിച്ചു. “അതിനെന്നു വിരോധം വരട്ടെ പുറപ്പെടാനെന്നു കാണുവാൻ?” എന്നാണ് അദ്ദേഹം വീണ്ടും മറുപടി പറഞ്ഞത്.

“ഇനിയും ഇവിടെ താമസിക്കുകയും മിഥുനമിത്രം കൂടി ഇപ്പോൾതന്നെ, ഇതുതന്നെത്തന്നെ വേണ്ടവർ പ്രയാസമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇവ കട താമസിച്ചിട്ടും യാതൊരു ഫലവുമില്ല. വിരോധമില്ലാതെ ഭാര്യയും നിന്നാൽ കൊടുക്കുകയും വാവാതെയിരുന്നാൽ ഇവ പണം അനുയോജ്യമായതെന്നു തന്നെ” എന്നു വേണ്ട മിസ്റ്റർ പിള്ളയോട് കണ്ണീർ പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

പിള്ള — “ഹേ! ഇക്കാര്യം നിസ്സാരമായൊരു സംഭവമാണ്. അതെന്നുപററി എനിക്കു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. വേണ്ടമേൽക്കൽ അതാണ് ഇപ്പോൾതന്നെ കൊടുത്തുകൊടുക്കുക. ഏതെങ്കിലും പണമുണ്ട് പര്വ്വ മഴിവനാക്കി മടങ്ങുവാൻ വല്ല വഴിയുണ്ടോ എന്നാണ് ഏതെങ്കിലും ആശയം. അതിനു വേണ്ട ശ്രമം ചെയ്യുന്നതുമുണ്ട്. അപ്പോൾ ഒരു കഷ്ടതയുണ്ട്. അതെങ്കിലും മറുപടി കണ്ടതിനുശേഷം പുറപ്പെടുന്ന കാര്യം തീർച്ചയാക്കാം. അതുവരെ ഇവിടെ താമസപ്പെടുകയെന്നു കരുതിയാണ് പുറപ്പെടുന്ന കാര്യപ്പെടുമെന്നു അത പറഞ്ഞത്.”

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ വേണ്ടവിനങ്ങളായ വിസ്മയവും സന്തോഷവും ഇക്കാര്യത്തെ പറയാൻ പ്രയാസം.

“ആത്മമിത്രം” ദയാൻ ഇങ്ങനെ ഒരു സന്തോഷം ചെയ്താൽ പ്രതികരിക്കുമെന്നു അ : സ്വപ്നപി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല.

സഹായം ലഭിച്ച വിധത്തിലുള്ള ഒരു സന്തോഷമാണ് എന്ന് കീഴ്പ്പാറ കോന്നൂറന് എന്റെ പേരിൽ ഇത്രകണ്ട് സൗഹൃദമുണ്ടെന്ന് ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കാതെ തന്റെ ശുഭലാഭമനുഭവിക്കുകയാണ് എന്ന് ചുരുക്കത്തിൽ സന്തോഷത്തോടെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. സന്തോഷത്തോടെ വാതുക്കൊണ്ട വെണ്മേനപ്പൻ വൻ പറ്റത്തെ

பிழை:—“வழி வாயை நாயை வந்திட்டு அகலவனா ஸகலமும் வெ
யுதகாட்சி கண்ணாடிகளாக” னான் அழகுறா. “அழகுறா
அடவி விட்டான்” அழகுறா அழகுறா கண்ணாடிகளாக”

പ്രബന്ധം:—“ഇതിൽപരം വിചാരമറിയാതെ നാമൊരും ഈ ജനതയിൽ എന്തിനെ സിന്തിക്കാനിട്ടു. ഈ സമയം ഏകദേശം മാനുഷത്തെ കൈപ്പിട്ടു എടുത്ത നാട്യം നിമിത്തം പലരായിട്ടുണ്ടെന്നു സംഗതമിട്ടു. എന്റെ കൗതുകപരമായും ഇതുതന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇതുതന്നെ ഈ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇതുതന്നെ ഈ മനസ്സിലാക്കുന്നു.”

പിള്ള:—“നാമകർമ്മം കർത്തൃപ്രകാരം ഏതെങ്കിലും നാമം ആകുമല്ലോ ആശയാധിപം. ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്താണ് പറയാനാകുന്നതെന്ന്, ഈ ആശയാധിപനിമിത്തം നാമകർമ്മത്തിൽ ഇന്ന് എങ്ങനെയാണെന്നും അതിലൂടെയോടൊത്തുവന്നു വരുന്നതിനും ആ താമസം നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന മിശ്രമുള്ളപ്പോൾ നാമകർമ്മം എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നും അതല്ല. അതല്ല. ഇത് വെറും നാമം അല്ലെങ്കിൽ അത് സ്പെഷൽ നിങ്ങൾ ബഹുമാനപ്പെട്ടവർക്ക് ഈ സർക്കാർ ചെയ്യാൻ എന്താണ് അത് ചെയ്യേണ്ടതെന്നും നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാൻ എന്താണ് അത് ചെയ്യേണ്ടതെന്നും വിചാരിച്ചാൽ അത് വേണ്ടതല്ല.”

മറ്റൊരു യോഗ്യനായ അദ്ദേഹത്തെ ഈ അവസരത്തിൽ വല്ല പ്രകാരവും സഹായ പ്ലാൻ കൊള്ളാമെന്നു എനിക്കും വലുതാക്കാനുമാവാം. എന്നാൽ ഈ മോഹനവൃത്തി വരുത്തുന്നതിന്നു സുലഭമായ മാതൃക കാണാത്തതിനാൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. നോക്കൂ. അതുകണ്ട് അസ്തിയുള്ളവരെല്ലാം നിന്നു കാണാമല്ലോ. എങ്കിലും ഈ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ വല്ലാത്ത ധനവും സഹായിക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് എന്റെ യഥാർത്ഥമായ ആഗ്രഹം. സമ്പന്നരെല്ലാം നാം ഇഷ്ടിക്കുന്ന ചെല്ലപ്പൻ ഇനിയുണ്ടായാൽ, നമ്മോടൊന്നിച്ചു സുഖദമ്പതികളായി വാസിച്ചാൽ അദ്ദേഹവും കൈവെട്ടാൻ നിന്നായിരുന്നു. അതിന്നു അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു മനസ്സുവുമായ സമ്മതവും സന്തോഷവും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യഗുണമനസ്സുകളായ ക്രമംകൊണ്ടാണ്, കഴിയിൽ അദ്ദേഹം പണപ്രിയനും, എനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ചെല്ലപ്പൻ കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. നമ്മുടെ ദൈവാനി ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ഞാൻ ഏ. ഡാസ്തയ്ക്കു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തെ നാം വെച്ച് എടുത്താൽ കൊള്ളാമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. കണ്ടാൽ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം ഇവിടെപ്പോയി കണ്ടു പരിചരിക്കാമെന്നുള്ളതും. ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ളതും എന്റെ ഈ ആഗ്രഹത്തെ അതി സന്തോഷപരമായ സ്വീകരിക്കുന്നതും നമ്മുടെ നിന്നെ അറിയു മുകളിലും. അപ്പോൾ അർപ്പിയുന്നതാകട്ടെ നീയും യോഗ്യനായ അദ്ദേഹത്തിൽ, ഈ കത്തയെ വിവരമെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. കഴിയുന്നപക്ഷത്തിൽ മുമ്പാകെ ഇരിക്കും. യോഗ്യനായ അദ്ദേഹം നമ്മുടെ ദൈവാനിയിൽ നിന്നു പലതും നാം അതിയന്യമാവുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.

എന്നു എന്റെയും വാസലയപ്രസ്താവം,

പ്രമോദേശ്വരൻപിള്ള

വേണമെന്നോടൊക്കെ കത്തിക്കെ താല്പര്യം നല്ലൊരു പണ
സ്സിദ്ധമായി. “ദേവന്മാനിയെ സംബന്ധം ചെയ്യാതെ” ഉറു
പ്പി ചെയ്തപ്പോൾ മിസ്റ്റർ പിള്ളയുടെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതും,
താൻ ദേവന്മാനിയെ പക്ഷേ പക്ഷേയ്ക്കു” ചെന്നു നോക്കി
ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പുതന്നെ സ്വന്തം വരുമാനവും സാ
മ്യം എങ്കിലും, തന്റെ ഭീഷണി കലശലുള്ളതും ത
ന്നിൽ ദുഷ്ടന്മാരുടെയും അതിസന്ദർഭാത്മ്യത്തിലുമായ കോ
ത്തിനെ താൻ എങ്ങനെ പഴുപ്പിക്കട്ടെ? അങ്ങനെയൊരു കാ
ൽ ഒരു മനുഷ്യനോ? താല്പര്യം ചെയ്യാതെ മ
റെറൊരു ചെയ്തുകൊണ്ട് വന്നുപോകെ നാദികൾ മടങ്ങിയെ
ന്നാൽ അങ്ങനെയൊരു പരിഹാസം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഗൃഹത്തു
ത്തന്നെക്കൊണ്ടാണ് താൻ അങ്ങനെയൊരു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക. ത
ന്നെക്കൊണ്ടു സാധാരണ, സങ്കടത്തിൽ അകപ്പെട്ടിരുന്ന മനുഷ്യൻ
വേലിൽ അനേകം തൊന്നുന്നതിന് പകരം, ആ തൊന്നി
പേരിൽ പരമാവധി സമാധാനം കൊണ്ടു. ഒരു കൊല്ലത്തോളം
നിയമ പരമിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെ വരുമാനമായി
നന്നെ നോക്കി. അതിൽ മോശം തന്നെ അതിനെ സിദ്ധിച്ചിട്ടു
മടങ്ങിയെല്ലാമെന്നുചെയ്യാൻ അതിനകൂടി നല്ല പണമായി.
മടങ്ങിയെല്ലാമെന്നുചെയ്യാൻ അതിനകൂടി നല്ല പണമായി.
മോശം നിഷ്കാരം. മുമ്പത്തെ മറ്റു വരുമാനം എത്രയും
തൊന്നും. അതിൽ ഇതുപോലും താൻ അതിനെ പണം
തി സിദ്ധിച്ചാൽ അതിനെ നന്നായതായ തന്നെ നന്നായ
താൽപ്പര്യം. വരുമാനങ്ങളെല്ലാം അതിനെ മോശം
താൽപ്പര്യം ചെയ്തും. മടങ്ങിയെല്ലാമെന്നു നന്നായതായ
അതിനെ വരുമാനം സിദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടു തന്നെ എങ്ങനെയോ
തിച്ചു? മോശം കൂടും! താൻ വരുമാനം കൊണ്ടതാണ് താല്പ
ര്യം അതിനെ, തന്നിൽ നിഷ്കാരമായ പ്രണയം അതിനെ
ല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, എങ്ങനെയോ മോശം പ്രകാരത്തിൽ ഈ അ

റവതു പവൻ അതഥമായിത്തീർന്നു! അവർ ഇപ്പോഴും തന്നിൽ അനുകരണമാണെന്നതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. എന്തിലും ഈ ഒരു ദാമ്പത്യസുഖത്തെ മാത്രം കാത്തിരിപ്പു് തന്റെ പ്രിയയേയും കൂടെപ്പോയി കാണാനായിട്ട് സമുദാനിതരായി കാലം കഴിപ്പോം ചെയ്യുന്നതു ഏതൊരു പോക്കായതാണ്? കമലത്തിന്റെ തൃമുപ്പാൻ പോകുന്നുവെന്നറിഞ്ഞാൽ അവർ, പക്ഷേ, ജീവശ്വാസം കൂടി വെക്കുകയും അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ആ ദൈവ പാപത്തിന്നും താൻ പാത്രീഭവിക്കേണ്ടിവരും. ഇല്ല; മരിക്കും ഇല്ല, അവളുടെ ഭാഗ്യംതന്നെ തന്റെ ഈ നിഷ്പ്രഭതയും മരിക്കയും സ്വാമിപ്രകയില്ല” ഇങ്ങിനെ തന്റെ പ്രണയിനിയെപ്പറ്റി പ്രേമവും ഉന്നതസ്ഥാനത്തിലുള്ള കാക്കയും മണ്ണും കൂടി വേണ്ടാ ദാപാന്റെ സമുദാനിതരായ ഈ പുറംപിഴിഞ്ഞു ചിലവിടർന്നു നന്മയെ നീക്കി അശ്രുധാര കരളകരളം പൊഴിക്കു. ഏതായാലും മറ്റു പെണ്ണുക്കളെ ആലോചനയെ അവളെ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതായത് അവ സ്വന്തം വേണ്ടാ ദാപാന്റെ തീവ്രതയ്ക്കു്, കമലത്തിന്നു താഴെ പറയും പ്രകാരം ഒരു കരളായു്—

“പ്രണയസർ സ്വാമി, വഞ്ചൻ

അയച്ചു എന്തും അറുപതു പവനം കിട്ടി. വെന്തി എന്തിക്കു ചെയ്യുന്ന ഉപകാരങ്ങൾ എന്നാൽ മരിക്കത്തക്കവെൻ സാര്യമെപ്പുന്ന ചെയ്യു. അവയെ ഞാൻ ആജീവനാന്തം മാക്കുന്നതുമല്ല, വെന്തി ഈ ഭാഗ്യവതിയുടെ പ്രാണശ്വാസംതന്നെയാണ് വെന്തിയെ വിട്ടുവിട്ടാൻ ഞാൻ അശക്തനാണ് പ്രേമപുരസ്സരം അയച്ചുതന്നു പണത്തിൽ കര പ്രസ്തകങ്ങളും പ്രസ്തകങ്ങളും മറ്റും വാങ്ങിട്ടുള്ള വകക്കു കൊടുത്തു. ഇവിടുത്തെ കണക്കു മേലവൻ തീർന്നതായാൽ കുപ്പൻകുലക്കു പണം തികയുകയില്ല എന്ന നിലയിലാണിപ്പോൾ ഈ ഏഴങ്ങിനെ മറുവടി കിട്ടിയതെന്നു

ശേഷം വല്ലവിധേനയും പുറപ്പെട്ടു നാട്ടിൽ ചെന്ന ചെറുപ്പവരൻ
 അക്കാലത്തെ വിചാര ചുരുങ്ങിത്തീർന്നതുകൊണ്ട് ഇനിയും ദിവ്യ
 ശക്തിയും ഇവിടെ അത്ഭുതവും വിപുലമായതല്ലെന്നു ന
 ഓർക്കുകയും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും നമ്മുടെ കയ്യിലുള്ളതെല്ലാം
 സ്വന്തമായ ലക്ഷ്യം പ്രധാനമാണെന്നും ദൈവിക പ്രയത്നം
 എന്തിനും യോഗ്യമായി പഠിച്ചു മുന്നോക്കുന്ന അജ്ഞാ
 തരങ്ങൾ വളർന്നതിൽ ഏതെങ്കിലും പാഠശാലയും ഉണ്ടെന്നും എന്റെ
 കൂടെ താമസിക്കുന്ന സ്കൂളിൽ ചെല്ലുപിള്ള തന്റെ അച്ഛ
 ന്നും മദരാശിയിലേ എന്റെ നസ്സുമായ സ്ഥിതിക്കുകക്കുറിച്ച് ഒരു
 കത്തയച്ചു എന്ന ദൈവാനുഭവം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഉടനെ
 ചെറുപ്പവരനായ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ചെറുപ്പം വെളിച്ചമെ
 ന്നാണ് പാഠശാലയെ പഠിക്കുകയും ചെറുപ്പം തന്റെ പ
 ഠിച്ചു മുന്നോക്കുന്നതും പഠിക്കുന്നതും ആകാശത്തു
 ന്ന എങ്കിലും ദൈവത്തോടു നന്ദാഗവളിയാൽ ദൈവത്തിന്
 നായ മിഥുനക്കാൽ കയ്യിൽ പഠിക്കുകയും ആദ്യമായി വെളി
 ങ്കി പഠനം അസംസ്കൃതമായിട്ടാണല്ലോ ദൈവത്തിനായി,
 എന്തുകൊണ്ടായെന്നും, എന്റെ പ്രണയം സ്വന്തമായ ദൈവി
 കമായൊന്നിട്ടല്ലാതെ ദൈവിക സമുദായത്തിലുള്ളതല്ലാതെ നന്ദി
 ക്കു യഥാർത്ഥമായ ആഗ്രഹമല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുപറയുന്നതാ
 യാലും, അതിന്റെ യഥാർത്ഥതയെപ്പറ്റി പഠനം ദൈവത്തിന്
 കത്തായ ദൈവികത ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതല്ല പ്രധാ
 നമാണെന്നു എന്നെല്ലാമുള്ളതും അറിയാം, അതിൽ ഇപ്പോൾ
 അജ്ഞാതരായതായാൽ ഇക്കാര്യം വന്നപോലെ മാത്രമേ
 അവിടെ എത്തുകയുള്ളൂ അതുകൊണ്ട് പഠനത്തിനുള്ള ചെറുപ്പം
 നോം വിചാരിച്ച കാര്യം സാധിച്ചാൽ ചെറുപ്പത്തെ വേണ
 ക്കാം അറിയാതെ പഠനം വെളിപ്പെടുത്തിയതിനാൽ, നസ്സാക്കും,
 അജ്ഞാതരായതായാൽ കത്തയക്കുന്ന ചെറുപ്പം സമീകരിക്കുന്ന
 ത്തിൽ ദൈവത്തോടു സോദര്യം പ്രകടി വെക്കുക വെളിയമായി ന്ന

നോക്കൂ. പറ്റിപ്പു മുഴുവനാക്കണമെന്നു എനിക്കു വരിയുണ്ടാകുന്നു. ചെത്തിയിലും എനിക്കു അതിനെ അനുഭവിക്കണം. ഏതിനെയെന്ന് അറിയാൻ കഴിയാത്ത കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു! ഞാനും പരസ്യം വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ഇതാണ് എനിക്കു സ്പെഷ്യലും അത് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം പൊട്ടുന്നു, പ്രണയം, സ്വന്തം! അത് ഏതുവെളിച്ചം? അവയുടെ അനന്തത കൂടാതെ അതൊന്നും അത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ലെന്ന് ദൃശ്യമായി കാണുകയും ചെയ്തു. ഉടൻ മറുപടിക്കാക്കുന്നു, എന്ന്

എന്നും വേതനമുണ്ടാകുന്നതായ വേണം."

ഇതുകൊണ്ടു മിസ്സർ മാത്രം ആഹാരം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞതിൽ വെന്ന് കിടന്നപ്പോൾ വേണമെന്ന് ഉറക്കം വന്നില്ല. അസ്വസ്ഥതയിലും അസ്വസ്ഥതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇരുട്ടാൻ തുടങ്ങിയാൽ അത് കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു പൊട്ടിച്ചു വായിക്കുന്നതായി കരുതിയതിന്റെ കാരണം എന്തായിരിക്കുമെന്നോടൊപ്പമുള്ളപ്പോഴും വേണ്ടുന്നപോലെ കഴിഞ്ഞു വെള്ളം നിറഞ്ഞു, ഏതെന്നറിയാൻ കഴിയാത്തതൊക്കെ കഴിഞ്ഞു തുടർച്ച കഴിഞ്ഞതായി കരുതിയതായിരുന്നു.

"കഴിഞ്ഞു! അത് എന്തൊരു വെളിച്ചം! അവളുമായി കഴിഞ്ഞ കഥയെല്ലാം വിട്ടുപോയി. ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞതെഴുതിയല്ലോ! എന്റെ ജീവനുള്ള വെളിച്ചമെല്ലാം അത് കെട്ടുകയല്ലെ വെളിച്ചം! എന്തൊരു കൈയിൽ—അല്ലെങ്കിൽ ചുട്ട് എനിക്കു കിട്ടുന്നില്ല—എന്തിനെയോ കരുതിയതാണ്, പ്രേമമായിട്ടും നിമിത്തം, സൗഹൃദം സൗഹൃദം അത് അവർ അവർ പലർക്കുമുള്ളതാണ് അത് അത് സ്വീകരിക്കുകയും ഏതാനും കാര്യങ്ങളിലുള്ളതും കെട്ടുകഴിഞ്ഞു. അവർ അത് ചെയ്യുന്നു അവർ ചെയ്യുന്നത് അവർ നിന്ദിക്കുന്നു, പലർക്കുമാണ് അത് കരുതിയതാണ്, ഇങ്ങനെയും കൂടാതെ അവർക്കു കെട്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

വീട്ടുകാരും നാട്ടുകാരും ഒന്നും സാമർത്ഥ്യമുള്ള കർമ്മം, അവരെ
 യെല്ലാം നന്നായി, നിശ്ചയമായും എന്തെങ്കിലും മനസ്സാധ്യമായി
 വരിച്ചു, അങ്ങനെയൊരു സ്വഭാവമുള്ള കർമ്മം, എന്തെന്നതന്നെ സംശയം
 യുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു വരികയും, ആ സാധ്യത
 യെ കൊല്ലാതെ കൊല്ലുവാൻ ഇനിയെന്ന അറുപതിനാലു നീ
 ചെന്നാൻ, മാനുഷാശനനായ മോക്ഷാശനനായാണ്, പാൽ
 കൊടുത്തവരെ കൊന്നുകളയാല്ലെന്ന കാമസ്വർഗ്ഗമാണ്, തന്റെ
 ജീവനുള്ള വെണ്മനയെ കൊണ്ടു കൊല്ലുന്ന മറ്റൊരു ചോരനാണ്!
 എന്താ! വേണ്ടതോടൊപ്പം മാനുഷാശനം മൃഗമൃഗ! മൃഗമൃഗ!
 കുലപ്പെട്ട! എന്തെന്നല്ലാത്ത കർമ്മമല്ല! നീ എന്തെന്ന ഭൂമിയിലിരിക്കി
 ക്കേന്ദ്രം! മോക്ഷാശനം! കർമ്മമെന്നു നിന്റെ കഠിനമൃഗമൃഗ
 കർമ്മ കർമ്മം കർമ്മമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട്! ഈ കർമ്മം നിന്റെ
 ശിരസ്സിന്റെ മുമ്പു നിൽക്കുക! ഈ മൃഗമൃഗ! കർമ്മം താഴെ
 ചാർത്തുക! അതാണ് നല്ലത്. വെണ്മനയും അവർ ഈ
 വർത്തമാനം അറിഞ്ഞാൽ അവർക്കു ജീവനെന്നും കർമ്മമല്ലാ!
 അൻ എന്തെന്നുള്ളതും, കർമ്മമൃഗ! മൃഗമൃഗ! നീ എന്തെന്ന
 വേണ്ട സ്വഭാവമെന്നുള്ളതും, എന്തെന്നും കൊല്ലേണ്ടി
 വരും. അതിലാണ് മോക്ഷാശനം മോക്ഷാശനം! ഈ എന്തെന്ന
 മൃഗമൃഗമൃഗ! നീ എന്തെന്നുള്ളതും, കർമ്മമൃഗ! എന്തെന്നുള്ളതും
 അങ്ങനെയുള്ളതും, മോക്ഷാശനം വിവാഹകർമ്മമെന്നുള്ളതും, അ
 വർത്തമാനം എന്തെന്നുള്ളതും, അതെന്നും കർമ്മമൃഗ! സാമസ്വരൂപ
 യിപ്പോലെ, അവർക്കു പണ്ടും വേണ്ട, പെണ്ണുംവേണ്ട. എ
 ന്നെന്നു തന്നെയൊരു കർമ്മമെന്നും അൻ നൃത്തിലുള്ളതും, എന്തി
 ക്കു യാതൊരു യാഗ്യതയുംവേണ്ട, അതും എന്തെന്നാണെന്നുള്ളതും
 കർമ്മമൃഗ! യാതൊരു പരിവേഷംവേണ്ട, അതെന്നും. യാതൊരു
 മായിരിക്കേണ്ട, അൻ നൃത്തിലെന്നുള്ളതും, മോക്ഷാശനം എ
 ന്നെന്നുള്ളതും, മോക്ഷാശനം മൃഗമൃഗ! മോക്ഷാശനം, എന്തി
 ക്കു അവർ മാത്രം മതി, എന്താൽ അൻ അതി ഗണ്യന

“**‘**അവളെ 1.5 കെ ഷാലത്തു അൻ ഇരിയക്കുവെട്ടി” എന്ന പക്ഷാഭിപ്രായം വെട്ടിക്കുറുത്ത മിന്നത്തോടു കൂടിയ യുവാവ് വെട്ടെന്ന് വെട്ടിക്കൊല്ലാനിട പലപ്പോഴും പെണ്ണു വെട്ടെന്ന് തന്റെ പ്രാണപ്രായയായ പെണ്ണെന്ന് ഉപേക്ഷിക്കാനുണ്ടാകാത്ത കാര്യം വെട്ടെന്ന് 3.

“ഡെ, ഡെ” എന്നു മുറിയാത്തുകൊണ്ട് ഒന്നു രണ്ടു തട്ടുവേട്ട
വെണ്ട വെറുത്തു തട്ടു പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. മിസ്റ്റർ പിള്ളയെ
തടയ്ക്കുകയും” എന്നു വാചകം കേട്ട് ചെല്ലത്തോറുപോയി വേണ്ട വാ
തിയെ തുറന്നു ഉടൻ സുഗന്ധമുള്ളതും ചുറ്റും വാസനയോടെ
വേണ്ടവർക്കു മുക്കുകയും ചെയ്ത് സുഗന്ധം സുഗന്ധം വ്യാപക
പ്രകാരമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. മുറിക്കുകയും ചെയ്തു. വേണ്ട
ഒന്നു രണ്ടു തട്ടുവേട്ടയും തട്ടു തടയ്ക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു നിന്ന
തന്നെ ഒരു വർഷംവരെയാകുമ്പോൾ ഒന്നു രണ്ടു തട്ടുവേട്ടയും
നിന്നുകൊണ്ടു വെണ്ടു

അയ്യപ്പൻ തന്റെ പൂജാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ദൈവത്തിന് നമസ്കരിച്ചു. തന്റെ ദൈവത്തിന് നമസ്കരിക്കാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കാൻ അദ്ദേഹം സന്തോഷിച്ചു.

“കൊടുവാപ്പ” തന്നിടേ കിടന്നുകയറ്റി! അറിയാമോ ഈ സ്ഥിതിക്ക് തന്നെ “കൊടുവാപ്പം” എന്നു പ്രസിദ്ധമാകുമെന്നു കൂടി അന്യർക്കു മറ്റാഹ്വാനമെങ്കിൽ അസമതയെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതല്ല എന്നു, ആ പക്ഷക്കർ താൻ പ്രവേശിച്ച മാത്രമേ യാതൊരു സ്വതന്ത്രതയും കൈമാറിയെന്നു കണ്ടുപോകും, മെയ്യും നിശ്ശേഷം വെടിഞ്ഞ് കിട്ടുകയെ വിറക്കുകയെ കൈയ്യയച്ചു. എന്നാൽ, ഈ തരണി അത്യന്തം ഭംഗത്തുണ്ടാകാൻ കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും, ഈ സമിതിയവളാക്കിയെന്നു കണ്ടാൽ തൽസമയം പാർലിമെന്റയില്ല. വേണ്ട പാർലിമെന്റ മിണ്ടാകെ തലയും താഴ്ന്നു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടാപ്പോൾ, താൻ തന്നെ അങ്ങോട്ടു സംസാരിക്കുകയെന്നൊരു വാഗ്ദാനം “എന്നാ! ഇനിയും

ഉറക്കിയില്ല!" എന്നു മധുരമുഖി ചോദിച്ചു. ഒരു മന്ദാക്കം തുടിച്ചു.

വേണം: "ഉറക്കം വന്നില്ല. കഠിനതലവേദനയും ഉണ്ട്"

സുരീ:—"തലവേദന നന്നായെന്നോ! നോക്കട്ടെ, എനിക്കും ഉറക്കം വന്നില്ല, അതാണ് ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു പോന്നത്"

എന്നു പറഞ്ഞു വേണുവിനെ കയ്യാട്ടംകൊണ്ടു നിന്ന് അറുവരൂ യുവാവിന്റെ കനറി തടവി നോക്കി.

വേണുഗോപാലൻ കഠിനവിൻമാറുവാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും കൃത്യമായിത്തന്നെ തടവി പാതിക്കുറവിലും പണം കഴിഞ്ഞു, വേണു വല്ലാതെ പണിപ്പെട്ടു, തനിക്കുതന്നെ വല്ലാത്തുയും തോന്നി.

സുരീ:—"സാരമില്ല, ഞാൻ ഒരു കഴുന്ന് കൊണ്ടുവന്നു പരുതിക്കുന്നതും അതേയും ചേർന്നു ഉറക്കുകയാണ് നാറിക്ക കിടന്നാൽ മതി" എന്നു പറഞ്ഞു പോകാൻ പോയില്ല.

വേണം:—"എന്റെ പണവും വേണം അത്രയൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും പോയി കിടന്നുറങ്ങിക്കൊള്ളൂ."

എങ്കിലും:—"എനിക്കുറക്കം വരുന്നില്ല, ഞാൻ തന്നെ പരുതിക്കുന്നതും."

വേണം:—"അധികമൊന്നും ഞാൻ വന്നു ചേർന്നു അപ്പോൾ കഴുന്ന് പരുതിക്കുന്നതും മതി എന്ന് സൂക്ഷ്മമുണ്ടെന്നു ചോദി കിടന്നുറങ്ങിക്കൊള്ളൂ."

എങ്കിലും:—"ശരി, എനിക്കു മനസ്സിലായി, ഞാൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കത്ര മെച്ചമില്ല, അതാണ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു."

വേണം:—"എയ്! അങ്ങനെ പറയരുതേ, ഞാൻ അത്രയും വിചാരമില്ല, എങ്കിലും എന്റെ സഹോദരിയായെന്നാണ് ഞാൻ എപ്പോഴുംകരുതുന്നത് എങ്കിലും എന്തെന്നല്ല സ്നേഹമുണ്ടെന്നും എനിക്കറിയാം."

അതുകൊണ്ട് വേദനിപ്പിക്കട്ടെ" എന്ന് ഉള്ളമധുരപാത്രത്തോടു കൂടിക്കൂട്ടിപ്പോയി നമ്മുടെ ആംഗ്ലേയ യുവതി തന്റെ കൈ ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാഗ്യവശമായിട്ടാണുപറ്റിയതിനാൽ ഇവർ

വേദനിപ്പാൻ ചെന്നു മുഴുവനും ഒരു ശോചനീയമായി. യുവതിയുടെ കയ്യിലെ അല്പമൊന്നു വീശി. പ്രണവനിയാതെ കുടലത്തിന്റെ ഭാഗ്യവശം അത്യന്തമായി ഒരു രണ്ടാം ദിവസം വീശി.

വേദനിപ്പാൻ—“എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവനി! എന്തിനാണ് ഇനിപ്പോൾ തെറ്റിപ്പോകുന്നതെന്ന് അറിയുക? അതും തീർത്തുകൊണ്ട് എനിക്ക് എന്റെ സാക്ഷാത്കാരത്തെ ഒരു കാമിനിയെപ്പോലെ അറിയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർക്കുമാണ് എന്തിനാണ് ഇനിപ്പോൾ വന്നത്? അവർക്കു താൻ പരമ പ്രിയപ്പെട്ടതിനും കൂടുതലായിട്ടാണ് അവർക്കു സ്നേഹിച്ചു. ഈ നാളിൽ തന്നെ അവർക്കുതന്നെ താൻ ഒരുക്കിയതും ഇപ്പോൾക്കു വീശി. എന്റെ പേരിലുള്ള വാത്സല്യം ൧. തന്നെ എനിക്ക് ഇതുവരെ നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു വാത്സല്യമായ ഇവർക്കു പ്രിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്റെ കൂടുതലായവർക്കുപോലും എന്തിനാണ് താൻ എന്നും സ്നേഹിക്കുന്നതാണ് അവർക്കുപോലും എന്നു ബുദ്ധിമുട്ടു ചെയ്തെ ആരെങ്കിലും വന്നു കാണാൻ വേഗം പോക. എന്റെ എന്തിനാണ്? നമുക്കു രണ്ടു പേർക്കും ദയ്യമായി വന്നു പോകും.”

എന്തിനാണ് —“അങ്ങനെയൊരിക്കലും ചെയ്യാതെ”

വേദനിപ്പാൻ —“ശരി. ഇനി നാളെ സംസാരിക്കാം. എനിക്ക് ഉറക്കം വരുന്നു, എന്തിലി!”

എന്തിലി —“എനിക്ക് ഉറക്കം വരുന്നുതെ ഇല്ല. അതിനാൽ കറുത്തു നിൽക്കുന്നു,” എന്ന് പുറകിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു.

വേണ്ട പിൻമാറി “എന്നെ ഇപ്പോൾക്കെങ്കിൽ എതിരി
ഇപ്പോൾ പോയി കിടന്നുറങ്ങണം.” എന്ന് പറഞ്ഞു.

മനസ്സാലായ എതിർപ്പുകൾ നേത്രങ്ങളിൽ വാഴ്ത്തം
നിറഞ്ഞു. “ഇത്ര നിട്ടുതന്നാണോ?” പുറം അവൾ സമീപം
മേലേറി.

വേണ്ട—(അവൾ പറയുന്നത്) “അന്ന് എന്തു ചെയ്തതെ?
ആരെപ്പറ്റിയെന്നോ? ഒരു ചത്താൻ ഒരു സ്ത്രീയെ തല
താഴ്ത്തിൽ സ്നേഹിച്ചുവെന്നായിരുന്നു കേൾക്കുന്നതല്ലേ? എന്താ
മുറിച്ചു? മറ്റൊരാളെ നീകരിക്കുന്നതു ധർമ്മമാ? എന്നു മാ
ത്രമല്ല, അവളെ സ്നേഹിച്ചാൻ അന്ന് കേവലം അശക്തനാ
യായിരുന്നു.”

എതിരി:—“അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ

വേണ്ട.—‘മോശി കിടന്നുറങ്ങുന്നതല്ലേ നാളെ നാളെ ഇനിയും
സംഭവിക്കാമല്ലോ’

എതിരി:—ഇന്നിപ്പോൾ നീക്കം ചെയ്താൽ. അന്ന് നീക്കം
ചെയ്തതല്ലേ? തലതാഴ്ത്തിൽ സ്നേഹിച്ചുവെന്നായിരുന്നു മറ്റൊരാളെ
വെട്ടി സ്നേഹിച്ചാൻ അന്ന് അശക്തനാണ്. ഇന്ന് മുറിച്ചു
ഇന്നിപ്പോൾ നീക്കം ചെയ്താൽ നീക്കം ചെയ്താൽ. അതിനു അന്ന് എ
ന്തെങ്കിലും യാദൃച്ഛികമായി. ഇക്കാര്യം, ഇതാ, ഇപ്പോൾ
തന്നെ ഈ ഭാഗ്യത്തിലൂടെ താഴ്ന്നു മാടി അന്ന് എന്റെ
പ്രാണനെയും.” എന്ന് പറഞ്ഞ് അവൾ യാതൊരു
കുസൃതിയുമില്ലാതെ ഭാഗ്യത്തിനായിക്കേൾക്കുന്നതെന്നു മെന്തു.

“അയ്യോ! എതിരി! എന്തൊരു സാഹസമാണ്!” എ
ന്നു മനസ്സാലായ പറഞ്ഞപ്പോൾ വേണ്ട അവളെ
കൈയ്ക്കു പിടിച്ചുവെട്ടി.

“ഇതുവരെ സാധിച്ചിരുന്നില്ലേ അന്ന്? അതുതന്നെയാ
ണ് മഹാസാഹസം. ഇനി എന്തിനു സാധിച്ചാൻ വെട്ടാ.”

എന്നു എന്തും ചെയ്യാൻ തുനിഞ്ഞിരിക്കുന്ന യുവതി വിതുമ്പി കൈകളെ ചുവർത്തു.

പേൺ ചല്ലാത്തൊരു ക അരികുവെച്ചു എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളെന്ന് വന്നു ചെന്നത്ത്? പ്രയത്നമെന്തെന്ന് വിശദമാക്കുന്നതിന്നായി വിചാരിച്ച് ധൃഷ്ടി കൈയോ വേണ്ടത്, അതിന്റെ നിസ്സഹായാവസ്ഥയെ വിചാരിച്ച് ചോദ്യകൈയോ വേണ്ടത്, അതിന്റെ പ്രാണപ്രേതനായ കൗടന്തിനനുഭാവമായിട്ടുള്ള മാറുകിനസമയത്തെക്കുറിച്ചാലോചിച്ച് കൈയകയോ വേണ്ടത്, ഈ കാലകിടയിലൂടെ ദൈവമനുജന്മാരുടെ വരുത്തുന്നതിന്നു വേണ്ട അതിന്റെ ചിന്താമാതയെ ഉറപ്പുവരുത്തും ചെയ്യാമോ വേണ്ടത്? ആദ്യത്തെ യുവതി കഥ ഇല്ലാതെപ്പോൾ നിമിത്തം പ്രാണശ്വാസം ചെയ്യാൻ കഴിക്കാത്തവരാണെന്നാണ് അവർക്കു മുമ്പെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. “ഇവരുടെ ഇംഗിതത്തിന്നു ഇപ്പോൾ വിശദമായ മാറ്റമുണ്ട് അവർക്കു മുമ്പെന്ന് ധൃഷ്ടി വന്നതോ, തന്മൂലം ചെറിയൊരു മാറ്റമുണ്ടാകുമെന്ന് ഇവരുടെ അനുഭവമെന്നു അവർക്കു ഇവിടെയെന്നു മാറണം” എന്നു നിശ്ചയിച്ച് വേറെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു—

“എന്തിനീ! ഇത്രകൂടാതെ കഴിക്കുകയല്ല നല്ലത്?”

എന്തിനീ:—(ഉറപ്പിച്ച്) “അല്ല, എന്നാൽ ഇത്രകണ്ട് ചുറ്റുമോ! പ്രേമാഗ്നി എന്തെന്ന് എന്തെന്തെ വെളിച്ചം കാണാൻ. ഇപ്പോൾ മുതൽ പോകുന്നതു വരെയെന്തിനും എന്തെന്തെ കാണുന്നതിനുള്ളതും. മോശാൽ, പിന്നെ അനാഥയായി എന്തെന്തെ ജീവിക്കുകയും കഴിച്ചുകൂട്ടിക്കൊള്ളാം. എങ്കിലും അത് അസൂയയെത്തന്നെ സ്പെന്ദിക്കുകയും ചെയ്യാതെ ചെയ്യാതില്ല”

പേൺ:—(സ്വപകാശത്തിൽ) “അ ഇത് ചുറ്റും വിളയുടെ മറ്റൊരു ഭാഗം. എന്തെന്നു ചിലപ്പോൾ ഇവിടെ കയറി

വരണക്കടം ഏതിലൂടെ മുറിയ്ക്കൽ കണക്കാക്കി അധികം സൗകര്യം."

**இது கெட்டதாயிற்று அதுபோல வளராததை சீர்க்கொண்டு
விட்டு, நல்லதான உயிரினத்தைக்கூடும் மகனவந்தாரைகளாக**

“എന്നാൽ പോകാം വരൂ” എന്ന കൊഞ്ചിക്കൊണ്ട് അവർ വേണ്ടവിധം കൈയ്യടിച്ചു, ടിപ്പിപ്പു, മനോജ് വലിപ്പു.

“പുതിരി മണിക്ക് പൊങ്ങയുണ്ട്. കാവം മുക്കി കഴിച്ച് റീപ്പേക്കുമാം കെ=ക്കി വെച്ചു”, സാമ്പാലാനത്തിൽ അമ്മണി ശുശ്രൂഷക്കു അന്ന് അറക്കോട്ടു വരാൻ” എന്നു വേണ്ട അമ്പലം ഒരു കലവിയിൽ പറഞ്ഞു.

“അയ്യോ! എന്റെ കൈകൾ! അതിന് അമർത്തിപ്പിടിക്കാ! അമ്മയിനിട്ട മതി. വേഗം വേഗം. എന്റെ കുഞ്ഞായ ജ്യോതി” എന്നു പറഞ്ഞു മുഴക്കമാർന്നുവിട്ടപ്പോൾ അമ്മയുടെ മുഖത്ത് ദുഃഖം വന്നു.

എന്തിനെയോ പറഞ്ഞ പ്രകാരം വേണ്ട കം ഫ്ലിഡ്; അ
ങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന്, പറഞ്ഞപ്പോൾ കരുതിയിരുന്നതു
മി അമ്പലംപോയി അല്പന മയം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ താൻ വാതി
ലടച്ചു പൂട്ടിക്കിടക്കുകയാണ് ചെയ്തത് കിടക്കയിൽ കിടന്ന് ക
മലത്തിന്റെ മനോഹരരൂപത്തെ പൂണിച്ച് വൃണിച്ച്, പ
ക്ഷിപ്രദേശം മാത്രം പറക്കൽ തരമുള്ളതിൽ തൽക്കണ്ഠതയെ
അറികുന്നിന്നു പറഞ്ഞ അവളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലാമായിരുന്നു
വെന്ന് മോഹിച്ചു, തനിക്കു നേരിട്ടെന്ന വെള്ളക്കളിപ്പററി
വിചാരിച്ച് പരേതപിച്ച്, കണ്ണിലെ വെള്ളം വളരെ കള
ഞ്ഞു, ഇതിനിടയിൽ വാതുക്കൽ വീണ്ടും ചില തട്ടുകൾ കേട്ടു;
വേണ്ട വാതിൽ തുറന്നില്ല, ഒരവധി നേരം പുലർന്നപ്പോൾ

വിനോദിച്ച് വേ.വാ.കം കണക്കു നീട്ടി അമസം മാറ്റുന്ന നന്തിന് ൧൨ ഞാലാ സാധിക്കുന്ന കല്ലെല്ലാ. എങ്കിലും മാതിരി കഴിഞ്ഞ വർത്തമാനം മിസ്സർ പിള്ളയോടൊ മറ്റൊ വേണം

പറഞ്ഞതുമില്ല. കറാഞ്ച് താമിൽ കണ്ടപ്പോൾ എരിമി
മുഖം വീട്ടിച്ചു നടക്കുകയാണ് ചെയ്ത്. താമിൽ വേണം
വിനോദ സംസ്ഥാനമാക്കുകയെന്നത് ഇങ്ങിനെ ഒരു രണ്ടു ദി
വസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എരിമി കറേള വേണമെന്നൊറ്റുറ്റർ
നിറുപ്പിച്ചുള്ളപ്പോൾ എരിമി യോ; വല്ല വല്ലതൊന്നും വേ
ണം പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് എരിമിമുഖം അമ്മ ധർമ്മ്യത്
കാശിപ്പാതനാകുകകൊണ്ട് വേണംവെന്ന എരിമിമുഖം അ
മ്മക്കും കണ്ടുകൊണ്ടായി. വീണ്ടും കറേള പാലം കഴിഞ്ഞതൊ
എരിമി വേണമെന്ന ശകാരികൊന്നും ഇംഷി, എന്നൊരു
ല്ല, വേണം എത്രതന്നെ സൂക്ഷിച്ചും ഒതുങ്ങിയും വെട്ടിച്ചും ക
രമാറിനാലും എരിമി വാല്യാണം വാറേസം പറഞ്ഞതുപോ
വാല്യം നിരവധിയായതായ വേണമെന്നൊന്നും ഇത് ശകാരി
കെല്ലാം കേട്ടു സന്ദിപ്ത് കരുന്നതായി സൂതനിച്ചുകൊണ്ടിരി
ക്കാറായി.

വേങ്ങാറിന്റെ അടിമത്തമെല്ലാം വേഗത്ത് ഏതിവിധ
രക്തശോഷം കേട്ട് തഴമ്പു മറിയിച്ചു. തിട്ടുപറമ്പുള്ള കേരളക്ക
ശക്തിക്കുറേനോടായിരുന്നു ആദ്യം ഏകദേശം പ്രാണനേട
മാന്ദിര്യത്താണിതത്. അതുപോലെത്തന്നെ ഇല്ലാതായി. നിത്യ
ജീവിതപ്രാണനോടായിട്ട് ഇങ്ങനെയെല്ലാം അനുഭവിച്ചേണ്ടി
പ്രതിമെന്നു പറയാമിട്ട് അവസാനം വേങ്ങ തന്നത്താൻ സ
മാധാനമെടുത്തു.

പ്രേമം അനാദരമിപ്പോൾ, പുരുഷന് സ്ത്രീയിൽ അകൃഷ്ടം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള വഴി, ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീ പുരുഷനെ വെറുക്കുകയും, അവന്റെ പേരിൽ അവർക്ക് വല്ലാത്ത പക്ഷപാതകളും, ആ പക്ഷപാതകൾ മറികടന്നുവെക്കുന്നതിനുള്ള അനേകവിധ വേറിടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അദ്ദേഹം പ്രേമത്തെ അനാദരമിപ്പോൾ വേർതിരിക്കാൻ പാലിൽ, പിന്നീട് വെറുപ്പും, വെറുപ്പും, കറയുമാണ്

ഏരിലിക്ക് വഴിച്ചുവന്നത് വേങ്ങഗോപാലനാകട്ടെ, തന്റെ കീഴ്തിക്കു നിലനിൽക്കുന്നതിനാലാലും, ഇവക സംഗതികൾ അന്യരെ ഗ്രഹിച്ചിട്ട് അന്യായമായ് ഒരാൾക്ക് ദുഷ്ടിയിൽ ഒരാളിന്തിരിക്കുന്ന പ്രത്യാശാകൂടിയവനമാണ് അതിനാൽ തന്നെ ഹാസ്യ അഭിനയത്തെക്കുറിച്ചും മെതനായി കേൾക്കുകയുമാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

കുടും. മറയ്ക്കരുടെ സ്ഥിതിയും പെരിയും എത്രയും അസ്ഥിരം ഇന്ന് ഒരുവൻ ചൊല്ലുക നാളെ കാലത്ത് കുപ്പൽ പൊളിഞ്ഞോ ബാങ്ക് പൊളിഞ്ഞോ അവൻ ഭിക്കുകാരൻ. നേരെ മറിച്ചു ഇന്ന് ഒരുവൻ ഭിക്കുകാരൻ, ഭിക്കുന്നതിനിടക്കുന്നു. വീടകളിൽനിന്നു അവനെ ആട്ടിപ്പറത്താക്കുന്നു, പട്ടികളെ വിട്ടു കളിപ്പിക്കുന്നു. നാളെ കാലത്ത് എഴുന്നേൽപ്പോൾ ഒരു ലക്കം ഉറപ്പികൾ സമാനമുള്ള ഭാഗ്യക്കുറി കിട്ടി സ്വത്തുക്കാരനാവുന്നു. മറ്റു പട്ടികളെ വിട്ടു കളിപ്പിച്ചവർ ഇപ്പോൾ പട്ടികളെപ്പോലെ അവന്റെ പിന്നാലെ നടക്കുന്നു. ഈ അവസ്ഥാഭേദങ്ങൾ ഹാസ്യത്തിൽ ഏറ്റവും അഭിജ്ഞി ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടുവരികുന്നു.

എങ്കിലും ഇതു മഹാത്മ്യരംഗത്തെ. കളി ഹിന്ദു മനുഷ്യന്റെ അത്യാദരവുള്ളതാണെന്നും വേങ്ങവരനായ പെരിയർ വിരുന്ന മരുമയും ചകുളം ഉറപ്പാൾ വേങ്ങവനെ കരുതുന്നതു അവരുടെ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ഒരു ഭൂതനെപ്പോലെയാണ് വേങ്ങവിനു ഇതു പരമസങ്കടമായിത്തീരുന്ന ചെറുപ്പക്കാർ ഇരിക്കുന്നതുമുള്ള ഒരു കഥയും പ്രാണസങ്കടങ്ങളാണെന്നല്ല. എന്തിനെയും നല്ല അതിവേഗമായിരുന്നു. തന്നോടു വിടതലം പറഞ്ഞു അകലിപ്പാൻ ചൊല്ലിയവനുംകൂടി വേങ്ങവനെപ്പറ്റി അവർ തന്റെ അമ്മയെപ്പറ്റിയു മനസ്സിലാക്കി.

“ഇത്തരക്കാരനാണെന്നറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതിന്നകത്തു കയററില്ലായിരുന്നു”വെന്നു വേങ്ങ കേൾക്കെ ഏരിലിയുടെ അമ്മ ഒരിക്കൽ ശങ്കാളിയെക്കുറിച്ചായി.

രാത്രി എല്ലാവരും ഉറങ്ങുന്നതിനുള്ളപ്പോൾ മൺ അടിച്ച്. അപ്പോൾ എല്ലാവരും പാത്ത് വെട്ടി വെട്ടിക്കൊണ്ട് ഉണർന്നിറങ്ങുകയും വലിയ മഴ പെയ്തപ്പോൾ എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ മൺ.....

[illegible]

“മുഴക്കി സ്വദേശത്തെത്തുടർ അറിക്കിയും തൊന്നും
 തു പരമേശ്വരപാത്രമായി വേക്കും! ഹാ! കൈവെക്ക! ഒരു മനു
 ശിന്ദിൽ മെഴു മെരുമായത്തീസാവല്ല!” ഈ കണ്ണുത്തർന്നാണം
 മോചനം ലഭിക്കേണ്ടതുകൊണ്ട് വല്ല വ്യായാസം പഠിക്കുവത് ഉട
 മന്നതാൻ തരക്കേണം— അല്ലെങ്കിൽ വല്ല വിധവും കണ്ണു
 താൾ പരുത്തണം. വിഷ്ണുവികയുള്ള കരുതവുകളിൽ കൂടി സ
 ബരിക്കെട്ടുമോ? അല്ലെങ്കിൽ വിഷം കുടിച്ചു മരിക്കെട്ടുമോ?
 എന്തെല്ലാം വ്യസനകാര്യങ്ങളായി വേണ്ട കാര്യമെന്ന് വ്യക്ത
 മിപ്പം—

[illegible]

ഈ പ്രിയ മാതൃജനകവിശ്വനാഥന്മാരോടും ഇവരും അതികമു
 ണ്— അഥാത്മവെല്ലാമ്പി കൈമാ കാമിന്മാരോടും വില്ലാ
 ദേവിയെത്തന്നെയാണ് അധികമുത് കാമിക്കുക— വില്ലാസ
 വ്യാസനെന്നിരിക്കുന്ന മാറ്റാ ഏതോ അതിനെ അറക്കിയപക്ഷ
 മായാലും നിരാകര്യപക്ഷമായാലും അവൻ അതക്കാരും കണ്ണു
 മൂപ്പു മെക്കുകൊള്ളുന്നു. പഠിച്ച കഴിഞ്ഞശേഷമേ താൻ സ്വീ
 കരിച്ച മാഗ്ഗത്തിന്റെ യോഗ്യതായോഗ്യതകളെക്കുറിച്ച് വി
 ചിന്തനം ചെയ്തതും അയോഗ്യമാണെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ച്
 പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുകയുള്ളു എന്നിനെ ഏതും പ
 റിച്ച മുഴുവനാക്കിട്ടു നാട്ടിലെക്കു മടങ്ങാമെന്നു വേണ്ട അവ
 സാരം നിശ്ചയിച്ചു—

“ഉദനെ വരുന്നതുകൊണ്ട് വളരെ വൃദ്ധനിക്കു. അൻ ക
 ണ്ണിർ തൂപ്പു സമാധാനപ്പെടും— മറ്റേ സംഭവങ്ങളൊക്കെയുമാ
 യി വിരഹാഗ്നി പിടിക്കുകയുണ്ടെന്നു ഏകൻ മോഷി
 തക്കവണ്ണം പ്രിയമാഗ്ഗയെക്കൊണ്ടു കളുപ്പിക്കും” എന്നും മ
 റവും ആലോചിച്ച് വിവാസം കഴിയാതെ ഭിന്നകരണ ശ
 പിച്ഛകൊണ്ട് കമലം തിരിയാശ്ചിത് അകമമയോടുകൂടിയിരി
 ക്കുമ്പോഴാണ് വേണ്ട അയച്ചു അയച്ചതെ ഏഴ്ത്തു അവർക്കു
 കിട്ടിയത്— പുറപ്പെട്ടന്ന ദിവസവും വരുന്നതെന്ന സൂചിതവും മ
 റവും അറിയിക്കാനുള്ള കരോയിരിക്കുകയെന്ന കർമ്മം അതിന്നു പൊളിച്ചു എങ്കി
 ലും, അതു വരുമ്പോൾ കഴിയുമ്പോഴും അവളുടെ നാവിത്തുക്കു
 കളെല്ലാം തന്നെ. ബഹി തൂലാം തെറ്റിപ്പു. വിശ്വതന്മാരി
 ച്ച് വാഴിയ അളപോലെയായി. അൻ അറിയാതെത്തന്നെ
 അവർ അവുടെ മറുത്തു വീണ്ടു. കമലം തൊഴിക്കുകതന്നെ
 യാണ് ചെയ്തത്! കരേ വേണം കഴിഞ്ഞു. തന്നെത്തൻ മോ
 ധ നിവർത്തായി. കണ്ണുകളിൽ നിന്നു തെരുക്കൾ പൊഴി
 യുന്ന അശ്രുധാരയ്ക്കു യാതൊരുവസാനവും ഇല്ല. ഏതു തൂപ്പു

കളഞ്ഞിട്ടും അതു നൽകുന്നതുമില്ല. ദാവിട്ട കരഞ്ഞു് ഒന്നുവെ
മറയ ദേവം തീപ്പുറം വഴിയില്ല. ഈ വക ദേവങ്ങൾ മെത്ര
മായും അറിവുമായും കേൾക്കു കളയത്തവയല്ലേ? എന്തു ചെ
യ്യാ? ആരോട് പറയവതല്ല, തനിക്ക് ആരോടും പറയാൻ
മില്ല. ജീവിത സമ്പന്നനും ജീവിതത്തിന് എക്കാലവും
ബലനും കരുതിയിരുന്ന ആ പ്രണയാകര വനിത പറഞ്ഞു
പോയോ? താൻ ഇനി എന്തെന്ന ജീവം ഉയിർക്കണം

കുമാരൻ കരുതിയെ വീണ്ടും വീണ്ടും വായച്ചു. വല്ല വി
ധേനയും പഠിച്ചു മുഴുവനാക്കുന്നതെന്നാണ് വേണ്ടവിധമെന്തെ
ഗ്രഹം എന്നു അറിയു മനസ്സിലാക്കു. തന്നെക്കൊണ്ട് അതു
നിവൃത്തിപ്പാൻ തീക്കു അസാധ്യവുമാണ്

“ഈ കേവലമെന്തെ കേവലം എന്തു കേവലമെന്തെ അന്യമായി
ന്നു പഠിപ്പിച്ചതല്ല അതുകൊണ്ടു എന്തെ ചെലിയല്ല പ്രേമത്തെ
അതിശയിച്ചു റിപ്പോർട്ടല്ല! അഥവാ, പ്രേമം ഇല്ലാത്തതെന്ന
വരുമോ? ഒരുപക്ഷേ ദുഷ്ടനാകുന്നതായ ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ
ജീവനാശം വരുന്നതായാവാലും അപരനെ തൃപ്തിക്കുവാൻ
ലോകത്തിൽ മറ്റൊരു സംഗതികൾ മുഴുവനും പ്രണയത്തിന്നായി
നല്ലതായാ വേണ്ടുന്നതാകുന്നതും കഥാതാൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എഴു
തിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം കേവലം വരുമോ? അല്ലെങ്കിൽ എന്തെന്ന
ദുഷ്ടമായും നിഷ്ഠുരമായും സ്നേഹിക്കുന്നവരിൽ ഇങ്ങിനെ മ
റ്റൊരു എഴുത്തുവാൻ അവകാശമുണ്ടോ? അഥവാ, ഒരു പുരു
ഷനാകുന്നതായാ വേണ്ടുന്നതായാ? അല്ലെങ്കിൽ അൻ സാമ
സം പറഞ്ഞു അല്ലെങ്കിൽ അതിശയിച്ചു. താൻ എ
ന്തെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ? എന്തെന്നു നോക്കി കൂടാതെ ത
ന്നെതന്നെ പ്രവൃത്തിക്കുകയില്ലെന്നല്ല അല്ലെങ്കിൽ അവസാനം എ
ന്തെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ? അല്ലെങ്കിൽ തന്നെതന്നെ കേവലം ഒരു
മറ്റൊരു ആലോചിച്ചു താക്കുന്നതും വരുമോ? കരുതിൽ പറയുന്ന
ആലോചനകൾ വിശദമായി അൻ നില്ക്കുകയില്ലെന്നു അല്ല

[illegible][illegible]

വേണവല്ലേ! വേഗം വരു ഞാൻ ഒരു ആലിംഗനംചെയ്യട്ടെ! ഏകൻ സങ്കടമുണ്ടാക്കിയെടുത്തു. ആദ്യം ഞാൻപുറത്തു ഒരു മറയെ കട്ടി മറയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ! ആലോചിച്ചപ്പോൾ, എത്രയും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടും ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടും ശീവണിയിൽ വെച്ചു കഴിഞ്ഞതും, മറ്റും വീവറുള്ളകാലം മറന്നിവിട്ടാൽ സാധിക്കുമോ! വേഗം അസ്താനിനതായാൽ ഞാൻ ഏകൻ പ്രാണൻ കളയുന്നതാണെന്നു പറയുന്നതു് സാരസാമാ? ആലോചിച്ചപ്പോൾ, മറയ്ക്കലും സാധ്യമല്ലാത്തതും വെല്ലു ഞാൻ അതു് കണ്ടു സഹിച്ചിരിക്കുമോ? പൊക്കം മുഴുവനും എത്രയും ശ്രമിക്കുന്നതായാലും എന്തിന്നു സമയമായിപ്പോൻ വേഗം മറ്റും മരിക്കുന്നതേ വേഗം കരുതിയിരിക്കുന്ന ഞാൻ അങ്ങനെ കൂടാതെ ഇവയൊക്കെ വാസം ഇങ്ങനെയോ? മോ! മേൽ സൂര്യസ്ഥിതി! ഈ കത്തുക കഴിഞ്ഞു പറഞ്ഞു വന്നു. ഇവിടെ വന്നു കൊടുക്കുന്ന ഇങ്ങനാൽ കനി. ഞാൻ അറിയട്ടെ സന്ധിച്ച് അങ്ങനെ സമയം തരുന്നതിനുള്ളതും. എന്നോടൊരുമ വെക്കുന്നതിൽ സമയം മിക്കുന്നതോന്നിയാൽ അപ്പോൾ എത്രയും കൂടുതൽ കേൾക്കുക. ഇത്ര പറഞ്ഞാൽ പോകാൻ ഇതാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം ഇതാണ് എന്റെ അപ്രായം. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഇവയൊക്കെ കരുതിൽ തന്നെ എന്തിന്നു മോഷണം ചെയ്യുകമോ!

മടങ്ങിവരുന്നതിൽ താൻതന്നെ പോലെയും ഇല്ല— മേൽ വെല്ലയും വരുന്ന സംഭവങ്ങൾക്കു നാം മുന്നോട്ടുചെയ്യും!— ഇവിടെ വന്നതിനുശേഷം വേണമെന്നിൽ മരിക്കാതെ പരിച്ഛി പരിച്ഛി മുഴുവനാക്കും— അല്ലെങ്കിൽ കരുതിത്താൻതന്നെക്കുറേയൊക്കെ. ഞാൻ അവിടെ വല്ല പോലെയും നോക്കിക്കൊള്ളാം. വേണവിന്നു ബി. എങ്കുന്ന പറയണം. എന്തായാലും ഇവിടെ വന്നു ചേക്കുക, തമ്മിൽ കണ്ടിട്ട് എല്ലാം നീട്ടിയതാകാം. അതാണ് നല്ലത്—

ഇത്ര പറഞ്ഞിട്ടും ഇനിയും മടങ്ങിവരുന്ന കാര്യങ്ങൾ വേഗം സമയമെടുത്തു വരുമോ? വെക്കുന്നതാണ് ഞാൻ ചെ

മാമായി വിശ്വസിക്കുന്നത് അഥവാ, വ്യക്തസംഗതിവശമല്ലാത്ത വിടെ വെച്ചതെന്നു പറിച്ചു 25 വയസുകാണെന്നു ഇല്ല എന്ന പരിസ്ഥിതി—ദൈവം 45 വയസിലെ പണയപ്പെട്ടവൻ പണം വാങ്ങുവാൻ തീർച്ചയാക്കുന്നപക്ഷം—ആ കാര്യം ഇങ്ങനെയൊരു നഷ്ടം ചെയ്യാൻ കൊള്ളാം. 27-ൽ പള്ളി അധ്യക്ഷൻ പ്രസിദ്ധൻ പ്രചാരണയാത്രയും, വോളൻഗ് ഹാറ്റുകഴിഞ്ഞു മറ്റൊരു മദിരാശിയിൽ വെച്ചിറങ്ങേണം പത്തു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മാക്കി കൊടുക്കാനെന്നും, അങ്ങനെ 27 വയസിൽ ദൈവാനുഗ്രഹം വിശ്വസം വെച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിശ്ചയത്തോടെ അദ്ദേഹം 45 വയസിൽ പണം വാങ്ങുക. എങ്കിലും, ഇത്തരം ക്രമം കഴിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. — ഉടനെ പുറപ്പെട്ടവനെന്നതാണ് ഉത്തരം. — ഇനിയെല്ലാം ദൈവന്റെ ദയയും ഗർഭവുമായിട്ടാകട്ടെ ഉടൻ മറ്റു പലിക്കു കാണാം.

negative feedback

“ouch.”

[illegible]

ശ്രദ്ധിച്ചു കൊണ്ടുവന്നുവന്നുവന്നു വന്നു വന്നു തീർത്തു. അവർ ഈ നിശ്ചയത്തിന്നു സമ്മതിച്ചാൽപോലും കമലം എങ്ങിനെയാണ് പറഞ്ഞു അവയിൽ സംഭവവും പലിശയും മറ്റേതെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും അതിൽ അറിഞ്ഞുകൂടാ—ആരോടൊന്നിട്ട് വേദത്തിന്നു യാതൊരു അർത്ഥവും കിട്ടാതായി. നാട്ടിലെങ്കിലും വേദകാരെത്തന്നെയും അതിന്നും കൂട്ടിൽ പണമില്ല. കമലം പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതാണു അവസാനം തീർത്തു.

കമലം പറഞ്ഞ നിശ്ചയത്തെ വേദത്തെപ്പോലെയെങ്കിലും മിസ്റ്റർ കേശവപിള്ളയെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. കമലത്തിന്റെ രേഖ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്തെങ്കിലും ധാരണക്കാർ വിചാരിക്കുകയില്ലല്ലോ. അതു പറവാൻ പാടില്ലാത്തതുതന്നെല്ലോ.

“ശരി അൻ അപ്പൽ കിരീടംകൂടി എഴുതുക. എന്തിട്ട് നിന്നാ പറയാം” എന്ന് മിസ്റ്റർ കേശവപിള്ള വേദത്തിനോടു പറഞ്ഞു.

വല്ലഭകാര്യം തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായി കാണുന്നതാണു മിസ്റ്റർ പിള്ളയുടെ ആഗ്രഹം. മിസ്റ്റർ പിള്ളയുടെ കയ്യിലും കൂടെ ഇക്കറി അപ്പൽ എഴുതിയ എഴുത്തിൽ ഒരു തിരക്കും പ്രാധാന്യം പരിപൂർണ്ണമായി മടങ്ങി മരിക്കാതിരിക്കാൻ പത്തുദിവസത്തിനുള്ളിൽ പലിശയോടുകൂടി സംശയ മടക്കത്തന്നെ കാര്യം പ്രയാസമായിരിക്കുകൊണ്ട് വിചാരിച്ച വിവാഹം നടപ്പാതിടവരുമെന്നും, മനഃപ്രാപ്തം നിഷ്കരിച്ചപ്പോൾ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വിവാഹം സംഗതിവശം നടപ്പാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്ന പക്ഷം പലിശയോടുകൂടി സംശയ മടക്കത്തന്നെക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ നിശ്ചയം ചെയ്യുന്നത് നല്ലതാണെന്നും മിസ്റ്റർ കേശവപിള്ള തന്റെ അപ്പൽ നല്ലവണ്ണം ബോധ്യപ്പെടുത്തി മിസ്റ്റർ പരമേശ്വരൻപിള്ള അങ്ങിനെ സമ്മതിച്ച് മറുവടി അയക്കുകയും ചെയ്തു.

വിചാരിച്ചു വിവാഹത്തിനുമുമ്പ് ദേവന്മാരിൽ വിശിഷ്ടമായ വല്ല അപായവും സംഭവിക്കുന്നതായാൽ വാങ്ങുന്ന പണം മാസത്തിൽ രണ്ടുപേർ എടുത്തു വീരമുള്ള പാലിയോടു കൂടി വേങ്ങരഗോപാലൻ മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും പരിപൂർണ്ണമായി ദിവാകിയിരിക്കേണ്ടി പത്തുദിവസത്തിനകം മേൽപറഞ്ഞ സഞ്ചാരം ചെയ്താൽ മടക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ ദേവന്മാരിൽനിന്നു വിവാഹംകൊണ്ടാൽ താൻ നിഷ്പന്നിതനാണെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തിനാൽ മിസ്റ്റർ പിള്ളയോടു വേങ്ങര പണം വാങ്ങുവാൻ തുടർന്ന് വാങ്ങുന്ന പണംതിന്ന പാലിയോടുകൂടി വേങ്ങരഗോപാലനോടുമായിരുന്നു അയക്കുകയും വാങ്ങാൻ പണം കൊടുക്കുകയും ഇതു വിവാഹത്തിന്നു വേങ്ങരഗോപാലൻ കരുത്തിന്നു എഴുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം

മിസ്റ്റർ പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷത.

മിസ്റ്റർ കേശവപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷത വാങ്ങുന്ന പണം വാങ്ങി വേങ്ങര ഗോപാലൻ പരിപൂർണ്ണമായി വേങ്ങര മകളുടേയും സ്വഭാവം തന്നെ വേങ്ങരയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു, വേങ്ങര മകൾ, താമസിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു മറ്റൊരു വിദ്യാലയം താമസം മാറി. വേങ്ങരയിന്റെ കരുക്കുകൾല്ലാത്തതായി മിസ്റ്റർ കേശവപിള്ളയെന്നായിരുന്നു. മിസ്റ്റർ പിള്ളയും അവിടെനിന്നു താമസം മാറി വേങ്ങരയിന്റെ ഒരു വൃക്കയെന്ന താമസിപ്പിച്ചു. പരിപൂർണ്ണമായി വേങ്ങരയോടു മകളോടും വേങ്ങര യാത്ര പഠിക്കുകയും. മിസ്റ്റർ പിള്ള യാത്രപറഞ്ഞപ്പോൾ, “ഈ സ്വഭാവംകൊണ്ടു എവിടെയെന്നാലും നന്നായില്ല” എന്നാണ് എമിലി വേങ്ങരയിന്നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതു. എമിലി ഇന്നു അക്കാലമായിരുന്നു മിസ്റ്റർ കേശവപിള്ളയുടെ പിള്ള

ഒരു അറിയാറിടമായിട്ടുള്ള സുദൃഢനായ തമിഴ് സ്നേഹിതൻ വരുത്തൽ പറഞ്ഞു അത്രയും പ്രവൃത്തിപ്പാൻ മെച്ചമില്ലെന്നു അറിയും ആരോടും പറഞ്ഞു വിചിത്രമെന്നു മിസ്റ്റർ പിള്ളക്കു അയ്യപ്പയ്യർ കാല വിധിക്ക് അറിയിച്ചു. വേണമിതൻ നീർപ്പവിതത്തെയും, എരിയിരയെയും അവയുടെ അക്കാക്കയും കരിച്ചു വേണമിതെന്നു പറ്റുവും മിസ്റ്റർ പിള്ളക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. അവയുടെ അറക്കുപാക്കെപ്പറ്റി വേണമിതന്റെ മിസ്റ്റർ പിള്ള സംസാരിച്ചപ്പോൾ “ഇല്ലാത്തതു പറയുകയുണ്ട്” എന്നു മന്ത്രിച്ചു വേണമിതൻ പറഞ്ഞുള്ള അതു കൈക്കൊള്ളുന്നതിൽ മിസ്റ്റർ പിള്ളക്കുണ്ടായ ആശങ്കയും കൈക്കൊള്ളുന്നതമിഴ് അകത്തുനിന്നു പോയതുപിറ്റ.

മിസ്റ്റർ പിള്ളയും മേത്തലും മിഡിപ്പക്കുക്കൾ അധികം സമ്പന്നരാകുവാൻ കൂടിയാണ് ഇദ്ദേഹം ചെയ്തതെന്നു. അതിന്നു കാരണമുണ്ടല്ലോ. വേണമിതൻ ഉള്ളിലൊക്കെയും ആരും മേത്തലുള്ളതല്ലാം വേണമിതൻ കറച്ചു എരിയിര ആരംകൻ പറഞ്ഞതന്നു കയ്യിൽ, തമിഴ് സേവകന്റെയും സുഖവും സ്നേഹിതൻ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിലായിട്ട്, മിസ്റ്റർ പിള്ള വേണമിതൻ സഹായിതങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ചതാണെന്നു അതിന്റെയൊട്ടു കൂടിത്തന്നെ ഇത്തന്നു അറിഞ്ഞു, “നീ ഇവയെ, ഇതുവേണമിതൻ വേണമിതൻ പറയാനിടവന്നതല്ലാതെ. “വേണമിതൻ” എന്നു പറയുന്നതിൽ മിസ്റ്റർ പിള്ള കൈക്കൊള്ളുന്നതിൽ നില്ല. വേണമിതൻ കൈക്കൊള്ളുന്നതും അവയുടെ വേണമിതൻ മനസ്സിന് ഒരു സുഖമേകാത്തതായും” അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന അന്ത്യമുള്ളിലൊക്കെയും അതിൽ പാടിപ്പോന്നതല്ലാത്തതല്ല. കൈക്കൊള്ളുന്നതായും നമ്മുടെ യോഗിതങ്ങളെയും, ആയത് തന്നെ” അതായത് വൃദ്ധനകൾക്കായിത്തന്നെയും കൈക്കൊള്ളുന്നതായും

മേത്തലും എല്ലാമേത്തലും ഒരു കൈക്കൊള്ളുന്നതായും കൈക്കൊള്ളുന്നതായും ഇടക്കിടെ വരുന്നതു വായിച്ചുണ്ടാവുന്ന മേത്തലും വേണമിതൻ

വിനെ നിരന്തരമായി ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചങ്ങരൻ ധാരിയും മോദിയുമെല്ലാം തീരെ ഇല്ലാതായി. ഒരേ ആകുപ്പാടെ കയറാൻ വാൻ, വേണ്ട നന്നെ ചർച്ച. മനസ്സിൽ ആയിരം വെച്ചാണ് വേണ്ട പഠിച്ചിരുന്നത് എന്നാൽ ആയിരമെണ്ണുന്ന സംഗതി നിമിത്തം പഠിപ്പിൽ ശുദ്ധക്കറുപ്പാകുമായില്ല. വിദ്യാഭ്യാസപരിപൂർത്തിയാക്കി കരൻ തന്റെ സുഖവും കിടക്കുന്നതെന്നല്ല വേണ്ടവിധൻ വിചാരം! അതുകൊണ്ട് മനസ്സ് ഉച്ചിച്ഛതന്നെ വേണ്ട വേണ്ടതാണു്. “ഇത്രയൊന്നും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും. ഒരേ വെളി കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതാണ്” എന്നു പിന്നെ ചിലപ്പോൾ വേണ്ടവിധനാട് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

“പഠിച്ച കഴിഞ്ഞാൽ വിനെ സുഖമായിരിക്കാമല്ലോ. അപ്പോൾ ഒരേ ഒരേ നന്നായില്ല!” എന്നാണ് വേണ്ട മറുപടി പറയുക.

“ശരി. ഇല്ലെങ്കിൽ നന്നാക്കാമല്ലോ. അത് ഡാക്ടറല്ലേ!” എന്നു പറഞ്ഞ്, മിസ്റ്റർ വിൻ ചികിത്സകനും ചെമ്പ്രം.

ആരോഗ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ വേണ്ടവിധനപ്പോലെ ഇങ്ങനെ പറയുന്നവരും പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരുമായവിദ്യാർത്ഥികൾ പലരുമുണ്ട്. വേണ്ടവിധൻ അഭിപ്രായം ആരോഗ്യശാസ്ത്രപ്രകാരം തെറ്റാണ് കേമത്തിന് എവിടെയെങ്കിലും ഒരു ഫാനി സംഭവിച്ചാൽ, അതിനെ പരിഹരിക്കാൻ എത്രയെങ്കിലും ശ്രമം ചെയ്യാനില്ലാത്ത ആ കേടിന്റെ സ്ഥാനത്തു് അതിന്റെ അല്പ ചായായ ബാക്കിയെങ്കിലും അപശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ കേടങ്ങാവാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതാണു് മറ്റൊരു കാര്യവും ആനന്ദമെന്നും കൊണ്ട് കാഴ്ച കേമത്തിന്നു പറ്റി വെളിച്ചപ്പെടുത്തലും, പ്രാണശക്തിക്കു നേരിടുന്ന സൂക്ഷ്മമായ ഫാനി ഒരിക്കലും തീരെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. പിന്നീട് തീർത്താൽ വിവാഹിച്ച് കേടങ്ങാക്കിത്തീർക്കുന്നതു വിചിത്രമാണ് വിദ്യാഭ്യാസശക്തിയിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ

ജീ ഇക്കിനെതൊരു കൈവായ യാതൊരുമുണ്ടാവുന്നതു് സാധാരണമാണ്. അതുനിമിത്തം, നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലരും പഠിപ്പു കഴിയുമ്പോഴേക്കു ബലതുസ്തായ കാലപ്പൂരനാക്കിത്തീരുന്നു. ഭാവിയിലുള്ള ഐക്യഹിതപ്രവേശങ്ങളെ കാക്കിപ്പിട്ടാണു് വർത്തമാനത്തിൽ അവർ ഈ വിപ്ലവിതപ്രവൃത്തിമെന്നതു പിന്നീട് ആ സമയത്തു അവർ പ്രാപ്തമാകുമ്പോൾ അനവധി യോഗ്യത അനുഭവിപ്പാൻ അവർക്കു വേണ്ടതായ ആ യോഗ്യത മേഖലയെല്ലാം അവിടെ ഇല്ലാതായും വരുന്നു.

ആയോദ്യസംരക്ഷണത്തിൽ മിവ വിദ്യാർത്ഥികൾ ശോചനീയമായ അശുഭം കാണിച്ചുവന്ന പ്രകൃതിനിന്ദകത്തെയും ഹിതമെന്ന അവസ്ഥയുടെ മേഖലയെ നോക്കി രക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന കർത്തവ്യമെന്നു അവർക്കു കലശ്ശാരിയെന്നാൽ മനോർമയല്ലാത്ത ഈദൃശമായ അപരമായ ആത്മാനുഭൂതി സദാജ്ഞാതാക്കൾക്കു് ഹൃദയത്തിൽ ജീവാവസ്ഥാനം ഉടർത്തുന്ന നേരിടുന്നതെന്ന ഒരു പ്രത്യാസമെ ഉള്ളു. പ്രകൃതിനിന്ദകയുടെ ലംഘിപ്പു് മേഖലയിലെ അമൃത, വാളിപ്പൊട്ടിപ്പിടിച്ചു് പഠിക്കുന്നതിനാൽ കാലക്രമംകൊണ്ടു് ആത്മാനുഭൂതിയുടെ ലംഘനമെന്ന ഒരു മോശമായ ഇക്കിനെ മൂല സാമ്പ്രദായം തിരക്കും നിരാകര്യപരമായ സാധ്യതപരിത്യാഗമല്ല. ഈ കൃത്യം പ്രാണമേന്തിയ ഒരു ക്ഷിപ്രമാണ്. തങ്ങൾ കൊതിക്കുന്ന സമയം ഭാഗ്യമായിത്തന്നെ അവസാനമല്ലാതായിത്തീരുന്നു അകാലമെന്നും നേരിടുകയും ചെയ്യുന്നു. മാതാപിതാക്കളായും ബന്ധുവിശ്വജനങ്ങളെയും ഏതെന്നതും തീരാത്ത ദുഃഖത്തിന്നിടയാക്കിത്തീർന്നു് ഒരു ദുഷ്പ്രകാശത്തുതന്നെ പരമാർത്ഥം പ്രാപിക്കുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നേടത്തോളം കാലം ബലഹീനങ്ങളായ സന്താനങ്ങളെയും ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. ഈവക സന്താനങ്ങൾ മാതൃഭൂമിയിൽ ഒരു അലോലമാർത്തം അനുഗ്രഹമാർത്തം തീർന്നില്ല. അവ ഒരു ഭാരമായിത്തന്നെ പരിണമിക്കുന്നു കണ്ണിൽ മോഹനാഭിമു കണ്ണുക

ഭൂമി, ജീവികളുടെയും, ചെടികളുടെയും നട്ടു വളർത്തലും തലയും ഉള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, ഏകദേശം വയസ്സായ കപ്പാൻ വും കോഴയും ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതാണ്. തലപ്പായം ചെയ്ത് ഒരു കൂടെ ചോറും ഉപ്പും നന്നായി കഴിക്കുന്നതിനുള്ളതാണ്. ഉപ്പും തലപ്പായം കഴിക്കുന്നതിനുള്ളതാണ്. ഉപ്പും തലപ്പായം കഴിക്കുന്നതിനുള്ളതാണ്.

വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഇതരമായ നേട്ടമെന്ന രീതികൾ ഉപയോഗിക്കുക
ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിവിധ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നൽകുന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ
കുറഞ്ഞ അളവിലെ അധ്വാനം കഴിയാത്തതാണ്.

[illegible]

നീട്ട കിട്ടിയ കത്തിലായിരുന്നു പവിത്രതാപ്തി പണം തടക്കി കൊടുക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥനയ്ക്ക് കട പാടി പരിപ്ലിതമാവാൻ തുടങ്ങിയെന്നു തിരികുന്നത്. ഇതു അധർമ്മമെന്ന് അറിയുന്നവർ പലരും കമലത്തിന് ഇതു വകുപ്പാക്കൾ സമീപ്തമായി പൊതുവിട്ടു. “എന്തിനെക്കുറിച്ചു സിപ്ത കൃഷ്ണിനെ കയ്യടയ്ക്കണമെന്നു കാണുക” യാതൊരു പരിവർത്തിയും പരിപ്ലിത കട തുടർ തിരിയെത്തിയതിനെത്തുടർന്ന് അതിലൂടെ പണം പവിത്രതാപ്തിക്കു കൊടുക്കാൻ താല്പര്യം ഉണ്ടെന്നു അറിയുന്നവർ അതിന് സാധിക്കാത്ത വന്ധനം എന്തെങ്കിലും പാഴായി ചിതറ പ്രദർശനത്തിന് ചെലവിട്ടു. എന്ന് അധർമ്മ വിവാദിച്ച് ചെലവിട്ടു.

“അതില്ലാതെ സാധിക്കാത്ത വാങ്ങലായി വേണ്ടവണ്ണം പ്രയത്നം നൽകിക്കൊടുക്കും സാധ്യമാകും. ഇതു മുമ്പ് എന്തെങ്കിലും തടക്കിക്കൊടുത്തു സമീപ്തമാക്കുന്നതിനാണ് ഒന്നാം ഏകദേശം, നാലാം, അഞ്ചാം, അഞ്ചാം തുടങ്ങിയ പണം നേടണം” എന്ന അധർമ്മ കൃഷ്ണകൊണ്ടു തുടങ്ങിയ ചുരുക്കുകൊണ്ടും വാങ്ങുന്ന വന്ധനത്തെ അധർമ്മത്തിന് കടന്നുവരുത്തുവാൻ ചെലവിട്ടു.

തന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തോടു കൂടി നൂക്കിവിട്ടിട്ടാണ് വേണ്ട വിധം അപരിപാത പണം പ്രകാശമാക്കുന്നതും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളല്ലോ. കമലത്തിന് യാതൊരു അർത്ഥവും ഇതു ലഭ്യമാകാതെ പോയി. മാത്രമല്ല അധർമ്മം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് കൃത്യമായ, വേണ്ട വിധത്തിൽ പോലുള്ളതും, പ്രോത്സാഹിതമാക്കുന്ന ബോധത്തോടു കൂടി അധർമ്മം തുടരുന്നതു കൃത്യമായിത്തന്നെയാണ്, കൃത്യമായ മാത്രമല്ല, വിധവിധി വസ്തുതകൾപോലും വെളിപ്പെടുത്തില്ല.

എങ്ങിനെയാണിത് പണം സമ്പാദിക്കണമെന്നു കടം നൽകുന്ന ഉടമസ്ഥൻ, വെല്ലുവിളിക്കുന്നവർ കിട്ടുവാൻ തക്കതാക്കാം എ

നാണ് അവർ ആദ്യമായി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടത് കടം വാങ്ങുവാൻ വല്ല രാജ്യം ഉണ്ടോ എന്തുകൂടി അതിനിടയിൽ അവർ അന്വേഷിക്കാതിരുന്നില്ല. കടം കിട്ടുന്ന കാര്യം കരറ അമാന്തത്തിലാണ് കഴിഞ്ഞ് അപ്പോൾ അപലകളെ മുറിയെടുത്ത നിശ്ചയത്തിന് കരറകൂടി ഉറപ്പുണ്ട്.

“ഉള്ള ആളുകൾ കടം തരാൻ മടക്കുന്ന അപകടം നല്ലൊരു പദ്ധതിയാണ്. മുതലും നിരക്കിയിരട്ടില്ലാത്തതും കരാറുകാരനായ പരഞ്ഞിട്ടുള്ള വിശ്വാസ്യ വരുന്നില്ലല്ലോ. കഷ്ടം! ഈ വേദം ഇങ്ങനെയൊക്കെ! പണം ഉള്ളവർക്ക് വെട്ടാത്ത കരവും ഇല്ലാത്തവർക്ക് സാക്ഷാത്കാരികളിൽ സാക്ഷാത്കാരം— എന്റെ കയ്യിൽ പണം ധാരാളമുണ്ട്. ഹിന്ദു എന്നല്ലാതെ കടിക്കിൽ പെട്ടവർക്കാണ് എന്തെങ്കിലും ഉപകാരങ്ങൾ ചെയ്യാൻ എന്റെ സ്വസ്ഥത വന്നു. അവരെ സഹായിക്കുക. അന്യരെ കർമ്മവും സഹായവും കരുതിയിരുന്നിട്ട് ഇനി യാതൊരു ഹാമുവുമില്ല. എന്തൊക്കെ കിട്ടിയവയും അത് ഇന്ന് മുതൽ അൻ കയ്യുകയാണ്. എന്ന് അവർ ഉറപ്പ് അതിന് വേണ്ട പ്രകാരം ചെയ്യും.

ഒരു ബാധികാ പാഠശാലയിൽ തെന്തൊന്നിനെയും ഉറപ്പിക്കുന്നതിൽ അവർക്ക് ഒഴുപ്പുകയുടെ ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചു. കഥകളം ഈ അധിനിവേശ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ കേൾവ നല്ല വളരെ വിരോധം പറഞ്ഞുവന്നു. പക്ഷെ, കഥകളത്തിന്റെ നിശ്ചയത്തിനുള്ള കാര്യമായില്ല. വീട്ടിൽ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടെ വല്ലാത്ത കോലാഹലമുണ്ടായി. എല്ലാവരുടെയും ശക്തികൾ കേട്ടു സഹിക്കാവുന്നതല്ല എന്നതിനേക്കാൾ കണ്ണികളെ വെട്ടുക കളഞ്ഞിരിക്കാമായി. “മഹാപാപി! നീ എന്റെ വയറു ഇങ്ങനെ കത്തിക്കുന്നവല്ലോ.” എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നത് മനോഹരമായി. “മഹാപാപി! നീ എന്റെ വയറു ഇങ്ങനെ കത്തിക്കുന്നവല്ലോ.” എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നത് മനോഹരമായി. “മഹാപാപി! നീ എന്റെ വയറു ഇങ്ങനെ കത്തിക്കുന്നവല്ലോ.” എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നത് മനോഹരമായി.

സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നതും വേണ്ട സാമർത്ഥ്യവും പഠിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ അസാമാന്യമായ അഭിരുചിയും, ഓരോന്നു വിശദമായി പറഞ്ഞു കട്ടുകഴിഞ്ഞു. ചാക്കോയറമ്മ ത്രാണിയും അമ്മയും അവൾക്കു ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയ ഗുണനാഥനാകെ കട്ട കൾ ആദ്യകാലത്തു ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുക പതിവാണല്ലോ. ഈ പരീക്ഷയ്ക്കും കഥയും വിത്തു നേടുകയേ ചെയ്യാമല്ലോ. എന്തെന്നുകുറുപ്പു പറയുന്നു? സമ്പന്നനായും അവൾ തോന്നുവാനുമാകുമ്പോഴാണ് അന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കമ്മലത്തിന്റെ ശബ്ദം അധികകാലം മെല്ലെന്നതിനു മുമ്പ് ഇവരുടെ മുമ്പാകെയായി.

ശബ്ദം കിട്ടുവാൻ ഇടത്തിയപ്പോൾ ഗൃഹഭരണവും കമ്മലത്തിന്റെ തലയിലായി. ന. മാലാളിപ്പാത്ത കേശവൻണ്ണി നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയാണെന്നു ശാഗ്ഗം പ്പിട്ടു. സമോദരൻ തന്റെ കൈയ്ക്കു താമസിക്കുന്നതിലുള്ള സുഖവും സൗകര്യവും മനസ്സുമാധാനവും കാണു് കമ്മലം കേശവൻണ്ണിയോടു മരിച്ചാൽ തന്റെ താമസം അങ്ങനെയൊന്നു നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നു കാണുകയും അറിഞ്ഞുപറയുകയും ചെയ്തു. കിട്ടുന്ന ശബ്ദത്തിൽ ഏതാനും കാലം വീട്ടിലിരുന്ന് അപ്പോൾ എടുത്തുപോയതും വന്നു. ഇതു നിമിത്തം കമ്മലത്തിനു വലുതായ കണ്ണിതമുണ്ടായി. സമോദരനെ പൂജാർച്ചയ്ക്കുവരികുകൊണ്ടല്ല, വിചാരിച്ചു കാത്തു സാധിക്കുന്നതിനു പ്രയാസം കൂടിവരികുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് അവൾക്കു കണ്ണിതമുണ്ടായത്. അധികസന്താപമുണ്ടെന്നു ഇന്നത്തെത്തു മാത്രമാണെന്നു അവൾ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങി. ചാക്കോയറമ്മ കട്ടികളെ വീട്ടിൽവെച്ചു പഠിപ്പിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഏല്പാടുകൾ കിട്ടി. കാലത്തു് ഒന്നിലധികം കൈവന്നെന്നതു അററാൽ മിക്കവാറായി ചില കൂപ്പൻ (Tubon) അരി നോക്കിത്തുടങ്ങി. അതിൽ നിന്നും മതിയായ ഒരു സമ്പാദ്യം അവൾക്കു-ചെയ്തു. ഇതുകൊണ്ടും മ

[illegible]

യിലായി. അവളുടെ ദൈവത്തിനും മുമ്പാകെ സ്വാഭാവികമായ ഭക്തിതരമായി ശ്രദ്ധിക്കുക.

എങ്കിലും സമാധാനമുണ്ടാകാൻ മിസ്റ്റർ പിള്ളയ്ക്ക് കഴിയാതെ പോയി. അദ്ദേഹം കഠിനമായി പഠിക്കുകയും വിവരത്തിൽ തന്റെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

കേൾവനത്തിൽ പണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു സമയം എന്തിനും ആയിട്ടില്ലാത്ത. അതിനാൽ മിക്കവാറും അദ്ദേഹത്തിനും മറ്റും കഠിന പഠനം ആവശ്യപ്പെടുന്നതായ അത്യാവശ്യം വന്നു. കേൾവനത്തിനോടു കൂടെ പഠനം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ അവസരത്തിൽ തന്റെ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് വെളിവാതി സഹായിക്കുന്ന ഒരു ധർമ്മപ്രവർത്തനമായും തീർത്താൽ, അവർ അതിനെ ചെയ്തു. ബാക്കിയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം മിസ്റ്റർ പിള്ളയുടെ കടം വീട്ടുന്നതിനായിരുന്നു. മറ്റൊരു സംഗതികൾ അവർ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. സഹോദരിയുടെ വാക്കുകളായ മറ്റൊരു മറ്റൊരു പ്രതിഭാസം കേൾവനത്തിൽ സന്തോഷം വന്നു. കണ്ണിൽനിന്നും ഒന്നുകണ്ടതുകൊണ്ട് വെളിം വീണ്ടു. ഇതുവരെ കേൾവനത്തിൽ ധർമ്മപ്രവർത്തനം ദൈവത്തിന്റെ വിവാഹം ചെയ്യാമെന്ന നിശ്ചയത്തോടെ പഠനം വാങ്ങി ദൈവത്തിന് പാലൻ പാടുന്നവനായിരുന്നു. ബാക്കി മറ്റൊരു അതിനെക്കുറിച്ചാണ് ധർമ്മപ്രവർത്തനം അതിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ലാത്ത. അതിനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുകൊണ്ട് ?

തന്റെ സഹോദരിയുടെ പേരിൽ കേൾവനത്തിൽ അദ്ദേഹം വന്നു. ബാക്കിയായും പുണ്യധർമ്മം വാഗ്ദാനം തോന്നി. എന്താണിത്, ഇങ്ങനെയുള്ളതായ കാര്യം കണ്ടുപിടിത്തം നവംഭാവത്തിനായിട്ടായിട്ടാണ് തന്നെയും കൂടി അവർ പുലർത്തുക. ആവുന്നതെന്തെങ്കിലും കേൾവനത്തിന്റെ ഇടകനത്തു ചെയ്തി !

ഇങ്ങിനെ ഭഗീരഥപ്രാണാവേശ്യ" വേഷത്തിന്റെ പ്രഭാവം
ബാലയോഗിക്കുന്നതിന്നു വേഷത്തിവധികം പണം അങ്കിമാ
യിലെന്നു കണ്ടു ഉടക്കു, തീക്കു വയ്യാനായ കരവം കരവു അമ്പ
യിരുത്തു, ഹിമ ഹിമിതസകളു കവസ്ത് സുപ്രസാദമായി വീട്ടി
പിരിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

മിസ്റ്റർ പിള്ളയുടെ പണം വേഷത്തിൽ ഇപ്പോൾക്കു
കുന്ന മക്കളെക്കാട്ടെന്നതിന്നു വിരോധമല്ല. എങ്കിലും ത
ന്റെ പ്രാണപ്രിയൻ വന്നെത്തുമെന്നു കരുതി, അവരും അ
ദ്ദേഹത്തെയും വരവും കാത്തു നില്ക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെയാകയാണു് ഒരു ദിവസം കാണേവൻ താ
മനസ്സുനായർ അവിടെ വന്നു ചെല്ലിപ്പോയി. ഇദ്ദേഹം ശ്രീമാന
പുരുഷനെന്നും മരിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ കരവത്തന്നെ കാണേണ്ട പ്ര
ത്യേകാവശ്യത്തിനേൽ വന്നതാണു്. അദ്ദേഹം വന്നതായി
ഉടനെ വേഷം ഉപയോഗിക്കുമല്ലോ വേഷ്യ, കരവം അദ്ദേഹ
ത്തെ അത്യാദരവു പോലും സഹിക്കും. മരിക്കുമ്പോൾ രാമ
നസ്സിനായർ ബഹുസദാ കാലവും സ്മരിപ്പും തോന്നി. കളി
യും ഉടേയും മറ്റും കഴിഞ്ഞതന്നെ ശേഷമാണു് അദ്ദേഹം വന്ന
കാര്യം പറഞ്ഞതു. അപ്പോഴല്ലേ കരവത്തന്നെ കാത്തു മനസ്സി
ലായുള്ളു? അമ്മാമന്റെ പേരിൽ ചെല്ലിക്കൊണ്ടും തോന്നി
യില്ല; തറവാട്ടിലെക്കു വരുന്ന നാശത്തിനെ തടയപ്പെട്ടിട്ടാണു്
അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.
അമ്മാമന്റെയും അമ്മാമന്റെയും വൃദ്ധമാക്കത്തിൽ ഹൈ
ക്കോട്ടിൽ ജയിച്ചാൽ തന്നെ തന്നെ കട്ടിയോരായിപ്പോവ
കയും ചെയ്യുമെന്നു് അദ്ദേഹം അറിയാം. കരവം തന്നെ ത
ന്നെയാണു് സമീകരിച്ചാൽ വൃദ്ധമാക്കം ഒരു രാജിവധി പ്രകാ
ശം ചെയ്യാമെന്നു് പണിക്കർ പറഞ്ഞതുകേട്ടിട്ടാണു്, തന്നെ
ജ്ഞാനായർ താൽതന്നെ മരിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ പുറപ്പെട്ടാണു്, കരവ
ത്തന്നെ കണ്ടു വിവരം പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് വിചാരിച്ചതു്.

അതിന്നുസരഭമേണമെന്ന് കണ്ണിൽ പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് രാമൻകുമാരൻ കമലത്തോടു നായല്ല. അമ്മാമന്റെ ഭാഗം കണ്ടപ്പോൾ കമലത്തിന്റെ കണ്ണുവും ചെമ്മുഖവും. അവൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“എന്നിങ്ങനെ വളരെ സങ്കടം ഉണ്ട് നമ്മുടെ വിധിപോലെ വരുമല്ല. അല്ലാതിന്നു കമലം ചെയ്യുക? മറ്റൊരു കാര്യത്തിന് എനിക്കതു സമ്മതമല്ല. അങ്ങിനെ മൊഴ്ത്താമെന്നു വെറും തരമിൽ തീർന്നു പാടുള്ളതല്ല. അങ്ങനെയൊന്നു പറയുന്നതെങ്കിൽ അത് അത്ര ശോച്യതല്ല.”

രാമൻകുമാരൻ—മകളേ! നമ്മുടെ കുടുംബം കുട്ടിയൊരാളായി ജ്ഞാപിക്കട്ടെ! നാം ഇരുന്ന അധർമ്മവും പാപവും ഒക്കെ പറ്റാകും ശത്രുക്കൾക്കൊക്കെ പാപമാസമാക്കിത്തീരുന്നല്ലോ! നീ ഒരു ദൈവ റിമാൻ ആൻ പറയുന്നതു കേൾക്ക. നിന്നെ ഹൃദയമായിത്തന്നെ അമ്മയുടെ വരിപ്പുകമലം—“ആ കാഴ്ച എനിക്കതു സമ്മതമല്ല. അത് കണ്ടു റി സന്ധാരക്കാൻ തന്നെ എന്ന് വളരെ മരിച്ചു. അത് അത് മരിക്കും മൊഴിയില്ല. എന്നു ചെന്നുവെച്ചുകൊണ്ടു അതിനെപ്പറ്റി ഏതൊരു സംസാരമേതെന്ന് എനിക്കതു സമ്മതമല്ലെന്നു തന്നെ എല്ലാവരും തന്നെ ധർമ്മമായില്ലാ പന്നെ കാഴ്ചയോടും വരും എന്നാണ് അമ്മാമൻ പറയുന്നത് അതൊക്കെ മെട്രെസ്സുമാത്രം മെട്രെസ്സുമാത്രമല്ല നാം അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടതയെന്തെല്ലാം?”

എന്നിങ്ങനെയാണ് കമലം ആ സംസാരം അവസാനിപ്പിച്ചത്.

രാമൻകുമാരൻ ഇപ്പോൾ അമ്മയുടെ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തി നാലാം അദ്ധ്യായം.

— അദ്ധ്യായം.

ഭവയാനി മ. എ. ചാസ്റ്റായ്ക്ക് സ്വസ്ഥമായിരിക്കു
യാണെന്നു ഇതിന്നു മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കല്ലോ. അപ്പോൾ
ഒരുമിച്ച് ചെങ്കോലിൽ തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴും താമസിച്ചു
വരുന്നത്. ഭവയാനിയും കുടുംബവും ഒന്നിച്ചു പർവ്വ് ഭരണ
കോല്ലത്തിൽ യു. എ. ചാസ്റ്റായ്ക്കു ചൊണ്ട് കരകണി
ക്കു ഭവയാനിക്കു കൗ പൂർത്തുവെക്കുന്നു.

ഭവയാനിയുടെ മേലും പുസ്തകവാതന തന്നെയാണ്,
പരിച്ച നൽകിയെങ്കിലും പുസ്തകങ്ങളുടെ സമരസാസനമുണ്ടു
താഴെപ്പോലും അശേഷം കറഞ്ഞല്ല. അവർ പുസ്തകവാതാട്ടത്തി
നെ ലിപ്യം കഴിച്ചുതും. തന്റെ മേലും കൗ പർവ്വ് യാതൊരു
ചിന്തയും അവരുംകൊണ്ടാവാതിട ചന്നതില്ല. ഇങ്ങനെയായിരിക്കു
വെണ്ടാണു് ഭവയാനിയുടെ ചാസ്റ്റായ്ക്കു ചൊണ്ടാലായതെപ്പറ്റി
അവരും അറിഞ്ഞതു്

ചാസ്റ്റായ്ക്കു അവരും നല്ലവണ്ണം കണ്ടിട്ടുണ്ടു് അവരു
ടെ വീട്ടിൽ ചാസ്റ്റായ്ക്കു ചൊണ്ടാലായതെപ്പറ്റി ചാസ്റ്റായ്ക്കു
യുസ്താദായാണെന്നു അവരും മനസ്സിലാക്കിപ്പോട്ടു് എങ്കിലും
അവരും ആ യുസ്താദായാണെന്നു സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി.

ഭവയാനിയുടെ ചാസ്റ്റായ്ക്കു കഴിപ്പാത്തും വാവാമോമോ
ചെന്നും മറ്റും വന്നപ്പോൾ, കെട്ടിടയിൽ അറയുന്നതിന്നാ
യി അവരുടെ അമ്മ അതുകൊണ്ടു് അവളോടു് സംസാരിക്കു
കയ്യെന്നായി. അക്കാട്ടത്തിൽ അപ്പോൾക്കും അമ്മയുടെയും ഇ
ങ്ങനെയെന്നാണ് തന്റെ ഇഷ്ടവും ഏതാ മാത്രമേ അവരും മറ്റു
വരി പറ്റാത്തുള്ള.

എങ്കിലും അന്നുമുതൽ ഭവയാനിയുടെ മനോഹരമായ ഇ
പ്രകാരം അവരും മനസ്സിൽ കാൽക്കു ചാൽ ഇടങ്ങി. കണ്ടുവെക്കു

[illegible]

കാര്യം ഇങ്ങനെയാകയാക്കുന്നതിനും, ദൈവനാമം ദൈവത്തിന്റേതാകുന്നതെന്നുള്ളതു വ്യക്തമായി അതൽ അത്യുക്തവും ഇല്ലാത്തതും. ദൈവം ഒരു - ക്രൈസ്തവമെല്ലാം മറ്റൊരു ദൈവത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടുനോക്കി അതിന്റെ ദൈവത്വവും കാലക്രമേണ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു പോകുന്നു. പെന്തീസ്റ്റ് അന്താരാഷ്ട്രിയ വാദമല്ലാത്ത സഭാവാദികളായും ചില പരിമിതവാദികളാണ് അർദ്ധവാദം അതിൽ ആദ്യമായി പ്രതിപത്തയും ഇനിക്കും. മറ്റുള്ളവർ കൊല്ലപ്പെടുന്നതിനും മറ്റു കാര്യങ്ങൾ മോശമെഴുതുകൊണ്ടുള്ളതും, അതിനെ ചീറ്റിക്കളയണമെന്നു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞുവെല്ലാതെ, "അതു" അവിടെ നടന്നുവെച്ചു, അതന്നു കളഞ്ഞു. അതു ഒരു ഭംഗിയായിട്ടാണ് ഏകദേശം അറിയുന്നതു" എന്നു മറ്റൊരു പരിമിതവാദി. ദൈവം വിശുദ്ധനാകയാൽ യുദ്ധവിത

കുറേ കണ്ണുകൾ ചിരിപരിചയം നിമിത്തം സ്പെഷലൈസേഷനായി വന്നു. അതുപോലെ തന്നെ വിശ്വചിന്തിയായ ഒരു യുവതിയെ ചിരി പരിചയംകൊണ്ട് ഒരു യുവാവിന്റെ ദൃഷ്ടികൾ അതി, സന്ദർഭിയാണെന്നു കിട്ടാൻ ചുവന്നു. വർഷം. പ്രേമത്തിന്റെ ഉല്പത്തിക്ക് പലപ്പോഴും അസൂയയുണ്ടായി. സന്ദർഭം അതിനാൽ സ്വഭാവമെന്ന ഒരു സുന്ദരമായ വേഷം ഗോപാലനെ മനസ്സുകൊണ്ട് മൂന്നു കൊല്ലംകൊണ്ടും ദ്രവ്യമായി ജ്ഞാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഭവനം. കഥാസാരംകൊണ്ട് ഒരു യുവാവിനെ ദുരിച്ചു പശ്ചാത്തത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടില്ല.

കുറേ അമിതമായ വീട്ടിൽ ഭവനത്തിൽ അപ്പുറമായി ചിരിപ്പാൻ ചെല്ലാമെന്നാണ്. എങ്കിലും. നോക്കിയിന്റെ വർത്തനത്തെപ്പറ്റി കുറേ അമിതമായ ഒരു ഭവനത്തിൽ കുറേ അമിതമായ ഒരു ഭവനത്തിനോടോ ചോർക്കുകയോ പറയുന്നതും ചെല്ലിയിരുന്നില്ല. കുറേ കര കര. ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭവന ഭവനത്തിന്റെ വീട്ടിൽ മുമ്പുകൾക്കു പോകാമെന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾക്കുതന്നെ അപ്പോൾ വല്ലതും സ്പെഷലൈസേഷൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു ഭവനത്തിന്റെ വിശ്വചിന്തിയായ ചിരിപ്പാൻ ചിരിപ്പാൻ; ഉള്ളിൽ മറ്റു ചിരിപ്പാഴ്വര. ഈ സംഗതം കുറേ അതിന് തീരാതെത്തന്നെയെന്നു.

ഇങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം കുറേ അതിര ഒരു കുറേകിട്ടി. പൊളിച്ചു പറിച്ചു. ഭവന ഭവനത്തിൽ എത്തിയതും അന്നത്തെ മെയ്ക്കിന് മെയ്ക്കിൻ പറഞ്ഞുവെക്കുന്നതാണ് അതിലെ വർത്തനം. കുറേ അതിന് ഇരിക്കുകയോ ഉള്ളതായി. ഭവനത്തിന് വന്നതാണ് എങ്കൽക്കൊണ്ടും മെയ്ക്കിൻ. അതിന്റെ എങ്കൽ ഒരു സുന്ദരമായ ഒരു അതിന്റെ കേൾക്കുന്നതിന് നാട്ടിലേക്ക് പോയി

കിടക്കുകയാണ്. കേശവൻ്റെ നാട്ടിലെക്ക് പോകുന്നതിനുമുമ്പ് കമ്പിയിട്ട് ഇല്ലാലിയെ കമലത്തിന്റെ സഹായത്താൽ മരിക്കാശ്ശി വരുത്തുകയാണ്. അതിനാൽ കമലവും ഇല്ലാലിയും അമ്മയും മാതൃഭാഷിപ്പോൾ മരിക്കാശ്ശിയെപ്പറ്റി

സമയം പോകാതെ കമലം നന്നെ കഴിഞ്ഞി. കമ്പിയിട്ട് നോക്കും; കാണാതും ഇറങ്ങാതും കര നോക്കും, വീണ്ടും കമ്പിയെ-തു വാങ്ങും, പന്നെ പോയി കര നോക്കും കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽ കൈയ്ക്ക് മടിക്കുന്ന നേരത്തോടുകൂടി മലകളായ തുടക്കം, കമ്പിഫോറത്തിൽ (Telegraph form) എഴുതിയത് മരിക്കാശ്ശി കമ്പയോപ്പിസ്റ്റിയെക്കൊണ്ടുളള അനൗപമമായ മനോഹരവും, തന്റെ പ്രിയതമന്റെ സന്ദേശമാകയാൽ അത്യന്തമനോഹരമായ ആ സന്ദേശം വായിക്കുന്ന അമ്മയുടെയും ചെറു കുഞ്ഞുക്കളുടെയും കമലത്തിന് തോന്നുന്നത് അവരെ എത്ര നോക്കിയും അവരും ഇപ്പോഴും ഇപ്പോഴും ഇപ്പോഴും

എന്നിട്ടും സമയം പോകാതെ മറ്റൊരു കഴിഞ്ഞി. കമലം വീണ്ടും കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽ കൈയ്ക്ക് മടിക്കുന്ന നേരത്തോടുകൂടി മലകളായ തുടക്കം, കമ്പിഫോറത്തിൽ (Telegraph form) എഴുതിയത് മരിക്കാശ്ശി കമ്പയോപ്പിസ്റ്റിയെക്കൊണ്ടുളള അനൗപമമായ മനോഹരവും, തന്റെ പ്രിയതമന്റെ സന്ദേശമാകയാൽ അത്യന്തമനോഹരമായ ആ സന്ദേശം വായിക്കുന്ന അമ്മയുടെയും ചെറു കുഞ്ഞുക്കളുടെയും കമലത്തിന് തോന്നുന്നത് അവരെ എത്ര നോക്കിയും അവരും ഇപ്പോഴും ഇപ്പോഴും ഇപ്പോഴും

“നമ്മെ എന്തിനാണ് ഇത്രയെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നത്? കട്ടി നേത്രം കൂറാണ് വേണ്ട തരമാനം ആ ദൈവാനിതമായ സംബന്ധം ചെയ്യാൻ തീർച്ചയാക്കിയാണ് അവർ പണം കൊടുത്തു പഠിപ്പിച്ചത് ഇവർ ഇത്രയൊക്കെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നത് എന്താണ്? നിന്റെ കട്ടിനേത്രം ഇത്രയും അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ കിട്ടിപ്പ് എന്ന് അമ്മയുടെ ഇല്ലാലിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു

“എന്നാലും അക്കാലത്തെ മകനല്ലേ പണ്ടത്തെ അപ്പ
ക്കു അതേപോലെയായിരിക്കാം” എന്ന് ഇപ്പോൾ മറുവരി പ
റുത്തു.

അപ്പുതൻ: —“ആയുർമുഖ്യം ധർമ്മമെന്നു പറയുന്നതുമാത്രം” എന്തുകൊണ്ടാണ്? നന്മയൊക്കെയും മറ്റും സംബന്ധം ചെയ്യാൻ പാടുമല്ല? വേദമതമെന്നതന്റെ അതി കിമിതത്തിലേക്കുവരികയും ശിക്ഷയുടെ പൊതിക്കുഴിയിൽ പെടുന്ന ഏതൊരുവന്റെയും കൈ കാലത്തും നടക്കില്ല.”

ഇന്ത്യയിൽ—കുരിയാസ് ആ ദേശവും ഉണ്ട് എങ്കൽക്കൽ
 യാസ് വന്നു ചേരുക എന്ന് എന്തിനാൽ അറിയില്ല—

എന്നിരിക്കെ ഭാഷയും കൃത്യതയും തമ്മിൽ സ്വകാര്യവും പ
 ൧൪൯൩

നേരം പോകാതെ കമലം അങ്ങിനെ കിടന്നു പിടയ്ക്കുമ്പോൾ ദേവയാനി അറിയെ എഴുതി വിശേഷപ്പെട്ട മ്പ്പുകൾ ഉൾപ്പെടെ പുതിയ ആരംഭങ്ങളും കറുത്ത അമ്പൽ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കൂടിയൊന്നു കണ്ടപ്പോൾ കമലത്തിന്റെ മനസ്സിൽ എന്തൊക്കെയോ തോന്നി. എങ്കിലും കമലം പ്രകൃതമേറേ പുറത്തു കാണിച്ചില്ല. തന്റെ സഖിയിലെ പുതിയ ആരംഭങ്ങളെല്ലാം മാരാന്നായെ ഇന്നോക്കി കമലം അല്ലെന്നും ഇന്നോക്കിയില്ല. പിന്നീട് അവർ തമ്മിൽ കറുത്തും നേരെയോടെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ചായ കഴിച്ച് ദേവയാനി പിരിയുകയും ചെയ്തു.

അന്നു രാത്രി കമലം ഉറങ്ങിയില്ല. അതിന്റെ പിറ്റേ
ന്നും അങ്ങിനെതന്നെ അവൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിറ്റേ ദിവസം
കാലത്തു നേടാത്ത ഏതെന്നോ" കളിയും മറ്റും കഴിഞ്ഞു.
ദിശ്യൻ അപ്പുറത്തേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷനിൽ
(Central Station) ചെന്നു. അവിടെ അധികതേജം കാത്തു
നിൽക്കുക പതിവല്ല. ഹോംസെയിൽനിന്നുള്ള മെയിൽ അവിടെ

ഒരു ഏതാനും വേളയ്ക്കുശേഷം കേൾക്കപ്പെട്ടതും വാണിയിൽ നിന്നിറങ്ങി സാമാനങ്ങൾ ഇറക്കിവെക്കുകയായ് ആരംഭിച്ചു. അദ്ദേഹം അപ്പുതൻ, “നാശാജനം!” എന്നു കരച്ചു. അതിന്നു പുറകിലായിപ്പോകാത്തു. തിമക്ക എന്നുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആദ്യ കണ്ടപ്പോൾ പ്രയാസപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. കരച്ചതിന്റെ ശബ്ദം നേർക്കു. ഉടനെ വേണ്ടവിധം അദ്ദേഹം അവർ പാക്കുതന്നി. അടുത്തതുകൊണ്ടും വേണ്ട കണ്ടു വേണ്ട. “അപ്പുതൻ ഇറക്കിക്കൊണ്ടു വന്നുവോ?” എന്നു കരച്ചതിന്റെ കൈക്കൊണ്ടിട്ടു. അതിന്നു അപ്പുതൻ പാക്കു. “ഉപ്പ്” എന്നു മാത്രം കരച്ചു പറഞ്ഞു. വിശ്വാസ്യമായ അവർക്കു അദ്ദേഹം അതിനാലത്രേ സാധിപ്പിച്ചു.

“ഇതു നമ്മുടെ കാര്യമാണ് നിങ്ങൾ മറന്നിരിക്കുകയില്ലല്ലോ” എന്നു വിളിച്ചോടും, “ഇപ്പോൾ മിസ്റ്റർ കേൾക്കപ്പെട്ടതാണ് കരച്ചതിന്നും മാറ്റംവന്നിരിക്കുകയില്ലല്ലോ!” എന്നു കരച്ചതിന്നോടും വേണ്ടവേണ്ട പാക്കു.

“എന്നതായ. മറക്കുകയാ” എന്നു മിസ്റ്റർ പിന്നെയും “അതും മറന്നിട്ടില്ല” എന്നു കരച്ചും പറഞ്ഞു. സാമാനങ്ങളെല്ലാം ഒരു വീട്ടിലെത്തിക്കുന്നതിന്നു അപ്പുതനെയും കേൾക്കപ്പെട്ടതെയും വീട്ടിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ദൃശ്യനെയും എടുത്തു വേണ്ടും കരച്ചും പിന്നെയും റിഫ്രഷ്മെൻറു മറിക്ക (Refreshment Room) ചെന്നു. കഴിക്കുന്നതിനിടയിൽ മിസ്റ്റർ പിന്നെ കരച്ചതിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെയും. അപ്പുതൻ മുഖത്തുനിന്നു കരച്ചപ്പോൾ തന്നെ സാധിക്കാതായി. സ്റ്റേഷനിൽ ഇരിക്കുന്ന നോക്കുന്നതുകണ്ടും കണ്ടില്ലെന്നു കേൾക്കപ്പെട്ടതായ വേണ്ട കരച്ചു. അന്നു കൊണ്ടു അവരെ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നതിന്നു ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു വിധമാണ് കരച്ചതിനെ സ്റ്റേഷനിൽ കണ്ടതും

അവളോടു കൂടി ചായ കഴിപ്പാൻ വേണ്ട രുണ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയതും എന്നു മിസ്റ്റർ പിള്ളയെ തല്ക്കാലം തോന്നിയത് ദേവയാനിയായാണല്ലോ വേണ്ട വിവരം മെസ്സാൻ തീച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നത് കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ള നല്ലയും പാലിയും മകമിക്കൊടുക്കുന്നതിന്നു കടമയെ ഏല്പാൻ മെസ്സാൻ വേണ്ട മിസ്റ്റർ പിള്ളയെ ധരിച്ചു പിടിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു അത് നാൽപ്പതോളം വേലായിയെ സംബന്ധം മൊഴികയെ ഉണ്ടാകരുത് എന്നു മിസ്റ്റർ പിള്ള ദുഃഖമായി വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയാണ് വായ കഴിച്ച് കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പ് മിസ്റ്റർ പിള്ള കമലത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം കണ്ടു ഒഴിച്ചുപോയി.

“എന്താ, ഇനി വീട്ടിലേക്കല്ലേ നാം പോകുന്നത് ?” എന്നു റിപ്പബ്ലിക് മെൻ്റ് മുറിയിൽനിന്നു പുറത്തുവന്ന ഉടൻ മിസ്റ്റർ പിള്ള വേണ്ടവിടന്നു പോയി.

“ഇപ്പോൾ നമുക്കല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു എന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകാം” എന്നു കമലയെ പറഞ്ഞു.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ മിസ്റ്റർ പിള്ളയുടെ സംശയം ഒന്നുകൂടി നശിച്ചു.

“അതെ അതാണ് നല്ലത്” എന്നു വേണ്ടതും പറഞ്ഞു. വിവാഹത്തിൽ നിന്നല്ല, ഇപ്പോൾ വരുന്നതെങ്കിൽ കമലത്തിന്റെ അണം അതിസന്തോഷപര്യന്തം മിസ്റ്റർ പിള്ള സ്വീകരിച്ചെന്നു അച്ഛന അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടു്.

“അതൊരു മാതിരിയല്ലേ” അച്ഛനും അമ്മയും കാരത്തിക്കൊല്ലം. എന്നാൽ, ഞാൻ വീട്ടിലേക്കില്ലാതെ പോകാം. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അങ്ങോട്ടു പോയിൻ” എന്നു മിസ്റ്റർ പിള്ള പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ അങ്ങിനെയാവട്ടെ, ഞാൻ അങ്ങോട്ടു വന്നു കണ്ടുകൊള്ളാം. എന്നു വേണ്ടു പറഞ്ഞു.

പിള്ള തന്റെ അച്ഛന്റെ ഗൃഹത്തിലേക്കും കമലവും വേണ്ടതും കമലത്തിന്റെ വീട്ടിലേക്കും പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു.

താമസിക്കുന്നതടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ഉറങ്ങാനും കഴിഞ്ഞു വെക്കാനും പാലൻ നല്ലവണ്ണം ഒരു കിടന്നറങ്ങി. ഉച്ച തിരിഞ്ഞതിട്ടേ എഴുന്നേറ്റുള്ളൂ. വൈകുന്നേരം മായ കഴിച്ച് അന്നം കൃത്യം വെച്ചുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായി. ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവസാനം എത്തിയത് അദ്ധ്യക്ഷനായിട്ടുള്ള കർമ്മക്കാരാണ്.

ആ പ്രദേശത്തെ പ്രകൃതിവിശേഷം എത്രയും മനോഹരമായിരുന്നു. കാറ്റാടി മഴക്കാലങ്ങളിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന ശബ്ദം വായുഗോപാകൻ മനസ്സിലാക്കുകയും അവിടെയെത്തുന്ന തോന്നിപ്പിച്ചിരുന്നു. മഴിയിൽ തുറന്നുവെക്കുന്ന നിറം ചിത കറുപ്പുകൾക്കു ഒരു മഴിയിൽ മായ കൂടുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ, അവർക്കു കാഴ്ചകൾ അന്നോടടുപ്പിച്ചു പ്രിയവാക്കുകളിൽനിന്നും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തോന്നുകയും അവയിൽ അവർക്കു പ്രതിപത്തി തന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തു. കാറ്റാടിത്തോളത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അത്രയും മനോഹരമായിരുന്നു സൂര്യോദയനസമയത്ത് ആകാശത്തിലും അതിന് താഴെയുള്ള ഭൂമിയിലുമുള്ള ഒരുപോലെ മനോഹരവിവിധവസ്തുക്കൾ വിളങ്ങിയിരുന്നു. അലകൾ തമ്മിൽ മണലിച്ചങ്ങാടിയ നാശങ്ങളും മറ്റുമായൊക്കെപോലെ വിളങ്ങിയിരുന്നു. സമുദ്രതീരങ്ങളായ വാലായുടെ കെട്ടുകളെക്കണ്ടപ്പോൾ ഉപജീവിതത്തിനുവേണ്ടി അലകൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും മനുഷ്യക്കുടുംബത്തെ പ്രസവിക്കുന്ന കമലത്തിൽ തോന്നി. അപ്പോഴേക്കും അവർ നടന്നുനടന്നു വീട്ടിലെത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ.

ഇങ്ങനെയും പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നതോ കടൽപ്പാലങ്ങളെ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിച്ച് "അമ്മ! അമ്മ! അവ എത്ര മനോഹരമാണ്!" എന്നു വേണ്ടു മിമിച്ചുകൊണ്ട് കമലത്തിനോടു പറഞ്ഞു. കമലം മറുത്തു അവരോട്.

"അമ്മ, അമ്മ. ചന്ദ്രനാണെന്നു എന്തൊരു കെട്ടുകയാണ്?" എന്നു കമലം പറഞ്ഞു.

“അതിനെക്കാൾ അതി ചെറുതാമതമാകയാൽ ചന്ദ്രശിര
ബല, കളകമില്ലാത്ത ചന്ദ്രശിരബലം, ഇതാ എന്റെ അരികത്തു
തന്നെല്ലോ!” എന്നു പറഞ്ഞ് വേണ്ട കമലത്തിന്റെ കവിർ
അടുത്തിൽ ചുംബനംചെയ്തു.

“എന്ത് ദൂി! എന്നു കമലം വലക്കി. “വിലാസനിയല്ലാ
ഇത് ആരോടുകൂടാണു് അതാ അവിടെ നില്ക്കുന്നതു്? കമ
ലനിയും ഇല്ല. ഉം എന്നു അന്ധരും പറഞ്ഞു.

“ഇങ്ങനെത്തന്നെ ഒരിടം പിടിച്ചു മാത്രമാണു്” എന്നു ചെ
യ്യാലും അബദ്ധമായി” എന്നു വേണ്ട പറഞ്ഞു.

കമലം—“ഇനി ഇവിടെ ഇതാണു് കടാ പഴകണം. നാമുക്കു
സ്വസ്ഥതയുണ്ടാകട്ടെ മാർദ്ദവിട്ടു പോയിരിക്കുക. അങ്ങ
ല്ലാം തൊറ്റിനന്നു കാണാത്തവരും മനസ്സും പരിവർത്തിക്കുക.
വേണ്ട—ശരി. ഇനിമേൽ വേണ്ടതു്?

കമലം—എന്തെന്നു്?

വേണ്ട—അല്ല, നമ്മുടെ കാര്യം പറയുകയാണ് എന്തു കാല
മാണു് ഇങ്ങിനെത്തന്നെ കുറിച്ചുകൂടുക?

കമലം—ഇനി ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടല്ലോ കാര്യം ഒക്കെ അതില്ലേ?

വേണ്ട—എന്തുകാര്യം?

കമലം—നല്ലഭിമംസരോക്കി ദൈവാനിയയ സഞ്ചാസനംചെയ്തു
കയല്ലേ വേണ്ടു്? അവിടെ പുതിയ ആരക്കണ്ണങ്ങളും മറവും ഉ
ണ്ടാക്കുകയുണ്ടു് അതാ കണ്ടു. ഇതിനാലും എന്തെന്നു കാ
ണാൻ, അല്ല, എന്തിന്നു കാണാൻ, വീട്ടിൽ വന്നിരുന്നു.

വേണ്ട—ആ വാർത്തയും എന്തൊരു കമലം എന്തി സന്തോഷിക്ക
യതു്. അതാ മുമ്പിയും.

കമലം—അതുവോ? എന്തിന്നു മുമ്പിയെന്നു്? അങ്ങിനെ തീർച്ചയാ
ക്കിട്ടല്ലെ പണ്ടു വാങ്ങിയതു്?

വേണ്ട—പറിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ വിചാരിച്ചിരുന്നുവോ ഇതു
അങ്ങനെയല്ലാൻ മരിക്കുമെന്നു്?

കമലം—അപ്പൻ മരിച്ചാൽ പിന്നെ ബാക്കിയുള്ളവരെ
യൊക്കെ മറ്റൊരാൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലേ?

വേണം—പരിച്ഛേദം വന്നാൽ പിന്നെ നീവുമതി?

കമലം—നാളെത്തന്നെ നീയുണ്ടാകും ഇല്ല പണം കിട്ടാതെത്തന്നെ
കിത് മറയ്ക്കുക എന്തും ചെയ്യാം?

വേണം—പണം വാങ്ങി ഞാൻ കിട്ടിയെ ചൂടില്ലല്ലോ? കൈപ
റ്റിപ്പിൻ മിടവാക്കിയതല്ലേ?

കമലം—വെളിച്ചത്തിൽ പോകുമ്പോൾ മിസ്സർ പിള്ളയുടെ വീട്ടി
ൽ കയറുന്ന താമസിപ്പിച്ചല്ലേ?

വേണം—ഉവ്വ്, അതുകൊണ്ടുതന്നെ?

കമലം—പേർകുമ്പോൾ തന്നെ ചുമട്ടുവെൽ കണ്ട് എല്ലാകാല
വും തീർത്ഥാടിച്ചു പോയതാണ് അദ്ദേഹം പിന്നെ ആ
വിധം തോന്നാൻ തക്കില്ലല്ലോ?

വേണം—എന്നാൽ ആ വിവരത്തെ ഞാൻ കമലത്തിന്നുവെ
ളാം? എന്താവേണ്ടതെന്നു ചോദിക്കുമോ?

കമലം—എന്തിന്? ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നടന്നുപോ?

വേണം—പരിച്ഛേദം വന്നാൽ മടക്കിവരാനുള്ള മടിക്കും
ണാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല, മടക്കിവരാതെ വെച്ചാൽ ത
ന്നെ അതിനുകൂടി കയ്യിൽ പണമുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ.

കമലം—സംഗതിവശാൽ വാങ്ങിയ പണം മടക്കിക്കൊടുപ്പാൻ
തക്കവാക്കതാണ് വരുന്നതുകിൽ ഇപ്പോൾ എന്തു
ചെയ്യും?

വേണം—ദൈവസ്ഥാനംകൊണ്ട് ആ നിർഭാഗ്യത്തന്നിടവന്നി
ല്ലല്ലോ?

കമലം—അതല്ല, ദൈവം സ്ഥായിച്ച കേൾക്കൽ ഇപ്പോഴത്തെ
സ്ഥിതി എന്താണ്?

വേണം—ആ വിധം വന്നതുകൊണ്ടുകിൽ ഞാൻ എന്റെ ജീവ
നൊക്കെയും.

കമലം.—അന്യന്റെ കയ്യൽനിന്നു പണം വാങ്ങി മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതു വെട്ടം വരുമ്പോൾ തോല്പിച്ചാൽ വേണ്ട ജീവനെ കളയുക, അല്ലേ? അല്ലോ? വാഗ്ദാനമെന്നുമാത്രമല്ലേ?

വേണു.—കമലം അതിനെപ്പറ്റി ഏതൊരു സംസാരം കേൾക്കേണ്ട?

കമലം.—എന്റെ സംസാരം ധനി പെട്ടെന്നിട്ടു. അത് ദേവതാൻ തല്ലുകല്ലാ?

വേണു അവിടെത്തന്നെ വരുത്തുകയെന്നുതന്നെയാണു മറ്റൊരു വെട്ടാൻ തുടക്കം

കമലം.—അതല്ല, പുരുഷന്മാരെ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് നല്ല വെട്ടാണ് ആരോടൊരിക്കലും വേണം.

“കമലം എന്താണു മെതിച്ചു മടയ്ക്കുന്നതാ?” എന്ന് ചോദിക്കുന്നവനിന്നു അദ്ദേഹം നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടു കയ്യെടുത്തു.

കമലം.—അതാണെന്നു കൂടിയും ചോദിക്കുന്നു?

വേണു.—അതാണ് കൂടെ വരുത്തുന്നതാ എന്നു അത് ചോദിച്ചത്

കമലം.—ചോദിക്കുന്നതാ ചോദിക്കാൻ?

വേണു.—അതിനെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്നതാ ചോദിക്കാൻ. നല്ല വെട്ടാണ് ആരോടൊരിക്കലും വേണം എന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്താൽ?

കമലം.—അതെ. അതിനെ സംശയമല്ല. പക്ഷെ, ഇപ്പോൾ ചോദിക്കാൻ. അതാണെന്നു തല്ലുകല്ലാ.

വേണു.—വരുത്തുന്നതാ വരു.

എന്നിങ്ങനെ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരുപതാം അദ്ധ്യായം തുടരുന്നു.

അന്നുരാത്രി സെന്റർത്തു അകത്തുനിന്നു വേണുവും കമലവും കയ്യെടുത്തു. ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. കേൾക്കുന്നവർ സ്വയംതന്നെ മടക്കിക്കൊണ്ടു. അത് ഉച്ചയിലുണ്ടായ

“എന്താ, ഇനിയും വന്നു കണ്ടില്ലല്ലോ എന്താ പറഞ്ഞു” കൂടെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാത്തതിന്നു ഞാൻ ഇവനെ ശങ്കാടിക്കുകയാണ്. അപ്പോഴേക്കാണ് വന്നെത്തിയത്. “എന്താ പേരെ ശങ്കാൻപിള്ള ചിമിട്ടു. മകന്റെ പാഞ്ഞു, മകള കല്യാണം പേരെക്കളയും ഇത്തതി.

അതിന്നു അദ്ദേഹം കത്താകുന്നു. എന്താ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. കൂടെ വേറെ കൊടുത്തുതന്നു നമ്മുടെ കുടുംബം കുടുംബത്തിന്റെ നീർപ്പുനയംകൊണ്ട് അങ്ങോട്ടു പോകേണ്ടിവന്നു” എന്ന് വേണ്ടു പറഞ്ഞു.

“അപ്പു പറഞ്ഞു നോ” എന്താ പാദമേശ്വരൻ പിള്ളയും പറഞ്ഞു.

എന്നിങ്ങിനെ മോശാ വെർത്താനങ്ങളും വെർത്തി വിശേഷങ്ങളും, എം. ബി. ബി. എസ്സ്. വി. പി. പി. ടി. മുതലായ പരീക്ഷകൾ പാസ്സായ വിവരവും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കറേണറും അവിടെത്തന്നെ പ്ലേസ്റ്റ്. റെജിസ്ട്രാറും കേൾക്കുന്നതിനെയും മിസ്റ്റർ പിള്ള അതർ കാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഒരു മുറിയുടെ ഉള്ളിൽ ചെന്നിരുന്നു. മേയ്താനു മനവിന്നുള്ളിൽ കൂടി അടുത്തിരിയ്ക്കുന്ന രണ്ടു പേർ അവിടെ നല്ലൊഴുപ്പും നോക്കി. മീശ്വരനാസം പിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്നടുത്തു മോകിയമ്മ (അവളുടെ അമ്മ) അവളെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞുതന്നു കൊണ്ടുവന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു. അകത്തുനിന്നു പറഞ്ഞുവെന്ന് പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ കൊണ്ടുവന്നുവെന്ന് ചോദനം മേയ്താനിന്റെ ദേവകിയമ്മയും കേൾക്കുന്നതും നല്ലൊഴുപ്പും അറിഞ്ഞുനോക്കി. വേണ്ട അത്രയോടുകൂടി യിന്നും മെയ്താനും ഇവരെയും അവിടെയോട് നോക്കുന്നതെന്നു മേയ്താനു പറഞ്ഞു വന്നുവെന്നു കേൾക്കുകയും മേയ്താനു അറിഞ്ഞു നോക്കുന്നതെങ്കിൽ ദേവകിയമ്മ നാത്തുതപ്പട്ടു. “എന്താ ഇവിടെ അപസമമുണ്ടല്ലോ എന്ന് വിചാരിച്ചു” അ സ്മി സമാധാനപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ചായയും വിശേഷപ്പെട്ട കിരീട പലതരങ്ങളും മറ്റും കൊണ്ടുവന്ന് എല്ലാ വർഷം സമ്മതിച്ചത് ദേവയാനിതന്നെ ആയിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം അധികാരികളും പോയി ഇത്രയായ്കട്ടെ വേണ്ടാകാതെ അദ്ദേഹം വെട്ടു മുറയ്ക്കുകയും നോട്ടക്കമ്മീഷൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ വിചാരിച്ചു ദേവകിയമ്മ വിസ്മയപ്പെട്ടു. വിചാരിച്ചപ്പോൾ ദേവയാനിയിൽ ദേവയാനിയുടെ മക്കൾ വിട്ടുകൊണ്ടുപോയ അത്ഭുതം തന്നെയെന്നും ആ സ്ത്രീ വിചാരിച്ചു.

ചായകഴിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം കേശവൻമ്മയും മിസ്റ്റർ കേശവൻമ്മയും കൂടി അവിടെത്തന്നെ കിടന്നു. അപ്പോൾ ദേവകിയമ്മ, ദേവകിയമ്മയും വേണ്ടും തരത്തിൽ കാര്യം വർദ്ധിക്കുന്നതും കാര്യങ്ങൾക്കായിരുന്നു. അതിനിൽ ദേവയാനിയെ അവളുടെ അടുത്തു വിട്ടിട്ടുപോയി അപ്പോഴും ദേവകിയമ്മ അവളെ നോക്കിയിട്ടു.

“എന്താ നിന്റെ കഷ്ടം വെട്ടാറിയിരിക്കുന്നത്?” എന്നു ദേവകിയമ്മ ചോദിച്ചു.

“കറുപ്പു തലാവതെരുവാ?” എന്നു ദേവയാനി പറഞ്ഞു.

“ഇനി ഡാക്ടറെ വിളിക്കാൻ ഏതും വേണ്ടല്ലോ” എന്നു ദേവകിയമ്മ വേണ്ടവിധം നോക്കി ഒരു വിചാരിച്ചു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

വേണ്ടവിധം ഒരു ഉത്തരവും കൊടുത്തു.

“ഇവിടെ വരു. കാണിച്ചുകൊടുക്കൂ” അദ്ദേഹം ഒരു നോക്കുകയും എന്നു ദേവയാനിയിൽ നിന്നു വെട്ടു മുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ദേവയാനി വേണ്ടവിധം അരികത്തു കയറുന്നതിന്നു.

വേണ്ട എന്തെന്നാൽ അവളുടെ നെറ്റി കടമിടുന്നതിന്നു “സാമീപ്യം” എന്നു പറഞ്ഞ് സമ്മാനത്തുതന്നെ ഇരുന്ന് ദേവയാനി അവിടെനിന്നു മാറുകയും ചെയ്തു. ഡാക്ടറുടെ പ

മിശ്രോദ്ധനനിമിത്തം അവർക്കു കലശലായ അധികരിച്ചു തെയ്യക്കു.

ഇതിനിടയിൽ ഒരു പുമ്പുവും തിരിഞ്ഞൊന്നുകൊണ്ട് കേശവനണ്ണിയും കേശവപിള്ളയും ചവിട്ടു വന്നുചെന്നു. അന്നു രാത്രി അവിടെ താമസിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടിവന്നു ചേരുകിയായ വട്ടക്കൊച്ചക്കു നിയ്യന്നി പൂ പറമ്പുവെളിപ്പെട്ടു, അതിനെ ഹൃദയാകൃത ഗാനം കേശവനണ്ണിയും വാഴക്കേശവൻ പിള്ളയേയും മറ്റും യാദൃച്ഛികം. "എന്തൊരു മനസ്സു കയ്യും ചെയ്യും."

മറുപടി ചിന്തത്താഴത്തോളം കേശവനണ്ണി അന്നുതന്നെ കയ്യും കറന്നുവെല്ലാ "എന്ത് വേണ്ടവിനോട് ചെന്നുവെണം,—എന്താണത് ?

കേശ —കുറച്ചു ഏതൊരു പറഞ്ഞിരുന്നു, വാഴക്കേശവൻ മുമ്പേയ്ക്കു പറയുക പറഞ്ഞുവെന്നു അന്യോപഹാസം.

വേണം —നീക്കവും കാര്യം വാങ്ങി— ഞാ ?

കേശ —ഇല്ല വേണമിന്ന് നായർ തന്നിട്ടുള്ള പണവും മിശ്രയും കമലം തമ്മിലായിട്ടു ചിട്ടയ്ക്ക് അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുണ്ടോ ? അതു പറയാമല്ലോ ?

വേണം —ഉവ്വ് അറിവില്ല.

കേശ —"അതിനെ കൊള്ളുകയും എന്തിനാണ് വെറുതേ ദിവസം നീട്ടുന്നത് ? ആളെ, വിവരത്തിന്നു നാളെ ഗിസ്റ്റർ കേശവപിള്ളക്ക് കൊടുത്തയക്കാം."

എന്തിനെന്നു സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടുപേരും വീടത്തി, കുറച്ചു ഉൾക്കൂട്ടത്തന്നെ ഇവരുടെ വരവും കിട്ടിയ്ക്കുവാൻ വീട്ടിൽ എത്തിയ ഉടനെ കേശവനണ്ണി കളിപ്പാൻ പോയി. അങ്ങനെയും കമലം ചിട്ടയ്ക്കു തന്നെ ഇരുന്നു. വിജ്ഞാനിന്റെ വട്ടക്കുളല്ലാം അവൾ വിസ്തരിച്ചു ചോ

കിട്ടി വിവരങ്ങളെല്ലാം വേണ്ട വിസ്തരിപ്പുതന്നെ പറഞ്ഞു നന്നായിരിക്കി. ദൈവാനിന്ദയെ പരിശോധിച്ചു കഥയും വേണ്ട പറഞ്ഞു. കഥയെ പറ്റികൊള്ളുക.

“ഡാക്ടർമാർ ആയാൽ കൂടാതെ കഴിയോ?” എന്ന ചിരിച്ചുകൊണ്ട് വേണ്ട പറഞ്ഞു.

കഥയം — പരിശോധിച്ചിരിക്കണമെന്ന ആളുകളെ താല്പര്യമുള്ളതിൽ അധികം അപമയം സമോദനം തന്നെയില്ല. അദ്ദേഹം ഡാക്ടറാണല്ലോ. അതൊന്നും അല്ല. സാമ്പ്രിയുടെ ഒരു . എന്താ പറയേണ്ടതു്?

വേണ്ട — ഒട്ടനൂറു വന്നാൽ അവനവന്റെ ആളുകളെക്കൊണ്ടല്ല നോക്കിക്കൊണ്ട്.

കഥയം — ശരിയാണ്. അവളുടെ ഭീനത്തിന് ശാന്തി കിട്ടുന്നതറിയിൽ ഇപ്പോൾ പരിശോധിച്ച ആൾ തന്നെ വേണ്ട. എന്നാൽ മറ്റൊരു ഭീനവും വേണ്ട അറിയി സമോദനം ഇതെന്നതുകൊണ്ട് ആർ വേണ്ട അറിയണം?

“ഇതൊന്നും അറിയണം സമോദനം തന്നെ” കഥയത്തിനോട് അതിനെ എത്രപ്രാവശ്യം പറയണം!” എന്നും പറയുമ്പോൾ നീക്കം ചെയ്തതുകൊണ്ട് വേണ്ട എഴുന്നേറ്റ് ഉടച്ചുകൾ അഴിച്ചുവെപ്പാൻ പോയി.

വേണ്ട ഉടച്ചുകൾ കഴിഞ്ഞ ഉടനെ “കുളിയേണ്ടോ” എന്ന ചോദിച്ചുകൊണ്ട് കഥയം അധികം പറഞ്ഞു. വേണ്ട യാതൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

കഥയം — “കാലത്ത് കുളിയുണ്ടല്ലോ. അതാണ് ചോദിക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴും കുളിയുണ്ടോ?”

വേണ്ട — “കുളിയുണ്ടെന്നാണ് കുളിച്ചില്ലെങ്കിലെന്നാണ്?”

കഥയം — “കുളിപ്പാൻ കുളിപ്പാൻ പറയണം, ഇല്ലെങ്കിൽ ഇല്ലെന്നു പറയണം” എന്നു പറഞ്ഞതാണു വിവിധ. വീണ്ടും,

“പുറത്തുപോയി വന്നതല്ലേ ? ഉണ്ണുവും ഉണ്ട് അതാണ് ചോദിച്ചത്” കളിച്ചാൽ കിടന്നറങ്ങാൻ കരാ സൂചന എങ്കിലും എന്നു വിചാരിച്ചാണ്.

വേണു — കളിച്ചാലും പട്ടനീക്ക് ഉറക്കംവരുന്ന കാര്യം സംശയമാണ്. ഇവിടെ വന്നുത്തൽ നേരംവെളിച്ചം അന്ന് ഉറക്കിയില്ല.

കമലം:—അതെന്ത് ?

വേണു. — ഇവിടെ കിടന്നാൽ എനിക്ക് ഉറക്കം വരുന്നില്ല.

കമലം — എന്നാൽ അവിടെക്കെന്ന ഇന്ന് താമസിക്കാമായിരുന്നുവല്ലോ. വേണുക്കളിൽ ഇനിയും സമയം തെറ്റിയില്ല. ഇപ്പോൾ ചെന്നാലും മതി.

വേണു — കമലം ഇങ്ങിനെയുള്ള സംസാരം നിർത്തിയില്ലെങ്കിൽ അന്ന് ഇനി ഇവിടെ താമസിക്കില്ല. ഏതാനും ദിവസം.

കമലം:—“എങ്ങാനും പോകുമോ ? എവിടെയോ പോകുന്നത്” എന്നു പറഞ്ഞ് കറച്ചുകൂടി അരികുത്തക്ക നീങ്ങിനിൽക്കുന്നു.

വേണു — “എവിടെക്കെങ്കിലും കകാളം അഞ്ചു കഴിഞ്ഞു, അന്ന് ഇതു് സമ്മതിപ്പിക്കുന്ന തുടങ്ങിട്ട്” ഇനിയും താമസം വസാനപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ ? എന്താ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത് ? തുറന്നു പറഞ്ഞാൽ, “എന്നു പറയുമ്പോഴേക്കും കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു.

“കാറ്ററിച്ച് വിളക്ക് ഉടക്കുമെന്നതോന്നു” എന്നു പറഞ്ഞ് കമലം വാതിൽ മെല്ലെ മാറി.

“ഈ ബന്ധിതൻ അഴിച്ചിടത്തേ ? ഒന്നു കളിക്കുന്നതാണ് നല്ലത് ഇതാ തലയും വിടത്തിടിക്കുന്നു.” എന്നു പറഞ്ഞ് അമ്പലം വേണുവിന്റെ തല കടവി.

അർക്കുണം വേണ്ട കമലത്തിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു മാറ്റാടണമ്ന്, അരികത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സോഫയിലേക്കു ചാഞ്ഞു.

“അത്യാകാശികളും കേൾക്കുന്നു” ജ്യോട്ടുന്റെ കളി കഴിഞ്ഞുവെന്നു തോന്നുന്നു” എന്ന് താഴ്ന്ന സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞ് കമലം ഏഴ്നോറു ധാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തേക്കു പോയി.

അന്ന രാത്രി വേണ്ട മാറ്റം വരുത്ത് അശേഷം ഉറക്കം വന്നില്ല. ഇനിയെന്താണ് ൽ ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നും കമലം തുറന്നുപറയുന്നില്ല. ഹൃദയംകൊപ്പം മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിലധികം മനോഹൃദം ഉദ്യോഗം വേണ്ട ചിന്ത തോന്നി. വിവാഹകർമ്മങ്ങൾക്കു ചുട്ട് കേൾവാനുള്ളതോട് ഒരു സംസാരിച്ചു തീരേണ്ട എന്നും വേണ്ട ആലോചിച്ചു. എന്തിനും വേണ്ടതിനെ വെളിപ്പെടുത്തിയല്ല. ആ സംഗ്രഹം കൈയ്ക്കുണ്ടാക്കിയിരിക്കേണ്ടതും എന്തും ആലോചിച്ചു. പരമേശ്വരൻ പിള്ളയുടെ കാര്യം ചിട്ടപ്പെടുത്തിത്തന്നശേഷം കമലനായി ആലോചിച്ചു വേണ്ടവർഗ്ഗം പ്രവൃത്തിക്കാമെന്ന് അവസാനം തീർച്ചയാക്കി.

തന്റെ പ്രണയപാത്രം നഷ്ടമായിപ്പോവുമെന്നു ചിന്തയാൽ ഒഴിർ മലയാളം മെട്ടു പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു കൊടുപ്പാനുള്ള സംഖ്യ കമലം സമ്മതിച്ച് അധികപലിശ കിട്ടുന്നതും ബാധിതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ പണം ഇനി മടക്കിക്കൊടുത്ത് തനിക്കും തന്റെ വരവും സുഖമായിരിക്കുകയേ വേണ്ട. അങ്ങനെയൊരു വിവാഹബന്ധം ഇപ്പോഴും വട്ടുകാൽ വിരോധമായിത്തീ

ന്നെയിരിക്കും. ഇതു വിചാരിച്ച് അവൾക്കു കുറച്ച് വൃസനം ഇല്ലായ്മയുണ്ടില്ല. എങ്കിലും, നാവയുടെ ഇഷ്ടക്കേട് കാലാന്തരംകൊണ്ട് ശരിപ്പെടുന്നതെന്നുതന്നെ വിചാരിച്ച് അവൾ അദ്ദേഹം സമാധാനപ്പെട്ടു. ഏതായാലും പെട്ടെന്നു സ്വഗൃഹത്തിൽവെച്ച് സൗജന്യമായി വിവാഹം നടപ്പാൻ പ്രയാസം തന്നെയുണ്ടെന്ന് അവൾക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. അതിനാൽ, കാൽമെല്ലാം മടിമാശിയിൽവെച്ച് നടന്നതിന്നു ശേഷം വിവരത്തിന്നു കാരണവശ് ഒരു കത്തു സഹോദരനെക്കൊണ്ടുപഴുപ്പി അയപ്പിക്കുകയും അവൾ മനസ്സുകൊണ്ട് നീളുയാക്കി.

ഇതിനേഴയിൽ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തിയെ മറ്റുള്ളവർക്കു വിവരമായതി വിധി പറഞ്ഞു. ചാഴപ്പള്ളി ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ മുറിച്ചു. ഇരുപത്തിനാലാം പറഞ്ഞപ്പോൾ ചാഴം വരുന്ന രൂതി മുല്ലപ്പൂൽ വീടുകാർക്കു നല്ല വസ്തു. എങ്കിലും വിധി നടത്തുന്നതായെന്നു ചാമനപ്പിനായർ പറഞ്ഞാൽ വിളിച്ചവരുത്തി സുന്ദരയുടെ ഉപാശയ്ക്കു കാരം സ്വകാര്യത്തിൽ മന്ത്രിച്ചു. കമലത്തിന്റെ പാശ കത്താറിന്റെ നിലയിൽ, അവളെ തന്നെ വിട്ടു കിട്ടുകയെന്നും, അവളെ വശീകരിച്ച് സാധനീനിച്ച്, സമുദായപാപപ്രകാരം സ്മരണയ്ക്കുത്ത വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പെടുത്തുവാൻ ഇനിപ്പോൾ, അവളെ കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്നവൻ പേയ്യോടൊപ്പം ചാമനപ്പിനായർക്കു, പ്രസിദ്ധൻസി മലമ്പ്രാന്തുകോട്ടിൽ ചാമനപ്പിനായർ കേന്ദ്രംകൊണ്ടുതന്നെ അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞാൽ ഇപ്പോൾ വിധി നടത്തുന്നതല്ലെന്നും വസ്തുവശകളെ ഒരു ചാത്തിന്മേൽ മുല്ലപ്പൂക്കളുടെ കൈവശംതന്നെ നിന്നതെന്നും പറഞ്ഞു. ചാമനപ്പിനായർ അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെന്നും സമ്മതിച്ചു. വൃദ്ധനായതിനേവെങ്കിലും പണവും പണിക്കർ കയ്യാൽ കൊടുത്തു. വേണമെന്നപോലെ മടിമാശിയിലെത്തിയ അഞ്ചാമത്തെ ദിവ

സംഭാഷണത്തിനായ് വേണ്ടവിധം പേരിൽ മുൻപറഞ്ഞ ക്രിമിനൽ കേസ്സ് കൊടുത്തു.

കേസ്സ് കൊടുത്തവിധം വേണ്ട അറിഞ്ഞു. വേണ്ടവിധം വല്ലാത്ത പരിഭ്രമമായി. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ഭയപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്ത കേസവസ്ഥയിൽ പറ്റിയു.

“കോടതിയിൽ ചെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഞാൻ മരണമല്ല. എന്റെ സ്വന്തം മനസ്സാൽ ഞാൻ അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ പോയിരുന്നതാണ്. പിന്നെ ഞാൻ അതിൽ കേസ്സ്? എന്റെ വീട്ടിലുള്ള വേണ്ട ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്നത്? വേണ്ടവിധം വീട്ടിലുള്ളതല്ല? എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞു.”

“ഞാൻ ശരിയായി സാക്ഷിപറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഇതിൽ താമസം ഭയപ്പെടുവാൻ കഴിയില്ല” എന്ന കേസവസ്ഥയിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും പറഞ്ഞു. എങ്കിലും വേണ്ടവിധം സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇക്കാര്യത്തിൽ ഭയപ്പെട്ട വഴിയിലൂടെ ഉപദേശം വരുത്തുന്നതിനായി കേസവസ്ഥയിൽ ഉടൻതന്നെ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, സമുദായ ആചാരപ്രകാരം സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടിയ കാരണങ്ങളാൽ നായന്മാർ തറവാട്ടിലുള്ള മെമ്പർമാരുടെ കയ്യിൽനിന്നും കാരണവശത്താണെന്നുള്ള ഒരു സംഗതികളാലോചിച്ചാണ് വേണ്ടഗോപാലൻ ഭയപ്പെട്ടത്. ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള സംശയം തീരാത്തതുകൊണ്ടും, കൂട്ടിൽ കയറിയാൽ തന്നോടു വഴിയിൽ എന്തെല്ലാം വികടങ്ങൾ മോശങ്ങളുമെന്നു വിചാരിച്ചും, ഇങ്ങനെയൊക്കെ കേസ്സിനായി കോടതി കയറാത്ത ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം വന്നതിലുള്ള ഭയം വിചാരിച്ചും വേണ്ടവിധം ഭയം പരിഭ്രമം അധികരിച്ച് തലക്ക് വെളിവില്ലാതെ തൂങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ കമലത്തിനും അകത്ത് ഭയം പരിഭ്രമം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നില്ല. എങ്കിലും അവളുടെ കയ്യിൽ പുറത്ത് കാണിച്ചില്ല.

ഇങ്ങിനെ ഈ ശ്രീമിനൽ കേന്ദ്രംനേപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു. ഇവർ മനസ്സ് പുഷ്പാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അപസരത്തിൽ— നിർഭാഗ്യത്തിന്റെ വൈഭവം നോക്ക!——കമലം പണമടച്ചിട്ടുള്ള ബാങ്ക് പൊളിയാൽ! വാതമാനക്കുടംകൊണ്ടു് തുടങ്ങിയൊരു പ്രാഗ്യാ നോക്കി. പേരെ മോഹാലസ്യപ്പെടു് വീണു.

ഇപ്പോൾ കൂടുതലുള്ള കോണ്ടുപത്ത കമലം വേണ്ട വികന്റെ മുഖത്തു കൂടുതലുള്ള ഏഷ് രുചിക്കയും, ചുണ്ടുകൾക്കു അടുത്തു നനക്കുകയും ചെയ്ത് വിശദീകരണം മനമായി വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നു. താലന്തം കലാനുപാദം വേണമി കണ്ടു മോഹാലസ്യം തീർന്നു. പിന്നീട് പേരെ ഏഴ്നീറു മുറിയിൽ വെക്കു കിടന്നു.

കമലത്തിന്റെ കഥ ഇതുപറയട്ടെ! അവൾ ജീവശ്ലവമായി മുററായ മുറിയിലും വെക്കു വാതിലടച്ചു കിടന്നു ബാങ്ക് പൊളിഞ്ഞതറിഞ്ഞപ്പോൾ കമലത്തിന്റെ ഏഷ് രുചിക്കയും അപമാനം! അപമാനം ആശങ്കയും മിന്നിനിന്നതായി ബുദ്ധിമുട്ടിയതും കയ്യെടുത്തതുമായ ബുദ്ധിമുട്ടായി! താൻ ഏതു സാധനത്തിന്നുവേണ്ടി ഇത്രയെല്ലാം കേൾപ്പിച്ചുവോ, ഏതിന്നുവേണ്ടി വീടുകാരെ ഏറ്റവും നിരസിച്ചുവോ, ഏതു ദിവ്യവസ്തുവിടുള്ള ആഗ്രഹം നിമിത്തം തന്റെ ജന്മം തന്നെ വഹിക്കുന്നുവോ, ജീവിതം പലമുഴക്കം ആ നിമിത്തത്തിന്നു നഷ്ടമാകയും അന്ത്യമായിട്ടുള്ളതും കേൾപ്പിച്ചു. പേരെ മരിക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന്നു് ഇനി കൂടുതൽ ദിവ്യമെ ഉള്ള അതിലകത്തു് ഏവിടുന്ന് പേരെ ഉണ്ടാക്കു് ആരും തരില്ല. മോഹം അത്ര കേൾപ്പിച്ചും അതുകൊണ്ടുള്ളതല്ലെന്ന് അവൾ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞതാണല്ലോ.

“വാടത്തുപ്രകാരം ഇനി അദ്ദേഹം ദേവതാനിയെ വിവരം കേൾപ്പിക്കുന്ന നിമിത്തമുള്ള അല്ലെങ്കിൽ— അതെന്തിനാലാകുമിരിക്കുന്നു? പ്രതിഭയെ ലംഘിക്കുന്നതു് ധർമ്മമല്ലെന്നു

മാത്രമല്ല വളരെ ജിജ്ഞാസയാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ഉപദേശിക്കുന്നതു മറ്റൊരു പാപവുമാണ്. ദേവനായിരുന്ന വിവാഹം ചെയ്ത് അദ്ദേഹം സുഖമാർന്നിരിക്കട്ടെ. അതു കണ്ട് കൊണ്ടു എന്റെ ജീവനാശനം വരുത്താം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അതിജീവനായി ജീവിക്കും. ജനങ്ങൾ മുഴുവനും പരിവർത്തിതമാകും. അങ്ങനെയൊരു വാഗ്ദാനം പണ്ടും വാങ്ങിയിട്ടില്ല. എന്നും ചരിച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതായില്ലെന്നും പറഞ്ഞു. പണ്ടും ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയാൽ അദ്ദേഹം അത്യധമനും സുപ്രഭാകനിയ്യനായിത്തീർന്നതാണ്. അതിനു ഒരിക്കലും ഇടവരുത്തരുത്. അദ്ദേഹം മനോപാധി! എനിക്കു മോചനം സുഖം വിധിച്ചിട്ടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയൊക്കെ വരുമ്പോൾ എന്റെ നിമിത്തം വൃദ്ധരായും ഉണ്ടായി, തറവാടും കുട്ടിയേറുമായി. കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടാണ് ഒരു നന്മകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അത് ഒരിക്കൽ വൃദ്ധന്മാരിൽ തോന്നിയാൽ ആ സ്ത്രീയും അവനുമായും നല്ലൊരു കാര്യം. അതുകൊണ്ടാണു, ഇതാ, ഒരു ക്രിമിനൽകേസും എന്റെ കാരണമായെന്നായി. മറ്റൊരു കാര്യം അതിൽ നാശിതായി വന്നതായാകരുത് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ അതിർന്നിന്നും വിടവിടക്കണ്ടതാകും എന്റെ നിലയാണ്. അങ്ങനെയൊരു കാര്യം നമുക്കുണ്ടാകരുത്. അതുകൊണ്ട് മാത്രമേ നമുക്കുണ്ടാകുന്നതെന്നു കോടതിയിൽ പറയണം. അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ പക്ഷേപാലാൽ ഉള്ള യുദ്ധം കൂടുതൽ വേഗമേയുണ്ടാകും. എന്റെ കീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കഷ്ടത ഇങ്ങനെ അവസരം എനിക്കു വന്നുവല്ലോ! അത് എന്തിനായി ചെയ്യരുത് എന്റെ കണ്ണിലെ വെള്ളം കളയുന്നു? അദ്ദേഹത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താം. എന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനെ പലരുന്നിക്കൊണ്ടുവല്ലോ! ദേവമാനുകൂല്യം ഉണ്ടാകുന്നവല്ലോ. അത് എന്തുചെയ്യരുത്? ഈ മറ്റൊരു പാപി ചാലുന്നില്ലല്ലോ! ഇതുകൊണ്ട്

നല്ലത് എന്നു ഞാൻ തീർച്ചയാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന
താഴ്വാരം കമലം എന്റെ പണിയാവണം, എനിക്കു മുഷ്ടിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
യുദ്ധങ്ങളെക്കുറിച്ച് സാധിച്ചാൽ നമ്മുടെ നിലം
ശ്യാമിതരും നിമിത്തം പ്രയാസമായിട്ടുള്ള വന്നത്! ഹിന്ദു
നീൽ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത് പ്രാണപ്രയത്നമായ വെ
തിയെ,—എന്റെ സുസ്ഥായ വേരിനെ—മുറയ്ക്കുകയും, മ
റ്റൊരുപക്ഷേ ഞാൻ വിചാരിക്കുകയോ? ഒരു കാലത്തും
ഞാൻ ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രിയം! എങ്കിലും നോക്കിയാലും
വിധി നമുക്കു കൃപമല്ല. മേലിലും മേലിലും എന്തെല്ലാം ആവ
ത്തു കഴിയാൻ പറ്റാത്തവയെന്ന്? പ്രണയമായിത്തീർന്നു എന്നു
വിചിത്രമായെന്നതിനെ വേരിൽനിന്നും പ്രായം കളഞ്ഞു പാ
ഴായി! അതു വിചാരിക്കാൻ ഞാൻ എന്റെ ഏകദൈവത്തെ പൊ
ട്ടുന്നത് പോലെങ്കിൽ, ഒരു ക്രിമിനൽ കേസും. ഈ കേസും ഞാ
ൻ നിന്റെ പൊട്ടി വിചാരിച്ചു എന്റെ ജീവനെ അപഹരിച്ചുക
ളഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എന്തു വിചാരിച്ചാലും എങ്കിലും ഞാൻ
ക്കിയാലും എനിക്ക് മതി ഇരിക്കണമെന്നല്ല, എന്റെ പ
രമസങ്കടം കണ്ടുസിക്കുന്ന ആ വിധി എന്റെ ജീവനാശ
വും കഷ്ട പാശാണവും കൈക്കൊള്ളട്ടെ. സകല ദാഹവിനാ
ശിനിഷ്ഠ സുസ്ഥായമായിത്തീരുന്ന ഈ ദിവ്യശാലം സേ
വിച്ച് ദുസ്ഥമായ ദൈവത്തിൽനിന്നും ഞാൻ വിമുക്തനാവുന്ന
താണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇത് സമ്മതിച്ചിരിക്കുകയും, ദൈവി
കസന്നിദ്ധതയ്ക്ക്. എന്നു സ്മരണയ്ക്കുമ്പോൾ എന്റെ സമുദായ
വസാനത്തിൽ വേരി ദൈവിക്കാമോ? പരമമായതുമെല്ലാം
നാം തമ്മിൽ കാണാൻ ദൈവം അല്ലാതെ ദൈവം ഇല്ലല്ലോ.
നമ്മുടെ യഥാർത്ഥമായതുകൾ സംഗതിവരുത്തുമെന്ന്
ഞാൻ ദുസ്ഥമായ വിശ്വാസിക്കുന്നുണ്ട്. കമലം വൃസനിക്കു
കുന്ന പാശാണവും അത് പാശാണത്തിനെയും സമധാനി
പ്പിക്കേണ്ട കാര്യം ഞാൻ കലവത്തിനെത്തന്നെ എഴുതുന്നു.

ഇനി എനിക്ക് എടുത്തുവാൻ വയ്യ. സർപ്പാംഗങ്ങളും വേദനി
ക്കുന്നു. മർദ്ദം പിടയുന്നു. കമലം വൃസനിക്കാതെ യഥേഷ്ടം
സുഖമായിരിക്ക. എന്റെ ആത്മാവ് കമലത്തിന്റെ അരി
കയ്ക്ക് എപ്പോഴും ചാടിപ്പിടി നില്ക്കും.

എന്ന ഏന്റെ സ്വന്തംജീവൻ

വേണം."

ഇങ്ങിനെയാകയാൽ കഞ്ഞിയി, പേന മേശപ്പാത്ര വെ
ച്ച് കത്തിനെ മടക്കി.

ഇപ്പോൾ വേണുവിനെ കണ്ടാൽ നമുക്കു യേശുതാനും,
'കറപിറമ്പ്' കിടക്കുന്ന തലമുടിയും മകാർക്കുന്ന മിന്നുന്ന ക
ണ്ണുകളും, വിറക്കുന്ന കൈകളും, ഇടിക്കുകൊള്ളാത്തൊരു ഇരി
പ്പും ആകുലപ്പെടുത്തുന്ന വേദവും മറന്നൊഴി കണ്ടാൽ ഈ
ആൾ നിശ്ചയമായും ഏതൊരു അപകടം പ്രവൃത്തിപ്പാൻ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുകയാണെന്നു തോന്നാനിരിക്കുമ്പോൾ, അതിന്നു
തക്കനയംകൾതാനും വേണുനാലാലന്റെ പ്രമം. വീടും ക
ടിച്ചു മരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ഹോതിരുകത്താൽ ഭ്രാന്തമിത്ത
നായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള യുവാവ് നാശസ്ഥാനം തീർത്താക്കിയത്

തെങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന കമലത്തിന് സുഖോധംവന്നു. ക
ണ്ണുമിഴിച്ചു പെട്ടെന്നുതന്നെ വേണുവിനെ തിരഞ്ഞുകൊ
ണ്ട് അവിടെ പാഞ്ഞു. തന്റെ മരുണപെട്ടി ഇറന്ന് വേണു വി
ഷം എടുക്കുകയാണ് കൂട്ടിയെടുത്തു പറയുന്നവെച്ച് പെട്ടി
പൂട്ടുന്നതിനിടയിൽ പാഞ്ഞെത്തിയ കമലം വേണുവിനെ കെ
ട്ടിപ്പിടി വിട്ടു വിട്ടു വിട്ടുകൊണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പറഞ്ഞു:—

"എന്റെ അവസാനത്തെ ആലിംഗനമാണിത്" എന്നു
അയ്യ മരുമായഭീനസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞ് അവിടെ വേണുവിനെ
ഗാഢമായി ആശ്ലേഷം ചെയ്തും കരുത്തനെ വെട്ടിക്കൊന്നും
ചെയ്തു. വേണുവിന്റെ കണ്ണുകളിൽനിന്ന് ശാകധാരയായി
വെള്ളം പ്രവഹിച്ചു, തന്റെയും കമലത്തിന്റെയും മുഖങ്ങളെ

ഒരുപോലെ കഴിഞ്ഞു. തന്റെ ഒരു യുവാവ് കരളത്തി-
ന്റെ കൈകൾ വീടത്തി നായിടുന്നിന്നോടുകൂടി കട്ടിലിൽ
ഒരു കവൺ കിടന്ന് കാലം കളക്കി.

വേണ്ട ചുമ്മ പൂർത്തിയാക്കിയാണ് അവിടുന്നു എ-
ന്നൊരു കഥയെ യഥാർത്ഥം. ചുമ്മ സമ്പന്നനായ ഒരു അ-
വർ തന്റെ പ്രാണത്തിനും മറ്റും കൈകൾ കിടന്നിരിക്ക-
കയാണ്.

കവൺ കിടന്ന തെക്കുകാണുന്ന നേർത്ത ഒരു കഥയെ
കിട്ടി. മേൽ വീടും മറ്റും നന്നായ കവർ ഇരിക്കുന്ന
പറമ്പ്—

ഇനി എന്തെല്ലാം ചെയ്ത് കൃത്യമാക്കുക. ഒരു
മേൽവീടാണ് കവർവീടാക്കുന്നതെന്നു കരുതുക. വേണ്ട
വേണ്ടവീട് കട്ടിലിനോട് കൂടി ഒരു നല്ല പാത്രം അ-
തിനെ എന്തു കൈകൾ കട്ടിലിനോട് കൂടി ഒരു
പൂർണ്ണ നേർത്ത. കവർവീട് കൈകൾ കട്ടിലിനോട് കൂടി
കട്ടിലിനോട് കൂടി. വാടകയെ പറ്റിക്കുക. അതെല്ല-
വിടയ്ക്കും കൈകൾ കൈ വേണം. കട്ടിലിൽ കൈകൾ
കിടക്കും. നേർത്ത വിടയാണ് കവർ കിടന്ന കവർ
വെ, എവിടെ, ഇങ്ങനെ നേർത്ത. എന്ന് കവർ കൈ
കിടന്നവെ. മേൽ ഉടക്കുന്നതാണ് നേർത്ത മേൽ
കൈകൾ വേണം. കൈകൾ കിടന്നിരിക്കുക. കൈകൾ
കൈകൾ കൈ കിടന്നവെ കൈകൾ കൈകൾ കൈകൾ
കൈകൾ. നേർത്ത കൈകൾ കൈകൾ. കൈകൾ കൈ
കൈകൾ. നേർത്ത കൈകൾ കൈകൾ. കൈകൾ കൈ
കൈകൾ. നേർത്ത കൈകൾ കൈകൾ. കൈകൾ കൈ

ഇതിനിടയിൽ വേണ്ടവീട് കൈകൾ കൈകൾ
കൈ കൈ വേണ്ടവീട് കൈകൾ കൈകൾ. കൈകൾ കൈ
വേണ്ടവീട് കൈകൾ കൈകൾ. കൈകൾ കൈ

കുറിയുന്നതിന്നായിട്ടാണ് നാലാം പുറപ്പെട്ടു വന്നത്. വേണ്ട ഗോപാലനും കമലാ കടക്കുന്ന കൂട്ടിലേക്കിറങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. അവിടെ ഒരു കയറും കടലാസ്സും പറ്റാത്ത കിടക്കത്തുകയ്ക്കു കാറ്റു നന്നെ താഴുന്നതായിരുന്നു. എവിടുത്തോ അതു പറഞ്ഞവനെ അവിടെ വീഴ്ത്തണമെന്ന് അവൾ ഉറപ്പിച്ചു. കയറും കടലാസ്സും കയറിക്കൊണ്ടു കടലാസ്സിനു വിരുത്തിയ ഉടലെടുത്തപ്പോൾ, നിറഞ്ഞി വായിച്ചു കടന്നു “അപ്പോ” എന്നൊരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ച് അവൾ താഴെത്തു വീഴും. നിലവിടെ കമലാ പതിമൂന്നിന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന നോക്കിയപ്പോൾ കലാ മഹാ ദീപിതരെന്നെ-
 പേരുമായി മോഹാശ്വപ്പട്ട കിടക്കയിൽ താഴെത്തു കമലാ അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു. കമലാ വന്നപ്പോൾ, അതിനോടൊന്നിച്ച് മിന്നിപ്പിടിച്ചിരുന്ന തലമുടിയാകട്ടെ കമലാക്കൊപ്പം വന്നിരുന്നു. വിചാരിച്ചു മുഖം കണ്ടു:—

“എന്റെ നിമിത്തം ഇങ്ങിനെ മഹാപാപം വന്നുവെല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞ് മോഹാശ്വപ്പട്ട കിടക്കയിൽ കമലാക്കൊപ്പം കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു.

‘എന്താ’ എന്നു മാത്രമേ വിചാരിച്ചതായാ കമലാ ചോദിച്ചു.

തന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു താഴെ വീഴാ കിടന്നിരുന്ന കടലാസ്സെടുത്ത് മോഹാശ്വപ്പട്ട കിടക്കയിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അതു വേണ്ട മേശപ്പുറത്തുനിന്നെടുത്തു കയ്യിൽക്കൊണ്ടു വന്നു.

കമലാ വായിച്ച് വെട്ടുതലപ്പോൾക്കി, എന്തൊക്കെയാണ് അപ്പോൾ മനസ്സിൽ അപ്പോൾക്കോ എന്നായിരുന്നു പറയാൻ പ്രയാസം.

“ഇരുപതാംകൊല്ലംകൊണ്ട് അതിനെ നന്നാക്കുന്നതിനായി അപ്പോഴും എന്തെങ്കിലും അപ്പോഴും അവിടെ
 * ൧൧.

കിടക്കുന്നുണ്ട്” എന്ന കഥലം കണ്ണിലെ കവളം തുടച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

ദേവയാനി ചെന്നു നോക്കി സമാധാനപ്പെട്ടു.

“ഈ വിവരം മുൻകൂട്ടിക്കണ കഥലം എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നവെങ്കിൽ,” എന്നു പറഞ്ഞ് ദേവയാനി മൺ മിശ്മലായി നിശ്ചയിച്ചു.

“അതും ദേവയാനിയും ഒന്നല്ലേ? ഇനി അദ്ദേഹത്തെ നോക്കുക. അതെല്ലാം ദേവയാനിയുടെതാണ്. ചെന്നു വേണ്ട ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യൂ. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മയക്കുമരുന്നെന്തോ തോന്നുന്നു,” എന്ന് കഥലം മറികൂടാതെ പറഞ്ഞു.

ദേവയാനി:—“ആരും അത് കരുതുന്നതല്ലെന്നു ഏറ്റിട്ടു തന്നെ കഥലത്തിന് ഏതൊരു വ്യവസ്ഥയും മനസ്സിലായിട്ടില്ല. ഏതെന്നു തെറ്റിപ്പിടിച്ചിട്ടാണ് കൂടിക്കെ പറയുന്നത്. യാദൃച്ഛികതയും അല്ലായ്മയും അമർഷം ഭയവും മറ്റൊരും പക്ഷം സമയം സമയം അതാകുന്നുവെന്നു കൂടി അത് ഇനി ഈ വിവാഹത്തിന്നനുസരിച്ചായിട്ടു. അതിന്നനുസരിച്ചുണ്ടാകുന്നത് അവരെല്ലാം കൂടിപ്പോൻ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്ന ദിവസമാണ് എന്നു നീറുന്നാശം എന്ന കഥലം കത്തിരക്കാച്ചു.

കഥലം:—ഇനി അതായതും ആരോവിട്ടു നീക്കിക്കൊണ്ടു കയ്യിൽ വിമോഹം പറയുന്നതു മിശ്മലയല്ലോ.

ദേവയാനി:—ഇതു കഥലം നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി പറയുന്നതാണെന്നു അത് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചു നോക്കു അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതല്ല മിശ്മലേടീ”

എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞ് ദേവയാനി വേർതിടക്കുന്ന മുറിയുടെ ഉത്തരത്തെ നീക്കിനിന്നു വീണ്ടും അവർ ഉറക്കെ ഇപ്രകാരം പുറത്തുതുടങ്ങി. “അപ്പോഴോട് അത് ചെന്നു

പറയാമല്ലോ. അദ്ദേഹിന് നാശമുണ്ടാകാൻ പാടില്ലാത്ത
 ഒല്ലാ. മേടിച്ചു പണം സംഗ്രഹിച്ചുവെന്നും മറ്റും കേൾക്കാം.
 കേൾക്കൂ. അല്ലാതെയാണ് കിട്ടിയെന്നു വിചാരിച്ച് സർവ്വ
 ക്ഷേമം ആഗ്രഹിക്കാൻ. കടം വകയ്ക്കുന്നതിനായിട്ടും
 കടം തന്നെ മറ്റും എന്തിനും. അതൊന്നുമില്ലെന്നും,
 ആയുസ്സോടുകൂടിയിരിക്കാൻ നോക്കുകയും ചെയ്യുകയും
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപത്നം പറ്റും കൊണ്ടുതന്നെ ഇരു സംഖ്യ
 മടക്കിക്കൊടുക്കാൻ നോക്കും. "എന്നും മറ്റും ഉടലെടുത്താൽ
 കൂടിയും പണം ഉണ്ടാകുന്നതു് മറ്റും തീർന്നു കഴിഞ്ഞി
 ിട്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വേണ്ടി നല്ലവണ്ണം കേൾ
 ക്കാമായിരുന്നു. എന്തിനും പണം ചെലവു ചെയ്തിൽ നിന്നു
 ഒഴിയില്ല.

"നമുക്കു കഥയെ മറ്റു മറ്റും തിരക്കു നോക്കാം. വ
 ത്ത, അതും വേണം. ഒല്ല വന്നു വന്നു അവിടെയെത്താൻ
 വെളിച്ചമുണ്ടാകും. അതെന്തു് കൊടുക്കുമെന്നും" എന്നു
 ദേവതാനി കമലത്തിന്റെ വേദിയിൽ പറഞ്ഞു.

ഇരുപത്തൊന്നിന്റെയും കഥയെ. മറ്റൊരുപതിന്റെയും
 കഥയെ ഒരു കഥയെ കൂടി കൊണ്ടു. 'വിഷം' എന്ന നാ
 തിൽ എഴുതിച്ചിട്ടുള്ളതായ് മറ്റു ആ എഴുത്തു കഥ
 ഉൾ കമലത്തിന്റെ ദേവതാസങ്കല്പം കിട്ടിയ മുഖം വിളിച്ചു,
 കൊക്കുക കിട്ടുകയെ വിളിച്ചു. നോക്കുന്നതെ കൊട്ടിക്കു
 ണ്ണ. ഇവർ തിരക്കുന്നതും കൂടി എ കണത്തും മറ്റും കൊ
 ടിക്കു എന്നതുമെല്ലാം വേണ്ടു നോക്കും. എന്തിനും ഉണ്ടെന്നു,
 മായത്തിൽനിന്നു താൻ കിടന്നു. കേൾക്കുന്ന തന്റെ
 ഇനി വിട്ടുപോകുന്നതു് അപകടമെന്നതെ കണ്ടുവെന്നു കി
 ത്തിച്ചയാളി.

"വിളിച്ചു നോക്കൂ" എന്ന ദേവതാനി കമലത്തിന്റെ തൊ
 ടിക്കുകയെന്നു സ്വകാര്യത്തിൽ പറഞ്ഞു.

ചായക്കുഴിയിൽ ദേവതാനി കാവളുടെ വീട്ടിലേക്കു പറഞ്ഞു. യാത്ര തുടങ്ങാൻ കുറേക്കൂടെ ദൈവതാനിയുടെ റിന്നാലെ തൊണ്ടി പടിക്കരയ്ക്കുവേണ്ടി കുറേക്കൂടെ ദേവതാനിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. കുഴിയിൽ വെട്ടേക്കുകയ്ക്ക് തക്ക നാൾ പറഞ്ഞു —

“ഞാൻ തൊറി ധരിച്ചുവെട്ടും, എന്റെ പ്രാണത്തിലും. അതൊന്നും കഷ്ടമില്ലാത്ത കാര്യം എന്റെ ജീവനുള്ള കാര്യം ഞാൻ ദേവനോട് തുറന്നുപറയും.”

“അതൊന്നും കണ്ടപ്പോൾ ഡിമാന്റിടക്കൂടെ. അപ്പോഴാണ് കഷ്ടപ്പെട്ടതല്ലേ.” എന്തും ചെയ്യാൻ ഭവനമാന്ത്രി പി കിടന്നു.

புள்ளியைப் புகழுகின்றன. அதை அங்குள்ள "விடுதலை" என்ற
புத்தகம் காண்க. (பக்கம் 4). அங்குள்ள புத்தகம் புகழுவதில்
இரு புகழ்ச்சிகள் உள்ளன. அவைகளைப் பற்றி
இரு புகழ்ச்சிகள் உள்ளன.

“ഇന്റിംഗ് നവരത്നങ്ങൾ മെറിറ്റിക് വാണിജ്യകാരന്മാർക്കു നൽകിയതും കരിഞ്ഞാൽ പൊടിയിലായിത്തീർന്നതും. അതല്ല മിതസ്ഥിതിയിൽ വന്നാൽ പൊടിയേയും കിട്ടാതെ.

ജനറൽ സെക്ഷിന്റെ കയ്യിലുള്ള നമ്പർ 11, 12, 13 എന്നിവയ്ക്ക് പറ്റിച്ചേർത്ത കോർട്ട് ഓർഡറുകൾക്ക് തൊട്ടിയിൽ ഒഴുക്കുവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കണ്ടു. തൊട്ടിയിൽ ഉള്ളതല്ലാത്ത പണം 11, 12, 13 എന്നിവയ്ക്ക് പറ്റിച്ചേർത്ത കോർട്ട് ഓർഡറുകൾക്ക് തൊട്ടിയിൽ ഒഴുക്കുവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കണ്ടു.

ദേശാന്തി ചാർട്ടറായ സിമെന്റപ്പൊതിഞ്ഞപ്പോൾ മ
നഷ്ടിന് പരിഷ്കാരം നൽകണമിപ്പോൾ പേർക്കുമാ. അ
ർത്ഥിച്ച് സമ്പാദിച്ച പണം കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ള പരമേശ്വ
രൻ പിള്ളയും അതുകാരെ ഭൂമിയിൽ പരമേശ്വരൻ പിള്ള
കൊതിച്ചു പോയതിന് പറ്റിപ്പിടിച്ചു വന്നു വന്നി.
ഭരണാധിപ്താകാരം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഭരണാധിപ്താ

പിള്ള. -എന്നാലും ഡക്ക മാനറിനു ഫലം തന്നെ. വാദത്തെ പ്രകാരം നടക്കാനുള്ള മടിക്കുകയല്ലേ നിങ്ങൾ ആണുമാത്രമുണ്ടാവേണ്ടത്?

എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനിടയിൽ, കേൾക്കുന്നവന്റെ അമ്മയുടെ ശബ്ദം എത്തിയതാണ് കിറക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞ് പറഞ്ഞു. കേൾപ്പിച്ചതും വേണ്ടതോടൊത്തായതും കൂടെ പറഞ്ഞു. ഓരോരുത്തരുടെയും മിണ്ടാലോചനയിൽ വിവരമറിയാൻ എളുപ്പമുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമത്തിലേക്കുതന്നെയാണ് മുന്നോട്ടു കൂടിക്കൊണ്ടത്. അതുപോലെത്തന്നെ മോട്ടോറിൽ കടന്ന് അമ്മയ്ക്കിനെയും തലേദിവസം ചിറ്റുതായ വിളക്കുകൾക്കുമായ് അടുപ്പാൽക്കുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാൻ നിന്നു ചെന്നു, മെല്ലതായും കേൾക്കുന്നതാണ്. അതിൽ ഗാഢമായും പാഞ്ഞു. ഈ വർത്തമാനം കേട്ട കേൾക്കുന്നവന്റെ മുമ്പാകെ നില്ക്കുക.

"കേസ് കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ അമ്മയെ അടുത്തുവെക്കും, ഇതു വേണ്ട, നിങ്ങൾതമ്മിലുള്ള വാദത്തിൽ ഇതു സംഭവിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഇന്നലെയിൽ നാളെ രീതിയെ എന്ന്" പ്രകാരമുള്ളതും പാഞ്ഞു.

കേൾക്കുന്നവൻ:—അതുപോലെ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രഭാ:—അതല്ല. പക്ഷേ അത് ചോദിച്ച് കേൾക്കുന്നവൻ ഈ കേസ് ചിറ്റുതായെന്നു നിങ്ങൾ തന്നെയറിയുകയല്ല. ഞാൻ വളരെക്കാലം വിശേഷം പാഞ്ഞു. എനിട്ടും അടുത്തു നടക്കുകയും ചെയ്തു. ചിലപ്പോൾ ഇന്നലെയിൽ നാളെ രീതിയെ എന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

കേൾക്കുന്നവൻ:—അതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും അർത്ഥം വരികയില്ല. ഉദ്യോഗനിമത്തും അതിനെ സംഭവിക്കുകയെന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്രഭാ:—അതല്ല. നിങ്ങളെയൊക്കെ നല്ലപരിചയവും മുമ്പാകെയും എന്തെങ്കിലും കൊണ്ട്, നിങ്ങൾ തമ്മിൽ കലഹിക്കുന്നത് നന്നല്ലെന്നു തോന്നിയാണ് വിശേഷം പാഞ്ഞത്.

ഏതാനുമാറ്റം താമസം വരുത്താനും പനഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ പ്രഭാശങ്കരയുടെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചും അവിടെ വന്നുചേർന്നു. സംഖ്യയും പലിശയും കൂടി കണക്കാക്കി പതിനായിരത്ത് ചിലപണമുണ്ടെന്നു പ്രഭാശങ്കരയ്ക്കു് അയാളോടു പറഞ്ഞു. പണം കണ്ടപ്പോൾ നാലു കൂട്ടങ്ങളെ തല തരിച്ചു. കേശവനസ്സിനെ മാർവ്വിച്ചുകൊണ്ടുപോയി കേശവപിള്ള ചില സ്വകാര്യം പറഞ്ഞു. കേശവനസ്സി പ്രഭാശങ്കരയ്ക്കു് കാരണവരുടെ ശേഷക്രിയയും മറ്റും വാങ്ങി പതിനായിരം ഉറപ്പിക കടം തരണമെന്നുപത്രപ്പെട്ടു. നല്ല പലിശ കിട്ടാൻ താമസമുണ്ടെന്നു നസ്സിലായപ്പോൾ, മുദ്രയ്ക്കു ചെമ്പിതിയും കാര്യവും നല്ലപോലെ അറിഞ്ഞിരുന്ന പ്രഭാശങ്കരയ്ക്കു് ഇപ്പോഴത്തെ കാരണവനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള കേശവനസ്സിനെ പതിനായിരം ഉറപ്പിക കടം കൊടുക്കുന്നതിൽ അതൊരുമിപ്പിച്ചുണ്ടായില്ല. കേശവനസ്സി നോട്ടെന്തിനെക്കുറിച്ചു് പ്രഭാശങ്കരയോടു പണം വാങ്ങി, വഴീടിനോടു യാത്രപറന്നാ? അതാമർമ്മിച്ചു ഏതാടു് തിരഞ്ഞുകൊണ്ടു പരസ്പരംഗണക്കു് അതും ചിത്തയും വേണ്ടവുമായി പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ വന്നു് അന്നു ചെപ്പതിൽ മരിച്ചതും ഉപൻതന്നെ മറയ്ക്കപ്പെട്ടതുമായ വാങ്ങാനും പൂജയുമാണെന്നറിഞ്ഞു് വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അന്നു വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ ഒരു പോലീസ്സുജോഴസ്ഥൻ മുൻപറഞ്ഞ ക്രിമിനൽകേസ്സിനെക്കുറിച്ചു ചില അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന്നു് അവിടെ വന്നിരിക്കുന്നതുകണ്ടു. ചില സ്റ്റെപ്റ്റ് മെൻ്റുകൾ ഏല്പാം എടുത്തു. കേസ്സ് ഗൂഢാലോചനയായതാണെന്ന് ഇൻസ്പെക്ടർ് കൊള്ളപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഓരോ കഴിച്ചു. "സാമരില്ല. ഇതു വെറിയെന്തിനും". ഏതാ പറഞ്ഞു് എല്ലാവരുമായി കൈകയ്യടി, വേണ്ട പിന്നെ നോക്കി പ്രത്യേകമായൊരു പഞ്ചിമിട്ടുകിക്കൊണ്ടു് ഇൻസ്പെക്ടർ പിരിയുകയും ചെയ്തു. അന്ന് ഉച്ചതിരിയുന്മേലേതും മിസ്റ്റർ കേശ

[illegible][illegible]

இதற்கிடையில் கௌரவ டாக்டர் ஸ்ரீராம்
“காஞ்சிபுரம் இரட்டை நகரம்” என்று அழைக்கப்படும்
விதம் வரலாற்று ரீதியாக அமைந்துள்ளது” என்று
கூறியார்.

കേരള ഹൃദയ അസോസിയേഷൻ, തൃപ്പൂത്തുരുത്ത് ഓഫീസിൽ
 അല്ലെങ്കിൽ വെബ്സൈറ്റ്.

കേരവപിള്ള — “നമുക്ക് കാരണമന്തി ഇന്റീമേറ്റായി
നടപിടിക്കൂ” നല്ലതൊരു കോണാലക്ഷ്യം എന്നു ഒരു
ഒപ്പിട്ടിട്ടാണ് ഞാൻ ഇക്കിടെർ പാക്കുന്നത് അന്നതിനു

നാശാധിനിവേശത്തോടെ കൈപ്രയമാണ് മനുഷ്യർ സാധാരണ. അവർതന്നെ കാക്കനവരവുമ്പോൾ ആ അഭിപ്രായം ലഭിച്ചിട്ടു് നേരെ ചിട്ടു് തോന്നാറും പ്രവൃത്തിക്കാരും ഉണ്ടു്”

എന്ന ചെറിയ ചിട്ടു ഒന്നു ചിരിച്ചു. “അങ്ങനെയ്തി! ലഭ്യ അറുന്ന് എന്ന് കേൾവെപ്പിന്നെയും ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പഠിയ്ക്കു.

വെളി പുറപ്പെട്ടാൽ മറ്റു മനിയ്ക്കിട്ടു

“കേട്ടവല്ല നേപ്പൽ പഴയന്നു് ? എന്നു ക്ഷണിക്കാൻ കൊണ്ട് വിടരുത് “ എന്ന് കടയത്തിന്റെ കൈക്കു പിടിച്ചു മനിയ്ക്കുകൊണ്ടു ദൈവയാനി പറഞ്ഞു.

“അൻ ദൈവൻ ഒരു കാര്യം മറക്കരുത് “ എന്ന് പറയുന്നതോടുകൂടെ കടയത്തിന്റെ കട്ടിയിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു.

ഇതുവെട്ടു് ഗീർമ്മമായി നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേണമെന്ന പലം പൂട്ടുന്നവർ കേൾവെപ്പിച്ചതോടും ദൈവയാനിത്തോടും യാത്രപറഞ്ഞു. വെളി കൂടിയിട്ടിട്ടു പുറപ്പെട്ടു. കേൾവെപ്പിച്ചതും സമോദിച്ചും തങ്ങളുടെ വസതിയിൽ മേക്കു മെക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

അദ്ധ്യായം ൨൦

നേരം പൂർണ്ണം - സുതാൻ ഏഴു മനിയായി. ഉദിച്ചു പൊക്കിവരുന്ന മാലാക്കന്റെ മോഹിതവണ്ണം മാറിമാറി ഇപ്പോൾ സുവണ്ണനിറമായിട്ടുണ്ട്. ശ്രീമാലപുരത്തുമുഖരിൽ യാതൊരു യന്ത്രം താങ്ങാത്തതെ സ്വകാര്യംതാങ്ങികളിൽ ശ്രദ്ധവെക്കു

[illegible]

“வெற்றிபெரிந்திருப்பது இப்போதும் சேகரவண்ணனாக
பூதை இந்த கிராமத்தைக்கொள்ளுமா? ” என்று மிஸ
செயர்ப்புக்காரன் விரிவாகப் பார்த்துக் காண்பட்ட இரண்டு மி
தனவருகக்கூட.

പുതിയ കാരണത്താൽ കേന്ദ്രസർക്കാർ "എല്ലാം ശരിയായി നടന്നുകൊള്ളൂ. അത് ഒന്നു ചാനൽ മാത്രമാണ്" എന്ന വിചാരത്തോടു കൂടി വെള്ളം ഇറിക്കുന്നില്ല. അതും വേണ്ടതോപാലനം കൂടി കൈകൊള്ളു മിടിച്ചു പലകിടിലും വെള്ളം നോക്കുന്ന പലരും ചാനലിലൂടെയും വെള്ളം പറ്റിച്ചു പാമ്പായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു.

നവോത്ഥാനപാഠവൻ ഓരോരുത്തൻ തന്റെ കർമ്മങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സിറിയയായി കൂടി, അപ്പോൾ മിഥ്യയെത്തന്നെയും പാപത്തിനുള്ളി മഹിമയെ നശിക്കാതെ, പ്രജയെ നായകപ്പെടുവാൻ കഴിയും എന്നുള്ളതാണ് സത്യമായി നൽകുന്നതു കണ്ടു ജനങ്ങൾ അത്യാവേശപ്പെടുന്നു.

“നൊമ്പര സാഹിത്യം, നിറഞ്ചകം” എന്ന കഥാകൃ
 ത് കപ്പലാലോര വേഷത്തിന്റെ മെളുപ്പത്തോടു പൊതു
 യോടെ മറയ്ക്കുന്നു. അനേകം വാല്യങ്ങളെ കൊണ്ടുപോന്ന,

കമ്മ്യൂണിസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം വടിയും തലയും കൈയും കാണാതെ മാർക്സ് ഉത്തരീയം ധരിച്ച് ഓരോ അതിർപ്പാലിനെയും പട്ടവശനം കഴിക്കുകയാണെന്നും പറഞ്ഞായിരുന്നു ചത്തുകൊള്ളാമെന്ന് "സമൂഹത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുപോകാൻ" എന്നും മാർക്സിസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അതല്ല എന്നും എതിർത്തുകൊള്ളാമെന്ന് ആക്ഷ്യാനെടുള്ളൂർ നായർ മാർക്സിൽ പറയുന്നതെല്ലാം തെറ്റാണെന്നും

[illegible]

സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ തോന്നി. തനം സന്തോഷാഭ്യുക്തരും വന്നു. അവരുകൾ ഏകദേശം ഇരിക്കുകയുണ്ടായി. ഇവ നിമിഷത്തിനിടയിൽ ബാലകൃഷ്ണന്മാർക്കു അറുപതു ഗുണമായി കരുതി. അദ്ദേഹം മായ സമുദാനിതകൾ ഉണ്ടായി.

അതിഥികളെക്കൊണ്ടും യാത്രാസാധനം സംഭരിച്ചു. പഴയതുകൊണ്ടും പുതിയ പാടിപ്പാടുകൾക്കും ചാനം അമ്പതരയുടെ അരിയെക്കൊണ്ടുവെച്ചും സുഖരസകൃഷ്ണരും ഉണ്ടായി. അതും യാത്രാസാധനം ബുദ്ധിമുട്ടും നേരിട്ടില്ല.

വിവിധവിധവേദകൾക്കു കലയുണ്ടെന്നു കണ്ടു. അതിൽ ഒരു സമുദായം പാട്ടും പാത്രം മണിക്കുകയും അതുകഴിഞ്ഞു. പിന്നീട് ദേശസ്തോത്രം സമുദാനിയായി—അവർക്കും കലാപാടിയെന്നു അറുപതിയായി. എന്തിനേക്കാൾ പലനാളെല്ലാം അതുകൊണ്ടും കേൾവാനായി. അതുകൊണ്ടും അതിനാലും ചെറു കേൾവാനായി. കഴിഞ്ഞുപി.

കരണവാരം പാട്ടുമാത്രം പത്തൊമ്പതു നാൾക്കും മറ്റും വേണ്ട മറ്റൊക്കെല്ലാം കേൾവാനായി ചെയ്തു നാടുകാക്കല്ലാം കേൾവാനായി പാടിക്കൊണ്ടും ചെയ്തു.

തെവരം മുറിക്കുമാത്രം പാട്ടുമാത്രം കേൾവാനായി. അതിനായിക്കൊണ്ടും സാധ. അതാണ് മറ്റൊരു നീട്ടുകാക്കല്ലാം. ബാലകൃഷ്ണ പാടിക്കൊണ്ടും പാടിൽ അതിയായ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഇക്കൊട്ട് എത്രത്തോളം സ്നേഹം ഉണ്ടോ അത്രത്തോളം അക്കൊട്ടും സ്നേഹമുണ്ടാവുന്നത് പാടേയെന്നു എല്ലാ ജീവികളും അതും കണ്ടുവരാവെന്നു കണ്ടു. സംഗതിയാകയാലും 'എങ്ങനെയാണ് അതുകൊണ്ടും സ്നേഹം വന്നുപോകുക?' എന്ന് അതും അതിനാലും അതിനോട് മോളി പാട്ടു. "അതുകൊണ്ടും അതിനാലും അതിനാലും എന്ന് ആ മോശം ഉപദേശിച്ചുവത്രെ. മോശം

സ്വയംസഹായസംഘം സാധാരണയായി സജീവനാണ്. കണ്ടുവരാൻ ഉള്ളത് ഇതിനനുസരിച്ചതാണ്, അല്ലെങ്കിൽ അതിനോടടുത്തുള്ളതാണ്. വീട്ടിലുള്ളവർക്ക് വേണ്ടതായ സാധനങ്ങൾ ഇവർക്ക്.

വെള്ളംഗോപലതെ കുടുംബം വീട്ടിലുള്ള കഷണിച്ച് പണിതും ഒരു വിശ്വ സമൂഹം ചൊല്ലുകയുണ്ടായി. ഈ സമൂഹം കരുതുന്നത് പുസ്തകം ഒരു വെള്ളംഗോപലതെ കുടുംബം

[illegible][illegible]

ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ, മല്ലത്തൂർ സാമാജന വായ പ്പോ
വായൻ തുടങ്ങി കൈവെട്ടുന്നിടം വേണ്ടതോടൊപ്പം ചങ്ങ
നൈ (34-35) പൊതിയ്ക്ക. ഏതാ മാത്രമല്ല ഇവർ മേന്മ
പ്രേഷം കഴിയിക്കുടിവസങ്ങളിലും വൈകുന്നേരം നാല്പതാം വയ

രുക കൂടി പരിചായി. ഇതു കണ്ട് മിക്കജനങ്ങളും സന്തോഷിച്ചു. ഹർപ്പവധാരികൾക്കും സുന്ദരന്മാരെന്നുദ്യോചെയ്യപ്പെട്ട മറ്റു ചില കന്യകിക്കാക്കും മാത്രമേ ഇവരുടെ ചെച്ച സേവനത്തെ നൽകിയുള്ളൂ.

ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം മറന്നിക്കു രാമൻനായർ പത്ത് പണിക്കരെക്കൊണ്ട് തങ്കത്തിന്ത് ചെങ്കുകുഴിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു അറിയുമതികൾ. അതു നാരായണി കൈയ്യോർ ജാനകീനേത്യാരോടു പറവാൻ ചൊല്ലേണ്ടുന്ന പറഞ്ഞു. ഇത് രാമൻനായരുടെ ഇടം ചെടിയാണെന്ന് ജാനകീനേത്യാരും മറ്റും കരുതി. ഒരു ദിവസം പണിക്കർ മുല്ലയ്ക്കുപേക്കു ചെന്നപ്പോൾ ജാനകീനേത്യാർ ഈ സമയതിനെപ്പറ്റി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതു സംസാരിച്ചു. അപ്പോൾ അങ്ങിനെയാണ് താഴെപ്പറയുന്നതു. —കുമ്പസാരിനും വേരെയും പ്രകൃതി അതിയായ സന്തോഷം തോന്നി. പസാരി ചെങ്കുകുഴിച്ചിട്ടുള്ളി ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ അവസാനം മുല്ലയ്ക്കുപേക്കു തങ്കത്തിനെത്തുന്ന സന്തോഷം ചെല്ല കൊണ്ടുപോയി. തങ്കത്തിന്റെ മനോരമം സരയിച്ചു!

പതിനാലാമത്തെയുടെ വിഷവാങ്ങി, വൃന്ദാവാരത്തിൽചെട്ടുകിടക്കുന്ന നിലം വെറുക്കു മുല്ലയ്ക്കൽ വീടുകാർ ചാഴിച്ചുള്ള അങ്ങ് കുഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതെന്നായിതന്നു ഹൈക്കോർട്ടിലെ വിധി. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ മുല്ലയ്ക്കുപേക്കുതന്നെ ആ വധികളെ ചെറിയൊരു ചാത്തീശൻ ചാത്തക്കൊടുത്തുകൊടുത്തെന്നു പണിക്കർ പറഞ്ഞു. ഹൈക്കോർട്ടു വഴിയായ കേസവന്നു ജൂറി അതിന്നനുസരിച്ചില്ല. “പ്രിവികൗൺസിൽ അപ്പീലിന്നു ശീട്ടിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഇതി അതും കൂടെ കുഴിഞ്ഞുകൊടുക്കട്ടെ

ജനനം. ഇപ്പോൾ പിൻവലിക്കുകയോ മാജിയാവുകയോ ചെയ്യുന്നതു അതു മംഗിളല്ലെന്നും കാര്യം കാര്യത്തിന്റെ പാട്ടു, നഗ്നനെന്നതുകൊണ്ടു സ്നേഹത്തിന്നും ബന്ധുതക്കും കൈവെച്ചും കരുതേണ്ടാവശ്യമില്ലെന്നും" പറയുകയാണുണ്ടായതു. അതു കൊണ്ടുതന്നിൽക്കും രസംകൂടിയൊന്നും പണിക്കരും പറഞ്ഞു. ഈ കേസ്സിൽ അവസാനം മല്ലയ്യൻ നായർ വീട്ടുകാരനെന്ന ജയിച്ചുപോന്നും കൂടി ഈ അവസരത്തിൽതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അധികകാലം ചെല്ലുന്നതിനുമുമ്പ്, കരകക്കര മാതിരി കിട്ടപ്പിൻ തന്നെയായിരുന്ന ചെമ്പകശ്ശേരി കാരണവൻ ഏതെങ്കിലും മേനോനും മരിച്ചു. വേണ്ടാടാൻ പാലൻ കാരണവനായി, മരിച്ചുപോയ കാരണവരുടെ അടിയന്തരാധികാരങ്ങളും മംഗിളായിത്തന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഏറ്റവും പതിവു പ്രകാരമെന്ന ആയിരുന്നവെങ്കിലും, നാലുശാലാണമാകയാൽ സംഗതി കൂടി ഈ അടിയന്തരത്തിൽ ഉണ്ടായി. അതു നായ്ക്കാരെയല്ലാം അതിവൃത്താസം കൂടാതെ സമൃദ്ധം ഒന്നിച്ചിരുത്തിയതായിരുന്നു. കിട്ടുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ഇക്കിനെ പ്രകൃതിക്കുണമെന്നായിരുന്ന ചെമ്പകശ്ശേരിയുടെയും ഇതിനെ മിഥ്യവയസ്സുമാർ മുക്കിയിരുന്നു ആക്കെപിക്കുകയെന്നും, പക്ഷെ വെറു ആരും അതിനെ അതു വകവെച്ചിരുന്നില്ല.

ചണ്ഡിതവൃത്തനായിരുന്ന സുന്ദരയ്യൻ മരിച്ചതൊക്കൂടി ചെമ്പകശ്ശേരിയെപ്പിന്നിടയ്ക്കു മൂടെ വലത്തു കൈ മൂറിത്തുറുപ്പോയി എന്നുതന്നെ പറയണം. യാതൊന്നും തക്കിക്കാൻ പോകാതെ അമിഞ്ഞിയായ വേണുശാലാലായു കൈകൊത്തും ഒഴിഞ്ഞു കൊടുത്തു. അവർകൾക്കും ശരിയാവട്ടെ തന്നെ വേണ്ട നോക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ അന്നു മുതൽക്ക് അമിത്തി അമല താൻ മുൻ വേണുശാലാലനെ ദ്രോഹിച്ചതു മുഴുവനും അർപ്പിക്കയും ആ മേയ്ക്കു കൃത്യങ്ങൾ തന്റെ മനസ്സിലെ അത്യധികം പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു അധികകാ

ശോഭനമനപ്പൂർത്തിയാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾക്കുപുറം പാഞ്ഞിട്ടു
 ഉള്ളത് ഈ വാക്ക് ആദ്യപ്പാഠം വേദനാശാലവെന്ന് കേൾ
 യുടെ നല്ലവണ്ണം മറികിന്നിട്ടുവരുന്നതായതും ഉപകര
 ണങ്ങളും സാധനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് മറ്റു വിവിധ കരകൾ
 ളിൽ കുടിയേറ്റിത്തന്നതായും കൊണ്ടു ചിട്ടിയിൽ വികിന്നിട്ടു
 ന്നുപോകയും കാലക്രമേണ ദോഷ ഭേദപ്പെട്ടു വരികയും
 ചെയ്തു പത്തുപത്തായി സംസ്കാരമാകത്തോളം നിശ്ചി
 തമാണിയിരുന്ന ഈ വാതരോഗം ഭേദപ്പെട്ടതാണ് മേൽ
 ഗോപാലന്റെ ചികിത്സ കഴിഞ്ഞ് ഏറ്റാറിവുമെന്ന് ഏറ്റാ
 റും അടുത്തുകരയായതാണ് തൃക്കാവൂർ പള്ളാം റി
 മാതിരിക്കയും ചെയ്തു

[illegible][illegible]

പരമമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ കേൾക്കുന്നവർ “അതുകൊണ്ട്, അങ്ങനെയൊക്കെ ഇരിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ കഥയെക്കുറിച്ച് ഇനി ഒന്നാം ഭാഗമായിട്ട്” എന്നു പറഞ്ഞു.

പ്രതികരണം.—അതെ, കൊണ്ടുവരുക. (നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിന്റെയും) “എന്നാ അതിനെക്കുറിച്ച്”

നമ്പൂതിരി.—അതെ, അതെ ഇത് കൊണ്ടുവരിക. ദീപാവതി കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

പ്രതികരണം.—അതെ, അതെ ഇത് കൊണ്ടുവരിക. ദീപാവതി കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

നമ്പൂതിരി.—അതെ, അതെ. നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചിട്ട്, അതെ തന്നെയാണ് ഇത് ഉണ്ടായത്. ഇപ്പോൾ—എന്നാ അതിനെക്കുറിച്ച് അങ്ങനെയൊക്കെ പറയാമല്ലോ?

കേൾക്കുന്നവർ.—അങ്ങനെയൊക്കെ പറയണം—കോറിയകളിലും മറ്റും കൊണ്ടുവരിക. നമ്മുടെ കഥയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതാണ് അതിനെക്കുറിച്ച് അങ്ങനെയൊക്കെ പറയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയൊക്കെ പറയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയൊക്കെ പറയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയൊക്കെ പറയാമല്ലോ.

പ്രതികരണം.—അതെ, അതെ ഇത് കൊണ്ടുവരിക.

നമ്പൂതിരി.—അതെ, അതെ ഇത് കൊണ്ടുവരിക. ദീപാവതി കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

കേൾക്കുന്നവർ.—അതെ, അതെ ഇത് കൊണ്ടുവരിക. ദീപാവതി കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

നമ്പൂതിരി.—ഇതിനെക്കുറിച്ച് അതെ, അതെ ഇത് കൊണ്ടുവരിക. ദീപാവതി കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

ബാല:—തന്മൂലമാകയാൽ നമ്പൂതിരിമാരെ പട്ടന്മാരും കഴി
ച്ചാൽ പിക്കനെ ഉള്ളത് നായരെല്ല!

നമ്പൂതിരി:—നായർക്കു കൊപംകൊണ്ടു കാൽക്കു അല്ലെങ്കിൽ എന്തായാ ചില
ട്ടുവേണ്ടും പണിക്കരെക്കു കാൽക്കു ഒരു വേറെയാ-നായർ
സ്ഥാനവും മറും ഉള്ളു. ഭാരതം നന്നു. അയ്യോ യും ഉണ്ടു്

കേശവ:—ഈ ഭാരതവൃത്യാസം ഒന്നും മനോഹരമായ പശ്ചാതികൃ
സ്താണ് എന്റെ പക്ഷം നായർക്കു ഒരു കൈനന്ന
യല്ല!

നമ്പൂതിരി:—എന്നാൽ ഈ ഭാരത വൃത്യാസം എന്തിനാണ് ഉണ്ടാ
ക്കിയുള്ളത്? അങ്ങിനെ പോയാ, നടുവടി കൈനന്നക്കൊൻ
പാടില്ല

കേശവ:—തിരുമനസ്സിനെക്കു സുഖക്കേട് തോന്നരുത് എന്റെ
അഭിപ്രായം ഇറക്കു പറയാം

നമ്പൂതിരി:—കേശവ! എന്തെങ്കിലും ഒരു കൈനന്നയും ഇല്ല

കേശവ:—ഈ ഭാരതവൃത്യാസം എന്തെങ്കിലും കൈനന്നയ്ക്കു്

നമ്പൂതിരി:—കേശവ! എന്റെ ശങ്കയാകാതെ മനോഹരമായ തന്ന

കേശവ:—കേശവ! തിരുമനസ്സിനെക്കു സുഖക്കേട് തോന്നരുത് എന്റെ
അഭിപ്രായം ഇറക്കു പറയാം
നമ്പൂതിരി:—കേശവ! എന്തെങ്കിലും ഒരു കൈനന്നയും ഇല്ല
കേശവ:—ഈ ഭാരതവൃത്യാസം എന്തെങ്കിലും കൈനന്നയ്ക്കു്
നമ്പൂതിരി:—കേശവ! എന്റെ ശങ്കയാകാതെ മനോഹരമായ തന്ന
കേശവ:—കേശവ! തിരുമനസ്സിനെക്കു സുഖക്കേട് തോന്നരുത് എന്റെ
അഭിപ്രായം ഇറക്കു പറയാം
നമ്പൂതിരി:—കേശവ! എന്തെങ്കിലും ഒരു കൈനന്നയും ഇല്ല
കേശവ:—ഈ ഭാരതവൃത്യാസം എന്തെങ്കിലും കൈനന്നയ്ക്കു്
നമ്പൂതിരി:—കേശവ! എന്റെ ശങ്കയാകാതെ മനോഹരമായ തന്ന
കേശവ:—കേശവ! തിരുമനസ്സിനെക്കു സുഖക്കേട് തോന്നരുത് എന്റെ
അഭിപ്രായം ഇറക്കു പറയാം

നമ്പൂതിരി:—അ! അ! കേശവ! നമ്പൂതിരി, നന്നെ കൈനന്ന ഉണ്ടു്
ഒരു അങ്ങിനെ കൈനന്ന. ഒന്നു കാൽക്കു ഉള്ളവർക്കു കൈനന്ന
പ്പം മറുവിലല്ല. ഭാരതവൃത്യാസം വേണ്ടതാണ് ബ്രഹ്മക്കു

തൃിയകവേശ്യത്രേ, എന്നീ നാലും വേഷമാണ് നായനാരുടെ എടുത്തിട്ടുള്ള ഭാരിയുത്സാഹം വേഷമാണ് പണ്ടത്തെ ഏപ്പാടുകളൊന്നും തെറ്റി നടക്കാൻ പാടില്ല.

കേരളം: പണ്ടത്തെ ഏപ്പാടുകൾ മുഖനും തെറ്റാണെന്ന് അൻ വാക്കുണ്ടില്ല. ഭാരിയുത്സാഹം വേഷം അനാവശ്യമാണെന്ന് മാത്രമാണ് അൻ പറയുന്നത് അതുകൊണ്ട് ഭനത്തരം തമ്മിൽ വളരെ സുഖമുണ്ടായി കവരിക്കുകയും നായർ സമുദായം പ്രത്യേകിച്ച് അഗോഷി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

നമ്പൂ—അ! ഓ! ഭാരിയുത്സാഹം വേഷം ഒരു കൂടെ പിന്നെ കലാശവും മറ്റും ഉണ്ടായില്ലേന്നോ!

കേരളം: കവരപ്പാതം കേട്ടവർക്കും ലോകത്തിൽ മനുഷ്യൻ മറ്റു് അനേകം സംഗതികൾ ഉണ്ട് അതിന്നു പുറമെ അനാവശ്യമായ ഈ ഒരു സംഗതിയും കൂടി വേണോ! എല്ലാ മനുഷ്യരിലും മൊത്തവും അല്ലെങ്കിൽ ഈശ്വരാനുഗ്രഹം ഉണ്ടെന്ന് ബുദ്ധി മഹർഷി മുതലായവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാരിയുത്സാഹം ഭനനാൽ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല; യഥാർത്ഥ യുദ്ധസമ്മർദ്ദമാണ്. ബ്രാഹ്മണാനും നിമിത്തം ബ്രാഹ്മണനായിത്തീരുന്നു. ബ്രാഹ്മണാനുപധീനനായ വിപ്രൻ ബ്രാഹ്മണനാകരുമില്ല. ഇതിനുള്ള നായനാരുടെ എടുത്തിട്ടുള്ള ഭാരിയുത്സാഹത്തെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്കിപ്പോൾ അധികം പറയാനുള്ളത്. ഇത് ആരോ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തോപക്ഷമാണ് പക്ഷെ, അത് അത് ആവശ്യമായിത്തന്നെ എന്നു സമുദായക്കാരനും കൂടി എനിക്കു വളരെ വിശ്വാസമുണ്ട്. അങ്ങനെ ചെയ്ത് എന്തിനും

വേണ്ടതെങ്കിലും ആത്മീയതയുടെ അന്തരം നമുക്കറിയാം. ഇന്ന് അത് ആവശ്യമായതെങ്കിലും അറിയാത്തതല്ല. അത് നിമിത്തം വളരെ ദോഷവും നാശനഷ്ടം നേടിയെടുത്തു.

ന.വു. —നാശനഷ്ടപ്പെട്ടവർക്കും അപ്പോൾ ഇപ്പോൾ സംഭവങ്ങൾ എന്തായിട്ടുണ്ട്? ഏ! ഏ! ഭാവിയിലും നോക്കേണ്ടതാണ്! ഏ! ഏ!

കെ.വു. —ദാമോ. യോഗ്യതയുടെ മാത്രം നോക്കിയാൽ മതി. അവയുടെ യോഗ്യതയുടെ ഉന്നതതയ്ക്കും അതേ വിധമാണെങ്കിൽ, ഭാവിയിലും അല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു കാര്യവുമില്ലാത്ത പക്ഷം, അത് നല്ലതല്ല. ഒരു നാശനഷ്ടം മേൽ ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുന്നതല്ല. സർവ്വകലാശാലകളിൽ യാതൊരു വിശദീകരണവും. അവയുടെ ഭാവിയിൽ മേൽ ഭാവിയിൽ വേണ്ടതെന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. നാശനഷ്ടം അവയുടെ പൊതുവിലും വിശദീകരിക്കുന്നതിൽ വിശദീകരണം കഴിയാതെ എന്തായാ കാര്യം ഇരിക്കുമെന്നോ വരികയോ, അല്ലെങ്കിൽ, അവയുടെ അവയുടെ കഴിയിൽ അയാളുടെയും സംഭവിക്കുന്നതല്ല. എല്ലാ വർഷവും വരികയോ ആണ്. ഒരു നാശനഷ്ടം ഈ ഭാവിയിലും നിമിത്തം നാശനഷ്ടം തമ്മിൽ വളരെ അന്ധതയോടെ ഒരു നാശനഷ്ടം ഇത് വേണ്ടതെന്ന് വെച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നാശനഷ്ടം മറ്റൊരു കാര്യം കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്.

പാ.വു. —വിശദീകരണം വരികയോ തമ്മിൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സംഭവിക്കാൻ ഇടമില്ലെന്നതാണ്, വന്നെത്തിയതെങ്കിലും അതിനോടാണ്?

കേശവ—എനിക്ക് ഇല്ല. കമലത്തിനെ എല്ലാത്തരത്തിൽ സംബന്ധ ചെയ്ത കഷ്ടമെന്നതിന്നു ചിലപ്പോൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു ദിനം ഉണ്ടാകണം. ആ ധർമ്മ കർമ്മങ്ങൾ അർപ്പിച്ചാൽ, തുറന്നു വെക്കണം മനസ്സിൽ ദൈവം ചെയ്ത കർമ്മങ്ങൾ ഇത് നിങ്ങളുടെ ബാല്യകാലത്താണ്.

പണിക്കർ.—നാളെതന്നെ വെള്ളം വെച്ചു വെക്കണം, നാളെതന്നെ ഒരു കീട്ടണം.

നമ്പൂതിരി.—നാളെ ശ്രീ. മഹാത്മാവ് എന്റെ മനസ്സിൽ വെള്ളം വെക്കണം?

പണിക്കർ.—നാളെ ശ്രീ. മഹാത്മാവ് എന്റെ മനസ്സിൽ വെള്ളം വെക്കണം, നാളെതന്നെ ഒരു കീട്ടണം.

കേശവ.—നാളെതന്നെ വെള്ളം വെക്കണം, നാളെതന്നെ ഒരു കീട്ടണം.

നമ്പൂതിരി.—നാളെ ശ്രീ. മഹാത്മാവ് എന്റെ മനസ്സിൽ വെള്ളം വെക്കണം, നാളെതന്നെ ഒരു കീട്ടണം.

പണിക്കർ.—നാളെ ശ്രീ. മഹാത്മാവ് എന്റെ മനസ്സിൽ വെള്ളം വെക്കണം, നാളെതന്നെ ഒരു കീട്ടണം.

കേശവ.—ശ്രീ. മഹാത്മാവ് എന്റെ മനസ്സിൽ വെള്ളം വെക്കണം, നാളെതന്നെ ഒരു കീട്ടണം.

ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഇക്കാര്യം പാലക്കാട് വെള്ളം വെക്കണം.

ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ പ്രതികാരമെന്നെ നോക്കിയാണ് ഒല്ലാ, ജാതിവ്യത്യാസം നോക്കുന്ന സാധനം നമുക്കുവാൻ വിശ്വാസമില്ലെന്ന് പണിക്കർവ്വേദകാരെ ചിലപ്പോൾ നോക്കി വെക്കണം, നാളെതന്നെ ഒരു കീട്ടണം.

വിദ്യാർത്ഥി ഏകദേശം കാഴ്ചയിൽ നാട്ടുകാർ യാതൊന്നും പറയാനില്ല. ഉള്ളടക്കിന്റേതാണ് വിദ്യാലയം ഭാവിയിലേക്കുള്ള കരുതലുകളെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ കഴിയുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഭാവനകളെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ കഴിയുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഭാവനകളെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ കഴിയുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഭാവനകളെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ കഴിയുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്.

[illegible]

കമലത്തിന്റെ ഗുദംകുടിച്ചു. അവർക്ക് പനി ക
രം കേശവനണിയും ഭേദിച്ചുവന്നു. അതുകൊണ്ട്

ശ്രമിച്ചപ്പോൾ കമലത്തിന് അസുഖം തോന്നി അതിനെ പി
ടിച്ചു ഒരു തള്ള തള്ളി. “അവിടെ കിടക്കൂ” എന്നു പറ
ഞ്ഞ് കൈകൊണ്ടൊന്നു താഴ്ത്തി പറഞ്ഞുനടിച്ചു.

“എത്ര ആളുകളാണ് എന്നു കബളിക്കാൻ? ദേവതാ
നിശ്ചോദ്യം ഇവിടുന്ന് സംസാരിച്ചിട്ടില്ല? എന്നു ചോദിച്ചു
കൊണ്ട്, കമലം വിജയസുധകരമായൊരു മന്ത്രസ്തോത്രം ചെയ്തു.

“മൂല്യം സെക്കുലർതന്നെമല്ല, എന്നു ഞാൻ ദേവതാ
നിശ്ചോദ്യം ചോദിക്കുമ്പോൾ കമലവും കേശവപിള്ളയും മറ്റും
ഉണ്ടായിരുന്നവരല്ല. കമലത്തിന് എന്നാ ഇത്ര ഓർമ്മ
മേടി” എന്നു വേണ്ടയും പൂജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ
പറഞ്ഞു.

കമലം:—നല്ല, അത്ര ഉണ്ടായിട്ടു! സ്വകാര്യമായി നന്നം
സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഉദാഹരണം

വേണം:—മുറ്റം നല്ലവണ്ണം സ്വകാര്യം പറയാനും ഇടകിട്ടി.
എന്നാ, അസുഖം തോന്നുന്നുണ്ടോ!

കമലം:—നന്നം പറഞ്ഞില്ല. അവളുടെ മുഖം ഒരു മഞ്ചി.
വേണം:—എന്നാ, ഓരോ മറ്റൊരാളെ സ്നേഹിക്കുന്നതൊക്കെ
മീൻ ആയാൽക്കു മറ്റൊരാൾ സംസാരിക്കാനോ മറ്റൊരാൾ
പാടില്ലേന്നോ?

മലം:—അതല്ല.

വേണം:—പിന്നെന്താണ്?

കമലം:—ആ ആളിൽ ഉള്ള പ്രതിപത്തികൊണ്ട്, മറ്റൊരുവൾ
വരേണ്ടതില്ല ഇപ്രകാരമോ മറ്റൊരു ചെയ്യാൻ തന്റെ
പ്രതിപത്തിയായിപ്പോയെക്കുറേമെന്നോ മേൽ സാധാരണ
ആളും പ്രതിപത്തിയാണ്.

വേണം:—ശരിയാണ്. ഇത് സ്ത്രീകൾക്കു പ്രത്യേകമായൊരു
പ്രതിപത്തി. അവർക്കു അത്ഭുതമുണ്ടാകുന്നു.

ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല.

വേണം:—വേദങ്ങളെ വെക്കേണ്ട; പറഞ്ഞുകൊള്ളൂ.

കമലം:—ഈ പുസ്തകങ്ങൾക്കെന്താസ്ഥിതെ? അവരെ വിശ്വസിപ്പിച്ചിരുന്നാൽ... ..

വേണം:—എന്താ, ഖതിച്ചുകൂട്ടരുമോ?

കമലം:—എന്താ സംശയം?

വേണം:—ആകട്ടെ, ഞാൻ മാതിരിയെ എന്നെ കമലത്തിന്റേ അനുസരണമോ?

കമലം:—താക്ക് ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞിട്ട് എന്താണ് ഹർത്താ, എനിക്ക് പറച്ചു കാര്യമുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ
.....

വേണം:—കമലം എന്തിനെ സൂചിപ്പിച്ചാണ് പറയുന്നതെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുക.

കമലം:—അത് അതേ അന്ത്യമായിട്ട്, ചെല്ലു ചെല്ലു കാര്യം നാം തമ്മിൽ അറിഞ്ഞുവെക്കേണ്ട; ഏറ്റവും കൂടുതൽ വളരെ അറിവുള്ളതെന്നതായിരുന്നു അല്ലേ?

“അതുമത്രം ഇനി മറിയലും എടുത്തുപറയരുത്. അതു എനിക്ക് കാണിച്ചു, എന്റെ തെങ്ങിനെ എനിക്ക് സ്നേഹമില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?” എന്നും പറഞ്ഞു വെച്ച കമലത്തിന്റെ അറിയത്തോടൊന്നുകൂടി നീങ്ങിയിരുന്ന് അവളുടെ മാറത്തു മെക്കപ്പെട്ടു.

കമലം യാതൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷെ ഉജ്വലിക്കുകൊണ്ട് പ്രിയതമന്റെ കണ്ണുകളിൽ ചുറ്റിപ്പിടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത് വേണം.
.....

സമതാപാലുപുണ്യം
പ്രിയന്റെ കണ്ണുകളിൽ മെക്കുകൊണ്ടൊന്നു തൂങ്ങി വെണം അത്ഭുതമിട്ടുള്ള കമലത്തിന്റെ മേപ്പിനടിയിൽ.

പ്രിച്ച്. വേണവിന്റെ ഫാലഭരണത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
 വില മുതൽ കറുപ്പികളുടെ വളവു തീപ്പാൻ കരയം നന്നെ
 തുടിച്ചു.

ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കെ ഒരു ദേവപദം ചാഞ്ഞു മുടി. ക
 രുപത്തിന്റെ കത്തളമെഴിഞ്ഞു അതിമുണ്ടായിരുന്ന സുമനി
 കൾ അവർ ഇരിക്കുന്നതിന്നു ചുറ്റും ചിതറിവിടുന്നു. ചന്ദ്ര
 രൂപിണും പ്രകാശിച്ചു.

തൽക്ഷണം കരയം ദേവന്റെ മുഖത്തുനോക്കിക്കൊ

ക. ചിതൾക്കൽ ദാലങ്ങൾ നേരിടുന്നതു പിന്നീടങ്ങാവു
 സുധാനന്ദവരസത്തെ അതിമധുരമാക്കിത്തീർന്നതിന്നാണെ
 ന്നുള്ളതിന്നു, മൈതശേഷം വീണ്ടും അത്യാത്മനാടെ പ്രകാശി
 ച്ച ഈ ചന്ദ്രബിംബം ഒരു ഉത്തമകൃഷ്ണമാണ് എന്നു പറ
 ന്തു കഴിയുമ്പോഴേക്കും, മുമ്പ് അനേകം വൃ കണ്ഠപ്പാടുകളെക്ക
 റിച്ച് ഇനിയും പറഞ്ഞെക്കരമാ എന്നു മുമ്പെപ്പട്ടു വേണ അവ
 ളുടെ കാഷ്ഠാധരങ്ങളിൽ പ്രേമമുദ്രപതിച്ചു!

ഗുരുകം

പ്രേമം

